מחזור לפסח

כמנהג פולין:

THE

FORM of PRAYERS,

FOR THE

FEAST OF PASSOVER.

According to the Custom of the

GERMAN AND POLISH JEWS,

Carefully Tranſlated from the ORIGINAL HEBREW.

BY DAVID LEVI.

Author of LINGUA SACRA, the CEREMONIES of the JEWS, *&c. &c. &c.*

מחזור לפסח

כמנהג פולין :

עם כל התפלות מתחלתן ועד סופן :

הכל על סדרו ומקומו :

הובא לדפוס ביתר שאת וביתר עז · בלשונינו הקדושה · ובלשון
ענגלטיקא · בעיון נמרץ · מנוקה ומנופה כסולת
נקיה · מכל טעות ושגיאה · ובאותיות יפות ·
כאשר עיניכם רואות · אשר כמוהו לא
נדפס מעולם · נעתק על ידי
המדקדק · החכם ·
המשכיל :

כ"ה דוד בר מרדכי הלוי :

כדי לזכות את הרבים · למען אשר יוכלו כל עדת יהוה · לדעת
ולהבין בשפה ברורה. מה שהם מתפללים לשוכן
מעונה · ובשכר זה נזכה לעלות אל בית אלהי
יעקב · נוה צדק הר הקדש · אמן :

בלונדון :

נדפס בבית ובדפוס

כ"ה דוד בר מרדכי הלוי :

בשנת ויהי דוד לכל דרכיו משכיל לפ"ק :

THE

FORM of PRAYERS,

FOR THE

FEAST OF PASSOVER.

According to the Cuſtom of the

GERMAN AND POLISH JEWS:

AS READ IN THEIR

SYNAGOGUES,

AND USED IN THEIR

FAMILIES.

Carefully Tranſlated from the ORIGINAL HEBREW.

By DAVID LEVI,

Author of LINGUA SACRA, the CEREMONIES of the JEWS, *&c. &c. &c.*

VOL. V:

LONDON:

PRINTED BY DAVID LEVI, No. 1, GREEN-STREET, MILE END NEW TOWN.

ANNO MUNDI. 5556.

תפלת שחרית

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

דאש זאגט מן פר דער תפלה

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃ וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן׃ הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ׃ שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד׃ שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ׃ שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃ יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל

MORNING SERVICE.

On Entering the Synagogue, they Bow towards the Ark, and say the following Ejaculation:

מה טבו HOW goodly are thy tents, O Jacob! Thy tabernacles, O Iſrael! And in the greatneſs of thy benevolence, will I enter thine houſe; in reverence of thee, will I bow down towards the temple of thine holineſs. O Lord! I have loved the habitation of thine houſe, and the dwelling place of thy glory. I therefore, will worſhip, bow down, and bend the knee before the Lord my maker. And I *will offer* my prayer unto thee, O Lord! in an acceptable time: in thine abundant mercy, O God! anſwer me in the truth of thy ſalvation.

Before the Service, the following is said.

אני קראתיך I have called upon thee, for thou wilt anſwer me, O God! Incline thine ear unto me, *and* hear my ſpeech. I ſhall behold thy face in righteouſneſs: I ſhall be ſatisfied, when I awaken, with the ſimilitude of thy glory. For in thee, I truſted, O Lord! I ſaid, Thou art my God! O hear the voice of my ſupplications, when I lift up my hands towards thine holy Oracle. I cried unto thee, O Lord, my God! and thou haſt healed me: I *therefore* will call unto thee, O Lord! and unto the Lord, will I make ſupplication. O cauſe thy face to ſhine upon thy ſervant; *and* ſave me with thy tender mercy. For unto thee, O Lord! do I hope; thou wilt anſwer me, O Lord, my God! Hear my prayer, O Lord! and give ear unto my cry: O be not ſilent to my tears. Hear O Lord! and be gracious unto me: O Lord! be thou my help,

שיר המעלות לדוד A Song of Degrees of David. I rejoiced when they ſaid unto me, Let us go into the houſe of the Lord. I rejoice at thy word, as one who findeth great ſpoil. Hearken unto the voice of my cry, my King, and my God; for unto thee I will pray. In the morning, O Lord! thou wilt hear my voice: in the morning will I addreſs *my prayer* unto thee: and will hope. I call upon thee, becauſe thou haſt anſwered me; incline thine ear unto me, O God! and

הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר
בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ׃

נאך דער תפלה זאגט מן יהי יי אלהינו

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ׃ לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמוֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ׃ וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד׃ יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ אֵלֶיךָ פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ׃ יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ׃ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ אֵל הַכָּבוֹד אֶתֵּן לְךָ שִׁיר וְהַלֵּל׃ וְאֶעֱבוֹד לְךָ יוֹם וָלַיִל· בָּרוּךְ יָחִיד וּמְיוּחָד· הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה· יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ הוּא אֱלֹהִים חַיִּים מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עַד׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ׃ כִּי כָּל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנִי אֵלֵךְ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם׃ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

and hear my prayer*. My feet stand in the straight path: in the assembly will I praise the LORD.

AFTER THE SERVICE, SAY THE FOLLOWING.

יהי יי אלהינו May the LORD our God, be with us, as he was with our fathers: O may he not leave, nor forsake us. May he incline our hearts towards him; to walk in his ways, and to keep his commandments, statutes, and judgements, which he commanded our fathers. O may these my words, wherewith I have made supplication before the LORD, be nigh unto the LORD our God, day and night, that he maintain the cause of his servant, and the cause of his people Israel in their daily † necessities. That all the people of the earth may know, that the LORD *is* God, *and that there is* none else. Lead me, O LORD! in thy righteousness, because of mine ‡ enemies: make thy way straight before me. And I will walk in mine integrity; O redeem me, and be gracious unto me. Turn unto me, and be gracious unto me; for I am solitary and afflicted. My feet stand in the straight path; in the assembly will I bless the LORD. The LORD *is* my guardian; the LORD *is* my shade; *he is* on my right hand. My help *is* from the LORD, who made heaven and earth. May the LORD guard my going out, and my coming in, with life and peace, from henceforth, and for evermore. Look down from thy holy habitation, from heaven; and bless thy people Israel, and the land which thou hast given unto us, as thou didst sware unto our fathers, a land flowing with milk and honey. O God of glory! unto thee will I offer song and praise. I also will worship thee, day and night. Blessed be He to whom Unity peculiarly appertaineth: *for* He was, is, and ever will be. The LORD God, the God of Israel; the Supreme King of kings; Holy and Blessed is he. He is the living God; the living and ever existing King, for ever and evermore. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. In thy salvation, do I hope, O LORD! All the people § walk every one in the name of his god; but I will walk in the name of the LORD God, the living and eternal King. My help *is* from the LORD, who made heaven and earth. The LORD shall reign for ever and ever.

* Heb. My speech.

† Heb. The thing of a day in his day.

‡ Heb. Those who observe me.

§ Heb. Peoples.

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ ׳
יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ ׳ בְּכָל
גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים ׀ אֱלֹהִים ׳ יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם:
יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים ׳ כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר ׳ וּלְאֻמִּים
בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים ׀ אֱלֹהִים ׳ יוֹדוּךָ עַמִּים
כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ ׳ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים ׳ וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח ׳ נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ:
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ ׳ נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף
לְאַחְדוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף ׳ לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו
קְדֻשָּׁתוֹ: קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא ׳ רִאשׁוֹן וְאֵין
רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר ׳ יוֹרֶה
גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל ׳ אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ
וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד ׳ נָבִיא וּמַבִּיט
אֶת תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל ׳ עַל יַד נְבִיאוֹ
נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ ׳ לְעוֹלָמִים
לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ ׳ מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר
בְּקַדְמוּתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חָסִיד כְּמִפְעָלוֹ ׳ יִתֵּן לְרָשָׁע רָע
כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ ׳ לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ
יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ ׳ בָּרוּךְ עֲדֵי עַד
שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ ׳ בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא:
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל ׳ אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל ׳ לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה ׳ וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה:

למנצח בנגינות To the chief Musician on Neginoth, a Psalm *or* Song. May God be merciful unto us, and blefs us; and caufe his face to fhine upon us *, for ever. That thy way may be known upon earth, and thy falvation, among all nations. *All* people fhall praife thee, O God! all people fhall give thanks unto thee. O let the nations be glad, and fing for joy: for thou fhalt judge the people righteoufly, and govern the nations of the earth Selah. *All* people fhall praife thee, O God! all people fhall give thanks unto thee. *Then* fhall the earth yield her increafe; and God, even our God fhall blefs us. God fhall blefs us, and all parts of the earth fhall fear him.

יגדל אלהים חי The living God fhall be extolled, and praifed: He exifts, and his exiftence is not bounded by time. He *is* One, and there is no unity like his Unity: He is invifible and there is no end to his Unity. He hath no material figure: neither is he a body: we cannot by any comparifon eftimate his holinefs. He *exifted* prior to every created thing: he is the firft, without either commencement or beginning. Behold, he is Lord of the world; and through all the creation, evinceth his mighty power, and dominion. The infpiration of his prophecy, did he beftow on the men of his peculiar and glorious *people*. There never arofe a prophet in Ifrael like unto Mofes, who beheld his fimilitude †. A true law hath God given to his people, by the hand of his prophet, who was faithful in his houfe ‡. God will never alter nor change his law for any other. He beholdeth and knoweth all our fecrets; for he vieweth the end of a thing at its commencement. He rewardeth the pious man according to his work: and punifheth the wicked according to his wickednefs. At the end of days‖ will he fend our anointed §, to redeem thofe who hope for the accomplifhment of his falvation God in his great mercy, will revive the dead: bleffed be his name praifed for evermore (1),

אדון עולם O Lord of the univerfe, who reigned before any thing formed was created. At the time that all was finifhed according to his pleafure, then was his name proclaimed King: and after the confummation of all *things*, he alone will reign tremendous. For he ever was, is now, and will eternally

* Heb. With us.

† Numb. xii. 8. ‡ Ibid. 7.

‖ Dan. xii. 13. § The Meffiah.

וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי · לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה ׃
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית · וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה ׃
וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי · וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה ׃
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹסִי · מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא ׃
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי · בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה ׃
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי · אֲדֹנָי לִי וְלֹא אִירָא ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם · אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה ׃

וְהַעֲרֶב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לִשְׁמָהּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה ׃

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ ׃ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ ׃ יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם ׃

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר · הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים

exist in glory. And he is One, nor is there a second, to be compared, or associated with him. Without beginning, and without end, and to whom appertaineth power and dominion. He is my God, and my Living Redeemer, and the Rock of my portion in time of distress. He also is my Standard, and my Refuge; the portion of my cup when I call. Into his hands do I commit my spirit, when I sleep, and when I awake. And with my spirit, my body also: *for* the LORD is for me, and I will not fear.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and commanded us to cleanse our hands.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath formed man in wisdom; and created in him pipes, tubes, veins, and arteries. It is certain, and known before the throne of thy glory, that if but one of them was opened, or one of them was stopped, it would be impossible for any to exist, or abide before thee. Blessed art thou, O LORD! who healeth all flesh, and worketh wonderfully.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and commanded us to study the words of the law.

והערב נא O LORD, our God! we beseech thee to make the words of thy law pleasant in our mouths, and in the mouths of thy people, the house of Israel; so that we, our offspring, and the offspring of our offspring, may all know thy name, and study thy law for its sake (11). Blessed art thou, O LORD! who teacheth the law to his people Israel.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath chosen us from all nations, and hath given us his law. Blessed art thou, O LORD! who hath given the law.

יברכך THE LORD BLESS AND PRESERVE THEE! THE LORD MAKE HIS FACE SHINE UPON THEE, AND BE GRACIOUS UNTO THEE: THE LORD LIFT UP HIS COUNTENANCE UPON THEE, AND GIVE THEE PEACE.

אלו דברים These (following) are the commandments which have no fixed estimation (12), viz. The corner * *of the field*,

* Levit. xix. 9.

the

וְהָרֵאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּירוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן · כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי · נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי · טְהוֹרָה הִיא · אַתָּה בְרָאתָהּ · וְאַתָּה יְצַרְתָּהּ · וְאַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי · וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי · וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי · וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא · כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים · אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

☜ ווייבר זאגן דאס בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · מַלְבִּישׁ עֲרוּמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · זוֹקֵף כְּפוּפִים:

the firſt fruits *; the offering on appearance †; acts of beneficence; and the ſtudy of the law *of God.* Theſe (following) are the commandments which man eats the fruit (IV) thereof in this world, but the principal remaineth to a future one: *and* theſe are they, *viz.* Honouring father and mother; acts of beneficence; an early attendance morning and evening where *the law* is ſtudied; leading in travellers ‡; and viſiting the ſick: aſſiſting the *poor* bride; attending the dead to the grave; devotion in prayer; and introducing peace between *a* man and his neighbour; but the ſtudy of the Law *of God*, is equivalent to them all (V).

אלהי נשמה O my God! the ſoul which thou haſt given me, is pure; thou haſt created, formed, and breathed it into me; thou doſt alſo carefully guard it within me: wilt hereafter take it from me, and likewiſe reſtore it unto me in futurity. All the while that the ſoul continues within me, I do acknowledge before thee, O LORD, my God! and the God of my fathers, *that thou art* Sovereign of all works, and LORD of all ſouls! Bleſſed art thou, O LORD! who reſtoreth the ſouls unto the dead carcaſes (VI).

Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who giveth to the cock knowledge, to diſtinguiſh between day and night §.

Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who hath not made me an Heathen.

Bleſſed art thou, O LORD, our God! king of the univerſe, who hath not made me a ſlave.

Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who hath not made me a woman.

(THE WOMEN SAY) [Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who hath made me according to his will.]

Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who clotheth the naked.

Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who openeth *the eyes of* the blind.

Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who looſeth *thoſe who are* bound.

Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who raiſeth *thoſe who are* bowed down.

* Deut. xxvi. 2. † Ibid. xvi. 16.

‡ Properly, Hoſpitality. § And between the night.

Bleſſed

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם · רוקע הארץ על המים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם · אשר הכין
מצעדי גבר:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם · שעשה לי כל צרכי:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם · אוזר ישראל בגבורה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם · עוטר ישראל
בתפארה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם · הנותן ליעף כח:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם · המעביר שנה
מעיני ותנומה מעפעפי:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו · שתרגילנו
בתורתך ותדבקנו במצותיך ואל תביאנו לא לידי
חטא ולא לידי עבירה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון
ואל ישלוט בנו יצר הרע והרחיקנו מאדם רע ומחבר
רע ודבקנו ביצר טוב ובמעשים טובים וכוף את יצרנו
להשתעבד לך ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד
ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ותגמלנו חסדים
טובים · ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני
היום ובכל יום מעזי פנים ומעזות פנים מאדם רע
ומחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן המשחית מדין
קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו
בן ברית:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה על האמת
ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר:

Bleſſed art thou, O Lord, our God! King of the univerſe, who ſtretcheth the earth above the waters.

Bleſſed art thou, O Lord, our God! King of the univerſe, who ordaineth the ſteps of man.

Bleſſed art thou, O Lord, our God! King of the univerſe, who provideth for all my need.

Bleſſed art thou, O Lord, our God! King of the univerſe, who girdeth Iſrael with might.

Bleſſed art thou, O Lord, our God! King of the univerſe, who crowneth Iſrael with glory.

Bleſſed art thou, O Lord, our God! King of the univerſe, who giveth ſtrength to the weary.

Bleſſed art thou, O Lord, our God! King of the univerſe, who removeth ſleep from mine eyes, and ſlumber from mine eye-lids.

ויהי רצון And may it be acceptable in thy preſence, O Lord, our God! and the God of our fathers, to exerciſe us in thy Law, and cauſe us to adhere to thy precepts; and lead us not into the power of ſin, tranſgreſſion, iniquity, temptation, or contempt. Suffer not the evil imagination to have dominion over us; and remove from us the evil man; and evil aſſociate; and cauſe us to adhere to the good imagination, and good works; and humble our imagination that it may be ſubſervient unto thee. O grant us grace, favour, and mercy, in thy ſight, and in the ſight of all that behold us, and beſtow gracious favours on us. Bleſſed art thou, O Lord! who beſtoweth gracious favours on his people Iſrael.

יהי רצון May it be acceptable in thy preſence, O Lord, my God! and the God of my fathers, to deliver me daily, from hardened and impudent faces; from the evil man, from an evil aſſociate, from an evil neighbour, from evil occurrences, and from the deſtructor Satan; from an oppreſſive proſecution, and from a cruel adverſary, whether he be or not a ſon of the covenant (vii).

לעולם יהא אדם Man ſhould ever fear heaven in private; confeſs the truth, and ſpeak the truth as in his heart; and let him riſe early, and ſay.

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקֵנוּ מַה יְּשְׁעֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ וּמַה גְּבוּרָתֵנוּ מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ׃ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ׃ וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן׃ כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃ בְּנֵי אַבְרָהָם אוֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה׃ זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ׃ עֲדַת יַעֲקֹב׃ בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ׃ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ׃ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן׃

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלִתֵּן שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ׃

אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ׃ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים׃ עֶרֶב וָבוֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל יוֹם׃ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל׃ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃ יְיָ אֶחָד׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא בָּרָאתָ אֶת הָעוֹלָם׃ וְאַתָּה הוּא לְאַחַר שֶׁבָּרָאתָ אֶת הָעוֹלָם׃ אַתָּה אֵל בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה אֵל לָעוֹלָם הַבָּא׃ קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ׃ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃

רבון כל העולמים Sovereign of all the worlds* ! We *presume* not to present our supplication before thee for our righteousness, but for thine abundant mercies. What are we ? What is our life ? What is our piety ? What is our righteousness ? What are our hopes of salvation ? What is our power ? What is our might ? What *then* shall we say in thy presence, O LORD, our God ! and the God of our fathers ? Are not the mightiest heroes, as nothing before thee ! and men of fame, as though they had not existed : wise men, as if they were without knowledge : and the intelligent, as if void of understanding : for the majority of their actions, is emptiness ; and the days of their life, but vanity in thy presence ; and man's pre-eminence over the beast, is nought ; for all is vanity.

אבל אנחנו But we are thy people (VIII), the children of thy covenant ; the children of Abraham thy beloved, to whom thou didst sware on mount Moriah : the seed of Isaac his only *son*, who was bound upon the altar . the congregation of Jacob thy first born, who from the love wherewith thou didst love him, and the joy wherewith thou didst rejoice in him, hast called his name Israel, and Jeshurun.

לפיכך We therefore, are in duty bound to give thanks unto thee ; to praise, glorify, bless, and sanctify thee ; and to offer praise and thanksgivings to thy name. O happy are we ! How goodly is our portion ! How pleasant is our lot ! How very fair is our inheritance ! O happy are we, that we rise early in the morning, and attend late in the evening, and proclaim twice every day, Hear, O Israel, the LORD *is* our God, the LORD *is* One. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever.

אתה הוא Thou *art* the same *One*, before thou didst create the world ; and thou *art* the same *One*, after thou didst create the world. Thou *art* God in this world, and thou *art* God in the future. Sanctify thy name among those who sanctify thy name, and sanctify thy name in thy world ; and with thy salvaion shalt thou raise on high, and exalt our horn *of salvation.* Blessed art thou, O LORD ! who sanctifieth his name in public.

* Meaning the present and the future.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ · וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים · אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן · וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן · וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים · קַבֵּץ קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ · יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ · אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם · וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה · אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ · וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה שֶּׁכָּתוּב · בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: (וְשָׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְיָ:)

בשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי

אתה הוא יי Thou *art* the LORD, our God, in heaven, and on the earth; and in the highest heavens of heaven. In truth, thou *art* the first, and thou *art* the last, and besides thee, there is no God. O gather together those who hope in thee, from the four corners of the earth, that the whole world may know, and acknowledge, that thou alone, art God over all the kingdoms of the earth. Thou hast made the heavens and the earth, the sea, and all that is in them: and who is it among all the works of thy hands, either in the uppermost or nethermost *parts*, that can say unto thee, What doest thou? Our Father who art in heaven, *we beseech thee* to be gracious unto us, for the sake of thy great name, by which we are called *; and confirm unto us, O LORD, our God! what is written †, At that time I will bring you *again*; and at the time when I assemble you, surely I will appoint you for a name, and a praise among all the people of the earth: when I cause your captivity to return before your eyes, saith the LORD.

וידבר And the LORD spake unto Moses, saying, Command the children of Israel, and say unto them, My offering, *and* my bread for my sacrifices made by fire, *for* a sweet savour ‡ unto me, shall ye observe to offer unto me in its due season. And thou shalt say unto them, This is the offering made by fire which ye shall offer unto the LORD: two lambs of the first year, without blemish, every § day, for a continual burnt-offering. The one lamb shalt thou offer in the morning, and the other lamb shalt thou offer at even ||. And a tenth part of an ephah of fine flour for a meat-offering, mingled with the fourth part of an hin of beaten oil. *It is* a continual burnt-offering which was ordained in mount Sinai, for a sweet savour, an offering made by fire unto the LORD. And the drink offering thereof *shall be* the fourth *part* of an hin for the one lamb: in the holy *place* shalt thou cause the strong wine to be poured out for a drink offering to the LORD. And the other lamb shalt thou offer at even, as the meat-offering of the morning, and as the drink offering thereof shalt thou offer *it*, an offering made by fire of a sweet savour unto the LORD. (And he shall kill it on the side of the altar, north-ward before the LORD.)

ON THE SABBATH, SAY AS FOLLOWS.

וביום השבת And on the Sabbath day, two lambs of the first year without blemish, and two tenth deals of fine flour

* Heb. Which is called upon us.

† Zeph. iii. 20. ‡ Heb. My favour of rest.

§ Heb. In a day. || Heb. Between the evenings.

for

עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

איזהו מקומן של זבחים · קדשי קדשים שחיטתן בצפון · פר ושעיר של יום הכפורים · שחיטתן בצפון · וקבול דמן בכלי שרת בצפון · ודמן טעון הזיה על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב · מתנה אחת מהן מעכבת · שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון · אם לא נתן לא עכב: פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזיה על הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת · שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב · אלו ואלו נשרפין בבית הדשן: חטאת הצבור והיחיד · אלו הן חטאת הצבור · שעירי ראשי חדשים ושל מועדות · שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות · כיצד · עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית · מזרחית צפונית · צפונית מערבית · מערבית דרומית · שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי · ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל · ליום ולילה עד חצות: העולה קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים: זבחי שלמי צבור ואשמות · אלו הן אשמות · אשם גזלות אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע

for a meat-offering mingled with oil, and the drink offering thereof. *This is* the burnt-offering of every Sabbath, besides the continual burnt-offering and its drink offering.

TILL HERE

איזהו מקומן Which are the places *appointed* for the sacrifices? The *place* for killing the most holy of them, was on the north: the bull * and the goat on the Day of Atonement, were killed on the north, and the reception of their blood in the service vessel, *was* on the north; their blood required sprinkling over and between the staves, the veil, and the golden altar: one gift omitted, impeded *the service:* the remainder of the blood, was to be poured out at the west side of the bottom of the outer altar; and if not done, *it* did not impede *the service*. The bulls and goats which were burnt †, were killed on the north, and the reception of their blood in the service vessel, was on the north; and their blood required sprinkling against the veil, and upon the golden altar; one gift omitted, impeded *the service:* the remainder of the blood was to be poured out at the west side of the bottom of the outer altar; and if not done, *it* did not impede *the service*. Both these and the preceding, were burnt in the repository for ashes. The sin offerings of the whole congregation, and of a particular person: these were the sin offerings of the whole congregation, the goats *which were offered on* the beginning of the months, and those of the festivals: they were killed on the north, and the reception of their blood in the service vessel, was on the north; and their blood required four gifts upon the four horns *of the altar*. In what manner *was this performed? The priest* went up the ascent, and turned towards the circuit (IX), and came to the south-east corner, *then* to the north-east, *so on to the* north-west, *and from thence to* the south-west: the remainder of the blood was to be poured out at the south side of the bottom *of the outer altar*; and they were to be eaten within the curtains, by the males of the priesthood, dressed after any manner, that day, and the night *thereof*, until midnight. The burnt-offering is most holy; it was to be killed on the north, and the reception of its blood in the service vessel, was on the north: and its blood required two gifts, which are *as* four; it required flaying, and dismembering, and a total consumption by fire. The peace-offerings of the whole congregation, and the trespass-offerings: these are the trespass offerings; the trespass-offering of theft: the trespass-offering for trespasses: the trespass-offering for a betrothed hand maid: also of the Nazarite; the leper; and doubtful

* Levit. xvi. 3. † Ibid. iv. 12. 21.—xvi. 27, &c.

sin:

אָשָׁם תָּלוּי שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע · וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה · בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת׃

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע · וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל · לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת׃ הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם · אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם · שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע · וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל · לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד׃ הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם · אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם׃ הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת · וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד׃ שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן · הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל · לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד׃ הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה · וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת · וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו · וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי׃

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר · בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת׃

א

מִקַּל וָחוֹמֶר׃

ב

וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה׃

ſin: they were to be killed on the north: and the reception of their blood in the ſervice veſſel, was on the north; and their blood required two gifts, which are *as* four; and they were eaten within the curtains, by the males of the prieſthood, dreſſed after any manner, that day and night, until midnight.

התודה The thankſgiving offering, and the ram of the Nazarite, were leſs holy (x); they might be killed in any part of the court; and their blood required two gifts, which are *as* four; and they might be eaten in any part of the city, by any perſon, dreſſed after any manner, that day and night, until midnight. That *part* which was heaved up * from them, was like *the other parts of them*, ſave, that the part which was heaved, was to be eaten by the prieſts, their wives, their children, and their ſervants. Peace offerings are leſs holy; they might be killed in any part of the court; and their blood required two gifts, which are *as* four; and they might be eaten in any part of the city, by any perſon, dreſſed after any manner, for *the ſpace of* two days and one night: that which was heaved up from them, was like the reſt, ſave, that the part which was heaved, was to be eaten by the prieſts, their wives, their children, and their ſervants. The firſt-born, the tithes of beaſt, and the paſſover, were leſs holy: they might be killed in any part of the court; and their blood required *only* one gift: but then, it muſt be given towards the bottom: there was a diſtinction in the eating of them; *for* the firſt-born was eaten by the prieſts, and the tithe by all perſons; they were alſo eaten in any part of the city, dreſſed after any manner, for two days and one night. The paſſover was to be eaten at night only †, but not later than midnight: neither was it to be eaten, but by thoſe that were numbered ‡ to it: nor was it to be eaten dreſſed in any other manner than roaſted.

רבי ישמעאל Rabbi Iſhmael ſays, that the law is *to be* expounded by thirteen rules (xi).

I. Light and heavy: or an inference from minor to major (xii).

II. *A deciſion deduced* from an agreement, or equality of texts (xiii).

* See Levit. vii. 32, 33, 34.

† Exod. xii. 8. ‡ Ibid. iv.

ג

מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד · וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים:

ד

מִכְּלָל וּפְרָט:

ה

וּמִפְּרָט וּכְלָל:

ו

כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט:

ז

מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט · וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל:

ח

וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד · לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא:

ט

וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר:

י

וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טַעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר:

יא

וְכָל דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בְּדָבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵירוּשׁ:

יב

דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ:

יג

וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יהי

III. From the principal conſtitution contained in one verſe, *and* from the principal conſtitution deduced from two verſes (XIV).

IV. From *comparing* a general *deſcription* with its ſpecified particular (XV).

V. From a particular text followed by a general one (XVI).

VI. *Precepts treated of firſt in* general, and *then in* particular, and *again in* general, thou muſt not adjudge, but according to that which is ſimilar to the particular (XVII).

VII. From a general *deſcription* that requires a particular, or *ſpecific text to explain it:* and from a particular *text* that requires a general *one* (XVIII).

VIII. Every thing that is comprehended under a general *deſcription*, and is afterwards particularly exempted therefrom, in order to teach us ſomething concerning it: the exemption is not *given* for its ſake only, but to teach the ſame of the whole general *term* (XIX).

IX. And every thing that is included in a general *deſcription*, and is afterwards excepted, to prove an argument ſimilar to its ſubject: *in that caſe* it alleviates, but does not aggravate (XX).

X. And every thing that is included in a general *deſcription*, and is afterwards excepted, to prove an argument not ſimilar to its ſubject: in ſuch *caſe*, it ſerves to alleviate and aggravate (XXI).

XI. And every thing that is included in a general *deſcription*, and is afterwards excepted, to determine a new matter, cannot be reſtored to the general *term*, unleſs it be, by being expreſsly mentioned in the text (XXII).

XII. And a thing that is deduced from the ſubject *itſelf*; and a thing deduced from the end *of the text* (XXIII).

XIII. And thus, *when* two texts contradict each other, *we cannot determine the ſenſe* until a third text is produced, which reconciles them (XXIV).

מְתֵי מִסְפָּר· כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי·
וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם·
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי· וּבִנְבִיאַי אַל
תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ· בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ:
סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ· בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד· וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים· וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו· עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים·
הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לְפָנָיו· הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו
כָּל הָאָרֶץ· אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ· וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ·
יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי
יְיָ· כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב· כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ· וְקַבְּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ
בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעֹלָם·
וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ·
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ·
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ· כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ· וְלֹא יָעִיר כָּל
חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי· חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ
תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ· כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:
תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים· עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ· וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים:
נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ· אֵל יִשְׂרָאֵל· הוּא נֹתֵן עֹז

but few * in number, yea, very few, and ſtrangers in the land, When they went from one nation to another, from *one* kingdom to another people. He ſuffered no man to oppreſs them: yea, he reproved kings for their ſake, ſaying, Touch not mine anointed, and do my prophets no harm. Let all the earth ſing unto the LORD: proclaim his ſalvation from day to day. Declare his glory among the nations, his wonders among all people. For the LORD *is* great, and exalted in praiſe; and he *is* to be feared above all gods. For all the gods of the nations *are* idols: but the LORD hath made the heavens. Honour and majeſty *are* in his preſence; ſtrength and gladneſs *are* in his place. Aſcribe unto the LORD, O ye families of the people, aſcribe unto the LORD glory and might. Aſcribe unto the LORD the glory *due unto* his name; bring an offering, and come into his preſence; worſhip the LORD in the glorious ſanctuary. Let all the earth tremble before him, who hath † fixed the foundations thereof, that it might not be moved. Let the heavens rejoice, and the earth be glad: and they ſhall ſay among the nations, The LORD reigneth. Let the ſea, and its full domains roar; let the field and all that is therein rejoice *with ſmiling plenty*. Then ſhall the trees of the wood ſhout, becauſe of the preſence of the LORD, when he cometh to judge the earth. O give thanks unto the LORD, for *he is* good; becauſe his mercy endureth for ever. And ſay ye, Save us, O God of our ſalvation, and gather us together, and deliver us from the nations, that we may give thanks to thy holy name, *and* glory in thy praiſe. Bleſſed *be* the LORD God of Iſrael for ever and ever: and all the people ſaid Amen, and praiſed the LORD. Extol ye the LORD our God! and bow down at his footſtool, for holy is he. Extol ye the LORD our God! and worſhip at his holy mount, for the LORD our God is holy. And he *being* merciful forgiveth iniquity, and deſtroyeth not; yea, he frequently turneth away his anger, and awakeneth not all his wrath.. O LORD! withhold not thy tender mercies from me: let thy loving kindneſs and thy truth preſerve me continually. O LORD! remember thy tender mercies, and thy loving kindneſſes, for they *have been* of old. Aſcribe ye ſtrength unto God: his excellency *is* over Iſrael, and his ſtrength in the ſkies. O God! *thou art* tremendous from thy holy reſidence. O God of Iſrael! who giveth

* Heb. Few men.

† Heb. Eſtabliſhed the world.

ſtrength

וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם · בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ · אֵל
נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ · הָשֵׁב גְּמוּל עַל
גֵּאִים: לַייָ הַיְשׁוּעָה · עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ · אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת · אַשְׁרֵי
אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה · הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:
הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ · וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם · עַד
הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ · עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ · כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ ·
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ · וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ:
קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ · וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ ·
הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם · הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ · אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁייָ אֱלֹהָיו: וַאֲנִי · בְּחַסְדְּךָ
בָטַחְתִּי · יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ · אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי:
יט לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל ·
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אֹמֶר · וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים ·
בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם · וּבִקְצֵה תֵבֵל
מִלֵּיהֶם · לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא
מֵחֻפָּתוֹ · יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצָאוֹ · וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם · וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ:
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ · עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת
פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים · מְשַׂמְּחֵי לֵב · מִצְוַת יְיָ בָּרָה
מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד · מִשְׁפְּטֵי
יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב · וּמְתוּקִים
מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם · בְּשָׁמְרָם

ſtrength and power unto *thy* people: bleſſed be God. O LORD God! to whom vengeance belongeth *: O God! to whom vengeance belongeth, ſhine forth. Exalt thyſelf, O Judge of the earth: render a reward to the proud. Salvation *belongeth* unto the LORD: thy bleſſing *be* upon thy people. Selah. The LORD of hoſts *is* with us, the God of Jacob *is* our refuge †. Selah. O LORD of hoſts! bleſſed *is* the man that truſteth in thee. Save *us*, O LORD! let the *heavenly* King hear us when we call. O ſave thy people, and bleſs thine inheritance: feed, and exalt them for ever. Our ſoul waiteth for the LORD: he *is* our help and our ſhield. For our hearts ſhall rejoice in him! becauſe we have truſted in his holy name. Let thy mercy, O LORD! be upon us, according as we hope in thee. O LORD! ſhew us thy mercy, and grant us thy ſalvation. Ariſe for our help ‡, and redeem us for thy mercy's ſake. I am the LORD thy God, who brought thee out of the land of Egypt: declare thy wants, and I will ſatisfy them. Happy the people, who are thus! Happy the people, whoſe God is the LORD! And *as* I have truſted in thy mercy, my heart ſhall rejoice in thy ſalvation. I will ſing unto the LORD, becauſe he hath dealt bountifully with me.

PSALM XIX.

למנצח TO THE CHIEF MUSICIAN. A PSALM OF DAVID. The heavens declare the glory of God: and the firmament ſheweth the work of his hands. Day unto day uttereth ſpeech; and night unto night ſheweth knowledge. There is no ſpeech nor language, in which their voice § is not heard. Their extent ‖ is gone out through all the earth, and their words to the end of the world: in them hath he ſet a tabernacle for the ſun. Who *is* as a bridegroom coming out of his chamber, *and* rejoiceth as a ſtrong man to run a race. His going forth *is* from the end of the heaven, and his circuit unto the ends thereof: and there is nothing hid from his heat. The law of the LORD *is* perfect, quieting the ſoul: the teſtimony of the LORD *is* ſure, making the ſimple wiſe. The ſtatues of the LORD *are* right, rejoicing the heart: the commandment of the LORD *is* clear, enlightning the eyes. The fear of the LORD *is* pure, enduring for ever: the judgments of the LORD *are* true, *and* uniformly juſt. Which are to be deſired more than gold, yea, more than much fine gold: they are ſweeter than honey, and the dropping of honey combs. Moreover, thy ſervant is admoniſhed by them: *and* in keeping of them *there is* great re-

* Heb. Lord of vengeances.
† Heb. An high place for us. ‡ Heb. An help for us.
§ The powerful voice of nature praiſing its Creator.
‖ Heb. Line.

עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים
חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ · אַל יִמְשְׁלוּ בִי · אָז אֵיתָם · וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע
רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי · וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגֹאֲלִי:

לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ · וַיְגָרְשֵׁהוּ
וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת · תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ
בְּפִי: בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי · יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ
לַייָ אִתִּי · וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת יְיָ וְעָנָנִי ·
וּמִכָּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ · וּפְנֵיהֶם אַל
יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ · וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ:
חֹנֶה מַלְאַךְ יְיָ · סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי
טוֹב יְיָ · אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ: יְראוּ אֶת יְיָ קְדֹשָׁיו · כִּי
אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ · וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא
יַחְסְרוּ כָל טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי · יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם:
מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים · אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר
לְשׁוֹנְךָ מֵרָע · וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה
טוֹב · בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְיָ אֶל צַדִּיקִים · וְאָזְנָיו
אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע · לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם:
צָעֲקוּ וַייָ שָׁמֵעַ · וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי
לֵב · וְאֶת דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק · וּמִכֻּלָּם
יַצִּילֶנּוּ יְיָ: שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו · אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה:
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה · וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ: פֹּדֶה יְיָ נֶפֶשׁ
עֲבָדָיו · וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ:

צ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים · אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל

ward. Who can guard againſt *his* errors? Cleanſe me, O *Lord!* from ſecret *faults*. Withhold thy ſervant alſo from preſumptuous *ſins*, let them not have dominion over me: then ſhall I be upright, and I ſhall be clear from *any* great tranſgreſſion. Let the words of my mouth, and the meditation of my heart be acceptable in thy ſight, O LORD, *who art* my Rock, and my redeemer.

PSALM XXXIV

לדוד A PSALM OF DAVID, WHEN HE CHANGED* HIS BEHAVIOUR BEFORE ABIMELECH; WHO THEN DROVE HIM AWAY, AND HE DEPARTED. I will bleſs the LORD at all times: his praiſe *ſhall* continually *be* in my mouth. My ſoul ſhall boaſt itſelf in the LORD: the humble ſhall hear *it*, and be glad. O magnify the LORD with me, and let *us* extol his name together. I ſought the LORD, and he anſwered me, and delivered me from all my fears. They looked unto him, and were enlightened: and their faces were not aſhamed. This poor man † cried, and the LORD heard *him*: and ſaved him from all his trouble. The angel of the LORD encampeth round about thoſe who fear him, and delivereth them. O try and ſee, that the LORD *is* good: happy *is* the man, who truſteth in him. O fear the LORD, ye his ſaints: for *there is* no want to thoſe who fear him. The young lions do lack, and ſuffer hunger: but they who ſeek the LORD, ſhall not want any good. Come ye children, and hearken unto me: I will teach you the fear of the LORD. Who *is* the man that deſireth life, *and* loveth *many* days, that he may ſee good? Keep thy tongue from evil, and thy lips from ſpeaking guile. Depart from evil and do good: ſeek peace and purſue it. The eyes of the LORD *are* upon the righteous, and his ears *are open* unto their cry. The face of the LORD *is* againſt thoſe who do evil, to cut off their remembrance from the earth. *But the righteous* cry, and the LORD heareth, and delivereth them from all their troubles. The LORD is nigh to the broken-hearted: and ſaveth thoſe who are of a contrite ſpirit. Many *are* the afflictions of the righteous; but the LORD delivereth him from them all. He guardeth all his bones: *ſo that* not one of them is broken. Evil ſhall ſlay the wicked: and thoſe who hate the righteous ſhall be deſolated. The LORD redeemeth the ſoul of his ſervants: and none of thoſe who truſt in him ſhall periſh.

PSALM XC.

תפלה למשה A PRAYER OF MOSES, THE MAN OF GOD. O LORD! thou haſt been our ſtrong hold *of defence* in all generations. Before the mountains were brought forth, or ever

* 1 Sam. xxi. 13. † Meaning himſelf.

thou

אֶרֶץ וְתֵבֵל · וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ
עַד־דַּכָּא · וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר · וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם
שֵׁנָה יִהְיוּ · בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף ·
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ · וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
שַׁתָּה עֲוֺנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ · עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל יָמֵינוּ
פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ · כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה · וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה ·
וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן · כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃ מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ ·
וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע · וְנָבִא לְבַב
חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי · וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ
בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ · וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ
כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ · שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ
פָעֳלֶךָ · וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם׃

וִיהִי ׀ נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ · וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה
עָלֵינוּ · וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן · בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיְיָ
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי · אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ׃ כִּי הוּא
יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ · מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ
וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה · צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא תִירָא
מִפַּחַד לָיְלָה · מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ ·
מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ ·
אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט · וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי · עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא
תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה · וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו

thou hast formed the earth and the world: even from everlasting, to everlasting, thou *art* God. Thou turnest man to contrition: (XXVII) and sayest, Return ye children of man. For a thousand years in thy sight *are but* as yesterday, when passed: and *as* a watch in the night. Thou carriest them away as a flood, they are *as* sleep: in the morning they are like grass which changeth. In the morning it flourisheth and is renovated: in the evening it is cut down, and withereth. For we are consumed by thine anger, and troubled by thy wrath. Thou hast set our iniquities before thee, our secret si[n]s in the light of thy countenance. For all our days are passed away in thy wrath: we spend our years as a tale *that is told*. Our utmost length of years is seventy: and if by extraordinary vigour, we see fourscore years; yet *is* their essence* labour and sorrow: for it is soon cut off, and we fly away. Who knoweth the power of thine anger? even according to thy fear, *so is* thy wrath. Teach *us* so to number our days, that we may apply *our* hearts to wisdom. Return *unto us*, O LORD! how long *wilt thou cast us off?* O repent thee concerning thy servants. O satisfy us early with thy mercy; that we may rejoice and be glad all our days. Make us rejoice according to the days *wherein* thou hast afflicted us; and the years *in which* we have seen evil. Let thy work *of salvation* appear to thy servants, and thy glory unto their children.

ויהי נעם And let the beauty of the LORD our God be upon us: and establish thou the work of our hands upon us, yea, the work of our hands establish thou it.

PSALM XCI.

ישב בסתר עליון He who dwelleth in the secret place of the Most High, shall abide under the shadow of the Almighty. I will say of the LORD, *he is* my refuge and my fortress: my God, in him will I trust. He surely will deliver thee from the fowler's snare, and from the noxious pestilence. He will cover thee with his feathers, and under his wings shalt thou take refuge: *for* his truth *shall be thy* shield and buckler. Thou shalt not be afraid of the terror of the night, nor of the arrow which flieth by day: of the pestilence which stalketh in *midnight* gloom; *nor* of the destruction *that* wasteth at noonday. A thousand shall fall at thy side, and ten thousand at thy right hand; but thou shalt remain untouched. Thou shalt only behold *it* with thine eyes, and see the reward of the wicked. Because thou hast made the LORD, who is my refuge, *even* the Most High, thy strong hold. No evil shall befall thee, neither shall any plague approach thy dwelling. For he shall give his

* Heb. Strength.

angels

יְצַוֶּה־לָּךְ · לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ ׃ עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ · פֶּן
תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ ׃ עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ · תִּרְמֹס כְּפִיר
וְתַנִּין ׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ · אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי ׃
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה · אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ ׃
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ · וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי ׃

קלה הַלְלוּיָהּ · הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ · הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ ׃
שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ · בְּחַצְרוֹת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ ׃ הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ · זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים ׃ כִּי
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ · יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
גָדוֹל יְיָ · וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים ׃ כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ · בַּיַּמִּים וְכָל תְּהֹמוֹת ׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים
מִקְצֵה הָאָרֶץ · בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה · מוֹצֵא רוּחַ
מֵאוֹצְרוֹתָיו ׃ שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם · מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה ׃
שָׁלַח אוֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם · בְּפַרְעֹה וּבְכָל
עֲבָדָיו ׃ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים · וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי · וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן · וּלְכֹל מַמְלְכוֹת
כְּנָעַן ׃ וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה · נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ ׃ יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם · יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר ׃ כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ · וְעַל עֲבָדָיו
יִתְנֶחָם ׃ עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב · מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם ׃ פֶּה
לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ · עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יַאֲזִינוּ · אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם ׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם ·
כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם ׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ · בֵּית
אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ ׃ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְיָ · יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ
אֶת יְיָ ׃ בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם · הַלְלוּיָהּ ׃

קלו הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ׃

angels charge concerning thee, to guard thee in all thy ways. They shall bear thee on *their* hands, lest thou dash thy foot against a stone. On the fierce lion and the asp shalt thou tread: the young lion and the dragon shalt thou trample under foot. Because he hath fixed his desire upon me, therefore will I deliver him: I will set him on high, because he hath known my name. He shall call upon me, and I will answer him: *I will be* with him in trouble, I will deliver him, and grant him honour. With length of days will I satisfy him, and shew him my salvation.

PSALM CXXXV.

הללויה Praise ye the LORD, praise ye the name of the LORD, praise *him*, O ye servants of the LORD; who stand in the house of the LORD, in the courts of the house of our God. Praise ye the LORD, for the LORD *is* good: sing praises unto his name, for *it is* comely. For the LORD hath chosen Jacob for himself: *and* Israel for his peculiar treasure. For I know that the LORD *is* great, and *that* our LORD is above all powers. The LORD hath done whatsoever he pleased, in heaven and in earth, in the seas, and all the depths. He causeth vapours to ascend from the end of the earth: he tempereth lightning with rain: he bringeth forth the wind from his treasuries. Who smote the first-born of Egypt, from man to beast. He sent signs and wonders into the midst of thee, O Egypt; upon Pharaoh, and all his servants. Who smote great * nations, and slew mighty kings. Even Sihon, king of the Amorites, and Og, king of Bashan, and all the kingdoms of Canaan. And gave their land for an heritage, an inheritance unto his people Israel. Thy name, O LORD! *endureth* for ever: thy memorial, O LORD! throughout all generations. For the LORD will judge his people, and repent himself concerning his servants. *Then will it be seen that* the idols of the nations, *are but* silver and gold, the work of men's hands. They have a mouth, but speak not: they have eyes, but see not. They have ears, but hear not; neither is there any breath in their mouth. They who make them, shall be like them, *and* every one who trusteth in them. Bless the LORD, O ye house of Israel. Bless the LORD, O ye house of Aaron. Bless the LORD, O ye house of Levi: bless the LORD, ye who fear the LORD. Blessed be the LORD from Zion, who dwelleth in Jerusalem. Hallelujah.

PSALM CXXXVI.

הודו ליי כי טוב O give thanks unto the LORD, for he *is* good; for his mercy *endureth* for ever.

* Heb. Many.

O give

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

O give thanks to the God of gods: for his mercy *endureth* for ever.

O give thanks to the LORD of lords: for his mercy *endureth* for ever.

To him who alone performeth great wonders: for his mercy *endureth* for ever.

To him who ſtretched out the earth above the waters: for his mercy *endureth* for ever.

To him who made great lights: for his mercy *endureth* for ever.

Who formed the ſun to rule by day: for his mercy *endureth* for ever.

The moon and ſtars to rule by night: for his mercy *endureth* for ever.

To him who ſmote the Egyptians in their firſt-born: for his mercy *endureth* for ever.

And brought forth Iſrael from among them: for his mercy *endureth* for ever.

With a mighty hand and a ſtretched out arm: for his mercy *endureth* for ever.

To him who divided the Red Sea into parts: for his mercy *endureth* for ever.

And cauſed Iſrael to paſs through the midſt of it: for his mercy *endureth* for ever.

But overthrew Pharaoh and his hoſt in the Red Sea: for his mercy *endureth* for ever.

To him who guided his people through the wilderneſs: for his mercy *endureth* for ever.

To him who ſmote great kings: for his mercy *endureth* for ever.

To him who ſlew mighty kings: for his mercy *endureth* for ever.

Even Sihon king of the Amorites: for his mercy *endureth* for ever.

And Og king of Baſhan: for his mercy *endureth* for ever.

And gave their land for an inheritance: for his mercy *endureth* for ever.

Even an inheritance to his ſervant Iſrael: for his mercy *endureth* for ever.

Who remembered us in our low eſtate: for his mercy *endureth* for ever.

And redeemed us from our oppreſſors: for his mercy *endureth* for ever.

Who giveth food to all fleſh: for his mercy *endureth* for ever.

O give thanks unto the God of heaven: for his mercy *endureth* for ever.

לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ · לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַייָ
בְּכִנּוֹר · בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
חָדָשׁ · הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר דְּבַר יְיָ · וְכָל
מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט · חֶסֶד יְיָ מָלְאָה
הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ · וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם:
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם · נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵייָ
כָּל הָאָרֶץ · מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר
וַיֶּהִי · הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם · הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד · מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ
לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו · הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה
לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ · רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן
שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ · אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר יַחַד לִבָּם ·
הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל ·
גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה · וּבְרֹב
חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו · לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם · וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַייָ · עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ · כִּי בְשֵׁם
קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ · כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ · וּלְזַמֵּר
לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ · וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל · עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ · בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ
מַעֲשֶׂיךָ יְיָ · מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע ·
וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב
וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן · לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם

PSALM XXXIII.

רננו צדיקים ביי Rejoice in the LORD, O ye righteous, for to the upright praiſe is comely. Praiſe ye the LORD with the harp: ſing unto him with the pſaltery, *and* the ten ſtringed inſtrument: Sing unto him a new hymn, let the trumpet utter a melodious ſound. For the word of the LORD *is* right: and all his works *are done* in truth. He loveth righteouſneſs and juſtice, the earth is full of the mercy of the LORD. By the word of the LORD were the heavens made; and all their hoſt with a breath from his mouth. He gathereth together the waters of the ſea, as an heap: he layeth up the depths in ſtore-houſes. Let all the earth *therefore* fear the LORD: let all the inhabitants of the world ſtand in awe of him. For he ſpake, and it was *done*: he commanded, and it was eſtabliſhed. The LORD fruſtrateth the counſel of the nations: he annihilateth the devices of the people. The counſel of the LORD ſhall ſtand for ever: *and* the purpoſes of his heart to all generations. Happy *is* the nation whoſe God *is* the LORD: the people whom he hath choſen for his own inheritance. The LORD looketh down from heaven; he beholdeth all the ſons of men. From the place of his reſidence, he ſuperintendeth all the inhabitants of the earth. He faſhioneth all their hearts, and underſtandeth all their works. *For* a king is not ſaved by the multitude of an hoſt: neither doth the mighty man eſcape by ſuperior ſtrength. An horſe *is* a vain thing for ſafety: he ſhall not deliver *any* by his great ſtrength. Behold, the eye of the LORD *is* upon thoſe who fear him: upon thoſe who hope in his mercy: to deliver their ſoul from death: and to keep them alive in *time of* famine. Our ſouls waiteth for the LORD: he *is* our help and our ſhield. For in him our heart ſhall rejoice: becauſe we have truſted in his holy Name. Let thy mercy, O LORD! be with us, according as we hope in thee.

PSALM XCII.

מזמור שיר ליום השבת A PSALM OR SONG FOR THE SABBATH DAY. It is good to give thanks unto the LORD, and to ſing praiſes unto thy name, O Moſt High! To declare thy loving kindneſs in the morning, and thy faithfulneſs in the night. Upon the ten-ſtringed inſtrument, and upon the pſaltery: and with a ſolemn ſound upon the harp. For thou, O LORD! haſt made me glad with thy *wonderful* works: I *therefore* will triumph in the works of thy hands. How great, O LORD! are thy works! thy thoughts are exceeding profound. A brutiſh man knoweth *it* not; neither doth a fool underſtand this. When the wicked ſpring up like graſs, and the workers of iniquity flouriſh: *it is* that they may be deſtroyed for ever. But thou, O LORD! *art* exalted for ever-

 more.

לְעוֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ׃ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי׃ בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי׃ בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח׃ כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ׃ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה׃ דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ׃ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ׃ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר׃ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז׃ מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם׃ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת׃ מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם׃ אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ׃ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם׃ יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ׃ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ׃ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ׃ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם׃ יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ׃ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ׃ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ׃ יְיָ מֶלֶךְ׃ יְיָ מָלָךְ׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד׃ אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם׃ הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ׃ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד׃ מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי׃ הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ כִּי בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן׃ אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ׃ כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ׃ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃

more. For lo, thine enemies, O LORD! for lo! thine enemies ſhall periſh: all the workers of iniquity ſhall be ſcattered. But thou ſhalt exalt mine horn, like *the horn of* an unicorn: I ſhall be anointed with freſh oil. Mine eyes alſo ſhall ſee *my deſire* on mine enemies: and my ears ſhall hear *it* of the wicked who riſe up againſt me. The righteous ſhall flouriſh like the palm tree: he ſhall grow like the cedar in Lebanon. *They ſhall be* planted in the houſe of the LORD; in the courts of our God ſhall they flouriſh. They ſhall ſtill bring forth fruit in old age: they ſhall be fat and flouriſhing. To ſhew that the LORD *is* upright: he *is* my Rock, and *there is* no unrighteouſneſs in him.

PSALM XCIII.

יי מלך The LORD reigneth, clothed with majeſty: with ſtrength hath the LORD clothed and girt himſelf: he hath alſo fixed the unalterable order of the univerſe. Thy throne, O LORD! *is* eſtabliſhed from all antiquity: thy exiſtence *is* from all eternity. Though the floods, O LORD! lift up their preſumptuous head; though they lift up their voice, and the floods iſſue a dreadful ſound; yet, mightier than the voice of the aſſembled waters, than the powerful billows of the ocean, art thou in thine eminence, O LORD! Thy teſtimonies, are exceeding ſtable: the holineſs of thy houſe is deſirable, O LORD! unto the utmoſt length of days.

יהי כבוד The glory of the LORD ſhall endure for ever: the LORD ſhall rejoice in his works. Bleſſed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore. From the riſing of the ſun unto the going down thereof, the LORD's name *is* praiſed. High above all the nations *is* the LORD, *and* his glory above the heavens. Thy name, O LORD! *endureth* for ever, *and* the memorial of thee, O LORD! throughout all generations. In heaven hath the LORD prepared his throne: and his kingdom hath dominion over all. Let the heavens be glad, and the earth rejoice; and they ſhall ſay among the nations, the LORD hath reigned. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD ſhall reign for ever and ever. The LORD *is* king for ever and ever: the Heathens are periſhed out of his land. The LORD fruſtrateth the counſel of the nations: he annihilateth the devices of the people. Various are the imaginations in the heart of man; but it is the counſel of the LORD alone that ſhall ſtand. The counſel of the LORD ſhall ſtand for ever: *and* the purpoſes of his heart to all generations. For he ſpake, and it was *done:* he commanded, and it was eſtabliſhed. For the LORD hath choſen Zion: he hath deſired *it* for his habitation. Becauſe the LORD hath choſen Jacob unto himſelf, *and* Iſrael for his peculiar treaſure. For the

כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ · וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב ׃ וְהוּא רַחוּם ·
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית · וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר
כָּל חֲמָתוֹ ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה · הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ
אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ · עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה ׃ אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לוֹ · אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו ׃ קמה תְּהִלָּה
לְדָוִד · אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ · וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד ׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ · וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד ׃
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד · וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר ׃ דּוֹר לְדוֹר
יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ · וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ ·
וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה ׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ ·
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה ׃ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ · וְצִדְקָתְךָ
יְרַנֵּנוּ ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ · אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד ׃ טוֹב
יְיָ לַכֹּל · וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו ׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ ·
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה ׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ · וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו · וּכְבוֹד הֲדַר
מַלְכוּתוֹ ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים · וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל דּוֹר וָדֹר ׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים · וְזוֹקֵף לְכָל
הַכְּפוּפִים ׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ · וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
אָכְלָם בְּעִתּוֹ ׃ פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ · וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן ׃
צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו · וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו ׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל
קֹרְאָיו · לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת ׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה ·
וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם ׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו ·
וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד ׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי · וִיבָרֵךְ כָּל
בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ · מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ ׃

the LORD will not abandon his people, neither will he forſake his inheritance. But he *being* merciful, forgiveth iniquity, and deſtroyeth not: yea, he frequently turneth his anger away, and awakeneth not all his wrath. Save *us*, O LORD! let the *heavenly* King hear us when we call.

אשרי יושבי ביתך Bleſſed *are* they who dwell in thy houſe: they will be continually praiſing thee. Selah. Happy the people who are thus! Happy the people whoſe God *is* the LORD!

PSALM CXLV.

DAVID'S PSALM OF PRAISE. I will extol thee, my God! O King! and I will bleſs thy name for ever and ever. Every day will I bleſs thee, and I will praiſe thy name for ever and ever. The LORD *is* great, and exalted in praiſe, and his greatneſs is * unſearchable. One generation ſhall praiſe thy works to another, and ſhall declare thy mighty acts. I will ſpeak of the glorious honour of thy majeſty, and of thy wondrous works. And *men* ſhall ſpeak of the might of thy tremendous acts; and thy greatneſs will I declare. The memorial of thine abundant goodneſs ſhall they perpetually utter, and ſhall ſing of thy righteouſneſs. The LORD *is* gracious, and full of compaſſion, long-ſuffering, and of great mercy. The LORD *is* good to all; and his mercies *are* over all his works. All thy works ſhall praiſe thee, O LORD! and thy pious *ſervants* ſhall bleſs thee. They ſhall ſpeak of the glory of thy kingdom, and talk of thy power. To make known his mighty acts to the ſons of men, and the glorious majeſty of his kingdom. Thy kingdom *is* an everlaſting kingdom †, and thy dominion ſubſiſteth throughout all generations. The LORD upholdeth all who fall, and raiſeth up all *theſe who are* bowed down. The eyes of all wait upon thee, and thou giveſt them their food in due ſeaſon. Thou openeſt thine hand, and ſatisfieſt the deſire of every living thing. The LORD *is* righteous in all his ways, and beneficent in all his works. The LORD *is* near unto all thoſe who call upon him, to all who call upon him in truth. He will fulfil the deſire of thoſe who fear him: he will alſo hear their cry, and ſave them. The LORD preſerveth all thoſe who love him; but he will deſtroy all the wicked. My mouth ſhall utter the praiſe of the LORD; and let all fleſh bleſs his holy name for ever and ever. As for us, we will bleſs the LORD from henceforth, even for ever. Hallelujah.

* Heb. And of his greatneſs there is no ſearch.

† Heb. A kingdom of ages.

קמו הַלְלוּ יָהּ · הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי ·
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ
בִנְדִיבִים · בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב
לְאַדְמָתוֹ · בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל
יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ · שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ ·
אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם · הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים · נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים · יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים:
יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים · יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים · יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ שֹׁמֵר
אֶת גֵּרִים · יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד · וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּ יָהּ

קמז הַלְלוּ יָהּ · כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ · כִּי נָעִים נָאוָה
תְהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְיָ · נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יְכַנֵּס: הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב · וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה
מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים · לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
כֹּחַ · לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ · מַשְׁפִּיל
רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה · זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים · הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר ·
הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ · לִבְנֵי עֹרֵב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ · לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ · לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ
יִרְצֶה: רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי
יְרוּשָׁלַםִ אֶת יְיָ · הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ ·
בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם · חֵלֶב חִטִּים
יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ · עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ:
הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר · כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ
כְפִתִּים · לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם · יַשֵּׁב

PSALM CXLVI.

הללויה הללי נפשי Praiſe ye the LORD. Praiſe the LORD, O my ſoul! While I live, will I praiſe the LORD: I will ſing praiſes unto my God whilſt I exiſt. Put not your truſt in princes, in the ſon of man, in whom *there is* no ſalvation. His breath goeth forth, he returneth to his native earth: in that day his thoughts periſh. *But* happy *is he* who *hath* the God of Jacob for his help, whoſe hope *is* in the LORD his God. Who made heaven and earth, the ſea, and all that *is* therein; who keepeth truth for ever: Who executeth judgement for the oppreſſed; *and* giveth food to the hungry. The LORD looſeth the priſoners: The LORD openeth *the eyes* of the blind: the LORD raiſeth *thoſe who are* bowed down: The LORD loveth the righteous. The LORD protecteth ſtrangers: he relieveth the fatherleſs and the widow: but the way of the wicked he overthroweth. The LORD ſhall reign for ever, thy God, O Zion! unto all generations. Hallelujah.

PSALM CXLVII.

הללויה כי טוב Praiſe ye the LORD; for *it is* good to ſing praiſes unto our God; for praiſe is pleaſant *and* agreeable. The LORD doth build up Jeruſalem: he will gather together the outcaſts of Iſrael. Who healeth the broken hearted, and bindeth up their wounds *. He telleth the number of the ſtars: he calleth them all by *their* names. Great *is* our LORD, and great *is* his power: his underſtanding *is* infinite †. The LORD lifteth up the meek: he caſteth the wicked down to the ground. Sing unto the LORD with thankſgiving: ſing *praiſes* with the harp unto our God: Who covereth the heavens with clouds, who prepareth rain for the earth, who cauſeth herbage to ſprout upon the mountains. He giveth to the beaſt his food; *and* to the young ravens when they cry. He delighteth not *in thoſe who truſt* to the ſtrength of their horſe *in battle:* neither taketh he pleaſure *in thoſe who rely on* the ſwiftneſs of their foot. The LORD taketh pleaſure in thoſe who fear him; in thoſe who hope in his mercy. Praiſe the LORD, O Jeruſalem! praiſe thy God, O Zion! for he hath ſtrengthened the bars of thy gates: he hath bleſſed thy children in the midſt of thee. Who maketh peace in thy border, and filleth thee with choice wheat. Who ſendeth forth his decree *upon* earth; *and* his word pervadeth quickly. Who maketh the ſnow deſcend like wool: he ſcattereth the hoarfroſt like aſhes. He caſteth forth his ice like morſels: Who can withſtand his cold? He ſendeth out his word and

* Heb. Sorrows.

† Heb. Of his underſtanding *there is* no number.

רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם׃ מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב׳ חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי׳ וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ׃

קמח הַלְלוּיָהּ׳ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם׳ הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו׳
הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ׳ הַלְלוּהוּ כָּל
כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם׳ וְהַמַּיִם אֲשֶׁר׀ מֵעַל
הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ׳ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם׳ חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת
יְיָ מִן הָאָרֶץ׳ תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג
וְקִיטוֹר׳ רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת׳
עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה׳ רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
כָּנָף׃ מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים׳ שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת׳ זְקֵנִים עִם נְעָרִים׃ יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם
יְיָ׳ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׳ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם
קֶרֶן לְעַמּוֹ׳ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו׳ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ׳
הַלְלוּיָהּ׃

קמט הַלְלוּיָהּ׳ שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ׳ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו׳ בְּנֵי
צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל׳ בְּתֹף וְכִנּוֹר
יְזַמְּרוּ לוֹ׃ כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ׳ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃
יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד׳ יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת
אֵל בִּגְרוֹנָם׳ וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם׳
תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים׳ וְנִכְבְּדֵיהֶם
בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב׳ הָדָר הוּא
לְכָל חֲסִידָיו׳ הַלְלוּיָהּ׃

הללויה

melteth them: he causeth his wind to blow, *and* the waters flow. He declareth his words unto Jacob, his statutes and his judgements unto Israel. He hath not dealt so with any nation: and *as for his* judgements, they have not known. Hallelujah.

PSALM CXLVIII.

הללויה הללו את יי Praise ye the LORD. Praise ye the LORD from the heavens: praise him in the heights: praise ye him all his angels: praise ye him all his hosts. Praise him ye sun and moon: praise him all ye stars of light. Praise him ye heavens of heavens, and ye waters *that float* in the upper regions of the sky. Let them praise the name of the LORD; for he commanded, and they were created. He hath also established them for ever and ever: he hath made a decree which shall not pass away. Praise the LORD from the earth, *also* ye whales, and all *the inhabitants* of the great abyss. Fire and hail, snow and vapours, *and the* stormy wind, *all* fulfilling his word. Mountains and all hills, fruitful trees and cedars. Beasts, and all cattle, creeping things, and winged fowl. Kings of the earth, and all people: princes, and judges of the earth. Both young men and maidens, old men and children. Let them all praise the name of the LORD: for his name alone is exalted; his glory *is* above the earth and the heavens. He will also exalt the horn of his people, the praises of all saints; *even* of the children of Israel, a people near unto him. Hallelujah.

PSALM CXLIX.

הללויה שירו ליי Praise ye the LORD. Sing unto the LORD a new song, *and* his praise in the congregation of saints. Let Israel rejoice in him who made him; let the children of Zion rejoice in their king. Let them praise his name in the dance*: let them sing praises unto him with the timbrel and harp. For the LORD taketh pleasure in his people: he will adorn the meek with salvation. Let the saints be joyful in glory: let them sing aloud upon their beds. *Let* the exalted *praises* of God *be* in their mouth †, and a two-edged sword in their hand; To execute vengeance upon the nations, *and* chastisement upon the people ‡: To bind their kings with chains, and their nobles with fetters of iron: To execute upon them the written judgement: this honour have all his pious servants. Hallelujah.

* Or. With the pipe.

† Heb. In their throat.

‡ Heb. Peoples.

קנ הַלְלוּיָהּ · הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ · הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃
הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו · הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃
הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר · הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ
בְתֹף וּמָחוֹל · הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב׃ הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי
שָׁמַע · הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל
יָהּ · הַלְלוּיָהּ׃ כֹּ״הַ״תְּ״יָ״הַ״׃

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן
יְרוּשָׁלָיִם · הַלְלוּיָהּ׃ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל · עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם · וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ · אָמֵן וְאָמֵן׃
וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ · לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל · וַיֹּאמֶר דָּוִיד ·
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ · מֵעוֹלָם וְעַד
עוֹלָם׃ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח
וְהַהוֹד · כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ · לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃ וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ ·
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל · וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה · וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל
וּלְחַזֵּק לַכֹּל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ · וּמְהַלְלִים
לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ · אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת
הַשָּׁמַיִם · שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם · הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר
עָלֶיהָ · הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם׃ וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם ·
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃ אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים ·
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם · וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים · וְשַׂמְתָּ
שְׁמוֹ אַבְרָהָם · וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ׃
וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית · לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי · הַחִתִּי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי · לָתֵת

לזרעו

PSALM CL.

הללויה הללו אל בקדשו Praiſe ye the LORD. Praiſe God in his ſanctuary: praiſe him in the firmament of his power. Praiſe him for his mighty acts: praiſe him according to his excellent greatneſs. Praiſe him with the ſound of the trumpet: praiſe him with the pſaltery and harp. Praiſe him with the timbrel and dance*: praiſe him with ſtringed inſtruments, and organs. Praiſe him upon the harmonious cymbals; praiſe him upon the high ſounding cymbals. Let every thing that hath breath, praiſe the LORD. Praiſe ye the LORD. Let every thing that hath breath, praiſe the LORD. Hallelujah.

ברוך יי לעולם Bleſſed *be* the LORD for evermore, Amen, and Amen. Bleſſed *be* the LORD from *out of* Zion, *who* dwelleth *at* Jeruſalem. Hallelujah. Bleſſed *be* the LORD God, the God of Iſrael! who alone doeth wondrous things. And bleſſed *be* his glorious name for ever; and let the whole earth be filled *with* his glory. Amen, and Amen.

ויברך דויד And David bleſſed the LORD before all the congregation: and David ſaid, Bleſſed *be* thou, O LORD God of Iſrael our father, for ever and ever. Thine, O LORD! is the greatneſs, power, glory, victory, and majeſty: for all *that is* in the heaven and earth, *is thine*; thine *is* the kingdom, O LORD! and thou art exalted as ſupreme above all. Riches and honour *proceed* from thee, and thou haſt dominion over all; and in thy hand is power and might, and *it is* in thy power to make great, and to give ſtrength unto all. Now therefore, our God, we thank thee, and praiſe thy glorious name. Thou, art LORD alone; thou haſt made the heaven, the heavens of heavens, with all their hoſt, the earth and all *things* that *are* therein, the ſeas and all that *is* in them: and thou preſerveſt them all, and the hoſt of heaven worſhippeth thee. Thou *art* the LORD, the God, who didſt chooſe Abram, and didſt bring him forth out of Ur of the Chaldees, and gaveſt him the name of Abraham; and didſt find his heart faithful before thee.

וכרות עמו הברית And didſt make a covenant with him, to give the land of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Jebuſites, and the Girgaſhites, to give *it* to his

* Or, Pipe.

ſeed

לְזַרְעוֹ: וַתָּקֶם אֶת דְּבָרֶיךָ · כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת
עֳנִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם · וְאֶת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף:
וַתִּתֵּן אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ ·
כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם · וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה:
וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם · וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה: וְאֶת
רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלוֹת · כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם: וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה
לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי
וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ: יְהוָה אִישׁ
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם: וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף:
תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת
כְּמוֹ־אָבֶן: יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה
תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס
קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ: וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם: אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי:
נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ

feed; and haſt performed thy words, for thou, *O Lord! art* righteous, and didſt ſee the affliction of our fathers in Egypt, and heardeſt their cry by the Red Sea; and didſt diſplay ſigns and wonders on Pharaoh, and on all his ſervants, and on all the people of his land: for thou kneweſt that they dealt proudly againſt them: thus didſt thou get thee a *glorious* name, as *it is* this day. And thou didſt divide the ſea before them, ſo that they went through the midſt of the ſea *as* on dry land, and their purſuers didſt thou throw into the deep, as a ſtone into the mighty waters.

ויושע יי Thus the LORD ſaved Iſrael that day out of the hand of the Egyptians; and Iſrael ſaw the Egyptians dead upon the ſea ſhore. And Iſrael ſaw that great work * which the LORD did upon the Egyptians: and the people feared the LORD, and believed in the LORD, and in his ſervant Moſes.

אז ישיר משה Then ſang Moſes and the children of Iſrael this ſong unto the LORD; and thus did they ſay, I will ſing unto the LORD, for he hath triumphed glorioully; the horſe and his rider hath he thrown into the ſea. The LORD *is* my ſtrength and ſong, and he is become my ſalvation: he *is* my God, and I will prepare an habitation for him†, my father's God, and I will exalt him. The LORD *is* the invincible warrior ‡: the LORD *is* his name. The chariots and hoſt of Pharaoh hath he caſt into the ſea: his choſen captains are alſo ſunk in the Red ſea. The depths have covered them: they ſank down to the bottom as a ſtone. Thy right hand, O LORD! is become glorious in power: thy right hand, O LORD! hath cruſhed the enemy. And in the greatneſs of thine excellency haſt thou overthrown thoſe who roſe up againſt thee: thou didſt ſend forth thy wrath, which conſumed them as ſtubble. And with the breath of thy noſtrils, the waters were heaped together: the floods ſtood upright as an heap, *and* the dephs were congealed in the heart of the ſea. The enemy ſaid, I will purſue, I will overtake, I will divide the ſpoil: my ſoul ſhall be glutted with vengeance upon them; I will unſheath my ſword, my hand ſhall deſtroy them §. Thou didſt blow with thy wind, *and* the ſea covered them: they ſunk

* Heb. Hand.

† Or, I will glorify him.

‡ Heb. Man of war.

§ Or, Repoſſeſs them.

כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה
מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ
גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־ נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ
עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי
פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל
יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד
בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃
יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה · וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו · וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ · עַל כָּל הָאָרֶץ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד · וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר ·
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד · מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל · וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ · פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם · בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃ אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים · אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת · אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת ·

as lead in the mighty waters. Who *is* like unto thee, O LORD! amongst the mighty! Who *is* like thee, glorious in holiness, tremendous *in* praises, working wonders! Thou stretchedst out thy right hand, the earth swallowed them. In thy mercy hast thou led forth the people thou hast redeemed: with thy strength hast thou guided them unto thine holy habitation. The people shall hear, *and* tremble: sorrow shall seize the inhabitants of Palestine. Then shall the dukes of Edom be troubled; trembling shall take hold of the mighty men of Moab: all the inhabitants of Canaan shall melt away. Fear and dread shall fall upon them; by the greatness of thine arm they shall be still as a stone: Till thy people pass over, O LORD! Till the people pass over, *which* thou hast purchased. Thou shalt bring them and plant them in the mount of thine inheritance, the place, O LORD! *which* thou hast made for thy residence: the sanctuary, O LORD! *which* thy hands have established. The LORD shall reign for ever and ever.

The LORD shall reign for ever and ever. For the kingdom *is* the LORD's: and he governs the nations. And deliverers shall go up to mount Zion, to judge the mount of Esau *: and the kingdom shall be the LORD's. And the LORD shall be king over all the earth: in that day the LORD alone shall be acknowledged, and his name *shall also be* one. And in thy law it is written, saying, Hear, O Israel, the LORD *is* our God, the LORD *is* One.

נשמת כל חי The breath of all living shall bless thy name, O LORD, our God! and the spirit of all flesh, shall continually glorify, and extol thy memorial, O our King! for thou art God from everlasting to everlasting: and besides thee, we have neither king, redeemer †, or saviour, *to* redeem, deliver, maintain, and compassionate *us* in all times of trouble and distress: we have no king but thee. *Thou art* God of the first, and the last: the God of all creatures, *and* LORD of all

* Obad. i. 21.

† Heb Who redeemeth.

הַמְהֻלָּל בְּרוֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת · הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד ·
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים : וַייָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן · הַמְעוֹרֵר
יְשֵׁנִים · וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים · וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים · וְהַמַּתִּיר
אֲסוּרִים · וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים · וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים · לְךָ לְבַדְּךָ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים : אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם · וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
כַּהֲמוֹן גַּלָּיו · וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ · וְעֵינֵינוּ
מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ · וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם ·
וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת : אֵין אָנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · וּלְבָרֵךְ אֶת שְׁמֶךָ · עַל אַחַת
מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים · הַטּוֹבוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ : מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ·
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ · בְּרָעָב זַנְתָּנוּ · וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ ·
מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ · וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ · וּמֵחֳלָיִם רָעִים
וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ : עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ · וְלֹא עֲזָבוּנוּ
חֲסָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח : עַל כֵּן
אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ · וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ ·
וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ : הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ
וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ · וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ
מַלְכֵּנוּ : כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה · וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע ·
וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע · וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה : וְכָל
לְבָבוֹת יִירָאוּךָ · וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ · כַּדָּבָר
שֶׁכָּתוּב · כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה · יְיָ מִי כָמוֹךָ · מַצִּיל
עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ · וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ : מִי יִדְמֶה לָּךְ ·
וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ · וּמִי יַעֲרָךְ לָךְ · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא · אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ

generations; who is adored with all manner of praise; who governeth his world with tenderness, and his creatures with mercy.* Lo! the LORD is *ever* awake; he neither slumbereth, nor sleepeth: he rouseth those who sleep, and awakeneth those who slumber: he causeth the dumb to speak, looseth those that are bound, supporteth the fallen, and raiseth up those who are bowed down: *and therefore*, to thee only do we render adoration. Although our mouths were filled *with* song as the sea, and our tongues *with* shouting as the roaring billows thereof; and our lips *with* praise like the wide extended† firmament: and our eyes *with* splendour like the sun and moon: and our hands extended like the towering ‡ eagles; and our feet swift as the hinds; we should *nevertheless* be incapable of rendering sufficient thanks unto thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, or to bless thy name, for one of the innumerable § benefits which thou hast conferred upon us and our ancestors. *For* thou, O LORD, our God! didst redeem us from Egypt, and release us from the house of bondage; in *time* of famine didst thou feed us; and in plenty provide for us. Thou didst deliver us from the sword, save us from the pestilence, and relieve ‖ us from many sore diseases. Hitherto thy tender mercies have supported us, and thy kindness hath not forsaken us; O cast us not off for ever. And therefore the members of which thou hast formed ¶ us, the *living* spirit and soul which thou hast breathed into us, and the tongue which thou hast placed in our mouth; lo, they shall continually give thanks, bless praise, glorify, extol, reverence, sanctify, and ascribe sovereign power unto thy name, O our King! For every mouth shall adore thee, and every tongue sware fealty unto thee. Unto thee every knee shall bend; and those of *high* stature shall bow down before thee. Every heart shall fear thee; and the inward *part* and reins shall sing praise unto thy name; as it is written ✠, All my bones shall say, O LORD! who is like unto thee! Who delivereth the poor from *one* of superior strength: the poor and needy from their oppressor ‖‖. Who can be likened unto thee! Who can be equalled unto thee! Or who can be compared unto thee, O thou, who art the great, mighty, and tremendous God! The most High God, possessor of heaven and earth. We *therefore*, will praise, adore,

* Heb. Mercies. † Heb. Extensions of the expanse.
‡ Heb. Eagles of heaven. § Heb. One of the thousand thousands, and ten thousand thousand times.
‖ Heb. Lifted us up. ¶ Heb. Distributed in us.
✠ Psalm. xxxv. 10. ‖‖ Heb. Who robbeth him.

 glorify,

וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ ׳ כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ ׳ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ ׃ הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ ׳ הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ ׳ הַגִּבּוֹר לָנֶצַח ׳ וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ ׃

ווען דיא כהנים דוכנן ׳ זאגט מן דאש רבונו דר וויל זיא ריגן ישמרך ׳ ויחנך אונ׳ שלום ׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם ׳ אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ ׳ חֲלוֹם חָלַמְתִּי ׳ וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא ׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי ׳ שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה ׳ בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים ׳ וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי ׳ אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹתָיו שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק ׳ וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה ׳ רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ ׳ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ ׳ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ ׳ וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ ׳ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע ׳ וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה ׳ כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה ׳ וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְרַצֵּנִי וְתִחַיֵּנִי ׃ אָמֵן ׃

ברכת כהנים

דאש זאגט מן אויף איטליכש ווארט ווען דיא כהנים דוכנן ׃

יְבָרֶכְךָ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן ׳ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ ׃

יְיָ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ ׳ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ ׃

וְיִשְׁמְרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל ׳ כִּי חָסִיתִי בָךְ ׃ רבונו של עולם אמן ׃

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ ׳ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה ׃

יְיָ יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן ׳ אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת ׃

glorify, and bless thy holy name, as David said *, Bless the LORD, O my soul! and all that is within me, bless his holy name. O God! who art mighty in thy strength! Who art great by thy glorious name! Art mighty for ever, and tremendous by thy fearful acts.

WHILE THE PRIESTS ARE SAYING THE BENEDICTION, THE CONGREGATION SAYS THE FOLLOWING, WHERE MARKED.

רבונו של עולם Sovereign of the universe, I am thine, and my dreams are thine; I have dreamt a dream, but know not what it portends. May it be acceptable in thy presence, O LORD, my God! and the God of my fathers, that all my dreams concerning myself, and concerning all Israel, may be for good: whether I have dreamt concerning myself, or whether I have dreamt concerning others: or whether others have dreamt concerning me: if they be good, strengthen and fortify them, that they may be accomplished in me, as were the dreams of the righteous Joseph: and if they require cure, heal them, as thou didst Hezekiah king of Judah † from his sickness, Miriam the prophetess ‡ from her leprosy, and as Naaman § from his leprosy: as the bitters waters of marah || by the hands of our legislator Moses, and those of Jericho ¶ by the hands of Elisha. And as thou wast pleased to turn the curse of Balaam the son of Beor ⊥, from a curse to a blessing, be pleased to convert all my dreams concerning me, and all Israel to a good end. O guard me; let me be acceptable to thee, and grant me life, Amen.

WHILE THE PRIESTS SAY THE BLESSING, THE CONGREGATION SAYS THE FOLLOWING VERSES.

יברכך MAY HE BLESS THEE. *Cong.* May the LORD who made heaven and earth bless thee from Zion.

יי THE LORD. *Cong.* O LORD, our LORD, how excellent is thy name in all the earth!

וישמרך AND PRESERVE THEE. *Cong.* Guard me, O God! for I put my trust in thee. (Say רבונו של עולם.)

יאר MAKE SHINE. *Cong.* May God be gracious unto us, and bless us, and cause his face to shine upon us for ever

יי THE LORD *Cong.* The LORD, the LORD God! merciful and gracious, long-suffering, and abundant in beneficence and truth.

* Psalm. ciii. 1. † 2 King. xx. 5. and Isai xxxviii. 5.
‡ Numb. xii. 15. § 2 King. v. 14. || Exod. xv. 25.
¶ 2 King. ii. 21. ⊥ Numb. vi. 23.

פָּנָיו   פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי · כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי
אֵלֶיךָ   אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא :
וִיחֻנֶּךָּ   הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה
אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד
שֶׁיְּחָנֵּנוּ   רבונו של עולם אמן :
יִשָּׂא   יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ · וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ ·
וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :
יְיָ   יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ · הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים · אַף
יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה :
פָּנָיו   יְיָ אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי · בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה
אֵלַי אָזְנֶךָ :
אֵלֶיךָ   אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם :
וְיָשֵׂם   וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם :
לְךָ   לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח
וְהַהוֹד · כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ :
שָׁלוֹם   שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו :
רבונו של עולם אמן
אַדִּיר   בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה · אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ
שָׁלוֹם · יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל · חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם :

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים יְיָ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : יְיָ מֶלֶךְ
יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם : אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן

פניו His face. *Cong.* Turn thou unto me, and be gracious unto me, for I am ſolitary and afflicted.

אליך Unto thee. *Cong.* Unto thee, O Lord! do I lift up my ſoul.

ויחנך And be gracious unto thee. *Cong.* Behold, as the eyes of ſervants *look* unto the hand of their maſters; *and* the eyes of a maiden unto the hand of her miſtreſs; ſo our eyes *wait* upon the Lord our God, until he be gracious unto us. (Say רבונו של עולם.)

ישא May he lift up. *Cong.* He ſhall receive a bleſſing from the Lord, and righteouſneſs from the God of his ſalvation; and find grace and good underſtanding in the ſight of God and man.

יי The Lord. *Cong.* O Lord, have mercy on us: we have truſted *in* thee; be thou our ſtrength * every morning; even our ſalvation in times of diſtreſs

פניו His face. *Cong.* O Lord! Hide not thy face from me: in the day of my trouble, incline thine ear unto me.

אליך Unto thee. *Cong.* Unto thee do I lift up mine eyes, O thou who dwelleſt in heaven.

וישם And give. *Cong.* And they ſhall put my name upon the children of Iſrael, and I will bleſs them.

לך Thee. *Cong.* Thine, O Lord! *is* the greatneſs, power, glory, victory, and majeſty; for all *that is* in the heaven and in the earth, *is thine*; thine *is* the kingdom, O Lord! and thou art exalted as ſupreme above all.

שלום Peace. *Cong.* Peace to *him that is* afar off, and to *him that is* near, ſaith the Lord: and I will heal him. (Say רבונו של עולם.)

אדיר במרום O thou who art mighty in the higheſt heavens; *and* dwelleſt in power: thou art peace, and thy name is peace: mayeſt thou be pleaſed to grant peace unto us, and all thy people the houſe of Iſrael, *with* life, bleſſing, and the preſervation of peace.

אין כמוך *There is* none like unto thee, among the gods, O Lord! neither *is there any thing* like unto thy works! Thy kingdom *is* an everlaſting kingdom †. and thy dominion *fulfilleth* throughout all generations. The Lord reigneth: The Lord hath reigned: The Lord ſhall reign for ever and ever. The Lord will give ſtrength unto his people: the Lord will bleſs his people with peace. O moſt merciful Father! deal kindly in thy good pleaſure with Zion; and build the walls of

* Heb. Their arms. † Heb. A kingdom of ages.

Jeruſalem:

וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם
וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

ווען מן דען ארון הקודש אויף טוט ווא זאגט דש קהל דאס׃

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ׃
וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר
יְיָ מִירוּשָׁלָיִם׃

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ׃

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר
חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃

תפלה משערי ציון מה שאומרים לשלש רגלים בשעת הוצאת ס״ת ויאמר מקודם י״ג
מדות ג״פ׃

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק
רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְזַכֵּה לִי פלוני בן פלונית וְאִשְׁתִּי וּבָנַי
וּבְנוֹתַי וְכָל בְּנֵי בֵיתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם׃
וּמַלְּטֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְזַכֵּנוּ כְּדֵי
שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ עָלֵינוּ וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה
וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חָכְמָה
וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ וּבְכֵן יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת
מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ
וְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתֶךָ כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים
לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא וְתִשְׁמְרֵנִי מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשָּׁעוֹת
רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם וְהַבּוֹטֵחַ בַּיְיָ חֶסֶד
יְסוֹבְבֶנְהוּ אָמֵן׃

Jerufalem: for in thee only do we truft, *who art our* King, the high and exalted God, and Sovereign of the univerfe.

WHEN THE ARK IS OPENED, THE CONGREGATION SAYS.

ויהי בנסע And when the ark fet forward, Mofes faid, Arife, O LORD! and fcatter thine enemies; and caufe thofe that hate thee, to flee before thee: for from Zion fhall the Law go forth, and the word of the LORD from Jerufalem.

שמע ישראל Hear, O Ifrael, the LORD *is* our God; the LORD *is* One.

אחד אלהינו Our God *is* One: our LORD *is* great: holy and tremendous *is* his Name.

יי יי The LORD, the LORD God, merciful and gracious, long-fuffering, and abundant in beneficence and truth; keeping mercy unto thoufands, forgiving iniquity, tranfgreffion, and fin, and cleanfing.

THIS IS SAID THRICE, BEFORE THE FOLLOWING PRAYER.

רבונו של עולם Sovereign of the univerfe! Fulfil the requefts of my heart for good: further my defire, and grant my petition. O grant *that* I, A. B. my wife, fons, daughters, and all my houfhold, may be worthy to perform thy will with a perfect heart. O deliver me from the evil imagination; and grant our portion to be in thy law: purify us, that thy divine prefence may reft on us; and caufe the fpirit of wifdom and underftanding to fhine upon us; fo that it may be accomplifhed in us what is written *, And the fpirit of the LORD fhall reft upon him; the fpirit of wifdom, and underftanding; the fpirit of counfel, and ftrength; the fpirit of knowledge, and the fear of the LORD. And may it thus be acceptable in thy prefence, O LORD, our God; and the God of our fathers, that I may be worthy to perform good deeds in thy fight, and to walk in the paths of rectitude before thee. O fanctify us with thy holinefs, that we may merit a happy life *in this world*, and immortal life in the future one; and guard me from evil deeds, and evil times, that come and agitate the world: for he that trufteth in the LORD, fhall be encompaffed with mercy. Amen.

* Ifai. xi. 2.

ואח״כ יאמר זה ג״פ

ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך׃

אמר רבי שמעון כד מפקין ספר תורה בצבורא למקרי ביה מפתחין תרעי דשמיא דרחמין ומעוררין את האהבה לעילא ואבעי ליה לבר נש למימר הכי׃

בריך שמיה דמרי עלמא בריך כתרך ואתרך יהא רעותך עם עמך ישראל לעלם ופורקן ימינך אחזי לעמך בבית מקדשך ולאמטויי לנא מטוב נהורך ולקבלא צלותנא ברחמין יהא רעוא קדמך דתוריך לן חיין בטיבו ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמיה לא על אנש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיא דהוא אלהא קשוט ומסגי למעבד טבון וקשוט ביה אנא רחיץ ולשמיה קדישא ויקירא אנא אמר תושבחן יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באוריתא ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם אמן׃

דער כאך זאגט דער חזן גדלו

גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו׃

ווען דער חזן גדלו אן היבט זאגט דש קהל לך יי הגדולה

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש׃

ווען דער חזן גדלו אויש האט זאגט דש קהל רוממו

רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא׃

THEN SAY THREE TIMES.

ואני תפלתי And I *will offer* my prayer unto thee, O LORD! in an acceptable time; in thine abundant mercy, O God! anſwer me in the truth of thy ſalvation.

ACCORDING TO RABBI SIMON, THE FOLLOWING IS SAID.

בריך שמיה Bleſſed be *thy* name, who art Sovereign of the univerſe: bleſſed be thy crown and thy reſidence: O may thy delight be with thy people Iſrael for ever: and ſhew them the redemption of thy right hand in thine holy temple: and accept their ſupplication with mercy. O may it be acceptable in thy preſence to conduct me to the *attainment* of an happy life; and that I may be remembered among the righteous. Have mercy upon me, and guard me, and all thoſe that belong to me, and to thy people Iſrael. Thou art he who feedeth and maintaineth all: thou art he who beareth rule over all kings; for the kingdom is thine. I am the ſervant of the holy and ever bleſſed God, before whom I bow down; I rely not on man; nor on any created * being, but on the God of heaven, who is the true God: great in the performance of good and righteous *acts:* on Him do I rely, and to his holy and reverend name, will I continually utter praiſe. O may it be acceptable in thy preſence, to fulfil the deſire of my heart, and the hearts of all thy people Iſrael, to a good and peaceable life, Amen.

THE READER SAYS.

גדלו O magnify the LORD with me, and let us together extol his name.

WHILE THE READER SAYS גדלו, THE CONGREGATION SAYS.

לך יי הגדלה Thine, O LORD! is the greatneſs, power, glory, victory, and majeſty: for all *that is* in the heaven and in the earth, *is thine*; thine is the kingdom, O LORD! and thou art exalted as ſupreme above all.

WHEN THE READER HAS ENDED גדלו, THE CONGREGATION SAYS.

רוממו יי אלהינו Extol ye the LORD, our God, and bow down at his footſtool, for holy is he. Exalt ye the LORD

* Chaldee, Angels.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא׃ שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא׃ בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא׃ כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת׃ הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם׃ קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי׃ וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב׃ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב׃ כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן׃ וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר׃

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן׃ הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ ׳ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה ׳ כֹּהֵן קְרָב ׳ יעמוד פלוני בר פלוני הכהן בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃ תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ ׳ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב ׳ מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן ׳ יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃ הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ׃

our God, and worſhip at his holy mount, for the Lord our God is holy.

על הכל For all which, the name of the Supreme King of kings, the holy and bleſſed *God*, ſhall be extolled, hallowed, praiſed, glorified, magnified, and exalted in the worlds that he hath created, even this world, and the future one, according to his will, the deſire of thoſe who fear him, and the deſire of all the houſe of Iſrael. He hath formed the worlds, *and is the* Lord of all creatures, and the God of all ſouls: who ſitteth in the wide extended heavens, and dwelleth in the ancient heaven of heavens: his holineſs is above the living creatures, and his holineſs is above the throne of glory. Thus, therefore will we ſanctify thy name amongſt us, O Lord our God! in the ſight of all the living, and ſing a new ſong in his preſence, as it is written *, Sing unto God, ſing praiſes to his name; extol him who rideth upon the heavens; *praiſe* him by his name Jah (xxviii), and rejoice before him: for we ſhall ſee him eye to eye, when he returns to his dwelling, as it is written †, For eye to eye ‡ ſhall they ſee when the Lord returneth to Zion. And it is ſaid §, And the glory of the Lord ſhall be revealed, and all fleſh ſhall ſee it together; for the mouth of the Lord hath ſpoken *it*.

אב הרחמים O moſt merciful Father; have compaſſion on thoſe who have been borne *by thee* ‖; and remember the covenant of the patriarchs; and deliver our ſouls from evil hours; and rebuke the evil imagination from thoſe who were carried ¶; and through *thy* mercy cauſe us to eſcape it for ever; and fulfil our deſire with the good meaſure of ſalvation and mercies.

ויעזור O may he help, ſhield, and ſave all thoſe that truſt in him; and let us ſay, Amen. All of ye aſcribe power unto God, and render honour unto the Law. Cohen draw nigh. Ariſe A— B— Cohen. Bleſſed be he who hath given the law to his people Iſrael, through his holineſs. The law of the Lord is perfect, quieting the ſoul: the teſtimony of the Lord is ſure, making the ſimple wiſe. The ſtatutes of the Lord *are* right, rejoicing the heart: the comandment of the Lord *is* clear, enlightning the eyes. The Lord will give ſtrength unto his people: the Lord will bleſs his people with peace. The way of God *is* perfect; the word of the Lord is tried; he is a ſhield to all thoſe who truſt in him.

* Pſalm. lxviii. 5. † Iſai. lii. 8.

‡ See Levi's Diſſertations on the prophecies. Vol. I, p. 304.

§ Iſai. xl. 5. ‖ Alluding to Iſai. xlvi. 3, ¶ Ibid.

THOSE

דער דא איז גירופן ווערט זאגט דש אז ער בר דיא ספר תורה קומט :

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ :

ויקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ווען מן אויש גילייאנט האט זאגט ער דיא ברכה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

ווען מן דיא ספר תורה אויף היבט זאגט מן דש :

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה : עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ · וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר : דְּרָכֶיהָ דַּרְכֵי נוֹעַם · וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם : אוֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ · בִּשְׂמֹאלָהּ עוֹשֶׁר וְכָבוֹד : יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ · יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר :

דיא ברכה זאגט דער מפטיר פאר דער הפטרה בניגון הפטרה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים · וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ · וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק :

נאך דער הפטרה זאגט דער מפטיר דיא ברכות :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · צוּר כָּל הָעוֹלָמִים · צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת · הָאֵל הַנֶּאֱמָן · הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה · הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם · שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק : נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ · וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ · וְדָבָר אֶחָד

THOSE WHO ARE CALLED TO THE LAW, SAY THE FOLLOWING BENEDICTION, BEFORE THE READER BEGINS TO READ:

ברכו Blefs ye the LORD, who is ever bleffed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Bleffed be the LORD, who is bleffed for ever, and evermore.

THE PERSON CALLED SAYS.

ברוך אתה Bleffed art thou, O LORD, our God! King of the univerfe, who hath given us the law of truth, and planted eternal life within us. Bleffed art thou, O LORD, who hath given the law.

WHEN THE LAW IS ELEVATED, THE CONGREGATION SAYS.

וזאת התורה And this is the Law which Mofes fet before the children of Ifrael, by the command of the LORD, by the hand of Mofes. It *is* a tree of life to thofe that lay hold on it; and the fupporters thereof *are* happy. Its ways are ways of pleafantnefs, and all its paths *are* peace. Length of days *is* in its right hand, and in its left *are* riches and honour. The LORD was pleafed for his righteoufnefs fake, to magnify the law, and adorn it.

HE THAT READS THE PORTION FROM THE PROPHETS CALLED HAPHTORAH (XXIX), SAYS THE FOLLOWING BEFORE HE BEGINS,

ברוך אתה Bleffed art thou, O LORD, our God! King of the univerfe, who hath chofen good prophets and delighted in their words, which were delivered in truth. Bleffed art thou, O LORD! who hath chofen the law, his fervant Mofes, his people Ifrael, and the true and righteous * prophets.

AFTER THE PORTION, HE SAYS THE FOLLOWING.

ברוך אתה Bleffed art thou, O LORD, our God! King of the univerfe; Protector of all the worlds, who *is* righteous in all generations: the faithful God, who promifeth and performeth: fpeaketh and accomplifheth: for all his words *are* true and juft. Faithful art thou, O LORD, our God! and thy words are faithful; for not one of thy words fhall return back

* Heb. Prophets of truth and righteoufnefs.

fruit-

מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם · כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
אָתָּה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו ׃
רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ · וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ ׃
שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ · וּבְמַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ · בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ · עַל
כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר · וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ ·
כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ · שֶׁלֹּא תִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · מָגֵן דָּוִד ׃

בשבת עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה · שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה
וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת ׃ עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָךְ · וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ · יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת ׃

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם השבת הזה
ועל יום חג המצות הזה: בשבועות ועל יום חג השבועות הזה:
שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה
לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת ׃ עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ ·
וּמְבָרְכִים ׳ אוֹתָךְ · יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפֶה כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים ׃

אז מן דש ספר וויל אין היכל שטעלן זאגט דער חזן דאש :

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ ׃

ווייל דער חזן זאגט יהללו זאגט דאש קהל הודו :

הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו ·
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ ׃

fruitless*: for thou, O God! *art* a faithful King. Blessed art thou, O Lord! the God who is faithful in all his words.

רחם על ציון O have compassion upon Zion, for it is the dwelling of our life; and speedily in our days, save the afflicted in spirit. Blessed art thou, O Lord! who wilt cause Zion to rejoice in her children.

שמחנו יי אלהינו O Lord, our God! cause us to rejoice in thy servant Elijah, the prophet, and in the kingdom of the house of David, thine anointed. May he come speedily, and gladden our hearts. Suffer no stranger to sit on his throne, nor any other to inherit his glory: for by thy Holy Name, hast thou sworn unto him, that his lamp should never be extinguished. Blessed art thou, O Lord! the shield of David.

On the Sabbath, the following is said.

על התורה For the sake of the law, the sacrifices, the prophets, the Sabbath day, which thou hast given unto us, O Lord, our God! for *a day of* sanctification and rest, *and* honour and glory. *And* for all which, O Lord, our God! we thank and praise thee, blessed be thy name in the mouth of every living creature, continually, for evermore. Blessed art thou, O Lord! who sanctifieth the Sabbath.

על התורה For the sake of the law, the sacrifices, the prophets, [*On the Sabbath, say,* and the Sabbath day, and] this day of the feast of unleavened bread: [*On Pentecost say,* this day of the feast of weeks:] which thou hast given us, O Lord, our God! for *a day of* sanctification and rest, joy and gladness, honour and glory. *And* for all which, O Lord, our God! we thank and praise thee, blessed be thy name in the mouth of every living creature, continually, and for evermore. Blessed art thou, O Lord! who sanctifieth [*on the Sabbath, add,* the Sabbath and] Israel and the seasons.

On the return of the Law to the Ark, the Reader says.

יהללו Let them praise the name of the Lord: for his name alone is exalted.

While the Reader says יהללו, the Congregation says.

הודו His glory is above the earth and the heavens; He will also exalt the horn of his people, the praise of all saints; *even* of the children of Israel, a people near unto him. Hallelujah.

* Heb. Empty.

אן י״ט זאגט מן לדוד מזמור:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי
הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה
בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר
לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה
מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דּוֹרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי
פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז
וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

אן שבת זאגט מן מזמור לדוד:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז:
הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ:
קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים:
קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר
יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן
כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל
מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף
יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב
יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ווען מן דיא ספר תורה איין הייבט זאגט מן דאש:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה
יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ · אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ
צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ · אַל תָּשֵׁב פְּנֵי
מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ:

ON THE FESTIVALS, THE FOLLOWING IS SAID.

לדוד מזמור A PSALM OF DAVID. The earth and the fulneſs thereof, are the LORD's: the world, and they that dwell therein. For he hath founded it upon the ſeas, and eſtabliſhed it upon the floods. Who ſhall aſcend the hill of the LORD? And who ſhall ſtand in his holy place? He who hath clean hands*, and a pure heart: who hath not lift up his ſoul unto vanity, nor ſworn deceitfully. He ſhall receive a bleſſing from the LORD, and righteouſneſs from the God of his ſalvation. This is the generation who ſeek him, who ſeek thy face, O Jacob †. Selah. Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlaſting doors, for the King of Glory enters in. Who *is* this King of Glory? The LORD, ſtrong and powerful, the LORD mighty in battle. Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlaſting doors, for the King of Glory enters in: Who *is* this King of Glory? The LORD of hoſts, he is the King of Glory. Selah.

IF ON THE SABBATH, SAY.

מזמור לדוד A PSALM OF DAVID. Aſcribe unto the LORD, O ye ſons of the mighty, aſcribe glory and might unto the LORD. Aſcribe unto the LORD, the glory due to his name: worſhip the LORD in the glorious ſanctuary. The voice of the LORD *is* upon the waters: the God of glory thundereth, the LORD is upon many waters. The voice of the LORD is powerful; the voice of the LORD *is* full of majeſty. The voice of the LORD breaketh in pieces the cedars; yea, the LORD breaketh the cedars of Lebanon. He alſo maketh them ſkip like a calf: *the mountains of* Lebanon and Shiryon, like the young unicorns. The voice of the LORD cleaveth the flames of fire. The voice of the LORD ſhaketh the wilderneſs; the LORD ſhaketh the wilderneſs of Kadeſh. The voice of the LORD cauſeth the hinds to calve, and maketh bare the foreſts: and in his temple all ſpeak of his glory. The LORD ſitteth on the flood: yea, the LORD ſitteth King for ever. The LORD will give ſtrength unto his people: the LORD will bleſs his people with peace.

AS THE LAW IS PUT INTO THE ARK, SAY.

ובנחה יאמר And when *the ark* reſted, he ſaid, Reſtore tranquillity to the many thouſands of Iſrael. Aſcend O LORD! unto thy reſting place, thou, and the ark of thy ſtrength. Let thy Prieſts be clothed with righteouſneſs, and thy ſaints ſhout for joy. For thy ſervant David's ſake, turn not away the face of thine anointed. For I have given you good doctrine; forſake

* Heb. The clean of hands. † Properly, the ſeed of Jacob, are thoſe who ſeek the name of the LORD.

עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ ׳ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר ׃ דְּרָכֶיהָ
דַרְכֵי נוֹעַם ׳ וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם ׃

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא ׳ חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי ׳ וְחַיֵּי אֲרִיכֵי ׳
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי ׳ וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא ׳ וּבַרְיוּת גּוּפָא ׳
וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא ׳ זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא ׳ זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק ׳
וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא ׳ לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא
קַדִּישָׁתָא דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל ׳ וְדִי בְבָבֶל ׳ לְרֵישֵׁי כַלֵּי
וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא ׳ וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא ׳ וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא ׃ לְכָל
תַּלְמִידֵיהוֹן ׳ וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן ׳ וּלְכָל מַאן
דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא ׃ מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְהוֹן ׳ יַפִּישׁ
חַיֵּיהוֹן ׳ וְיַסְגֵּי יוֹמֵיהוֹן ׳ וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן ׳ וְיִתְפָּרְקוּן
וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא ׳ וּמִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין ׳ מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא
יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן ׳ כָּל זְמַן וְעִדָּן ׳ וְנֹאמַר אָמֵן ׃

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא ׳ חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי ׳ וְחַיֵּי אֲרִיכֵי ׳
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי ׳ וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא ׳ וּבַרְיוּת גּוּפָא ׳
וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא ׃ זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא ׳ זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק ׳
וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא ׃ לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא
הָדֵין ׳ רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא ׳ טַפְלָא וּנְשַׁיָּא ׃ מַלְכָּא דְעָלְמָא
יְבָרֵךְ יַתְכוֹן ׳ יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן ׳ וְיַסְגֵּי יוֹמֵיכוֹן ׳ וְיִתֵּן אַרְכָא
לִשְׁנֵיכוֹן ׳ וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא ׳ וּמִכָּל מַרְעִין
בִּישִׁין ׳ מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן ׳ כָּל זְמַן וְעִדָּן ׃
וְנֹאמַר אָמֵן ׃

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב ׳ הוּא יְבָרֵךְ
אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה ׳ עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ ׳
הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם ׳ וּמִי

שמיחדים

ye not my Law. It *is* a tree of life to thofe who lay hold of it; and the fupporters thereof *are* happy. Its ways are pleafantnefs, and all its paths *are* peace.

On the Sabbath, the following is said.

יקום פורקן O may redemption proceed from heaven, *attended* with grace, kindnefs, and mercy, long life, affluence, heavenly affiftance, bodily health, and exalted illumination; living and healthful children, a race that fhall not ceafe nor relax from the words of the law, to the teachers and Rabbins of the holy fociety which are in the land of Ifrael, and the land of Babylon, the principal orators, the chiefs of the captivity, the heads of the colleges, the judges of the gates*, their difciples, and the difciples of their difciples, and all who are employed in the ftudy of the law: May the Sovereign of the univerfe, blefs them, preferve their life, increafe their days, and prolong their years. O may he redeem and deliver them from all trouble and evil occurrences; may the Lord of heaven be their fupport at all times and feafons, and let us fay, Amen.

יקום פורקן O may redemption proceed from heaven, *attended* with grace, kindnefs, and mercy, long life, affluence, heavenly affiftance, bodily health, and exalted illumination; living and healthful children, a race that fhall not ceafe nor relax from the words of the law, to all this holy congregation, both the higher and lower orders, women and children: May the Sovereign of the univerfe blefs you, preferve your life, increafe your days, and prolong your years. O may he redeem and deliver you from all trouble and evil occurrences; may the Lord of heaven be your fupport at all times and feafons, and let us fay, Amen.

מי שבירך May he who bleffed our anceftors, Abraham, Ifaac, and Jacob, blefs this holy congregation, with all other holy congregations; they, their wives, fons, and daughters, and all who belong to them: thofe who unite in fupport of the

* Becaufe ufed to fit in the gates. See Deut. xvi. 18. and Ruth, iv. 1.

Syna-

שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה · וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל · וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר · וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה · וּפַת לָאוֹרְחִים · וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים · וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּרִים בֶּאֱמוּנָה · הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא · יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם · וְיָסִיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה · וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם · וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם · וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם · עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם · וְנֹאמַר אָמֵן :

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים · וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים · מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה · הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה · הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵינוּ פלוני יָרוּם הוֹדוֹ · מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ מִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵהוּ וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ · מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל · בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה · וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל · וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקּוֹדֶשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקּוֹדֶשׁ וְיִשּׁוּבִים וּסְבִיבוֹת שֶׁל כָּל עִיר וָעִיר הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם כָּל מִי שֶׁיִּתֵּן נִדְבַת לִבּוֹ הֵן אִישׁ הֵן אִשָּׁה לְלוֹמְדֵי תוֹרָה וְלַעֲנִיֵּי יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקּוֹדֶשׁ בִּשְׂכַר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְזַכֵּהוּ לִרְאוֹת בְּבִנְיָנָהּ וְלִשְׂמוֹחַ בְּתִקּוּנָהּ וְיִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל

Synagogues for prayer, as alſo thoſe who enter therein to pray; thoſe who give lights to enlighten it, wine for the Kiddush and Habdalah, bread to wayfaring men, and charity to the poor: and all thoſe who faithfully diſcharge the truſt repoſed in them by their congregation. May the holy bleſſed *God* pay them their reward, remove all ſickneſs from them, heal their bodies, pardon their ſins, and ſend a bleſſing and proſperity in all the work of their hands, with all their brethren of Iſrael, and let us ſay, Amen.

A PRAYER FOR THE KING, AND ROYAL FAMILY.

הנותן תשועה למלכים He who diſpenſeth ſalvation unto kings, and dominion unto princes; whoſe kingdom is an everlaſting kingdom; who delivered his ſervant David from the deſtructive ſword; who maketh a way in the ſea, and a path through the mighty waters: May he bleſs, preſerve, guard, aſſiſt, exalt, and highly aggrandize, our moſt gracious Sovereign Lord, King GEORGE *the Third*, our moſt amiable Queen CHARLOTTE, his Royal Highneſs GEORGE, Prince of Wales, and all the ROYAL FAMILY. May the Supreme King of kings, through his infinite mercy preſerve them, and grant them life, and deliver them from all manner of trouble and danger. May the ſupreme King of kings, exalt, and highly aggrandize him, and grant him long and proſperouſly to reign. May the Supreme King of kings, through his infinite mercy, inſpire him, and all his counſellors, and nobles, with benevolence towards us, and all Iſrael. In his days and in ours, may Judah be ſaved, and Iſrael dwell in ſafety; and may the Redeemer come unto Zion, which *God* in his infinite mercy grant, and let us ſay, Amen.

מי שברך May he who bleſſed our anceſtors, Abraham, Iſaac, and Jacob; Moſes, and Aaron; David, and Solomon; bleſs all this holy congregation, with all the holy congregations, both in the cities and ſuburbs, they, their wives, ſons, and daughters. and all belonging to them; and all thoſe (either man or woman) who freely offer towards the ſupport of thoſe who ſtudy the law, and the poor of the holy city of Jeruſalem: in reward of this, may the holy bleſſed *God*, render them worthy of ſeeing it rebuilt, and rejoicing in its eſtabliſhment: may he guard and deliver them from all trouble and ſorrow,

and

צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל מַחֲלָה וִיזַכֵּהוּ לְבִיאַת מְשִׁיחֵנוּ וּלְהָבִיא נִדְבָתוֹ לְבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב ׃ וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֶחָיו וְנֹאמַר אָמֵן ׃

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ ׃ אֵין כַּאדוֹנֵנוּ ׃ אֵין כְּמַלְכֵּנוּ ׃ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ ׃
מִי כֵאלֹהֵינוּ ׃ מִי כַּאדוֹנֵנוּ ׃ מִי כְּמַלְכֵּנוּ ׃ מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ ׃
נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ ׃ נוֹדֶה לַאדוֹנֵנוּ ׃ נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ ׃ נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ ׃ בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ ׃ בָּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ ׃ בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ ׃ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ ׃ אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ ׃ אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ ׃ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ ׃ אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ ׃ אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ ׃ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים ׃

פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת ׃ הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן ׃ הַחֶלְבְּנָה ׃ וְהַלְּבוֹנָה ׃ מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה ׃ מוֹר וּקְצִיעָה ׃ שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ ׃ וְכַרְכֹּם ׃ מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה ׃ הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר ׃ וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה ׃ וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה ׃ בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין ׃ יֵין קַפְרִיסִין ׃ סְאִין תְּלָתָא ׃ וְקַבִּין תְּלָתָא ׃ וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין ׃ מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק ׃ מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע הַקַּב ׃ מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא ׃ רַבִּי נָתָן אוֹמֵר ׃ אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא ׃ וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ ׃ פְּסָלָהּ ׃ וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ ׃ חַיָּב מִיתָה ׃ רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר ׃ הַצֳּרִי ׃ אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף ׃ בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה שֶׁשָּׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן ׃ כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה ׃ יֵין קַפְרִיסִין שֶׁשּׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן ׃ כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה ׃ וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ ׃ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בָּעֲזָרָה ׃ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד ׃

and all manner of disease; and grant them to see the coming of the Messiah, and to bring their offering to the building of the holy temple, speedily in our days, suddenly, and in a short time; and may he send a blessing and prosperity in all the works of their hands, with all their brethren of Israel, and let us say, Amen.

אין כאלהינו *There is* none like our God: *there is* none like our LORD: *there is* none like our King: *there is* none like our Saviour. Who *is* like our God? Who *is* like our LORD? Who *is* like our King? Who *is* like our Saviour? We will give thanks unto our God: we will give thanks unto our LORD: we will give thanks unto our King: we will give thanks unto our Saviour. Blessed *be* our God: blessed *be* our LORD: blessed *be* our King: blessed *be* our Saviour. Thou art our God! Thou art our LORD! Thou art our King! Thou art our Saviour! Thou art he before whom our ancestors burnt incense.

פטום הקטרת The mixture of the perfume of incense, was compound of BALM, ONYCHA*, GALBANUM, FRANKINCENSE, of each an equal weight, *viz.* seventy maneh †; MYRRH, CASSIA, SPIKENARD, and SAFFRON, of each an equal weight, sixteen maneh; COSTUS, twelve *manehs*; the RIND of an odoriferous tree ‡, three *manehs*; CINNAMON, nine *manehs*; SOAP of CARSINA, nine kabs §: WINE of CAPERS, (or Kaphreeseen) three seahs ‖, and three kabs; and if caper wine could not be had, strong white wine was substituted for it: SALT of SODOM, the fourth part of a kab; and of an herb called maengleh ashan (XXX), a small quantity. Rabbi Nathan saith, also a small quantity of the AMBER of Jordan (XXXI). If honey was mixed with it, it was profane: and if it was deficient in any one of its ingredients, he was accounted worthy of death. Rabban Simeon, the son of Gamliel, saith, that the balm issues from an incision in the tree *called Balsamum*. The soap of Carsina was to refine ¶ the onycha, (or cloves) that it might have a handsome appearance: the wine of capers was brought to soak the cloves (or onycha) therein, that it might become hard (XXXII): and though mea raglayeem ‡ was proper for the purpose, *yet, was it not used*, because it was not decent to bring it into the temple.

* Or, Cloves. † A maneh contained 100 shekels.

‡ At present unknown to us.

§ A kab contained the sixth part of a seah.

‖ A seah contained about two gallons, one pint, and one solid inch of corn measure. ¶ Or, Bruise. ‡ Urine.

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים · לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ · תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים · גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד · בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃ בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים · אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל · בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים · אֵל נְקָמוֹת יְיָ · אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃ בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים · הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ · הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים · יְיָ מָלָךְ · גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃ בַּשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים · מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת · מִזְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא · לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה · לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים׃

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם · שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ · וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ · אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ׃ שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ · וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ · שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ׃ לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי · אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ · אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן · יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית · שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת · וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה · שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם · וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם׃ וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא · שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם · וְיוֹסֵד אָרֶץ · וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל · וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים׃ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אַחֵר · אֱמֶת מַלְכֵּנוּ · אֶפֶס

זולתו

השיר שהלוים *The following is* the song which the Levites used to say *daily* in the temple. On the first day *of the week* they said, "The earth and the fulness thereof, are the LORD's: the world, and they that dwell therein." On the second they said, "Great is the LORD, and exceedingly praised in the city of our God, in the mountain of his holiness." On the third they said, "God standeth in the congregation of the mighty: he judgeth among the judges." On the fourth they said, "O LORD God! to whom vengeance belongeth, O God! to whom vengeance belongeth, shine forth." On the fifth they said, "Sing aloud unto the God of our strength; and shout unto the God of Jacob." On the sixth they said, "The LORD reigneth, clothed with majesty; with strength hath the LORD clothed and girt himself: he hath also fixed the unalterable order of the universe." On the Sabbath they said, "A Psalm or Song for the Sabbath day." A Psalm or Song for futurity: for the day that is wholly Sabbatical, and a life of everlasting rest.

אמר רבי אליעזר Rabbi Eliezer and Rabbi Chanina say, that the wise men promote peace in the world: as it is said *, "And all thy children *shall* be taught of the LORD: and great *shall* be the peace of thy children." Read not בָּנָיִךְ thy children: but בּוֹנָיִךְ thy builders (XXXIII). May there be peace within thy wall, and prosperity† within thy palaces. For the sake of my brethren and friends, I will now say, Peace *be* within thee. For the sake of the house of the LORD, our God, will I seek thy good. The LORD will give strength unto his people: the LORD will bless his people with peace.

עלינו לשבח It is peculiarly our *duty* to praise the LORD of all; to ascribe greatness to him who formed the *world* in the beginning; since he hath not made us like the nations of the different countries, nor placed us like the families of the earth; neither hath he appointed our portion like theirs, *nor* our lot like their multitude.—But we prostrate ourselves before the supreme King of kings! the Holy and Blessed One; he who stretched out the heavens, and laid the foundations of the earth: the residence of whose glory, is in the heavens above, and the Divine Majesty of his power in the highest heavens. HE is our God, *and* there is no other. Our King is TRUTH,

* Isai. liv. 13.
† Or, Tranquillity.

זוּלָתוֹ · כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ · כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד :

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ · לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ · וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי · וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ · לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ · יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל · כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ · תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן · לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ · וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ · וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ · וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא · וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד : כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ · יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא · בְּעָלְמָא דִּבְרָא כִרְעוּתֵיהּ · וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ · בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן · וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל · בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן :

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ : שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים :

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא · וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא · לְעֵילָּא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא · תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא · דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

and there is none besides him: as it is written in the law*, Know therefore this day, and reflect in thine heart, that the LORD he is God, in heaven above, and on the earth beneath: *there is* none else.

על כן נקוה לך We therefore hope in thee, O LORD, our God! speedily to behold thy glorious power, remove the abominations out of the earth, cause all the idols to be utterly destroyed, and establish the universe under the sole dominion of the Almighty: so that all flesh† may invoke thy Name: all the wicked of the earth turn unto thee; and all the inhabitants of the world, together know and acknowledge, that unto thee, every knee must bow, and every tongue swear‡, Before thee, O LORD, our God! shall they kneel and fall prostrate; they shall ascribe honour to thy glorious name; and all of them shall willingly submit to the power of thy dominion. Deign thou therefore, to reign over them speedily, for ever and ever; for the kingdom is thine, and thou shalt eternally reign in glory, as it is written in thy law, The LORD shall reign for ever and ever.

ועתה O may the mighty power of the LORD be now magnified, as thou hast declared *in thy* saying. O LORD! remember thy tender mercies, and thy loving kindnesses, for they *have been* of old.

יתגדל May his great name be exalted, and sanctified throughout the world, which he hath created according to his will. May he establish his kingdom in your life time, and in your days, and in the life time of the whole house of Israel: speedily, and in a short time; and say ye, Amen.

אמן Amen. May his great name be blessed, and glorified for ever and ever. His name and memorial shall also be exalted for ever and ever.

יתברך May his hallowed name be praised, glorified, exalted, magnified, honoured, and most excellently adored: blessed is he, far exceeding all blessings, hymns, praises, and beatitudes, that are repeated throughout the world; and say ye, Amen.

* Deut. iv. 39.
† Heb. The children of all flesh: meaning all mankind.
‡ They will not act as they did heretofore. Alluding to Amos, viii. 14. Who swear by the sin of Samaria, &c.

תקבל

תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ :

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו · הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ · וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל · וְאִמְרוּ אָמֵן :

תקבל May our prayers be accepted with mercy and kindneſs.

תתקבל May the prayers and ſupplications of the whole houſe of Iſrael, be accepted in the preſence of their Father, who is in heaven; and ſay ye, Amen.

יהי שם Bleſſed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore.

יהא שלמא May the fulneſs of peace from heaven, *with* life, be *granted* unto us, and all Iſrael; and ſay ye, Amen.

עזרי My help *is* from the LORD, who made heaven and earth.

עשה שלום May he who maketh peace in his high heavens, beſtow peace on us, and all Iſrael; and ſay ye, Amen.

דינים של פסח

ליל ארבעה עשר בניסן · מיד אחר ערבית · קודם שיתחיל שום מלאכה · וקודם שיאכל · וקודם שיתחיל ללמוד · יבדוק החמץ שברשותו בנר של שעוה קטנה · בחורין ובסדקין · ובכל מקום שמכניסים שם חמץ · וקודם שיבדוק מברך :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו · וְצִוָּנוּ עַל בִּיעוּר חָמֵץ :

ויזהר שלא לדבר בין הברכה לתחלת הבדיקה · וטוב שלא לדבר בדברים אחרים עד שיגמור כל הבדיקה · ואחר שבדק כופה עליו כלי · או יתלנו באויר שלא יגררוהו עכברים · ויהיה צריך לבדוק פעם אחרת · ויבטל ויאמר :

כָּל חֲמִירָא וַחֲמִיעָא דְּאִכָּא בִּרְשׁוּתִי · דְּלָא חֲזִיתֵיהּ · וּדְלָא בִעַרְתֵּיהּ · לִבָּטֵל וְלֶהֱוֵי כְּעַפְרָא דְאַרְעָא :

ביום י"ד אחר ד' שעות יבער החמץ · שירפו או פירדו · וזורה לרוח · או זורקו לים · וחוזר ומבטל פעם אחרת · ואומר :

כָּל חֲמִירָא וַחֲמִיעָא דְּאִכָּא בִּרְשׁוּתִי · דַּחֲזִיתֵיהּ וּדְלָא חֲזִיתֵיהּ · דְּבִעַרְתֵּיהּ וּדְלָא בִעַרְתֵּיהּ · לִבָּטֵל וְלֶהֱוֵי כְּעַפְרָא דְאַרְעָא :

אם אין האיש בביתו · יבטל במקום שהוא :

כשחל ערב פסח בשבת · בודקין ליל י"ג · ומבערים הכל לפני השבת ושורפין החמץ בע"ש קודם חצות · ומשיירים מיון ב' סעודות לצורך שבת · ומניח במקום מוצנע · ואחר שאכלו סעודות שחרית · ינער המפה שאכלו בה · ויקנח הקערות באצבעו · ויטמנם מן העין עם שאר כלי חמץ · ואם נשאר המין אחר שאכלו · יתנהו לכותי על מנת שלא להוציאו לרשות הרבים · והמוציא חמץ בבית בפסח · אם הוא חול המועד יוציאנו ויבערנו מיד · ואם הוא יום טוב · יכפה עליו כלי עד הלילה · ואז יבערנו :

הבכורות מתענין בערב פסח · בין בכור מאב · בין בכור מאם ·

דיני ערב תבשילין

ווען דער ערשטר טאג פסח גיפאלט אן דונרשטאג מוז מן עירוב תבשילין מאכן אן ערב יום טוב · אונ' ווען מן היט פר געשן עירוב תבשילין צו מאכין טאר מן ניקש אן גרייטן אן פרייטאג דען אנדרן טאג יום טוב אויף שבת · דען מן דארף ניקש אן גרייטן פון יום טוב אויף שבת צייטן ווען מן ווט עירוב תבשילין גימאכט · דש איז מן זאל נעמן איין גאנצי מצה מיט איין שטיק פלייש אדר פיש אדר איין גבראטן אייא אונ' ליגט עז אויף דיא מצה אונ' דער דעם עירוב מאכט זאל אים געבן אן איין אנדרן אין דיא האנט דער ניט אן זיין טיש עסט אונ' זאל איט זאגן דש ער זאל מיט דעם עירוב מזכה זיין אן אל דיא איבריגה ישראלים דיא אין דיא שטאט וואונן אונ' האבן פר געסן עירוב תבשילין צו מאכין : אונ' דען זאל מן זאגן דיא ברכה אונ' בדין יהא : אונ' מן מוז דען עירוב וואול בוואהרן דען ווען כר שבת וואז דר פון פר לארן אירר מבולה

הערט

RULES

To be Obſerved on the Paſſover.

On the Evening preceding the Fourteenth Day of the Month NISSON, *immediately after the Evening Service, prior to entering on any other Buſineſs whatſoever, the Maſter of every Family is obliged to Search the different Apartments of his Houſe for Leavened Bread, gathering all the Leaven lying in his Way.*

BEFORE HE BEGINS THE SEARCH, HE SAYS THE FOLLOWING.

ברוך אתה Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who hath ſanctified us with his commandments, and commanded us to remove the leaven.

He muſt be careful not to Speak between the Bleſſing and making the Search, nor yet during the Search: after he hath done, he ſecures the Pieces of Leaven which he hath gathered, and ſays:

כל חמירא All manner of leaven, that is in my poſſeſſion, which I have not ſeen, nor removed, ſhall be null, and accounted as the duſt of the earth.

On the Fourteenth Day, after the fourth Hour, (about ten o'clock in the morning) *all manner of Leaven muſt be Removed, and that which was gathered the preceding Evening muſt be Burnt: the Maſter ſaying as follows:*

כל חמירא All manner of leaven, that is in my poſſeſſion, which I have ſeen, and which I have not ſeen; which I have removed, and which I have not removed; ſhall be null, and accounted as the duſt of the earth.

IF THE MASTER IS NOT AT HOME, HE ANNULS THE LEAVEN WHEREVER HE IS.

If the Eve of the Paſſover happens on the Sabbath, the Search is made on the Eve of the Thirteenth, (i. e. on Thurſday Evening) *and the Leaven Burnt on the Friday, before Noon; and every thing is removed on the Friday before the Sabbath commences: reſerving only two Meals for the Sabbath*. And after Breakfaſt on the Sabbath, they muſt ſhake out the Cloth on which they have Eaten, and put the Utenſils in the ſame place, where the others which were uſed with the Leaven were put*(I). *And if any Leaven is left after they have Eaten, they may give it to a Gentile, but not on condition that he carries it* (on the Sabbath) *into what is called Reſhuth Harrabim* (II); *the Power of the Public, i. e. a Public Road. If a Perſon finds any Leaven in his Houſe during the Paſſover, if it happens to be the Middle Days of the Feaſt* (III), *he muſt Remove it immediately; but if it is on the Holy Day, he muſt Cover it with ſome Veſſel till Night, and then Remove it. On the Day preceding the Feaſt,* (viz. the Fourteenth) *all the Firſt-born Faſt, in Commemoration of the Deliverance of the Firſt-born of the Nation, when God ſmote all the Firſt-born of the Egyptians.*

* One for Friday night, and one for Sabbath morning.

דינים של פסח

וויילן די מענשן ניט דר פון עשן קענן רען טאר מן ניקש אן גרייטן פון יום טוב אויף שבת ·
אונ' דר מנהג איז דז מן אן שבת צו מארגנש מוציא מאכט איבר דיא מצה פון עירוב · אונ' איין
איטליכר בעל הבית איז מחויב פר זיך זעלבשט אין זיין הויז איין עירוב תבשילין צו מאכן אונ' זאל
זיך ניט פר לאזן אויף זיין חבר · אונ' ווען אל דיא לייט אין דיא שטאט האבן פר געשן איין עירוב
צו מאכן אידר דער עירוב וועד פר לארן אידר מבולה גיווארן פר שבת · איז דער דין אזו · ווען
ער זיך האט דר מאנט אן ערשטן טאג יום טוב · זאל ער מאכן איין עירוב אונ' אי ער דיא ברכה
זאגט זאל ער אזו איין תנאי אויש נעמן · ער זאל זאגן ווען אנדרשט היינט יום טוב איז דען איז
מארגן חול המועד דען מאג איך וואל בירייטן אויף שבת זונדר עירוב דען זאל דר דען עירוב פר
ניקש גירעכנט ווערן · אונ' ווען אבר מורגן דר רעכטר יום טוב איז דען איז היינט קיין יום טוב
גיווארט ערב יום טוב דען זול מיר דר עירוב קענן מתיר זיין צו מאנן טון מיין בדערפניס פון יום
טוב אויף שבת אונ' דען זול ער זאגן בדין יהא שרא וויא מן אל צייט איבר דען עירוב זאגט ·
אבר ווען ער זיך ערשט דר מאנט אן אנדרן טאג יום טוב דען איז ווייטר קיין הילף אונ' טאר דען
ניקש אן ברייטן פון יום טוב אויף שבת :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב :

בְּדֵין יְהֵא שָׁרָא לָנָא לְאַפּוּיֵי וּלְבַשּׁוּלֵי וּלְאַטְמוּנֵי וּלְאַדְלוּקֵי
שְׁרָגָא וּלְתַקָּנָא וּלְמֶעֱבַד כָּל צָרְכָנָא מִיּוֹמָא טָבָא
לְשַׁבַּתָּא · לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת :

מעריב ליל ראשון
של פסח

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ :

והקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ
לְעוֹלָם וָעֶד :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם · אֲשֶׁר
בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים ·
בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים ·
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים ·
וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים · וּמְסַדֵּר
אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם

ווייל דער חזן זאגט ברכו זאגט קהל יתברך
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין
אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ
שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל
כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה : בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

RULES &c.

OF THE MIXTURE CONCERNING DRESSING OF MEAT.

As it is not lawful to drefs meat on the feftival, for the Sabbath: if therefore, the firft day of the feftival happens on the Thurfday, the following ceremony is obferved. On the day preceding the feftival, the mafter of every family takes a whole cake, and a piece of meat, fifh, or a roafted egg: and having delivered them to one ftanding by, to denote, that all the other Jews in the city, that may have forgotten to make the mixture, fhall neverthelefs, have the benefit of the faid mixture, fo as to be able to prepare on the feftival, what was neceffary for the Sabbath. He then fays the following.

ברוך אתה Bleffed art thou, O Lord, our God! King of the univerfe, who hath fanctified us with his commandments, and command us to make * the mixture.

בדין By this, it fhall be allowable for us, to bake, boil, and to wrap *up* (IV): to light a lamp, and to do, and prepare all things neceffary, on the feftival for the Sabbath; we, and all Ifrael, that dwell in this city.

EVENING SERVICE

FOR THE FIRST NIGHT OF PASSOVER.

While the Reader says ברכו, the Congregation says.

ברכו Read. Blefs ye the Lord, who is ever bleffed.

Congregation answers.

ברוך Bleffed be the Lord, who is bleffed for ever, and evermore.

ברוך אתה Bleffed art thou, O Lord, our God! King of the univerfe, who with his word caufeth the evening to advance gradually. Openeth the gates with wifdom; with underftanding changeth times, and varieth feafons: and difpofeth the ftars in their ftations

יתברך Bleffed, praifed, glorified, extolled, and exalted, fhall be the holy name of the Supreme King of kings, bleffed is he: for he is the firft and the laft, and befides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praife him* by his name Jah, and rejoice before him: for his name is exalted above all bleffing and praife. Bleffed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Bleffed be the name of the Lord, from henceforth and for evermore.

* Heb. Concerning the precept of the mixture.

in

בִּרְקִיעַ בִּרְצוֹנוֹ · בּוֹרֵא יוֹם וָלַיְלָה · גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חוֹשֶׁךְ · וְחוֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר ׃ וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לַיְלָה · וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ · אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

לֵיל שִׁמֻּרִים אוֹתוֹ אֵל חָצָה · בַּחֲצוֹת לַיְלָה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם כְּיָצָא · גִּבּוֹר עַל אֱדוֹם יַחֲצֶנּוּ כְּחָצָה · דּוֹד מַעֲרִיב עֶרֶב וּנְזַמְּרֶנּוּ בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים ׃

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ · תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ · עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ · וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה · וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים ׃

לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא זֶה הַלַּיְלָה · וְעַתְּדוֹ אֵל בְּאוֹמֶר בַּחֲצִית הַלַּיְלָה · זֶה אֲשֶׁר הוּא לוֹ יוֹם וְלוֹ לַיְלָה · חוֹק אַהֲבָתוֹ יִזְכּוֹר לְנִינֵי חָלַק לַיְלָה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ׃

איין יחיד זאגט אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד ׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ ׃ וּכְתַבְתָּם עַל מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ ׃

in the heaven, according to his will. He createth day and night, causing the light to recede from before darkness, and darkness before light: and causeth the day to pass away, and bringeth on night; and maketh a division between day and night; the Lord of Hosts, is his name: the living and ever existing God, he shall reign continually over us, for ever and ever.

ליל שמורים God divided the night of observation, when in the midst of the night, he went forth, through *the land of* Egypt: may the mighty *God* divide it on Edom, as he divided it *on Egypt: my* beloved causeth the evening to advance gradually, and we will praise him with a willing mind. Blessed art thou, O Lord! who causeth the evening to advance gradually.

אהבת עולם *With* everlasting love hast thou loved the house of Israel thy people: a law, commandments, statutes, and judgments hast thou taught us: we therefore, O Lord, our God! when we lie down, and when we rise up, will talk of thy statutes: and rejoice in the words of thy law and commandments, for ever and ever: for they are our life, and the prolongation of our days: in them will we meditate day and night: and mayest thou never remove thy love from us.

ליל שמורים This night, is the night of observation: God prepared it, when he said, In the midst of the night: this is him, to whom appertaineth *both* day, and night: may he remember the statute of his love, to the children of him who divided the * night. Blessed art thou, O Lord! who loveth his people Israel.

שמע ישראל Hear, O Israel, the Lord *is* our God! the Lord *is* One. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy might. And these words which I command thee this day, shall be in thy heart. And thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt talk of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way; when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt bind them for a sign upon thy hand, and they shall be as frontlets between thine eyes. And thou shalt write them upon the posts of thy house, and upon thy gates.

* Abraham. See Gen. xiv. 15.

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין
זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים׃

והיה אם שמוע And it ſhall come to paſs, that if ye will hearken diligently unto my commandments, which I command you this day, to love the LORD your God, and to ſerve him with all your heart, and with all your ſoul: then will I ſend rain for your land in its due ſeaſon; the firſt rain and the latter rain, that thou mayeſt gather in thy corn, thy wine, and thine oil. And I will give graſs in thy fields for thy cattle, that thou mayeſt eat and be ſatisfied. Take heed of yourſelves, leſt your heart be deceived, and ye turn aſide, and ſerve other gods, and worſhip them. For then the LORD's wrath will be kindled againſt you, and he will ſhut up the heavens that there be no rain, and the land will not yield her fruit, and ye ſhall periſh quickly from off the goodly land which the LORD giveth you. *Therefore* ſhall ye lay up theſe my words in your heart, and in your ſoul, and bind them for a ſign upon your hand, and they ſhall be as frontlets between your eyes. And ye ſhall teach them *to* your children, ſpeaking of them when thou ſitteſt in thy houſe, and when thou walkeſt by the way, when thou lieſt down, and when thou riſeſt up. And thou ſhalt write them upon the door poſts of thy houſe, and upon thy gates. That your days, and the days of your children may be multiplied, in the land which the LORD ſware unto your fathers to give them, as the days of heaven upon the earth.

ויאמר יי And the LORD ſpake unto Moſes, ſaying, Speak unto the children of Iſrael, and bid them to make themſelves fringes in the borders of their garments, throughout their generations, and that they put upon the fringes of the borders, a thread of blue. And it ſhall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the LORD, and do them; and that ye ſeek not after *the inclinations* of your heart, and *the delight* of your eyes, in the purſuit of which ye have been led aſtray. That ye may remember, and do all my commandments, and be holy unto your God. I *am* the LORD your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God; I *am* the LORD your God.

אמת ואמונה Immutably true, and firmly eſtabliſhed is all this with us, that he is the LORD, our God; and *there is* none beſide him; and we Iſrael are his people. He hath redeemed us

מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים: הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ · וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר · נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים · וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵנוּ · וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵנוּ: הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה · אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם · וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף · אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ · שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ · וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם · מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

פֶּסַח אָכְלוּ פְחוּזִים · (נ״א חוּפְזִים) וְנִפְלָאוֹת חוֹזִים · בִּימֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח בָּנוּ לִשְׁמוֹר לַדּוֹרוֹת · פִּנָּה לָנוּ לְהוֹרוֹת · בִּימֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח גָּזַר עֲנוּיֵי אֱמוּנִים · אַרְבַּע מֵאוֹת נְמוּנִים · בְּחַ״פֶּ:

פֶּסַח דַּת שָׁבוּעִים יְמַלֵּא · וְיוֹם נָקָם יְגַלֶּה · בְּחַ״פֶּ:

פֶּסַח הָרַג בְּכוֹרֵי חָם · וּבֵן בְּכוֹרוֹ רִחָם · בְּחַ״פֶּ:

פֶּסַח וָעַד לִשְׁפּוֹט מַרְשִׁיעִים · וּלְהַעֲלוֹת לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים · בִּימֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח זֶמֶר בְּנוֹף נָתַן · לִגְאוֹל בְּנֵי אֵיתָן · בְּחַ״פֶּ:

פֶּסַח חֶרֶב חַדָּה עַל אֱדוֹם · בְּיַד צַח וְאָדוֹם · בְּחַ״פֶּ:

פֶּסַח טָבַח נִינֵי כוּשׁ · וְהוֹצִיא עַמּוֹ בִּרְכוּשׁ · בְּחַ״פֶּ:

פֶּסַח יְדִידוּת קֵן שְׁדוּדָה · כִּנֵּס אוּם נְדוּדָה · בְּחַ״פֶּ:

פֶּסַח כָּרַת לִשְׁכֵנוֹ נִסִּים · וְהוֹצִיא עַמּוֹ בְּנִסִּים · בִּימֵי חַג פֶּסַח:

from the power of kings, *and is* our King who hath delivered us from the grafp of all the violent: the God who hath avenged us of our adverfaries, and requited a recompenfe to all the enemies of our fouls. Who performeth great things that are unfearchable*, wonders and miracles without number: he hath appointed our foul to life, and hath not fuffered our feet to flip. He hath led us over the heights of our enemies, and exalted our horn above thofe who hate us. He avenged us of Pharoah, by wonders, figns, and miracles *wrought* in the land of the children of Ham. In his wrath he flew all the firft-born of Egypt, and brought out his people Ifrael to perpetual freedom. He caufed his children to pafs between the divifions of the red fea, and funk their enemies and purfuers in the depths. His children then faw his might: they praifed, and gave thanks to his name, and willingly fubmitted † to his dominion. Mofes and the children of Ifrael fang a fong unto thee.

פסח They eat the Pafiover in hafte, and faw the wonders, in the days of the feftival of the Paffover.

We *are bound* to obferve the Paffover throughout all our generations: turn to us, to inftruct us, *In the days* &c.

On the paffover, he decreed the affliction of the faithful, to the number of four hundred *years. In the days* &c.

On the paffover, may he fulfil the decree of the feventy *weeks*; and reveal the day of vengeance. *In the days* &c.

On the paffover, he flew the firft-born of Ham, but had mercy on his own ‡ firft-born. *In the days* &c.

The paffover is appointed to judge the wicked; and to caufe the faviours to go up to Zion. *In the days* &c.

On the paffover, the fong was proclaimed in Noph, to redeem the children of Eathan§. *In the days* &c.

On the paffover, a fharp fword fhall fall on Edom, by the hand of him who is ‖ white and ruddy. *In the days* &c.

On the paffover, he flaughtered the children of Cufh¶; and brought forth his people with fpoil. *In the days* &c.

On the paffover, Gather the fcattered people into the beloved neft that *now* is defolate. *In the days* &c.

On the paffover, he cut off thofe that appointed tafk mafters‡, and brought his people out with wonders. *In the days* &c.

* Heb. Of which there is no fearch.
† Heb Took his kingdom upon them.
‡ See Exod. xi. 4. 7. &c.
§ Abraham. ‖ Alluding to Solom. Song. v. 10.
¶ Properly the Egyptians: Cufh being the brother of Mizraim. ‡ See Exod. i. 11.

פֶּסַח לוֹחֲצֵנוּ יִלְחַץ · וְיִרְפָּאֵנוּ מִמַּחַץ · בְּחַפֶּ׳ :
פֶּסַח מִלֵּא הֲמוֹן הָרִיקָה · וְהִסִּיעַ גֶּפֶן שׂוֹרֵקָה ·
בִּימֵי חַג פֶּסַח :
פֶּסַח נְגִידוּת צַר יַשְׁפִּיל · וְחֵיל עַמּוֹ יַכְפִּיל · בְּחַפֶּ׳ :
פֶּסַח סִגֵּר זֵדִים לַדֶּבֶר · וְרָפָא עַמּוֹ מִשֶּׁבֶר · בְּחַפֶּ׳ :
פֶּסַח עֲבוּר כָּל גּוֹי שָׁמוּר · וְנָקַם עַמּוֹ כָּאָמוּר · בְּחַפֶּ׳ :
פֶּסַח פַּחַד בָּתֵּי מִצְרַיִם · וּבָן בְּעִנּוּי נְצוּרִים · בְּחַפֶּ׳ :
פֶּסַח צְבִירַת צַר לַעֲלוּקָה · כִּנֵּס אוֹם הַקּוּקָה ·
בִּימֵי חַג פֶּסַח :
פֶּסַח קָשַׁר לְצַר לְאָבְדָה · וְגָאַל יְדִידִים מֵעֲבוֹדָה ·
בִּימֵי חַג פֶּסַח :
פֶּסַח רָמִים זֵדִים תַּהֲרוֹס · וְרַעְיָתְךָ תְּאָרֵס · בְּחַפֶּ׳ :
פֶּסַח שָׁת בְּכָל בַּיִת יְלֵיל · בְּצֵאתוֹ בַּחֲצוֹת לֵיל ·
בִּימֵי חַג פֶּסַח :
פֶּסַח תִּכֵּן וְהוּחַק לְאוֹת · לְהַרְאֵנוּ בוֹ נִפְלָאוֹת ·
בִּימֵי חַג פֶּסַח :
פֶּסַח תְּהִלָּה לְשֵׁם שׁוֹכֵן שְׁחָקִים · תָּקְפוּ יַבִּיעוּ
קְרוֹבִים וּרְחוֹקִים · תּוֹקֶף כְּבוֹדוֹ בַּיָּם
מְחוּקָקִים · שִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת מְשׁוֹרְרִים וּמְשַׂחֲקִים :
בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ · מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ · נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא : מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ · בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :
לֵיל שִׁמֻּרִים סִימָן הוּא לֶעָתִיד לָבֹא · עֶלְיוֹן כִּי בָא
יָבֹא · פָּקוֹד יִפְקוֹד עַם קְרוֹבוֹ · צוּרֵנוּ הוּא
גִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ : זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

On the paſſover, may he cruſh thoſe that oppreſs us, and heal us of our wound. *In the days* &c.

On the paſſover, he filled thoſe that were empty; and brought out the choice vine. *In the days* &c.

On the paſſover, may he bring down the pride of the oppreſſor; and double the joy of his people. *In the days* &c.

On the paſſover, he delivered the proud to deſtruction; and healed his people of their bruiſe. *In the days* &c.

The paſſover is obſerved for the ſake of taking vengeance of every nation, for his people; as is ſaid. *In the days* &c.

On the paſſover, he terrified the houſes of the Egyptians; and had regard to the affliction of thoſe that obſerve *the precepts. In the days* &c.

On the paſſover, the multitude of the adverſary, *was delivered* to the horſeleech: *and to* aſſemble the people that is engraven *under his throne. In the days* &c.

On the paſſover, he bound the enemy to deſtroy him; and redeemed the beloved from bondage. *In the days* &c.

On the paſſover, he overthrew the proud and lofty; and bethrothed his love. *In the days* &c.

On the paſſover, he cauſed lamentation in every houſe, when he went forth in the midſt of the night*. *In the days* &c.

The paſſover was eſtabliſhed, and appointed as a ſign; thereon to ſhew us wonders. *In the days* &c.

פסח On the paſſover, *they offered* praiſe to the name of him who dwelleth in the heavens: thoſe that were far and near declared his power; his mighty glory was engraven at the ſea; when they joyfully ſang, ſong and praiſe; *and* with gladneſs, ſong, and abundant joy, they all ſaid,

מי כמכה Who is like unto thee, O LORD! among the mighty? Who is like unto thee, glorious in holineſs, tremendous in praiſes, working miracles.

מלכותך Thy children beheld thy majeſty, *when* thou didſt divide the ſea before Moſes.

ליל שמורים The night of obſervation, is a ſign for the latter times; that the moſt High will aſſuredly come, *and* certainly viſit the people that is near to him: *he is* our Rock; we will be glad and rejoice with him. This is the Rock of our ſalvation! they opened their mouth and ſaid,

* See Exod. xi. 45. & xii. 29.

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ:

לֵיל שִׁמֻּרִים קְרָאוּ נוֹרָא עֲלִילָה · כִּי בוֹ שִׁבַּר מוֹטוֹת עֶגְלָה · רָעוֹץ יִרְעוֹץ אוֹם מְהוּקָה וְאֻכְלָה · יוֹסִיף שֵׁנִית בּוֹ לְהִגָּאֵלָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ · (נ"א גָּאַל יִשְׂרָאֵל):

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם · וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים · וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ · וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ · וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן · וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ · וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ: כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה · וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ:

לֵיל שִׁמֻּרִים שִׁמְעוּ לְעַם אֲהוּבִים · אֲשֶׁר הִצִּיל מִיַּד לְהָבִים · תְּשׁוּעָה הִיא לְבַת רַבִּים · בְּנַחַת וְשָׁלוֹם בְּלִי פַחַד שׁוֹכְבִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · פּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

בשבת וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם · כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

ברוך

The Lord ſhall reign for ever and ever.

ונאמר And it is ſaid, For the Lord hath redeemed Jacob, and ranſomed him from a hand too ſtrong for him.

ליל שמורים He who is tremendous in works, called *it* the night of obſervation; for thereon he broke the bands of *thoſe that are compared* to an heifer*: he will break in pieces the people that ſtamp on, and devour *all*; *when* he ſhall redeem *his people* on it, the ſecond time. Bleſſed art thou, O Lord! *who art* the King, Rock, and Redeemer of Iſrael. (*ſome read*, who hath redeemed Iſrael.)

השכיבנו O Lord, our God! cauſe us to lie down in peace, and raiſe us up, O our King! to *a happy* life: O ſpread thy pavilion of peace over us, and direct us with good counſel from thy preſence; and ſave us for the ſake of thy name. O ſhield us, and remove from us, *the ſtroke of* the enemy, the peſtilence, ſword, famine, and ſorrow; and remove the adverſary from before and behind us, and conceal us under the ſhadow of thy wings; for thou, O God! art our guardian and deliverer; *and* thou, O God! art a merciful and gracious King. O guard *us at* our going out and coming in, with *a happy* and peaceable life, from henceforth, and for evermore.

ופרוש O ſpread thy pavilion of peace over us.

ליל שמורים The night of obſervation, he made known to the beloved people, that he redeemed from the power of the Egyptians; may he grant ſalvation to the populous † city; that without dread, they may dwell in peace and tranquillity. Bleſſed art thou, O Lord! who ſpreadeth his pavilion of peace over us, and over all his people Iſrael, and over Jeruſalem.

On the Sabbath say,

ושמרו And the children of Iſrael ſhall keep the ſabbath, obſerving the ſabbath throughout their generations, for a perpetual covenant. It *is* a ſign between me and the children of Iſrael for ever: for in ſix days the Lord made heaven and earth, and on the ſeventh day he reſted and was refreſhed.

וידבר And Moſes declared the ſolemn feaſts of the Lord, unto the children of Iſrael.

ארני שפתי תפתח O Lord! open thou my lips, and my mouth ſhall declare thy praiſe.

* Egypt. See Jerm. xlvi. 20.
† Meaning Jeruſalem.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים · וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי · מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ · מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד · מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים · וְרוֹפֵא חוֹלִים · וּמַתִּיר אֲסוּרִים · וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת · וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ · וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וועןיו״ט אן שבתות צו נאכט גיפאלט דען ואגט מן רש:

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל וַתַּבְדֵּילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קוֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים · וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה · חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן · אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ:

לשבועות

המעשה

ברוך אתה Bleſſed art thou, O Lord, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Iſaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Moſt High God, who beſtoweth gracious favours, Poſſeſſor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love ſend a Redeemer to their children, for the ſake of his name. O King, Supporter, Saviour, and Shield. Bleſſed art thou, O Lord! the Shield of Abraham.

אתה גבור Thou, O Lord! *art* mighty for ever: it is thou who reviveſt the dead, *and art* mighty to ſave. (*Cauſing the wind to blow, and the rain to deſcend.*) *He* ſuſtaineſt the living with beneficence, *and* with great mercy quickeneſt the dead: ſupporteſt the fallen, and healeſt the ſick; thou looſeneſt thoſe who are in bonds, *and* wilt accompliſh thy faith unto thoſe who ſleep in the duſt. Who *is* like unto thee, O Lord, of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killeſt and reſtoreſt to life, and cauſeſt ſalvation to bring forth?

Thou art alſo faithful to revive the dead. Bleſſed art thou, O Lord! who reviveſt the dead.

אתה קדוש Thou art holy, and thy name is holy, and the ſaints praiſe thee daily, Selah. Bleſſed art thou, O Lord! the holy God.

אתה בחרתנו Thou haſt choſen us from all people: thou haſt loved, and favoured us, and exalted us above all nations, and ſanctified us with thy commandments, and brought us near unto thy ſervice, O our King! and haſt called us by thy great and holy name.

ותתן לנו and with love haſt thou given us, O Lord, our God! (*on the Sabbath ſay*, Sabbaths for reſt, and) ſolemn days for joy, feſtivals and ſeaſons for gladneſs: even

On Sabbath ſay.

This day of reſt, and

This day of the Feaſt of unleavened bread, the ſeaſon of our freedom.

On

If the second night of the feast happens at the conclusion of the sabbath, say the following.

ותודיענו And thou haſt made known thy righteous judgments unto us, and thereby taught us to perform the ſtatutes of thy will; and haſt given unto us, O Lord, our God! upright judgments, laws of truth, good ſtatutes, and precepts. Thou haſt alſo cauſed us to inherit joyful ſeaſons, times of holy convocations, and feſtivals of free-will offerings. Thou haſt alſo cauſed us to inherit the ſanctification of the Sabbath, the honour of the *holy* convocation, and the celebration of the feſtival. Thou

לשבועות ‖ את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו: (באהבה) מקרא קודש · זכר ליציאת מצרים:

ן מעשה · בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת · ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת · הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך · ותתן לנו

אלהינו ואלהי אבותינו · יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך · וזכרון ירושלים עיר קדשך · וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים · לחיים ולשלום ביום השבת הזה ו ביום חג המצות הזה · לשבועות ו ביום חג השבועות הזה · זכרנו יי אלהינו בו לטובה · ופקדנו בו לברכה · והושיענו בו לחיים: ובדבר ישועה ורחמים · חוס וחננו · ורחם עלינו והושיענו · כי אליך עינינו · כי אל מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך · לחיים ולשלום · לשמחה ולששון · כאשר רצית ואמרת לברכנו:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך · ותן חלקנו בתורתך · שבענו מטובך · ושמחנו בישועתך · וטהר לבנו לעבדך באמת · והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון שבת ו מועדי קדשך · וישמחו בך ישראל אוהבי שמך · ברוך אתה יי מקדש השבת ו ישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך · ואשי ישראל ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון · ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך · ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים · ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

On the feast of weeks, or Pentecost (v).

This day of the Feast of weeks, the season of the donation of our law: An holy convocation (in love,) a memorial of the departure from Egypt.

hast also made a distinction, between *things* sacred and profane; between light and darkness; between Israel and other nations, and between the seventh day, and the six days of labour; and hast made a distinction between the holiness of the Sabbath, and the sacredness of the festival; and sanctified the seventh day above the six days of labour; and seperated and sanctified thy people Israel, with thy holy service.

אלהינו Our God, and the God of our fathers, *mayest thou* be pleased to grant that our memorial, and the memorial of our fathers, the memorial of the Messiah the son of David thy servant, and the memorial of Jerusalem thy holy city, and the memorial of all thy people, the house of Israel, may ascend, come, approach, be seen, accepted, heard, visited, and remembered in thy presence *for the obtaining* an happy deliverance, with favour, grace, and mercy, to life, and peace, (*On the Sabbath, say*, on this Sabbath day, and) on this day of the Feast of unleavened bread, (*on the feast of weeks*,) on this day of the Feast of weeks. O Lord, our God! remember us thereon for good: visit us with a blessing: and save us to enjoy life: and with the word of salvation and mercy, have compassion, and be gracious unto us. O have mercy upon us, and save us, for our eyes *are continually* towards thee; for thou, O God! art a merciful and gracious King.

והשיאנו And vouchsafe to bestow on us, O Lord, our God! the blessings of thy solemn feasts, with life, peace, joy, and gladness, as thou hast been pleased to declare to bless us. (*On the Sabbath, say*, Our God, and the God of our fathers, be pleased to accept our rest,) O sanctify us with thy commandments; and ordain our portion *to be* in thy law. O satisfy us with thy goodness; rejoice us with thy salvation; and purify our hearts to serve thee in truth: and cause us, O Lord our God! to inherit (*on Sabbath say*, with love and delight,) with joy and gladness, (*on Sabbath say*, sabbath, and) thy holy festivals: and grant that all Israel, who sanctify thy name, may rejoice thereon. Blessed art thou, O Lord! who sanctifieth (*on Sabbath add*, the Sabbath, and) Israel, and the Seasons.

רצה O Lord, our God! let thy people Israel and their prayers be acceptable to thee. Restore the service to the oracle of thine house; *so* that the burnt-offerings of Israel, and their prayers, may be speedily accepted by thee with love and favour; and the worship of thy people Israel, be ever pleasing unto thee.

ותחזינה עינינו And that our eyes may behold *thee* at thy return to Zion with mercy. Blessed art thou, O Lord, who restoreth his divine presence unto Zion.

מודים

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ · שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד · צוּר חַיֵּינוּ · מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר · נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ · עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ · וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ · וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ · וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבוֹקֶר וְצָהֳרָיִם · הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ · מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ : וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת :

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם :

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם · וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה : פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ · וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי · וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה · מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם · וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם · עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ · לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ · הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי : עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

מודים We gratefully acknowledge*, that thou art the LORD our God! and the God of our fathers, for evermore. Thou art the Rock of our life, and the Shield of our ſalvation: to all generations will we render thanks unto thee, and recount thy praiſe, for our life, which is delivered into thine hand; and for our ſouls, which are *ever* depoſited with thee: and for thy miraculous *providence*†, which we daily experience; and for thy wonders and thy kindneſs, *which are* at all times *exerciſed towards us*, at morn, noon, and even. *Thou alone* art good, for thy mercies never fail: and *thou alone* art merciful, for thy kindneſs never ceaſes; from ever have we put our truſt in thee.

ועל כלם And for all theſe *mercies*, may thy name, O our King! be continually praiſed, and highly exalted for ever and ever. And all the living ſhall give thanks unto thee. Selah. And may they ever in truth, praiſe thy name; the God of our ſalvation, and our help for ever. Bleſſed art thou, O LORD! for Goodneſs is thy name, *and* unto thee it is proper *continually* to give thanks.

שלום רב O grant abundant peace to thy people Iſrael for ever. for thou art the King, *who is* the ſole LORD of peace: and may it pleaſe thee to bleſs thy people Iſrael at all times with thy peace. Bleſſed art thou, O LORD! who bleſſeth his people Iſrael with peace.

אלהי נצור O my God, be pleaſed to guard my tongue from evil, and my lips from uttering deceit. And be thou ſilent, O my ſoul to thoſe who curſe me: and grant that my ſoul may be *humble* as the duſt to every one. Open my heart to *receive* thy law, that my ſoul may purſue thy commandments. Speedily, *I beſeech thee*, fruſtrate the devices, and deſtroy the machinations of all thoſe who imagine evil againſt me. O grant *it* for thy name: grant *it* for thy right hand: grant *it* for thy holineſs: grant *it* for thy law; that thy beloved may be delivered. O ſave me *with* thy right hand, and anſwer me. May the words of my mouth, and the meditations of my heart be acceptable in thy preſence, O LORD! *who art* my Rock, and Redeemer. May he who maketh peace in his high heavens, grant peace unto us, and all Iſrael, and ſay ye, Amen.

* Or, Give thanks unto thee that thou art, &c.
† Heb. Thy miracles which are daily with us.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

ווען יום טוב אן שבת גיפאלט זאגט מן דש :

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֶּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ ׳ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ׳ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ ׳ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ ׳ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת ׳ וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ ׳ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ ׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת׃ קדי״ש שלם

קידוש לשלש רגלים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם ׳ בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן׃

יהי רצון Let it be acceptable before thee, O Lord, our God! and the God of our fathers, that the holy temple may ſpeedily be built in our days; and let our portion be in thy law. And there we will ſerve thee in reverence, as in ancient days, and in former years: and may the offering of Judah and Jeruſalem be pleaſant unto the Lord, as in ancient days, and in former years.

IF THE FEAST HAPPENS ON THE SABBATH, SAY, THE FOLLOWING.

ויכלו השמים והארץ And the heavens and the earth were finiſhed, and all their hoſt. And on the ſeventh day God ended his work which he had made: and he reſted on the ſeventh day from all his work which he had made. And God bleſſed the ſeventh day, and ſanctified it: becauſe he thereon reſted from all his work, which God created and made.

ברוך אתה Bleſſed art thou, O Lord, our God! and the God of our fathers: the God of Abraham, the God of Iſaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous: the moſt High God, who created heaven and earth.

מגן אבות *He was* the Shield of our anceſtors, with his word: he reviveth the dead at his command: *he is* the holy God: for there is none like unto him, who granteth reſt unto his people on his holy ſabbath: for delighting in them, he was pleaſed to grant them reſt: we *therefore* will worſhip him with reverential awe, and will continually praiſe his name daily, according to the form of bleſſings, *due to* the God of thankſgivings, *and* Lord of peace; who ſanctifieth the ſabbath; and bleſſeth the ſeventh day; and in holineſs granteth reſt to *his* people, enjoying the delicacies of delight, *as* a memorial of the work of the creation.

אלהינו Our God, and the God of our fathers, we beſeech thee, to be pleaſed with our *day* of reſt: O ſanctify us with thy commandments: and ordain our portion *to be* in thy law. O ſatisfy us with thy goodneſs: rejoice our ſouls with thy ſalvation: and purify our hearts to ſerve thee in truth: and cauſe us, O Lord, our God! to inherit thy holy ſabbath with love and delight: and grant that all Iſrael who ſanctify thy name, may have reſt thereon. Bleſſed art thou, O Lord! who ſanctifieth the ſabbath.

THEN SAY WHOLE קדיש.

SANCTIFICATION FOR THE FESTIVALS.

ברוך Bleſſed art thou, O Lord our God! King of the univerſe; who createth the fruit of the vine.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם ·
וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן · וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו · וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שבתות למנוחה ו מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים
לְשָׂשׂוֹן · את יום השבת הזה ו אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ ·
לשבועות ו אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ · (באהבה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם · כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ
קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים ושבת ו מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ באהבה וברצון בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת ו יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים :

ווען יום טוב אן שבתות צו נאכט גיפאלט זאגט מן רש פר שהחינו :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל ·
בֵּין אוֹר לְחוֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים · וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה · בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב
הִבְדַּלְתָּ · וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ ·
הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ · הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לַזְּמַן הַזֶּה :

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית ·
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת · וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה · שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם · וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם :
וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא · שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם · וְיוֹסֵד אָרֶץ · וְכִסֵּא
כְבוֹדוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל · וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים : הוּא

אלהינו

ברוך Bleſſed art thou, O LORD our God! Sovereign of the univerſe; who hath choſen us from among all people, and exalted us above all languages, and ſanctified us with his commandments; and with love haſt thou given us, O LORD our God! [*On Sabbath ſay*, Sabbaths for reſt, and] ſolemn days for joy, feſtivals and ſeaſons for gladneſs: [*On Sabbath ſay*, This day of reſt, and] This day of the Feaſt of unleavened bread, the ſeaſon of our freedom; (*On the feaſt of weeks, or Pentecoſt, ſay*, This day of the Feaſt of weeks, the ſeaſon of the donation of our law;) an holy convocation (*On Sabbath ſay*, in love,) a memorial of the departure from Egypt; for thou haſt choſen and ſanctified us above all people: and thy holy (Sabbaths and) feſtivals haſt thou cauſed us to inherit with [*On ſabbath ſay*, love and favour,] joy and gladneſs. Bleſſed art thou, O LORD! who ſanctifieth [the Sabbath, and] Iſrael, and the ſeaſons.

IF THE FEAST HAPPENS AT THE CONCLUSION OF THE SABBATH, THE FOLLOWING IS SAID BEFORE שהחינו.

ברוך Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe; who createth the light of the fire.

ברוך Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe; who hath made a diſtinction between *things* ſacred and profane; between light and darkneſs: between Iſrael and other nations! and between the ſeventh day, and the ſix days of labour. Thou haſt *alſo* made a diſtinction between the holineſs of the Sabbath, and the ſacredneſs of the Feſtival; and ſanctified the ſeventh day above the ſix days of labour; and ſeparated, and ſanctified thy people Iſrael with thy holy ſervice. Bleſſed art thou, O LORD! who maketh a diſtinction between holy and holy.

ברוך Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe; who hath preſerved us alive: ſuſtained us, and brought us to *enjoy* this ſeaſon.

עלינו לשבח It is peculiarly our *duty* to praiſe the LORD of all; to aſcribe greatneſs to him who formed the *world* in the beginning; ſince he hath not made us like the nations of the different countries, nor placed us like the families of the earth; neither hath he appointed our portion like theirs, *nor* our lot like their multitude— But we proſtrate ourſelves before the ſupreme King of kings; the Holy and Bleſſed One; he who ſtretched out the heavens, and laid the foundations of the earth: the reſidence of whoſe glory, is in the heavens above, and the Divine Majeſty of his power in the

אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אַחֵר ׃ אֱמֶת מַלְכֵּנוּ ׃ אֶפֶס זוּלָתוֹ ׃ כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבוֹתָ אֶל לְבָבֶךָ ׃ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד ׃

עַל כֵּן נְקַוֶּה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ׃ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזָּךְ ׃
לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ ׃ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן ׃
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי ׃ וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ ׃
לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ ׃ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל ׃
כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ ׃ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן ׃ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ ׃ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ ׃ וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל
מַלְכוּתֶךָ ׃ וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד ׃ כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלְּךָ הִיא ׃ וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד ׃ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ ׃
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד ׃

קדיש יתום ׃ יגדל

highest heavens. He is our God, *and* there is no other. Our King is Truth, and there is none besides him: as it is written in the law*, Know therefore this day, and reflect in thine heart, that the Lord he is God, in heaven above, and on the earth beneath: *there is* none else.

על כן נקוה לך We therefore hope in thee, O Lord, our God! speedily to behold thy glorious power, remove the abominations out of the earth, cause all the idols to be utterly destroyed, and establish the universe under the sole dominion of the Almighty: so that all flesh † may invoke thy Name: all the wicked of the earth turn unto thee; and all the inhabitants of the world, together know and acknowledge, that unto thee, every knee must bow, and every tongue swear‡. Before thee, O Lord, our God! shall they kneel and fall prostrate; they shall ascribe honour to thy glorious name; and all of them shall willingly submit to the power of thy dominion. Deign thou therefore, to reign over them speedily, for ever and ever; for the kingdom is thine, and thou shalt eternally reign in glory, as it is written in thy law, The Lord shall reign for ever and ever.

* Deut. iv. 39.

† Heb. The children of all flesh: meaning all mankind.

‡ They will not act as they did heretofore. Alluding to Amos. viii. 14. Who swear by the sin of Samaria, &c.

O GOD

הָאֵל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֻזֶּךָ · הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ · הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ · הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא · שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ · וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה : בְּפִי

יְ שָׁרִים	תִּתְ	הַלָּל :	וּבְדִבְרֵי
צַ דִּיקִים	תִּתְ	בָּרַךְ :	וּבִלְשׁוֹן
חֲ סִידִים	תִּתְ	רוֹמָם :	וּבְקֶרֶב
קְ דוֹשִׁים	תִּתְ	קַדָּשׁ :	

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר · שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ :

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת · אֵל הַהוֹדָאוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים :

ועתה

MORNING SERVICE FOR THE FEAST OF PASSOVER.

O GOD,

Who art mighty in ſtrength! Who art great by thy glorious name! Art mighty for ever, and tremendous by thy fearful acts. The King, Who ſitteth on the high and exalted throne, inhabiting eternity, high and holy is his name: and it is written*, Rejoice in the LORD, O ye righteous, for to the upright praiſe is comely. With the mouth of the upright ſhalt thou be praiſed: bleſſed with the lips of the righteous: extolled with the tongue of the pious; and ſanctified in the midſt of the ſaints.

ובמקהלות And in the congregation of ten thouſands of thy people, the houſe of Iſrael, ſhall thy name and memorial, O our King! be glorified in ſong, throughout all generations; for ſuch is the duty of every created being, towards thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, to render thanks, to praiſe, extol, glorify, exalt, aſcribe glory, bleſs, magnify, and adore *thee*, even beyond all the ſongs and praiſes of thy ſervant David, the ſon of Jeſſe, thine anointed.

ישתבח Our King, thy name ſhall be praiſed for ever: *thou art* the great, holy, and ſovereign God, in heaven and earth: for unto thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, appertaineth for evermore, ſong, and praiſe; hymn, and pſalm; ſtrength, and dominion; victory, power, and greatneſs; adoration, and glory; holineſs, and majeſty; bleſſings and thankſgivings from henceforth and for evermore. Bleſſed art thou, O LORD, God! the King, great with praiſes: the God of thankſgivings, *and* LORD of wonders: who chooſeth *to be praiſed with* ſongs of pſalmody: *and is* the King who liveth eternally.

* Pſalm xxxiii. 1.

ועתה

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּבְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן · וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ · לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא · לְעֵילָא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא · תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא · דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

ווייל דער חזן זאגט ברכו זאגט קהל יתברך

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

מיוסד על פי א״ב בראשי החרוזות · ובראשי חרוזות שניות חתום שלמה הקטן בר יהודה יגדל בתורה ובמעשים טובים אמן:

אוֹר יֶשַׁע מְאֻשָּׁרִים · שִׁמּוּר זֶה מוּכְשָׁרִים · אֲהוּדֶנּוּ בִּידִידָיו כְּיְשָׁרִים · שִׁיר הַשִּׁירִים: אַיֶּלֶת אִוּוּי תְשׁוּקוֹת · לְהָלוּחַ עֵינַיִם שׁוֹקְקוֹת · אֲסָמַי שָׂבָע לְהַשְׁקוֹת · יַשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת: בְּרוּכֵי מְעֻלָּמוֹת

ויעתה O may the mighty power of the LORD be now magnified, as thou hast declared *in thy* saying. O LORD! remember thy tender mercies, and thy loving kindnesses, for they *have been* of old.

יתגדל May his great name be exalted, and sanctified throughout the world, which he hath created according to his will. May he establish his kingdom in your life time, and in your days, and in the life time of the whole house of Israel: speedily, and in a short time; and say ye, Amen.

אמן Amen. May his great name be blessed, and glorified for ever and ever. His name and memorial shall also be exalted for ever and ever.

יתברך May his hallowed name be praised, glorified, exalted, magnified, honoured, and most excellently adored: blessed is he, far exceeding all blessings, hymns, praises, and beatitudes, that are repeated throughout the world; and say ye, Amen.

WHILE THE READER SAYS ברכו, THE CONGREGATION SAYS.

ברכו READ. Bless ye the LORD, who is ever blessed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Blessed be the LORD, who is blessed for ever, and evermore.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who formeth the light, and createth darkness: maketh peace, and createth all things: even the eternal light in the treasure of everlasting life: for he commanded light from darkness, and it was.

יתברך Blessed, praised, glorified, extolled, and exalted, shall be the holy name of the Supreme King of kings, blessed is he: for he is the first and the last, and besides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praise him* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all blessing and praise. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Blessed be the name of the LORD, from henceforth and for evermore.

אור The light of salvation *was bestowed* on the happy people, that prepare to keep the *precepts*: I will praise him among his perfectly beloved, *with* the Song of Songs. As the loving hind earnestly longeth *for her mate, so do they desire the Law: for it* moisteneth and refresheth the weary. and filleth * my store houses with plenty: He hath kissed me with *his* kisses†. She is bless-

* Heb. To rule: or provide.

† Alluding to Solom. Song. i. 2. and is an allegory, founded on it; the language of which is highly metaphorical.

מִשְׁמַנֶּיךָ · מוֹשְׁלֵי גִּנְזַכֵּי מִכְמַנֶּיךָ · בְּשַׁמְּתָם תַּמְרוּק סַמְמָנֶיךָ · לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ : בְּנֵי בֵיתְךָ וְחוֹרֶיךָ · חִנָּם חָזַר סְחוֹרֶיךָ · בֵּית מִדִּין צָהֳרֶיךָ · מַשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ : גֵּאָה וְרַב עֲנָוָה · הוֹדִי מִבְּנוֹת נְוֵה · גַּם כִּי דָוָה · שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה : גַּחַל כִּי מְחוֹרְחֶרֶת · קֶרֶב רַגָּז סְחַרְחֶרֶת · גַּחַן קְדוֹרַנִּית כַּחֶרֶת · אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת : דּוֹלִי וּכְמוֹ מִדְּלִי בְּדָלְיִ · טוֹטֶפֶת כְּלִילוֹ גְּדָלַי · דִּגְלִי עוֹז מִגְדָּלִי · הַגִּידָה לִּי : דַּרְבּוֹנִי מַלְמַד מַרְדְּעִי · נָתוּן רוֹעֶה דוֹר דֵעִי · דָּן וְהוֹכִיחַ פִּרְעִי · אִם לֹא תֵדְעִי : הִדְרִיךְ סוּס לִמְנוּסָתִי · בַּיָּם בְּקַע לְבִסִּיסָתִי · הֵמִירוּ וּמָלֵא בְּפִיסָתִי · לְסֻסָתִי : הִתְרַנִּי מִלֵּי חַיָּיךְ · רְטִיַּת נוֹמֵי מְחַיֵּיךְ · הַזֶּה וְהַבָּא לְתִחְיָיךְ · נָאווּ לְחָיַיִךְ : וְחָנַנִי חֵן מוּצְהָב · בְּנִצּוּל צוּל רַהַב · וְכַבִּיר הִצְבִּיר יַהַב · תּוֹרֵי זָהָב : וְלִבִּי גַּס בּוֹ · יָדַע סִיג סִבּוֹ · וְסָר בְּאוֹכֶל עִשְׂבּוֹ · עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ : זְמַן זָמַן מִזְמוֹר · יָחוּר עָרִיצִים לִזְמוֹר · זְבְלַנִי בַּצַּר לִכְמוֹר · צְרוֹר הַמֹּר : זִלְזוּל כְּרוּם כּוֹפֶר · הִזִּיל כַּרְכּוֹם חֵפֶר · זִיֵּיף חוֹב מִסֵּפֶר · אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר : חָשַׁק הִבַּת רְעוּתִי · וְחֵפֶץ חֶלְבִּי רַעְיָתִי · הִוָּה לְהֵפַת יְרִיעָתִי · הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי : חָשׁ חָפְשִׁי מִדּוֹדִי · דָּץ בִּרְווּי דוֹדִי · הִגְנַתִּיו חֲתָנִי יְדִידִי · הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי : טִלְטֵל פְּנִיקְטֵי נִתְרָזִים · הָרִים עוֹקֵר וּתְרָזִים · טָס נִמְטַע מְזוֹרָזִים · קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים : טִירַת בֵּיתוֹ נֶאֱצֶלֶת · יִתְּנֵנִי רֹן מְצַהֶלֶת · טִכְסִיס הַתּוּנָה מְצַלְצֶלֶת · אֲנִי חֲבַצֶּלֶת : יַעֲלוּ רוֹם מְתוּחִים · חֲרוּשִׁים דּוּשִׁים תְּחוּחִים · יָאִים עֲרִיבֵי נִיחוֹחִים · כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין

חחוחים

ed above all the damſels; they are powerful, and rule *the law*, that was hid in thy treaſure: thou didſt perfume them with thy ſweet purifying ſpices; *as is ſaid*, Becauſe of the ſavour of thy ointments. The children of thy houſehold and thy nobles, behold, they encompaſs thee, to *build* the temple; where ſat thoſe who illuſtrated thy *law*; Draw me after thee. He who is Majeſtick, and abundantly meek, hath adorned me above the daughters; although I was faint; for I *am* black but comely. Though the coal is kindled, and *I am* ſurrounded with the din of battle, ſo that *I am thrown on my* belly black as ink; *yet*, Look not upon me becauſe *I am* black. He who hath drawn me out from *among the nations* that *are compared* to a drop of the bucket, hath adorned me with the beautiful frontlets: O thou who art my banner, and my ſtrong tower, Tell me. My goad, was appointed for a ſhepherd, to the well inſtructed generation, whom he judged, and reproved *them* with wounds, *ſaying*, If thou knoweſt not. He made the horſes tread the *ſea*, to forward my eſcape: he cleft the ſea; that I might march through; *thus* were they exchanged, as fully *noted* in the book, To my horſes. He admoniſhed me to be careful of the words of life, for they are an healing plaſter to my wound, *and will procure me* life in this and the future *world*: *as is ſaid*, Thy cheeks are comely. He endued me with pure grace, when we ſpoiled the depth of the Egyptians: and the mighty One heaped up the gift; *as is ſaid*, Collars of gold. My heart *then* became proud towards him; but he knew that it was cauſed by the droſs among *them*, that turned aſide, *to worſhip a calf* that feedeth on graſs: *as is ſaid*, While yet the King *ſat* at his table. He prepared a time, to cut off the branches of the violent: *he commanded* me *to build him* a dwelling, to have mercy on me in *the time of* trouble, as a bundle of myrrh. They deſpiſed the precepts of the moſt High, *ſo that their countenance* was changed: (VI) but he put away *our* deep ſhame; and blotted out *our* crime from the book; as a cluſter of camphire. He deſired my love as *his* beloved; and was pleaſed with the fat of my free will *offerings*: he ſpake *to me*, to form a canopy of hangings: ſaying, Behold, thou *art* fair my love. He haſtened to redeem me from bondage, and was delighted with the fulneſs of my love: for I behaved gracefully to my beloved Bridegroom, ſaying, Behold, thou *art* fair my beloved. *His voice* ſhook the palaces frightfully; it tore up the *high* mountains, and lofty cedars; and flew to the planted tabernacle, *of thoſe* that are diligent *in the ofſervance of the precepts*: *as is ſaid*. The beams of our houſe *are* cedar When the palace of his houſe *was filled* with glory, he cauſed me to ſing and rejoice, as with the prepared high ſounding *inſtruments* of a marriage feaſt: *for then I was like*, The roſe *of Sharon*. May he

החוחים: יציץ ולא למצער · יתר שאר מזער · יפרח לווי מער · כתפוח בעצי היער: כתרני מהכשר זין · הר בני נלאעין · כתב ראיה ומנין · הביאני אל בית היין: כלכל עדני מתשישות · יסרני קשות מקששות · כונתי הולת חששות · סמכוני באשישות: לא דרך כהפלישי · גם ציה כהפרישי · למסך ופנוי טרשי · שמאלו תחת לראשי: לב אחד ושכם · דאים כעב למשכם · לאסירים יהפוץ בסכם · השבעתי אתכם: מבור תחתיות רדודי · לחץ עקרבי גדודי · מהר וקדר מדדי · קול דודי: מבית חומר קצבי · בית חיים נציבי · מצפי מציפי מצבי · דומה דודי לצבי: נחלה שפרה לי · תקות שלוש גורלי · נעימות במר לי · ענה דודי ואמר לי: נם תתי סבר · ורק אין דבר · נוסו נודו כבר · כי הנה הסתו עבר: סרסור זרוז מרץ · ראש פרוז הירץ · סלול שלום ותרץ · הנצנים נראו בארץ: ספק עתיק מפיגיה · הפק ממתיק פגיה · סלת סולת ספוגיה · התאנה חנטה פגיה: עקלתון נושף קלע · ופיתום מכשף נצלע · ערב שלשול כהקלע · יונתי בחגוי הסלע: ערודים עם עילים · מדו זדו שעולים · ענין לא מעלים · אחזו לנו שעלים: פתיגיל ועגיל בדלי · ענק פנק קדלי · פנים בפנים השדילי · דודי לי: פועל בם תפוח · שכר לא קפוח · פקוד דר טפוח · עד שיפוח: צמצם שכנו מרכבי · יום חנוך כרכובי · צפיתי פה עכובי על משכבי: צבי קדש מנה ·

exalt those that *he* brought out *of bondage*; who were plowed, and trodden down as small clods *of earth*: may their offerings be pleasant *for the steadiness of their tried faith*, *As is* the lily among the thorns. May the remnant of the least people, spring forth not a little; may they bloom abundantly *in* proportion, As the apple *tree* among the trees of the wood. He crowned me with proper ornaments: he exalted me abundantly, as may be seen written, and numbered; He brought me to the banquetting house. He fed me with dainties, because of my weariness: he chastised me severely, that I might bear examination: when I intended *to receive the Law*, I was sick of solicitude; *and desired him to*, Stay me with flaggons. *He did* not *lead me in* the beaten path, but through the open desert, where I was seperated *from all people*: he spread the clouds over me, for a covering, and to clear the way from impediments: *for*, His left hand was under my head. They were unanimous, and bowed their shoulder, *to bear the yoke of the Law*; flying swiftly as on a cloud: for he was desirous that, those who had been in bondage, should be unanimous; *as is said*, I charge you. From the lowest pit, oppressed by scorpions, did he hasten to shorten the measure, and *bring me out*; *thus did I hear*, The voice of my beloved! *He brought me forth* from the house of bondage, and planted me in the house of *everlasting* life; *he who is* my support, *quickly* beheld them drown my children; *for*, My beloved is like a roe. I have inherited a beautiful portion; *even* the line of the threefold lot; he sweetened my bitter servitude; *for*, My beloved spake, and said unto me. He said, I will give thee hope; in which, there is nothing vain: for already ought ye to move and flee: For lo, the winter is past. The mediator was swift and diligent: he broke the head of the hosts: and formed a perfect path of peace: *thus*, The flowers appear on the earth. It was full time for the vine to change; to bring forth the sweet green fruits; and to offer meat offerings of fine flower: *as* The fig tree putteth forth her green figs. The crooked puffing *serpent* was cast *into the sea*; and the witchcraft of Pithom was broken: *while* the prayer of those that are compared to a worm, was pleasant, and ascended swiftly; My dove is in the clefts of the rock. The Egyptians (VII) young and old, were meted in the water according to their presumption; which subject was not concealed: *as is said*, Take us the foxes. *He ornamented me with* a zone, and earrings in my ears; and delicately embellished my neck with jewels; he allured me face to face; *for*, My beloved is mine. Withhold not the reward of the work that was heaped up; *but* remember to measure it; Until *the day* break. His Divine presence rested in my charriot, *on* the day that the altar (VIII) was dedicated: when I thought, I should abide here,

Or

מקום מבחר מנה · ציון ראש אמנה · אקומה נא :
ק־צתי דצתי באומרים · טפתי נפתי במורים ·
קלקלתי שבנים שמרים · מצאוני השמרים : קנין
כי שברתי · וטוב לא סברתי · קדשו לולא חברתי :
כמעט שעברתי : רשם אסר בצבאותיכם · בזעזוע
חיל אילותכם · רחוק דחוק אתכם · השבעתי
אתכם : ריש גלי כהעלה · יונה תמה עלה · רגשו
בני עולה · מי זאת עלה : שרות שפרר שטתו ·
מטות ורבוא חטרתו · שער צא ושטרתו · הנה
מטתו : שירת ערבוב מלערב · אמנות אבוב ערב ·
שירות נבוב הרב · כלם אחזי חרב : תאיו פסק
לו · מלואות כני טרסקלו תטליל חסה לו · אפריון
עשה לו : חזן תאר פנים מהכסף · נועמו ידידות
כוסף · תבנית אות יוסף · עמודיו עשה כסף :

חזן — חתום שם מרדכי הקטן יגדל בתורה אמן ואמן סלה

צאינה וראינה — קהל וחזן — משכיל שיר ידידים :
רנת חתנת דודים :

חזן
הנך יפה — קהל וחזן — דת דין ופקודים :
כפל יחיד לפקודים :

חזן
שניך — קהל וחזן — הרחק כאור המודים :
קשוט לשון למודים :

חזן
כחוט השני — קהל וחזן — טעם יין ילדים :
נגדו שלם לילדים :

חזן
כמגדל דויד — קהל וחזן — יקרת פנת יסודים :
גבול הוריות יסודים :

שני

On my bed. *But* he had appointed a chosen place in the holy glorious land; *even* Zion, the fountain of truth: *as is said*, I will rise now. *But* I winked, and rejoiced at the saying *of the false prophets*; I spit at, and lift up *my hand against* those that admonished me: I perverted my precious ointment to dregs: *When* the watchmen found me. I broke the law*, and did not trust in that which is good†: *and* were it not for the Junction of his holy name; *It was* but little that I had passed *from the world*. He who maketh the hinds calve in trembling; hath noted the bands of your hosts; and that ye may not retard ‡ it, or attempt to force it, I charge you. He brought *her* out with an high hand, praised *her*, *and called her my* dove, *my* undefiled; and the children of iniquity roared aloud, Who is this that cometh out? The service of the *splendid* pavilion of cedar, caused the multiplication of the tribes, that were diminished; as may be perceived, if thou dost understand the sentence, Behold his bed. The song *of the Levites* was not confused; but the instrumental, and vocal musick, was clear and distinct: They all held swords. He divided his chambers, and formed § the base of his throne, and shaded *those that* trusted in him: *as is said*, He made himself a canopy‖. He enlightened their face, that they might not be put to shame, *as shewn* in the beloved, amiable, *and* desirable place; *where was* the form of Joseph: *as is said*, The pillars thereof, he made of silver.

צאינה Reader. Go forth, and behold. Congregation and Read. The perfect song of loves; the joyful song of bridal love.

הנך Read. Lo, thou art fair! Cong. and Read. A Law, Statute, and precepts, did the One *God* give in a two fold *sense*¶, to those that were numbered.

שניך Read. Thy teeth; Cong. and Read. Desire ✝ not filthy *discourse*: but the polished language of truth.

כחוט Read. *Thy lips are* like a scarlet thread: Read. and Cong. *So were* the words of him who armed those that were born in his house‡‡: for which, his posterity was requited.

כמגדל Read. Like the tower of David: Cong. and Read. *Where was* the precious corner *stone* of the foundation: the principal bounds of instruction§§.

* Heb. Purchase. † This also denotes the Law.
‡ That is, hinder the redemption by their wickedness.
§ Heb. Filled. ‖ Or, A nuptial Bed: or a chariot.
¶ Meaning the written Law, and the Oral Law.
✝ Heb. Distant. ‡‡ Abraham. See Gen. xiv. 14.
§§ This denotes the temple, where the great Sanhedreen sat.

שְׁנֵי שָׁדַיִךְ דְּבוּק אַחִים חֲסִידִים · לְרוֹעִים תְּיָרִים
חֲסוּדִים · עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם יוֹם צְדָקָה לַחֲרֵדִים ·
חִבּוּל זֵדִים זְרָדִים · כֻּלָּךְ יָפָה בְּלִי מוּם מְכֻבָּדִים ·
תָּם וְחֶלְקוֹ מְזֻבָּדִים · אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה וִיעוּד שְׁכִינָה
בְּשִׁעְבּוּדִים · רָצוּף בְּבוֹאוֹ מֵאֲבוּדִים · לִבַּבְתִּנִי
אֲחֹתִי כַלָּה הַבַּת בַּת נְגִידִים · אַהֲבָה וְחִבַּת
אֲגוּדִים : מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מְנוּחָה וּשְׁאַר
וִיעוּדִים · וְשֶׁמְנַיִךְ קְרִיַּת מוֹעֲדִים · נֹפֶת תִּטֹּפְנָה
שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה אֲחַוַת מְשִׁיחִים עוֹמְדִים · מִבְּלִי
קִנְאָה מְצֻמָּדִים · גַּן נָעוּל נָקָם וְאֵין מַגִּידִים · סָתוּם
לְתִלְבֹּשֶׁת הַבְּגָדִים :

שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס שְׁפַר נָאִים וַהֲדוּרִים · לְטַכְסִיס
מְלָכִים אַדִּירִים · נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם · מִזֶּה וּמִזֶּה
סְרוּרִים · הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ גְּדוּרִים · מַעְיַן גַּנִּים הֲדָחַת
קַלִּים וַחֲמוּרִים · טְבִילוֹת נְקִיּוֹת שְׁמוּרִים · עוּרִי
צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן · יַחַד לְכַנֵּס נִסְעָרִים · גָּלוּת כָּל
שְׁעָרִים · בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה דּוּגְמַת מִלּוּאִים
גְּמוּרִים · לְקַבֵּל אֵבָרִים וְאֵמוּרִים · אֲנִי יְשֵׁנָה בִּיאַת
עִיר מִשְּׂעִירִים · תּוֹחֶלֶת יִסְחָבוּם צְעִירִים · פָּשַׁטְתִּי
אֶת כֻּתָּנְתִּי רַבָּתִי וּשְׁנֵי כְתָרִים · הָאוּרִים וְתֻמִּים
סְתָרִים · דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ אָז לִסְעֹד הוֹרִים · מְזֻמָּן
עוֹד לְגַמְהֲרִים · קַמְתִּי נִצַּבְתִּי בְּחֶמֶד הָרִים · וְרַצְתִּי
אַצְתִּי בַּזְּהָרִים · פָּתַחְתִּי מֵאֵלַי בְּנִטּוּף מוֹרִים · נַעֲשֶׂה
וְנִשְׁמַע אֲמָרִים · מְצָאוּנִי לִגְיוֹנוֹת סְבָבוּנִי כַּנְּהָרִים ·
עוֹמֵד כַּהֲדַסִּים בֶּהָרִים · הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם דְּרוֹשׁ
דּוֹד מֵישָׁרִים · סוּר מֵרְכְּסֵי קְשָׁרִים · מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד

שניך Thy two breasts, are as the junction of two pious brethren*: *even as* the two shepherds that sought *for thee* a pure rest; until the day break; a day of righteousness to those that are careful *to perform the precepts:* when he will destroy the pride of the presumptuous: *but* thou art holy, fair, and glorious without spot: as the portion and inheritance of the perfect *man*†: Come with me from Lebanon *my* bride; where the Shechinah appointed *to be with her in* bondage: and connected with *her* when *she* shall return from captivity‡: *for* thou hast ravished my heart, my sister, *my* bride; O thou daughter of princes; *in whom* love and affection are united. How fair is thy love, my sister, *my* bride! *I have given thee, a place* of rest, and other appointments: and thy oil of the city of solemn assemblies: *for* thy lips, O *my* spouse, drop as the honey comb: the brotherhood of the anointed ones, continued connected without jealousy: as an enclosed garden, is the time of vengeance hidden; and no one knoweth when he will clothe *himself with* the garments *of vengeance.*

שלחיך Thy plants *are as* a beautiful, and adorned orchard, to ornament the mighty kings: *with* spikenard and saffron on each side: fenced with a threefold cord: a fountain of gardens, that washeth away great and trivial sins: *by* observing the cleansing ablutions. Awake, O north *wind*, and come thou south, and together, gather those that are scattered; who are driven into all places§: *as is said,* I am come into my garden, my sister, *my* spouse; in like manner, as we read of the consecration‖: to receive the bones and members. I sleep *till he* comes to the city¶, from Seir: in the hope that, the least of the flock shall dragg them away. I have put off my coat; *been deprived of* the great city, and the two crowns+, *and* the Urim and Thumim that unfolded hidden *things.* My beloved put in his hand, to support *my* teachers: and is yet prepared to succour the fainthearted. I rose up, *and* stood on the delightful mountain‡‡, and in joy, hastened *to receive* the admonitions. I opened *my mouth* of my own accord, and said, I will do, and will hear. The legions found me, and encompassed me as the rivers, *while* he stood as the myrtles on the mountains. I charge you to seek my sincerely beloved; *and to* depart from the proud association. What is thy beloved more than *another* be-

* Moses and Aaron. † Jacob.
‡ Heb. From being lost. § Heb. Gates.
‖ Of the Tabernacle. See Levit. ix. 1. &c.
¶ Jerusalem.
+ The Kingdom, and the Priesthood.
‡‡ Mount Sinai.

לְעָתִיד שְׁאוֹל נִפְשָׁרִים · הֵם בְּאֻמּוֹת הַכְּשֵׁרִים · מַה הוֹדֵךְ מִדּוֹד נוֹאֲמִים בְּזֶה הַקּוֹשְׁרִים · נֶגְדּוֹ נֶהֱרָגִים כַּשְּׁוָרִים · נֵזֶר יִחוּדוֹ קוֹשְׁרִים נֶצַח מַלְכוּתוֹ שָׁרִים : דוֹדִי נוֹעֲמוֹ עַמּוֹ מְיַשְּׁרִים · נִכְתַּב וְנִקְרָא בַּשִּׁירִים ·

צִדְקוֹתָיו לְרֵיקִים מַחֲזִירִים · צִבְיוֹנֵנוּ עֲשׂוּת מִתְאַזְּרִים · צְפוּתֵינוּ צְפוּרֹת מְשַׁחֲרִים · צִיּוֹן עַמּוּד שְׁחָרִים · צוּר קוֹנֵנוּ מַכְתִּירִים · צָרְכֵנוּ בְּפֶלֶל מַעְתִּירִים · חָזֵה נֶחֱזֶה בְּבֵאוּרִים · הַשְׁכֵּנוּ לַעַד לְאוֹרִים · חַי זַכֵּינוּ כְּמִתְפָּאֲרִים · קַיָּם לְדוֹר דּוֹרִים · הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים :

ווען יום אין דר וואכן גיפאלט זאגט מן דאש :

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית : מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ · כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ · מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ : הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז · הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפוֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ · אֲדוֹן עֻזֵּנוּ · צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ · מָגֵן יִשְׁעֵנוּ · מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה · טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ · מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ · פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי · תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ : תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ · וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה :

דא פאנגט מן אן תתברך צורינו

ווען יום טוב אן שבת גיפאלט זאגט מן דאש :

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ · וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ : הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל · הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם · דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח : וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ · מוֹצִיא חַמָּה

loved, will they who go down to the pit, aſk of thoſe to whom it is temperate, *when* they *ſhall acknowledge that they* are the moſt upright of the nations? But now, thoſe who aſſociate *againſt Iſrael*, ſay, What is thy beloved more than *another* beloved, though ye ſuffer yourſelves to be ſlain for his ſake as oxen? But they bind the crown of his *Unity*, and ſing the eternity of his Kingdom.

דודי My beloved's people, juſtly *celebrate* his glorious *name*: that is written and read in ſongs: his righteouſneſs *permits* thoſe that are deſtitute *of good works*, to return: *his people* gird themſelves to do his will; in hopes of ſeeing the light of the morning break for their freedom: they crown our creator; and in prayer, ſupplicate for our neceſſities; that we may ſee the light of the redemption; O may he enlighten our darkneſs: O thou living *God*, make us worthy, as thoſe that can boaſt *of their righteouſneſs*, O thou who exiſteſt throughout all generations; *and* who enlighteneſt the whole earth, and thoſe that dwell therein.

IF THE FESTIVAL HAPPENS ON THE WEEK DAYS, BEGIN HERE.

המאיר לארץ Who with mercy enlighteneth the whole earth, and thoſe who dwell therein: and in his goodneſs, every day conſtantly reneweth the work of the creation. How great are thy works, O LORD! in wiſdom haſt thou made them all; the earth is full of thy poſſeſſions. *Thou art* the only King, who is extolled, praiſed, glorified, and exalted ever ſince the creation. *Thou art* the everlaſting God! in thine abundant mercy, have compaſſion on us. O LORD! *thou art* our ſtrength, the rock of our fortreſs, the ſhield of our ſalvation, *and* a defence for us. The bleſſed God, *is* great in knowledge, he hath made and eſtabliſhed the radiance of the ſun: he *who is* good hath formed that which is for the glory of his name: he hath encircled with luminaries the ſeat of his ſtrength: chiefs of holy bands extolling the Almighty, continually declare the glory of God, and his holineſs. Bleſſed be thou, O LORD, our God! in the heavens above, and on the earth beneath, for all the praiſeworthy works of thy hands, and for the bright luminaries which thou haſt formed; they ſhall glorify thee for ever.

THEN BEGIN תתברך צורנו

IF ON THE SABBATH, BEGIN HERE.

הכל יודוך All *beings* ſhall give thanks unto thee: they all ſhall praiſe thee: and every one ſhall declare that there is none holy like the LORD. *They* all ſhall extol thee, for ever, *O thou* who formeſt all things. O God! who daily openeſt the portals of the gates of the eaſt, and cleaveſt the windows of the firma-

מִמְּקוֹמָהּ ׳ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ ׃ וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו ׳ שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים ׃ הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים ׳ וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית ׃ הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז ׳ הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפוֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם ׃ אֱלֹהֵי עוֹלָם ׳ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ ׳ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ ׳ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ ׃ אֵין כְּעֶרְכְּךָ ׳ וְאֵין זוּלָתֶךָ ׳ אֶפֶס בִּלְתֶּךָ ׳ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ ׃ אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה ׳ וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא ׃ אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ ׳ וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים ׃

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים ׳ בָּרוּךְ וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה ׃
גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם ׳ דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ ׃
הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ ׳ וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה ׃
זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ ׳ חֶסֶד וְרַחֲמִים ׳ לִפְנֵי כְבוֹדוֹ ׃
טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ ׳ יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל ׃ כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם ׳ לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל ׃ מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ ׳ נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם ׃ שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם ׳ עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם ׃ פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ ׳ צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ ׃ קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר ׳ רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה ׃ שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם ׳ תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ ׃

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ ׃ תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת ׃ זֶה שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ

ment: bringeſt forth the ſun from its palace, and the moon from the place of its reſidence; and enlighteneſt the univerſe, and all its inhabitants, which thou didſt create according to thy attribute of mercy. Who with mercy illuminateth the earth, and thoſe who dwell therein: and in his goodneſs, every day conſtantly renews the work of the creation. *Thou art* the only King to be extolled, praiſed, glorified, and exalted ever ſince the creation. *Thou art* the everlaſting God! in thine abundant mercy, have compaſſion on us: O LORD! *thou art* our ſtrength, the rock of our fortreſs, the ſhield of our ſalvation, *and* our defence. *There is* none to be compared with thee; nor *is there* any beſides thee: *there is* no other ſave thee; and who *is* like thee? *There is* none to be compared with thee, O LORD, our God! in this world: nor *is there* any beſides thee, O our King! in the future ſtate*. *There is* no other ſave thee, O our Redeemer! in the days of the Meſſiah: and who will be like thee, O our Saviour! at the reſurrection of the dead?

אל אדון God *is* the LORD of all productions; *he is* praiſed and adored by the mouth of every ſoul breathing: his power and goodneſs fill the univerſe. Knowledge and underſtanding encircle him: who exalteth himſelf above the holy creatures†, and is reverenced in glory above the celeſtial chariot‡. Purity and rectitude *are* before his throne; kindneſs and mercy complete his glory. The luminaries which our God created, *are* good: *for* he formed them with knowledge, underſtanding, and wiſdom: he hath endued them with power and might, to bear rule in the world. They are filled *with* ſplendour, and radiate brightneſs: their ſplendour is graceful throughout the world. They rejoice when going forth, and are glad at their return: *and with* reverential awe perform the will of their creator§. They aſcribe glory and majeſty to his name, joy and ſong to the commemoration of his kingdom. He called forth the ſun, and it roſe *in* reſplendent light: at his look the moon aſſumed its varying form. The whole heavenly hoſt aſcribe praiſe unto him: the ſeraphim, ophanim, and holy creatures aſcribe glory and majeſty.

לאל אשר שבת *We will give praiſe* to God who ceaſed form all *his* works, *and* on the ſeventh day exalted himſelf, and ſat on the throne of his glory. *With* honour did he adorn the day of reſt, and called the Sabbath day, *a day of* delight. This is the

* Heb. Life. † Ezek. i. 5—13.

‡ Alluding to Ezek. chap. i. called by the Kabaliſts מעשה מרכבה. § Or, Poſſeſſor.

ſong

שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו · שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ · וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל · וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ · וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה: תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים · יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ · יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם · וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל · דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים · וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים · כֻּלָּם בְּרוּרִים · כֻּלָּם גִּבּוֹרִים · וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה · רְצוֹן קוֹנֵיהֶם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם · בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים: וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים · אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא · קָדוֹשׁ הוּא · וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה · וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ · בְּשָׂפָה בְרוּרָה · וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה · כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

מיוסד על פי תשר״ק כפול ובסוף חתום שלמה חזק ואמץ

רִאשׁוֹן כֶּתֶם פָּז · תָּג עָטוּר כֶּתֶר · תַּחַן יוֹחַן עֶתֶר ·
שִׁכְנוֹ בְּיוֹשֵׁב סֵתֶר · שָׁלִיחַ מְפוֹרָשׁ פּוֹתֵר ·
רָם וְנִשָּׂא בְּיוֹתֵר · רַב בִּנְיָן וְסוֹתֵר · קוֹרְאָיו פֶּתַח
הוֹתֵר · קִבֵּל כִּנְתוֹחַ בֶּתֶר:

ſong of praiſe for the ſeventh day, whereon God reſted from all his work: and the Sabbath day praiſing and ſaying, A Pſalm *and* Song for the Sabbath day. Therefore all whom God hath formed, ſhall glorify and bleſs *him:* they ſhall aſcribe praiſe, honour, and glory unto the King who hath formed all *things:* and who through his holineſs, cauſeth his people Iſrael to inherit reſt on the holy Sabbath. Thy name, O LORD, our God! ſhall be ſanctified, and thy memorial, O our King! be glorified in the heavens above, and on the earth beneath, for all the praiſeworthy works of thy hands, and for the bright luminaries which thou haſt formed; they ſhall glorify thee for ever.

תתברך צורנו Bleſſed be thou, O our Rock, King, and Redeemer; Creator of holy * *angels.* Praiſed ſhall be thy name for ever, O our King! Creator of officiating angels, and whoſe miniſtring angels are all eſtabliſhed in the higheſt ſphere; cauſing with reverence and unanimity *their* voice to be heard, *proclaiming* the dictates of the living God, and eternal Sovereign. They all *are* lovely, pure, mighty, *and* holy *ſpirits*; all performing the will of their maſter with *ſacred* fear and reverence: all of them opening their mouths in holineſs, and purity; *and* with ſong and pſalmody, *continually* bleſſing, praiſing, glorifying, reverencing, hallowing, and aſcribing ſovereign power, unto the name of God, the great, mighty, and tremendous King, who *alone* is holy. They alſo, all *willingly* receive from each other, the yoke of the kingdom of heaven; and give permiſſion to one another, to ſanctify their Maker with a tranquil ſpirit, pure delivery, and ſacred harmony: they all together cry aloud, and with awful fear proclaim.

קדוש Holy, Holy, Holy, *is* the LORD of hoſts, the whole earth *is* full of his glory†.

ראשי His head *is as* the moſt fine gold: *and* he is crowned with *three* crowns‡, whereby their ſupplication *is* accepted: he dwelleth in his ſecret abode: and the meſſenger bringeth § up *the prayers* before him, who is exceedingly high and exalted: who deſtroyeth the mighty building: and openeth a door for thoſe who call on him *and whoſe prayers*, he accepts as the members *of the burnt offering.*

* Or, Saints.

† Heb. His glory is the fulneſs of the earth.

‡ The three קדושות.

‡ Heb. Explaineth, &c.

גנזו

גויו כיונים · צד רבוע דפנים · צופות צפים
צפונים · פתוחות שיח ספונים · פונות לאליו
פנים · עתיד וגנוז פנינים · ערוך נגדו מלפנים ·
סכיונו אין לפנים · שרפים והיות ואופנים :

לחייו נטוף מור לקחים · נעימים אמרים מלקוחים ·
מגדלות מרקח רקוחים · מתן לנפש פקוחים ·
לוחות חירות משיחים · לב עלוב משמחים · כאב
מבריחים ומושחים · כערוגות ערבים שיחים :

ידיו ידי אדם פשוטות · יצוריו לקבל מלשטות
טועים דרך קושטות · טרף לכל מושיטות ·
הזקות ומחזיקות מטות · חיש מדחי מלקטות ·
זכות מגלגלות ומטות · זעם הדין מקנטות :

שוקיו ועד כתלנו מצרף · ותחת רגליו שרפרף
הדומו מרעיד ומרפרף · הים מלחיך
ומשרף :

חכו ממתקים · דת משלים עתיקים · גוזר אומר
ומקים · בדברו שפר שחקים · אמר ויקרא
ארקים :

שבחו לגוניו מפיקים · המולת המון אפיקים ·
הלים ועם קריאת שלוש קדשה מספיקים :

והחיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירונו ואראלים
יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים
לעמתם משבחים ואומרים : ברוך כבוד יי ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו · למלך אל חי וקים זמירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו · כי הוא לבדו פועל גבורות ·
עושה חדשות · בעל מלחמות · זורע צדקות · מצמיח

עיניו His eyes *are* as *the eyes* of doves, which looketh on all four ſides; for they view the moſt hidden things*; and are open to the ſecret prayer *of the heart*: they turn towards thoſe that turn to him: *to give* the prepared and hidden reward†: as alſo that which was ordained of old‡, oppoſite it: *though* his countenance is not *ſeen* by the neareſt Seraphim, living creatures, and Ophanim.

לחיו His cheeks drop myrrh, from the ſweet words of the Law, that produces the moſt precious perfumes; *and* was given, *to make* the ſoul wiſe: *for* the tables declare freedom, and rejoice the afflicted heart, and are as an healing plaſter to the wound, as the branches of the trees *bearing* ſweet *fruit*.

ידיו His hands *are as* man's hands ſtretched out, to receive *thoſe that repent*, that they may no more turn aſide; to rectify the path of thoſe that ſtray: *they alſo* diſpenſe food to all: they are ſtrong, and ſtrengthen the poor: they quickly gather the merits *of Iſrael* before they are ſcattered; and cauſe the ſcales to preponderate, and thus, avert the wrath of judgment.

שוקיו His legs move not ever from our (IX) wall: and under his feet, is his foot ſtool§, which he ſtormeth and ſhaketh, and his breath burneth and parcheth the earth.

חכו His mouth is moſt ſweet, *breathing* the Law, *that contains* the parables of the ancient *of days*: who with his word decreeth, and eſtabliſheth *it*, and by his command, beautified the heavens: he ſpake, and called the dry land into exiſtence.

שבחו His legions *of angels* declare his praiſe, loud as the roaring waters: they are affrighted and tremble *at his preſence*; and clapping the wing, proclaim the threefold ſanctification.

והחיות And the living creatures‖ ſhall ſing, the Cherubs glorify, the Seraphim exult in ſong, and the angels bleſs *the Lord*: *and* the face of every living creature, Ophan, and Cherub is towards the Seraphim: for oppoſite each other, they ſing praiſe, and ſay, Bleſſed *be* the glory of the LORD from his reſidence.

לאל ברוך To the Bleſſed God, ſhall they offer harmonious ſongs. To the King, the living and ever exiſting God, ſhall they utter hymns, and cauſe praiſes to be heard, for he alone worketh mighty things, *and* maketh new ones¶; *he is* the LORD of battles: He ſoweth righteouſneſs, *and* cauſeth ſalvation to

* Or, Thoſe that ſtudy in ſecret.
† This denotes Paradiſe. ‡ This denotes Hell.
§ The earth: See Iſai. lxvi. 1.
‖ Alluding to Ezek. i. 15.
¶ Alluding to God's mercy. Lament. iii. 23.

יוֹצֵר לְיוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח

יְשׁוּעוֹת · בּוֹרֵא רְפוּאוֹת · נוֹרָא תְהִלּוֹת · אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית : כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : אוֹר חָדָשׁ עַל צִיּוֹן תָּאִיר · וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ ·
יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ : אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ · בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ · וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים · כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ · אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם · רַחֵם עָלֵינוּ · וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל · לִשְׁמוֹעַ · לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ · וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ · נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ : וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ · וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה · וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן · וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת · לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה אֶחָד : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ : וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ : וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ :
וּכְתַבְתָּם עַל מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

והיה

ſpring forth: the Creator of *all* medicine; tremendous *in* praiſes, *and* LORD of wonders; *and* who *in* his goodneſs every day conſtantly reneweth the works of the creation: as it is ſaid, To him who made great luminaries, for his mercy *endureth* for ever: a new light ſhalt thou cauſe to ſhine on Zion, and may we ſpeedily enjoy its ſplendour. Bleſſed art thou, O LORD! the Former of the lights.

אהבה רבה *With* abundant love haſt thou loved us, O LORD, our God! *and with* exceeding great mercy haſt thou compaſſionated us, O our Father! *and* our King, for the ſake of our fathers, who truſted in thee: to whom thou didſt teach the ſtatutes of life; thus alſo be gracious unto us, and teach us, *we beſeech thee*, O our Father, *who art* a merciful father, *continually* ſhewing mercy; O have mercy upon us, and enlighten our hearts, *that we may be able* to underſtand, fully comprehend, hearken, learn, teach, keep, execute, and accompliſh all the words of the doctrine of thy law in love. O enlighten our eyes in thy law, and cauſe our hearts to cleave unto thy precepts; unite * alſo our hearts to love and fear thy name, that we may not be confounded for ever; becauſe we have truſted in thy holy, great, mighty, and tremendous name; let us *therefore* rejoice and be glad in thy ſalvation. And bring us in peace from the four corners of the earth; and lead us † ſecurely to our land: for thou art God, who worketh ſalvation; and haſt made choice of us in preference to every people, and language; and thou haſt in truth brought us near unto thy great name; to give praiſe unto thee, and to proclaim thy unity in love. Bleſſed art thou, O LORD! who with love ‡ hath choſen his people Iſrael.

שמע ישראל Hear, O Iſrael, the LORD *is* our God! the LORD *is* ONE. Bleſſed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. And thou ſhalt love the LORD thy God with all thy heart, and with all thy ſoul, and with all thy might. And theſe words which I command thee this day, ſhall be in thy heart, And thou ſhalt teach them diligently unto thy children, and ſhalt talk of them when thou ſitteſt in thy houſe, and when thou walkeſt by the way; when thou lieſt down, and when thou riſeſt up. And thou ſhalt bind them for a ſign upon thy hand, and they ſhall be as frontlets between thine eyes. And thou ſhalt write them upon the poſts of thy houſe, and upon thy gates.

* Alluding to Pſalm. lxxxvi. 11.

† Alluding to Levit. xxvi. 13.

‡ Alluding to Deut. vii. 8.

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה ׀ אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן ׀ אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם ׀ מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם ׀ אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין ׀ עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם ׀ עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָֹה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר

הזה

והיה אם שמוע And it ſhall come to paſs, that if ye will hearken diligently unto my commandments, which I command you this day, to love the LORD your God, and to ſerve him with all your heart, and with all your ſoul: then will I ſend rain for your land in its due ſeaſon; the firſt rain and the latter rain, that thou mayeſt gather in thy corn, thy wine, and thine oil. And I will give graſs in thy fields for thy cattle, that thou mayeſt eat and be ſatisfied. Take heed of yourſelves, leſt your heart be deceived, and ye turn aſide, and ſerve other gods, and worſhip them. For then the LORD's wrath will be kindled againſt you, and he will ſhut up the heavens that there be no rain, and the land will not yield her fruit, and ye ſhall periſh quickly from off the goodly land which the LORD giveth you. *Therefore* ſhall ye lay up theſe my words in your heart, and in your ſoul, and bind them for a ſign upon your hand, and they ſhall be as frontlets between your eyes. And ye ſhall teach them *to* your children, ſpeaking of them when thou ſitteſt in thy houſe, and when thou walkeſt by the way, when thou lieſt down, and when thou riſeſt up. And thou ſhalt write them upon the door poſts of thy houſe, and upon thy gates. That your days, and the days of your children may be multiplied, in the land of which the LORD ſware unto your fathers to give them, as the days of heaven upon the earth.

ויאמר יי And the LORD ſpake unto Moſes, ſaying, Speak unto the children of Iſrael, and bid them to make themſelves fringes in the borders of their garments. throughout their generations, and that they put upon the fringes of the borders, a thread of blue. And it ſhall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the LORD, and do them; and that ye ſeek not after *the inclinations* of your heart, and *the delight* of your eyes, in the purſuit of which ye have been led aſtray. That ye may remember, and do all my commandments, and be holy unto your God. I *am* the LORD your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God; I *am* the LORD your God.

אמת ויציב True, and certain; firm, and ſtable; right and faithful; lovely, and dear; deſirable, and pleaſant; reverent, and excellent; regular, and acceptable; good, and beautiful, *is* this

word

הָיָה · עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד · אֱמֶת ׀ אֱלֹהֵי עוֹלָם ׀ מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ : לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת : וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים · עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ : עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר : אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כְּגָאַלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ : אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ :

קָהָל מיוסד על פי א״ב בראשי החרוזות והתים שמו בסוף שלמה בר יהודה חזק ׳

אֲהֵבוּךָ נֶפֶשׁ לְהָדְךָ · מוּנִים בּוֹטֵחַ וְשׁוֹדְךָ · אָנָא הָלַךְ דּוֹדֵךְ : בְּשׁוּב נוֹחֵךְ גְּנוּנוֹ · רְבָבָה תְּרַנֵּן בְּנִגּוּנוֹ · דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ : גְּשִׁים נִבְנָה כְּהַחֲדִילִי · דּוֹבְבִים נִלְכָּה לְהַבְדִּילִי · אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי : דִּמִּינִי נָאוָה וְתִרְצָה · כִּנִּיתִי בְּלֹא פִרְצָה · יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה : הוּהַרְנִי מִמַּעַשׁ מַעֲנָיִךְ · הִתְעִיב גֵּיא כְּנַעֲנַיִךְ · הָסֵבִּי עֵינַיִךְ : וַעֲמֵךְ כֻּלָּם הִלּוּלִים · קוֹדֶשׁ וְלֹא חוּלִים · שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים : זְבָדַנִי זְבוּל אַרְמוֹן · טִיב יוֹשְׁבֵי אַמּוֹן · כְּפֶלַח הָרִמּוֹן : חַכְמֵי מְלָאכוֹת מְלָאכוֹת · נֶצַח עוֹלָם הֲלִיכוֹת · שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת : טוֹעֲנִים אֲסוּפוֹת גַּנָּתִי · יַחַד נוֹטְעִים גַּנָּתִי · אַחַת הִיא יוֹנָתִי : יְשָׁרִם לְהָלִיץ הִתְקַפָּה · גְּבוֹהוֹת קֶרֶן זְקוּפָה · מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה : כַּעַס וּשְׁחוֹק יָגוּז · דַּלַּת רֹאשׁ מִלְּגוּז · אֶל גִּנַּת אֱגוֹז : לְנוֹלֵל אֶבֶן צְמַתַּתְנִי · בְּאֵר חַיַּי צִמַּתְנִי · לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי

שמתני

word unto us, for ever and ever. *It is* true, that the everlasting God *is* our King; the Rock of Jacob, *and* shield of our salvation. He endureth from generation to generation, his name also abideth; his throne is established, and his kingdom and truth endure for ever. His words also are living*, permanent, faithful, and desirable for ever, even unto all ages; *as well those which he hath spoken* concerning our fathers, *as those* concerning us, our children, our generations, and the generations of the seed of Israel thy servants, both the first and the last for ever and ever: *and is* a statute that shall not pass away. *It is* true, that thou art the Lord, our God! and the God of our fathers, for ever and ever. Thou *art* our King; *as* thou wast the King of our fathers; for the sake of thy name, hasten to redeem us, as thou didst redeem our ancestors. *It is* true, that we have ever been † called in love by thy great name: there *is* no other god besides thee.

אהבוך Those that love thee, sacrifice their life for thee; they are taunted by those *that dwell* safely and securely‡, *who say*, Whither is thy beloved gone? When he shall return to rest in his canopy§, then will the ten thousands rejoice for his sake; *saying*, My beloved is gone down into his garden. *The nations* drew near *to* build *with me*, but only thus attempted to hinder ‖ me; *when I answered them*, *I am* my beloved's, and my beloved is mine. He hath compared me to a beautiful virtuous woman, and bestowed on me, a beautiful ¶ surname, *when he said*, Thou *art* beautiful, O my love, as Tirsah. He admonished me, to abstain from the work of those that afflicted me; and to abominate the base actions of the Canaanites; *when he said*, Turn away thine eyes. But thy people, *are* all praise; they are holy, and not profane: *as is said*, Thy teeth *are* as a flock of sheep. He endowed me *with a* palace, *for an* habitation: *where* he was kind to those that sat there in a circular form † to study the law‡‡. The wise *men* that are employed in the study of the Law, *will inherit* the everlasting eternal paths: There *are* threescore queens. They assemble to discuss the Law, and together plant my vineyard: *for* my dove is *but* one. Strengthen thyself to be an advocate for their uprightness, and raise up the horn of their exaltation: *as is said*, Who *is* this that looketh forth? May he remove wrath and laughter, that we may no more be held in derision§§: *but be brought*, Into the garden of nuts. They have rolled me as a stone, to cut me off, and digged a pit for my life: Or ever I was aware, my soul made me. When

* Alluding to the words in Deut. xxx. 20. For he is thy life.
† Heb. Hath been called upon us.
‡ Meaning the Gentiles. § The temple.
‖ See Ezra. iv. 2. 3. ¶ Heb. without breach.
† Heb. As a piece of pomegranate.
‡‡ The Sanhedreen. §§ The hair of the head be not cut off.

shall

שמרתני: מתי להציר נעמית · תועה ומתעדה
להעמית · שובי שובי השולמית: נאים להתנדב
מעלים · ראות ולקלס מועלים · מה יפו פעמיך
בנעלים: סדר עבודה מהגן · השב לשירתו נגן ·
שררך אגן: ערוך אלים ופרים · כאז ביד סופרים ·
שני שדיך כשני עפרים: פתח שיר מלדל · הדר
זקן מגדל · צוארך כמגדל: צו חסד כגומל · ונשא
כאמור הומל · ראשך עליך ככרמל: קלס תמור
אשמת · גנאי זכרונך שמת · מה יפית ומה נעמת:
ריב לטוב יומר · ולשפלות עמק יזומר · זאת
קומתך דמתה לתמר: שתף בכל משמר · כלם
צדיקים במאמר · אמרתי אעלה בתמר: תען דבר
טוב · שורה אחרת לחטוב · וחכך כיין הטוב:
שחורה ונאוה תשוקתו · לא מרוב חשוקתו · אני
לדודי ועלי תשוקתו: מחפורים שור שפורים ·
הסתכל בך כופרים · לכה דודי נצא השדה נלינה
בכפרים: בינה רצוי תורמים · בסוס עולם גורמים ·
נשכימה לכרמים: יתן קול צורח · הטובות והרעות
הפרח · הדודאים נתנו ריח: דודי נח לי · חמנהמי
ומוחל לי · מי יתנך כאח לי: חזות כאז צבאך ·
זוהר שכינת מוראך · אנהגך אביאך: קרובך עם
דבקני · וסת שבחך ספקני · שמאלו תחת ראשי
וימינו תחבקני: אחרית לטהר שולים · מזהר
לשלש בכפלים · השבעתי אתכם בנות ירושלם:
ציון רשפים מלביך · מי זאת כלבבך · שימני
כחותם על לבך: אותיות ראות מרבים · דרך

ſhall the *adverſary* become food * for the ſcreech owl? Who errs, and would cauſe me to err, by aſſociating with him? *and when ſhall they ſay*, Return, Return, O Shulamite! The moſt beautiful *beaſts* were offered for ſacrifice, *which* when the nations ſaw, they praiſed *me*, *ſaying*, How beautiful are thy feet with ſhoes? Reſtore the proper order of the ſervice to its foundation, *when we will ſing*, Thy navel *is like a round* goblet. To prepare rams and bulls, as *commanded* by the hands of the ſcribes; Thy two breaſts *are* like two young ‡ roes. May the ſong *of the Levites* be not removed; nor the venerable bearded *high Prieſt* §: Thy neck *is* as a tower. Command thy tender mercy for us, as thou didſt aforetime, and exalt us with compaſſion, as thou didſt ſay, Thy head upon thee, is like Carmel. We have received reproach for our treſpaſs, for the blame of placing our memorial ||: *yet it is ſaid*. How fair, and how amiable art thou? May *my* contention be changed for good; ſo that it may be ſung of thoſe that are low as the valley; Thus thy ſtature is like to a palm tree. Thy divine preſence *is* aſſociated with them in all their aſſemblies: for they are all righteous as *thou* haſt ſaid ¶: I ſaid, I will go up to the palm tree. Anſwer us with a good word: and exalt us together *at* once: And the roof of thy mouth like the beſt wine. *When I was* black *with ſins*, *I became* beautiful and deſirable *to* him by repentance, and not becauſe *I am* the moſt numerous *of the nations: but becauſe I am* my beloved's, and his deſire *is* towards me. O view kindly the beautiful *acts* of thoſe who are put to ſhame: *but* look *with auſterity* on thoſe that deny thee: Come, my beloved, let us into the field; let us lodge in the villages. Take notice of thoſe that attempt *by prayer*, to obtain favour, and who are the baſe and ſupport of the world: Let us get up early to the vineyards. He will ſend forth a loud voice, *to accept* the good *actions*, and cauſe the evil *ones* to flee away: *for* The mandrakes ſend forth a ſcent. My beloved granteth me reſt; he comforteth, and pardoneth me; O that thou *wert* as a brother to me! To view thy hoſts as aforetime; *even* the awful ſplendour of *thy* Divine preſence: *then*, I would lead thee, and bring thee. Cauſe me to adhere to thee, as thy beloved people: make me *know* the time, that I may ſufficiently praiſe thee: *when* His left hand ſhall be under my head, and his right hand ſhall embrace me. In the latter end, to cleanſe her ſkirts; and in a threefold manner to haſten *the expreſſion*, I charge you, O ye daughters of Jeruſalem. They are noted for ſuffering *themſelves to be* conſumed in the flames *for* thy *ſake*; and who *elſe* can ſerve thee *faithfully*, according to thy heart? *Therefore*, Set me as a ſeal upon thine heart. O cauſe us to ſee the numerous miracles,

* Heb. Graſs. ‡ This is uſed metaphorically to denote the ſcribes; Moſes and Aaron who may be ſaid to have nurſed the nation, as the breaſts cheriſh the infant. § Alluding to Pſalm. cxxxii. 2.
|| Alluding to Iſai. lvii. 8. ¶ Ibid. lx. 21.

לַעֲבוּר מְסִבִּים · מַיִם רַבִּים : בִּיטָה עֲנִיָּה לְנַחֲמָה · תַּעֲרַת אָחוֹת אֵם הוּמָּה · אֲנִי הוֹמָה : וִיהוּדָה כֶּרֶם גְּפָנַי · רֶגֶל הַהֵיכָל לְפָנַי · כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנַי : אֶלֶף הַמָּגֵן מְגִינִים · אֶדֶר שְׁרִים סְגָנִים · הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים : מִסְרִיּוֹת מַסְרִיחַ רְדִידַי · נֵרְדְּ וֶרֶד יְדִידַי · בְּרַח דּוֹדִי : וּדְמֵה לְךָ בְּטִיּוּלִים · אַמֵּץ כְּאָז חֲיָלִים · לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים : מִשְׁקָל בְּמִשְׁקַל סַמִּים · נִיחֹחַ מֹר שָׁמִים · עַל הָרֵי בְשָׂמִים :

עַל הָרֵי בְשָׂמִים · סֹב וּדְמֵה לְךָ דוֹדִי · מַשְׁגִּיחַ וּמֵצִיץ מֵחֲרַכֵּי בֵּית וַעֲדִי · קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי דְּפוֹק לְעוֹדְדִי · כִּי דַלּוֹתִי מְאוֹד מַמְתֶּנֶת מְעִידִי · יוֹשֶׁבֶת עֲגוּמָה וַעֲגוּנָה וְאֵין מוֹעֲדִי · וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי :

אֶל גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת · מוֹר וּלְבוֹנָה וַאֲהָלוֹת · הַבֵּט מִמַּעֲלוֹת · כִּי מַכּוֹת נַחֲלוֹת · קוּמָה קַדְּמָה חוֹפֵשׂ עוֹלוֹת עֲלִילוֹת · טֶנֶף וּגְעִילוֹת · יְהַלֵּל קוֹדֶשׁ מְעִילוֹת · נָא שְׁבוֹר זְרוֹעַ מִלְּהַעֲלוֹת תְּעָלוֹת · וְעַם קְהִלוֹת בְּמַקְהֵלוֹת לְהוֹדוֹת הַלֵּילוֹת :

עַל הָרֵי בָתֶר · עַל אַחַד הֶהָרִים יֵרָאֶה לִבְחִירִים · גְּמוּל פּוֹעַל הָרִים · דְּבִים נְמֵרִים · אֲרָיוֹת וַחֲזִירִים · פָּרִים אַבִּירִים · לְפַסֵּג גְּזֵרֵי גְזָרִים · כְּיַקַּר כָּרִים · כְּלִים גְּמוּרִים · תּוֹר וְגוֹזָל שְׁלֵמִים וְלֹא חֲסֵרִים · שִׁמּוּרִים בְּלֵיל שִׁמּוּרִים · הַלֵּל גּוֹמְרִים · כְּעוֹבְרִים שָׁרִים זַמָּרִים · אָשִׁירָה לַיְיָ אוֹמְרִים :

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם · מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם · בְּכָל דּוֹר וָדוֹר · בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ ·

וּמִשְׁפָּטֶיךָ

as when we encompaffed the way of Many waters*. Look to the afflicted, and comfort her: ftrongly unite *with her*, *of whom it is faid*, Is fhe a wall, *and who anfwereth*, *I am* a wall. Judah is my choice vineyard: I will teach *him* to walk in *my* inner palace: *as is faid*, My vineyard that *is* mine, *is* before me. The thoufand fhields that fhielded *Ifrael*; *and* the glorious princes and rulers, That fat in the gardens. Becaufe of the filth of mine iniquities, I was deprived of my ornament, and my beloved, who is *fweet* as the rofe and fpikenard, fled from me. Be thou like *one that walketh* for pleafure, *and* ftrengthen *thy* hofts as aforetime; *even* as the roe, or the young hart. Then will we offer the incenfe, that was made of an equal weight of myrrh and other fpices: Upon the mountain of fpices.

על Upon the mountain of fpices, turn *thee*, and be thou like my beloved: look, and regard me from the windows of my appointed houfe, *faying* rife up my love, beat *at my gates* † to ftrengthen me: for I am brought exceeding low, waiting *for thee* who didft take me for thy ‡ witnefs: *and* now fit in trouble and forrow, and no one affociates with me; but thou, O LORD! art a fhield around me.

אל *O have regard* to the hill of the forefkins, which fmelled like myrrh, frankincenfe, and aloes: look down from above, *for we are* forely wounded; rife up, and haften to fearch *for thofe* that work iniquity; who defile, and abominably profane the holy people, and deal falfely *by them*: break their power, that it may no more be upheld: then fhall the affembled congregation of *thy* people, praife thee abundantly

על On the mountains of Bether§: on one of the mountains, that was fhewn || to the chofen; mayeft thou behold the work *performed* thereon, and reward us for it; by cutting in pieces, the bears, leopards¶, lions, fwine, and mighty bulls, and utterly deftroying the fat lambs: but the young pigeon and turtle dove+, fhall be preferved entire, as on the night of obfervations, when they complete the Hallel, as they fang when they paffed *the red fea*, faying, I will fing to the LORD.

עזרת Thou *O Lord*! haft been the help of our fathers from everlafting: a fhield and a faviour unto their children after them, throughout all generations. Thy habitation *is* in the height of

* The paffage of the Red Sea. † Of repentance.
‡ Alluding to Ifai. xliii. 10. § Heb. The mountain of divifions: properly the temple where the facrifices were divided.
|| To Abraham. See Gen. xxii. 2.
¶ This denotes the four Monarchies.
+ This denotes the nation.

וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ ׃ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע אֶל מִצְוֹתֶיךָ ׃ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ ׃ אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ ׃ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם ׃ אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן ׃ וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן ׃ וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ ׃ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ׃ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ ׃ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ ׃ וּבְכוֹרְךָ גָּאַלְתָּ ׃ וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ ׃ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ ׃ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ ׃ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם ׃ אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר ׃ עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים ׃ וְרוֹמְמוּ אֵל ׃ וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת ׃ שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת ׃ בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת ׃ לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם ׃ רָם וְנִשָּׂא ׃ גָּדוֹל וְנוֹרָא ׃ מַשְׁפִּיל גֵּאִים ׃ וּמַגְבִּיהַ שְׁפָלִים ׃ מוֹצִיא אֲסִירִים ׃ וּפוֹדֶה עֲנָוִים ׃ וְעוֹזֵר דַּלִּים ׃ וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְעָם אֵלָיו ׃ תְּהִלּוֹת לָאֵל עֶלְיוֹן ׃ בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ ׃ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה ׃ בְּשִׂמְחָה רַבָּה ׃ וְאָמְרוּ כֻלָּם ׃

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא ׃

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְּאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם ׃ יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ ׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד ׃

צוּר יִשְׂרָאֵל ׃ קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל ׃ וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל ׃ גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל ׃

בְּרַח דּוֹדִי עַד שֶׁתְּהֵא אַהֲבַת כְּלוּלֵנוּ ׃ שׁוּב לְרַחֵם כִּי כְלוּנוּ ׃ מַלְכֵי יָוָן הָרְשָׁעָה שׁוֹבֵינוּ תוֹלָלֵינוּ ׃ הָרוֹס וְקַעֲקַע בְּצָרָתָם מִתּוֹלְלֵנוּ ׃ הָקֵם טוֹרְךָ בְּגַן שְׁתִילֵנוּ ׃ הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ ׃

the univerfe, and thy judgments and righteoufnefs *extend* unto the ends of the earth. Happy is *that* man, who hearkeneth unto thy commandments; and layeth up thy law and word in his heart. *It is* true, that thou art the LORD of thy people, and a mighty King to plead their caufe. True, that thou art the firft*, and that thou art the laft, and befides thee, we have neither King, Redeemer, nor Saviour. O LORD, our God! thou didft redeem us from Egypt, and didft deliver us from the houfe of bondage. All their firft-born, didft thou flay, but thy firft-born, didft thou redeem: thou didft divide the Red Sea, but drowneddft the proud: thy beloved *people* paffed through the fea, but the waters covered their enemies, fo that not one of them efcaped. For this, the beloved, praifed, and glorified God: and the dearly beloved uttered pfalms, fongs, and praifes; bleffings and thankfgivings unto *thee*, O King, the living and eternal God; high and exalted, great, and tremendous; he who cafteth down the proud, and exalteth the humble; who delivereth prifoners, redeemeth the meek, *and* helpeth the poor; and who anfwereth his people, when they cry unto him. Praife be to the moft High God, bleffed, and ever bleffed be he, Mofes and the children of Ifrael fang a fong unto thee with great joy; and they all faid,

מי כמכה Who *is* like unto thee, O LORD! among the mighty? Who *is* like thee, glorious in holinefs, tremendous in praifes, working miracles?

שירה חדשה Thofe that were redeemed, fang a new fong unto thy great name; upon the fea fhore, they all unanimoufly praifed, and acknowledged thy kingly power, and faid, The LORD fhall reign for ever and ever.

צור ישראל O thou who art the Rock of Ifrael, arife, and help Ifrael; and redeem Judah and Ifrael, as thou haft faid. Our Redeemer, the LORD of Hofts is his name, the Holy One of Ifrael.

ברח דודי Flee *from the captivity* my beloved, fince thou doft defire the love of our efpoufals: turn, and have compaffion on us, for the wicked Grecian kings have deftroyed and wafted us: deftroy and root them up from our mountain, and raife the foundation of thy mount; where we may fing, Lo, he ftandeth behind our wall.

* Ifai. xliv. 6. and xlviii. 12.

ברח

בְּרַח דּוֹדִי עַד שֶׁיָּפוּחַ קֵץ מַחֲזֶה · חִישׁ וְנָסוּ הַצְּלָלִים מִזֶּה · יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבוֹהַּ גְּבוֹהֶה · יַשְׂכִּיל וְיוֹכִיחַ וְגוֹיִם רַבִּים יַזֶּה · חֲשׂוֹף זְרוֹעֲךָ קְרָא כָּזֶה · קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה :

בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי · יְגַל יַגִּישׁ קֵץ קִצְבִי · דְּלוּתִי מִשְּׁבִי לַעֲטֶרֶת צְבִי · תּוֹבְעִים תְּאֵבִים הַר צְבִי · וְאֵין מֵבִיא וְנָבִיא · וְלֹא תִשְׁבִּי · מְשַׁוֵּי מְשִׁיבִי · רִיבָה רִיבִי · הָסֵר חוֹבִי וּכְאֵבִי · וְיֵרֶא וְיֵבוֹשׁ אוֹיְבִי · וְאָשִׁיבָה חוֹרְפִי בְּנִיבִי · זֶה דוֹדִי גּוֹאֲלִי קְרוֹבִי · רֵעִי וַאֲהוּבִי · אֵל אֱלֹהֵי אָבִי :

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים · וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · גָּאַל יִשְׂרָאֵל :

תפלת יוצר לשלש רגלים

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי אַבְרָהָם · אֱלֹהֵי יִצְחָק · וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא · אֵל עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים · וְקוֹנֵה הַכֹּל · וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת · וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי · מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ · משיב הרוח ומוריד הגשם מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים · וְרוֹפֵא חוֹלִים · וּמַתִּיר אֲסוּרִים · וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת · וּמִי דוֹמֶה לָּךְ · מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה · וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

אתה

ברח דודי Flee *from the captivity* my beloved, while *they* yet ſpeak * of the end of the viſion: haſten, and cauſe the ſhadows to flee away; he that will be high and greatly exalted†, *though now* deſpiſed; will cauſe them to underſtand; he will alſo reprove, and caſt away many nations: uncover thine arm, *and we will* cry aloud thus, The voice of my beloved! Lo, he cometh.

ברח דודי Flee *from the captivity* my beloved, and be thou like to a roe; roll away, and haſten the end of my appointed time, draw me out of the captivity, to become a glorious diadem: they requeſt and deſire the glorious mountain: but there is no one to lead us, nor is there a Prophet: no Tiſhbite‡, to ſet me right *and* to turn the *hearts of the fathers to the* § *children, and the hearts of the children to the fathers*: plead my cauſe: put away my ſin, and my ſorrow; that mine enemies may ſee it, and be aſhamed; and that I may boldly anſwer thoſe that ſlander me, This is my beloved, my friend and my Redeemer, my dearly loved companion, my God, and the God of my father.

בגלל For the ſake of the fathers wilt thou ſave the children; and bring redemption to their children's children. Bleſſed art thou, O Lord! *who* redeemed Iſrael.

O Lord! open thou my lips, and my mouth ſhall declare thy praiſe.

ברוך אתה״ Bleſſed art thou, O Lord, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Iſaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Moſt High God, who beſtoweth gracious favours, poſſeſſor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love ſend a Redeemer to their children, for the ſake of his name. O King, Supporter, Saviour, and Shield. Bleſſed art thou, O Lord! the ſhield of Abraham.

אתה גבור Thou, O Lord! *art* mighty for ever: it is thou who reviveſt the dead, *and art* mighty to ſave.

(*Cauſing the wind to blow, and the rain to deſcend*)

Who ſuſtaineſt the living with beneficence, *and* with great mercy quickeneſt the dead; ſupporteſt the fallen, and healeſt the ſick; thou looſeneſt thoſe who are in bonds, *and* wilt accompliſh thy faith unto thoſe who ſleep in the duſt. Who *is* like unto thee O Lord, of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killeſt and reſtoreſt to life, and cauſeſt ſalvation to ſpring forth?

Thou art alſo faithful to revive the dead. Bleſſed art thou O Lord! who reviveth the dead.

* Alluding to Habak. ii. 3.
† The true Meſſiah.
‡ Elijah
§ See Malach. iii. 23. 2.

יוצר ליום ראשון של פסח

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת ׳ וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ׳ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ ׳ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שבתות למנוחה ו מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יום השבת הזה ו אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵירוּתֵנוּ לשביעית ו אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (באהבה) מִקְרָא קוֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ׳ יַעֲלֶה וְיָבֹא יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ ׳ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ ׳ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ ׳ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים ׳ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם השבת הזה ו בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה ׳ לשביעית ו בְּיוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה ׳ זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה ׳ וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה ׳ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים׃ וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים ׳ חוּס וְחָנֵּנוּ ׳ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ ׳ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ ׳ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ ׳ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם ׳ לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן ׳ כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ׳ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ׳ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ ׳ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ ׳ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת ׳ וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ באהבה וברצון בְּשִׂמְחָה

וּבְשָׂשׂוֹן

אתה קדוש Thou art holy, and thy name is holy, and the ſaints praiſe thee daily, Selah. Bleſſed art thou, O Lord! the holy God.

אתה בחרתנו Thou haſt choſen us from all people: thou haſt loved, and favoured us, and exalted us above all nations, and ſanctified us with thy commandments, and brought us near unto thy ſervice, O our King! and haſt called us by thy great and holy Name.

ותתן לנו And with love haſt thou given us, O Lord, our God! *(On the Sabbath ſay,* Sabbaths for reſt, and) ſolemn days for joy, feſtivals and ſeaſons for gladneſs: even *(On Sabbath ſay,* This day of reſt, and) This day of the Feaſt of unleavened bread, the ſeaſon of our freedom. *On the Feaſt of weeks, or Pentecoſt.* This day of the Feaſt of weeks, the ſeaſon of the donation of our law. An holy convocation (in love,) a memorial of the departure from Egypt.

אלהינו Our God, and the God of our fathers, *mayeſt thou* be pleaſed to grant that our memorial, and the memorial of our fathers, the memorial of the Meſſiah the ſon of David thy ſervant, and the memorial of Jeruſalem thy holy city, and the memorial of all thy people, the houſe of Iſrael, may aſcend, come, approach, be ſeen, accepted, heard, viſited, and remembered in thy preſence *for the obtaining* an happy deliverance, with favour, grace, and mercy, to life, and peace, [*On Sabbath, ſay,* on this Sabbath day, and] on this day of the Feaſt of unleavened bread, *(on the feaſt of weeks,)* on this day of the Feaſt of weeks. O Lord, our God! remember us thereon for good: viſit us with a bleſſing: and ſave us to enjoy life: and with the word of ſalvation and mercy, have compaſſion, and be gracious unto us. O have mercy, upon us, and ſave us, for our eyes *are continually* towards thee; for thou, O God! art a merciful and gracious King.

והשיאנו And vouchſafe to beſtow on us, O Lord, our God! the bleſſing of thy ſolemn feaſts, with life, peace, joy, and gladneſs, as thou haſt been pleaſed to declare to bleſs us. *(On the Sabbath ſay,* Our God, and the God of our fathers, be pleaſed to accept our reſt.) O ſanctify us with thy commandments; and ordain our portion *to be* in thy law. O ſatisfy us with thy goodneſs; rejoice us with thy ſalvation; and purify our hearts to ſerve thee in truth: and cauſe us, O Lord our God! to inherit [*on Sabbath ſay,* with

ובשָׂשׂוֹן שבת ו מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ ׳ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ ׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת ו יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים :

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ ׳ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם ׳ (מְהֵרָה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן ׳ וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ ׳ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים ׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים ׳ אֲנַחְנוּ לָךְ ׳ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד ׳ צוּר חַיֵּינוּ ׳ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר ׳ נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ ׳ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ ׳ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ ׳ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ ׳ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבוֹקֶר וְצָהֳרָיִם ׳ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ ׳ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ :

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמָם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד : וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת ׳ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה ׳ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ ׳ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים ׳ עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר :

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר ׳ יְיָ פָּנָיו ׳ אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ : יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם :

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ ׳ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ ׳ כִּי

love and delight,] with joy and gladneſs, (*on Sabbath ſay*, the Sabbath, and) the holy feſtivals: and grant that all Iſrael, who ſanctify thy name, may rejoice thereon. Bleſſed art thou, O LORD! who ſanctifieth (*on Sabbath add*, the Sabbath, and) Iſrael, and the Seaſons.

רצה O LORD, our God! let thy people Iſrael and their prayers be acceptable to thee. Reſtore the ſervice to the oracle of thine houſe; *ſo* that the burnt-offerings of Iſrael, and their prayers, may be ſpeedily accepted by thee with love and favour; and the worſhip of thy people Iſrael, be ever pleaſing unto thee.

ותחזנה עינינו And that our eyes may behold *thee* at thy return to Zion with mercy. Bleſſed art thou, O LORD; who reſtoreth his divine preſence unto Zion.

מודים We gratefully acknowledge*, that thou art the LORD, our God! and the God of our fathers, for evermore. Thou art the Rock of our life, and Shield of our ſalvation: to all generations will we render thanks unto thee, and recount thy praiſe, for our life, which is delivered into thine hand; and for our ſouls, which are *ever* depoſited with thee: and for thy miraculous *providence*†, which we daily experience; and for thy wonders and thy kindneſs, *which are* at all times *exerciſed towards us*, at morn, noon, and even. *Thou alone* art good, for thy mercies never fail: and *thou alone* art merciful, for thy kindneſs never ceaſes; from ever have we put our truſt in thee.

ועל כלם And for all theſe *mercies*, may thy name, O our King! be continually praiſed, and highly exalted for ever and ever. And all the living ſhall give thanks unto thee. Selah. And may they ever in truth, praiſe thy name; the God of our ſalvation, and our help for ever. Bleſſed art thou, O LORD! for Goodneſs is thy name, *and* unto thee it is proper *continually* to give thanks.

ברכת כהנים Our God, and the God of our fathers, bleſs us, with that threefold bleſſing mentioned in the law, written by the hand of thy ſervant Moſes, *and ſolemnly* pronounced by Aaron, and his ſons the Prieſts, thy ſanctified people, as it is ſaid‡, "THE LORD BLESS AND PRESERVE THEE! THE LORD MAKE HIS FACE SHINE UPON THEE, AND BE GRACIOUS UNTO THEE: THE LORD LIFT UP HIS COUNTENANCE UPON THEE, AND GIVE THEE PEACE."

שים שלום O grant us peace, happineſs, and bleſſing, with grace, favour, and mercy, unto us, and all thy people Iſrael: bleſs us, even all of us together, O our Father! with the light

* Or, Give thanks unto thee that thou art, &c.
† Heb. Thy miracles which are daily with us.
‡ Numb. vi. 24.

בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ : בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם :

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה · וְלִמְקַלְלַי
נַפְשִׁי תִדּוֹם · וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה : פְּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתֶךָ · וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי · וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה · מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם · וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם · עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ · עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ · לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ · הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי :
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי : עוֹשֶׂה
שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ : וְשָׁם
נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת : וְעָרְבָה לַיְיָ
מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת :

דר חזן זאגט ווידר דיא שמונה עשרה אונ׳ זעצט איין דיא קדושה :

נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם · כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי
מָרוֹם · כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר :
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת · מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : אָז
בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל · מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת
שְׂרָפִים · לְעֻמָּתָם · בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ : בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :
מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ · כִּמְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ
מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן : תִּתְגַּדֵּל

ותתקדש

of thy countenance; for by the light of thy countenance, hast thou given us, O LORD, our God! *the* law of life, and *with it*, benevolent love, righteousness, blessing, mercy, life and peace: and may it please * thee to bless thy people Israel at all times with thy peace. Blessed art thou, O LORD! who blesseth his people Israel with peace.

אלהי נצור O my God, be pleased to guard my tongue from evil, and my lips from uttering deceit. And be thou silent, O my soul to those who curse me: and grant that my soul may be *humble* as the dust to every one. Open my heart to *receive* thy law, that my soul may pursue thy commandments. Speedily, *I beseech thee*, frustrate the devices, and destroy the machinations of all those who imagine evil against me. O grant *it* for thy name: grant *it* for thy right hand: grant *it* for thy holiness: grant *it* for thy law; that thy beloved may be delivered. O save me *with* thy right hand, and answer me. May the words of my mouth, and the meditations of my heart, be acceptable in thy presence, O LORD! *who art* my Rock, and Redeemer. May he who maketh peace in his high heavens, grant peace unto us, and all Israel, and say ye, Amen.

יהי רצון Let it be acceptable before thee, O LORD our God! and the God of our fathers, that the holy temple may speedily be built in our days; and let our portion be in thy law. And there we will serve thee in reverence, as in ancient days, and in former years: and may the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in ancient days, and in former years.

נקדש READ. We will sanctify thy name in the world, as they sanctify it in the heavens of heavens. As it is written by the hand of thy prophet, And one cried unto another, and said,

(CONGREGATION) Holy, Holy, Holy, is the LORD of Hosts, the whole earth *is* full of his glory.

אז Then with a great, mighty, strong, and impetuous sound, they cause their voice to be heard; *and* raising themselves up towards the Seraphim, utter a blessing. Blessed is the glory of the LORD from the place of his residence. Shine from thy place, O our King! and reign over us, as we hope in thee: When wilt thou reign in Zion? Speedily in our days, inhabit it for ever and ever. Thou shalt be exalted and sanctified in the

* Heb. Good in thy sight.

midst

יוצר ליום ראשון של פסח

וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ · לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים :
וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ · כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ · עַל
יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ :

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר · הַלְלוּיָהּ :

לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ · וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ ·
וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי אֵל
מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

☞ דיא טעג דש מן גנץ הלל זאגט איז דער סימן דרוף בבט"ח דהיינו צווייא ערשטי טעג פון פסח · צווייא טעג פון שבועות · ניין טעג פון סוכות · אכט טעג חנוכה · זונשטן זאגט מן האלב הלל · אונ מן דארף אין הלל ניט מפסיק זיין :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת הַלֵּל :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ · הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ : יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ · מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מִמִּזְרַח
שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ · מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ : רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ ·
עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ · הַמַּגְבִּיהִי
לָשָׁבֶת : הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מְקִימִי
מֵעָפָר דָּל · מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן : לְהוֹשִׁיבִי עִם
נְדִיבִים · עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת ·
אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ :

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם · בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז :
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ · יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו :
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס · הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר : הֶהָרִים רָקְדוּ
כְאֵילִים · גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן : מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס ·
הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר : הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים ·
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן : מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ · מִלִּפְנֵי
אלהי

midſt of Jeruſalem thy city, throughout all generations, and all eternity. May our eyes ſee thy kingdom, according to the word that is written in thy mighty ſongs, by the hands of David, thy righteous anointed. The LORD ſhall reign for ever, thy God, O Zion! unto all generations. Hallelujah.

לדור Unto all generations will we declare thy greatneſs, and to all eternity will we ſanctify thy holineſs; and thy praiſe, O our God! ſhall never depart from our mouth, for thou, O God! art a great and holy King. Bleſſed art thou, O LORD! the holy God.

THE DAYS ON WHICH THE COMPLETE HALLEL IS SAID, ARE, THE TWO FIRST DAYS OF PASSOVER, THE TWO DAYS OF PENTECOST, THE NINE DAYS OF TABERNACLES, AND EIGHT DAYS OF THE FEAST OF DEDICATION*.

ברוך אתה Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who hath ſanctified us with his commandments, and commanded us to read the Hallel†.

הללויה Praiſe ye the LORD. Praiſe, O ye ſervants of the LORD, praiſe the name of the LORD. Bleſſed be the name of the LORD, from henceforth and for evermore. From the riſing of the ſun unto the going down thereof, the LORD's name *is* praiſed. High above all nations is the LORD, and his glory above the heavens. Who is like unto the LORD, our God, who dwelleth on high? Who condeſcendeth to view *the things* tranſacted in heaven and on earth. He raiſeth the poor from the duſt, *and* lifteth the needy from the dunghill. That he may ſet *them* with princes, *even* with the princes of his people. He maketh the barren woman to dwell in the midſt of her houſhold, *and to be* the joyful mother of children. Hallelujah.

בצאת ישראל When Iſrael went forth from Egypt, *and* the houſe of Jacob from a people of ſtrange language; Judah became his ſanctuary, *and* Iſrael his dominion. The ſea beheld, and fled‡; Jordan was driven back. The mountains ſkipped like rams, *and* the hills like lambs. What *ailed* thee, O ſea, that thou didſt flee? thou, O Jordan, *that* thou waſt driven back? Ye mountains, that ye ſkipped like rams; and ye hills like lambs? It was from the preſence of the LORD that the earth ſhrunk back? from the

* See Levi's Ceremonies of the Jews, page 117.
† Hallel, denotes praiſe.
‡ Exod. xiv. 21. 24.

אֱלוֹהַ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם ׀ מָיִם · חַלָּמִישׁ
לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

מדלג

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד · עַל חַסְדְּךָ
עַל אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם · אַיֵּה נָא
אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם · כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה:
עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב · מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם
וְלֹא יְדַבֵּרוּ · עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמָעוּ · אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן ·
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ · לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם · כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח
בַּיְיָ · עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ ·
עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ · עֶזְרָם וּמָגִנָּם
הוּא: ע״כ

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ · יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל · יְבָרֵךְ
אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם
הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם · עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים
אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ ·
וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ ·
וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ · מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ:

מדלג

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ · אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה
אָזְנוֹ לִי · וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי
מָוֶת · וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי · צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא:
וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא · אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ
וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ · דַּלּוֹתִי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי · כִּי יְיָ גָּמַל

presence of the God of Jacob: who turned the rock into a pool of water, the flint into a fountain of waters.

לא לנו Not for our sake, O LORD! not for our sake, but unto thy name give glory, for thy mercy and truth's sake. Wherefore should the nations say, Where now *is* their God? But our God *is* in the heavens, and hath made whatsoever he pleased. Their idols are silver and gold, the work of men's hands. Mouths they have, but speak not: eyes have they, but see not. They have ears, but hear not: nostrils they have, but smell not. They have hands, but feel not; feet have they, but walk not; neither is utterance in their throat. Those who make them shall become like them: so shall all those who trust in them. Israel, trust thou in the LORD, he is thy help* and shield. O house of Aaron, trust in the LORD, he is your help and shield. Ye who fear the LORD, trust in the LORD, he *is* your help and shield.

יי זכרנו The LORD hath ever been mindful of us, he will bless us, he will bless the house of Israel, he will bless the house of Aaron. He will bless those that fear the LORD, *both* small and great. May the LORD increase you more and more, you and your children. Ye are blessed of the LORD, who made heaven and earth. The heavens are the heavens of the LORD: but the earth hath he given to the children of men. The dead praise not the LORD: nor they who descend into the silent *grave*. But we will bless the LORD from henceforth, and for evermore. Hallelujah.

אהבתי *O how* do I love the LORD! for he hath *graciously* heard my voice, *and* my supplications. For he hath inclined his ear unto me, therefore will I call *upon him* whilst I live. The struggles of death compassed me, and the pangs of the grave seized me, I was entangled † in trouble and sorrow. I then called upon the name of the LORD; O LORD! I beseech thee, deliver my soul. The LORD is gracious and righteous: yea, our God *is* merciful. The LORD preserveth the simple: I was brought low, and he saved me. Return unto thy rest, O my soul; for the LORD hath dealt bountifully with thee. For thou

* Heb. Their help and their shield.
† Heb. I found trouble and sorrow.

עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת · אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה · אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ · בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר · אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי · כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: ע״כ

מָה אָשִׁיב לַייָ · כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא · וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם · נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ · הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּא יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ · אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ · פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה · וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם · נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ · בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם · הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם · שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ · כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ · עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא · מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי · וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ · מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ · מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים · דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים · בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְּחִיתַנִי לִנְפֹּל · וַייָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ · וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה · בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים · יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה ·

On the fecond day, the Portion is from Leviticus. Chapter xxii. verfe 26. to the end of Chap. xxiii.

On the third day, (which is the firft of the middle days of the feaft) two Laws are taken out: in the firft, the Portion is read from Exod. Chap. xiii. verfe 1ft to the end of the 16. verfe of the fame. In the fecond is read the Portion of the offerings to the Maphtir, Numb. xxviii. 19. to verfe 25. of the fame. Note. On the middle days, no Portion is read from the Prophets.

On the fourth day, the Portion is from Exod. Chap. xxii. verfe 24. to the end of verfe 19. of Chap, xxiii. The Maphtir, the fame as the preceding day.

On the fifth day, the Portion is from Exod. Chap. xxxiv. verfe 1. to the end of verfe 26. of the fame. The Maphtir, the fame as the preceding day.

On the fixth day, the Portion is from Numb. Chap. ix. verfe 1. to the end of verfe 14. of the fame. The Maphtir, the fame as the preceding day.

On the feventh day, (which is the firft of the latter days of the feftival) the Portion is from Exod. Chap. xiii. verfe 17. to the end of verfe 26. of Chap. xv. And which is read to five perfons; but if it is Sabbath, to feven.

On the laft day of the feaft, the Portion is from Deut. Chap. xv. verfe 19. to the end of verfe 17. of Chap. xvi. But if it is Sabbath, they begin Chap. xiv. verfe 22.

ויקרא Then Mofes called for all the elders of Ifrael, and faid unto them, Draw out and take you a lamb according to your families, and kill the paffover. And ye fhall take a bunch of hyffop, and dip *it* in the blood that *is* in the bafon, and ftrike the lintel and the two fide-pofts, with the blood that *is* in the bafon; and none of you fhall go out at the door of his houfe until the morning. For the LORD will pafs through to fmite the Egyptians: and when he feeth the blood upon the lintel, and on the two fide pofts, the LORD will pafs over the door, and will not fuffer the deftroyer to come in unto your houfes to fmite *you*. And ye fhall obferve this thing for an ordinance to thee and to thy fons for ever.

And it fhall come to pafs, when ye be come to the land which the LORD will give you, according as he hath promifed, that ye fhall keep this fervice. And it fhall come to pafs, when your children

† Or Knead
‡ Heb. A gre...

הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר
פָּסַח עַל־בָּתֵּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־
בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃ ס ישראל וַיְהִי
בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיהוָה הִכָּה כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר
פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר
וְכֹל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל־עֲבָדָיו וְכָל־
מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרָיִם כִּי־אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין־שָׁם
מֵת׃ וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְּאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי
גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם׃ גַּם־
צֹאנְכֶם גַּם־בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם־
אֹתִי׃ בשבת ו וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ
כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים׃ וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ
מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל־שִׁכְמָם׃ וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת
וַיהוָה נָתַן אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת
מִצְרָיִם׃ רביעי בשבת ה וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ
מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃ וְגַם־עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם
וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד׃ וַיֹּאפוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ
מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי־גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ
לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם־צֵדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם׃ וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיְהִי
מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיהוָה
לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים
בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים ל לְדֹרֹתָם׃ ה בשבת פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

children ſhall ſay unto you, What mean ye by this ſervice? That ye ſhall ſay, It *is* the ſacrifice of the LORD's paſſover, who paſſed over the houſes of the children of Iſrael in Egypt, when he ſmote the Egyptians, and delivered our houſes. And the people bowed the head and worſhipped. And the children of Iſrael went away, and did as the Lord had commanded Moſes and Aaron, ſo did they.

And it came to paſs, that at midnight the LORD ſmote all the firſt-born in the land of Egypt, from the firſt-born of Pharaoh, that ſat on his throne, unto the firſt born of the captive that *was* in the dungeon*; and all the firſt-born of cattle. And Pharoah roſe up in the night, he and all his ſervants, and all the Egyptians; and there was a great cry in Egypt: for *there was* not a houſe where *there was* not one dead. And he called for Moſes and Aaron by night, and ſaid, Riſe up, *and* get you forth from among my people, both ye and the children of Iſrael: and go, ſerve the LORD, as ye have ſaid. Alſo take your flocks and your herds, as ye have ſaid, and be gone: and bleſs me alſo.

And the Egyptians were urgent upon the people, that they might ſend them out of the land in haſte; for they ſaid, We *be* all dead *men*. And the people took their dough before it was leavened, their dough † being bound up in their clothes upon their ſhoulders. And the children of Iſrael did according to the word of Moſes; and they borrowed of the Egyptians jewels of ſilver, and jewels of gold, and raiment. And the LORD gave the people favour in the ſight of the Egyptians, ſo that they lent unto them *ſuch things as they required:* and they ſpoiled the Egyptians.

And the children of Iſrael journeyed from Rameſes to Succoth, about ſix hundred thouſand on foot *that were* men, beſides children. And a mixed multitude ‡ went up alſo with them: and flocks, and herds, *even* very much cattle. And they baked unleavened cakes of the dough, which they brought forth out of Egypt; for it was not leavened: becauſe they were thruſt out of Egypt, and could not tarry, neither had they made any proviſion for themſelves. Now the ſojourning of the children of Iſrael, who dwelt in Egypt, *was* four hundred and thirty years. And it came to paſs, at the end of the four hundred and thirty years, even this ſelf-ſame day it came to paſs, that all the hoſts of the LORD went out from the land of Egypt. It is a night of much obſervation unto the LORD, for bringing them out from the land of Egypt; *therefore* this night of the LORD's is to be obſerved of all the children of Iſrael in their generations.

* Heb. The houſe of the pit.
† Or Kneading trough.
‡ Heb. A great mixture.

וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח כָּל־בֶּן־נֵכָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ וְכָל־עֶבֶד
אִישׁ מִקְנַת־כָּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר
לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־
הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ־בוֹ׃ כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ
אֹתוֹ׃ בשבת ז וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ כָל־
זָכָר וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל־עָרֵל לֹא־
יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃
וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־
אַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃ ס וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם׃

למפטיר בפרשת פנחס

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה׃
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים
מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃
וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד
עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה
תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־
עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

הפטרה ליום ראשון של פסח ביהושע בסימן ג׳

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם הִתְקַדָּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה
בְּקִרְבְּכֶם נִפְלָאוֹת׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר

And the LORD ſaid unto Moſes and Aaron, This *is* the ordinance of the paſſover: there ſhall no ſtranger eat thereof. But every man's ſervant that is bought for money, when thou haſt circumciſed him, then ſhall he eat thereof. A foreigner, and an hired ſervant, ſhall not eat thereof. In one houſe ſhall it be eaten; thou ſhalt not carry forth ought of the fleſh abroad out of the houſe: neither ſhall ye break a bone thereof. All the congregation of Iſrael ſhall keep it*. ○

And when a ſtranger ſhall ſojourn with thee, and will keep the paſſover to the LORD, let all his males be circumciſed, and then let him come near and keep it; and he ſhall be as one that is born in the land: for no uncircumciſed perſon ſhall eat thereof. One law ſhall be to him that is home-born, and unto the ſtranger that ſojourneth among you. Thus did all the children of Iſrael; as the LORD commanded Moſes and Aaron, ſo did they. And it came to paſs, the ſelf-ſame day, *that* the LORD did bring the children of Iſrael out of the land of Egypt by their armies.

IN THE SECOND, THE FOLLOWING PORTION IS READ TO THE MAPHTIR.

ובחדש And in the fourteenth day of the firſt month *is* the paſſover of the LORD. And on the fifteenth day of this month *is* the feaſt: ſeven days ſhall unleavened bread be eaten. In the firſt day *ſhall be* an holy convocation; ye ſhall do no manner of ſervile work *therein*. But ye ſhall offer a ſacrifice made by fire *for* a burnt-offering unto the LORD; two young bulls, and one ram, and ſeven lambs of the firſt year: they ſhall be unto you without blemiſh. And their meat-offering *ſhall be* of flour mingled with oil: three tenth-deals ſhall ye offer for a bull, and two tenth-deals for a ram, A ſeveral tenth-deal ſhalt thou offer for every lamb, throughout the ſeven lambs: And one goat *for* a ſin-offering, to make an atonement for you. Ye ſhall offer theſe beſide the burnt-offering in the morning, which *is* for a continual burnt-offering. After this manner ye ſhall offer daily throughout the ſeven days, the meat of the ſacrifice made by fire of a ſweet ſavour unto the LORD: it ſhall be offered beſide the continual burnt-offering, and his drink-offering. And on the ſeventh day ye ſhall have an holy convocation; ye ſhall do no ſervile work.

THE PORTION OF THE PROPHETS FOR THE FIRST DAY OF THE FEAST OF PASSOVER.

ויאמר יהושע And Joſhua ſaid unto the people, Sanctify yourſelves: for to morrow the LORD will do wonders among you. And Joſhua ſpake unto the prieſts, ſaying, Take up the ark of

* Heb. Shall perform it.

שְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן
הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה
אָחֵל גַּדֶּלְךָ בְּעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵדְעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם־
מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ׃

בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צֻרִים
וְשׁוּב מֹל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שֵׁנִית׃ וַיַּעַשׂ־לוֹ יְהוֹשֻׁעַ
חַרְבוֹת צֻרִים וַיָּמָל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּבְעַת הָעֲרָלוֹת׃ וְזֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר־מָל יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כֹּל
אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ כִּי־
מֻלִים הָיוּ כָּל־הָעָם הַיֹּצְאִים וְכָל־הָעָם הַיִּלֹּדִים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ
בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ׃ כִּי אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תֹּם כָּל־הַגּוֹי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים
מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם
לְבִלְתִּי הַרְאוֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתָם לָתֶת
לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ וְאֶת־בְּנֵיהֶם הֵקִים תַּחְתָּם אֹתָם
מָל יְהוֹשֻׁעַ כִּי־עֲרֵלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בַּדֶּרֶךְ׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר־תַּמּוּ כָל־הַגּוֹי לְהִמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם בַּמַּחֲנֶה עַד־
חֲיוֹתָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גַּלּוֹתִי אֶת־חֶרְפַּת
מִצְרַיִם מֵעֲלֵיכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּגִּלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב בְּעַרְבוֹת יְרִיחוֹ׃ וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר הָאָרֶץ
מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מַצּוֹת וְקָלוּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן
מִמָּחֳרָת בְּאָכְלָם מֵעֲבוּר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
מָן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאַת אֶרֶץ כְּנַעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא׃ וַיְהִי בִּהְיוֹת
יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ וְחַרְבּוֹ
שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה אִם־

לצרינו

the covenant, and paſs over before the people. And they took up the ark of the covenant, and went before the people. And the LORD ſaid unto Joſhua, This day will I begin to magnify thee in the ſight of all Iſrael, that they may know that as I was with Moſes, *ſo* will I be with thee.

בעת At that time the LORD ſaid unto Joſhua, Make thee ſharp knives, and circumciſe again the children of Iſrael the ſecond time. And Joſhua made him ſharp knives, and circumciſed the children of Iſrael at the hill of the foreſkins. And this *is* the cauſe why Joſhua did circumciſe: All the people that came out of Egypt, *that were* males, *even* all the men of war, died in the wilderneſs by the way, after they came out of Egypt. Now all the people that came out were circumciſed; but all the people *that were* born in the wilderneſs by the way, as they came forth out of Egypt, *them* they had not circumciſed. For the children of Iſrael walked forty years in the wilderneſs, till all the people *that were* men of war which came out of Egypt were conſumed, becauſe they obeyed not the voice of the LORD; unto whom the LORD ſware that he would not ſhew them the land which the LORD ſware unto their fathers that he would give us, a land that floweth with milk and honey. And their children, *whom* he raiſed up in their ſtead, them Joſhua circumciſed: for they were uncircumciſed, becauſe they had not circumciſed them by the way. And it came to paſs, when they had done circumciſing all the people*, that they abode in their places in the camp, till they were whole. And the LORD ſaid unto Joſhua, This day have I rolled away the reproach of Egypt from off you: wherefore the name of the place is called Gilgal unto this day. And the children of Iſrael encamped in Gilgal, and kept the paſſover on the fourteenth day of the month at even, in the plains of Jericho. And they did eat of the old corn of the land on the morrow after the paſſover, unleavened cakes, and parched *corn*, in the ſelf-ſame day. And the manna ceaſed on the morrow after they had eaten of the old corn of the land; neither had the children of Iſrael manna any more, but they did eat of the fruit of the land of Canaan that year. And it came to paſs, when Joſhua was by Jericho, that he lifted up his eyes, and looked, and behold, there ſtood a man over againſt him, with his ſword drawn in his hand: and Joſhua went unto him, and ſaid

* Heb. When the people had made an end to be circumciſed.

unto

לְצָרֵֽינוּ׃ וַיֹּ֣אמֶר ׀ לֹ֗א כִּ֛י אֲנִ֥י שַׂר־צְבָֽא־יְהוָ֖ה עַתָּ֣ה בָ֑אתִי
וַיִּפֹּל֩ יְהוֹשֻׁ֨עַ אֶל־פָּנָ֥יו אַ֛רְצָה וַיִּשְׁתָּ֖חוּ וַיֹּ֣אמֶר ל֑וֹ מָ֥ה אֲדֹנִ֖י
מְדַבֵּ֥ר אֶל־עַבְדּֽוֹ׃ וַיֹּאמֶר֩ שַׂר־צְבָ֨א יְהוָ֜ה אֶל־יְהוֹשֻׁ֗עַ שַׁל־
נַֽעַלְךָ֙ מֵעַ֣ל רַגְלֶ֔ךָ כִּ֣י הַמָּק֗וֹם אֲשֶׁ֥ר אַתָּ֛ה עֹמֵ֥ד עָלָ֖יו קֹ֣דֶשׁ ה֑וּא
וַיַּ֥עַשׂ יְהוֹשֻׁ֖עַ כֵּֽן׃ וִֽירִיחוֹ֙ סֹגֶ֣רֶת וּמְסֻגֶּ֔רֶת מִפְּנֵ֖י בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֑ל אֵ֥ין

יוֹצֵ֖א וְאֵ֥ין בָּֽא׃

דער מפטיר זאגט די ברכות פון דער הפטרה • אן שבת זאגט מן יקום פורקן • דר נאך אשרי • יהללו • אונ׳ ווען מ׳ די ספרי תורה ווידר אין היכל • דר נאך זאגט מן האלב קדיש • אונ׳ נון אורט מוסף שמונה עשרה • אונ׳ מן זאגט ניט מער משיב הרוח • אונ׳ אין דער וואכן קיין טל ומטר :

מוסף ליום ראשון של פסח

די פוסקים שרייבן מן זאל דען פסוק כי שם יי אקרא פר אדני שפתי תפתח זאגן :

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · אֱלֹהֵי אַבְרָהָם ·
אֱלֹהֵי יִצְחָק · וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב · הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא · אֵל עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים · וְקוֹנֵה הַכֹּל · וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אָבוֹת · וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה ׃
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם ׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ ·
(משיב הרוח ומוריד הגשם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים · וְרוֹפֵא חוֹלִים · וּמַתִּיר
אֲסוּרִים · וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת ·
וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה ׃ וְנֶאֱמָן
אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · מְחַיֵּה הַמֵּתִים ׃

דיא קדושה זאגט דער חזן צו מוסף :

נַעֲרִיצָךְ וְנַקְדִּישָׁךְ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ · הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ
בַּקֹּדֶשׁ · כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה

ואמר

unto him, *Art* thou for us, or for our adverſaries? And he ſaid, Nay; but *as* captain of the hoſt of the LORD am I now come. And Joſhua fell on his face to the earth, and bowed *himſelf*, and ſaid unto him, What ſaith my Lord unto his ſervant? And the captain of the LORD's hoſt ſaid unto Joſhua, Looſe thy ſhoe from off thy foot, for the place whereon thou ſtandeſt is holy: and Joſhua did ſo. Now Jericho was ſtraitly ſhut up, becauſe of the children of Iſrael: none went out, and none came in.

THE MAPHTIR THEN SAYS THE BLESSINGS. IF IT IS SABBATH, SAY יקום פורקן. THEN אשרי AFTER WHICH SAY יהללו AND RETURN THE LAWS TO THE ARK; THEN SAY THE ADDITIONAL SERVICE. AND LEAVE OFF SAYING משיב הרוח. AND ON THE COMMON DAYS OF THE WEEK, OMIT טל ומטר.

The Additional Service for the Feaſt of Paſſover.

כי שם יי אקרא When I call on the name of the LORD; aſcribe ye greatneſs unto our God. O LORD! open thou my lips, and my mouth ſhall declare thy praiſe.

ברוך אתה יי Bleſſed art thou, O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Iſaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Moſt High God, who beſtoweth gracious favours, poſſeſſor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love ſend a Redeemer to their children, for the ſake of his name. O King, Supporter, Saviour, and Shield. Bleſſed art thou, O LORD! the Shield of Abraham.

אתה גבור Thou, O LORD! *art* mighty for ever: it is thou who reviveſt the dead, *and art* mighty to ſave. (*Cauſing the wind to blow, and the rain to deſcend.*) *Who* ſuſtaineſt the living with beneficence, *and* with great mercy quickeneſt the dead; ſupporteſt the fallen, and healeſt the ſick; thou looſeneſt thoſe who are in bonds, *and* wilt accompliſh thy faith unto thoſe who ſleep in the duſt. Who *is* like unto thee, O LORD, of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killeſt and reſtoreſt to life, and cauſeſt ſalvation to ſpring forth?

Thou art alſo faithful to revive the dead. Bleſſed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

IN THE READER'S REPETITION OF THIS PRAYER, HE SAYS THE FOLLOWING.

נעריצך We will reverence thee, and ſanctify thee, as *with* the ſpeech of the aſſembly of the holy Seraphim, who ſanctify thy name in holineſs, as it is written by the hand of thy prophet; and one cried unto another, and ſaid,

CONGREGATION

וְאָמַר: קהל קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים: קהל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: קהל אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵנוּ · מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ · וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

קהל יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר · הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ · וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ · וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים · אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ · וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת · וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ · וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שבתות למנוחה ו מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יום השבת הזה ו אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ בשבועות ו אֶת יוֹם חַג הַשָּׁבוּעוֹת הַזֶּה זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ (באהבה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי

(CONGREGATION) Holy, Holy, Holy, is the LORD of Hoſts, the whole earth *is* full of his glory. His glory filleth the univerſe, *and* his miniſtring angels inquire, Where is the place of his glory? *While* thoſe *angels* who are over againſt them, ſay, Bleſſed *is he.*

ברוך CONG. Bleſſed is the glory of the LORD, from the place of his reſidence. From the place of his reſidence may he regard with mercy, and be gracious to the people, who evening and morning daily proclaim the Unity of his name, by repeating twice *every day* continually with fervent love.

שמע CONG. Hear, O Iſrael, the LORD *is* our God, the LORD *is* One. Our God *is* One; he *is* our Father; he *is* our King; he *is* our Saviour; and through his infinite mercy will cauſe us to hear the ſecond time in the ſight of all living, *the expreſſion,* "To be your God."

CONG. I am the LORD your God.

אדיר אדירנו Thou wilt ſurely glorify us; O LORD, our LORD! how excellent is thy name, in all the earth! And the LORD ſhall be King over all the earth: in that day the LORD alone ſhall be acknowledged, and his name *ſhall alſo be* one.

ובדברי קדשך And in thy holy word, it is written, ſaying, The LORD ſhall reign for ever, *even* thy God, O Zion, unto all generations. Hallelujah.

לדור Unto all generations will we declare thy greatneſs, and to all eternity will we ſanctify thy holineſs; and thy praiſe, O our God! ſhall never depart from our mouth, for thou, O God! art a great and holy King. Bleſſed art thou, O LORD! the holy God.

אתה קדוש Thou art holy, and thy name is holy, and the ſaints praiſe thee daily, Selah. Bleſſed art thou, O LORD! the holy God.

אתה בחרתנו Thou haſt choſen us from all people: thou haſt loved, and favoured us, and exalted us above all nations, and ſanctified us with thy commandments, and brought us near unto thy ſervice, O our King! and haſt called us by thy great and holy Name.

ותתן לנו And with love haſt thou given us, O LORD, our God: *(On the Sabbath ſay,* Sabbaths for reſt, and) ſolemn days for joy, feſtivals and ſeaſons for gladneſs: even *(On Sabbath ſay,* This day of reſt, and) This day of the Feaſt of unleavened bread, the ſeaſon of our freedom. *(On the Feaſt of weeks or Pentecoſt.)* This day of the Feaſt of weeks, the ſeaſon of the donation of our law, an holy convocation (in love) a memorial of the departure from Egypt.

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵינוּ וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִין לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲווֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ · בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו · מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ · וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים · וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה · וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ · אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה · וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי · וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ · וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה · וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ · בְּשִׂמְחַת עוֹלָם · וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ · תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוּסָפִין כְּהִלְכָתָן: אֶת מוּסַף יוֹם השבת הזה ואת מוסף יום חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ · כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ · מִפִּי כְבוֹדֶךָ · כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת · וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיְיָ: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ · כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: לחול המועד פסח מתחיל כאן

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיְיָ · פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם · וְאַיִל אֶחָד · וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה · תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

ומפני חטאינו But becaufe of our fins, we have been carried captive from our land, and removed far from our country; fo that we are not able to go up, appear in thy prefence, and worfhip thee, in the houfe which thou haft chofen, *even* in the great and holy houfe, which is called by thy name, becaufe of the hand * which hath been ftretched out againft thy fanctuary. May it be acceptable in thy prefence, O LORD, our God! and the God of our fathers, moft merciful King, to return *unto us*, and through thine abundant mercy, have compaffion upon us, and upon thy fanctuary: O build it fpeedily, and exalt its glory. O our Father! our King! manifeft the glory of thy kingdom over us fpeedily; and fhine forth, and be exalted over us, in the fight of all the living; O gather our difperfions from among the nations, and affemble our outcafts from the extremities of the earth, and conduct us, unto Zion thy city, with *joyful* fong, and unto Jerufalem, the houfe of thy fanctuary, with everlafting joy. And there, in thy prefence, will we perform the offerings enjoined us; *even* the continual *offerings* according to their order, and the additional *offerings* according to their inftitution: and the additional *facrifices* of (*on the Sabbath, fay*, the Sabbath day, and) this day of the Feaft of Unleavened bread; will we perform, and offer before thee with fervent love, according to the beheft of thy will, as thou haft written concerning us in thy law, *delivered* by the hands of thy fervant Mofes; from thy glorious mouth, as is faid.

ON THE SABBATH, SAY.

וביום השבת And on the Sabbath day, two lambs of the firft year without blemifh, and two tenth-deals of fine flour *for* a meat-offering mingled with oil, and the drink-offering thereof. *This is* the burnt-offering of every Sabbath, befides the continual burnt-offering and its drink-offering. This is the offering of the Sabbath; and the offering of the day, as is faid,

ובחדש And in the fourteenth day of the firft month *is* the paffover of the LORD. And on the fifteenth day of this month *is* the feaft: feven days fhall unleavened bread be eaten. In the firft day *fhall be* an holy convocation; ye fhall do no manner of fervile work *therein*.

ON THE MIDDLE DAYS BEGIN HERE.

והקרבתם But ye fhall offer a facrifice made by fire *for* a burnt-offering unto the LORD; two young bulls, and one ram, and feven lambs of the firft year: they fhall be unto you without blemifh.

* Alluding to Ezek. x. 7. 8. &c.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר · שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר · וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל · וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ · וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ · וְשָׂעִיר לְכַפֵּר ·
וּשְׁנֵי תְמִידִין כְּהִלְכָתָן :

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי
שְׁבִיעִי · כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ · וּבַשְּׁבִיעִי
רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ · חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רצה במנוחתינו מֶלֶךְ רַחֲמָן · רַחֵם עָלֵינוּ ·
טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ · שׁוּבָה עָלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ ·
בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ · בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה · וְכוֹנֵן
מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ · וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ · וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ · וְהָשֵׁב
כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם · וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם · וְהָשֵׁב יִשְׂרָאֵל
לִנְוֵיהֶם · וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי
רְגָלֵינוּ · כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ · שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל
זְכוּרְךָ · אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר · בְּחַג הַמַּצּוֹת ·
וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת · וּבְחַג הַסֻּכּוֹת · וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם ·
אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ · כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן · כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ · וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ · וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ באהבה וברצון בְּשִׂמְחָה
וּבְשָׂשׂוֹן שבת ו מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ · וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי
שְׁמֶךָ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ השבת ו יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים :

ומנחתם And their meat-offerings, and drink-offerings, as ordained, three tenth deals for *each* bull, two tenth-deals for *each* ram, and *one* tenth-deal for *each* lamb, and wine for their drink-offerings, and a kid for an atonement, and the continual *burnt-offerings*, according to their inſtitution.

ON THE SABBATH, SAY,

ישמחו They who obſerve the Sabbath, and call it a delight: the people who ſanctify the ſeventh day, ſhall rejoice in thy kingdom: they ſhall all be ſatisfied and delighted with thy goodneſs: for thou waſt pleaſed with, and didſt ſanctify the ſeventh *day*; the *moſt* deſirable of days didſt thou call it, a memorial of the work of the creation.

אלהינו ואלהי אבותינו Our God, and the God of our fathers, [*On Sabbath ſay*, Accept our reſt,] O thou moſt merciful God, have compaſſion on us. O thou, who art good and beneficent, be *thou* ready to anſwer us; return unto us with the multitude of thy tender mercies; *and* for the ſake of *our* fathers who performed thy will, build thy houſe as in the beginning, *and* eſtabliſh thy holy temple in its *ancient* place. O ſhew us its conſtruction, and cauſe us to rejoice in its *beautiful* order. O reſtore the prieſts to their ſervice, and the Levites to their ſong and pſalmody. O cauſe Iſrael to return to their dwellings, that we may from thence go up, appear in thy preſence, and worſhip thee, at the appointed times of the three feſtivals; as it is written in thy law, Three times in the year, ſhall all thy males appear before the LORD thy God, in the place which he ſhall chooſe: *even* on the feaſt of unleavened bread, the feaſt of weeks, and the feaſt of tabernacles; and none ſhall appear empty before the LORD: every man *ſhall give* according to his ability, *even* according to the bleſſing which the LORD thy God hath beſtowed upon thee.

והשיאנו And vouchſafe to beſtow on us, O LORD, our God! the bleſſings of thy ſolemn feaſts, with life, peace, joy, and gladneſs, as thou haſt been pleaſed to declare to bleſs us, (*On the Sabbath, ſay*, Our God, and the God of our fathers, be pleaſed to accept our reſt,) O ſanctify us with thy commandments; and ordain our portion *to be* in thy law. O ſatisfy us with thy goodneſs; rejoice us with thy ſalvation; and purify our hearts to ſerve thee in truth: and cauſe us, O LORD our God! to inherit [*on Sabbath ſay*, with love and delight,] with joy and gladneſs, [*on Sabbath ſay*, ſabbaths, and] thy holy feſtivals: and grant that all Iſrael, who ſanctify thy name, may rejoice thereon. Bleſſed art thou, O LORD! who ſanctifieth (*on Sabbath add*, the Sabbath, and) Iſrael, and the Seaſons.

רצה

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ · וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם ·
מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן · וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ : וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן · אָנָּא רַחוּם ·
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ וְסֵדֶר
הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלַיִם · וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים ·
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת · בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ · שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד · צוּר חַיֵּינוּ · מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר · נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ · עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ ·
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ · וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ ·
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבוֹקֶר וְצָהֳרָיִם ·
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ ·
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ :

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת · הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַטּוֹב שִׁמְךָ
וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן
וּבָנָיו כֹּהֲנִים · עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר :

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ : יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם :

רצה O Lord, our God! let thy people Ifrael and their prayers be acceptable to thee. Reftore the fervice to the oracle of thine houfe; *fo* that the burnt-offerings of Ifrael, and their prayers, may be fpeedily accepted by thee with love and favour; and the worfhip of thy people Ifrael, be ever pleafing unto thee.

ותחזינה עינינו And that our eyes may behold *thee* at thy return to Zion with mercy. Bleffed art thou, O Lord! who reftoreth his divine prefence unto Zion.

ותערב And may our prayer be pleafant in thy prefence, as the burnt offering and facrifice: we befeech thee, O thou moft merciful, through thine abundant mercy, to caufe thy divine prefence to return to Zion thy city, and the form of the fervice to Jerufalem; and that our eyes may behold *thee* at thy return to Zion with mercy; and there we will ferve thee in fear, as in ancient days, and in former years. Bleffed art thou, O Lord! for thee alone will we ferve with reverence.

מודים We gratefully acknowledge*, that thou art the Lord our God! and the God of our fathers, for evermore. Thou art the Rock of our life, and the Shield of our falvation: to all generations will we render thanks unto thee, and recount thy praife, for our life, which is delivered into thine hand; and for our fouls, which are *ever* depofited with thee: and for thy miraculous *providence*†, which we daily experience; and for thy wonders and thy kindnefs, *which are* at all times *exercifed towards us*, at morn, noon, and even. *Thou alone* art good, for thy mercies never fail: and *thou alone* art merciful, for thy kindnefs never ceafes; from ever have we put our truft in thee.

ועל כלם And for all thefe *mercies*, may thy name, O our King! be continually praifed, and highly exalted for ever and ever. And all the living fhall give thanks unto thee. Selah. And may they ever in truth, praife thy name; the God of our falvation, and our help for ever. Bleffed art thou, O Lord! for Goodnefs is thy name, *and* unto thee it is proper *continually* to give thanks.

ברכת כהנים Our God, and the God of our fathers, blefs us, with that threefold bleffing mentioned in the law, written by the hands of thy fervant Mofes, *and folemnly* pronounced by Aaron, and his fons the priefts, thy fanctified people, as it is faid, "The LORD bless and preserve thee! The LORD make his face shine upon thee, and be gracious unto thee: The LORD lift up his countenance upon thee, and give thee peace."

* Or Give thanks unto thee that thou art, &c.

† Heb. Thy miracles which are daily with us.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ · בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם :

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם · וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה : פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ · וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי · וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה · מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם · וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם · עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ · לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ · הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי : עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ : וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת : וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת :

די תפלה זאל מן זאגן ווען די כהנים דוכנן דער ווייל זיא זאגן דיש ווארט שלום :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגוֹדֶל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וּלְמַעַן טַהֲרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים :

[illegible] אנקת״ם פסת״ם פספסי״ם דיונסי״ם האמורה

שים שלום O grant us peace, happineſs, and bleſſing, with grace, favour, and mercy, unto us, and all thy people Iſrael: bleſs us, even all of us together, O our Father! with the light of thy countenance; for by the light of thy countenance, haſt thou given us, O Lord, our God! *the* law of life, and *with it*, benevolent love, righteouſneſs, bleſſing, mercy, life and peace: and may it pleaſe * thee to bleſs thy people Iſrael at all times with thy peace. Bleſſed art thou, O Lord! who bleſſeth his people Iſrael with peace.

אלהי נצור O my God, be pleaſed to guard my tongue from evil, and my lips from uttering deceit. And be thou ſilent, O my ſoul, to thoſe who curſe me: and grant that my ſoul may be *humble* as the duſt to every one. Open my heart to *receive* thy law, that my ſoul may purſue thy commandments. Speedily, *I beſeech thee*, fruſtrate the devices, and deſtroy the machinations of all thoſe who imagine evil againſt me. O grant *it* for thy name: grant *it* for thy right hand: grant *it* for thy holineſs: grant *it* for thy law; that thy beloved may be delivered. O ſave me *with* thy right hand, and anſwer me. May the words of my mouth, and the meditations of my heart, be acceptable in thy preſence, O Lord! *who art* my Rock, and Redeemer. May he who maketh peace in his high heavens, grant peace unto us, and all Iſrael, and ſay ye, Amen.

יהי רצון Let it be acceptable before thee, O Lord, our God! and the God of our fathers, that the holy temple may ſpeedily be built in our days; and let our portion be in thy law. And there we will ſerve thee in reverence, as in ancient days, and in former years: and may the offering of Judah and Jeruſalem be pleaſant unto the Lord, as in ancient days, and in former years.

The following Prayer is said before the Priests finish שלום,

יהי רצון May it be acceptable in thy preſence, O Lord, my God! and the God of my fathers, to grant *my requeſt* for the ſake of thy holy kindneſs, and wide extended mercy, and for the ſake of thy great, mighty, and tremendous name, formed of the twenty-two letters, proceeding from the verſes of the Prieſt's bleſſing, (viz. אנקת״ם פסת״ם פספס״ם דיונס״ם *but which muſt*

* Heb. Good in thy ſight.

הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁיךָ שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְנַאֲקָתִי תָּמִיד כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימְךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם ׃ וְתִתֶּן לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנֵיהֶינוּ וּפַרְנָסָתֵינוּ בְּרֵוַח וְלֹא בְּצִמְצוּם בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם ׃ וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ ׃ וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִין לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאָיו ׃ וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת ׃ וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיךָ ׃ וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ ׃ וְתַאֲרִיךְ יָמַי וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם ׃ אָמֵן סֶלָה ׃

ויכוון לסיים עם הכהנים כדי שיענו הקהל אמן ׃

תפלת מוסף והוא תפלת טל

פותחין הארון ואין סוגרין עד שיסיים החזן נקוקי סעיפים ואז הקהל מתחיל ארשה ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ ׃ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ׃ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם ׃ אֱלֹהֵי יִצְחָק ׃ וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב ׃ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא ׃ אֵל עֶלְיוֹן ׃ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים ׃ וְקוֹנֵה הַכֹּל ׃ וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת ׃ וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה ׃ מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן ׃

בְּדַעְתּוֹ אַבִּיעָה חִידוֹת ׃ בְּעַם זוּ בְּזוּ בְּטַל לְהַחֲדוֹת ׃ טַל גַּיְא וּדְשָׁאֶיהָ לַחֲדוֹת ׃ דָּצִים בְּצִלּוֹ לְהַחֲדוֹת

not be expressed) solemnly pronounced by Aaron, and his sons, thy sanctified people; that thou wilt be near unto me when I call, hear my prayer and supplication continually, as thou didst hear the prayer of Jacob, who was perfect in belief of thee, and was *therefore* called the perfect man: and grant food and sustenance, for me, and all my household, liberally, and not sparingly, lawfully, and not illegally, in tranquillity, and not in trouble, from thy bountiful hand, as thou didst give bread for food, and raiment for clothing, to our father Jacob, who was called the perfect man: and grant us love, grace, and mercy in thy sight, and in the sight of all those that beheld us; and may my words be obedient to thy service; as thou didst appoint the righteous Joseph, when his father invested him with the coat of many colours, to grace, favour, and mercy in thy sight, and in the sight of all those who beheld him; and perform wonders and miracles for me, for a good sign, and prosper all my ways, and give me a heart to understand, fully comprehend, and perform all the words and mysteries of thy Law, and deliver me from errors, and purify the imaginations of my heart, and lengthen my days, and those of my wife and children, *that we may enjoy* goodness and pleasantness, and abundant strength, and peace. Amen. Selah.

SHOULD ENDEAVOUR TO END WITH THE PRIESTS, THAT THE CONGREGATION MAY ANSWER, AMEN.

THE ADDITIONAL SERVICE, FOR DEW.

THE ARK IS OPENED, AND IS NOT CLOSED AGAIN, TILL THE READER ENDS נקוקי סעיפים AND THE CONGREGATION BEGINS ארשה.

אדני שפתי תפתח O LORD! open thou my lips, and my mouth shall declare thy praise.

ברוך אתה״י Blessed art thou, O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Most High God, who bestoweth gracious favours, Possessor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love send a Redeemer to their children, for the sake of his name. O King, Supporter, Saviour, and Shield.

בדעתו With his permission, will I utter dark sayings*, for this people to be rejoiced with this dew: the dew maketh the valley and its herbage rejoice; they are glad to be renewed in its shadow:

* Heb. To speak as in a riddle: alluding to Psalm. lxxviii. 2.

לְהַחֲווֹת · אוֹת יַלְדוּת טַל לְהָגֵן לְתוֹלָדוֹת : בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ :
תְּהוֹמוֹת הֲדוֹם לִרְסִיסוֹ כְּסוּפִים · וְכָל נְאוֹת דֶּשֶׁא
לוֹ נִכְסָפִים · טַל זִכְרוֹ גְּבוּרוֹת מוּסִיפִים ·
חָקוּק בְּגִישַׁת מוּסָפִים · טַל לְהַחֲיוֹת בּוֹ נְקוּקֵי
סְעִיפִים :

מיוסד ע״פ א״ב כפולות בראשי החרוזות

אֶרֶשֶׁה אֱרוּשׁ רַחֲשׁוֹן · בְּאֶרֶשׁ נִיב וְלָשׁוֹן · אַתְחִין
בְּהִין לַחֲשׁוֹן · דִּבְבֵי מְלַעֲשׁוֹן : בְּעַד נְצוּרֵי
כְּאִישׁוֹן · אֶפְגְּעָה בְּלִי לִישׁוֹן · בַּקָּשָׁה כְּשַׁי נַחְשׁוֹן ·
אֶרְצֶה בָּרִאשׁוֹן : גְּרוּנִי בַּל יוּנְטַל · מִקְּרוּא לְרָם
וְנִטַּל · גּוֹיֵי בַּל יוּטַל · מֵהַזְכִּיר גְּבוּרוֹת טַל : דֵּעִי בַּל
יוּבְטַל · רְשׁוּת מְלַטֵּל · הוֹדִי יִתְנַטֵּל · בְּשִׂיחַ תְּפִלּוֹת
טַל : הָמוֹן לוֹ נִכְסַף · לַעֲדַת אֵל אֶאֱסַף · הוּא אִתָּם
יִתְאַסַּף · וּלְמַעֲשָׂיו יִכְסַף : וְאֶתְיַצְּבָה בַּסַּף · לְחַלּוֹת
פְּנֵי יָסַף · וְאִמְרַת טַל אֶהֱסַף · לְחַבְּרֶנָּה בְּמוּסָף :
זֶבֶד מַשְׂאַת בָּר · וְאָבִיב נְשִׁיקוֹת בָּר · זַעַק פִּי יוּגְבָּר ·
וְשִׂיחַ לְשׁוֹנִי יוּכְבַּר : חֵן וָחֶסֶד יְחֻבַּר · לְהַנְגִּי עַל
דָּבָר · חַשְׁרַת מַיִם יוּעֲבַר · כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר : טַעַם
רִנּוּן · וְשַׁאַג שִׁנּוּן · טַלּוּתִי בְּתַחֲנוּן · אֶת פְּנֵי חַנּוּן :
יְשִׁישַׁי לְחַנּוּן · בְּזֵכֶר יֵין לְבָנוֹן · יְדוּעַי לְגִנּוּן · בְּפָסוֹחַ
וְגָנוֹן : כְּשָׁרִים וְכַהוּלָלִים · אֲהַלֵּל כְּבַחֲלִילִים · כְּמִפִּי
עוֹלְלִים · אֲשׁוֹרֵר הִלּוּלִים : לְשָׂא דֵּיעַ פְּלִילִים · צַגְתִּי
בִּמְסִלּוּלִים · לְהִזָּכֵר בִּפְלוּלִים · שַׁוְעַ גְּבוּרוֹת טְלָלִים :
מִטַּעַם זְקֵנִים · אֶתְבּוֹנֵן עַד זְקֵנִים · מוֹרִים תִּקּוּנִים ·

כדת

may the sign of the dew of his youth*, shield his posterity. Blessed art thou, O Lord! the Shield of Abraham.

תהומות *His* footstool the great abyss desireth its drops; and every green pasture longeth for it; the memorial of the dew is added to the mighty *works of the Supreme*, *it is* engraven in the additional *service*: with the dew will *he* reanimate those who are in the clefts of the rocks†.

ארשה I will ask permission to declare my thoughts, with *my* lips and tongue will I supplicate for dew: O may he not be heated with wrath at my words. I will intercede without intermission for those that are preserved as the apple of the eye‡: *may my* prayer be accepted as the offering of Nahashon on the first *day*§. May I not be deprived of my voice to call on him who is high and exalted: may my body not be cast away, from making mention of the powers of the dew. My desire shall not cease from asking permission of my exalted friend, when *I* pray *for* dew. The multitude that earnestly long for him: even God's congregation will I assemble; and may he be assembled with them, and desire them, *who are* the work of his hands. And I will stand in the threshhold, to supplicate him who abounds *in goodness*; I will reveal the words of the dew, and unite it to the additional *service*. For a *good* portion of corn, and heaps of green corn, shall the cry of my mouth be strengthened, and the words of my tongue be multiplied. May mercy and kindness be united, to be gracious to me with the dew‖; as the abundant water is past, as is the winter *also*. The subject of *my* song, and *my* loud prayer, will I cast in supplication before him who is most gracious. May he be gracious to my aged, for *my* memorial of the wine *that was poured out in* the temple¶: may he shield my beloved ones, by leaping forward and rescuing them. As they sang and danced *at the red sea*, will I praise as with the pipes; *and* as from the mouth of the sucklings, will I sing praises. To ask permission *of the sages* versed in the Law, do I stand in the beaten path, to make mention in prayer of the powers of the dew. From the counsel of the ancients I gained understanding to old age; for they instructed *us* in just and proper rules: *Even* the sweet words of the well instructed, who taught the intelligent people, *as*

* The merit of Abraham; alluding to Psalm. cx. 3.
† Meaning the resurrection. See Isai. xxvi. 19,
‡ Alluding to Deut. xxxii. 10.
§ See Numb. vii 12.
‖ Heb. With this.
¶ Heb, Lebanon.

with

כדת מתקנים: נופת נבונים · בינת עם מבינים ·
נטיעת דרבונים · תוכוני בין שני לוחות אבנים:
שפתי בשוע אפתח · כאולם המפתח · שיחות פי
אפתח · כאיתון אשר נפתח: עוז וכח לי ימתח ·
כדוק אשר מתח · עב טל יפתח · וחורב לבל
יורתח: פני רם ונשא · ען בחין אשא · פארו
לנוססה · כמו בטל נסה: צבאיו לו אגיסה · ואתם
אתגיסה · צעוק בעדם אתנגשה · ולא ברוח גסה:
קמתי ממשפתים · להפגיע בעד לני שפתים · קול
מה אתן בשפתותים · הן אני ערל שפתים: רון בלי
עצלתים · ערכתי במחנותים · רהשתי גישות
שתים · בעד שאלות שתים: שחרית חנותי למטר ·
בלוקשו גיא לעטר · שבתי לקחי עוד לנטר · מתבוע
ערף מטר: חזן תפלת גבורות טל · הלותי בצוהר
לנטל · תזל אמרתי כטל · לקוי רסיסי טל:

קהל ומיוסד על פי א"ב מרובע

אאגרה בני איש המיושרך בטל · אועד אתם להגן
בעד טל · אבשר בקהל רב זכר גבורות
טל · אהללה פני צורי בזיל אמרת טל: בפתחון פה
אחלנו עלי טל · במענה לשוני אפתנו עדי טל ·
בהפיקי מען ארצה כרסיס טל · בגשתי צקוני יעל
כשכבת טל: גל בינו לביני סיום אות טל · גלוי
לכל כאיש אוכלה ולי כפריחת טל · גמר מאז אומר
היות לי כטל · גם בהופיעו בי דפק בראש נמלא
טל: דרש וחקר מאז והלש היטל · דוק נהלד לכונן
בקין עתותי טל · דת קנוית קדם רשות מנה נטל ·

חיע

with planted goads, *and* placed me between *the two posts of the* ark, *wherein is deposited* the two tables of ſtone. I will open my lips in prayer, as the wide extended porch; the words of my mouth ſhall be extended, as the opening of the gate of Eathan. May he extend ſtrength and power to me, as the curtain *of heaven* that he ſpread out: may he open the cloud of dew, that *the earth* may not be parched with heat. In preſence of him who is high and exalted, will I lift up my eye in ſupplication, to extol *his* glory, as he who tried him with the dew*. I will aſſemble his hoſts and be with them; I have been urged to pray for them, and not from the ſpirit of pride. I roſe up from the burdens†, to pray for thoſe that are lodged *in all* borders‡: *but* how ſhall I raiſe the voice of *my* lips? *for* lo, I am of uncircumciſed lips: yet, I will arrange my ſong among *his* hoſts without delay; I drew near to offer two prayers§, containing two requeſts. In the morning *ſervice* I ſupplicated for the latter rain, to crown the valley *with fruit: and afterwards* kept back my ſpeech, from requiring more the heavy rain: at noon I began the ‖ prayer for the mighty dew: O may my words drop as dew, to thoſe that hope for the drops of dew.

אאנרה I will aſſemble the children of the man, who *received* the princely *bleſſing of* dew: I will aſſemble with them to ſupplicate for dew: in the numerous congregation, will I make mention of the good tidings of the power of the dew: I will ſupplicate the face of my Creator with the flowing ¶ words of dew. I will open my mouth to ſupplicate for dew: with the ſpeech of my tongue, will I allure him for dew: when I draw out my prayer, may I be accepted as drops of dew: when I draw nigh, may my prayer aſcend as the ſpreading of the dew. He revealed the ſign of the dew that is between him ✢ and me: he revealed himſelf to all as a conſuming ‡‡ fire, and to me as flying dew: he hath ſaid of old, that he would be to me §§ as dew: when he firſt enlightened me‖‖, he knocked *in haſte*, as one whoſe head is covered with dew. Aforetime he ſearched and inveſtigated, and caſt the lot, to eſtabliſh heaven and earth in the end of the ſeaſon of dew: of the Law which he created aforetime, he took permiſſion¶¶: took counſel of her, and hid nothing from her. He founded the pillars of the earth, that is *his* footſtool, *and the heavens under his* exalted throne: he formed their nature to produce drops of dew; he planted the plants of Eden with abundant dew: in heaven hath he prepared and fixed

* Gideon. See Judges vi. 37. &c. † Meaning the ſages who ſtudy the Law in all parts. ‡ Or Pots; agreeable to Pſalm lxviii. 14. § The morning ſervice, and the additional ſervice.

‖ The additional ſervice.

¶ This denotes the Law: alluding to Deut. xxxii. 2.

✢ Meaning the Sabbath. ‡‡ At the delivery of the Decalogue on mount Sinai. §§ Hoſea. xiv. 6. ‖‖ To redeem them from Egypt. ¶¶ This is pure allegory; alluding to Prov. vii. 15. &c.

the

דיע בה נועץ ומאום לא בטל: הטביע אדני נשי
הדום וכס המנטל· הוליד בתולדותם תולדות
אגלי טל· השתיל שתילי עדן ברווי עגינת טל·
הכין ותיקן בשחק אוסם אוצרות טל: ומשתית
אבן מקום חרמון טל· ותק להשתות שתותי טל·
ומשם צר חומר גולם כוטל· ונפח בו נשם היות
בחיי טל: זבת מקדם אשש באד טל· זרע ודשא
ופרח לפרנס במתן טל· זרם עד לא המטיר וגשם
היטל· זבדה ועדנה היות בטפי טל: חבלים נפלו
לה אסמי אורות טל· היית ישיניה להחיות באד
טל· השרת מי גשם עליה להיטל· הזיז לארבעים
שנה לפקדה יוטל: טורח מטרות עז עד עתה לא
הוטל· טללה עד דור עשירי מתנובבת בטל·
טפשו דריה וגאו באד טל· טרחות גשמים מה
צורך דינו בטל: יען כאשר מדו מדד והיטל·
יקומם מחה וזכרם בטל· יקר כעסם כחול וכאבן
נטל· יזורבו נצמתו בחורב וחום טל: כמוס גופר
ולויו מכל נטל· כי מי נח זאת לי לעולם בלי
לבטל· כרת לו ולנשי עוד בל יובטל· כל ימי
הארץ להקוות בקווי מטר וטל: לא בנו נוסעי קדם
משאון המקטל· לוהקו ויזמו עלות לדוק המנוטל·
לבם חלק ועצתם בטל· לנפץ ולזרם לצול להיטל:
מוט התמוטטה גיא בחורב בלי טל· מואקה עד
צן אב והפריה כטל· מטי הרג הסליל והטלילם
בטל· משם צדק נחול לילדותיו טל: נחצב כצור
איתם זרם מהיטל· נהשב את עדנו להפקד בעת

טל

the treaſures of dew. And from the place of the foundation ſtone *hath he commanded* the dew *to pour down on* Hermon, *and* ſtrengthened the foundation of the dew: and from thence he formed a material (x) ſubſtance, and breathed into him the breath of life, as with the reanimating dew. The flowing *land** did he ſtrengthen aforetime with the cloud of dew; ſeed, graſs, and bloſſom, did he maintain with the gift of dew; before he cauſed the heavy rain to deſcend, he delighted its portion with living drops of dew. Her lot is fallen to be fed from the treaſures of the dew of herbs; and thoſe who ſleep therein will be revived with the cloud of dew: he alſo cauſed abundance of rain to deſcend† on it; as it was viſited *every* forty years with the cloud of dew. The ſtrong cumbrous rain, had not hitherto deſcended‡; unto the tenth generation was it fructified with dew; ſo that its inhabitants acted fooliſhly, priding themſelves in the cloud of dew; *ſaying*, What neceſſity *is there* for the troubleſome rain, while the dew ſufficeth? Therefore as they meted ſo was it meaſured unto them; he caſt away and deſtroyed all their living ſubſtance, and cauſed their memorial to cea e: the weight of wrath was heavier againſt them, than ſand and ſtone: they were burnt to pieces by the parching heat of the dew§. *He*, and all thoſe that were with him, were taken and hidden from all *in the ark of gopher*: for as *I have ſworn* that the waters of Noah ſhall never deſtroy the world: *and therefore* made a covenant between me‖ and the world, that it ſhould no more be deſtroyed: but all the days of the earth ſhall they hope for rain and dew. Yet did not they who journeyed from the eaſt take warning by the dreadful deſtruction; but aſſembled and purpoſed to aſcend to the high heaven; when he divided their ſpeech, and fruſtrated their counſel; and ſcattered them, and caſt them to *the iſlands of* the ſea. The earth was violently moved with drought for want of dew, and was condemned till the father¶ ſprang up, and made *mankind* bloom *with piety* as dew; and thoſe that were ready to be ſlain, he led into the path *of rectitude*, and overſhadowed them *as* with dew; whence he merited, to have his poſterity *bleſſed* with the inheritance of dew. He was accounted as a cloſe rock from whence the ſtream muſt be hewn, *when in his old age*, he was viſited with delight, even in this ſeaſon, the time of the memorial of the dew; and bloomed *with him* who was bound+, as the lily with dew. He harrowed the ridges for ſeed, and in his furrows the dew lodged; and he who ſmelled as the‡‡ bleſſed field, he bleſſed with dew: the faithful meſſenger§§ agreed

* The land of Promiſe. † See Deut. xi. 11.
‡ Before the age of Noah. § This is founded on the ſuppoſition, that the waters of the deluge were hot.
‖ Heb. Him. ¶ The Patriarch Abraham.
+ Iſaac. ‡‡ Jacob. See Gen. xxvii. 27. 28.
§§ Moſes. See Deut. xxxiii. 28.

טל · נפקדו במועד זה בקץ זכירת טל · בנקד
להפריח כשושנה בטל : שדד תלם לזרעו ובקצירו
לן טל · שדה מבורך כהריח ברכו במתן טל · סכם
אתו ציר חתום בברכת טל · שרידיו להתבודד
בבטח ערף שמי טל : ענפיו שורדו היות בגוים
כטל · עלי עין לברך ממגד וטל · עדיו נעו לודה
ונום טלטל · עול ברזל שם עלימו להיטל : פסע
ודלג קץ בזכר ברית טל · פתחי דפק בראש נמלא
טל · פדות שלח לישע בראשון להרסיס טל · פגע
בכן חקותי בראשון להזכיר גבורות טל : צאתי
לאלוש עדנתי ברדת טל · צעקתי והוזכר לי ברית
ילדות טל · צבאי כלכלו במן איבור טל · צדה שלח
להם לשובע כעלות שכבת טל : קבצתי להר חמד
נחול אמרי טל · קהלי על אברת נשרים נטל · קול
וברק ונטף וזילת טל · קוני עלי הזיל עיפות להקר
בטל : רשפי להב וקול כח הירד לי בטל · רעש
בשורי חלתי ניעוררני בטל · רגש שבעת ענני הוד
מסך והיטל · רצים לפני תור ארץ שבעת משמני
טל : שכינה איהל ציר בין שדי בלין טל · שמן
משח אח שיורד כטל · שבטי ברך בעקב כעין
נתברך בטל · שירה שר למו באומר זיל טל :
תהתיו צג נצר מגזע מבורך בטל · תבל עם להנחיל
בתוך ענות טל · חזן תרגלם נשאם בשכם כאומן
בן נטל · תקופת צר ואור בשלם בטל :

מיוסד בחרוזות ראשונות ע"ב תשרק : ובשניות אליעזר בירבי קליר מקרית ספר :

קהל: תהת אילת עופר בורך מושיע בטל · אמן
ונסס באיתן בהורב בניזת טל · שועתי

with, and ended with the bleſſing of dew, that his poſterity may dwell ſecurely, *under* the dropping of heavenly dew: *Thus* are the remnant of his poſterity among the nations as * dew: and he who was *as planted* by a well, was † bleſſed with precious *fruits* and with dew: for his ſake *his brethren* were removed to Egypt, and caſt out from their dwellings: and the iron yoke put upon them. He leaped and haſted the end, in memory of the covenant of the dew: he knocked at my doors with his head filled with dew: he ſent redemption and ſalvation in the firſt *month* for drops of dew: I therefore have made it a ſtatute, in my prayer in the firſt month, to mention the powers of the dew. When I went to Aluſh, I was delighted with the deſcent of the dew: I prayed, and he remembered to me the covenant of the youthful dew: my hoſts were fed *with* the food of dew: *for* he ſent them food in plenty, when the dew that lay was gone up. I was aſſembled to the deſirable mountain, to inherit the words ‡ of dew: he took my congregation on eagles wings: when I was terrified at the thunder and lightning, my Creator dropped on me the cooling drops of dew: in fiery flames and a mighty voice, he cauſed his words to deſcend to me in dew: at the ſight of the ſtorm, I was pained, but he revived me with dew: he aſſembled ſeven glorious clouds, to caſt over me as a covering, and to run before me, to ſearch out the land that is ſatiated with fat dew. The divine preſence abided in the tabernacle *built by* the meſſenger, and lodged between the two breaſts § of dew: he anointed his brother with dew, that deſcended as dew: in his latter *days*, he bleſſed my tribes according to the form of him who was bleſſed with dew: he ſang a ſong for them, wherein he ſaid, *let my words* drop as dew. In his place was conſtituted a branch from the ſtock || bleſſed with dew: to cauſe the people to inherit the land in the midſt of wells of dew: he taught them to go; took them on *his* ſhoulders, as the nurſing father taketh the child: for their ſake he ſtopt the circulation of the ſun and moon.

תחת Under the oak of Ophrah, was *my* ſaviour ¶ bleſſed with dew: he was ſtrengthened by the miracle of the fleece of wooll being dry only: I have been ſuſtained from that time till now, by

* Alluding to Micah. v. 6.

† Joſeph: See Gen. xlix. 22.

‡ Meaning the Law. § The ſtaves of the ark.

|| Joſhua, who was deſcended from Joſeph.

¶ Gideon: See Judges. vi 11.

O 2 the

מֵאָז וְעַד עָתָה בְּהַבְטָחַת טַל · לָעַד בְּלִי לְהִמָּנַע מֵאִתִּי טַל : רָגֵז תִּשְׁבִּי כְּחָר וְעָצַר טַל · עַל פַּת לֶחֶם וָטֶרֶף טוֹרֵד וְטִלְטֵל · קָדוֹשׁ כְּהִבִּיט לְבַל תּוּפַר בְּרִית טַל · זִלְעֵף רוּחַ לַיֶּלֶד · וְנַפְשׁוֹ נָטַל : צָרְפִית בְּצִיר רָגְנָה תְּנוּאוֹת לְהַטַּל · רְאוּתוֹ כִּי פָּס בֶּן הִתִּיר נֶדֶר טַל · פִּשַּׁע אִם הֶעֱוָה עֲדֵי עֲצִירַת טַל · בְּכֵן עָרַךְ תַּחַן לְמוֹלִיד אֶגְלֵי טַל : עָתַר לִפְנֵי חַי מְחַיֶּה כֹּל בְּטַל · יְחִידַת יֶלֶד הֵשִׁיב בְּהַתָּרַת טַל · סָדַר וְהָשַׂף לַכֹּל כֹּחַ גְּבוּרוֹת טַל · רָמַז כִּי שְׁכוּנִים יָקִיצוּ בְטַל : נִכְרְתָה זֹאת לְהַרְרֵי קֶדֶם בְּמַתְּנַת טַל · בְּלֹא יְקַוֶּה לְאִישׁ לְיַחֵל עֲלֵי טַל · מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח יְחַנְנוּ בְּעַד טַל · יָנִיפוּ בְּמַעֲלָה וּמוֹרִיד לְהָנִיף רוֹעַ טַל : לָכֵן מִלִּפְנֵי עוֹמֶר אַזְכִּיר בְּתַחַן טַל · קְדוֹם לַיְלָה אֶחָד לְהָלִין בּוֹ טַל · כּוֹרְתָה לְחַיִּים מְחִיַּת יְרִידַת טַל · לַמֵּתִים חָפְשִׁי הוּכְנָה תְּחִיַּת טַל : יְעוֹרְרוּ יְזוֹרְרוּ יִחְיוּ בְּרֶדֶת טַל · יַעַמְדוּ יָקוּמוּ יַעֲלוּ בְּשִׁכְבַת טַל · טַעַם זְמִירוֹת יַשְׁמִיעוּ בְּטַל אוֹרוֹת טַל · רוֹן יוֹשְׁבֵי סֶלַע אֲשֶׁר יִחְיוּ בְּטַל : חֲבַצֶּלֶת וַעֲרָבָה תְּגַלְנָה בְּפִרְיחַת טַל · מִדְבָּר וְצִיָּה יְשֻׂשׂוּם בְּטִלּוּל טַל · זָרָב וְשָׁרָב וָשֶׁמֶשׁ וְחוֹרֶב וְחֵמַת טַל · קָמוֹת לֹא יַקְדִּירוּ בְּגֵיא טְלוּלַת טַל : וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל קָרִים מִלְּהַטַּל · רְבוּצִים עַל כָּבוֹד חֻפַּת עַב טַל · הוֹגֵי הַמּוֹלָדָה יָנִיפוּ רְסִיסֵי טַל · יִפְתְּחוּ אֲסָמִים לְהַטִּיף נִזְלֵי טַל : דְּהוּיֵ הֲמוֹן חוֹגֵג שְׁאֵרִיתָם כְּטַל · תַּרְשִׁישִׁים יְנַהֲלוּם בְּמַרְפֵּא כְּנַף טַל · גִּיל קוֹל רִנָּה לַעֲבוּר בַּסַּף וְטַל · סְלוּלִים עֲלוֹת אֶל נָכוֹן וְנִשָּׂא וְנִטַּל : בְּשׁוּרָם

the aſſurance of dew, that he will never withhold dew from me. The Tiſhbite * was wroth, and in his anger withheld the dew, that he was obliged to wander for a piece of bread: when the holy One perceived this, that the covenant of dew might not be broken, he terrified the ſpirit of the child, and took his ſoul. *Then* the *woman of* Zarephath murmured againſt the meſſenger, and ſought occaſion againſt *him*, when he ſaw that *her* ſon had failed, he ſuffered *his* vow to be relaxed: thus, if he had been guilty of tranſgreſſion, by withholding dew, yet he arranged *his* prayer, to him who bringeth forth the drops of dew. He entreated the preſence of the living *God*, who will reſtore all to life with the dew: he reſtored the ſoul of the child, with the permiſſion of dew: he ſet in order and revealed to all, the powers of the dew; and indicated that thoſe that reſt *in the earth*, will be awakened with the dew. This covenant was made with the ancient mountains, to beſtow on them the gift of dew: for *we are* not to tarry or wait for man for dew: on the morrow of the paſſover they ſupplicated for dew: they waved *the omer* high and low, to chaſe away the noxious vapours of the dew. Therefore before the offering of the omer, will I in ſupplication make mention of the dew; one night preceding the reſting of the dew: the covenant was made with the living, to ſuſtain them with dew; and to give freedom to the dead, was prepared the reanimating dew. They will awaken, they will ſneeze, and will live by the deſcent of the dew: they will riſe up and ſtand, when the ſaying of the dew will riſe upon them; ſweet pſalmody will they cauſe to be heard with the dew of herbs †: they that ſleep in the rock *will* ſing when they are revived with the dew. The roſe and the willow will rejoice with the blooming dew: the wilderneſs and deſert ſhall exult with the covering of dew: and may the parching heat of the ſun, not blacken the ſtanding *corn* in the valley, with the covering of dew. And it will be a tabernacle, for a cooling ſhade, *to caſt off the heat of the ſun*; when they ſhall reſt under the glorious canopy, *even* the cloud of dew: they who are ‡ loud in *the praiſe of the Supreme*, will wave the drops of dew: the treaſures will be opened to pour down the drops of dew. The multitude that moved in holyday §, whoſe remnant *is* as dew: the Tarſheeſhim led them with the healing wing of dew; with the voice of ſong and joy, when they paſſed on with the multitude, in the high way, *to* go up to the highly exalted, and eſtabliſhed *houſe*. When from

* Elijah. See 1 King xvii 1. &c.
† Iſai. xxvi 19.
‡ The angels. § Alluding to Pſalm. xlii. 5.

the

מוסף ליום ראשון של פסח

מְאֻמְנָה עַל חֶרְמוֹן טַל · חזן פְּרוֹחַ יִפְרְחוּ כְּשׁוֹשַׁנָּה בְּטַל : אֶל אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף שָׁמָיו יַעַרְפוּ טָל · רְאוּתָם אֵשׁ אוֹכֶלֶת כִּי נִהְיָה כְּטַל :

הפייטן מסדר והולך י״ב חדשים וי״ב מזלות וכנגדם י״ב השבטים כנגד י״ב ארצות הכתובים בפרשת עקב ובתרויה אחת מיל של אותו חדש ונגרו צריק אחד באלי החדשים כל הדש רומז למזל · והחדש והמזל הכל בשביל הצדיק נמצאת שנה מבורכת ומצלחת :

מיוסד על בי א״ב מרובע

אֵלִים בְּיוֹם מְחֻסָּן · חָלוּ פְּנֵי מְגֻסָּן · טַל אוֹרוֹת לְנוֹסְסָן · לְהַטְלִילָם בְּעֶצֶם נִיסָן : אֶשְׁאֲלָה בְּעַדָם מַעַן · גְּבוּרוֹת טַל לְהַעַן : טַל אָב הוּבְטַח לִשְׁעָן · יִתֵּן לְהַמְתִּיק לַעַן :

בְּשִׁמְךָ טַל אֶטְלֶה · בְּיַלְדוּת טַל מזל ניסן טלה לְהִטָּלֶה · טַל בּוֹ אֵיתָן מוּטְלֶה · בְּדַיּוֹ יִרְעוּ כְּמוֹ טָלֶה :

בְּרִית כְּרוּתָה לְרֹאשׁ אָבוֹת · חֲיָלָיו בְּטַל לְהַרְבּוֹת : טַל כָּל יְזִיז מִבְּנֵי אָבוֹת · לְהַרְסִיס עִם נְדָבוֹת :

גִּזַּע כְּרְבִיב טַל מְאֻשָּׁר · שִׁשִּׁים וְאַחַת אָרְחוּ בְּמְאֻשָּׁר · טַל גָּד לְצַדְּם תְּיַר · מֵהַמְשָׁה עָשָׂר בְּאִיָּר : גִּיל טַל לְכָל יְגֵעִים · וְדוּדָאֵי בְכוֹר בּוֹ רוֹגְעִים : טַל גְּאוּלִים בּוֹ גֵאִים · עִם כְּטַל נִשְׁאֲרוּ בַגּוֹיִם :

דּוֹפְקֵי דְּלָתֶיךָ לָשׁוּר · הַטְלִילֵם מזל אייר שור בְּמַעְגַּל מִישׁוֹר · טַל דּוֹק לָמוֹ הַיְשׁוּר · עַד קֵץ לְחִיכַת שׁוֹר :

הַגְלֵי אָסוּר מוּף עֲנֵה · וּנְיָא יְדַשְּׁאֶיהָ תַּעֲנֶה · טַל דְּשָׁאִימוּ יֵהָנֶה · כְּטַל סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה :

the mount of Amanah they ſhall view *mount* Hermon covered with dew, they will bloom as the lily with dew: *when they ſhall return* to the land of corn and wine, whoſe heavens alſo drop dew: when they ſhall ſee that he is a conſuming fire *to the nations*, and to *them* as the *gentle* dew.

IN THIS POEM WE PRAY FOR DEW, FOR THE MERIT OF THE TWELVE PATRIARCHS, HEADS OF THE TRIBES OF ISRAEL, &c. AND IN WHICH, THE TWELVE SIGNS OF THE ZODIAC, THAT ARE SUPPOSED TO INFLUENCE THE DIFFERENT MONTHS, ARE ALSO NOTICED.

אלים Ye mighty *people*, on *this* mighty day, ſupplicate the preſence of him *who is your* refuge, to grant you the light, *as when* he covered you on the ſelf ſame * *day* of the month Niſſan. In prayer, will I aſk for them the powers of the dew: may he grant *it* as the dew promiſed for a ſupport to the Patriarch, to ſweeten the bitterneſs *of the* fruits.

בשמך In thy name may *we* be covered with dew, for the merit of him, who in his youth † was as acceptable as dew: he was exalted with dew, and for his ſake, may his poſterity feed as the lamb. A covenant was made with the principal Patriarch, to multiply his ſeed as the dew: may the dew not be withheld from *their* children, but drop down to the people that are willing.

גזע The ſtem of the remnant *among the nations* is as the gentle dew; they made ſixty one meals of the food *brought out with them*, when they had the coriander ſeed *with* dew, for food, from the fifteenth day of the month Iyyar: the dew rejoices all that are weary; mandrakes of the firſt born § reſt by it: with the dew, will the redeemed be exalted; *even* the people that is left as dew among the nations.

דופקי Thoſe who knock at thy doors, to behold thee, lead in the path of rectitude; *and* give them abundant dew *from* heaven, till the ox has made an end of licking up *the graſs*: anſwer the poſterity of him who was bound in Egypt‖, to give them dew for the valley and herbage: may the dew *reſt* on their tender graſs, as it did round the camp.

* The day that they went out of Egypt.

† Abraham. ‡ Alluding to Pſalm. cx. 3.

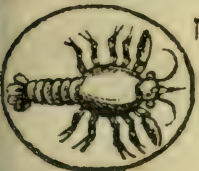
§ Reuben. Gen. xxx 14. ‖ Simeon. See Gen. xlii. 24.

הפגיעה

הַפְגָּעַת טַל תְּכַוֵּן · מוּל מְכוֹן שֶׁבֶת כּוֹנֵן · טַל הֲנָפַת
עָב תִּתְכַּוֵּן · בְּמַתְּנַת טַל סִיוָן : הִלּוּל קוֹדֶשׁ
תִּירוֹשִׁי · יַמְגִּיר בְּטַל קְדוֹשִׁי · טַל הֲלָנַת קְצִיר
שָׁרְשִׁי · יָלִין בְּטַל לְהַשְׁרִישִׁי :
וְאוֹת לַחֲשׂוֹף הַרְתּוּמִים · וְרֶמֶז מזל סיון תאומים

לְצַחְצַח כְּתָמִים · טַל וַתֵּר
לִתְמִימִים · לְהָאַחוֹת בּוֹכְתְּאוֹמִים :
וְרָד עִם אֵל לְהָכֵן · וְנַס מְנַשִּׁי בּוֹ
לְהִתְכֵּן · טַל וָעֵד צוּר לְשַׁכֵּן · אִתּוֹ
כְּנָם לַעֲשׂוֹת כֵּן :
זַעֲקִי בְּכָל תָּבוֹז · לְהַטְלִילִי מֵעוֹז וּמִבּוֹז · טַל וּמַתְּנַת
לִרְמוּזִי · לְחַתֵּל בּוֹ כְּאֵב תַּמּוּז : זֶרַע בֶּן עִתִּים
חִפֵּשׂ · לָעַד בְּלִי יֶאֱפֵס · טַל זוֹרֵר עַל פַּס · כְּבַמִּדְבָּר
דַּק מְחֻסְפָּס :
חַבָּא מִשּׁוֹד שָׁטָן · פְּסוּחֶיךָ בְּלִי מזל תמוז סרטן

לְסָטָן · טַל חַיִּים יוֹרְטָן · לְהַפָּסֵחַ
כְּגוֹן סַרְטָן : הוֹף יַמִּים בְּצִינוּ · מֵרְאִיַּת
טַלְלֵי נִצָּנוּ · טַל חָשׁוּר לְרֶבֶץ צֹאנֵנוּ ·
וּכְטַל עַל עֵשֶׂב רְצוֹנֵנוּ :
טַלְלֵי יֶשַׁע אֶשְׁאָב · בְּמָשׁוֹשׁ מִמַּשְׁאָב · טַל טַעַם
אָב · יַטְעִימֵנוּ אֵל וְאָב : טִלּוּל יְדִידוּת שְׁכֵנִי ·
יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח לְשָׁכְנִי · טַל טוֹהַר מִשְׁכָּנִי · יִשְׁקוֹט
כְּעָב טַל עַל מְכוֹנִי :
יַלְדוּת טַל תָּאֳרִי · כְּמֵאָז בּוֹ לְפָאֳרִי · טַל יָפִיק
לְבֵית יַעֲרִי · לִשְׁאֹג בּוֹ כַּאֲרִי : יוֹם טוֹבָה

תכנית May my well intentioned prayer for dew be arranged opposite the established throne: wave the dew *to us with* the cloud, as the gift of dew in Sivan: for the merit of the holy praise of wine*, may he sweeten *my fruit* with dew: and as the dew lay all night on the branch of my root: so may the dew rest on me, to cause me to take root.

ואות *The dew is* also a sign to reveal those that are sealed *in their graves*, and an indication to cleanse the spots; grant liberal dew to those that are perfect *in belief of thy Unity*, and are united as twins† : and prepare the land of him who went down with ‡ God; and establish it as the miracle of Manasseh§: O thou Rock, grant the dew to rest on him for ever, as thou didst say thus to do.

ועקי Despise not my cry, but shield me from the nations: thou didst appoint the dew, to indicate the melioration of the heat of the month Tamuz: may the seed of him who searched to understand the times‖, never be deprived of dew: let the dew be spread over his land, as the small round ¶ thing in the wilderness.

חבא Hide from the destruction of Satan, those whom thou didst pass over, that he may not accuse them: grant the life healing dew, to leap as the crab⫲: let the land *of him* that is marked by the sea, bloom from the dew: grant him abundant dew for the pasture of his sheep, as thou art pleased *to send* the dew on the herbage.

טללי With joy will I draw the dew of salvation: may our God and father cause us to taste the dew of Ab: may he cause me to rest securely in my beloved habitation‡‡: may the pure dew of my dwelling, cause me to abide in tranquillity in my habitation, as the cloud of dew.

ילדות The youthful dew of my form, with which I was glorified aforetime, may he pour out to the house of my wood‖‖,

* This denotes Levi from whom descended the Priests and Levites, who served and praised God in the temple.

† This denotes Gemini the third sign of the Zodiac.

‡ This denotes the tribe of Judah, who first went down into the Red sea. § Gideon.

‖ Meaning Issachar. ¶ The manna. See Exod. xvi. 14.

⫲ This denotes Cancer.

‡‡ Meaning the portion of Benjamin. ‖‖ The temple.

 to

בְּטוּב אֲבִלִילָה · בְּזִנּוּק בָּשָׁן מזל אב אריה
לְהִתְהַלְּלָה · טַל יְבוּלֵי אֵל
הַטְלִילָה · כְּעַל הַמַּחֲנֶה לָיְלָה :

כְּרְסִיס רַד בְּרֹאשׁ תָּלוּל · בְּקֵן רִאשׁוֹן לְטִלּוּל · טַל
כֵּן יְהֵא כָלוּל · לְהַדְשִׁיא פִּרְחֵי אֱלוּל :
כְּמֵהִים שְׂבַע רָצוֹן לְהַסְפֵּק · בִּלְהַלּוֹחַ נֶגֶב לְהָאַפֵּק ·
טַל כְּנֶסֶת עַל דּוֹדָהּ תִּרְפֵּק · לְעוֹרְרָהּ בְּקוֹל דּוֹפֵק :
לְאוֹת טוּב טַל נִתְלָה · תֵּת לְעוֹלָם מזל אלול בתולה

חֲתוּלָה · טַל לְנוֹבֵב תְּנוּב
שְׁתוּלָה · לְהָגִיל בִּמְשׂוֹשׂ בְּתוּלָה :
לְאֶגוֹד גְּדוּד יוֹשְׁפַר · לְהַעֲצִים גְּדוּדָיו
בְּלִי מִסְפָּר · טַל לְהָקִיץ בְּקוֹל שׁוֹפָר ·
אֲטוּמִים שׁוֹכְנֵי עָפָר :
מִכָּל אוֹם יְאַשְּׁרִי · וַאֲהוֹדֶנּוּ מְשִׁירִי · טַל מֵאֶגְלוֹ
יַעְשְׁרִי · לְהַסְפִּיק עַד קֵץ תִּשְׁרִי : מִשְּׁמַן לֶחֶם
מַקָּחִי · מֵעֲסִיס יֵין רִקּוּחִי · טַל מָלֵא מִשְׁאֲלוֹת
מַלְקוֹחִי · יַעֲרוֹף כַּמָּטָר לִקְחִי :
נַאַק נוֹשְׂאֵי לְךָ עֵינַיִם · לַעֲנוֹתָם מזל תשרי מאזנים

הַט אָזְנַיִם · טַל נוֹפֶף לִמְהוֹלַת
מַחֲנַיִם · לְהַכְרִיעַ צִדְקָם בְּמֹאזְנַיִם :
נִתְבָּרֵךְ מִמֶּגֶד וּמִטַּל · כְּבְאַחִים
כְּנִשָּׂא וּמְנֻטַּל · טַל נִשַּׁב אֶגְלֵים
תְּטַל · מוֹלִיד אֶגְלֵי טַל :
שִׂיחַ זוּ אָזוֹן לְיַשְׁבָן · בְּטָח לְהוֹשִׁיבָן · טַל שְׂעִירִים
לְחַשְׁבָן · מֵעֵת מַרְחֶשְׁוָן : סִדּוּר עָבִים

to roar as a lion: on the holy day will I mix the flowing of Bashan * in praise: O God! cover my fruit with dew, as it *fell* round the camp at night.

כרסים As the dew that falls on the high mountain, in the first month; so may it adorn the tender grass and blooming flowers of Elul: those that long *for dew*, satisfy with favour, to moisten their parched fields: *grant* dew to the congregation that leaneth on her beloved, *and earnestly longeth* for him to awaken her with the voice of his knocking † *at the door*.

לאית For a good sign was the dew fixed above, that it might be a cure for the world; to fructify the fruit of the plant: to make the ‡ virgin glad with joy: with the beautiful dew, to assemble and strengthen his hosts without number: with the dew, and the sound of the trumpet, to awaken those that are hidden and sleep in the earth.

ככל He will strengthen § me above all people, and I will praise him with my song: may he enrich me with his drops of dew, to suffice to the end of Tishree: moisten my bread, and make my wine high flavoured with dew: grant the request of my prayer, and may my word drop as rain.

נאק Incline thine ear to the cry of those that lift up their eyes unto thee, and answer them: cause the dew to drop to those that went out of Egypt joyfully, and cause their righteousness to preponderate in the balance ‖: *as* he who was blessed with the precious *things of heaven*, and the dew; as he who was raised and exalted above his brethren ¶: so blow the drops of dew *towards us*, O thou, who createst the drops of dew.

שיח Hearken to this their prayer, and cause them to dwell securely in their land; and calculate for them the stormy rain from Cheshvan: cause the order of the clouds to cover him, as the

* The portion of Dan: See Deut. xxxiii. 22.

† As when he redeemed them from Egypt.

‡ The nation: and also alludes to Virgo one of the signs of the Zodiac.

§ This alludes to the tribe of Ashur.

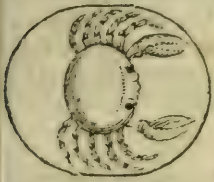
‖ This denotes Libra, one of the signs of the Zodiac.

¶ Joseph.

fondly

לְהַטְלִילָם · כְּיֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים לְנַטְלָם · טַל שׁוֹבַע לְטַרְדָם · צַו לַשָּׁמַיִם תֵּת טַלָּם :

עֲתִירַת טַל תֶּעֱרַב · וּלְפָנֶיךָ תִּקְרַב · טַל עֲלֵי שָׁרָב · מזל חשון עקרב

יִפְרַח כִּבִמְקוֹם עַקְרָב : עֲלוּת שִׁכְבַת מְפַרְחַת · בְּאִבֵּי נַחַל מְאַרְחַת · טַל עֲלֵי עַיִן לְבָרֵךְ מֵרוּם וּמִתַּחַת · וּמִתְּהוֹם רוֹבֶצֶת תָּחַת :

פִּרְחֵי חֶלֶד תַּשְׁלִיו · בְּטַל שַׁלְאֲנָן וְשָׁלֵיו · טַל פֶּרַח לְהַדְגִּיא וּלְהַשְׁלִיו · צִמְחֵי תְּנוּב כִּסְלֵיו :

פְּקוֹד חוֹרֵב בְּצִיּוֹן · לְמַלְטֵם מֵחוֹרֶב צִחָיוֹן · טַל פֵּירוֹת לְבָרֵךְ בִּצְבִיּוֹן · כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיּוֹרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן :

צִיָּה אִם מוּלְקֶשֶׁת · וּמַלְקוֹשׁ אִם מְבֻקֶּשֶׁת · טַל צוּק עָבִים תְּהֵא מזל כסליו קשת

מְאֻשֶּׁשֶׁת · כְּבַעֲנִינַת קֶשֶׁת : צִמָּאוֹן צָהֳרַיִם · בַּל יַשְׁזִיף עֲדָנִים אֲחוֹרַיִם · טַל צְלִיחַת אֲתוּי נַהֲרַיִם · תַּצְלִיחַ בּוֹ יְהוּדָה וְאֶפְרַיִם :

קָלִי בַּל יוּצְבַּט · בְּלִי בְּחוֹרֶב יוּלְבַּט · טַל קֶרַח בַּל יוּחֲבַט · מזל טבת גדי

לְזוֹרְעֵי טֵבֵת וּשְׁבַט : קוֹרְאֶיךָ לְטוּב תְּקוּב · לְהָסִיר מֵהֶם לֵב הֶעָקוֹב · טַל קָמוֹת בְּלִי לִרְקוֹב · לִשְׁכּוֹן בֶּטַח בָּדָד עֵין יַעֲקֹב :

רֶשַׁע מַר מְדַלִּי · מִצְּלֹם הַהֲדִילִי · טַל רְסִיסִים תְּדַלִּי · לְהַזִּיל לְגַדְאֵי כְּמִידְלִי : רֶשֶׁף

fondly beloved child * is carried: grant them dew in plenty, by commanding the heavens to give their dew.

עתירת May the prayer for the dew approach thee, and be pleaſant in thy preſence; *ſend* the dew on the parched ground, to bloom as in the place of ſcorpions†: cauſe the dew to aſcend, to make the fruits of the brook bloom: may the dew lay by the well‡, to bleſs him above and beneath; and from the bleſſings of the deep that lieth under.

פרחי O grant tranquillity to the blooming fruits of the earth: and cauſe the dew to multiply the bloom of the plants of Kiſlav: O viſit *the* parched places, and ſhield them from drought: with favourable dew, bleſs the fruits, as the dew of Hermon that deſcendeth from mount Zion.

ציה If the world is in want of the latter rain, pour out the ſtrong dew, as in the cloud of the bow§: may not the noon day heat parch the latter delicate fruit: *but* grant us proſperous dew, for the ſake of him who came from Naharaim, therewith to make Judah and Ephraim to proſper.

קלי May parched corn not be reached to me, nor be deſtroyed|| by heat, may not the cold dew ſtrike the ſeeds of Tebeth and Shevat: thoſe who call upon thee, ſeparate, to remove the perverſe heart from them: give dew, that the ſtanding corn may not rot, that *they* may dwell alone ſecurely by the fountain of Jacob.

רשע Keep me from the ſhadow of the wicked, whoſe deeds are as the *bitter* drops of the bucket: pour out the drops of dew, as if poured out of a bucket¶, *to produce graſs* for my kids‡:

* Ephraim. See Jerem. xxxi. 20.

† Scorpion, denotes one of the ſigns of the Zodiac.

‡ Manaſſeh, as alluding to Gen. xlix. 22.

§ This denotes Sagittarius, or the Archer, one of the ſigns of the Zodiac.

|| Heb. Stumble.

¶ This alludes to Aquarius the eleventh ſign of the Zodiac.

‡ This alludes to Capricorn one of the ſigns of the Zodiac.

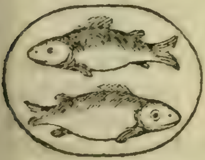
with

מזל שבט דלי

נְצוּצִים בְּאוֹר חֶדֶק · בְּצֵל צַלְמוֹן צוֹהֲם לְהָדֵק · טַל רַחֵף עֲלֵי זוּ בְּצֶדֶק · וּשְׁחָקִים יַעַרְפוּ טַל וְיִזְּלוּ צֶדֶק :

מזל אדר דגים

שַׁפֵּר אֲסָמֵי טַל דָּר · בַּקֹּדֶשׁ נֶאְדָּר · טַל שְׁתִילִים יְהַדֵּר · הַחֲנוּטִים מֵאֶדֶר : תַּרְגִּיא תְּנוּב שָׁנָה · בְּשַׁעַר דָּגִים מִדְּשֻׁנָּה · טַל תַּשְׁרִישׁ אִבֵּי יְשֵׁנָה · לְהַפְרִיחַ כְּטַל שׁוֹשַׁנָּה :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ :

פיוט זה ראשי חרוזותיו תשר"ק כי הוא מתפלל על הגאולה על שם אשרקה להם ואקבצם :

טַל תֵּן לִרְצוֹת אַרְצָךְ · שִׁיתֵנוּ בְרָכָה בְּדִיצָךְ · רוֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָךְ · קוֹמֵם עִיר בָּהּ חֶפְצָךְ · בְּטָל :

טַל צַוֵּה שָׁנָה טוֹבָה וּמְעֻטֶּרֶת · פְּרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת · עִיר כַּסֻּכָּה נוֹתֶרֶת · שִׂימָהּ בְּיָדְךָ עֲטֶרֶת · בְּטָל :

טַל נוֹפֶת עֲלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה · מִמֶּגֶד שָׁמַיִם שַׂבְּעֵנוּ בְרָכָה · לְהָאִיר מִתּוֹךְ חֲשֵׁכָה · כַּנָּה אַחֲרֶיךָ מְשׁוּכָה · בְּטָל :

טַל יַעֲסִיס צוּף הָרִים · טְעֵם בִּמְאוֹדֶיךָ מֻבְחָרִים · חֲנוּנֶיךָ חַלֵּץ מִמַּסְגֵּרִים · זִמְרָה נַנְעִים וְקוֹל נָרִים · בְּטָל :

טַל וְשׂוֹבַע מַלֵּא אֲסָמֵינוּ · הֲכָעֵת תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ · דּוֹד כְּעֶרְכְּךָ הַעֲמֵד שְׁמֵנוּ · גַּן רָוֶה שִׂימֵנוּ · בְּטָל :

with *thy* ſparkling fire, burn the wicked as a thorn; aed conſume their ſtrength in the ſhadow of death: cauſe the dew to deſcend for this people for *their* righteouſneſs; and let the heavens drop down dew, and ſhower down righteouſneſs.

יַפֵּר Beautify the treaſures of dew *that are in thy* abode, who art glorified in holineſs: *and* let the dew beautify the plants that put forth from Adar: moiſten *the earth*, that the fruit of *this* year may be abundant in the * fiſh gate: *with the* dew, cauſe thoſe who † ſleep, to take root, and bloom as the lily.

אלהינו Our God, and the God of our fathers.

טל Grant dew to favour thy land: make us a bleſſing in thy joy; ſtrengthen us with abundant corn and wine; and raiſe up thy deſirable city, with dew.

טל Command this good year to be crowned with dew, that the fruit of the earth may be excellent and glorious: *and* the city that is left as a cot‡, take as a crown § in thy hand, with dew.

טל Cauſe the dew to drop upon the bleſſed land; ſatisfy it with a bleſſing from the precious things of heaven, to enlighten from the midſt of darkneſs, thy vineyard ¶ that adhereth to thee, with dew.

טל Cauſe the dew to ſweeten *the fruit* of the mountains, and let thy choſen taſte thy goodneſs: deliver from the priſons thoſe that ſupplicate thee; then will we raiſe our voice to praiſe thee melodiouſly, *as* the dew.

טל With dew fill our ſtore houſes with plenty, and renew our days as of *old* time: O my beloved, raiſe our name according to thy eſtimation: and make us as a well watered garden, with dew.

* Alluding to a gate ſo called in Jeruſalem: as alſo to Piſces, the twelfth ſign of the Zodiac. † The nation.

‡ Alluding to Iſai. i. 8.

§ Ibid. lxii. 3.

¶ The nation: alluding to Pſalm. lxxx. 16.

טַל בּוֹ תְּבָרֵךְ מָזוֹן · בְּמִשְׁמַנֵּינוּ אַל יְהִי רָזוֹן · אֲיֻמָּה אֲשֶׁר הִסַּעְתָּ כַּצֹּאן · אָנָּא תָּפֵק לָהּ רָצוֹן · בְּטָל:
שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל:

פותחין הארון ·

חזן לִבְרָכָה וְלֹא לִקְלָלָה: קהל אמן ·

חזן לְשׂוֹבַע וְלֹא לְרָזוֹן: קהל אמן ·

חזן לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת: קהל אמן · סוגרין הארון

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים · וְרוֹפֵא חוֹלִים · וּמַתִּיר אֲסוּרִים · וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת · וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

נעריצך ונקדישך וכו׳ · בדף מ״ב ע״ב

מעריב ליל שני של פסח

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים · בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים · וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים · וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים · וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם

ווייל דער חזן זאגט ברכו זאגט קהל· יתברך

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ · בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חוֹשֶׁךְ וְחוֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר: וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה · וּמַבְדִּיל בֵּין

טל With the dew, blefs thou our food, and let there not be leannefs among our fat ones: for *the people whom thou didst make* terrible *by miracles*, and didst lead as sheep, we befeech thee to pour out favourable dew.

שאתה For thou art the LORD our God, who causeth the wind to blow, and the rain to defcend.

THE ARK IS OPENED.

לברכה For a bleffing, and not for a curfe. Amen.
For plenty, and not for famine. Amen.
For life, and not for death. Amen.

מכלכל *Who* fuftaineft the living with beneficence, *and* with great mercy quickeneft the dead; supporteft the fallen, and healeft the fick; thou loofeneft thofe who are in bonds, *and* wilt accomplifh thy faith unto thofe who fleep in the duft. Who *is* like unto thee, O LORD, of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killeft and reftoreft to life, and caufeft falvation to fpring forth? THE ARK IS CLOSED.

THEN SAY נעריצך &c. page, 43.

EVENING SERVICE FOR THE SECOND NIGHT OF PASSOVER.

WHILE THE READER SAYS ברכו, THE CONGREGATION SAYS.

ברכו READ. Blefs ye the LORD, who is ever bleffed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Bleffed be the LORD, who is bleffed for ever, and evermore.

יתברך Bleffed, praifed, glorified, extolled, and exalted, fhall be the holy name of the Supreme King of kings, bleffed is he: for he is the firft and the laft, and befides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praife him* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all bleffing and praife. Bleffed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Bleffed be the name of the LORD, from henceforth and for evermore.

ברוך אתה Bleffed art thou, O LORD, our God! King of the univerfe, who with his word caufeth the evening to advance gradually. Openeth the gates with wifdom; with underftanding changeth times, and varieth feafons: and difpofeth the ftars in their ftations in the heavens, according to his will. He createth day and night, caufing the light to recede from before darknefs, and darknefs before light: and caufeth the day to pafs away, and bringeth on night;

יוֹם וּבֵין לָיְלָה · יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ · אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד :

לֵיל שִׁמֻּרִים אוֹר יִשְׂרָאֵל קָדוֹשׁ אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת · בְּצוּעַן עֲצַת מַלְאָכָיו הִשְׁלִים בְּהִגָּלוֹת · גְּדֻלָּתוֹ מֵאָז יְרַנְּנוּ בְּמִקְהֵלוֹת בְּהַלְּלוֹת · לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים :

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ · תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ · עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ · וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה · וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים :

לֵיל שִׁמֻּרִים הִפְלִיא אוֹמֵן עֵצוֹת מֵרָחוֹק עָמוֹק וְנֶעְלָם · וּבוֹ כְּאוֹמֵן נִינָיו מִשִּׁעְבּוּד הֶעְלָם · וַקַּת הַטִּיבָה אַחַת עֲשָׂאָם לְעַלָּם · בְּאַהֲבַת יְיָ אֶת יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

שמע ישראל וכו׳ בדף ג׳ ע״ב ·

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ · כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ · וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים · מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים : הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ · וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ : הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר · נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר : הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים · וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ : הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵנוּ · וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵנוּ : הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה · אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם : הַמַּכֶּה

and maketh a divifion between day and night: the LORD of Hofts, is his name: the living and ever exifting God, he fhall reign continually over us, for ever and ever.

ליל שמרים *On* the night of obfervation, the holy One, who is the light of Ifrael, *to* a nation terrible as banners, fulfilled the counfel of his meffengers, when he revealed himfelf in Zoan: thenceforth, they fang the greatnefs of his praife in the congregations; to declare thy kindnefs in the morning, and thy faithfulnefs at * night. Bleffed art thou, O LORD! who caufeth the evening to advance gradually.

אהבת עולם *With* everlafting love haft thou loved the houfe of Ifrael thy people: a law, commandments, ftatutes, and judgements haft thou taught us: we therefore, O LORD, our God! when we lie down, and when we rife up, will talk of thy ftatutes; and rejoice in the words of thy law and commandments, for ever and ever: for they are our life, and the prolongation of our days: in them will we meditate day and night: and mayeft thou never remove thy love from us.

ליל שמרים *On* the night of obfervation, he wrought wonders, *by* accomplifhing the ancient, hidden, and profound counfels †; and thereon, as a nurfing father, brought his children out from bondage; *and* united in the bonds of love, he highly exalted them, according to the everlafting love of the LORD to Ifrael. Bleffed art thou, O LORD! who loveth his people Ifrael.

THEN SAY שמע ישראל page, 4.

אמת ואמונה Immutably true, and firmly eftablifhed is all this with us, that he is the LORD, our God: and *there is* none befide him; and we Ifrael are his people. He hath redeemed us from the power of kings, *and is* our King who hath delivered us from the grafp of all the violent: the God who hath avenged us of our adverfaries, and requited a recompenfe to all the enemies of our fouls. Who performeth great things that are unfearchable ‡, wonders and miracles without number: he hath appointed our foul to life, and hath not fuffered our feet to flip He hath led us over the heights of our enemies, and exalted our horn above thofe who hate us. He avenged us of Pharaoh, by wonders, figns, and miracles *wrought* in the land of the children of Ham.

* Heb. In the nights.

† The covenant made with Abraham, Gen. xv. 13. And it is his children that the Poet alludes to in the fucceeding hemiftick.

‡ Heb. Of which there is no fearch.

בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם · וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם ׃ הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף · אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע ׃ וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ · שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ · וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם · מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה ׃

מיוסד על פי א״ב כפול ושם המחבר מאיר

לֵיל שִׁמֻּרִים אַדִּיר וְנָאֶה לִתְהִלּוֹתָיו · זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו · בְּלֵילֵי חַג פֶּסַח ׃
לֵיל שִׁמֻּרִים אַנְוֶה גּוֹמֵל חֲסָדִים · תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים · בְּחַ״פ ׃
לֵיל שִׁמֻּרִים בָּא מִבְּרֵאשִׁית לְהִתְאַמֵּר · לָנוּ הַלַּיְלָה לְמִשְׁמָר · בְּחַ״פ ׃
לֵ״שׁ בְּגִין קָרְבַּן פִּסְחִי · יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי · בְּחַ״פ ׃
לֵ״שׁ גִּיהַ עוֹלָם הִתְאִיר · פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר · בְּחַ״פ ׃
לֵיל שִׁמֻּרִים גֹּשׁ רָצוּי לְכֹהֵן · מִבְּכוֹרוֹת צֹאנוֹ וּמֵחֶלְבֵיהֶן · בְּחַ״פ ׃
לֵיל שִׁמֻּרִים דָּרַךְ כּוֹכָב מִזְרָחִי · מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי · בְּחַ״פ ׃
לֵיל שִׁמֻּרִים דָּלַק מְלָכִים וְחִיְּבָם · חַרְבָּם תָּבֹא בְלִבָּם · בְּחַ״פ ׃
לֵיל שִׁמֻּרִים הַלַּיְלָה יִסְכָּה בַּפֶּלֶךְ · לִרְקָמוֹת תּוּבָל לַמֶּלֶךְ · בְּחַ״פ ׃
לֵיל שִׁמֻּרִים הֶסְחַף וְנִדְחַף אֲחוֹרַיִם · וּמוֹפֵת עַל מִצְרַיִם · בְּחַ״פ ׃
לֵיל שִׁמֻּרִים וָעַד לְשַׁבֵּר עֻלֵּנוּ · נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֵלֵינוּ · בְּחַ״פ ׃

לֵיל

In his wrath he ſlew all the firſt-born of Egypt, and brought out his people Iſrael to perpetual freedom. He cauſed his children to paſs between the diviſions of the red ſea, and ſunk their enemies and purſuers in the depths. His children then ſaw his might: they praiſed, and gave thanks to his name, and willingly ſubmitted * to his dominion. Moſes and the children of Iſrael ſang a ſong unto thee.

ליל שמרים On the night of obſervation, he who is glorious in praiſe, made a memorial of his wonderful *works*, on the night of the feaſt of paſſover.

On the night of obſervation, will I glorify him who beſtoweth gracious favours; and whoſe praiſe is in the congregation of the ſaints: *on the night* &c.

The night of obſervation, was exalted from the creation, *and* ordained for us for a night of obſervation: *on the night* &c.

On the night of obſervation, may my prayer be pleaſant to him, inſtead of my offering of the paſſover: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he adorned the world with light; *for* the beginning of thy word is light: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he who was deſirous of ſerving God, drew nigh *to offer* the firſtlings of his flock, and of their fat: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he cauſed the eaſtern ſtar † to come forth, *even* the intelligent Eathan the Ezrathite: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he purſued the kings, and deſtroyed them; for their own ſword entered their heart: *on the night* &c.

On the night of obſervation was Sarah praiſed in *Pharaoh's* palace, and in embroidery led to the king: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he became ſcabbed and was thrown backwards‡; and which was a ſign to the Egyptians§: *on the night* &c.

The night of obſervation, was appointed to break our yoke: for thy thoughts and wonders are towards us: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he reproved Abimelech, and terrified him in the ſtill dream of the night: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he poured *his wrath on* the preſumptuous

* Heb. Took his kingdom upon them.

† Abraham.

‡ That he might not touch her.

§ That they would alſo be puniſhed for oppreſſing her children.

לֵיל שִׁמֻּרִים וּכַחַ הַשַּׁאי בְּהִילָה · אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה · בְּרַחַפ׳ :

לֵיל׳ש זֵדִים רִדּוּי שָׁפַךְ · שְׁלַח יָדוֹ הָפַךְ · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש וְיִהֵר בְּטוֹב לֶאֱלוֹם · לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלוֹם · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש חֲמוּדָה בְּרָכוֹת כּוֹנָה · אֵל יַעֲקֹב בְּנָהּ · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש חִקּוּק בְּהוֹד כִּסְאָךְ · וַיָּשַׂר אֶל מַלְאָךְ · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש טוּב הַסְּכִים עַל יָדוֹ · מֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל שִׁמֻּרִים טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ · לֹא יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרָהּ · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש יוֹצְרוֹ חֲלָקוֹ בְּחָכְמָה · יוֹדֵעַ עַד מָה · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש יְלָדָה בְּנוֹף נָפְלָה · וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש כּוֹכָם נֶחֱטַט וְנִכְאוּ · הָפַךְ לַיְלָה וַיִּדַּכָּאוּ · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש כֹּהֵן וְשָׁבוּי לוּקָה · שָׂמֵחַ לְאֵיד לֹא יִנָּקֶה · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל שִׁמֻּרִים לְהָדֵק נִשְׁחַק אִקּוּנָם · רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל שִׁמֻּרִים לְבָטַח יִרְאָתָם וְלוּקָה · בּוּקָה וּמְבוּקָה וּמְבֻלָּקָה · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל שִׁמֻּרִים מְאוֹדֵי הוֹדָאוֹת לְאַדֶּקְךָ · עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש מְאוֹדֵי יֶשַׁע לְהַזְמִינִי · אֲחֻזַּת בְּיַד יְמִינִי · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל שִׁמֻּרִים נוֹרָאוֹת בַּעֲשׂוֹתְךָ נְקַוֶּה · וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל שִׁמֻּרִים נִלְחֲמוּ כּוֹכְבֵי אוֹרִים · לְעֶזְרַת יְיָ בַּגִּבּוֹרִים · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש סִיַּע צֶדֶק נְעוּרִים · צְלִיל לֶחֶם שְׂעֹרִים · בְּחַפֶּ׳ :

לֵיל׳ש סֻגַּב בְּמִבְטַח וּמָעוֹז · גֶּבֶר חָכָם בְּעוֹז · בְּחַפֶּ׳ :

ליל

ſumptuous *ſinners**, *and broke their* power: he ſent forth his hand, and overturned *them*: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he admoniſhed Laban in a dream of the night, not to ſpeak *even* † good: *on the night* &c.

On the night of obſervation, ſhe ‡ was deſirous to convey the bleſſings to her ſon Jacob: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he who is engraven on thy throne; wreſtled with the angel: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he who is good, conſented to eſtabliſh the word *ſpoken* by the hand of his ſervant: *on the night* &c.

On the night of obſervation, ſhe § perceived that her merchandize was good, her light ſhall not be quenched in the night: *on the night* &c.

The Creator divided the night of obſervation in wiſdom: *for* he knoweth how far *it reacheth*: *on the night* &c.

On the night of obſervation, lamentation fell upon Egypt, and ſhe roſe up in the night: *on the night* &c.

On the night of obſervation, they were dug out of the caves, and ſtricken; he turned the night upon them, and they were bruiſed: *on the night* &c.

On the night of obſervation, the ſlave and captive were alſo ſmitten; becauſe they rejoiced at their calamity, they were not held guiltleſs: *on the night* &c.

On the night of obſervation, the pictures of all their firſt-born were deſtroyed: *on the night* &c.

On the night of obſervation, their idols were broken: *Egypt was made* void, empty, and waſte: *on the night* &c.

On the night of obſervation, *it is proper* to praiſe || thee abundantly, for thy righteous judgments: *on the night* &c.

On the night of obſervation, didſt thou prepare the light of ſalvation for me; thou didſt take hold of my right hand: *on the night* &c.

On the night of obſervation, we hope thou wilt perform wonders; and night to night ſhall declare it: *on the night* &c.

On the night of obſervation, the bright ſtars fought *againſt Siſera*: *they came* to the help of the LORD againſt the mighty: *on the night* &c.

On the night of obſervation, *the generation* that was deſtitute of righteouſneſs, was holpen, for the *merit of* the cake of barley bread ‡: *on the night* &c.

On the night of obſervation, the wiſe man ‡‡ was ſtrengthened with a mighty promiſe: *on the night* &c.

* Of Sodom and Gomorrah. † Gen. xxxi. 24. ‡ Rebekah. § This alludes to Pharaoh's daughter's ſaving of Moſes. || Heb. Adhere to thee. ¶ See Judg. v. 20. ‡ Ibid. vii 13. ‡‡ Hezekiah.

O

לֵיל עַרְצִי פּוּל שָׁקַד · וְתַחַת כְּבוֹדוֹ יָקַד · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּרִים עוֹמֶר חֲרָמְשׁוּ פִּלְחָם · וּבְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה נִלְחָם · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּרִים פּוֹאֵר עֶלְיוֹן בַּאֲמִירוֹת · מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִירוֹת · בְּחַפֶּ׃
לֵיל פַּעְנֵחַ צָפְנַת מִעַבְדָיו · סוֹדוֹ אֶל עֲבָדָיו · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּרִים צְפִית סְדוּרָה וַאֲרוּחָה · וְהִנֵּה יָד שְׁלוּחָה · בְּחַפֶּ׃
לֵיל צָמַת בּוֹ בְּלֵיל · קַדֵּשׁ יְיָ הִלֵּל · בְּחַפֶּ׃
לֵיל קוֹמֵץ הִשְׁבִּיעַ יְשֵׁנָה · יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּרִים קוֹמַת תְּמַר הַצְּלָה · הַהֲדַסִּים אֲשֶׁר בַּמְּצֻלָה · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּרִים רוּחִי חָפְשָׁה לְמִלָּה · אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַּלָּיְלָה · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּרִים רֶוַח וְהַצָּלָה עָמְדָה · בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שֵׁמַע מִצְרַיִם לְנִצַּר · יָחִילוּ כְּשֵׁמַע צֹר · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּר לִנְקָמָה נְטוּרָה · עַל צַר הַמַּעֲטִירָה · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּרִים תְּבוּעַ בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה · אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נֶעְדָּרָה · בְּחַפֶּ׃
לֵיל תִּכְּנוּ לְיֶשַׁע וְנֵס · נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּרִים מֵאֲמָרֵי יִרְצֶה לִישׁוּעוֹת · מִקֶּדֶם פֹּעַל יְשׁוּעוֹת · בְּחַפֶּ׃
לֵיל שִׁמּוּרִים אָז בְּהוֹגִיחָךְ שְׁלוּחִים · הוֹדִינוּ לְךָ אֱלֹהִים · בְּחַפֶּ׃
לֵיל יֶשַׁע לָנוּ תְּחַדֵּשׁ · וּשְׁכִינָךְ לְעוֹלָם נוֹדֶה · בְּחַפֶּ׃

On the night of obſervation, he haſtened *to deſtroy* the violent Aſſyrians, who were burnt by the angel: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he cleaved them for the merit of the omer cut with the ſickle; and for the waving thereof, he fought their battle: *on the night* &c.

On the night of obſervation, he revealed the hidden *thing* to his ſervant*; *even* his ſecrets to his ſervants: *on the night* &c.

On the night of obſervation, the feaſt was prepared, and the watch † *was ſet*, when lo, an hand was put forth: *on the night* &c.

On the night of obſervation was he cut off, *even* on that night, becauſe he profaned the holineſs of the LORD: *on the night* &c.

On the night of obſervation, the inſtruction of taking the handful ‡ ſufficed; *for* he giveth ſleep to his beloved: *on the night* &c.

On the night of obſervation, *didſt thou* deliver thoſe who are compared to the high palm *tree*, by means of the myrtles § that *grow* in the valley: *on the night* &c.

On the night of obſervation, my ſpirit made diligent ſearch to declare *its ſentiments*: I called my ſong to remembrance in the night: *on the night* &c.

On the night of obſervation, enlargement and deliverance aroſe, for on that night *the king's ſleep* fled away: *on the night* &c.

The tidings of Egypt on the night of obſervation, is reſerved, when they will be ſo terrified at the tidings of Tſor: *on the night* &c.

The night of obſervation is reſerved and kept to take vengeance on the royal *city of* Tſor: *on the night* &c.

All the miracles that took place on the night of obſervation, ſearched for in the Law, *and* not one of them was wanting: *on the night* &c.

The night of obſervation is prepared for the wonderful ſalvation, to aſſemble the outcaſts of Iſrael: *on the night* &c.

On the night of obſervation, may he who worked ſalvation aforetime, be pleaſed to accept my prayer: *on the night* &c.

On the night of obſervation, when thou didſt give reſt to the weary: we offered thankſgiving unto thee, O God! *on the night* &c.

On the night of obſervation, make us glad with ſalvation, and we will ever praiſe thee: *on the night* &c.

* To Daniel.

† But this does not ſeem to agree with the account given by Heredotus and Xenophon of the taking of Babylon by Cyrus and Darius.

‡ An allegory, denoting inſtruction concerning the Omer.

§ Meaning Eſther.

לֵיל שִׁמֻּרִים רֶנֶן הַשִּׁיר בְּהַדְשֶׁךָ · לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ · בְּלֵילֵי חַג פֶּסַח :

לֵיל שִׁמֻּרִים טִכֵּס פְּלָאֶיךָ מִשִּׁירֵי הוֹדָאוֹת נִתְיַהַדְתָּ · יוֹמָם לְחֶסֶד וָלַיְלָה לְשִׁיר נִתְוַעַדְתָּ · כְּלוּלֶיךָ אָז בֶּאֱמוּנָה רוּחֲךָ חִסַּדְתָּ · מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים עֹז יִסַּדְתָּ : בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ · נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא : מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ · בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

לֵיל שִׁמֻּרִים מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ חַי וְקַיָּם · נִפְתַּח שִׁבְחֲךָ בִּלְשׁוֹן עָתִיד וְנִסְתַּיָּם · סָכוּ לִימִין מֹשֶׁה בּוֹקֵעַ יָם · וְהֵנִיף יָדוֹ עַל הַנָּהָר בַּעְיָם : זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב · וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :

לֵיל שִׁמֻּרִים עִטּוּר פְּלָאֵי צִדְקֶךָ בְּצָבָא וָאוֹת · קִרַבְתָּךְ לִי טוּב יְשׁוּעַת הַבָּאוֹת · שַׁתִּי בְךָ מַחְסִי בְּמַלְאֲכוּת הַנִּבְאוֹת · מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ : נ״א גָּאַל יִשְׂרָאֵל :

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם · וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים · וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ · וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ · וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן · וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ · וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ : כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה · כִּי אֵל

On the night of obſervation, when thou ſhalt renew the ſong, to praiſe thy holy name: *on the night* &c.

ליל שמרים On the night of obſervation, waſt thou alone addreſſed *with* ſongs of thankſgivings for the ſplendour of thy wonders: in the day time *didſt thou communicate thy* kindneſs, and at night *we* ſang *thy praiſe*: then didſt thou kindly endow thy bride with thy ſpirit, for *her* faithfulneſs: out of the mouths of babes and ſucklings thou haſt ordained the mighty *ſong*: *and* with gladneſs, ſong, and abundant joy, they all ſaid,

מי כמכה Who is like unto thee, O Lord! among the mighty? Who is like unto thee, glorious in holineſs, tremendous in praiſes, working miracles.

מלכותך Thy children beheld thy majeſty, *when* thou didſt divide the ſea before Moſes.

ליל שמרים On the night of obſervation, thy children beheld thy majeſty, O thou living, and eternal *God*! they began thy praiſe in the language of futurity, and ended with it: they looked to the right *hand* of Moſes *to* divide the ſea; when he ſhook his hand over the river with a vehement *wind*. This is the Rock of our ſalvation! they opened their mouth, and ſaid,

יי The Lord ſhall reign for ever and ever.

ונאמר And it is ſaid, For the Lord hath redeemed Jacob, and ranſomed him from a hand too ſtrong for him.

ליל שמרים The night of obſervation was crowned with thy righteous wonders, that are for a ſign among thy hoſts: thou wilt draw nigh to me in the coming ſalvation: *for* I put my truſt in thee, according to thy prophetic meſſages: *I know* that the king of Iſrael and his redeemer *is* the Lord of hoſts. Bleſſed art thou, O Lord! *who art* the King, Rock, and Redeemer of Iſrael. (*ſome read*, who hath redeemed Iſrael.)

השכיבנו O Lord, our God! cauſe us to lie down in peace, and raiſe us up, O our King! to *a happy* life; O ſpread thy pavilion of peace over us, and direct us with good counſel from thy preſence; and ſave us for the ſake of thy name. O ſhield us, and remove from us, *the ſtroke of* the enemy, the peſtilence, ſword, famine, and ſorrow; and remove the adverſary from before and behind us, and conceal us under the ſhadow of thy wings; for thou, O God! art our guardian and deliverer; *and* thou, O

מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃ וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ׃

אוֹר יוֹם הֶנֵף סְפִירָה הוּכְשְׁרָה בַּנּוֹגְהִים · לְצִיּוֹן
נִדָּחָה קְרוֹא דְּרוּשָׁה עֲלוֹת גְּהִים · בִּנְיַן מְפוֹאָר
כְּרַךְ מַחְמַד לֵב וְגֵהִים · מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן בְּעֶשֶׂר מַעֲלוֹת
קֹדֶשׁ גְּבוֹהִים · גִּיל לְבָבוֹת לְבָנוֹן הַמְלַבֵּן נְצוּחִים
שְׁלוּחִים · נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים׃
דְּרִישׁוּת לִדְרוֹשׁ בְּשִׁכְנָךְ מְקוֹם כִּפּוּר שְׁלָמִים · סְלוּלֵי
צִיּוֹן מְבַקְשִׁים תַּפְקִידָם הָרֵם מִכְשׁוֹלִים · הֲמוֹן חוֹגֵג
עֲלוֹת יֵרָאֶה הַתֵּר שַׁלְשְׁלִים · עֵת כִּי בָא לְהֶגְנָה בְּלִי
רִשּׁוּלִים · וּמֵהַקָּרוֹב לָהּ בִּכּוּרֵי נְדָבָה לְהַקְרִיב
בְּטוֹהַר שׁוּלַיִם · פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ יַחְדָּו חָרְבוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃
זֹרְזוּ לְהַקְדִּים שְׁלוּחִים דַּיָּנֵי גֵיא נְבוּאוֹת · צֵאת
מִבָּעֶרֶב עֲשׂוֹת כְּרִיכוֹת מֵאַבִּיבֵי תְבוּאוֹת · חוֹל
וְשַׁבָּת כְּרַבִּים מְלָאכוֹתָיו בְּשָׁלוֹשׁ בָּאוֹת · קִבְּצוּ
עֲיָרוֹת הַסְּמוּכוֹת עֵסֶק גָּדוֹל לְנָאוֹת · חֲשֵׁכָה קְצָרוּהוּ
וּנְתָנוּהוּ בְּקֻפָּה וְלָעֲזָרָה מוּבָאוֹת · מַה יְּדִידוֹת
מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת׃ טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכֻפֶּלֶת
לַמָּקוֹם עָלֵינוּ לֵאמֹר · רַבָּה עֳמָרִים בַּמִּדְבָּר כְּנֶגְדָּם
אַחַת לִתְמוֹר · יְהֻבַּט וְנִתַּן לְאַבּוּב הָאוּר בְּכֵלוּ
לִגְמוֹר · שְׁטָחוּהוּ בַּעֲזָרָה עֲמָלוֹ לְרוּחַ הַחַיִּים לִכְמוֹר ·
כַּמָּה כִּכְּרֵי מוֹר לְסַנְטֵר הַלָּז לִזְמוֹר · שִׁבְעַת חֻקּוֹת
קָצִיר יִשְׁמוֹר׃ תֻּכַּן בְּלֶתֶת וְצִבּוּר וְנִגְרַס בְּלִי חִסָּרוֹן ·
בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה נָפָה יוֹצִיאוּ מִמֶּנּוּ עִשָּׂרוֹן · נָתַן שַׁמְנוֹ
וּלְבוֹנָתוֹ יָצַק וּבָלַל בְּהִדָּרוֹן · הֵנִיף וְהִגִּישׁ קָמַץ
וּמָלַח וְהִקְטִיר הַזִּכָּרוֹן · מוֹתַר שְׁלָהֶן גָּבוֹהַּ זָכוּ בְּשִׁירֵי

God! art a merciful and gracious King. O guard *us at* our going out and coming in, with *a happy* and peaceable life, from henceforth, and for evermore.

ופרוש O ſpread thy pavilion of peace over us.

אז יום הנף The evening preceding the day that the Omer was waved, is proper to be numbered: to Zion, that now is caſt out, grant a cure; *for it is* a beautiful building: a city that is the light and deſire of every heart: the exalted habitation, *endowed* with ten high and holy degrees: it rejoiceth *all* hearts; *it is called* Lebanon, becauſe it whiteneth the blood red *treſpaſſes of* the weary: glorious things are ſpoken of thee, O thou city of God. Diligently ought we to ſearch for thy habitation; it is the place for the atonement of errors; ſeek *therefore* the paths of Zion, and lift up the ſtumbling blocks, that the multitude may go up on the holy day, to appear when the bonds are looſed: when the time ſhall come to be gracious to her without delay: and from the neareſt *place*, bring the Omer to offer in clean garments*: then burſt ye forth, and ſhout ye deſolate places of Jeruſalem. The Sanhedreen haſtened to ſend the meſſengers from Jeruſalem: they went forth at even to make bundles of the green corn†: whether it be on the week a days, or on the Sabbath, *the work was done by* three: the cities near to it, aſſembled to partake of this great buſineſs: at night, they cut it, put it in the baſkets, and brought it to the court: How amiable *are* thy tabernacles, O LORD of hoſts! Great and excellent benefits may we ſay, the Supreme Being hath beſtowed upon us: in the wilderneſs, he gave us many Omers, and in return, requireth but one: it was put into a frying pan that was perforated, that the fire ‡ *might have power to penetrate every part of it, and* thus get it ready quickly: they ſpread it out in the court, to dry it in the benign air, that is the life of *all* work: how many talents of myrrh to praiſe the keeper who hath appointed the weeks to the harveſt? It was then prepared by ſoaking it *in water*, heaped up, and broken *in a mill* that none might be loſt: *afterwards* it was ſifted through thirteen ſieves, to ſelect a tenth deal, to which was added the frankincenſe, and the oil poured on it, to mingle it handſomely: he then waved it, brought it near, took a handful, ſalted *it*, and offered it for a memorial: the remainder of the preſent from the border of the table of the moſt High, was reſerved

* Heb. Skirts.
† Barley.
‡ See Lingua Sacra Radix אבב.

for

הַהוּרוֹן · כָּל זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן: קָרֵב הָעוֹמֶר שׁוּקֵי יְרוּשָׁלַיִם מְלֵאִים בְּפֵירוֹת וּמְעֻטָּרִים · בִּזְרִיזוּת בֵּית דִּין מֵחֲצוֹת רְחוֹקִים מֻתָּרִים · מֵרָחוֹק אֶת יְיָ מָעֻזְּכֶם זִכְרוּ מַזְכִּירִים וְנוֹהֲרִים · יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה תַּעֲלֶה עַל לְבַבְכֶם נִמְהָרִים · הִזָּקוּ וְתִזְכּוּ לִשְׁמוֹעַ שִׁיר יְשׁוֹרֵר לֶהָרִים · הַר בֵּית יְיָ בְּרֹאשׁ הֶהָרִים: לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קוֹדֶשׁ נְוֵה תְהִלָּה חוֹמֵל · בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן מְלַבְלֵב מְגָדִים וְגוֹמֵל · זְהַב פַּרְוַיִם פֵּירוֹת פְּרָחָיו עוֹד מֵהֶאָמֵל · לְזֶרַע שֶׁל יִצְחָק חֶסֶד בְּיוֹם הִגָּמֵל · אֲרוֹמִמְךָ בְּעִטּוּר בִּכּוּרֵי בִקְלָתוֹת מְזֻהָבוֹת וְלֹא בְּתַרְמֵל · כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן לָךְ הֲדַר הַכַּרְמֶל: יֵרָאֶה כִּפַּת הַמּוֹקֵד תַּשְׁלוּם שָׁלֵם סְבִיבַיִךְ · שְׁמֵךְ כְּשֵׁם מַלְכֵּךְ שְׁעָרַיִךְ כְּשִׁבְטַיִךְ בַּהֲסִבַּיִךְ · הָעֵת בַּעֲדִי תִלְבָּשִׁי הֲדַר סָבַיִךְ בִּמְסִבַּיִךְ · עוֹד תַּעֲדִי תֻפַּיִךְ טִלּוּל רוּבַיִךְ בִּרְהוֹבַיִךְ · שִׁירוֹת כֹּהֲנַיִךְ בַּאֲבִיבַיִךְ · נְעִימוֹת לְוִיַּיִךְ בַּאֲבוּבַיִךְ · שַׁאֲלוּ אֶת שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יִתְרָה הַבָּתֵּךְ יְרוּשָׁלַיִם בְּנוּי שִׁבְעִים שְׁמוֹתַיִךְ · כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ הוּפְקָדוּ שׁוֹמְרֵי חוֹמוֹתַיִךְ · מַזְכִּירִים לְרַחֲמֵךְ וּלְשׁוּמֵךְ תְּהִלָּה בָּאָרֶץ לְיַשֵּׁב שׁוֹמְמוֹתַיִךְ · בְּאַהֲוָה וּבְרֵעוּת וּמִקְדָּשׁ אֵל בְּרָמָה נִוְיוֹתַיִךְ · אֲדַבְּרָה וַאֲבַקְשָׁה טוֹב וְשָׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתַיִךְ · יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם · עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

for all the males among the children of Aaron. When they offered the Omer, the ſtreets of Jeruſalem were fully adorned with new fruit: thoſe that were diſtant, depended on the diſpatch of the Beth Deen *to eat of the new fruit* after noon: remember ye, God, who hath been your ſtrength aforetime, and flow to him: ye *thoughtleſs* haſty *mortals*, let the built *city* of Jeruſalem come into your thoughts; *and* ſtrengthen yourſelves in prayer, that ye may merit to hear the ſongs ſung on the mountain of God's houſe, that will be exalted *above all* mountains. O thou *who art* merciful, thy holy, beautiful, and excellent houſe *of* praiſe, *was called* the houſe of the wood of Lebanon, becauſe it cauſed the precious fruits to bloſſom, and ripen as the gold of Parvah: O may their bloſſoms be no more cut off: on the day that thou ſhalt bountifully beſtow kindneſs on the ſeed of Iſaac, will I extol thee with the crowned firſt fruits, *brought* in golden baſkets, and not coarſe * ſacks: the glory of Lebanon, and the beauty of Carmel ſhall be given to thee. The vault of the place of burning ſhall yet be ſeen *in thy temple*, and Jeruſalem perfect around thee: thy name will be as the name of thy King; thy gates according to the number of thy tribes; at the time that thou ſhalt be clothed with thy glorious ornaments, and thy elders round about thee: thou ſhalt yet be adorned with thy timbrels, *and* thy youth dancing in thy ſtreets: thy Prieſts miniſtring with the omer†, and thy Levites with their tuneful organs. Pray for the peace of Jeruſalem: they that love thee ſhall proſper. Thy love is extraordinary, O Jeruſalem, with thy ſeventy names, built as the city whoſe equal thou ‡ art, *and whoſe* watchmen § are appointed on thy walls, to recommend thee to mercy; make thee a praiſe in the earth, and cauſe thy deſolate places to be inhabited, with brotherhood and friendſhip; and the temple of God, for the height of thy beauty: I will now ſay, and ſeek *thy* peace and proſperity ‖ within thy palaces: may there be peace within thy walls¶, and proſperity ✝ within thy palaces. Bleſſed art thou, O LORD! who ſpreadeth his pavilion of peace over us, and over all his people Iſrael, and over Jeruſalem.

וידבר And Moſes declared the ſolemn feaſts of the LORD, unto the children of Iſrael.

* Chald. hard pouch. † Heb. thy green corn.
‡ Heb. As the city that is joined to her.
§ The angels. ‖ Heb. Good.
¶ Or, Trench. ✝ Or, Tranquillity.

THEN

מעריב ליל שני של פסח

אונ! דער חזן זאגט האלב קדיש · אונ! מן אירט שמונה עשרה גלייך די ערשטי נאכט פון פסח [illegible]געט נאך ניפירן ברוך זו ע״ב דר נאך זאגט מן קדיש · עלינו · קדיש יתום · יגדל אונ! מן פאנגט אן דען עומר צו צילן :

סדר ברכת העומר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֶר : הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לָעוֹמֶר : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ : למנצח בנגינות וכו׳

דינים

וְיֶען אײנר האט פר געסן בײא נאכט ספירה צו צילן זאל ער בײא טאג צילן ווידר ברכה אונ! די איברינה נעכט מיט די ברכה · אבר ווען ער האט דען גאנצן טאג אויך ניט דראן גדאכט זוא דש איין גאנצר טאג איז פר בײא גאנגן ווידר ספירה צו צילן זאל ער די איברינה [illegible] ווידר ברכה צילן · אונ! ווען ער מסופק איז אוב ער האט גיצילט אודר ניט זאל ער ווייטר מיט דיא ברכה צילן :

יוצר ליום שני של פסח

הָאֵל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֻזֶּךָ · הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ · הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ · הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא · שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ · וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה : בְּפִי

יְ שָׁרִים תִּתְ הַלָּל : וּבְדִבְרֵי

צַ דִּיקִים תִּתְ בָּרַךְ : וּבִלְשׁוֹן

חֲ סִידִים תִּתְ רוֹמָם : וּבְקֶרֶב

קְ דוֹשִׁים תִּתְ קַדָּשׁ :

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר · שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים

לפניך

THEN SAY שׁמונה עשׂרה AS ON THE PRECEDING EVENING: AFTER WHICH SAY, עלינו &c.

THE FORM OF THE BLESSING FOR THE OMER.

ברוך Bleſſed art thou, O LORD, our God! Sovereign of the univerſe, who hath ſanctified us with his commandments, and commanded us to count *from the offering of* the Omer*.

היום This is one day from the Omer.

יהי רצון Let it be acceptable before thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, that the holy temple may ſpeedily be built in our days; and let our portion be in thy law.

RULES FOR THE OBSERVATION OF NUMBERING THE OMER.

If any one forgets to count at night, he numbers in the day, but without ſaying the bleſſing; and the other nights following, as uſual with the bleſſing: but if he ſhould not remember during the day, that he had forgotten to number, ſo that he loſt an whole day, he then counts the remaining nights without ſaying the bleſſing. If he has a doubt whether he miſſed one night or not, he counts the remainder with the bleſſing.

MORNING SERVICE FOR THE SECOND DAY OF THE FEAST OF PASSOVER.

O GOD,

Who art mighty in thy ſtrength! Who art great by thy glorious name! Art mighty for ever, and tremendous by thy fearful acts. The King, Who ſitteth on the high and exalted throne, inhabiting eternity, high and holy is his name: and it is written†, Rejoice in the LORD, O ye righteous, for to the upright praiſe is comely. With the mouth of the upright ſhalt thou be praiſed: bleſſed with the lips of the righteous: extolled with the tongue of the pious; and ſanctified in the midſt of the ſaints.

ובמקהלות And in the congregation of ten thouſands of thy people, the houſe of Iſrael, ſhall thy name and memorial, O our King! be glorified in ſong, throughout all generations; for ſuch is the duty of every created being, towards thee, O LORD, our

* See Levit. xxiii. 15.

† Pſalm. xxxiii. 1.

יוצר ליום שני של פסח

לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ ׃

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת ׳ אֵל הַהוֹדָאוֹת ׳ אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת ׳ הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה ׳ מֶלֶךְ אֵל חַי (נ״א חֵי) הָעוֹלָמִים ׃ חצי קדיש

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ ׃

והקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם ׳ יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל ׃ אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי ׃

ווייל דער חזן זאגט ברכו זאגט קהל יתברך

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה ׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם ׃

מיוסד על פי א״ב מרובע

אַפִּיק רֶנֶן וְשִׁירִים ׳ לְנוֹשְׂאֵי עַל נְשָׁרִים ׳ אֲשׁוֹרֵר כְּעָזֵי שָׁרִים ׳ שִׁיר הַשִּׁירִים ׃ אָיוֹם שֶׁבַע שׁוֹקְקוֹת ׳ נְחֲנִי עֲסִיסוֹ לְהַשְׁקוֹת ׳ אִלְפַּנִי דַּת בִּנְשִׁיקוֹת ׳ יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת ׃ בְּמַתְּתָהּ לְאוֹת מַאֲמִינֶיךָ ׳ הַמְּטָרֶת לְמוֹ מְגִנֶּיךָ ׳ בְּחַרוּתָם הִשְׁתַּעֲשַׁע בְּאוּמְנֶיךָ ׳ לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ ׃ בְּהַקְקַת אִיר שֶׁהֶרִיךָ ׳

God! and the God of our fathers, to render thanks, to praiſe, extol, glorify, exalt, aſcribe glory, bleſs, magnify, and adore *thee*, even beyond all the ſongs and praiſes of thy ſervant David, the ſon of Jeſſe, thine anointed.

ישתבח Our King, thy name ſhall be praiſed for ever: *thou art* the great, holy, and ſovereign God, in heaven and earth: for unto thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, appertaineth for evermore, ſong, and praiſe; hymn, and pſalm; ſtrength, and dominion; victory, power, and greatneſs; adoration, and glory; holineſs, and majeſty; bleſſings and thankſgivings from henceforth and for evermore. Bleſſed art thou, O LORD, God! the King, great with praiſes: the God of thankſgivings, *and* LORD of wonders: who chooſeth *to be praiſed with* ſongs of pſalmody: *and is* the King who liveth eternally.

THEN SAY, HALF קדיש.

WHILE THE READER SAYS ברכו, THE CONGREGATION SAYS,

ברכו READ. Bleſs ye the LORD, who is ever bleſſed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Bleſſed be the LORD, who is bleſſed for ever, and evermore.

ברוך אתה Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who formeth the light, and createth darkneſs: maketh peace, and createth all things: even the eternal light in the treaſure of everlaſting life: for he commanded light from darkneſs, and it was.

יתברך Bleſſed, praiſed, glorified, extolled, and exalted, ſhall be the holy name of the Supreme King of kings, bleſſed is he: for he is the firſt and the laſt, and beſides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praiſe him* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all bleſſing and praiſe. Bleſſed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Bleſſed be the name of the LORD, from henceforth and for evermore.

אפיק I will offer ſongs * and praiſe, to him who carried me on *eagles* wings: I will ſing as they who ſang, *he is* my ſtrength †, with the ſong of ſongs. He who is tremendous, ſatisfieth thoſe that are thirſty; he led me ‡ to drink of *his* ſweet *drink*: he inſtructed me in the Law with kiſſes, *as is ſaid*, Let him kiſs me with *his* kiſſes. Thou hadſt regard to the wearineſs of thoſe who believed in thee, and didſt chooſe them to delight themſelves in thy law: *as is ſaid*, Becauſe of the ſavour of thine ointment. Thou

* Chald. I will draw out.

† At the red ſea.

‡ See page 16. Note 2.

didſt

זרוע לאום משחריך · בואי בנצוח לשחריך · משכני
אחריך : גאה עדוי גאוה · עבור בראשי התאוה ·
גורלי השפיר והנוה · שחורה אני ונאוה : גלף
לחות חרת · יקרה מדר וסוחרת · גיאני ולא
לאחרת · אל תראני שאני שחרחרת : דלג קץ
להבדילי · ממשולי מר מדלי · דגלני ושח לגדלי ·
הגידה לי : דרור קרא לפרעי · כאב מיסרי ומידעי ·
דרבן כבקר רדעי · אם לא תדעי : הניס ים וקרעו ·
וצר בסאסאה פרעו · הקדים פניו והכריעו · לססתי
ברכבי פרעה : הבינני סודי סתרים · ענדני שלוש
כתרים · השמיע למנחת תורים · נאוו לחייך
בתורים : ותר די זהב · אויבי זקר תהב · והעניק
לזרע אהב · תורי זהב : וזכר ברית סבו · ומפלשת
עם הסבו · ונכח סין סבבו · עד שהמלך במסבו :
זכות עקוד מור · אץ רחמים לכמור · זלעף בשר
חמור · צרור המר : זכרון משלי אפר · חק בגנם
בספר · זרים תת כופר · אשכל הכפר : חבש מחץ
טריתי · כסה ערום עריתי · חבבני כשע געיתי ·
הנך יפה רעיתי : חבל עול רודי · נגף שוללי רדידי ·
הדשתי שיר לידידי · הנך יפה דודי : טהור פיענח
רזים · חכמי מדות מפריזים · טעמי תורות חורזים ·
קורות בתינו ארזים : טוב ערה מנצלת · עגלה גוי
מפצלת · טלאיו סך כבחוצלת · אני חבצלת : ישרני
מעקוש והיהים · חשכני מבול שוחחים · יקרני
בגיא צחיחים · כשושנה בין החוחים : יושבי נוף
בנער · הנית קנה יגער · יהלצנו ממכרסם מיער ·

didſt enlighten thoſe who ſought thy light; it was ſown for the people that ſought thee; they come to ſeek thee with praiſe: *ſaying*, Draw me after thee. He who is glorioufly adorned with majeſty, was pleaſed to paſs on before me*; he beautified and adorned my portion; for I *am* black but comely. He engraved the law on the tables, that is more valuable than precious ſtones; he exalted me *above all* † others: *yet*, Look not upon me becauſe I *am* black. He haſtened the time to ſeparate me from thoſe that are compared to a drop of the bucket: he raiſed my banners‡, and ſaid he would exalt me; *thus did he* tell me. He called freedom for my redemption§: as a father he chaſtiſed and inſtructed me; and guided me as with an ox goad: *ſaying*, If thou knoweſt not. He made the ſea flee when he rent it; and paid my oppreſſor in meaſure: he preceded him, and forced him *to enter the ſea: as is ſaid*, To my horſes in the chariots of Pharaoh. He made me underſtand the hidden ſecrets; he adorned me with three crowns: he commanded me to offer turtle doves: *ſaying*, Thy cheeks are comely with rows of Jewels. He pardoned the crime I had been guilty of, from the abundance ‖ of gold; he precipitated mine enemies into the ſea *with* ſhame; and loaded the children of thoſe that loved him, with collars of gold. He remembered the covenant of the Patriarch¶, and led them about from *the land of* the Philiſtines; and compaſſed them oppoſite Sin, While yet the King ſat at his table. The merit of him who was bound on Mount Moriah, haſtily cauſed his mercy to yearn: and burned the fleſh of thoſe *that are compared to* an aſs +, *as* a bundle of myrrh. In memory of thoſe who compared themſelves to duſt‡‡, he wrote in the book, that he would give ſtrangers for their redemption§§: *for* he is a cluſter of camphire. He bound up my ſore wound, and covered my nakedneſs: he was enamoured with me when he heard my cry, *and ſaid*, Behold, thou *art* fair my love He broke the yoke of my oppreſſor, and ſmote thoſe that robbed me of mine ornaments: I *then* compoſed a new ſong for my beloved; *ſaying*, Behold, thou *art* fair my beloved. He *who is* pure, hath diſcovered the hidden ſecrets to the ſages, who extend *good* morals: who connect the reaſons of the laws: *thus are*, The beams of our houſe of cedar. He *who is* good, *commanded me* to ſpoil the nation, that peeled *the ſkin off* my body: he covered his lambs as with a mat: *for then I was like*, The roſe *of Sharon*. He led me into the paths of rectitude; he kept me from the perverſeneſs of the idolators, and from bowing to a flock: he exalted me in the dry valley: As *is* the lily among the thorns. As he rebuked the inhabitants of Noph, ſo ſhall he rebuke the company of ſpearmen: may he deliver me from the boar

* Exod. xiii. 21. See alſo Micah. ii. 13, † Heb. And not to another. ‡ Numb ii. 2. &c. § Or, my wound, according to the Chaldee. ‖ The golden calf. ¶ Abraham: See Gen. xxi. 23. + Ezek. xxiii. 20. ‡‡ The Patriarchs. §§ Iſai. xliii. 3. and 4.

כתפוח בעצי היער: כגבור מתרונן מיין · יקץ
והריק יין · כהני לנסך יין · הביאני אל בית היין:
כפות בישיהכם בוששות · הרפוני טוחי עששות ·
כלפיד אש בחששורת · סמכוני באשישות: לי
ישקוד לדרשי · מכף משדי וחורשי · להרביצני
בנוה מדרשי · שמאלו תחת לראשי: לסבול עול
גלותכם · בלי לרחוק גאלתכם · להחיש ישע
בעתכם · השבעתי אתכם: מרים ראשי וכבודי ·
לקח טוב הזבידי · מלאכיו צו לרדי · קול דודי:
מגר באף מעציבי · נחלני חמדת צבי · מדמה
ליופר נציבי · דומה דודי לצבי: ניער מצר לי ·
ענני במצר לי · ניני חסו בצלי · ענה דודי ואמר לי:
נגידים לי דבר · שבעה קולות כמדבר: נטפי מור
העבר · כי הנה הסתו עבר: סבת שועי ויירץ ·
שלח גודרי פרץ · סונים חבל במרץ · הנצנים נראו
בארץ: סוגה עיעוי מוגידה · מוף כדונג למוגיה ·
סורה מאנחה להפיגה · התאנה חנטה פגיה:
עוים עת כסלע · ראשי תנינים לקלע · עלות פדויה
לצלע · יונתי בחגוי הסלע: עזוז הדריך בנעלים ·
יופי פעמי נעלים · ערף קמי בשעלים · אחזו לנו
שעלים: פן לי מחשילי · מה דודך משלי · פוצי
מרפיס ומדלי · דודי לי: פללתי לנורא ואיום · ראות
כמוס יום · פקח קוח אסיריך לפדיום · עד שיפוח
היום: צעקתי לצור מכאבי · מתי חתול מכאובי ·
צפות באברן מורכבי · על משכבי: צחנתי התם
נא · שור מראש אמנה · ציון קריה נאמנה · אקומה

of the wood that waſtes me: As the apple *tree* among the trees of the wood. As an hero that ſhouteth by reaſon of wine, he awaked, and girt on his armour; to enable my prieſts to pour out wine: He brought me to the banquetinghouſe. Thoſe *whoſe eyes are* cloſed up*, and darkened, reproach me, ſaying, the feet of your Meſſiah tarry, which *is* as a fire brand in my heart: *but*, I *am* ſtayed with flaggons (XI). He yet will haſten to ſeek me, from the hand of thoſe that ſpoil and waſte me‡; to make me reſt in my houſe of § ſtudy: *for* his left hand is under my head. Bear ye the yoke of your captivity, and attempt not to force your redemption; for he will haſten your ſalvation in its due time: *this* I charge you. He *who is* the exaltation of my head, and my glory, hath endowed me with a good portion, he commanded his angels to lead me: *it was*, The voice of my beloved. In wrath he caſt down thoſe that grieved me: he made me inherit the deſirable beautiful *land*: my prince ‖ is like to a fawn; *as is ſaid*, My beloved is like a roe. He overthrew thoſe that afflicted me; he anſwered me in my trouble; my children, take refuge under my ſhadow: *thus* ſpake my beloved, and ſaid unto me. He ſpoke excellent words to me, when he let me hear the ſeven ¶ voices; he cauſed the droppings of myrrh to paſs by: For lo, the winter is paſt. He hearkened to, and favourably accepted my prayer: he ſent thoſe that repaired the breach: in haſte, he deſtroyed the Egyptians: *thus*, The flowers appear on the earth. He ſent a ſpirit of giddineſs into thoſe that conſumed the nation: for the Egyptians were melted as wax; *becauſe* they would not ſuffer her who was toſſed about, to have reſpite from trouble, till the time that, The fig tree put forth her green ‡ figs. He made the mighty *waters as* hard as a rock, *therein* to caſt the heads of dragons; while the redeemed went out on the other ‡‡ ſide: *for*, My dove is in the clefts of the rock. He *who is* mighty, made thoſe that are praiſed for the beauty of their §§ ſteps, paſs over dry ſhod: he broke the neck of mine enemies in the paths: *as is ſaid*, Take us the foxes. Thoſe that weaken me, ſay to me, What is thy beloved more than my beloved? *to which I anſwer.* He drew me out of the mire, and exalted me: *for*, My beloved is mine. I have ſupplicated *him who is* fearful and tremendous, to let me ſee the concealed day‖‖, to open the priſon, for the redemption of thy captives: *as is ſaid* Until the day break. I cried to my Rock, becauſe of my ſorrow; *ſaying*, When will a cure be applied to my wound? *When* ſhall I ſee the deſtruction of thoſe who have treated me inſolently? *thus I ſaid*, On my bed. Conſume my ſin: view

* Or, Their thoughts are dark. ‡ Heb. Who plow me. § This denotes the place where the Sanhedreen ſat in the temple. ‖ Heb. Officer. ¶ At the delivery of the Decalogue at mount Sinai. ‡ This denotes the redemption from Egypt. ‡‡ Or, To Zelah: alluding to 2 Sam. xxi. 14. §§ Solom. Song. vii. 2. ‖‖ The day of our future redemption.

me

גֹּא: קִוִּיתִי לְמַשְׁפִּיל וּמֵרִים · לְחָפְשִׁי כְּאָז מֵהֲמוֹרִים · קוֹבֶלֶת מֵאֲרָיוֹת וּנְמֵרִים · מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים: קְרָנוֹת עֶשֶׂר שִׁבַּרְתִּי · לְאֻמִּים תַּחְתֵּךְ הִדְבַּרְתִּי · קוֹלוֹ שִׁמַּעֲנִי וְהוּגְבַּרְתִּי · כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי: רוֹמַמְתִּי קֶרֶן גְּגִידְכֶם · יֶשַׁע אֲשִׁירַת מַדִּיכֶם · רוֹגְנִים מְלַגְלְגוֹת סוֹדְכֶם · הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: רַבָּתִי אִשִּׁים בְּעוֹלָה · מִכָּל עֲלָמוֹת לְעַלָּה · רְצוּיָה כְּרֵיחַ עוֹלָה · מִי זֹאת עֹלָה: שָׁרֵת בְּבֵית אוּלָמוֹ · אַפְרַנִי שְׁבוּץ יַהֲלוֹמוֹ · שְׁתִיָּה מִכְלַל שְׁלָמוֹ · הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה: שׁוֹאֲגִי בְּקוֹל עָרֵב · יִחוּד בֹּקֶר וָעֶרֶב · שִׁנּוּן שְׁחוֹרוֹת כָּעוֹרֵב · כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב: תַּלְפִּיּוֹת דְּבִיר הֵיכָלוֹ · כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ · תָּעַף רְאֵמִים הִכְלִילוֹ · אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ: חזן תַּחֲנָתוֹ אִוָּה וְכִסֵּף · לוֹ הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף · תָּאָיו רִצֵּף בְּכוֹסֶף · עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף:

חזן חתום שם המחבר משולם

חזן צְאֶינָה וּרְאֶינָה	קהל וחזן	מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ מוּכְלָל:
חזן הִנָּךְ יָפָה	קהל וחזן	שׁוּבָה מְחַלֶּקֶת שָׁלָל:
חזן שִׁנַּיִךְ	קהל וחזן	לְחַתֵּךְ פְּרָט וּכְלָל:
חזן כְּחוּט הַשָּׁנִי	קהל וחזן	מְשׁוֹרֶרֶת לוֹ מַהֲלָל:
חזן כְּמִגְדַּל דָּוִיד	קהל וחזן	בְּרוּם אֲשִׁיּוֹתָיו מוּתְלָל:

קהל שְׁנֵי שָׁדַיִךְ יָכִילוּ מְלֹא כָּל הֶהָלָל · עַד שֶׁיָּפוּחַ רֵיחַ נִדְבָּכִין מוּגְלָל · כֻּלָּךְ יָפָה כְּנוֹצְצִים כְּעֵין קָלָל · אִתִּי יָפָתִי קִשּׁוּרַיִךְ לְהִתְכַּלֵּל · לִבַּבְתִּנִי וְאַרְשְׁתִּיךְ מְנַשֵּׂךְ לְהִתְעַלֵּל · מַה יָּפוּ מַעְגְּלוֹתַיִךְ

ואורחך

me from the fountain of truth, *even* Zion the faithful city: *as is ſaid*, I will riſe now. My hope is to him who bringeth down and exalteth, to free me, as he did aforetime from the Egyptians: I lament becauſe of the lions and leopards: *thus*, The watchmen found me. The ten horns have I broken: the people * I have ſubdued under thee: he made me hear his voice, which ſtrengthened me; or *it was* but little that I had paſſed *from the world*. I will exalt the horn of your anointed, *and* clothe you *with* the garments of ſalvation; and murmur not, becauſe I reveal not your ſecret†: *this*, I charge you. She that was great, will I again cauſe to be married‡: above all nations ſhall ſhe be exalted, and accepted as the *ſweet* ſavour of a burnt offering: *then the gentiles will ſay*, Who is this that cometh out? *Then ſhall we* ſerve in his temple, in his embroidered ephod *ſet with* precious ſtones: *it is* the perfect foundation of the world: Behold, his bed which *is* Solomon's. With a pleaſant voice, I cry aloud, and proclaim his UNITY morning and evening; and diligently ſtudy *the Law* that is written *in ink as* black as ravens; *and which preſerves us, as if*, They all held ſwords. All mouths pray to the oracle of his palace; *and* all ſpeak of *its* glory: with the ſtrength of the unicorn he perfected it, *as is ſaid*, He made himſelf a canopy§. He earneſtly deſired it for his reſting place: *though* the gold and ſilver *is* his, yet he paved its chambers with love‖: and made the pillars thereof, of ſilver.

צאינה READER. Go forth, and behold, CONGREGATION and READ. The King, adorned in all his beauty.

הנך READ. Lo, thou art fair! CONG. and READ. In the portion of the ſpoil which thou didſt ¶ ſpoil.

שניך READ. Thy teeth; CONG. and READ. To expreſs general and particular ‡ *terms*.

כחוט READ. *Thy lips are* like a ſcarlet thread; CONG. and READ. When they ſing praiſe to him.

כמגדל READ. Like the tower of David: CONG. and READ. Heaped on the exalted foundation.

שני שדיך Thy two breaſts contain that which filleth the whole world‡‡; till the ſavour of the incenſe ſhall aſcend *in the temple* that is to be built of rows of marble: thou art wholly fair, as the bright, ſparkling *angels*; with me my beautiful *bride*, ſhalt thou be completely adorned: thou didſt raviſh my heart, I therefore betrothed thee, to deſtroy thine oppreſſors: how beautiful are thy ways, and

* Heb. Peoples. † The time of their redemption.
‡ Alluding to Iſai. lxii. 4.
§ Or, A nuptial bed: or, a chariot. ‖ Heb. Deſire.
¶ A figure denoting the gift of the Law. ‡ Alluding to the thirteen rules. ‡‡ The divine preſence that reſided in the temple

וְאוֹרְחֵךְ סוֹלָלי · נוֹפֶת תְּטוֹפֶנָה חִכֵּךְ זֶבֶד קְדֻשָּׁה לְכַלְלִי · חזן לְרוֹמֵם גָּדוֹל וּמְהֻלָּל · הַמֵּאִיר גֵּיא וְחָלָל :

מן היבט אן המאיר לארץ אונ׳ אורט אלט נאך אנדר ביז מלא כל הארץ כבודו גלייך דען ערשטן טאג פסח בדף כו ע״ב :
חזן

גַּן נָעוּל אִוָּה שׁוֹכֵן תַּרְשִׁישִׁים · קהל שְׁלָחַיִךְ בְּחַר כְּעִירִין וְקַדִּישִׁין · נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם גָּמַר תְּמֹרוֹתַיִךְ לְהַעֲשִׁין · מַעְיָן דָּלוּחַ גָּעַל וְהֶאְשִׁים : עוּרִי הַמַּחֲצֶבֶת רַהַב לְגָזִים · בָּאתִי וְהוֹשַׁתְּ לִי דֶּרֶךְ בְּעִזִּים · אֲנִי יְשֵׁנָה זָךְ הִנְגַּנִי בַּחֲרוּזִים · פָּשַׁטְתִּי חֶלְיָתִי בְּכָרְעֵי לִתְרָזִים :

דּוֹדִי טִכְּסַנִי תַּבְנִית מֶרְכָּבוֹ · קַמְתִּי יִחַדְתִּיו כַּחֲצוּבֵי שַׁלְהֲבוֹ · פְּתַחְתִּי כְּבוֹדוֹ חָמַק מִלָּבוֹא · מְצָאוּנִי לוֹחֲמֵי פְּצָעוּנִי בְּנָוּו · הִשְׁבַּעְתִּי מְחַלָּתִי לְדוֹדִי לְחַוּוֹת · מַה דּוֹדֵךְ נָמוּ אֲלָתִי קוֹשְׁבוֹת :

דּוֹדִי סִלְסוּלוֹ בְּרִבֵּי רְבָבוֹת · רֹאשׁוֹ עָטוּר רְכוּבוֹ בָּעֲרָבוֹת · עֵינָיו כְּיוֹנִים · פּוֹנוֹת בְּכָל חֶבְיוֹנִים · לְחָיָו כַּעֲרוּגוֹת צוֹמְחוֹת בּוֹשֶׂם רִגְיוֹנִים · יָדָיו פְּשׁוּטוֹת מְקַבְּלוֹת הֶגְיוֹנִים · שׁוֹקָיו רָמוּ לַהֲדוֹךְ גֵּיאוֹנִים :

חזן חִכּוֹ מַמְתַקִּים · שַׁעֲשׁוּעַ מִדְרָשׁ וְחֻקִּים · אָנָה הָלַךְ שֶׁרַעְיָתוֹ מַדְקִים וְשׁוֹחֲקִים · דּוֹדִי תְּפוּצוֹתַי יְכַנֵּס מִמֶּרְחַקִּים · אֲנִי תִּפְאַרְתּוֹ אֲשַׁנֵּן כְּלוֹהֲטִים הַמִּתְלַהֲקִים :

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָּל חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים : בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

מן זאגט לאל ברוך יכו׳ · ביז אין אלהים זולתך גלייך דען ערשטן טאג פונפסח בדף כ״ג ע״ב :

beaten paths? thy palate drops as the honey comb, *with* the portion of ſanctified praiſe, wherewith thou doſt crown, exalt, extol, and praiſe him, who enlighteneth the earth, and the atmoſphere.

THEN SAY המאיר לארץ THE SAME AS YESTERDAY, page 21. &c.

גן נעול He who dwelleth among the Tarſheeſhim deſireth the encloſed garden: he made choice of the plants * as the holy watchers, *and as the* ſpikenard and ſaffron, which thou didſt offer as a pillar of ſmoke: *but* the troubled fountain hath he abominated and deſtroyed. Awake as when thou didſt ſmite the Egyptians, to let *thy people* paſs over; I went through the path that was formed for me in the mighty waters: while I ſlept, he *who is* pure, adorned me with chains of gold *and pearls*; *but* I was ſtript of mine ornaments, when I bowed to the images †.

דודי My beloved ornamented according to the form of his chariot; I therefore roſe up to declare his Unity as thoſe that are hewn out of fire: I repented, *but* his glory turned aſide from coming *to me:* ſo that thoſe that warred againſt me, found me, *and* wounded me in his habitation: I charge ye to tell my beloved of my wound ‡. What is thy beloved, ſaid they who heard my charge?

דודי My beloved is praiſed among the ten thouſands *of angels*; his head is crowned *with my prayers:* he rideth *above* the ſkies: his eyes *are* as *the eyes* of doves, to view every hidden *thing:* his cheeks are like the beds, from whence ſpring the deſirable ſpices: his hands are ſtretched out to receive the prayers of thoſe *that repent:* his legs *are* high to trample on the proud.

חכו His mouth is moſt ſweet, delighting in the ſtudy *of* the ſtatutes: where is thy beloved gone, *ſay the gentiles*, that he ſuffereth thee to be bruiſed and broken? My beloved will gather my diſperſed from the far diſtant *countries:* *when* I will ſpeak of his glory as the aſſembly of flaming angels.

והחיות And the living creatures § ſhall ſing, the Cherubs glorify, the Seraphim exult in ſong, and the angels bleſs *the Lord and* the face of every living creature, Ophan, and Cherub is towards the Seraphim; for oppoſite each other, they ſing praiſe, and ſay, Bleſſed *be* the glory of the LORD from his reſidence.

THEN SAY לאל ברוך &c. TILL אין אלהים זולתך page, 24. &c

* The Prophets.
† Meaning the molten calf.
‡ This is a moſt beautiful figure, denoting their ſuffering martyrdom for the ſake of his Unity.
§ Alluding to Ezek. i. 15.

מְיוּסָּד עַל פִּי א״ב הַחֲרוּזִים הָרִאשׁוֹנוֹת · וּבַשְּׁנִיּוֹת חָתוּם שֵׁם הַמְחַבֵּר מְשֻׁלָּם בְּרַבִּי קְלוֹנִימוּס חָזָק

אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי · מוֹעֵד גִּמְּרֶךָ הִדְרַרְתַּנִי · לֹא
יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שַׂמְתָנִי : בְּחַרְתַּנִי סֶגֶל
לְהַעֲמִית · שֶׁפֶר נַחֲלָתְךָ עוֹלָמִית · שׁוּבִי שׁוּבִי
הַשּׁוּלַמִּית : גְּאַלְתִּיךָ מִלַּחַץ מְזַעֲמַיִךְ · לָחוֹג חַגֵּי
מַנְעִימַיִךְ · מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ : דִּמְיוֹן מַשְׂכִּילַיִךְ יוּזְהַר ·
מַרְאֵיהֶן כְּרָקִיעַ מוּנְהַר · שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר : הִצְמַתִּי
כָּל מַעֲבִידַיִךְ · בְּהִתְלוֹנְנִי בֵּין בַּדַּיִךְ · שְׁנֵי שָׁדַיִךְ :
וְכַחְתִּי צָרַיִךְ לְעַשֵּׁן · יְרִיעוֹתַיִךְ לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן · צַוָּארֵךְ
כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן : וְעִכַּרְתִּי קָמַיִךְ לְהַאֲמֵל · רְצַצְתִּים
כְּקָנֶה קָמֵל · רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל : הוּשַׁר לַחֲמֵי
הוּשְׁעָמוּת · בְּשׁוּבַע שְׂמָחוֹת הוּנְעָמוּת · מַה יָּפִית וּמַה
נָּעַמְתְּ : טִוּוּי יְרִיעוֹת רִקְמָתֵךְ · יְדִידוּת שֶׁכֶן הֲקָמָתֵךְ ·
זֹאת קוֹמָתֵךְ : יַחַד רֵיחֵךְ תִּתַּמֵּר · קֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְתַמֵּר ·
אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר : כְּנַסְתִּיךְ לְהָהָר הַטּוֹב ·
לִדְרוֹשׁ דָּבָר טוֹב · וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב : לֶאֱגוֹד נִדָּחַי
וְהַוַּעֲדִי · וְלֵרָאוֹת בְּקִרְיַת מוֹעֲדִי · אֲנִי לְדוֹדִי : מָעוֹן
נֶחֱרַשׁ כַּשָּׂדֶה · נָאוֹר מְזִיוָךְ תֶּחֱדֶה · לְכָה דוֹדִי נֵצֵא
הַשָּׂדֶה : נָא שְׁאַג מִמְּרוֹמִים · יָרְדוּ לָטֶבַח רְאֵמִים ·
נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים : סוֹרָה בְּאוֹרְךָ תַּזְרִיחַ · מִנְחָתָהּ
כְּקֶדֶם תָּרִיחַ · הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ : עֲלוֹז בְּשִׂמְחַת
אַרְמוֹנֵךְ · וְלָרוּן כְּיוֹם הִתּוֹנֵךְ · מִי יִתֶּנְךָ : פְּרָזוֹת
מוֹשַׁב צְבָאֶיךָ · סַבֵּב כְּחָזוֹ נְבִיאֶךָ · אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ :
צִפְצוּף נוֹעַם בִּדְרָשַׁי · נֶחֱמָדִים מִפָּז בְּפָרְשַׁי · שְׂמֹאלוֹ
תַּחַת רֹאשִׁי : קֵץ אַהַב נִדְבַתְכֶם · זְמַנּוֹ מִלְּעוֹרֵר
מֵתִיכֶם · הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם : רְצוּצַת זָרִים וְרֵעוּלָה ·
קוֹמְמִיּוּת הוֹלֶכֶת וּמִתְעַלָּה · מִי זֹאת עֹלָה : שְׁעֵה

שיר

אודך I will praiſe thee, becauſe thou didſt anſwer me, and *at* the time didſt redeem me from bondage, or ever that my ſoul was aware. Thou didſt chooſe me for thy peculiar friend: O beautify thine everlaſting heritage; *ſaying*, Return, return, O Shulamite! I have redeemed thee from the oppreſſion of thoſe who vexed thee, to celebrate thy amiable feſtivals: How beautiful are thy * ſteps? The likeneſs of thy intelligent *Sanhedreen* is bright and ſplendid as the heaven. Thy navel *is like* a round goblet. I did cut off all thoſe that oppreſſed thee, when I lodged between thy ſtaves, *that appear as* Thy two breaſts. I delivered † thine enemies to the ſmoke‡: and made thee acquainted with *the Law of* the ephod and breaſt plate; *that*, Thy neck *may be* as ſtrong as a tower of ivory. I deſtroyed and cut off thoſe that roſe up againſt thee: I broke *them* as the reed that is cut down; *becauſe* Thine head upon thee is like Carmel§. My bread *which* I rained didſt thou taſte; with joy waſt thou made pleaſant; *as is ſaid*, How fair and how pleaſant art thou? Thy woven *and* embroidered curtains, for the lovely habitation which thou didſt raiſe up; *as is ſaid*, This thy ſtature. *This* together with the pillar of incenſe *that I commanded thee* to burn in the holy of holies; *was the reaſon that*, I ſaid, I will go up to the palm tree. I brought thee to this goodly mountain‖, to inſtruct thee in good words, *for* Thy palate is like the beſt wine. To bind together my outcaſts, and to appoint their appearance in my appointed city: *when thou wilt ſay*, I *am* my beloved's. Cauſe the habitation that has been plowed as a field, to be enlightened with thy ſplendour; *and ſay*, Come my beloved, let us go forth in the field. I beſeech thee, roar down from heaven to decree the unicorns ¶ to the ſlaughter: *and ſay*, Let us get up early to the vineyards. Cauſe thy light to ſhine on her who is an outcaſt; *and* accept the ſweet ſavour of her offering as aforetime: *for* The mandrakes give a ſmell. O cauſe *them* to rejoice with the joy of thy palace, and to exult as on the day of thine eſpouſals✝: O that thou wert *to do ſo*. The villages that are to be the dwelling of thy hoſts, encircle according to the viſion of thy Prophet‡‡: I would *then* lead thee, *and* bring thee. When I utter the beautiful explanations *of the Law*, that is more precious than gold: *then* His left hand *is* under my head. The end of the time which ye chearfully await, and do not rouſe your men *to action*, *is what* I charge you. Thoſe that were bruiſed, and trembled, ſhall walk high and ſecurely: *when*

* Alluding to their going up to Jeruſalem on the three great feſtivals. † Heb. Rebuked. ‡ Of the place called hell.

§ This alludes to the Phylacteries worn on the head.

‖ Mount Sinai. ¶ Meaning the nations that oppreſſed them. ✝ The day the Law was given on mount Sinai.

‡‡ Alluding to Zech. ii. 8, 9.

the

שִׁיר מִבְּתָם · הַשְׁכֵּנִי מִזֵּדִים וְאֵיתָם · שִׂימֵנִי כַּחוֹתָם :
תּוֹקֶף עוֹז אֲהָבִים · בַּל יִשְׁטְפוּן רְהָבִים · מַיִם רַבִּים :
חזן מַיִם רַבִּים תִּלַּלְתָּ עֲרֵמוֹת · אַדִּיר בַּמְּרוֹמוֹת ·
תָּשִׁירַת יָם לַחֲרָמוֹת · וְנָפִיק לָךְ רוֹמֵמוֹת :

מן זאנט עזרת ביז קדוש ישראל :

שם המחבר משולם

בְּרַח דּוֹדִי אֶל מָכוֹן לְשִׁבְתָּךְ · וְאִם עָבַרְנוּ אֶת בְּרִיתָךְ · אָנָּא זְכוֹר אִוּוּי חֻפָּתָךְ · הָקֵם קוֹשֶׁט מִלָּתָךְ · כּוֹנֵן מְשׂוֹשׂ קִרְיָתָךְ · הַעֲלוֹתָהּ עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתָךְ :

בְּרַח דּוֹדִי אֶל שָׁלֵם סֻכָּךְ · וְאִם תָּעִינוּ מִדַּרְכָּךְ · אָנָּא הָצֵץ מֵחֲרַכָּךְ · וְתוֹשִׁיעַ עַם עָנִי וּמוּתְכָךְ · חֲמָתְךָ מֵהֶם לְשַׁכֵּךְ · וּבְאֶבְרָתְךָ סֶלָה לְהִסְתּוֹכֵךְ :

בְּרַח דּוֹדִי אֶל לִבְּךָ וְעֵינֶיךָ שָׁם · וְאִם זָנַחְנוּ טוֹב מִדְּרָשָׁם · אָנָּא שְׁמַע שַׁאֲגַת צוֹרְרֶיךָ וְרִגְשָׁם · רַוֵּה מִדָּם גּוּשָׁם · וַעֲפָרָם מֵחֵלֶב יְדֻשָּׁן · וּפִגְרֵיהֶם יַעֲלֶה בָאֵשׁ :

בְּרַח דּוֹדִי אֶל מְרוֹם מֵרִאשׁוֹן · וְאִם בָּגַדְנוּ בְּכַחַשׁוֹן · אָנָּא סְכוּת צָקוּן לַחֲשׁוֹן · דְּלוּתִי מִטְּבוּעַ רִפְשׁוֹן · גְּאוֹל נְצוּרֵי כְּאִישׁוֹן · כְּאָז בַּחוֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן :
בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים · וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם ·

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל :

מן זאנט שמונה עשרה גלייך דען ערשטן טאג פסח בדף לו ע״ב :

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל · וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת ·

ומביא

the gentiles will fay, Who *is* this that cometh up? Accept the fong of thofe that are poor, *but* perfect: withhold me from prefumptuous fins, and then, Set me as a feal. *My* ftrong love cannot be quenched * by the proud ones, *who are compared to* The mighty waters.

כמים The mighty waters didft thou raife on heaps; O thou *who art* mighty in the heavens, wilt utterly deftroy the fea†; when we will loudly extol thee.

THEN SAY עזרת TILL קדוש ישראל.

ברח דודי Flee *from the captivity* my beloved, to *thy* eftablifhed habitation; and though we have broken thy covenant, yet, we befeech thee to remember the defirable canopy: confirm the certainty of thy promife, *and* eftablifh thy joyful city, which I perfer above my ‡ chief joy.

ברח דודי Flee *from the captivity* my beloved, to thy tabernacle *in* Jerufalem; and though we have ftrayed from thy way, yet, look from thy windows, and fave the poor confumed people; avert thy wrath from them, and fhelter them under thy wings for ever.

ברח דודי Flee *from the captivity* my beloved, to where § thy heart and eyes are; and though we have caft off that, that is good and pleafant‖, yet, hear the roaring raging *voice* of thofe that opprefs thy people: fatiate the clods with their blood; manure the earth with their fat; and let the fmell of their carcafes go up.

ברח דודי Flee *from the captivity* my beloved, to thy firft exalted ¶ place; and though we have dealt falfely and treacheroufly, yet, we befeech thee, hearken *to our* filent prayer; draw me out of the deep mire‡: redeem thofe whom thou haft preferved as the apple of the eye‡‡, as *thou didft* aforetime in *this* firft month.

בגלל For the fake of the fathers wilt thou fave the children; and bring redemption to their children's children. Bleffed art thou, O LORD! *who* redeemed Ifrael.

THEN SAY שמונה עשרה page 31.

O LORD! open thou my lips, and my mouth fhall declare thy praife.

ברוך אתה יי Bleffed art thou, O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Ifaac, and the God of Jacob; the great God, mighty, and tremendous; the Moft High God, who beftoweth gracious favours, Poffeffor of all

* Heb. Overflowed.
† Alluding to Ifai. xi. 15.
‡ Heb. Thy joy.
§ See 1 King. ix. 3.
‖ Meaning the Law.
¶ The temple.
‡ The captivity.
‡‡ Alluding to Deut. xxxii. 10.

things

וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה · מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן ·

כְּסוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים · וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים · אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים · לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים :

מיוסד על פי א״ב

אֲסִירִים אֲשֶׁר בַּכּוֹשָׁר שִׁעֲשַׁעְתָּ · בַּעֲנָם שׁוּעַ צְקוּנָם שַׁעְתָּ · גּוֹי וֵאלֹהָיו יַחַד הוֹשַׁעְתָּ · דִּלַּגְתָּ קֵץ וְאִתָּם נוֹשַׁעְתָּ : הוּמְשָׁכוּ אַחֲרֶיךָ בַּמִּדְבָּר כַּבְּהֵמָה · וְצוֹרְרֵיהֶם הִכִּיתָ בְּשָׁלוֹשׁ מְהוּמָה · וְזָעַמוּ בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת בְּאַף וּבְחֵימָה · חֲנוּנֶיךָ בְּפָסוֹחַ וְגָנוֹן לְרַחֵמָה : טֶרֶם הַמָּצָה חֲרָרָה חִפְּזוּ לָצֵאת בְּכִישׁוּר · יָצְאוּ לְקֵץ רָץ דּוֹד רַךְ לְתַשׁוּר · חזן כּוֹנַנְתָּ בְּכֵן חַג בַּעֲבוּתוֹת קָשׁוּר · לַהֲגוֹת בּוֹ בְּקֵץ עֶרֶךְ עִנְיַן שׁוּר :

קהל אֲהֵבוּךָ אוֹהֲבֶיךָ אוֹתָם חֲנוֹן · בְּהַר הַלְּבָנוֹן · חזן בְּפָסוֹחַ וְגָנוֹן · בַּעֲרָם תְּגוֹנֵן : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי · מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ · מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים · וְרוֹפֵא חוֹלִים · וּמַתִּיר אֲסוּרִים · וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת · וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ · מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה · וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים :

קהל מַה אִילּוּ פְּלָאֵי נִסֶּיךָ · מִתְנוֹסֵס נֵס אֶת מְנוּסֶיךָ · נָאוֹר רַחֲמֶיךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ · נִפְלָאִים וַתֵּתֵר אֶת עֲמוּסֶיךָ : סוֹךְ מֶסֶךְ רַעַל לְלוֹדִים מָסַכְתָּ · שִׂיחַ נַאֲקֶיךָ עֵת שָׁם הִסְכַּתָּ · עִבְרִים בְּאֶבְרָתְךָ סַכּוֹתָ · עוֹרִים בְּעֶבְרָתְךָ חָשַׂכְתָּ : פַּצְתָּ תְּנוּךְ הַטּוּ וְאַל

תהטאו

things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love send a Redeemer to their children, for the sake of his name, O King, Supporter, Saviour, and Shield.

מסוד חכמים According to the institution of the wise and intelligent, and their instructive knowledge; will I open my mouth with song and laud, to give thanks, and *sing* praise in the presence of him who dwelleth in the highest heavens.

אסירים Those that were in bondage, didst thou delight in due season: in Egypt didst thou hear their loud cry; a nation and its God, (XII) didst thou save; thou didst leap to the end, and wast saved with them: they were attracted after thee in the desert, as the beast *followeth its master*; and their oppressors didst thou destroy with a threefold destruction: they were vexed with ten plagues sent in wrath and indignation; but those that were favoured by thee, didst thou shield with mercy by passing over *them*. Before theirdough * was leavened, they hastily marched out in † order; they went out at the season that *the Patriarch* ran for the tender *calf* to present *to the angels, that were sent by my* beloved; therefore didst thou intend that *the beasts should be bound* with cords on the festival; and *for us* to meditate this season on the subject of the order of the *offering of the* bull‡.

אהבוך *Thy people* love thee, and *are* beloved by thee; be gracious to them on mount Lebanon: shield them, and *cause all evil* to pass by them. Blessed art thou, O LORD! the shield of Abraham.

אתה גבור Thou, O LORD! *art* mighty for ever: it is thou who revivest the dead, *and art* mighty to save. *Who* sustainest the living with beneficence, *and* with great mercy quickenest the dead: supportest the fallen, and healest the sick; thou loosenest those who are in bonds, *and* wilt accomplish thy faith unto those who sleep in the dust. Who *is* like unto thee, O LORD, of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killest and restorest to life, and causest salvation to spring forth? Thou art also faithful to revive the dead.

מה אילו How mighty are thy wonderful miracles! with them hast thou exalted those that fly to thee for refuge; O thou who art glorious, *we know that* thy mercy is over all thy works; yet multiply thy wonders for those that have been borne by thee *from the womb*§. Thou didst pour out the mixed trembling cup to the Egyptians, at the time that thou didst there hearken *to the* prayer of those that cried unto thee: the Hebrews didst thou cover with thy wings, and the blind ones didst thou put away in thy wrath.

* Chald. Cake. † Heb In rectitude.
‡ Alluding to Levit. xxii. 27. § Alluding to Isai. xlvi. 3

 Thou

תְּחֶטָּאוּ · פְּסִילֵי פוֹרְכִים לְעַמִּים לְהָטוּ · חזן צְא
לַפֶּסַח מִשְׁכוּ וְשַׁחֲטוּ · צַדְּקוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ בְּיוֹם
אֶחָד בַּל תִּשְׁחֲטוּ :

מַחְשְׁבוֹתֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ · מִפְּעֲלוֹתֶיךָ לְרוֹמְמֵנוּ · חזן
מְעוֹרֵר רְדוּמֵנוּ · מַרְעִיף מְרוֹמְמֵנוּ :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

קָמֵי קְהָלֶךָ · קִצַּצְתָּ בְּחֵילָךְ · קָפַצְתָּ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
מַהֲלָךְ · קָנוֹת לָךְ עַם מְיַחֲלָךְ : רִשַּׁפְתָּ צָרִים ·
רִבּוּעַ מַכּוֹת צוֹרְרִים · רָאָה יִרְאוּ כֵּן צוֹרִים · רוֹמֵם
צוּרִים · כְּשִׁלּוּחַ צִירִים : שַׁחַת מְשׁוּלֵי קַשׁ בְּאוֹסֶר ·
שִׁלּוּם קַרְנוֹת עֶשֶׂר · שַׁלְהֲבָם כְּאֶכְלוּ כְּקַשׁ בְּחוֹסֶר ·
שְׁטַר תַּכְלִית מַכּוֹת עֶשֶׂר : תַּמּוּ בְּרוּחַ זַלְעֲפוֹת ·
תְּמִימִים כְּיָצְאוּ בְתוֹעֲפוֹת · חזן תְּחַזֵּק יָדַיִם רָפוֹת ·
תִּפְסוֹחַ עָלֵינוּ כְּצִפֳּרִים עָפוֹת :

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ : וְאַתָּה קָדוֹשׁ
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

עֵרֶב אֲשֶׁר עָלָה אֶת עַם הִסְבַּבְתָּ · בְּכִשְׁלוֹ נוֹקְשׁו
עֲשׂוֹת זָרוֹת תִּעַבְתָּ · וּמִכְסְלֵי כוֹר הֵם לְךָ
חָצַבְתָּ · וּכְתוֹעַ הָאֲסַפְסוּף בְּלִי לְתְעוֹת צִוִּיתָ · וּמֵאֲ
מַכְאוֹב בְּדַעְתָּהּ הִבְלַגְתָּ וְהִרְחַבְתָּ · וּלְהַעֲלוֹת תַּעַל
לְתַעַל תְּאַבְתָּ · וּבְתַבְנִית אֲשֶׁר הִמְרוּךְ לְעֵין כֹּל
הִבַּבְתָּ · שׁוּר בְּעַד שׁוֹר לְתְשׁוּר הִסְבַּבְתָּ · וְעַל כָּל
תְּשׁוּרָה תְּשׁוּרוּ סִגַּבְתָּ · שֶׁמְּצָם הֶעֱבַרְתָּ · דָּפִים
הִצְלַלְתָּ · קְצָפָם הִשְׁבַּתָּ · לְהִתְלָם חִשַּׁבְתָּ · וְיֶשְׁעָם
קֵרַבְתָּ · בְּוַעֲדָם נִצַּבְתָּ · וּבְקִרְבָּם נִשְׂגַּבְתָּ וְנִתְקַדַּשְׁתָּ :
חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ :

Thou didſt command them to incline their ear to thy command-ments, and not to ſin: the idols of thoſe that oppreſſed them with rigour, where burnt before their faces, when he commanded them to take a lamb, and kill it for the paſſover; yet, were they not to kill the dam and its young in one day.

כמחשבותיך *Incline* thy thoughts to be merciful to us, and thy works to exalt us: awaken thoſe of us that ſlumber, by dropping the heavenly dew * *upon them.* Bleſſed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

קמי קהלך With thy might didſt thou cut off thoſe that roſe up againſt thy congregation: thou didſt leap from heaven, to purchaſe the people that hope in thee. Thou didſt burn the adverſaries; every plague was fourfold: thus alſo ſhall dread aſſuredly ſieze Tyre; exalt thy people, *by* ſending thy meſſengers. *Then* will thoſe that are compared to ſtraw † be deſtroyed by the Meſſiah, and the ten horns be conſumed; they will flame as thoſe that were burnt as ſtraw, and were annihilated, when *thou ſhalt* exact the completion of the bond with ten plagues. They were conſumed with an horrible tempeſt, when the perfect ones went out in ſtrength: *thus* ſhalt thou ſtrengthen the weak hands, and paſs over to them, as the birds that fly.

ימלך The LORD ſhall reign for ever, thy God, O Zion unto all generations. Hallelujah.

ואתה But thou *art* holy, O thou who inhabiteſt the praiſes of Iſrael: we ſupplicate thee; O God!

ערב The mixed *multitude* that went up with the people that thou didſt lead about, ſtumbled, and cauſed them alſo to ſtumble; by making a ſtrange *god* which thou abhorreſt, though thou didſt hew them out for thee, from the furnace of the ſimple: and commanded them not to do as the fooliſh multitude: And, as thou didſt of old know their ſorrow§, thou didſt ſtrengthen and enlarge *them*, and waſt pleaſed to grant them a cure: and with the very form which they changed for ‖ thee, didſt thou accept *them* in the ſight of all: calf for calf didſt thou cauſe to be exchanged for a preſent: and above every offering, didſt thou exalt it: thou didſt paſs by their ſhame, and didſt ſink their infamy; thou didſt turn aſide the wrath *due to* them; didſt intend to cure them, and haſten their ſalvation: in their appointed place didſt thou reſt, and in the midſt of them waſt thou extolled, and ſanctified.

חי O thou, who liveſt and exiſteſt eternally; *and art* tremendous, exalted, and holy.

* This denotes the reſurrection. Iſai. xxvi. 19.
† Edom. Obad. i. 18. § That man is prone to ſin.
‖ The firſt offering of Aaron was a calf: Levit. ix 2.

שם המחבר אלעזר בריבי קליר

אָז עַל כָּל חַיְתוֹ יַעַר נִשֵּׂאתָ שׁוֹר · וְעַל כָּל נִיחוֹחַ עֹלִית תְּשׁוּרַת שׁוֹר · לְיוֹצֵר כַּף רָצִיתָ בְּהַטָבַת פַּר שׁוֹר · לְהָווֹת כִּי בְּהַרְרֵי אֶלֶף כּוֹנַן כֹּחַ שׁוֹר: עֶלֶד וַיּוּחַס שְׁמוֹת הַמְּשֻׁשָּׁה · עֵגֶל פַּר אַלּוּף שׁוֹר בָּקָר בְּדַרַת הַמְּשֻׁשָּׁה · וְמַזָּן כִּפּוּר בְּעַד נֶפֶשׁ נְקוּבַת חֲמִשָּׁה · נֶפֶשׁ רוּחַ חַיָּה נְשָׁמָה יְחִידָה מְהֻמָּשָׁה: רָץ אֶל בָּקָר אָב בְּזֶה מוֹעֵד · עֵת אֲשֶׁר גְּדוּדִים לְהַזְמִין וָעֵד · בְּכֵן זִכְרוֹן שׁוֹר אָחֹג בְּזֶה מוֹעֵד · שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז לִהְיוֹת לִי לְעֵד: יוּקְשִׁים כְּהִתְעוּ זוּ בְּמַעֲשֵׂה הָעֵגֶל · רַבִּים עָלְצוּ וּפָצוּ אֵין יְשׁוּעָתָה לְסֶגֶל · רָם כְּחָפֵץ לְהַצְדִּיק מִלְּמֶרֶת עֵגֶל · חָק בְּלֶדֶת שׁוֹר בְּלִי לְהַזְכִּיר עֵגֶל: בְּפִטּוּי מָרֵי דְלִי רוֹעַ דִּבָּה קִשּׁוּרֵי · בְּעַם הַמְּמִירִים כָּבוֹד בְּתַבְנִית שׁוֹר · יָהּ הוֹדִיעָמוֹ כִּי נִחָם בְּאוֹרַח מִישׁוֹר · לְכָל עוֹרְכֵי שַׁי הִקְדִּים קָרְבַּן שׁוֹר: קוֹל צִפְצְפָה יוֹנַת אֵלֶם אֵיךְ בִּי יִבָּחֵר · בְּקוֹל עֲנוֹת אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי הַגּ לַיְיָ מָהָר · לְפִידָהּ נָתַן שׁוּעַ בְּלִי עוֹד לְהִתְחַר · כִּי תְּמוּר חַג מָהָר חֲגִיגַת שׁוֹר לְחַג בָּחַר: יוּקַשׁ אֵלֶה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תָּעוּ בִלְעָדַי · יְכֻפַּר אֵלֶה בְּאֵלֶה הֵם מוֹעֲדַי · חוֹן רִצּוּי שְׁלֹשָׁה אֵלֶה יַגִּישׁוּ עָדַי ·

וְאֶזְכְּרָה לָמוֹ בְּרִית שְׁלֹשֶׁת עֵדַי:

אֵל נָא לְעוֹלָם תּוּעֲרָץ · וּלְעוֹלָם תּוּקְדָּשׁ · וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ · כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלָכִים · מַלְכוּתוֹ נֶצַח · נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ · סַפְּרוּ עֻזּוֹ · פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו · קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ · רוֹן שִׁיר וָשֶׁבַח תּוֹקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

· ובכן

און Then didst thou exalt the bull above all the beasts of the forest; and above all offerings, didst thou prefer the bull: he who was formed *by thy* hand, didst thou accept with the pleasant offering of the young bull: to shew that on a thousand mountains is prepared the power of the bull. *Thus* is he prefered and called by five names in the five *books of* the Law, *viz.* Calf, steer, bullock, bull, *and* ox: therefore was it appointed to make atonement for the soul, that is expressed by five names: Nephesh, ruach, chaya, neshamah, yecheedah. The Patriarch ran for the young bullock at this season, at the time he invited the angels; I therefore will make mention of the ox on this festival; as a testimony *of which, I read the portion** beginning, "When a bull, or a sheep, or a goat *is brought forth*". When the snarers † caused this *people* to err in making the molten calf, many exulted, and said, *there is* no salvation for the peculiar *people: but* when the most High was pleased to justify Israel, he wrote *in the Law* of the bringing forth of the bull, and did not mention the calf. The evil discourse of those that are compared to a drop of the bucket, *was*, that it will ever cleave to the people that exchanged *his* glory for the likeness of an ox; but the LORD let them know that he had pardoned their sin, by prefering the offering of the bull to all others. The voice of the dumb ‡ dove *was heard*, *saying*, How can he make choice of me, after I heard the voice of song, *saying*, To morrow *is* a feast to the LORD? but *Moses* offered prayer to prevent further contention, *and* to *repair their* breach: for instead of a feast to morrow, *God* made choice of the bull to be offered on the festival. The error that they committed *in saying*, These be thy gods, shall be atoned for by the expression, These are the festivals: I will accept what they offer to me, on these three *festivals*, and will remember to them, the covenant of my three witnesses.

אלנא O God! who art ever reverenced, and ever sanctified; mayest thou reign and be extolled for ever and ever; O God! the King, tremendous, exalted, and holy: for thou art the King of kings, whose kingdom is eternal: speak ye of his tremendous *acts*; declare his might: glorify him; sanctify him; *and* extol him *with* joyful song and praise, *even* the mighty praises of his glory.

* Levit. xxii. 27.

† Or, Stumblers: meaning the Egyptians.

‡ Alluding to Psalm. lvi. 1.

וּבְכֵן שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד :

שׁוֹר אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי יִוָּלֵד :

שׁוֹר אֲשֶׁר מֵאָז עֲלֵי עוֹפֶר פָּסַח · בְּמַקְרִין וּמַפְרִיס
תֵּת כִּפְרוֹ שָׂח · גְּמוּלָיו צוּר צִוָּה עֲלֵימוֹ לִפְסוֹחַ ·
בְּאוֹמֶר וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר
פָּסַח : שׁוֹר

שׁוֹר דָּרַשׁ אָב לְהַאֲרִיחַ קְרוּאֵי אֵלִי · הֵכִין עֲגוֹת
מֵאָז לְהוֹמְשָׁכוּ אַחֲרֵי אֵלִי · וּבְצִדְקוֹ הֶחְפִּשׁוּ יִשְׁרֵי
אֵלִי · אֲשֶׁר פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : שׁוֹר

שׁוֹר וְיַעַם יְחוּמֵי אֲרַם נַהֲרַיִם · הֱיָבוּ בְתַבְנִיתוֹ
לָשׁוּב אֲהוּרַיִם · טוֹב זָכַר לָמוֹ יוֹשֵׁב כְּחוֹם
צָהֳרַיִם · בְּכִצְרַיִם בְּנָגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם : שׁוֹר

שׁוֹר יְמִין מַעֲשֵׂה שׁוֹר בּוֹ לְהַצִּיל · כִּיוְּנוּ בְּמִילוּאִים
פְּסוּחִים בּוֹ לְהַצִּיל · לְהָגֵן לְמַלֵּט לִפְסוֹחַ
וּלְהַצִּיל · כְּמוֹ בְהֶם וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל : שׁוֹר

שׁוֹר מְכַפֵּר בְּעָשׂוֹר מְשׁוּחִים בּוֹ כְּחִיבוּ · נֶעְלָם דָּבָר
בְּעֵדָה בּוֹ יֶאֱהָבוּ · סְלִיחָה מָצְאוּ בוֹ שׁוֹבָבִים
כְּהֶעֱווּ · וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ : שׁוֹר

שׁוֹר עֲלֵי מְשׁוֹרְרִים בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ · פִּשְׁעָם לִמְחוֹל
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ · צֶדֶק הֱיוֹת רֹאשׁ לְנִיחוֹחֵי
קֹדֶשׁ · בְּאֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ : שׁוֹר

שׁוֹר קָצַב לְחָגֵג וּכְשֶׂב וְעֵז בְּמִלֵּל · רֶנֶן עֲלֵימוֹ קְרִיאַת
הַלֵּל · שָׁלֹשׁ כִּתּוֹת גְּבוּרוֹת בָּם לְמַלֵּל · חזן
תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל : שׁוֹר

וּבְכֵן וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :

וככן And thus *we read*, "When a bull, or a ſheep, or a goat is brought forth",

שור When a bull, or a ſheep, or a goat is brought forth.

שור The ox that Adam * offered of old, and was given for his ranſom with his horns and hoofs; when the Rock commanded *us*†, "And ye ſhall ſay, It *is* the ſacrifice of the LORD's paſſover, who paſſed over". *When a bull* &c.

שור The Patriarch ſought the ſteer, to entertain the invited angels, and prepared cakes for *them*, whence his poſterity were attracted after God, and for his righteouſneſs, were thoſe that were perfect *in* God freed, when he paſſed over the houſes of the children of Iſrael. *When a bull* &c.

שור With the likeneſs of an ox, the poſterity of Abraham angered the LORD; ſo that they were condemned to turn backward: but he who is good, remembered him who ſat in the ‡ heat of the day, in Egypt when he ſmote the Egyptians. *When a bull* &c.

שור He prepared the bull to deliver him from the making of the ox, and alſo thoſe over whom he leaped: may he *thus* leap, ſhield, and deliver *us*, as he did in *the land of* Ham, and delivered our houſes. *When a bull* &c.

שור On the day of atonement, the bull atoned for the anointed prieſts, as alſo for the Sanhedreen, if they erred: the backſliders likewiſe, found pardon thereby, if they repented. And the people bowed the head, and worſhipped. *When a bull* &c.

שור The bull made atonement for the tranſgreſſion of thoſe that were to ſing and miniſter in the glorious § ſanctuary; it was prefered to be the firſt of the offerings on theſe feaſts of the LORD, *on* the holy convocations. *When a bull* &c.

שור The bull was appointed for the feſtival, but the lamb or the kid *for the paſſover*, over which, the praiſe was rehearſed and ſung; the three companies ‖ declared the mighty works *of God*, and praiſed him with the voice of thankſgiving, pſalmody, and praiſe. *When a bull* &c.

ובכן And thus ye ſhall ſay, *this is* a ſacrifice of the paſſover.

* Heb. Who leaped as an hart. This is pure allegory.

† Exod. xii. 27.

‡ Gen. xviii. 1.

§ See Numb. viii. 8. &c.

‖ The whole congregation was divided into three companies, See Levi's Ceremonies of the Jews, page 47.

אומץ

מְיוּסָד עַל פִּי א״ב

א וּמֶץ גְּבוּרוֹתֶיךָ הִפְלֵאתָ בַּ פֶּסַח :
בְּ רֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נִשֵּׂאתָ פֶּסַח :
גִּ לִּיתָ לְאֶזְרָחִי חֲצוֹת לֵיל פֶּסַח :
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :
דְּ לָתָיו דָּפַקְתָּ כְּחוֹם הַיּוֹם בַּ פֶּסַח :
הִ סְעִיד נוֹצְצִים עֻגּוֹת מַצּוֹת בַּ פֶּסַח :
וְ אֶל הַבָּקָר רָץ זֵכֶר לְשׁוֹר עֵרֶךְ פֶּסַח :
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :
ז וֹעֲמוּ סְדוֹמִים וְלוֹהֲטוּ בָּאֵשׁ פֶּסַח :
חֻ לַּץ לוֹט מֵהֶם וּמַצּוֹת אָפָה בְּקֵץ פֶּסַח :
טִ אטֵאתָ אַדְמַת מוֹף וְנוֹף בְּעָבְרְךָ בַּ פֶּסַח :
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :
יָ הּ רֹאשׁ כָּל אוֹן מָחַצְתָּ בְּלֵיל שִׁמּוּר פֶּסַח :
כַּ בִּיר עַל בֵּן בְּכוֹר פָּסַחְתָּ בְּדַם פֶּסַח :
לְ בִלְתִּי תֵּת מַשְׁחִית לָבֹא בִּפְתָחַי בַּ פֶּסַח :
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :
מְ סֻגֶּרֶת סֻגָּרָה בְּעִתּוֹתֵי פֶּסַח :
נִ שְׁמְדָה מִדְיָן בִּצְלִיל שְׂעוֹרֵי עֹמֶר פֶּסַח :
שׂ וֹרְפוּ מִשְׁמַנֵּי פוּל וְלוּד בִּיקַד יְקוֹד פֶּסַח :
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :
ע וֹד הַיּוֹם בְּנוֹב לַעֲמוֹד עַד גָּעָה עוֹנַת פֶּסַח :
פַּ ס יָד כָּתְבָה לְקַעֲקֵעַ צוּל בַּ פֶּסַח :
צָ פֹה הַצָּפִית עָרוֹךְ הַשֻּׁלְחָן בַּ פֶּסַח :
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :
קָ הָל כִּנְּסָה הֲדַסָּה לְשַׁלֵּשׁ צוֹם בַּ פֶּסַח :

ראש

אומץ Thy mighty power didſt thou wonderfully diſplay on the Paſſover.

Above all the ſolemn feaſts didſt thou exalt the Paſſover.

Thou didſt reveal thyſelf to the Ezrahite (XIII) in the midſt of the night of the Paſſover. And ye ſhall ſay, *this is* a ſacrifice of the Paſſover.

דלתיו Thou didſt knock (XIV) at his door on the heat of the day, on the Paſſover.

He entertained the angels with unleavened cakes on the Paſſover.

And he ran for the calf, as a * memorial of the offerings of the Paſſover. And ye ſhall ſay, *this is* a ſacrifice of the Paſſover.

זועמו He was wrath with the inhabitants of Sodom, and they were conſumed with fire on the Paſſover.

Lot was delivered from them, and baked unleavened cakes on the Paſſover.

Thou didſt ſweep the land of Moph † and Noph, when thou didſt paſs through it on the Paſſover. And ye ſhall ſay, *this is* the ſacrifice of the Paſſover.

יה O LORD! thou didſt wound the head of all the firſt-born on the obſervation of the Paſſover.

O thou who art mighty, didſt paſs over the firſt-born ſon with the blood of the Paſſover.

Not ſuffering the deſtroyer to enter my doors on the Paſſover. And ye ſhall ſay, *this is* the ſacrifice of the Paſſover.

מסוגרת *The city* ‡ that was ſhut up, was ſurrendered at the ſeaſon of the Paſſover.

Midian was deſtroyed by the cake of barley § bread of the ſheaf ‖ of the Paſſover.

The mighty *men* of Pul ¶ and Lud were deſtroyed with a burning conflagration † *on* the Paſſover. And ye ſhall ſay, *this is* the ſacrifice of the Paſſover.

עוד we will yet abide in Nob ‡‡ this day till the ſeaſon draw nigh of the Paſſover.

The palm of the hand which wrote ‖‖ the deſtruction of the foundation of the empire of Babylon on the Paſſover.

The watch is ſet, (XV) *and* the table was prepared on the Paſſover. And ye ſhall ſay, *this is* the ſacrifice of the Paſſover.

קהל Eſther gathered the congregation to faſt three days on the Paſſover**.

* Of the offerings that were afterwards ordained to be brought with the Paſcal Lamb. See Deut. xvi. 2. † Names of places in the land of Egypt. See Ezek. xxx. 13. ‡ Jericho. Joſh. vi. 1. &c. § Alluding to Judg. vii. 13. ‖ The ſheaf offering. See Levit. xxiii. 10. ¶ Sennacherib was thus called. 2 King. xv. 19—28. † Alluding to Iſai. x. 16. ‡‡ Where his army was deſtroyed by the angel. ‖‖ See Dan. v. 5. ** See Eſth, iv. 15.

ר אשׁ מְבִית רָשָׁע מָחַצְתָּ בְּעֵץ חֲמִשִּׁים בַּ פֶּסַח :
שְׁ תֵּי אֵלֶּה רֶגַע תָּבִיא לְעוּצִית בַּ פֶּסַח :
תָּ עוֹז יָדְךָ וְתָרוּם יְמִינְךָ כְּלֵיל הִתְקַדֵּשׁ חַג פֶּסַח :
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח :

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ :

בְּעֶשֶׂר מַכּוֹת פַּתְרוּסִים הִפְרַכְתָּ · וְאָרְכָּה לָמוֹ הֶאֱרַכְתָּ · לְשַׁלַּח בְּלִי עִכּוּב עַם אֲשֶׁר בֵּרַרְתָּ · וְכַמֶּה פְּעָמִים בָּמוֹ הֵעַדְתָּ · וְכָאֵלֶּה כַּמֶּה בָּם הִתְרֵיתָ · וְכִלָּיוֹן עֲלֵיהֶם לֹא גָמַרְתָּ · עַד כִּי נִגְמְרוּ רְשָׁעִים כַּאֲשֶׁר גָּזַרְתָּ · וְנִאֲצוּ לְמוּל צִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ · מִי יְיָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ · לְשַׁלַּח אֶת הָעָם אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ · וְאַתָּה לְעֻמָּם קִנְאָה אָזַרְתָּ · וּכְגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן כִּיַּיִן מִשֵּׁנָה הֵעַרְתָּ · כְּלֵי קְרָב חָגַרְתָּ · בְּאַרְצָם עָבַרְתָּ · בְּכוֹרֵיהֶם פִּגַּרְתָּ · רְהָבֵיהֶם שִׁבַּרְתָּ · רֵאשִׁית אוֹנָם הִדְבַּרְתָּ · בְּשׁוֹפְטֵיהֶם שְׁפָטִים עָשִׂיתָ · לַיְלָה חָצִיתָ · רֹאשׁ מָחַצְתָּ · תַּנִּין רִעַצְתָּ · רֹאשׁ לִוְיָתָן רִצַּצְתָּ · בְּכָל גֵּיא אוֹתָם הֵפַצְתָּ · לְמַעַן סַפֵּר שִׁמְךָ עֲצוּרָתָךְ · חֲמֵשׁ מֵאוֹת מַהֲלָךְ רַצְתָּ · וּלְסוֹף בַּסּוּף לְהוֹכִיחַ נָפַצְתָּ · וְכָל שֶׁאוֹנוֹ בְּסַאסְּאָה לְהַצְתָּ · וְעַל הֶהָרִים קִפַּצְתָּ · וּלְיֵשַׁע עַמְּךָ יָצָאתָ · וְאוֹתָם בִּזְרוֹעַ הוֹצֵאתָ · וְכָל הֲמוֹנֵי הָם כַּחוֹחִים הִצַּתָּ · כִּי כְּמִדָּתָם לָמוֹ מָדַדְתָּ · וְכָל הַיְקוּם בָּם לְמַדְתָּ · וּכְכוֹ עִנּוּ עַם אֲשֶׁר חָמַדְתָּ · בָּהּ בְּמִדָּה אוֹתָם הִשְׁמַדְתָּ : הֵם שָׁפְכוּ כַּמַּיִם דַּם עוֹלְלֵיהֶם · לָכֵן לְדָם נֶהֶפְכוּ נוֹזְלֵיהֶם : הֵם מְעַכּוּם לְמַעַן הַשְׁהִיתָם · לָכֵן עָלְתָה צְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם : הֵם לְהָצוּם בְּעָפָר וָחוֹמֶר לִלְבּוֹן לְבֵנִים ·

לכן

Thou didſt wound the head out of the houſe of the wicked, on a gallows of fifty *cubits* high on the Paſſover.

Theſe two things ſhalt thou bring in a moment on Uts*, on the Paſſover.

Strengthen thine hand, and exalt thy right hand, as on the night whereon was ſanctified the feſtival of the Paſſover.

And ye ſhall ſay, *this is* the ſacrifice of the Paſſover.

ובכן And thus will we aſcribe holineſs unto thee, for thou art the ſanctifier and ſaviour of Iſrael.

בעשר With ten plagues didſt thou break the Egyptians; though thou didſt grant them time, *and deſired them* to ſend without delay the people thou hadſt choſen: how many times didſt thou teſtify this to them, and frequently admoniſhed them of it? yet, didſt thou not utterly conſume them, till the wicked completed *the meaſure of their iniquity*, as thou hadſt decreed; and they contemned the meſſenger which thou hadſt choſen, ſaying, Who is the LORD of whom thou haſt ſpoken, that *we* ſhould ſend the people as thou haſt commanded? Then didſt thou gird thyſelf with zeal againſt them; and as a mighty warrior that ſhouts by reaſon of wine, didſt thou awake from ſleep; didſt gird on thine armour, and paſſedſt through their country; thou didſt ſlay their firſt-born, and brakeſt their pride: the beginning of their ſtrength didſt thou ſmite, and didſt inflict puniſhment on their judges: thou didſt divide the night; didſt wound the principal; didſt cruſh the dragon, and brakeſt the head of the Leviathan: in every valley didſt thou ſcatter them, that thy mighty name may be declared *in all the earth*. From heaven to earth didſt thou run *to ſave them*, and at laſt in the red ſea, didſt thou caſt them; and all his hoſt didſt thou reward † in meaſure: thou didſt leap over the mountains, and didſt go forth for the ſalvation of thy people; didſt bring them out with thy mighty arm: and all the multitude of Ham didſt thou burn as thorns: for as they meted, ſo didſt thou mete to them: and thereby didſt thou inſtruct all mankind; for as they afflicted the people that thou loveſt, ſo didſt thou in meaſure deſtroy them. They ſpilt the blood of their babes, therefore their water was turned to blood. They empaled them *in their buildings* to deſtroy them; therefore the frogs went up to deſtroy them. They oppreſſed them with duſt and ſlime

* Uts was one of the deſcendants of the original inhabitants of Mount Seir. See Gen. xxxvi. 28. and the expreſſion alludes to Iſai. xlvii. 11.

† Heb. Cruſh.

לָכֵן הוּמַר עֲפָרָם לְכִנִּים: הֵם הֶגְלוּם לְהָבִיא חַיּוֹת לְהַצְדָאוֹת · לָכֵן עָרוֹב בָּא בִגְבוּלָם לְהַצְדּוֹת: הֵם הֵשִׁיתוּם כְּמוֹ חַלְלֵי קֶבֶר · לָכֵן חַיָּתָם סֻגְּרָה לַדֶּבֶר: הֵם אִסְּרוּם לְהָרִיק רְבוּעוֹת · לָכֵן מַק חֲמוּדָם בַּאֲבַעְבּוּעוֹת: הֵם הֶעֱבִידוּם בְּחוֹם וָנֶשֶׁף · לָכֵן סֻגַּר מִקְנֵיהֶם לְבָרָד וְגַם רֶשֶׁף: הֵם גָּאוּ בַמֶּלֶךְ אֵין לָאַרְבֶּה · לָכֵן לֹא הָיָה כֵן אַרְבֶּה: הֵם הֶאֱפִילוּ בָּרָה כַּשֶּׁמֶשׁ · לָכֵן בְּשִׁבְרָם יוֹם נֶחֱשַׁךְ לְאֶמֶשׁ: הֵם יָעֲצוּ לְאַבֵּד בֵּן בְּכוֹר · לָכֵן חֲצוֹת לַיְלָה נִגַּף בָּם כָּל בְּכוֹר: הֵם זָמְמוּ לְאַבְּדָם בַּמַּיִם · לָכֵן בָּאוּ בָאֵשׁ וּבַמַּיִם: וְאַתָּה פָּסַחְתָּ בַּחֲצִי לֵיל עַל פְּתָחִים · בְּאָכְלָם זִבְחֵי פְסָחִים · וּבְעֶצֶם הַיּוֹם הוֹצֵאתָם שְׂמֵחִים · לְעֵין פַּתְרוּסִים וְכַסְלוּחִים · וְהֶצַּתּוּ כְּקוֹצִים כְּסוּחִים · וְשׁוֹשַׁנִּים כִּלַקְּטוּ מִבֵּין הַחוֹחִים · רֶנֶן וְהַלֵּל וְשִׁיר מְשׁוֹחֲחִים · רְנָנוֹת לְךָ מְשִׂיחִים · תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה פוֹצְחִים: וְאַתָּה בְּשִׂמְחָתָם שָׂמַחְתָּ · וּבִישׁוּעָתָם נוֹשַׁעְתָּ · וּבְכָל צָרָתָם צַרְתָּ · בְּכֵן קָצָם קָצַרְתָּ: וּכְמוֹ הָיוּ בֵּין הַחוֹחִים · לְנֶאֱמַן בַּיִת נִגְלֵיתָ בִּסְנֶה וְחוֹחִים: וּכְמוֹ לוֹהֲצוּ בִּלְבֵנִים וָחוֹמֶר · כֵּן נִגְלֵיתָה בִּלְבְנַת סַפִּיר בָּאוֹמֶר: וּכְהוֹצֵאתָם מִתַּחַת סִבְלוֹת · אִתָּם הוֹצֵאתָ מִסִּבְלוֹת: וּכְהוּבָאוּ בָבֶלָה · לְמַעֲנָם שִׁלַּחְתָּ בָּבֶלָה: וּכְנָדוּ לְעֵילָם · כִּסְאֲךָ הוּשָׂם בְּעֵילָם: וּכְנָעוּ לְיָוָן עוֹרַרְתָּ בּוֹא לְיָוָן: וּכְגָלוּתָם לְשֵׂעִיר · אֵלַי קוֹרֵא מִשֵּׂעִיר: וּבְשׁוּבָם מֵאֱדוֹם · אִתָּם תָּבוֹא אֱדוֹם · בָּאוֹמֶר מִי זֶה בָּא מֵאֱדוֹם: וּבְבוֹאֲךָ לְדַלְתֵי לְבָנוֹן · אִתְּךָ יָבוֹאוּ לַלְּבָנוֹן: כִּי מְרַחֵם אוֹתָם נְשָׂאתָ ·

to make bricks; therefore all their duſt was turned to lice. They drove them to take and hunt wild beaſts; therefore the mixture of ravenous beaſts came into their borders to deſtroy them. They accounted them as delivered * to the grave; therefore was their cattle delivered to the peſtilence. They prevented their performance of conjugal rites: therefore their fleſh was conſumed with blains. They made them ſlave day and night, therefore was their cattle delivered to the hail and thunder. They proudly *declared that they* had no king as the locuſts, therefore there never was ſuch locuſts. They darkened *the light of thoſe that are* compared *to the* pure ſun, therefore, when they looked for day, it was turned to darkneſs. They took counſel to deſtroy the firſt-born ſon †, therefore, all their firſt-born were ſmitten in the middle of the night. They thought to deſtroy them by water: therefore, were they brought into fire and water. In the middle of the night didſt thou paſs over their doors, when they were eating the ſacrifice of the paſſover: and in the ſelf ſame day didſt thou bring them out joyfully in ſight of all the Egyptians, whom thou didſt burn as the cut up thorns: and the lilies didſt thou gather from among the thorns, who then praiſed thee with ſong, and joyful ſhoutings; and with the voice of thankſgiving and pſalmody they burſt forth. Thou alſo didſt rejoice in their joy, and waſt ſaved in their ſalvation: for thou didſt partake of all their trouble; and therefore didſt ſhorten the period of their captivity. And, as they were among the thorns, ſo didſt thou appear in the thorn buſh to the faithful one of thy houſe: and as they were oppreſſed with bricks and mortar, ſo didſt thou appear in the paved *work* of ſapphire. And when thou didſt bring them out from bondage, waſt thou brought out with them. And when they were brought to Babylon, waſt thou alſo ſent to Babylon ‡. And when they were moved to Elam, thy throne was placed in Elam. And when they wandered to Greece, thou didſt rouſe thyſelf to come to Greece §. And when they were carried captive to Seir, *thou didſt ſay*, "*A voice* crieth unto me from ‖ Seir". And when they ſhall return from Edom, thou wilt come with them from Edom; as is ſaid ¶, "Who *is* this that cometh from Edom?" And when thou ſhalt return to the gates of Lebanon, they will come with thee to Lebanon: for from the

* Heb. As ſlain for the grave.

† This denotes the nation. See Exod. iv. 22.

‡ Alluding to Iſai. xliii. 14.

§ Alluding to Zech. ix 13.

‖ Iſai. xxi. 11.

¶ Ibid lxiii. 1.

womb

ובמבטן אותם העמסת · כרעים ואחים הם לך
התאמת · בבריתם להם עמם רדית · וכל מהנך
הודרת · ובעלותם אתם עלית · וכל משרתיך
העליתה · ובצאתם יצאת · ובענוים נמצאת ·
ובנוחם מנוחה מצאת · וצבאותיך אשר במעלה
הוצאת · להודיעם כי במו נרציתה · ובשבילם
גיא ודוק יצרת · ובקרבם נתקדשת · ונשגבת
ונערצת · ונתהדרת ונתאדרת · וכפאר מעלה
פארם אמצת · וכשירות רום שירותם חפצת ·
ובקדשת מרום קדשתם היות פצת · ובכנוי שם
גבוה שמותם חצצת : אלים בשם אלים · אלהים
בשם אלהים · בנים בשם בניך · מחנות בשם
מחנות · שמות בשם שמות · מחיצות בשם
מחיצות · אין כאל בשם מיכאל · גבורי אל בשם
גבריאל · בני יעקב בשם אלהי יעקב · קדוש יעקב
בשם קדוש יעקב · משלשי קודש בשם משלשי
קודש :

ככתוב על יד נביאך וכו'

דער חזן זאגט אתה בחרתנו · יעלה ויבא · והשיאנו · רצה ומודים · ברכת כהנים · שים שלום וכולי · אונ' מן זאגט גאנץ הלל גלייך דען ערשטן טאג פסח בדף ע"ר ע"ב · גאנץ קדיש · אונ' מן זאגט אין כמו ך על הכל וכולי · ויעזור ויגון וכולי · אונ' מן היבט אויש צווייא ספרי תורה · אונ' מן לייאנט אין דען ערשטן ספר תורה אין אמור שור או כשב אונ' אין דען אנדרן ספר תורה לייאנט מן ווידר אלז וויא געשטרט ובחודש הראשון :

וידבר יהוה אל־משה לאמר : שור או־כשב או־עז כי יולד
והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה
ירצה לקרבן אשה ליהוה : ושור או־שה אתו ואת־בנו לא
תשחטו ביום אחד : וכי־תזבחו זבח־תודה ליהוה לרצנכם
תזבחו : ביום ההוא יאכל לא־תותירו ממנו עד־בקר אני

יהוה

womb haſt thou carried them; and from the belly haſt thou borne them: and as brethren and friends waſt thou aſſociated with them. When they went down to Egypt, thou didſt go down with them with all thy hoſt; and when they came up again, thou and all thy miniſtring angels came up with them. And when they came forth, thou wentedſt forth: and in their affliction, waſt thou found: and in their reſt didſt thou find reſt: and thy heavenly hoſt didſt thou draw out*; to let them know that thou didſt accept them; and that for their ſake thou didſt create heaven and earth: and in the midſt of them, waſt thou ſanctified, exalted, and reverenced, glorified, and extolled. And as the praiſe of the angels, haſt thou ſtrengthened their praiſe; and as *their* exalted ſongs, haſt thou deſired their ſongs; and haſt ſaid, that their holineſs ſhall be as the heavenly ſanctification. Thou didſt call their ſurnames as thoſe of the angels; Ealim by the name of Ealim†: Elohim by the name of Elohim: children by the name of children: camps by the name of camps: their names are alike, their degrees are the ſame: *thus* there is no god *like our God*, is contained in the name of Michael: the mighty of God, in the name of Gabriel: the children of Jacob, in the name of the God of Jacob: the holy one of Jacob, by the name of the holy one of Jacob: and thus they alſo offer the threefold ſanctification.

THEN SAY כנתוב &c.

AFTER WHICH, THE READER SAYS אתה בחרתנו &c. THEY THEN SAY WHOLE HALLEL, &c. AND TAKE TWO LAWS OUT OF THE ARK, IN THE FIRST OF WHICH, THE FOLLOWING PORTION IS READ TO FIVE PERSONS.

וידבר And the LORD ſpake unto Moſes, ſaying, When a bullock, or a ſheep, or a goat is brought forth, then it ſhall be ſeven days under the dam: and from the eighth day and thenceforth, it ſhall be accepted for an offering made by fire unto the LORD. And whether *it be* cow, or ew, ye ſhall not kill it, and her young, both in one day. And when ye will offer a ſacrifice of thankſgiving unto the LORD, offer *it* that it may be accepted of you. On the ſame day it ſhall be eaten up, ye ſhall leave none of it until the

* At the donation of the Law.

† This is pure allegory; and denotes that the nation is called by the ſame names as the angels are.

morrow

יְהֹוָה׃ וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֺתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהֹוָה׃ וְלֹא
תְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהֹוָה
מְקַדִּשְׁכֶם׃ הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהֹוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ
אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה
מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה
לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַיהֹוָה בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ לוי אֵלֶּה
מוֹעֲדֵי יְהֹוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם׃
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבָּיִם פֶּסַח
לַיהֹוָה׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמַּצּוֹת לַיהֹוָה
שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהֹוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית
קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְהֵנִיף אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהֹוָה לִרְצֹנְכֶם
מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת יְנִיפֶנּוּ הַכֹּהֵן׃ וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת־
הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה לַיהֹוָה׃ וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אִשֶּׁה לַיהֹוָה רֵיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכֹּה
יַיִן רְבִיעִת הַהִין׃ וְלֶחֶם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ ישראל וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמָּחֳרַת
הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הֲבִיאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת
תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ

morrow: I *am* the LORD. Therefore ſhall ye keep my commandments, and do them: I *am* the LORD. Neither ſhall ye profane my holy name, but I will be hallowed among the children of Iſrael: I *am* the LORD which halloweth you: Who brought you out of the land of Egypt, to be your God: I *am* the LORD.

And the LORD ſpake unto Moſes, ſaying, Speak unto the children of Iſrael, and ſay unto them, *Concerning* the feaſts of the LORD, which ye ſhall proclaim *to be* holy convocations, *even* theſe *are* my feaſts. Six days ſhall work be done; but the ſeventh day *is* the ſabbath of reſt, an holy convocation, ye ſhall do no work *therein:* it *is* the ſabbath of the LORD in all your dwellings.

Theſe *are* the feaſts of the LORD, *even* holy convocations, which ye ſhall proclaim in their ſeaſons. In the fourteenth *day* of the firſt month, between the evenings, *is* the LORD's paſſover. And on the fifteenth day of the ſame month, *is* the feaſt of unleavened bread unto the LORD: ſeven days ye muſt eat unleavened bread. On the firſt day ye ſhall have an holy convocation: ye ſhall do no ſervile work therein. But ye ſhall offer an offering made by fire unto the LORD ſeven days: on the ſeventh day *is* an holy convocation, ye ſhall do no ſervile work *therein.*

And the LORD ſpake unto Moſes, ſaying, Speak unto the children of Iſrael, and ſay unto them, When ye be come into the land which I give unto you, and ſhall reap the harveſt thereof, then ye ſhall bring an omer* of the firſt fruits of your harveſt unto the prieſt. And he ſhall wave the omer before the LORD, to be accepted for you: on the morrow after the holy day, the prieſt ſhall wave it. And ye ſhall offer that day, when ye wave the omer, an he-lamb without blemiſh, of the firſt year, for a burnt-offering unto the LORD. And the meat offering thereof *ſhall be* two tenth-deals of fine flour mingled with oil, an offering made by fire unto the LORD *for* a ſweet favour; and the drink-offering thereof *ſhall be* of wine, the fourth *part* of an hin. And ye ſhall eat neither bread, nor parched corn, nor green ears, until the ſelf-ſame day that ye have brought an offering unto your God: *it ſhall be* a ſtatute for ever throughout your generations, in all your dwellings.

And ye ſhall count unto you from the morrow after the holy day, from the day that ye brought the omer of the wave-offering ſeven ſabbaths ſhall be complete: Even unto the morrow after the

* See Note 8. Vol. 4th.

חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם
תָּבִיאוּ׀ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ
תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃ וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שִׁבְעַת
כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ
עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃
וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
לְזֶבַח שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף הַכֹּהֵן׀ אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכֻּרִים תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃ וּקְרָאתֶם
בְּעֶצֶם׀ הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּבְקֻצְרְכֶם
אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא־תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ
לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ רביעי
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן
תְּרוּעָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ׃ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה
לַיהוָה׃ וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם
כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר לֹא־תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל־
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי
אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד־
עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃ חמישי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃

feventh week fhall ye number fifty days, and ye fhall offer a new meat-offering unto the LORD. Ye fhall bring from your habitations two wave loaves, of two tenth-deals: they fhall be of fine flour, leaven fhall they be baken; *they are* the firft fruits unto the LORD. And ye fhall offer with the bread feven lambs without blemifh, of the firft year, and one young bull, and two rams: they fhall be *for* a burnt-offering unto the LORD: with their meat-offering, and their drink-offerings, *even* an offering made by fire of a fweet favour unto the LORD. And ye fhall facrifice one kid of the goats for a fin-offering, and two lambs of the firft year, for a facrifice of peace-offerings. And the prieft fhall wave them with the bread of the firft fruits, *for* a wave-offering before the LORD, with the two lambs: they fhall be holy to the LORD for the prieft. And ye fhall proclaim on the felf-fame day, *that* it may be an holy convocation unto you: ye fhall do no fervile work *therein: it fhall be* a ftatute for ever in all your dwellings throughout your generations. And when ye reap the harveft of your land, thou fhalt not make clean riddance of the corners of thy field, when thou reapeft, neither fhalt thou gather any gleaning of thy harveft; thou fhalt leave them unto the poor, and to the ftranger: I *am* the LORD your God.

And the LORD fpake unto Mofes, faying, Speak unto the children of Ifrael, faying, In the feventh month, on the firft *day* of the month, fhall ye have a fabbath, a memorial of founding *the cornet*, an holy convocation. Ye fhall do no fervile work *therein*: but ye fhall offer an offering made by fire unto the LORD. And the LORD fpake unto Mofes, faying, Alfo, on the tenth *day* of this feventh month, *there fhall be* a day of atonement, it fhall be an holy convocation unto you, and ye fhall afflict your fouls and offer an offering made by fire unto the LORD. And ye fhall do no work in that fame day; for it *is* a day of atonement, to make an atonement for you before the LORD your God. For whatfoever foul *it be* that fhall not be afflicted in that fame day, he fhall be cut off from among his people. And whatfoever foul *it be* that doeth any work in that fame day, the fame foul will I deftroy from among his people. Ye fhall do no manner of work: *it fhall be* a ftatute for ever throughout your generations, in all your dwellings. It *fhall be*, unto you a fabbath of reft, and ye fhall afflict your fouls in the ninth *day* of the month at even: from even unto even fhall ye celebrate * your fabbath.

* Heb. Reft.

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־
קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ
אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ אֵלֶּה
מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה
לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וּנְסָכִים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ מִלְּבַד
שַׁבְּתֹת יְהוָה וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד
כָּל־נִדְבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה׃ אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאָסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת־חַג־
יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
שַׁבָּתוֹן׃ וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת
תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת וְעַרְבֵי־נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים׃ וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים
בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ׃
בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת׃
לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶת־מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

למפטיר בפרשת פנחס

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה׃
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג שִׁבְעַת יָמִים
מַצּוֹת יֵאָכֵל׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃

ומנחתם

And the LORD ſpake unto Moſes, ſaying, Speak unto the children of Iſrael, ſaying, The fifteenth day of this ſeventh month, *ſhall be* the feaſt of tabernacles *for* ſeven days unto the LORD. On the firſt day *ſhall be* an holy convocation: ye ſhall do no ſervile work *therein*. Seven days ye ſhall offer an offering made by fire unto the LORD: on the eighth day ſhall be an holy convocation unto you, and ye ſhall offer an offering made by fire unto the LORD: it *is* a ſolemn aſſembly*, *and* ye ſhall do no ſervile work *therein*. Theſe *are* the feaſts of the LORD, which ye ſhall proclaim to be holy convocations, to offer an offering made by fire unto the LORD, a burnt-offering, and a meat-offering, a ſacrifice, and drink-offering, every thing upon his day: Beſide the ſabbath of the LORD, and beſide your gifts, and beſide all your vows, and beſide all your free-will-offerings, which ye give unto the LORD. Alſo, on the fifteenth day of the ſeventh month, when ye have gathered in the fruit of the land, ye ſhall keep a feaſt unto the LORD ſeven days; on the firſt day *ſhall be* a ſabbath, and on the eighth day *ſhall be* a ſabbath. And ye ſhall take unto you, on the firſt day, the fruit of goodly trees, branches of palm trees, and the boughs of thick trees, and willows of the brook; and ye ſhall rejoice before the LORD your God ſeven days. And ye ſhall keep it a feaſt unto the LORD ſeven days in the year: *it ſhall be* a ſtatute for ever in your generations, ye ſhall celebrate it in the ſeventh month. Ye ſhall dwell in booths ſeven days: all that are Iſraelites born ſhall dwell in booths; That your generations may know that I made the children of Iſrael to dwell in booths, when I brought them out of the land of Egypt: I *am* the LORD your God. And Moſes declared unto the children of Iſrael the feaſts of the LORD.

IN THE SECOND, THE FOLLOWING PORTION IS READ TO THE MAPHTIR.

ובחדש And in the fourteenth day of the firſt month *is* the paſſover of the LORD. And on the fifteenth day of this month *is* the feaſt: ſeven days ſhall unleavened bread be eaten. On the firſt day *ſhall be* an holy convocation; ye ſhall do no manner of ſervile work *therein*. But ye ſhall offer a ſacrifice made by fire *for* a burnt-offering unto the LORD; two young bulls, and one ram, and ſeven lambs of the firſt year: they ſhall be unto you with-

* Heb. A *day of* reſtraint.

out

וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

הפטרה ליום שני של פסח במלכים ב׳ בסימן כ״ג

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיַּאַסְפוּ אֵלָיו כָּל־זִקְנֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃ וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ בֵּית־יְהוָה וְכָל־אִישׁ יְהוּדָה וְכָל־יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם אִתּוֹ וְהַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לְמִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְאָזְנֵיהֶם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה׃ וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל הָעַמּוּד וַיִּכְרֹת אֶת־הַבְּרִית לִפְנֵי יְהוָה לָלֶכֶת אַחַר יְהוָה וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְאֶת־עֵדְוֹתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו בְּכָל־לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ לְהָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַכְּתֻבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה וַיַּעֲמֹד כָּל־הָעָם בַּבְּרִית׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה וְאֶת־שֹׁמְרֵי הַסַּף לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה אֵת כָּל־הַכֵּלִים הָעֲשׂוּיִם לַבַּעַל וְלָאֲשֵׁרָה וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמָיִם וַיִּשְׂרְפֵם מִחוּץ לִירוּשָׁלִַם בְּשַׁדְמוֹת קִדְרוֹן וְנָשָׂא אֶת־עֲפָרָם בֵּית־אֵל׃ וְהִשְׁבִּית אֶת־הַכְּמָרִים אֲשֶׁר נָתְנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וַיְקַטֵּר בַּבָּמוֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמְסִבֵּי יְרוּשָׁלִָם וְאֶת־הַמְקַטְּרִים לַבַּעַל לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וְלַמַּזָּלוֹת וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּצֵא אֶת־הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לִירוּשָׁלִַם אֶל־נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרֹף אֹתָהּ בְּנַחַל קִדְרוֹן וַיָּדֶק לְעָפָר וַיַּשְׁלֵךְ אֶת־עֲפָרָהּ עַל־קֶבֶר בְּנֵי הָעָם׃ וַיִּתֹּץ אֶת־בָּתֵּי הַקְּדֵשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֹרְגוֹת שָׁם

out blemiſh. And their meat-offering *ſhall be of* flour mingled with oil: three tenth-deals ſhall ye offer for a bull, and two tenth-deals for a ram, A ſeveral tenth-deal ſhalt thou offer for every lamb, throughout the ſeven lambs: And one goat *for* a ſin-offering, to make an atonement for you. Ye ſhall offer theſe beſide the burnt offering in the morning, which *is* for a continual burnt offering. After this manner ye ſhall offer daily throughout the ſeven days, the meat of the ſacrifice made by fire of a ſweet ſavour unto the LORD: it ſhall be offered beſide the continual burnt-offering, and his drink-offering. And on the ſeventh day ye ſhall have an holy convocation; ye ſhall do no ſervile work.

THE PORTION FROM THE PROPHETS, FOR THE SECOND DAY OF PASSOVER.

וישלח המלך And the king ſent, and they gathered unto him all the elders of Judah, and of Jeruſalem. And the king went up into the houſe of the LORD, and all the men of Judah, and all the inabitants of Jeruſalem with him, and the prieſts, and the prophets, and all the people both ſmall * and great: and he read in their ears all the words of the book of the covenant *which was* found in the houſe of the LORD. And the king ſtood by a pillar, and made a covenant before the LORD, to walk after the LORD, and to keep his commandments and his teſtimonies, and his ſtatutes, with all *their* heart, and with all *their* ſoul, to perform the words of this covenant, *that were* written in this book: and all the people ſtood to the covenant. And the king commanded Hilkiah the high prieſt, and the prieſts of the ſecond order, and the keepers of the door, to bring forth out of the temple of the LORD, all the veſſels *that were* made for Baal, and for the grove, and for all the hoſt of heaven: and he burnt them without Jeruſalem in the fields of Kidron, and carried the aſhes of them unto Beth-el. And he put down the idolatrous prieſts, whom the kings of Judah had ordained to burn incenſe in the high places, in the cities of Judah, and in the places round about Jeruſalem, them alſo that burnt incenſe unto Baal, to the ſun, and to the moon, and to the planets, and to all the hoſt of heaven. And he brought out the grove from the houſe of the LORD, without Jeruſalem, unto the brook Kidron, and burnt it at the brook Kidron, and ſtampt *it* ſmall to powder, and caſt the powder thereof upon the graves of the children of the people. And he brake down the houſes of the Sodomites that *were* by the houſe of the LORD, where the women wove hangings for

* Heb. From ſmall even unto great.

the

בָּתִּים לָאֲשֵׁרָה׃ וַיָּבֵא אֶת־כָּל־הַכֹּהֲנִים מֵעָרֵי יְהוּדָה וַיְטַמֵּא
אֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר קִטְּרוּ־שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים מִגֶּבַע עַד־בְּאֵר שָׁבַע
וְנָתַץ אֶת־בָּמוֹת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר־פֶּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׂר־הָעִיר
אֲשֶׁר־עַל־שְׂמֹאול אִישׁ בְּשַׁעַר הָעִיר׃ אַךְ לֹא יַעֲלוּ כֹּהֲנֵי
הַבָּמוֹת אֶל־מִזְבַּח יְהוָה בִּירוּשָׁלָם כִּי אִם־אָכְלוּ מַצּוֹת בְּתוֹךְ
אֲחֵיהֶם׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כַּכָּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה׃ כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח
הַזֶּה מִימֵי הַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכֹל יְמֵי מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה׃ כִּי אִם־בִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלָם׃ וְגַם אֶת־
הָאֹבוֹת וְאֶת־הַיִּדְּעֹנִים וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַגִּלֻּלִים וְאֵת כָּל־
הַשִּׁקֻּצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בִּעֵר יֹאשִׁיָּהוּ
לְמַעַן הָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתֻבִים עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה׃ וְכָמֹהוּ לֹא־הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ
אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה בְּכָל־לְבָבוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מְאֹדוֹ
כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כָּמֹהוּ׃

דער מפטיר זאגט די ברכות פון דער הפטרה · ווערט מן גיפנדן בדף ל"ב ע"ב · דער נאך זאגט מן אשרי · יהללו · אונ' זעצט די ספרי תורה ווידר אין היכל · דר נאך היבט דר חזן אן הלב קדיש · אונ' מן אורט שמונה עשרה גלייך דען ערשטן טאג פסח · אונ' די כהנים נינן צו דוכנן · דער נאך זאגט מן גאנץ קדיש · אין כאלהינו · עלינו · קדיש יתום · יגדל :

the grove. And he brought all the priests out of the cities of Judah, and defiled the high places where the priests had burnt incense, from Geba to Beer-sheba, and brake down the high places of the gates that *were* in the entering in of the gate of Joshua the governor of the city, which *were* on a man's left hand at the gate of the city. Nevertheless, the priests of the high places came not up to the altar of the LORD in Jerusalem, but they did eat of the unleavened bread among their brethren. And the King commanded all the people, saying, Keep the passover unto the LORD your God, as *it is* written in the book of this covenant. Surely there was not holden such a passover from the days of the judges that judged Israel, nor in all the days of the kings of Israel, nor of the kings of Judah: But in the eighteenth year of king Josiah, *wherein* this passover was holden to the LORD in Jerusalem. Moreover, the *workers with* familiar spirits, and the wizards, and the images, and the idols, and all the abominations that were seen in the land of Judah, and in Jerusalem, did Josiah put away, that he might perform the words of the law, *which were* written in the book that Hilkiah the priest found in the house of the LORD. And like unto him was there no king before him, that turned to the LORD with all his heart, and with all his soul, and with all his might, according to all the law of Moses, neither after him rose there *any* like him.

THE MAPHTIR SAYS THE BLESSINGS: AFTER WHICH, THEY SAY, אשרי THEN יהללו &c. AND THE LAWS ARE PUT INTO THE ARK AGAIN: AND THEY SAY THE MUSAPH, THE SAME, IN EVERY PARTICULAR, AS ON THE FIRST DAY OF THE FEAST.

יוֹצֵר לְשַׁבַּת חוֹל הַמּוֹעֵד שֶׁל פֶּסַח

דער חזן היבט אן שוכן עד וכו׳ · האלב קדיש :

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ :

זהקהל עניז בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם · יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חוֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל : אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאוֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי :

ווייל דער חזן ואגט ברכו זאגט קהל יתברך:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה : בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

מיוסד ע״פ א״ב מרובע בראשי החרוזות · ובראשי החרוזות שניות התים שמעון בר יצחק יגדל בתורה

אֲהוּבֶיךָ אֲהֵבוּךָ מֵישָׁרִים · שִׁירָתְךָ נוֹגְנִים וְשׁוֹרְרִים · אַחֲרֵיכֶמוֹ קִדְּמוּ שָׁרִים · שִׁיר הַשִּׁירִים: אֱמוּנַת עִתֵּי חֲקוּת · מִפֶּה אֶל פֶּה נֶעְתָּקוֹת · אֲמָרוֹתָיו חִיךְ מַמְתִּיקוֹת · יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת : בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לַהֲמוֹנֶיךָ · עַמִּים נָסוּ מִפָּנֶיךָ · בָּאוּרִים כִּבְרוּךְ מְרַנְנֶיךָ · לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ : בְּרוּכֵי רַחֵם מְשַׁחֲרֶיךָ · וְעָרוּ לִקְרַאת הַבָּרֶיךָ · בְּאַהַב הֱבִיאַנִי חֲדָרֶיךָ · מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ : גִּדַּלְנִי וְרוֹמַמְתַּנִי לְתַאֲוָה · נִנְעַמְתִּי בְּשִׁמּוּר מִצְוָה · גָּדֵר בְּשׁוּמִי עַוָּה · שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה : גַּפֵּי מְרוֹמֵי קֶרֶת · בְּרַדְתִּי מֵהֲוָיוֹת גְּבֶרֶת · גֹּאֲלִי חַי אֲנִי מַזְכֶּרֶת · אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת : דִּבַּרְתִּי בְּפִי לִמְחוֹלְלִי · רְבָצוֹ בְּצוֹהַר לְהַשְׂכִּילִי · דּוֹדִי פּוֹדִי וְגוֹאֲלִי · הַגִּידָה לִּי : דַּרְכֵי הוֹרִים דְּעִי · יוֹנֶקֶת חֶמֶר מַטָּעִי · דִּירַת מִשְׁכְּנוֹתָם תֵּדְעִי · אִם לֹא תֵדְעִי : הַפְלֵא וָפֶלֶא

חראיתי

SABBATH MORNING SERVICE FOR THE MIDDLE DAYS.

THE READER BEGINS שוכן עד &c.

WHILE THE READER SAYS ברכו, THE CONGREGATION SAYS.

ברכו READ. Blefs ye the LORD, who is ever bleffed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Bleffed be the LORD, who is bleffed for ever, and evermore.

יתברך Bleffed, praifed, glorified, extolled, and exalted, fhall be the holy name of the Supreme King of kings, bleffed is he: for he is the firft and the laft, and befides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praife him* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all bleffing and praife. Bleffed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Bleffed be the name of the LORD, from henceforth and for evermore.

ברוך אתה Bleffed art thou, O LORD, our God! King of the univerfe, who formeth the light, and createth darknefs: maketh peace, and createth all things: even the eternal light in the treafure of everlafting life: for he commanded light from darknefs, and it was.

אהוביך They whom thou loveft, love thee perfectly; they fing and chant thy praife; after whom came the fingers, *finging* The Song of Songs. The faithful ftatutes of the times*, were delivered by the mouth † of God; his words fweeten the palate: He hath kiffed me with *his* kiffes. When thou didft perform tremendous wonders for thy people, the mighty *waters* fled from thy prefence: they who fang thy praife, glorified thee in the dens‡; Becaufe of the favour of thine ointment. They that were bleffed from the womb, affembled to follow thy leader§; in love, he brought me into thy chambers: O Draw me after thee. He brought me up, and exalted me above every defire; I was amiable *in his fight* when I obferved *his* precepts: *but* I broke down the fence, and perverted *my way: thus* I *am* black but comely. *Though* I *am* brought down from the higheft places of the city, *and degraded* from being a lady; yet, do I remember that my redeemer liveth: *therefore*, Look not upon me becaufe I *am* black. With my mouth I fpoke to my maker, and befought him to inftruct me where his refting *place* is at noon‖: My beloved redeemer, O tell me. Study the ways of the Patriarchs; and fuck the wine of my planting; obferve the habitations *of thy fages*, If thou knoweft not.

* This denotes fuch precepts as depend upon times and feafons: as the feftivals; offering of firft fruits, &c.

† Heb. Moved from mouth to mouth.

‡ Of the wildernefs. § Mofes.

‖ Meaning the captivity.

 I fhewed

הֶרְאֵיתִי· צֵאתִי לְיֵשַׁעֲרַעְיָתִי· הֲמוֹן לוּדָה הִתְעֵיתִי·
לְסֻסָתִי: הוּקְשַׁרְתִּי יוֹפִי כְּתָרִים· חֶמְדַת נִצּוּל
מִצְרִים· הֲקִימוֹתִי בְּרִית בְּתָרִים· נָאווּ לְחָיַיִךְ
בַּתּוֹרִים: וְאֵלַי קֵרַבְתִּיךְ בְּאַהַב· קוֹל הִשְׁמַעְתִּיךְ
מִלַּהַב· וַתַּעֲדִי עֲדִי מוּצְהַב· תּוֹרֵי זָהָב: וְעַם בָּחַרְתִּי
בוֹ· יָצָא שֵׂכֶל מִלִּבּוֹ· וְהֵמִיר כְּבוֹד מִשְׂגַּבּוֹ· עַד
שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ: וַעַף אֶשָּׂא לְכָמוֹר· גַּעַל פֶּשַׁע
לִשְׁמוֹר· זִמַּרְת אוּלֶת לִזְמוֹר· צְרוֹר הַמֹּר: וְעַם עָצַר
עוֹפֶר· דּוֹפִי צַחַן כֹּפֶר· זִכְרוֹן כָּתוּב בַּסֵּפֶר· אֶשְׁכֹּל
הַכֹּפֶר: הוֹבֵשׁ חָשׁ וּתְרוּפָה· לְכַנְפֵי כֶסֶף נֶחְפָּה·
חֵן וָחֶסֶד מוּרְעָפָה· הִנָּךְ יָפָה: חַנּוּן מֵשִׂים פֶּה· בְּרוֹגֶז
רַחֵם מְצַפֶּה· חַי סֵתֶר צוֹפֶה· הִנָּךְ יָפֶה: טִירַת
מְצוּקֵי נֶעֱזָזִים· תּוֹאַר אֵיתָנֵי הֲרוּזִים· טֶכֶס זְרוּעֵי
מוּפְזָזִים· קוֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים: טוֹרַח עוֹל סוֹבֶלֶת·
וְלֹא נִכְזָבָה תוֹחֶלֶת· טָמוּן וְסָפוּן מְנַצֶּלֶת· אֲנִי
חֲבַצֶּלֶת: יָקָר נֶעֱרַב כְּנִיחוֹחִים· רַחַשׁ תַּחַן נֶאֱנָחִים·
יִדְעֵם בְּגֵיא כַּסְּלוּחִים· כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים: יוֹרְשֵׁי
הַר לְמִצְעָר· הִכִּיר וְאָהַב מִנּוֹעַר· יְחַדּוּהוּ זָקֵן וָנַעַר·
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיָּעַר: כִּלְכַּלַנִי בְּצִיָּה מְסֻבֶּבֶת· וְנִפְרַע
נְשִׁיּוֹן מְגַנֶּבֶת· כִּנְסַנִי לְאֶרֶץ נוֹשָׁבֶת· הֱבִיאַנִי אֶל
בֵּית: כִּלְּלַנִי בְּעוֹז מִדְרָשׁוֹת· בְּשִׁבְעִים פָּנִים
נִדְרָשׁוֹת· כְּבוֹדָם הֵקוֹר מִלַּחֲשׁוֹת· סַמְּכוּנִי
בָּאֲשִׁישׁוֹת: לֹא עֲזָבַנִי לְנַטְּשִׁי· מָגִנִּי וּמֵרִים רֹאשִׁי·
קוֹדִים כָּרְרוּ בְּקוֹשִׁי· שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי: לְנַחֵץ
קֵץ יִשְׁעֲכֶם· צֵאת מֵאוֹסֶר כִּבְלֵיכֶם· לְהַמְתִּין בֹּא
עִתְּכֶם· הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: מִסֵּבֶל עוֹל רוֹדִי· וִיעָדַנִי

I ſhewed wonders when I went forth for the ſalvation of my beloved; I cauſed the multitude of Lud to err, By my horſes. I adorned * them with beautiful crowns; they emptied Egypt of every deſirable *thing:* I confirmed the covenant *made* between the pieces†: *for*, Thy cheeks are comely with collars. I brought thee near to me in love, *and* cauſed thee to hear my voice in love; and adorned thee with golden ornaments; even collars of gold. But, the people whom I had choſen, drove *all* ſenſe from their heart, and exchanged the glory of their exalted *God*, While yet the King *ſat* at his table. In compaſſion to you, I pardoned the wrath due to you, and relieved the filthy tranſgreſſion; and to cut off the fooliſh imagination. *So ſays he who is* A bundle of myrrh. He who is compared to a hart withheld indignation *from me*; he made atonement for my ſhame and filthineſs; and which was written *as* a memorial in the book, *of him who is like* A cluſter of camphire. He haſtened to bind up, and cure the wound of tho[se] whoſe wings are covered with ſilver, and to diffuſe grace and kindneſs; *as is ſaid*, Behold, thou *art* fair. O thou *who art* graci[ous], inſtructed the mouth *of the ſeer, and proved him* that is ange[r] thou doſt remember mercy; O thou living God, who viewe[st] every ſecret, *didſt ſay*, Behold, thou *art* fair. The place *that wa[s] founded upon* the ſtrong pillars, *and that which was* formed i[n] mighty order; *their* arms were ornamented with ‡ gold: *as is ſai[d]*, The beams of our houſe *are* cedar. They § bore the yoke of *t[he] Egyptian bondage*, and did not hope in vain, they *therefore* broug[ht] out the ſecreted and hidden treaſure: *then* I *was like*, The roſe [of] *Sharon.* The prayer and ſupplication of thoſe that ſighed, w[as] precious and pleaſant as the ſavour *of the offerings:* he diſtinguiſh[ed] them in the valley of Caſluchim‖, As the lily among the thorn[s]. Thoſe that poſſeſſed the mountain¶ but a ſhort time, he knew, a[nd] loved him from his youth: both young and old proclaimed [his] Unity: *and diſtinguiſhed him*, As the apple *tree* among the trees [of] the wood. He fed me in the deſert *when I was* ſurrounded, [and] he exacted the debt due *from me*; *and* then brought me into th[e] inhabited land: He brought me to the banquetting houſe. H[e] perfected me with the mighty ſtatutes, that are explained ſever[al] ways, whoſe glory we are to ſeek without interruption; *wit[h] deſiring him to*, Stay me with flaggons. He did not forſake [me] to caſt me off; he is my ſhield, and the exaltation of my hea[d]; the Egyptians imbittered my life with hard labour; *but*, His l[eft] hand was under my head. To haſten the time of your ſalvati[on] by attempting to break your bands, ye muſt not; but wait t[ill]

* Heb. I bound, or, was bound. † Alluding to Gen. xv. 17.
‡ This Stanza is an allegory, denoting the tabernacle and temple
§ The ſudden tranſition of perſons, moods, tenſes, and gender[s is] frequent in the Hebrew. ‖ The Egyptians. ¶ The tem[ple]
com

צוּר פּוֹדִי · מְמַהֵר יֶשַׁע בַּעֲדִי · קוֹל דּוֹדִי : מְקַצֵּר זְמַן
אֲבִי · תֵּת צֳרִי לְמַכְאוֹבִי · מְדַלֵּג מְקַפֵּץ לְהַאֲהִיבִי ·
דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי : נִגְדְּשָׁה סְאַת שׁוֹדְדִי · וְהִגִּיעַ עֵת
מוֹעֲדִי · נִסְעִי נָא וְהִכָּבְדִי · עָנָה דוֹדִי : נִגְדַּע עוֹל
וְנִשְׁבָּר · בְּאֵין מַחְסוֹר דָּבָר · נֶאֱמַן רוֹעֶה גָּבַר · כִּי
הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר : שָׂרֵי מוֹפֵת נִבְרָאוּ · מְלִיצֵי יוֹשֶׁר
נִקְרָאוּ · סוֹרְרִים תָּמְהוּ כְּרָאוּ · הַנִּצָּנִים נִרְאוּ : סוֹבְבוּ
עֲגָלָה וַהֲרוּגֶיהָ · עֲבוֹתֶיהָ לְקַצֵּץ וְעוּגֶיהָ · סוּף
לְהַשְׁבִּית סוּגֶיהָ · הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ : עוֹז תּוּשִׁיָּה
מְלֻגְלָע · סָבִיב הוּגְבְּלוּ בְּצֶלַע · עָמְדָה בְּמִישׁוֹר
מְלֻקְלָע · יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע : עוֹלְלִים הוּצְעוּ הֲלָלִים ·
יְצִיאֵי עֲקָרַבִּי אֻמְלָלִים · עוֹמְדִים לְזַנֵּב נֶחֱשָׁלִים ·
אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים : פָּרַשׂ עָנָן לְהַאֲהִילִי · מַגִּיהַּ
בְּלֵיל הִלִּי · פַּנּוּקִים שָׁלֹשׁ הֶאֱכִילִי · דּוֹדִי לִי : פְּעֻלַּת
שָׂכָר קָפוּחַ · טִפַּלְתִּי כְּנֹאד נָפוּחַ · פִּלַּצְתִּי בִּשְׂאֵת
וְסָפוּחַ · עַד שֶׁיָּפוּחַ : צִפִּיתִי עֹצֶב בִּי · וָתִיק רְחַק
מִקִּרְבִּי · צַגְתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹהֲבִי · עַל מִשְׁכָּבִי : צִיר
עֲלוֹת בִּתְחִנָּה · בַּקֵּשׁ כִּפּוּר לְמִי מְנָה · צְעוֹק וְהַלּוֹת
אָנָּא · אָקוּמָה נָּא : קְשָׁרוּ לְוִיִּם קְשׁוּרִים · יוֹפִי תֻּמִּים
וְאוּרִים · קוֹמָם לְהַכּוֹת בּוֹעֲרִים · מְצָאוּנִי הַשּׁוֹמְרִים :
קַבֵּל מָרוֹם תְּפִלָּתִי · מְחַל פֶּשַׁע חַטָּאתִי · קִרְבָתוֹ
יָשַׁת בַּעֲדָתִי · כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי : רָאוּ בָּחַרְתִּי בָכֶם ·
אַל תִּנָּהֲצוּ יְצִיאַתְכֶם · רְאוּת בְּצִיָּה עֲתוֹתֵיכֶם ·
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם : רָמָה קֶרֶן סְגֻלָּה · מִמִּדְבָּר יָצְאָה
נִדְגָּלָה · רוֹזְנִים נוֹסְדוּ לְמַלְלָהּ · מִי זֹאת עֹלָה : שְׁכֵן
בָּאָדָם שְׁכִינָתוֹ · נִכְלְלָה מִצִּיּוֹן יִפְעָתוֹ · שָׁתַת אֶבֶן

שתיתו

coming of your *appointed* time, I charge you. My beloved appointed to redeem me from the burden of the yoke *of the Egyptians*, he hastened to save me; *and I heard*, The voice of my beloved! He shortened the time *mentioned to* my ancestor; he applied balm to my wound: he leaped swiftly to * embrace me: *for*, My beloved is like a roe. The measure of those that spoiled me was heaped up, and the time of my appointment drew nigh: Come forth now, and be honoured, Said my beloved. The yoke *of the Egyptians* is broken and cut to pieces, *and we are brought forth*, and in want of nothing: the faithful shepherd bestirred *himself*; For lo, the winter † was past. The princes ‡ *that performed the* wonders were now created: the upright advocates were called; the rebellious were surprised when they saw *the miracles: thus*, The flowers appeared. *They* compassed the § heifer and her slain, to cut off her cables and anchors, and destroyed the wicked in the *red* sea: *when* the fig tree put forth her green figs. *When receiving the Decalogue*, they were forbidden to look || at the glory: they were limited round the side *of the hill*: they were obliged to stand in the plain, or thrown down *from the mount* ¶: *then*, My dove was in the clefts of the rock. The silly ones were slain and strewed about: the descendants of him *that was cursed as* the scorpions ✝, were cut off, because they rose up to smite the hindmost, even those that were feeble: *as is said*, Take us the foxes. He spread the cloud over me, as a tent; he enlightened me at night; he fed me with different ‡‡ delicacies: *for*, My beloved is mine. I lost the reward of *my good* work, when I fell away §§: *for then I became* as a bottle filled with wind: I was siezed with horror, as struck with leprosy: Until it was waved *away*. I perceived he was angry with me: he who is just removed from the midst of me: I rose up to seek my beloved, On my bed. The messenger went up with supplication; he sought to make atonement for me, when he cried and supplicated, I beseech thee: *then I said*, I will rise now. The Levites that were *afterwards* adorned with the beautiful Urim and Thumim, rose up to smite the brutish: *thus*, The watchmen found me. The most High accepted my prayer, he pardoned my sin *and* transgression; and caused his presence to abide amongst my congregation: *or* I had nearly passed *from the world*. Ye may preceive I have made choice of you: force ye not your redemption, till I see the time *for the end* of the captivity: *this* I charge you. The horn of the peculiar people was exalted; they marched through the wilderness with their banners: the rulers were assembled, *and said*, Who is this that cometh out? He caused his divine presence to rest among men;

* Heb. To love me. † Heb. Is. ‡ Moses and Aaron.
§ The Egyptians; See Jerem. xlvi. 20. || Exod. xix. 21.
¶ Ibid. 13. ✝ Ham the son of Noah. ‡‡ Heb. Three.
§§ When they made the molten calf, they lost the merit of their willing acceptance of the Law.

he

שתיתו · הנה מטתו : שלמים ועולות לקרב · סדיו
בוקר וערב · שת כהני להתקרב · כלם אחוזי חרב :
תוכן ארון מכלולו · לוחות מונחות בצלו · תבניה
כרובים להאהילו · אפריון עשה לו : חזן תעודה
נתונה בהוסף · המון עם בהתאסף · תיאר ספרה
בכוסף · עמודיו עשה כסף :

שם הניכבד שמעון בר יצחק

חזן צאינה וראינה קהל וחזן שור בעטרה המעטרת :
חזן הנך יפה קהל וחזן מור ולבונה מקטרת :
חזן שניך קהל וחזן עורכי טעמי מסורת :
חזן כחוט השני קהל וחזן ותק שפתותיך מדברת :
חזן כמגדל דויד קהל וחזן נושקי הגבורים נאזרת :

קהל שני שדיך במלכות וכהנה מוכתרת · עד
שיפוח רגש המולה עוברת · כלך יפה
יפיפית להיות גברת · אתי מלבנון כלה צעדי
טוטפת מקשרת · לבבתני הוסן יקרי מזכרת · מה
יפו קשוטיך בעוז ותפארת · נפת הכך הריב
עקרת · גן נעול זורעת חסד וקוצרת · שלחיך
קבוצי סלסול מגברת · נרד וכרכם בשומך באפי
קטורת · מעין גנים תעודה דורשת וגומרת · עורי
צפון ובואי להעלות תמורת · באתי לגני ראות
גלת הכותרת · אני ישנה הלב ער במשמרת ·
פשטתי אדר כתונת מושזרת · דודי מושיע פליטה
הנשארת · קויתי נצוח קדשתו מספרת · פתחתי
סגוב תהלתו מזמרת · מצאני לישעו מקודד
ומסברת · השבעתי המון מלאכי השרת : חזן מה

דודך

he perfected Zion with ſplendour, and *there* laid his foundation ſtone; *as is ſaid*, Behold his bed. *There* to offer peace-offerings and burnt-offerings; and *for* the order of the morning and evening ſacrifice, he appointed the prieſts; They all held two[illegible]. The tent of the beautiful ark, under whoſe ſhadow the tables were depoſited; and over which the cherubim formed a tent: *as is ſaid*, He made himſelf a canopy. The teſtimony was given publickly, when the multitude of people were aſſembled; he enlightened its book with delight: *and* The pillars thereof, he made of ſilver.

צאינה READER. Go forth, and behold. CONGREGATION. and READ. View the crown with which ſhe is crowned.

הנך READ. Lo, thou art fair! CONG. and READ. Perfumed with myrrh and incenſe.

שניך READ. Thy teeth: CONG. and READ. Arranging the reaſons of the Maſorah.

כחוט READ. *Thy lips are* like a ſcarlet thread; CONG. and READ. The ſtrength of thy words *in* diſcourſe.

כמגדל READ. Like the tower of David: CONG. and READ. Girt with the armour of the mighty.

שני שדיך Thy two breaſts * were crowned with the regal crown, and the crown of the prieſthood: until the raging multitude broke forth, *and* cauſed *it* to paſs away: yet, art thou altogether fair, *and fit* to be a lady: Come with me from Lebanon *my* ſpouſe, ornamented with frontlets, and the feet ornaments: thou doſt raviſh me, with the mention of my mighty glory: *thou art* an encloſed garden, that ſoweth and reapeth mercy; thy plants gather ſtrength ſweetly: *as* the ſpikenard and ſaffron, which thou offereſt me for incenſe: *as a* fountain of waters, floweth the teſtimony: Awake *from* the north†, and come to raiſe the pillar ‡ of ſmoke. I am come into my garden, *to* ſee the regal crown: I ſleep, but the heart § is awake, *and* watcheth. I have put off my glorious coat of twined *linen*; my beloved will ſave the remnant that eſcapeth; I roſe up to declare his victory and holineſs; *and* opened to ſing his mighty praiſe; *though my ſins* have found me, yet I truſt in, and hope for his ſalvation; I charge you, ye crowd of miniſtring angels, *to teſtify*

* Meaning Moſes and Aaron.
† The captivity.
‡ Of the offerings.
§ A beautiful metaphor, denoting the Supreme Being.

דודך שאלוני תמיד מהטבת ומאמרת · נערץ ונשגב תכן שחקים בזרת · הנערץ בשלוש קדשה המאשרת :

הכל יודוך וכו׳ עד מלא כל הארץ כבודו

שם המחבר. שמעון בר יצחק

דודי — שליט בכל מפעל · הכל למענהו פעל · מרבבה דגול ומועל · קדוש במטה ובמעל :

ראשו — עטור פז כתר · טהור צופה כל סתר · ומאזין לקול עתר · נערץ בשפת יתר :

עיניו — נגדו יישירו הוזים · יה חכם הרזים · בחור נעים כארזים · זך עושה חזיזים :

לחייו — רקח מגדלות בשמים · כביר משיב טעמים · יושר אמריו נעימים · הגיוניו בין מחכמים :

ידיו — צדק ומשפט מופלאים · לגלילי תרשיש ממלאים · חילי צבאיו נוראים · התים ומפניו יראים :

שוקיו — קומת עמודי שש · יסוד עולם להתאשש · בשביעי למעלה משש · יפה כסאו לישש :

חכו — רבי תורות וחקים · יהודו בתבל ובשחקים · אדירי חשמלי ברקים · עוצם קדשתו מפיקים :

אנה — ברוך ומבורך שמו · דורשים אראלי מרומו · וזה אל זה קורא נועמו · אומר קדוש בשלשמו :

דודי — נותן לעמו עוז · מפיכו יתברך במעוז · אני אחזיק תהלה ועוז · נועם לשם מגדל עוז :

that the nations aſk me, What is thy beloved, that thou doſt continually praiſe and extol him? to which, I anſwer, He is reverenced and exalted: he meted out the heavens by a ſpan; he is reverenced with the threefold perfect ſanctification.

THEN SAY מלא כל הארץ כבודו TILL הכל יודוך page 21.

דודי My beloved ruleth over all; he created all for his glory; he is extolled as the chief among ten thouſand; and is ſanctified above and below.

ראשו His head is adorned with a crown of fine gold; he is pure, and vieweth every hidden thing; he hearkeneth to the voice of prayer, and is reverenced above all utterance.

עיניו His eyes view the rectitude of thoſe that approach him; the LORD is wiſe in hidden ſecrets; an amiable youth, *comely* as the cedars; he is pure, *and* formed the clouds.

לחיו His cheeks produced perfumed * ſpices; he gave ſtrong reaſons: his words are true and amiable: *from* his utterance the intelligent gain wiſdom.

ידיו *The tables written by* his hand, *contained* righteouſneſs, and wonderful judgments: as gold rings ſet with beryl: his numerous hoſts are tremendous: they are afraid, and tremble before him.

שוקיו His legs are the exalted pillars of marble, to ſtrengthen the foundation of the world; in the ſeventh *heaven* above the ſixth, he hath founded his beautiful throne.

חכו With his mouth, he uttered the many laws and ſtatutes: his Unity is acknowledged in heaven and earth: the mighty Chaſhmalim, *quick* as lightning, utter the greatneſs of his ſanctification.

אנא Where *is he*, bleſſed *be he*, and bleſſed be his name? his heavenly angels inquire: and the one calleth ſweetly to the other, *and all together* ſay, the threefold ſanctification.

דודי My beloved giveth ſtrength † to his people; from their mouth, he is mightily praiſed: with ſtrength will I forcibly praiſe him, who is a beautiful tower of ſtrength, *to thoſe that hope in him.*

* A beautiful allegory is contained in this ſtanza: deſcribing the donation of the Law.

† This, as ſome think, denotes the Law.

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרוֹנוּ וְאֶרְאֶלִּים
יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָּל חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים
לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מן זאגט לאל ברוך וכו' · ביז אין אלהים זולתך גלייך דעם ערשטן טאג פון פסח בדף כ"ג ע"ב ·
מיוסד ע"פ א"ב בראשי החרוזות · ובראשי החרוזות שניות חתום שמעון בר יצחק חזק ואמץ אמן:

אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה הֶרְאִיתַנִי · שָׁמְעָה אָזְנִי וְהֶבְנְתַנִי · לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי: בְּבוֹאֲךָ לְהָדִין דְּאֵבִי · מֶלֶל פַּצְתָּ לְהֵטִיבִי · שׁוּבִי שׁוּבִי: גִּיא הִזָּיוֹן תְּחוּמַיִךְ · עֲלוֹתֵךְ לְהַגִּישׁ שְׁלָמַיִךְ · מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ: דְּגָלַיִךְ יַזְהִירוּ כְּזוֹהַר · וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר · שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר: הֲדַר כִּידְהוֹן אַפּוּדַיִךְ · נוֹעַם מַלְכוּת כְּבוֹדַיִךְ · שְׁנֵי שָׁדַיִךְ: וְנַהַרַת שֻׁלְחָן דָּשֵׁן · בִּנְוֹכַח מְנוֹרָה לְדַשֵּׁן · צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן: זְבוּל קוֹדֶשׁ הִלּוּלַיִךְ · רֶפֶד יוֹפִי מִכְלוּלַיִךְ · רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ: חַיִל לִמְאוֹד עָצַמְתְּ · בְּרִבְבֵי תוֹרוֹת נִתְחַכַּמְתְּ · מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ: טַכְסִיס נוֹי תְּהִלָּתֵךְ · יִתְאַוּוּ לְאֻמִּים לִרְאוּתֵךְ · זֹאת קוֹמָתֵךְ: יְדוּעַיִךְ נְטוּעִים כְּמַסְמֵר · צְנוּעִים בְּכָל מִשְׁמָר · אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר: כְּתוּרָה בְּשֵׂכֶל טוֹב · חֲמוּדָה מִזָּהָב טוֹב · וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב: לָאֵל אֲקַוֶּה לְסַעֲדִי · קְדוֹשִׁי פּוֹדִי וּכְבוֹדִי · אֲנִי לְדוֹדִי: מְפוּזֶּרֶת מִקָּצֶה לְקָצֶה · חֲנוּן סְגוּרֶיהָ הַיְצֵא · לְכָה דוֹדִי נֵצֵא: נַהֵל מְעַטֵּי עַמִּים · זְרַח אוֹרְךָ לַעֲגוּמִים · נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים: שׂוּשׂ מְסִבָּה לְהַאֲרִיחַ · קוֹל קוֹרֵא לְהַצְרִיחַ · הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ: עַמְּךָ בְּבַעַד לְהַאֲהִילִי · וְלָבוֹא בְּשִׂמְחַת גִּילִי · מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי: פְּנוֹת דֶּרֶךְ בְּבוֹאֲךָ · אֵל מְכוֹנֶךָ וּמִקְרָאֲךָ ·

אנהגי·

והחיות And the living creatures ſhall ſing, the Cherubs glorify, the Seraphim exult in ſong, and the angels bleſs *the Lord: and* the face of every living creature, Ophan, and Cherub is toward the Seraphim: for oppoſite each other, they ſing praiſe, and ſay, Bleſſed *be* the glory of the LORD from his reſidence.

THEN SAY לאל ברוך TILL אין אלהים זולתך THE SAME AS ON THE FIRST DAY OF THE FEAST, page 24.

אלה These and the like he ſhewed me; and cauſed me to hear with mine ear, and underſtand: *yet*, Or ever I was aware, my ſoul made me *not regard them.* When thou didſt come to rejoice me in my ſorrow, thou didſt ſpeak of my good, *ſaying*, Return, return. When thou ſhalt go up to the valley of the * viſion, to offer the peace offerings: How beautiful *will be* thy ſteps? Thy banners are moſt reſplendant, and as the body of heaven for clearneſs; Thy navel is like a round goblet. Thy glorious miniſtring Ephod†, and the glory of thy beauteous kingdom‡, *are as* thy two breaſts. The delicate *ſhew bread* placed on *thy* table, that was oppoſite the candleſtick, that was cleared of its aſhes *daily*: Thy neck *is* as a § tower of ivory. Thy holy praiſed habitation, and thy perfectly beautiful ornament, *form* thy head upon thee, *like Carmel.* Thou art become exceedingly powerful; art become wiſe in the ſtudy of the Law: How fair, and how amiable art thou? The nations deſire to ſee thy beautifully praiſed ornaments: This is thy ſtature. *The words of* thy wiſe men are as nails firmly fixed: they are modeſt in every point: I ſaid I will go up to the palm tree. They are crowned with good ſenſe; *are* more deſirable than pure gold: And the roof of thy mouth *is* like the beſt wine. I will hope in God to ſupport me: *he is* my holy redeemer, and my glory: *and I am* my beloved's. Scattered from *one* end *of the earth* to the other: O thou who art gracious deliver her priſoners: *and ſay.* Come, my beloved, let us go *into the field.* O lead the feweſt of the people‖: cauſe thy light to ſhine on thoſe that are darkened¶; *and* let us get up early to the vineyards. Rejoice *them* at *thy* invited feaſt: and cauſe them to hear the proclaiming voice, The mandrakes ſend forth a ſcent. Appoint thy people to come to thy tabernacle, with joy and gladneſs: O that thou *wert* as a brother to me! Clear the way for thy coming to thy appointed habitation:

* Jeruſalem.

† Aaron. ‡ Moſes.

§ A Figurative expreſſion denoting the temple; as do a number of others is this Poem. ‖ Alluding to Deut. vii. 7.

¶ This denotes the miſerable ſtate of the nation, while in captivity.

then

אנהגך אביאך : צאת ממסגר נפשי · מבין מעבידי
בקושי · שמאלו תחת ראשי : קוות מועד עתכם ·
ציון עלות קריתכם · השבעתי אתכם : רואי מופתי
הגאלה · אומר יענו במחלה · מי זאת עלה : שוכני
בגיא גלותם · מהר מאתך תהלתם · שימני
בחותם : תוקף עז אהבים · נגן שירים ערבים ·
כעל מים רבים :

חתים שם המחבר שמעון בר יצחק

מים רבים שמת נתיבה · אחות משכת לך
באהבה · אם עניתי ונפשי תאבה · אני
חומה ושדי לאין קצבה : כרם נעים ונחלה חשובה ·
כרמי בזזו ושמוני חרבה · היושבת רבוצה וישע
מקוה · ברח ישע הפלא דגול מרבבה : דודי צור
נערץ באלפי רבבה · ודמה לך חי כעל מי תהום
רבה · קדושים שבחוך שירה ערבה · בגילה ברנת
בשמחה רבה :

מן זאנט עזרת ביז קדוש ישראל

חזן שם המחבר שמעון

ברח דודי אל שאנן נוה · ואם הלא אינו דרך העוה ·
הנה לקינו בכל מדוה · ואתה יי מעוז ומקוה ·
עליך כל היום נקוה · לגאלנו ולשיתנו כגן רוה :
ברח דודי אל מקום מקדשנו · ואם עונות עברו
ראשנו · הנה באה בברזל נפשנו · ואתה
יי גאלנו קדושנו · עליך נשפוך שיח רחשינו ·
לגאלנו ממעון קדשך להחפישנו :
ברח דודי אל עיר צדקנו · ואם לא שמענו לקול
מצדיקנו · הנה אכלונו בכל פה מדיקנו ·
וזאתה

then I would lead thee, and bring thee. Deliver my ſoul from priſon, from among thoſe that keep me in rigorous bondage; *when* His left hand ſhall be under my head. Hope for your appointed time, when ye ſhall go up to your city of Zion: *This* I charge you. When they ſhall ſee the wonders of the redemption, they will exclaim, Who is this that cometh up? Haſten the *redemption* of thoſe that reſt in the valley of captivity: when they will acknowledge thy praiſe; *and ſay,* Set me as a ſeal. *Awaken* thy ſtrong love, *when* they ſhall tune ſweet ſongs to thee, as they did by the mighty * waters.

מים רבים Thou didſt make a path in the mighty waters: the ſiſter † didſt thou attract to thee in love: though I have been afflicted; yet, my ſoul earneſtly deſireth thee: I am a wall, and my breaſts are without bounds ‡; a beautiful vineyard, and a valuable inheritance. They ſpoiled my vineyard, and laid it waſte: *for* ſhe ſitteth ſorrowful, and hopeth for ſalvation: flee *from the captivity, and* wonderfully work our ſalvation, O *thou who art* the chiefeſt among ten thouſand. My beloved is the Creator, who is reverenced by thouſands of millions: and be, O thou living God, as thou waſt at the great deep: when the holy ones praiſed thee, with the pleaſant ſong: *and* with gladneſs, ſong, and abundant joy.

THEN SAY עורת TILL קדוש ישראל.

ברח דודי Flee to *thy* tranquil habitation: and though we have wearied *thee* with our perverſe ways; lo, we have been ſmitten with every woe: but, thou, O LORD! *art our* ſtrength and hope: in thee, we hope all the day, to redeem us, and make us as a well watered garden.

ברח דודי Flee my beloved to our holy temple; and though our iniquities have riſen above our head: behold, we are bound § in *chains of* iron: but thou, O LORD! *art* our redeemer and ſanctifier: unto thee, we pour out *our* prayer, to grant us freedom and redemption from thy holy habitation.

ברח דודי Flee my beloved to our righteous city; and though we hearkened not to the voice of thoſe that would have led us into *the paths of* righteouſneſs ‖; behold, we have been devoured, and

* At the red ſea.
† This denotes the nation.
‡ This denotes the Sages verſed in the Law.
§ Heb. Our life is come in iron.
‖ The Prophets who called them to repentance.

ſtamped

וְאַתָּה יְיָ שׁוֹפְטֵנוּ מְחוֹקְקֵנוּ · עָלֶיךָ נַשְׁלִיךְ יְהָב
הֲלָקֵנוּ · לְגָאֳלֵנוּ בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה לְהַחֲזִיקֵנוּ :

בְּרַח דּוֹדִי אֵל וַעַד הַזְּבוּל · וְאִם עֻלְּךָ שָׁבַרְנוּ בְּלִי
סֵבוּל · הִנֵּה לָקִינוּ בְּכָל מִינֵי הַבּוּל · וְאַתָּה
יְיָ מְשַׂמֵּחַ אָבוּל · עָלֶיךָ נַסְבִּיר לְהַתִּיר כָּבוּל ·
לְגָאֳלֵנוּ לְהִתְגַּדֵּל מֵעַל לִגְבוּל :

בְּרַח דּוֹדִי אֶל נִשָּׂא מִגְּבָעוֹת · וְאִם זַדְנוּ בִּפְרוּעַ
פְּרָעוֹת · הִנֵּה הִשִּׂיגֻנוּ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת ·
וְאַתָּה יְיָ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת · עָלֶיךָ נִשְׁפּוֹךְ שִׂיחַ שַׁוְעוֹת ·
לְגָאֳלֵנוּ וּלְעַטְּרֵנוּ כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת :

בִּגְלַל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים · וְתָבִיא גְאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם ·
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל :

שמונה עשרה ליוצר של שבת וחול המועד

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֶלְיוֹן · גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל · וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת ·
וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה · מֶלֶךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי · מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ ·
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים · וְרוֹפֵא חוֹלִים · וּמַתִּיר אֲסוּרִים · וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת · וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה : וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים ·
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

ſtamped *under foot* in every corner: but thou, O LORD! *art* our Judge, and our Lawgiver: upon thee we throw the portion of our burden, to redeem us, and to ſtrengthen us with tranquillity and ſecurity.

ברח דודי Flee my beloved to the appointed habitation: and though we have broken thy yoke, and would not bear it: behold, we have been ſmitten with every ſpecies of deſtruction: but thou, O LORD! rejoiceſt the ſorrowful; in thee we hope, to looſen our chains; to redeem us, and magnify thyſelf from our * border.

ברח דודי Flee my beloved to the *mountain* exalted above the hills: and though we have preſumptuouſly broken thy law: behold, many evil troubles have overtaken us: but thou, O LORD! *art* the God of ſalvation†: to thee we pour out our prayer, and ſupplications; to redeem us, and adorn us with the helmet of ſalvation.

בגלל For the ſake of the fathers wilt thou ſave the children; and bring redemption to their children's children. Bleſſed art thou, O LORD! *who* redeemed Iſrael.

O LORD! open thou my lips, and my mouth ſhall declare thy praiſe.

ברוך אתה יי Bleſſed art thou, O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Iſaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Moſt High God, who beſtoweth gracious favours, poſſeſſor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love ſend a Redeemer to their children, for the ſake of his name. O King, Supporter, Saviour, and Shield. Bleſſed art thou, O LORD! the Shield of Abraham.

אתה גבור Thou, O LORD! *art* mighty for ever: it is thou who reviveſt the dead, *and art* mighty to ſave. *Who* ſuſtaineſt the living with beneficence, *and* with great mercy quickeneſt the dead; ſupporteſt the fallen, and healeſt the ſick; thou looſeneſt thoſe who are in bonds, *and* wilt accompliſh thy faith unto thoſe who ſleep in the duſt. Who *is* like unto thee, O LORD, of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killeſt and reſtoreſt to life, and cauſeſt ſalvation to ſpring forth?

Thou art alſo faithful to revive the dead. Bleſſed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

* Alluding to Malach. i. 5.
† Heb. Salvations.

חזן נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:
קהל קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל · מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: קהל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ: מָתַי תִּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶנָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ:
קהל יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ · וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ · וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ · כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ · בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי · וּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ: וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת · וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ: וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵ הָאֲרָצוֹת · וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים · וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים · כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה

נקדש READER. We will ſanctify thy name in the world, as they ſanctify it in the heavens of heavens. As it is written by the hand of thy prophet, And one cried unto another, and ſaid,

(CONGREGATION) Holy, Holy, Holy, is the LORD of Hoſts, the whole earth *is* full of his glory.

אז Then with a great, mighty, ſtrong, and impetuous ſound, they cauſe their voice to be heard; *and* raiſing themſelves up towards the Seraphim, utter a bleſſing. CONG. Bleſſed is the glory of the LORD from the place of his reſidence. Shine from thy place, O our King! and reign over us, as we hope in thee: When wilt thou reign in Zion? Speedily in our days, inhabit it for ever and ever. Thou ſhalt be exalted and ſanctified in the midſt of Jeruſalem thy city, throughout all generations, and all eternity. May our eyes ſee thy kingdom, according to the word that is written in thy mighty ſongs, by the hands of David, thy righteous anointed. CONG. The LORD ſhall reign for ever, thy God, O Zion! unto all generations. Hallelujah.

לדור READ. Unto all generations will we declare thy greatneſs, and to all eternity will we ſanctify thy holineſs: and thy praiſe, O our God! ſhall never depart from our mouth, for thou, O God! art a great and holy King. Bleſſed art thou, O LORD! the holy God.

אתה קדוש Thou art holy, and thy name is holy, and the ſaints praiſe thee daily, Selah. Bleſſed art thou, O LORD! the holy God.

ישמח משה Let Moſes rejoice at the lot aſſigned him, for thou didſt call him a faithful ſervant, and ſet a glorious crown on his head, when he ſtood before thee on mount Sinai, and two tables of ſtone he brought down in his hand, on which was written, *the commandment for* the obſervance of the Sabbath: and thus it is written in thy law*. And the children of Iſrael ſhall keep the Sabbath, obſerving the Sabbath throughout their generations, for a perpetual covenant. It is a ſign between me, and † the children of Iſrael for ever: for *in* ſix days the LORD made the heaven and earth, and on the ſeventh day he reſted, and was refreſhed. But, thou, O LORD, our God! didſt not beſtow it on the *other* nations of the earth: neither didſt thou, O our King! make it the heritage of thoſe who worſhip idols. The uncircumciſed alſo ſhall not inhabit its repoſe: becauſe in love haſt thou beſtowed it on thy peo-

* Exod. xxxi. 16.
† Heb. And between.

לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ · עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ
וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבָךְ · וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים
אוֹתוֹ קָרָאתָ · זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית :
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ · קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ·
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ · שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ · וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ · וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת · וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ · וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי
שְׁמֶךָ · נ״א וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :
רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ · וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם ·
(מְהֵרָה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן · וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ · יַעֲלֶה וְיָבֹא יַגִּיעַ יֵרָאֶה וְיֵרָצֶה
וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ · וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ · וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ · וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה
לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים · לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם השבת הזה וּ בְיוֹם
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה · זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה · וּפָקְדֵנוּ בוֹ
לִבְרָכָה · וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים : וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים ·
חוּס וְחָנֵּנוּ · וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ · כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ · כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה : וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :
מודים

ple Ifrael: *even* the feed of Jacob, whom thou haft chofen, the people who fanctify the feventh day, fhall all be fatisfied and delighted with thy goodnefs: for thou waft pleafed with, and didft fanctify the feventh *day*; the *moft* defirable of days, didft thou call it, a memorial of the work of the creation.

אלהינו Our God, and the God of our fathers, we befeech thee, to accept our *day of* reft: O fanctify us with thy commandments; and ordain our portion *to be* in thy law. O fatisfy us with thy goodnefs; caufe us to rejoice in thy falvation; and purify our heart to ferve thee in truth; and caufe us, O LORD, our God to inherit thy holy Sabbath with love and delight: and grant that all Ifrael, who love thy name may rejoice thereon, (*Some read*, and may Ifrael who fanctify thy name have reft thereon.) Bleffed art thou, O LORD! who fanctifieth the Sabbath.

רצה O LORD, our God! let thy people Ifrael and their prayers be acceptable to thee. Reftore the fervice to the oracle of thine houfe; *fo* that the burnt offerings of Ifrael, and their prayers, may be fpeedily accepted by thee with love and favour and the worfhip of thy people Ifrael, be ever pleafing unto thee.

אלהינו Our God, and the God of our fathers, *mayeft thou* be pleafed to grant that our memorial, and the memorial of our fathers, the memorial of the Meffiah the fon of David thy fervant, and the memorial of Jerufalem thy holy city, and the memorial of all thy people, the houfe of Ifrael, may afcend, come, approach, be feen, accepted, heard, vifited, and remembered in thy prefence *for the obtaining* an happy deliverance, with favour, grace, and mercy to life, and peace, [On this Sabbath day, and] on this day of the Feaft of unleavened bread. O LORD, our God! remember us thereon for good: vifit us with a bleffing: and fave us to enjoy life: and with the word of falvation and mercy, have compaffion, and be gracious unto us. O have mercy upon us, and fave us, for our eyes *are continually* towards thee; for thou, O God! art a merciful and gracious King.

ותחזינה עינינו And that our eyes may behold *thee* at thy return to Zion with mercy. Bleffed art thou, O LORD! who reftoreth his divine prefence unto Zion.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ · שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד · צוּר חַיֵּינוּ · מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר · נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ · עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ · וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבוֹקֶר וְצָהֳרָיִם
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ · וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ :

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת · הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ
נָאֶה לְהוֹדוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן
וּבָנָיו כֹּהֲנִים · עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר :

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ : יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם :

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ · כִּי
בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם · וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ : בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ · הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם :

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה · וְלִמְקַלְלַי
נַפְשִׁי תִדּוֹם · וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה : פְּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתֶךָ · וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי · וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי

מודים We gratefully acknowledge*, that thou art the LORD our God! and the God of our fathers, for evermore. Thou art the Rock of our life, and Shield of our salvation: to all generations will we render thanks unto thee, and recount thy praise for our life, which is delivered into thine hand; and for our souls which are *ever* deposited with thee: and for thy miraculous *providence*†, which we daily experience; and for thy wonders and thy kindness, *which are* at all times *exercised towards us*, at morn, noon, and even. *Thou alone* art good, for thy mercies never fail and *thou alone* art merciful, for thy kindness never ceases; from ever have we put our trust in thee.

ועל כלם And for all these *mercies*, may thy name, O our King be continually praised, and highly exalted for ever and ever. And all the living shall give thanks unto thee. Selah. And may they ever in truth, praise thy name; the God of our salvation, and our help for ever. Blessed art thou, O LORD! for Goodness is thy name, and unto thee it is proper *continually* to give thanks.

ברכת כהנים Our God, and the God of our fathers, bless us with the threefold blessing mentioned in the law, written by the hands of thy servant Moses, *and solemnly* pronounced by Aaron and his sons the priests, thy sanctified people, as it is said‡, "THE LORD BLESS AND PRESERVE THEE! THE LORD MAKE HIS FACE SHINE UPON THEE, AND BE GRACIOUS UNTO THEE. THE LORD LIFT UP HIS COUNTENANCE UPON THEE, AND GIVE THEE PEACE."

שים שלום O grant us peace, happiness, and blessing, with grace, favour, and mercy, unto us, and all thy people Israel; bless us, even all of us together, O our Father! with the light of thy countenance; for by the light of thy countenance, hast thou given us, O LORD, our God! *the* law of life, and *with it*, benevolent love, righteousness, blessing, mercy, life and peace; and may it please § thee to bless thy people Israel at all times with thy peace. Blessed art thou, O LORD! who blesseth his people Israel with peace.

אלהי נצור O my God, be pleased to guard my tongue from evil and my lips from uttering deceit. And be thou silent O my soul to those who curse me: and grant that my soul may be *humble* as the dust to every one. Open my heart to *receive* thy law, that my soul may pursue thy commandments. Speedily, I *beseech thee*, frustrate the devices, and destroy the machinations

* Or, Give thanks unto thee that thou art, &c.
† Heb. Thy miracles which are daily with us.
‡ Numb. vi. 24.
§ Heb. Good in thy sight.

of

רָעָה · מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם · וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם · עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ · עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ · לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ · הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי : עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ : וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת : וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת :

כן זאגט האלב הלל · ווערט מן גיפנדן בדף ל״ר ע״ב · אונ דער חזן זאגט גאנץ קדיש · דר נאך זאגט מן שיר השירים :

ע׳פ דעת הגאונים אחרונים הוי ספק ברכה ולהקל · ע׳כ אין לומר פוס ברכה על המס מגילות רק על מגילת אסתר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגילה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה :

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה : יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן : לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ : מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ : שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה : אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי : הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה אֶהְיֶה כְּעֹטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ : אִם לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת גְּדִיֹּתַיִךְ עַל

משכנות

of all thofe who imagine evil againft me. O grant *it* for thy name: grant *it* for thy right hand: grant *it* for thy holinefs: grant *it* for thy law; that thy beloved may be delivered. O fave me *with* thy right hand, and anfwer me. May the words of my mouth, and the meditations of my heart, be acceptable in thy prefence, O LORD! *who art* my Rock, and Redeemer. May he who maketh peace in his high heavens, grant peace unto us, and all Ifrael, and fay ye, Amen.

יהי רצון Let it be acceptable before thee, O LORD our God! and the God of our fathers, that the holy temple may fpeedily be built in our days; and let our portion be in thy law. And there we will ferve thee in reverence, as in ancient days, and in former years: and may the offering of Judah and Jerufalem be pleafant unto the LORD, as in ancient days, and in former years.

THEN SAY HALF HALLEL, AS IN page 35. AFTER WHICH THE READER SAYS WHOLE קדיש. AND THEN SAY (XVI) שיר השירים*.

שיר השירים The fong of fongs, which *is* Solomon's. Let him kifs me with the kiffes of his mouth: for thy love *is* better than wine. Becaufe of the favour of thy good ointments, thy name *is as* ointment poured forth, therefore do the virgins love thee. Draw me, we will run after thee: the king hath brought me into his chambers: we will be glad and rejoice in thee; we will remember thy love more than wine: the upright love thee. I *am* black, but comely, O ye daughters of Jerufalem, as the tents of Kedar, as the curtains of Solomon. Look not upon me, becaufe I *am* black, becaufe the fun hath looked upon me: my mother's children were angry with me, they made me the keeper of the vineyards; *but* mine own vineyard have I not kept. Tell me, O thou whom my foul loveth, where thou feedeft, where thou makeft *thy flock* to reft at noon: for why fhould I be as one that turneth afide by the flocks of thy companions? If thou knoweft not, O thou faireft among women, go thy way forth by the footfteps of the flock, and feed thy kids befide the fhepherds tents.

* For the reafon that שיר השירים is faid on the feaft of Paffover; See Note 16.

כִּישְׁכִּנוּרוֹת הָרֹעִים: לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי: נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף: עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ: צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין: אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי: הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים: הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה: קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים: אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים: כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי: הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה: סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי: שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ: קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים: עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ: הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָכִי רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה: אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים שֻׁעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָדַר: דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בָתֶר: עַל מִשְׁכָּבִי

בלילות

I have compared thee, O my love, to a company of horfes in Pharaoh's chariots. Thy cheeks are comely with rows *of jewels*, thy neck with chains *of gold*. We will make thee borders of gold, with ftuds of filver. While the king *fat* at his table, my fpikenard fent forth the fmell thereof. A bundle of myrrh *is* my well-beloved unto me: he fhall lie all night betwixt my breafts. My beloved *is* unto me, *as* a clufter of camphire * in the vineyards of En-gedi. Behold, thou *art* fair, my love, behold thou *art* fair; thou *haft* doves eyes. Behold, thou *art* fair, my beloved, yea, amiable: alfo our bed *is* green. The beams of our houfe *are* cedar, *and* our rafters of fir. I *Am* the rofe of Sharon, *and* the lily of the vallies. As the lily among the thorns, fo *is* my love among the daughters. As the apple-tree among the trees of the wood, fo *is* my beloved among the fons. I fat down under his fhadow with great delight, and his fruit *was* fweet to my tafte. He brought me to the banqueting houfe, and his banner over me *was* love. Stay me with flaggons, comfort me with apples: for I *am* fick of love. His left hand *is* under my head, and his right hand doth embrace me. I charge you, O ye daughters of Jerufalem, by the roes, and by the hinds of the field, that ye ftir not up, nor awake *my* love, till he pleafe. The voice of my beloved! behold, he cometh leaping upon the mountains, fkipping upon the hills. My beloved *is* like a roe, or a young hart: behold, he ftandeth behind our wall, he looketh forth at the windows, fhewing himfelf through the lattice. My beloved fpake, and faid unto me, Rife up, my love, my fair one, and come away. For lo, the winter is paft, the rain is over, *and* gone. The flowers appear on the earth; the time of the finging *of birds* is come, and the voice of the turtle is heard in our land. The fig-tree putteth forth her green figs, and the vines *with* the tender grape give a *good* fcent. Arife, my love, my fair one, and come away. O my dove, *thou art* in the clefts of the rock, in the fecret *places* of the ftairs, let me fee thy countenance, let me hear thy voice: for fweet *is* thy voice, and thy countenance *is* comely. Take us the foxes, the little foxes, that fpoil the vines: for our vines *have* tender grapes. My beloved *is* mine, and I *am* his: he feedeth *his fheep* among the lillies. Until the day break, and the fhadows flee away; turn, my beloved, and be thou like a roe, or a young hart, upon the mountains of

* This cannot be our camphire; becaufe it was unknown to the ancients: befides, it does not grow in clufters, but is the refinous fubftance, that flows from a tree in Borneo, and Ceylon, and the neighbouring mountainous coafts of India: refembling a walnut tree. It therefore is better tranflated *Cyprefs*: See Lingua Sacra, Radix כפר. Yet, by *Cyprefs* is not to be underftood the tree that bears that name among us: but a far more aromatic plant in the Eaft, which produced a moft fweet bufh of flowers; and is called by Pliny *Cyperus*, and fometimes *Cyprus*.

בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃ מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃ כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃ מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל׃ הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃ אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃ עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ׃ צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃ הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃ שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃ כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים׃ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶךְ לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃ כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃ אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעוֹנוֹת אֲרָיוֹת

Bether. By night on my bed I ſought him whom my ſoul loveth: I ſought him, but I found him not. I will riſe now, and go about the city, in the ſtreets, and in the broad ways I will ſeek him whom my ſoul loveth: I ſought him, but I found him not. The watchmen that go about the city found me: *to whom I ſaid*, Saw ye him whom my ſoul loveth? *It was* but a little that I paſſed from them, but I found him whom my ſoul loveth: I held him, and would not let him go, until I had brought him into my mother's houſe, and into the chamber of her that conceived me. I charge you, O ye daughters of Jeruſalem, by the roes, and by the hinds of the field, that ye ſtir not up, nor awake *my* love, till he pleaſe. Who *is* this that cometh out of the wilderneſs like pillars of ſmoke, perfumed with myrrh and frankincenſe, with all *the* powders of the merchant? Behold his bed, which *is* Solomon's; threeſcore valiant men *are* about it, of the valiant of Iſrael. They all hold ſwords, *being* expert in war: every man *hath* his ſword upon his thigh, becauſe of fear in the night. King Solomon made himſelf a nuptial bed * of the wood of Lebanon. He made the pillars thereof *of* ſilver, the bottom thereof *of* gold, the covering of it *of* purple; the midſt thereof being paved *with* love, of the daughters of Jeruſalem. Go forth, O ye daughters of Zion, and behold king Solomon with the crown wherewith his mother crowned him in the day of his eſpouſals, and in the day of the gladneſs of his heart. Behold, thou *art* fair, my love, behold, thou *art* fair: thou *haſt* doves eyes within † thy locks: thy hair *is* as a flock of goats that appear from mount Gilead. Thy teeth *are* like a flock *of ſheep that are even* ſhorn, which come up from the waſhing; whereof every one beareth twins, and none *is* barren (XVII) among them. Thy lips *are* like a thread of ſcarlet, and thy ſpeech *is* comely: thy temples *are* like a piece of a pomegranate within thy locks. Thy neck *is* like the tower of David built for an armory, whereon there hang a thouſand bucklers, all ſhields of mighty men. Thy two breaſts *are* like two young roes that are twins, which feed among the lillies. Until the day break, and the ſhadows flee away, I will get me to the mountain of myrrh, and to the hill of frankincenſe. Thou *art* all fair, my love; *there is* no ſpot in thee. Come with me from Lebanon, *my* ſpouſe, with me from Lebanon: look from the top of Amana, from the top of Shenir, and Hermon, from

* Or, A canopy: or, a chariot
† Or, Beneath.

the

מֵהַרְרֵי נְמֵרִים׃ לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַד מֵעֵינַיִךְ
בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ׃ מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה טֹּבוּ
דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל בְּשָׂמִים׃ נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ
כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃
גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם׃ שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס
רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם נְרָדִים׃ חצי נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם
קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי
בְשָׂמִים׃ מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן׃ עוּרִי
צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל
פְּרִי מְגָדָיו׃ בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי
אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ
וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים׃ אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי לִי
אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי
לָיְלָה׃ פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי
אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃ דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחוֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃
קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל
כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל׃ פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי
יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃
מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת
רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם
אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃ מַה
דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃
דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃ רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו
תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃ עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת
בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת׃ לְחָיָו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת

מרקחים

the lions dens, from the mountains of the leopards. Thou haſt raviſhed my heart, my ſiſter, *my* ſpouſe; thou haſt raviſhed my heart with one of thine eyes, with one chain of thy neck. How fair is thy love, my ſiſter, *my* ſpouſe! how much better is thy love than wine! and the ſmell of thine ointments than all ſpices! Thy lips, O *my* ſpouſe drop *as* the honey-comb: honey and milk *are* under thy tongue; and the ſmell of thy garments *is* like the ſmell of Lebanon. A garden incloſed *is* my ſiſter, *my* ſpouſe; a ſpring ſhut up, a fountain ſealed. Thy plants *are* an orchard of pomegranates, with pleaſant fruits; camphire, with ſpikenard. Spikenard and ſaffron; calamus and cinnamon, with all trees of frankincenſe; myrrh and aloes, with all the chief ſpices; A fountain of gardens, a well of living waters, and ſtreams from Lebanon. Awake, O north *wind*, and come thou ſouth, blow upon my garden, *that* the ſpices thereof may flow out: Let my beloved come into his garden, and eat his pleaſant fruits. I Am come into my garden, my ſiſter, *my* ſpouſe: I have gathered my myrrh with my ſpice; I have eaten my honey-comb with my honey; I have drank my wine with my milk: eat, O friends, drink, yea, drink abundantly, O ye beloved. I ſleep, but my heart waketh: *it is* the voice of my beloved that knocketh, *ſaying*, Open to me, my ſiſter, my love, my dove, my undefiled: for my head is filled with dew, *and* my locks with the drops of the night. I have put off my coat; how ſhall I put it on? I have waſhed my feet; how ſhall I defile them? My beloved put in his hand by the hole *of the door*, and my bowels were moved for him. I roſe up to open to my beloved; and my hands dropped *with* myrrh, and my fingers *with* ſweet-ſmelling myrrh, upon the handles of the lock. I opened to my beloved; but my beloved had withdrawn himſelf, *and* was gone: my ſoul failed when he ſpake: I ſought him, but I could not find him; I called him, but he gave me no anſwer. The watchmen that went about the city found me, they ſmote me, they wounded me; the keepers of the walls took away my veil from me. I charge you, O daughters of Jeruſalem, if ye find my beloved, that ye tell him that I *am* ſick of love. What *is* thy beloved more than *another* beloved, O thou faireſt among women? what *is* thy beloved more than *another* beloved, that thou doſt ſo charge us? My beloved *is* white and ruddy, the chiefeſt among ten thouſand. His head *is as* the moſt fine gold, his locks *are* buſhy, *and* black as a raven. His eyes *are* as *the eyes* of doves by the rivers of waters, waſhed with milk, *and* fitly ſet. His cheeks

are

מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מוֹר עֹבֵר׃ יָדָיו גְּלִילֵי
זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים׃
שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר
כָּאֲרָזִים׃ חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת
יְרוּשָׁלָםִ׃ אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ
וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ׃ דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים
וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים׃ אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלָםִ אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׃
הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ
מִן הַגִּלְעָד׃ שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם
מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם׃ כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד
לְצַמָּתֵךְ׃ שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין
מִסְפָּר׃ אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא
לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃
מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה
כַּנִּדְגָּלוֹת׃ אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת
הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃ לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי
מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃ שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה
בָּךְ מַה תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃ מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ
בַּנְּעָלִים בַּת נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃
שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה
בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃ שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה׃ צַוָּארֵךְ
כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אַפֵּךְ
כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃ רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת
רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים׃ מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ
אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים׃ זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ
לאשכלות

are as a bed of ſpices, *as* ſweet flowers: his lips *like* lillies dropping ſweet-ſmelling myrrh. His hands *are as* gold rings ſet with the beryl: his belly *is as* bright ivory overlaid *with* ſapphires. His legs *are as* pillars of marble, ſet upon ſockets of fine gold: his countenance *is* as Lebanon, excellent as the cedars. His mouth *is* moſt ſweet: yea, he *is* altogether lovely. This *is* my beloved, and this *is* my friend, O daughters of Jeruſalem. Whither is thy beloved gone, O thou faireſt among women? whither is thy beloved turned aſide? that we may ſeek him with thee. My beloved is gone down into his garden, to the beds of ſpices, to feed in the gardens, and to gather lillies. I *am* my beloved's, and my beloved *is* mine: he feedeth among the lillies. Thou *art* beautiful, O my love, as Tirzah, comely as Jeruſalem, terrible as *an army* with banners. Turn away thine eyes from me, for they have overcome me: thy hair *is* as a flock of goats that appear * from Gilead. Thy teeth *are* as a flock of ſheep which go up from the waſhing, whereof every one beareth twins, and *there is* not one barren among them. As a piece of a pomegranate *are* thy temples within thy locks. There are threeſcore queens, and fourſcore concubines, and virgins without number. My dove, my undefiled, is *but* one; ſhe *is* the *only* one of her mother, ſhe *is* the choice one of her that bare her. The daughters ſaw her, and bleſſed her; *yea*, the queens and the concubines, and they praiſed her. Who *is* ſhe *that* looketh forth as the morning, fair as the moon, clear as the ſun, *and* terrible as *an army* with banners? I went down into the garden of nuts, to ſee the fruits of the valley, *and* to ſee whether the vine flouriſhed, *and* the pomegranates budded. Or ever I was aware, my ſoul made me *like* the chariots of Ammi-nadib. Return, return, O Shulamite, return, return, that we may look upon thee. What will ye ſee in the Shulamite? As it were the company of two armies. How beautiful are thy feet with ſhoes, O prince's daughter! the joints of thy thighs *are* like jewels, the work of the hands of a cunning workman. Thy navel *is like* a round goblet, *which* wanteth not liquor: thy belly *is like* an heap of wheat ſet about with lillies. Thy two breaſts *are* like two young roes *that are* twins. Thy neck *is* as a tower of ivory; thine eyes *like* the fiſh-pools in Heſhbon by the gate of Bath-rabbim: thy noſe *is* as the tower of Lebanon, which looketh toward Damaſcus. Thine head upon thee *is* like Carmel, and the hair of thine head like purple; the king *is* held in the galleries. How fair and how pleaſant art thou, O love, for delights! This thy ſtature is like to

* Or according to the Chaldee ſmoothed; or combed.

לְאַשְׁכֹּלוֹת׃ אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ נָא
שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃ וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב
הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים׃ אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי
תְּשׁוּקָתוֹ׃ לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃ נַשְׁכִּימָה
לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים
שָׁם אֶתֵּן אֶת דֹּדַי לָךְ׃ הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ כָּל
מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃ מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי
יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא יָבֻזוּ לִי׃ אֶנְהָגְךָ
אֲבִיאֲךָ אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃
שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלָםִ מַה תָּעִירוּ וּמַה תְּעֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃
מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ
עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךָ׃ שִׂימֵנִי
כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ כִּי עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה
כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶת יָהּ׃ מַיִם רַבִּים לֹא
יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ
אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ׃ אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה
וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה לַאֲחֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ׃ אִם
חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ
לוּחַ אָרֶז׃ אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת
שָׁלוֹם׃ כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים
אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃ כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה
וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ׃ הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים
לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃ בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר
הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

קדיש יתום

a palm-tree, and thy breaſts to cluſters *of grapes*. I ſaid I will go up to the palm-tree, I will take hold of the boughs thereof: now alſo thy breaſts ſhall be as cluſters of the vine, and the ſmell of thy noſe like apples; And the roof of thy mouth like the beſt wine, for my beloved, that goeth *down* ſweetly, cauſing the lips of those that are aſleep to ſpeak. I *am* my beloved's, and his deſire *is* towards me. Come, my beloved, let us go forth into the field; let us lodge in the villages. Let us get up early to the vineyards; let us ſee if the vine flouriſh, *whether* the tender grape appear, *and* the pomegranates bud forth: there will I give thee my loves. The mandrakes give a ſmell, and at our gates *are* all manner of pleaſant *fruits*, new and old, *which* I have laid up for thee, O my beloved. O that thou *wert* as my brother, that ſucked the breaſts of my mother! *when* I ſhould find thee without, I would kiſs thee; yea, I ſhould not be deſpiſed. I would lead thee, *and* bring thee into my mother's houſe, *who* would inſtruct me: I would cauſe thee to drink of ſpiced wine, of the juice of my pomegranate. His left hand *ſhould be* under my head, and his right hand ſhould embrace me. I charge you, O daughters of Jeruſalem, that ye ſtir not up, nor awake *my* love, until he pleaſe. Who *is* this that cometh up from the wilderneſs, leaning upon her beloved? I raiſed thee up under the apple-tree: there thy mother brought thee forth; there ſhe brought thee forth *that* bare thee. Set me as a ſeal upon thine heart, as a ſeal upon thine arm: for love *is* ſtrong as death; jealouſy *is* cruel as the grave: the coals thereof *are* coals of fire, *which hath* a moſt vehement flame. Many waters cannot quench love, neither can the floods drown it: if a man would give all the ſubſtance of his houſe for love, it would utterly be contemned. We have a little ſiſter, and ſhe hath no breaſts: what ſhall we do for our ſiſter in the day when ſhe ſhall be ſpoken for? If ſhe *be* a wall, we will build upon her a palace of ſilver: and if ſhe *be* a door, we will encloſe her with boards of cedar. I *am* a wall, and my breaſts like towers: then was I in his eyes as one that found favour*. Solomon had a vineyard at Baal-hamon: he let out the vineyard unto keepers; every one for the fruit thereof was to bring a thouſand *pieces* of ſilver. My vineyard which *is* mine, *is* before me: thou, O Solomon, *muſt have* a thouſand, and thoſe that keep the fruit thereof, two hundred. Thou that dwelleſt in the gardens, the companions hearken to thy voice: cauſe me to hear *it*. Make haſte, my beloved, and be thou like to a roe, or to a young hart upon the mountains of ſpices.

* Or Peace.

אונ׳ מן היבט אייש צווייא ספרי ת״ה אונ׳ ריפט זיבן אויף · אונ׳ מן לייאנט אין כי תשא · ראה אתה · אונ׳ אין אנדרן ספר לייאנט מן פאר דר מפטיר והקרבתם :

ויאמר משה אל־יהוה ראה אתה אמר אלי העל את־העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר־תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם־מצאת חן בעיני : ועתה אם־נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את־דרכך ואדעך למען אמצא־חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה : ויאמר פני ילכו והנחתי לך : ויאמר אליו אם־אין פניך הלכים אל־תעלנו מזה : ובמה ׀ יודע אפוא כי־מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל־העם אשר על־פני האדמה : לוי ויאמר יהוה אל־משה גם את־הדבר הזה אשר דברת אעשה כי־מצאת חן בעיני ואדעך בשם : ויאמר הראני נא את־כבדך : ויאמר אני אעביר כל־טובי על־פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את־אשר אחן ורחמתי את־אשר ארחם : ישראל ויאמר לא תוכל לראת את־פני כי לא־יראני האדם וחי : ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על־הצור : והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד־עברי : והסרתי את־כפי וראית את־אחרי ופני לא יראו : רביעי ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים וכתבתי על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת : והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל־הר סיני ונצבת לי שם על־ראש ההר : ואיש לא־יעלה עמך וגם־איש אל־ירא בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול ההר ההוא : חמישי ויפסל שני־לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל־הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים : וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה

על

TWO LAWS ARE TAKEN OUT, AND THE FOLLOWING PORTION IS READ TO SEVEN PERSONS.

ויאמר משה אל יי And Mofes faid unto the LORD, See, thou fayeft unto me, Bring up this people; and thou haft not let me know whom thou wilt fend with me: yet thou haft faid, I know thee by name, and thou haft alfo found grace in my fight. Now therefore I pray thee, if I have found grace in thy fight, fhew me now thy way, that I may know thee, that I may find grace in thy fight: and confider that this nation *is* thy people. And he faid, My prefence fhall go *with thee*, and I will give thee reft. And he faid unto him, If thy prefence go not *with me*, carry us not up hence. For wherein fhall it be known here, that I and thy people have found grace in thy fight? *Is it* not in that thou goeft with us? So fhall we be feparated, I and thy people, from all the people that *are* upon the face of the earth.

And the LORD faid unto Mofes, I will do this thing alfo that thou haft fpoken: for thou haft found grace in my fight, and I know thee by name. And he faid, I befeech thee, fhew me thy glory. And he faid, I will make all my goodnefs pafs before thee, and I will proclaim the name of the LORD before thee; and will be gracious to whom I will be gracious, and will fhew mercy on whom I will fhew mercy.

And he faid, Thou canft not fee my face: for there fhall no man fee me, and live. And the LORD faid, Behold *there is* a place by me, and thou fhalt ftand upon a rock. And it fhall come to pafs, while my glory paffeth by, that I will put thee in a cleft of the rock; and will cover thee with my hand while I pafs by. And I will take away my hand, and thou fhalt fee my back parts: but my face fhall not be feen.

And the LORD faid unto Mofes, Hew thee two tables of ftone like unto the firft: and I will write upon *thefe* tables the words that were in the firft tables, which thou didft brake. And be ready in the morning, and come up in the morning unto mount Sinai, and prefent thyfelf there to me, on the top of the mount. And no man fhall come up with thee, neither let any man be feen throughout all the mount: neither let the flocks nor herds feed before that mount.

And he hewed two tables of ftone like unto the firft; and Mofes rofe up early in the morning, and went up unto mount Sinai, as the LORD had command him, and took in his hand the two tables of ftone. and the LORD defcended in the cloud, and ftood with him there, and he proclaimed the name of the LORD. And

עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה ׀ יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה
לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד ׀ עֲוֺן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים
וְעַל־רִבֵּעִים׃ וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־
נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־קְשֵׁה־
עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֺנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר הִנֵּה
אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא־
נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה
בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃
שני שְׁמָר־לְךָ אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת־
הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ הִשָּׁמֶר לְךָ
פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה
לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃ כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת־מַצֵּבֹתָם
תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרָיו תִּכְרֹתוּן׃ כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר
כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃ פֶּן־תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב
הָאָרֶץ וְזָנוּ ׀ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ
מִזִּבְחוֹ׃ וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן
וְהִזְנוּ אֶת־בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃ אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה־
לָּךְ׃ שביעי אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת
אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ
מִמִּצְרָיִם׃ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃
וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר
בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה
לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃ שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאָדֹן ׀ יְהוָה אֱלֹהֵי

ישראל

the LORD paſſed by before him, and proclaimed, The LORD, The LORD God! merciful and gracious, long-ſuffering, and abundant in beneficence and truth, Keeping mercy unto thouſands, forgiving iniquity and tranſgreſſion and ſin, and cleanſing, but will by no means clear *the preſumptuous:* viſiting the iniquity of the fathers upon the children, and upon the children's children, unto the third and fourth *generation*. And Moſes made haſte, and bowed his head toward the earth, and worſhipped. And he ſaid, If now I have found grace in thy ſight, O LORD, let my LORD, I pray thee, go amongſt us; for it *is* a ſtiff-necked people; and pardon our iniquity and our ſin, and take us for thine inheritance. And he ſaid, Behold I make a covenant: before all thy people will I perform wonders, ſuch as have not been done in all the earth, nor in any nation: and all the people amongſt which thou *art*, ſhall ſee the work of the LORD: for it *is* a terrible thing that I will do with thee.

Obſerve thou that which I command thee this day: Behold, I drive out before thee the Amorite, and the Canaanite, and the Hittite, and the Perizzite, and the Hivite, and the Jebuſite. Take heed to thyſelf, leſt thou make a covenant with the inhabitants of the land whither thou goeſt, leſt it be for a ſnare in the midſt of thee; But ye ſhall deſtroy their altars, break their images, and cut down their groves. For thou ſhalt worſhip no other God: for the LORD, whoſe name *is* Jealous, *is* a Jealous God: Leſt thou make a covenant with the inhabitants of the land, and they go a whoring after their gods, and do ſacrifice unto their gods, and *one* call thee, and thou eat of his ſacrifice, And thou take of their daughters unto thy ſons: and their daughters go a whoring after their gods, and make thy ſons go a whoring after their gods. Thou ſhalt make thee no molten gods.

The feaſt of unleavened bread ſhalt thou keep: Seven days ſhalt thou eat unleavened bread, as I commanded thee in the time of the month Abib: for in the month Abib, thou cameſt out from Egypt. All that openeth the matrix *is* mine; and every firſtling among thy cattle, *whether* ox or ſheep, that is male. But the firſtling of an aſs thou ſhalt redeem with a lamb: and if thou redeem *him* not, then ſhalt thou break his neck. All the firſt-born of thy ſons ſhalt thou redeem: and none ſhall approach my preſence empty. Six days ſhalt thou work; but on the ſeventh day, thou ſhalt reſt: *even* in earing-time and in harveſt ſhalt thou reſt. And thou ſhalt obſerve the feaſt of weeks, of the firſt-fruits of wheat harveſt, and the feaſt of ingathering at the year's end*. Thrice in the year ſhall all your male-children appear before the LORD.

* Heb. The revolution of the year.

the

יִשְׂרָאֵל: כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלֶךָ וְלֹא־יַחְמֹד אִישׁ אֶת־אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ דַּם־זִבְחִי וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח: רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ: למפטיר

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ: עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים: וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה: כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

הפטרה ביחזקאל סימן ל"ז:

הָיְתָה עָלַי יַד־יְהוָה וַיּוֹצִאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: וְהֶעֱבִירַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וָאֹמַר אֲדֹנָי יֱהוִה אַתָּה יָדָעְתָּ: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא עַל־הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת שִׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יֱהוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם: וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בָכֶם רוּחַ וִחְיִיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי וַיְהִי־קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה־רַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל־עַצְמוֹ: וְרָאִיתִי וְהִנֵּה־עֲלֵיהֶם גִּדִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמָעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם: וַיֹּאמֶר אֵלַי

the LORD God of Iſrael. For I will caſt out the nations before thee; and enlarge thy borders: neither ſhall any man deſire thy land, when thou ſhalt go up to appear before the LORD thy God, thrice in the year. Thou ſhalt not offer the blood of my ſacrifice with leaven; neither ſhall the ſacrifice of the feaſt of paſſover be left unto the morning. The firſt of the firſt-fruits of thy land ſhalt thou bring unto the houſe of the LORD thy God. Thou ſhalt not ſeethe a kid in his mother's milk.

IN THE SECOND, THE FOLLOWING PORTION IS READ TO THE MAPHTIR.

והקרבתם But ye ſhall offer a ſacrifice made by fire *for* a burnt-offering unto the LORD; two young bulls, and one ram, and ſeven lambs of the firſt year: they ſhall be unto you without blemiſh. And their meat-offering *ſhall be of* flour mingled with oil: three tenth-deals ſhall ye offer for a bull, and two tenth-deals for a ram, A ſeveral tenth-deal ſhalt thou offer for every lamb, throughout the ſeven lambs: And one goat *for* a ſin-offering, to make an atonement for you. Ye ſhall offer theſe beſide the burnt-offering in the morning, which *is* for a continual burnt-offering. After this manner ye ſhall offer daily throughout the ſeven days, the meat of the ſacrifice made by fire of a ſweet ſavour unto the LORD: it ſhall be offered beſide the continual burnt-offering, and his drink-offering. And on the ſeventh day ye ſhall have an holy convocation; ye ſhall do no ſervile work.

THE PORTION FROM THE PROPHETS FOR THE SABBATH OF THE MIDDLE DAYS.

היתה The hand of the LORD was upon me, and carried me out in the ſpirit of the LORD, and ſet me down in the midſt of the valley which * *was* full of bones, And cauſed me to paſs by them round about: and behold, *there were* very many in the open valley; and lo, *they were* very dry. And he ſaid unto me, Son of man, can theſe bones live? and I anſwered, O LORD God, thou knoweſt. Again he ſaid unto me, Propheſy unto theſe bones, and ſay unto them, O ye dry bones, hear the word of the LORD. Thus ſaith the LORD God unto theſe bones, Behold I will cauſe breath to enter into you, and ye ſhall live. And I will lay ſinews upon you, and will bring up fleſh upon you, and cover you with ſkin, and put breath into you, and ye ſhall live; and ye ſhall know that I *am* the LORD. So I propheſied as I was commanded: and as I propheſied there was a noiſe; and behold, a ſhaking, and the bones came together, bone to his bone. And when I beheld, lo, the ſinews, and the fleſh came up upon them, and the ſkin covered them above; but *there was* no breath in them. Then ſaid he

* Heb. And it was full.

הִנָּבֵא אֶל־הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרוּחַ כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יֱהֹוִה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ וּפְחִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה
וְיִחְיוּ: וְהִנַּבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי וַתָּבוֹא בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחְיוּ וַיַּעַמְדוּ
עַל־רַגְלֵיהֶם חַיִל גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם
הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים יָבְשׁוּ
עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה תִקְוָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ: לָכֵן הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יֱהֹוִה הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם
וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת
יִשְׂרָאֵל: וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהֹוָה בְּפִתְחִי אֶת־קִבְרוֹתֵיכֶם
וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בָכֶם
וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל־אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהֹוָה
דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם־יְהֹוָה:

ואומר המפטיר ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים וכו׳ • ואין חותמין מקדש ישראל והזמנים בסוף ברכת ההפטרה • שהרי אם לא היה שבת לא היו מפטירין • ועוד בכל חג הפסח היו הקרבנות שוות בכל יום לכך אין חותמין בשבת ח״ה בהפטרה מקדש ישראל והזמנים • אבל בשבת ח״ה של סכות חותמין בהפטרה מקדש ישראל והזמנים מפני שנשתנו הקרבנות בכל יום של חג הסכות:

אונו מן זאגט יקום פורקן • מי שברך • אשרי • יהללו • חצי קדיש • ומתפללין תפלת מוסף •

מַעֲרִיב לֵיל שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם • אֲשֶׁר
בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים •
בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים •
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים •
וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים • וּמְסַדֵּר
אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם

ווייל דער חזן זאגט ברכו זאגט קהל יתברך

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין
אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ
שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל
כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

unto me, Prophefy unto the wind; prophefy, fon of man, and fay to the wind, Thus faith the LORD God, Come from the four winds, O breath, and breathe upon thefe flain, that they may live. So I prophefied as he commanded me, and the breath came into them, and they lived, and ftood up upon their feet, an exceeding great army. Then he faid unto me, Son of man, thefe bones are the whole houfe of Ifrael: behold, they fay, Our bones are dried, and our hope is loft, we are cut off for our parts. Therefore prophefy, and fay unto them, Thus faith the LORD God, Behold, O my people, I will open your graves, and caufe you to come up out of your graves, and bring you into the land of Ifrael. And ye fhall know that I *am* the LORD, when I have opened your graves, and brought you up out of your graves, O my people, And fhall put my fpirit into you, and ye fhall live, and I fhall place you in your own land: then fhall ye know that I the LORD have fpoken *it*, and performed *it*, faith the LORD.

THE MAPHTIR THEN SAYS THE BLESSINGS: BUT DOES NOT END מקדש ישראל והזמנים AS ON THE SABBATH OF THE MIDDLE DAYS OF THE FEAST OF TABERNACLES; BECAUSE ON THAT FEAST, EVERY DAY'S OFFERING WAS DIFFERENT FROM THE OTHER. THEN SAY יקום פורקן &c. AND THE ADDITIONAL SERVICE.

EVENING SERVICE FOR THE SEVENTH NIGHT OF THE FEAST OF PASSOVER.

WHILE THE READER SAYS ברכו, THE CONGREGATION SAYS.

ברכו READ. Blefs ye the LORD, who is ever bleffed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Bleffed be the LORD, who is bleffed for ever, and evermore.

ברוך אתה Bleffed art thou, O LORD, our God! King of the univerfe, who with his word caufeth the evening to advance gradually. Openeth the gates with wifdom; with underftanding changeth times, and varieth feafons: and difpofeth the ftars in their ftations

יתברך Bleffed, praifed, glorified, extolled, and exalted, fhall be the holy name of the Supreme King of kings, bleffed is he: for he is the firft and the laft, and befides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praife him* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all bleffing and praife. Bleffed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Bleffed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore.

ברקיע כרצונו · בורא יום ולילה גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור : ומעביר יום ומביא לילה · ומבדיל בין יום ובין לילה · יי צבאות שמו · אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד :

ויושע יי אום למושעות · וירא ישראל בפרוע פרעות · אז ישיר גלה חוסן ישועות · עזי דגול גיה ואישון להשעות : ברוך אתה יי המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת · תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת · על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך · ונשמח בדברי תורתיך ובמצותיך לעולם ועד · כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה · ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים :

יי הכין כלי מלחמה · מרכבות פרעה ושלישיו נהג במהומה · תהומות זמנם באף ובחמה · ימינך הבל נהלתך רחמה : ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך :

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־

in the heavens, according to his will. He createth day and night, causing the light to recede from before darkness, and darkness from before light: and causeth the day to pass away, and bringeth on night: and maketh a division between day and night; the LORD of Hosts, is his name: the living and ever existing God, he shall reign continually over us, for ever and ever.

ויושע And the LORD saved the people for *whom he had wrought* salvation*; and Israel saw when he executed vengeance: then sang *Moses*, and published the mighty salvations, of my powerful † *God*, who ordained light and darkness. Blessed art thou, O LORD! who causeth the evening to advance gradually.

אהבת עולם *With* everlasting love hast thou loved the house of Israel thy people: a law, commandments, statutes, and judgements hast thou taught us: we therefore, O LORD, our God! when we lie down, and when we rise up, will talk of thy statutes: and rejoice in the words of thy law and commandments, for ever and ever: for they are our life, and the prolongation of our days: in them will we meditate day and night: and mayest thou never remove thy love from us.

יי The LORD prepared the weapons of war, when he led the chariots of Pharaoh and his horsemen in disorder: in anger and wrath he prepared the depths for them: but thy right hand had mercy on the portion of thy heritage. Blessed art thou, O LORD! who loveth his people Israel.

שמע ישראל Hear, O Israel, the LORD *is* our God! the LORD *is* ONE. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. And thou shalt love the LORD thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy might. And these words which I command thee this day, shall be in thy heart. And thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt talk of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way; when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt bind them for a sign upon thy hand, and they shall be as frontlets between thine eyes. And thou shalt write them upon the posts of thy house, and upon thy gates.

והיה אם שמוע And it shall come to pass, that if ye will hearken diligently unto my commandments, which I command you this day, to love the LORD your God, and to serve him

* Heb. Salvations.
† Heb. The chiefest.

with

לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם
וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא־תָתֻרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ · כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין
זוּלָתוֹ · וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים ·
מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים׃ הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ · וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ׃ הָעוֹשֶׂה

with all your heart, and with all your ſoul: then will I ſend rain for your land in its due ſeaſon; the firſt rain and the latter rain, that thou mayeſt gather in thy corn, thy wine, and thine oil. And I will give graſs in thy fields for thy cattle, that thou mayeſt eat and be ſatisfied. Take heed of yourſelves, leſt your heart be deceived, and ye turn aſide, and ſerve other gods, and worſhip them. For then the LORD's wrath will be kindled againſt you, and he will ſhut up the heavens that there be no rain, and the land will not yield her fruit, and ye ſhall periſh quickly from off the goodly land which the LORD giveth you. *Therefore* ſhall ye lay up theſe my words in your heart, and in your ſoul, and bind them for a ſign upon your hand, and they ſhall be as frontlets between your eyes. And ye ſhall teach them *to* your children, ſpeaking of them when thou ſitteſt in thy houſe, and when thou walkeſt by the way, when thou lieſt down, and when thou riſeſt up. And thou ſhalt write them upon the door poſts of thy houſe, and upon thy gates. That your days, and the days of your children may be multiplied, in the land which the LORD ſware unto your fathers to give them, as the days of heaven upon the earth.

ויאמר ה׳ And the LORD ſpake unto Moſes, ſaying, Speak unto the children of Iſrael, and bid them to make themſelves fringes in the borders of their garments, throughout their generations, and that they put upon the fringes of the borders, a thread of blue. And it ſhall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the LORD, and do them; and that ye ſeek not after *the inclinations* of your heart, and *the delight* of your eyes, in the purſuit of which ye have been led aſtray. That ye may remember, and do all my commandments, and be holy unto your God. I *am* the LORD your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God; I *am* the LORD your God.

אמת ואמונה Immutably true, and firmly eſtabliſhed is all this with us, that he is the LORD our God; and *there is* none beſide him; and we Iſrael are his people. He hath redeemed us from the power of kings, *and is* our King who hath delivered us from the graſp of all the violent: the God who hath avenged us

of

גְּדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר · נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים · וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵנוּ · וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵנוּ: הָעוֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה · אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם · וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף · אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ · שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ · וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם · מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה:

מיוסד ע״פ א״ב

פֶּסַח אֱמוּנִים שִׁיר שׁוֹרְרוּהוּ · וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא · פֶּסַח מִצְרָיִם:

פֶּסַח בַּת קוֹל יִשָּׁמַע מִמְּרוֹמִים · יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים · פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח גְּאוּלִים עָבְרוּ בְמִשְׁאֶרֶת יָד · וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד · פֶּסַח מִצְרָיִם:

פֶּסַח דָּגוּל בְּעֹז כְּבוֹדוֹ · יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ · פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח הֲמוֹן הִילִיו בְּטוּב הַיָּם · הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם · פֶּסַח מִצְרָיִם:

פֶּסַח וְהֵנִיף יָדוֹ בְּרוּחַ בַּעְיָם · וְהֶחֱרִים יְיָ אֶת לְשׁוֹן יָם · פֶּסַח לֶעָתִיד:

פֶּסַח זִלְעֵף בְּמִכְתַּב שׁוֹגֵן · מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן · פֶּסַח מִצְרָיִם:

פֶּסַח חִדּוּשׁ מוֹפֵת עֲלֵי יָשָׁן · דָּם וָאֵשׁ וְתִימְרוֹת עָשָׁן · פֶּסַח לֶעָתִיד:

of our adverſaries, and requited a recompenſe to all the enemies of our ſouls. Who performeth great things that are unſearchable* wonders and miracles without number: he hath appointed our ſoul to life, and hath not ſuffered our feet to ſlip. He hath led us over the heights of our enemies, and exalted our horn above thoſe who hate us. He avenged us of Pharoah, by wonders, ſigns, and miracles *wrought* in the land of the children of Ham. In his wrath he ſlew all the firſt born of Egypt, and brought out his people Iſrael to perpetual freedom. He cauſed his children to paſs between the diviſions of the red ſea, and ſunk their enemies and purſuers in the depths. His children then ſaw his might: they praiſed, and gave thanks to his name, and willingly ſubmitted † to his dominion. Moſes and the children of Iſrael ſang a ſong unto thee.

פסח On the Paſſover, the faithful ſang a ſong, *ſaying*, Thus the LORD ſaved Iſrael on that day, *This was on* the Paſſover of Egypt.

On the Paſſover, the Bath Koel ‡ ſhall be heard from heaven; *ſaying*, Iſrael ſhall be ſaved by the LORD with eternal ſalvation. *This will be* on the future § Paſſover.

On the paſſover, the redeemed paſſed on with abundant ſpoil: and Iſrael ſaw the hand: *On the paſſover of Egypt.*

On the paſſover, God in his mighty glory, will put forth his hand again the ſecond time: *On the future paſſover.*

On the paſſover, the multitude of his hoſts with abundant good, paſſed on dry *land* through the ſea. *On the paſſover of Egypt.*

On the paſſover *it is ſaid*, And he ſhall ſhake his hand with his vehement wind; and the LORD will utterly deſtroy the tongue of the Egyptian ſea. *On the future paſſover.*

On the paſſover, he burnt *the Egyptians* with the inſcribed *plagues*; and the camp of the Egyptians with a pillar of fire, and a cloud. *On the paſſover of Egypt.*

On the paſſover, *God* will perform new wonders in addition to the old; *even* blood, and fire, and pillars of ſmoke. *On the future paſſover.*

* Heb. Of which there is no ſearch.
† Heb. Took his kingdom upon them.
‡ See Vol. IVth. Note 9th.
§ The noun לעתיד properly denotes the time of the future redemption of the nation.

פֶּסַח טֵבֵס בְּצָרָיו לְהַהֲרִיבָהּ · וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים
בְּיָד רָמָה · פֶּסַח מִצְרַיִם :

פֶּסַח יְשׁוּעוֹת כּוֹס שָׁלוֹם · בְּשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ
וּבְשָׁלוֹם · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח כְּלִיל עֲנָמִים לְהַצְמִית · כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין
שָׁם מֵת · פֶּסַח מִצְרַיִם :

פֶּסַח לְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק לְנָגְפָה · וְזֹאת תִּהְיֶה
הַמַּגֵּפָה · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח מִלּוּי שְׁעָרִים פָּסַח · וּפָסַח יְיָ עַל הַפֶּתַח · פֶּמ :

פֶּסַח נָתַן לְאוֹת רַב וְשַׁלִּיט · גָּנוֹן וְהִצִּיל פָּסוֹחַ
וְהִמְלִיט · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח סְגוּלִים לְמַטַּע שִׁירַיִם · כִּי יְיָ נִלְחָם לָהֶם
בְּמִצְרָיִם · פֶּסַח מִצְרַיִם :

פֶּסַח עָתִיד לְפִדְיוֹן שְׁבוּיִם · וְיָצָא יְיָ וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם ·
פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח פְּתִיחַת קוֹל עָנְתָה נְבִיאָה · שִׁירוּ לַיְיָ כִּי
גָאֹה גָּאָה · פֶּסַח מִצְרַיִם :

פֶּסַח צִבּוּר בְּאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה · זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת
עָשָׂה · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח קָדַר לְצָרָיו מְאוֹרֵי אוֹר · וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הָיָה אוֹר · פֶּסַח מִצְרַיִם :

פֶּסַח רָצוּי בְּמַאֲמַר צוּרֵךְ · קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא
אוֹרֵךְ · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח שִׁבְּחוּהוּ בְּעוֹז תַּעֲצוּמוֹ · כִּי גָאַל יְיָ אֶת עַמּוֹ ·
פֶּסַח מִצְרַיִם :

On the paſſover, he was equipped to deſtroy his enemies while the children of Iſrael went out with an high hand. *On th paſſover of Egypt.*

On the paſſover, *we ſhall have* the cup of ſalvation and peace *as is ſaid*, ye ſhall go forth in joy and peace: *On the future paſſ over.*

On the paſſover, he cut off all the Egyptians; for *there wa* not an houſe were *there was* not one dead: *On the paſſover of Egypt*

On the paſſover, the people * will imagine a vain thing to ſtrive *againſt the Lord's anointed*; for this will be the plague. *O the future paſſover.*

On the paſſover, the LORD opened the locked doors of th Egyptians; and leaped over the doors *of the Iſraelites*: *On th paſſover of Egypt.*

The paſſover was given *by* the LORD, and ruler, for a ſign protecting, and delivering: leaping forward, and reſcuing *her* † *On the future paſſover.*

On the paſſover, the peculiar people were reſerved to be planted: for the LORD fought for them againſt the Egyptians: *On th paſſover of Egypt.*

The paſſover is appointed for the redemption of the captives when the LORD will go forth and fight againſt the nations *On the future paſſover.*

On the paſſover, the propheteſs ‡ raiſed her voice, *and ſaid* Sing ye unto the LORD, for he hath triumphed glorioufly: *On th paſſover of Egypt.*

The paſſover *is noted* for the numerous miracles that he wrought *and as they will ſay*, Sing unto the LORD: for he hath wrought a ſtupendous work. *On the future paſſover.*

On the paſſover, he darkened the bright luminaries to his enemies: but all the children of Iſrael had light. *On the paſſover of Egypt.*

The paſſover will be accepted according to the word of thy former; *when he ſaid*, Ariſe, be thou enlightened; for thy light is come. *On the future paſſover.*

On the paſſover they praiſed him for his mighty ſtrength; for the LORD had redeemed his people; *On the paſſover of Egypt.*

* Heb. Peoples.
† Alluding to Iſai. xxxi. 5.
‡ Miriam: See Exod. xv. 21.

On

פֶּסַח תּוֹקֶף תְּהִלּוֹת רִשּׁוּמוֹ · גֹּאֲלֵינוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח יוֹסִיף עַל יְשׁוּעוֹת יְשׁוּעָה · בְּרִיתוֹ יִזְכּוֹר לְהוֹשִׁיעָה · עַם קְרוֹבוֹ בְּאַהַב לְהִוָּשְׁעָה · כַּאֲשֶׁר שֶׁמַע לְמִצְרַיִם לְצוֹר נִשְׁמָעָה : בְּגִלָּה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ · מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא : מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ נָחִיתָ יְדִידִים · וּבְרוּחַ יָם עָבְרוּ גְּדוּדִים · אָמַר כּוֹשֵׁל לְהַצִּיל נְדוּדִים · נָשַׁפְתָּ לִהְיוֹת בְּסַאסְּאָה נִמְדָּדִים : זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב · וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :

מִי כָמֹכָה מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה · נָטִיתָ נוֹאֲצֶיךָ בְּזַעַם וְעֶבְרָה · נָחִיתָ סְגֻלָּתֶךָ בִּזְרוֹעַ גְּבוּרָה · שָׁמְעוּ עַמִּים גְּבוּרָתְךָ לְהַגְבִּירָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ : (נ"א גָּאַל יִשְׂרָאֵל)

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם · וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים · וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ · וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ · וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן · וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ · וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ : כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה · וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ :

On the paſſover, the mighty praiſes of our Redeemer, will be noted: the LORD of hoſts *is* his name. *On the future paſſover.*

פסח On the paſſover *God* will add ſalvation to ſalvation: he will remember his covenant to ſave the people near unto him with love: *for* as was heard from Egypt, ſo will it be heard from Tſor, with gladneſs, ſong, and abundant joy, they all ſaid,

מי כמכה Who is like unto thee, O LORD! among the mighty? Who is like unto thee, glorious in holineſs, tremendous in praiſes, working miracles.

מלכותך Thy children beheld thy majeſty, *when* thou didſt divide the ſea before Moſes.

וברב And in the greatneſs of thine excellency didſt thou lead the beloved: and with the mighty wind did they paſs over the ſea in troops: the deſtroyer * thought to ſpoil thoſe that wandered: *but* thou didſt blow, that they might be meted in their *own* meaſure. This is the Rock of our ſalvation! they opened their mouth, and ſaid,

יי The LORD ſhall reign for ever and ever.

ונאמר And it is ſaid, For the LORD hath redeemed Jacob, and ranſomed him from a hand too ſtrong for him.

מי כמכה Who *is* like unto thee, *who art* a refuge in time of trouble? thoſe that provoked thee, didſt thou bend down in anger and wrath: and with *thy* mighty arm didſt thou lead thy peculiar *people*; when the people † heard of thy mighty power. Bleſſed art thou, O LORD! *who art* the King, Rock, and Redeemer of Iſrael (*ſome read*, who hath redeemed Iſrael.)

השכיבנו O LORD, our God! cauſe us to lie down in peace, and raiſe us up, O our King! to *a happy* life; O ſpread thy pavilion of peace over us, and direct us with good counſel from thy preſence; and ſave us for the ſake of thy name. O ſhield us, and remove from us, *the ſtroke of* the enemy, the peſtilence, ſword, famine, and ſorrow; and remove the adverſary from before and behind us, and conceal us under the ſhadow of thy wings; for thou, O God! art our guardian and deliverer; *and* thou, O God! art a merciful and gracious King. O guard *us at* our going out and coming in, with *a happy* and peaceable life, from henceforth, and for evermore.

ופרוש O ſpread thy pavilion of peace over us.

* Heb. The ſtumbler. † Heb. Peoples.

אָז נִבְהֲלוּ פוֹחֲזֵי דִינִים · תִּפּוֹל עֲלֵיהֶם צְוָחוֹת וּמְדָנִים · תְּבִיאֵמוֹ קְדוֹשֶׁךָ בְּרֶגֶשׁ מְעוֹנִים · יְיָ יִמְלֹךְ שׁוֹמֵר תְּשׁוּעַת אֱמוּנִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · פּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם : לשבת ושמרו וכו׳

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

חצי קדיש · שמונה עשרה ברף ז׳ ע״ב · קדיש שלם · עלינו · קדיש יתום :

יוצר ליום שביעי של פסח

הָאֵל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֻזֶּךָ · הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ · הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ · הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא · שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ · וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה : בְּפִי

יְ שָׁרִים תִּתְהַלָּל : וּבְדִבְרֵי
צַ דִּיקִים תִּתְבָּרַךְ : וּבִלְשׁוֹן
חֲ סִידִים תִּתְרוֹמָם : וּבְקֶרֶב
קְ דוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ :

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר · שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ :

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אז Then were thofe that contended lightly troubled: broil and contention fhall fall upon them: *when* thou fhalt bring the multitude of *thy* people, to *thy* habitation*: *then fhall they fay*, the LORD fhall reign; he preferveth falvation for the faithful. Bleffed art thou, O LORD! who fpreadeth his pavilion of peace over us, and over all his people Ifrael, and over Jerufalem.

ON THE SABBATH SAY, ושמרו &c.

וידבר And Mofes declared the folemn feafts of the LORD, unto the children of Ifrael.

THEN SAY חצי קדיש AND שמונה עשרה page 8. קדיש שלם AND עלינו קדיש יתום.

MORNING SERVICE FOR THE SEVENTH DAY OF THE FEAST OF PASSOVER.

O GOD,

Who art mighty in thy ftrength! Who art great by thy glorious name! Art mighty for ever, and tremendous by thy fearful acts. The King, Who fitteth on the high and exalted throne, inhabiting eternity, high and holy is his name: and it is written†, Rejoice in the LORD, O ye righteous, for to the upright praife is comely. With the mouth of the upright fhalt thou be praifed: bleffed with the lips of the righteous: extolled with the tongue of the pious; and fanctified in the midft of the faints.

ובמקהלות And in the congregation of ten thoufands of thy people, the houfe of Ifrael, fhall thy name and memorial, O our King! be glorified in fong, throughout all generations; for fuch is the duty of every created being, towards thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, to render thanks, to praife, extol, glorify, exalt, afcribe glory, blefs, magnify, and adore *thee*, even beyond all the fongs and praifes of thy fervant David, the fon of Jeffe, thine anointed.

ישתבח Our King, thy name fhall be praifed for ever: *thou art* the great, holy, and fovereign God, in heaven and earth: for unto thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, ap-

* The temple.

† Pfalm, xxxiii. 1.

pertaineth

שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת ׳ אֵל הַהוֹדָאוֹת ׳ אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת ׳ הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה ׳ מֶלֶךְ אֵל חַי (נ״א חֵי) הָעוֹלָמִים:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא ׳ בְּעָלְמָא דִּבְרָא כִרְעוּתֵיהּ ׳ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ ׳ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן ׳ וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל ׳ בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא ׳ וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ׳ לְעֵילָּא מִכָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא ׳ תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא ׳ דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם ׳ יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

ווייל דער חזן זאגט ברכו זאגט קהל יתברך

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

pertaineth for evermore, ſong, and praiſe; hymn, and pſalm; ſtrength, and dominion; victory, power, and greatneſs; adoration, and glory; holineſs, and majeſty; bleſſings and thankſgivings from henceforth and for evermore. Bleſſed art thou, O LORD, God! the King, great with praiſes: the God of thankſgivings, *and* LORD of wonders: who chooſeth *to be praiſed with* ſongs of pſalmody: *and is* the King who liveth eternally.

ויעתה O may the mighty power of the LORD be now magnified, as thou haſt declared *in thy* ſaying. O LORD! remember thy tender mercies, and thy loving kindneſſes, for they *have been* of old.

יתגדל May his great name be exalted, and ſanctified throughout the world, which he hath created according to his will. May he eſtabliſh his kingdom in your life time, and in your days, and in the life time of the whole houſe of Iſrael: ſpeedily, and in a ſhort time; and ſay ye, Amen.

אמן Amen. May his great name be bleſſed, and glorified for ever and ever. His name and memorial ſhall alſo be exalted for ever and ever.

יתברך May his hallowed name be praiſed, glorified, exalted, magnified, honoured, and moſt excellently adored: bleſſed is he, far exceeding all bleſſings, hymns, praiſes, and beatitudes, that are repeated throughout the world; and ſay ye, Amen.

WHILE THE READER SAYS ברכו, THE CONGREGATION SAYS.

ברכו READ. Bleſs ye the LORD, who is ever bleſſed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Bleſſed be the LORD, who is bleſſed for ever, and evermore.

ברוך אתה Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who formeth the light, and createth darkneſs: maketh peace, and createth all things: even the eternal light in the treaſure of everlaſting life: for he commanded light from darkneſs, and it was.

יתברך Bleſſed, praiſed, glorified, extolled, and exalted, ſhall be the holy name of the Supreme King of kings, bleſſed is he: for he is the firſt and the laſt, and beſides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praiſe him* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all bleſſing and praiſe. Bleſſed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Bleſſed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore.

יוצר ליום שביעי של פסח

אחר ראשי פסוקים בראשי החרוזות מכופל שם המחבר שמעון בר יצחק חזק ואנ״ץ אמן

ויושע שושני פרח מזריח מאורים · שמרם כאישון
בררפו אחורים · בצאת ישראל ממצרים :
וירא משיסת מסתולל בו להלעו · ממשך ממרך
ביד רמה להעו · בית יעקב מעם לעז : אז ישיר
עניו וסיעתו להקדישו · עזוז ימינו וזרוע קדשו ·
היתה יהודה לקדשו : שמך על כל יתגדל ויתקדש ·
מושבך ברום והלוכך בקדש · שרתיך נאמנו מאד
לביתך נאוה קדש · קדוש : עזי וזמרת יה שוררו
לו מקהלותיו · ושוו הוד והדר · בתהלותיו ·
ישראל ממשלותיו : יי נגלה לעמו היות מנוס ·
נוזלים צגו כמו נד לכנוס · הים ראה וינס : מרכבות
בוגד בלעו בסוף ושיהור · בנהרים חרה אפו
ונהפכו סחרחור · הירדן יסב לאחור : תהומות
רגזו ויהמו גלים · ראוך מים מאימתך חלים ·
ההרים רקדו כאילים : ימינך ישע הושה בעת
רצון · ירעשו ההרים ועמודיה יתפלצון · גבעות
כבני צאן : וברב צדקתך מפלתם תקנוס · צולה
חרבה ונהרותיה תאנוס · מה לך הים כי תנוס :
וברוח חזקה סיערתם סחרחור · הומה ומסילה
לעמך תבחור · הירדן תסב לאחור : אמר קבץ
כעמיר שרי אוילים · קלע נפשותם חפצו להשלים ·
ההרים תרקדו כאילים : נשפת חמתך תבער
פנימי והיצון · חלד התפוררה תוך וקיצון · גבעות
כבני צאן : מי כמכה זמיר עריצים יענה במרץ ·
זרועך חשפת והתמוטטה הארץ · מלפני אדון
חוה:

יושיע He who causeth the luminaries to shine, saved those that are compared to the blooming lily: he preserved them as the apple *of the* * *eye*, when those behind pursued them, when Israel went forth from Egypt. And they saw the destruction of him who exalted himself against them, and mocked those that were assembled and brought out with an high hand from rigorous bondage; *even* the house of Jacob from a people of strange language. Then the meek † *man* and his congregation sang to sanctify him, *and praise* his powerful right hand, and his holy arm: *and* Judah became his sanctuary. Thy name is magnified and sanctified above all: thy abode is in heaven, and thy way in holiness: Thy testimonies are exceeding stable: the holiness of thy house is desirable: O *thou, who art* holy. The LORD *is* my strength and song, sang his congregation to him; they arranged glory and honour in his praises; *even* Israel his dominion. The LORD was revealed to his people, to be their refuge; the floods were gathered, and stood as an heap: the sea beheld, and fled. The chariots of the treacherous dealer were swallowed up in the sea, and Sihor‡: his anger was kindled against the rivers, and they whirled about: Jordan was driven back. The depths were afrighted, the waves raged: the waters saw thee, and were terrified with fear: the mountains skipped like rams. Thy right hand hastened salvation in the acceptable time; the mountains shook, and the pilliars *of the earth* trembled; *and* the hills like lambs. And in thy great righteousness didst thou exact their fall: the deep was dried, and their rivers didst thou compel: what *ailed* thee, O sea, that thou fledst? And with *thy* mighty wind didst thou whirl them about: a wall and an highway didst thou choose for thy people: thou, O Jordan, *that* thou wast driven back? He said§, I will gather the Egyptian princes as sheaves: but their souls were cast out, to fulfil his desire||: ye mountains that ye skipped like rams? Thou didst blow with thy wrath, and they were burned within and without, the world was broken in the midst, and at the ends: *and* ye hills like lambs? Who is like thee, in quickly humbling the triumph of the formidable: thou didst make bare thine arm, and the earth was moved: from the presence of the LORD the earth shrunk

* Alluding to Deut. xxxii, 10.

† Moses.

‡ The Nile.

§ Pharaoh

|| Of the Supreme Being.

 back

חוֹלִי אָרֶץ: נָטִיתָ קַשְׁתְּךָ רֹאשׁ פְּרָזָיו לִנְקוֹב· קִרְיוֹת וּמִבְצָרִים נֶחְשְׁבוּ לְרָקוֹב· מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: נָחִיתָ וְנִהַלְתָּ עַם עֲמוּסֵי מֵעַיִם· וְלֹא מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם דְּגַן שָׁמַיִם· הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם: שָׁמְעוּ אַמְצָךְ כָּל אַפְסֵי תְחוּמַיִם· הֲדַר הוֹדְךָ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם· בְּתִתְּךָ חַלָּמִישׁ לְמַעְינוֹ מָיִם: אָז מָצְאוּ אָבוֹת חֵן וּבְצִדְקְךָ לָנוּ· אָנָּא הַבֵּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ· לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ: תִּפֹּל צָרָה בַּעֲדִינָה מֵאֱנוֹשׁ לֶאֱבוֹד· צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב בִּירְאָה אוֹתְךָ לַעֲבוֹד· כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד: תְּבִיאֵמוֹ אֲגוּדִים יַחַד לִמְכוֹן שִׁבְתֶּךָ· וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר צְבִי קֹדֶשׁ נַחֲלָתֶךָ· עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: יְיָ מְקַוֶּיךָ מְקַבְּלִים עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם· נָא הֱיֵה סֵתֶר לָמוֹ מִפְּנֵי שׁוֹדְדֵיהֶם· לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: כִּי בָא נוֹגֵשׂ וְכָל חֵילוֹ בַּמַּיִם· נָא שִׁית אוֹיְבֶךָ לְמוֹרַשׁ קִפּוֹד וְאַגְמֵי מַיִם· וְיֵדְעוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם: חזן כְּהִפְלֵאתָ לְדוֹר רִאשׁוֹן רוֹב נִסֶּיךָ· הַפְלֵא עִם אַחֲרוֹנִים מַחֲכֶיךָ וְחוֹסֶיךָ· וְכָל פֶּה יְהַלֶּלְךָ, מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ· קָדוֹשׁ:

ווען יום טוב אין דר וואכן גיפאלט זאגט מן דש:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ· כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ· מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז· הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ· אֲדוֹן עֻזֵּנוּ· צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ· מָגֵן יִשְׁעֵנוּ· מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה· הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה· טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ· מְאוֹרוֹת נָתַן

סביבות

back. Thou didst bend thy bow, to pierce the heads of his villages*; and the fenced cities were accounted as rotten *wood*, before the presence of the God of Jacob. Thou didst lead and guide the people that were borne from the womb; and didst not withhold the food of heaven from their mouth: who turnedst the rock into a pool of water. All the ends of the earth heard of thy might: thy glorious majesty *was* over heaven and earth, when thou didst form the flint into a fountain of water. Then our ancestors found grace, and were lodged in thy shadow: look upon *us* now, we beseech thee; we *are* all thy people: not for our sake, O LORD! not for our sake. Cause trouble to fall on the voluptuous, that they may perish from among mankind; command salvation for Jacob, that he may serve thee in fear: but unto thy name give glory. Bring them united together, to *the place that* thou hast prepared for thy residence, and plant them on the beautiful mountain of thy heritage; for thy mercy and truth's sake. They who hope in thee, willingly submit to the power of thy dominion: O be a hiding place for them, from those who spoil them: wherefore should the nations say, Where now *is* their God? For *as* the oppressor and all his host were brought into the water: *so* we beseech thee, make thine enemies a possession for the bittern, and pools of water: that they may know that we are his people, and that our God is in heaven. As thou didst work wonderfully with manifold wonders, to the former generations, so act wonderfully by the latter, who hope, and seek refuge in thee; that every mouth may praise thee, *and say*. How manifold are thy works, *O thou, who art* holy.

IF THE FESTIVAL HAPPENS ON THE WEEK DAYS, BEGIN HERE.

המאיר לארץ Who with mercy enlighteneth the whole earth, and those who dwell therein: and in his goodness, every day constantly reneweth the work of the creation. How great are thy works, O LORD! in wisdom hast thou made them all; the earth is full of thy possessions. *Thou art* the only King, who is extolled, praised, glorified, and exalted ever since the creation. *Thou art* the everlasting God! in thine abundant mercy, have compassion on us. O LORD! *thou art* our strength, the rock of our fortress, the shield of our salvation, *and* a defence for us. The blessed God, *is* great in knowledge, he hath made and established the radiance of the sun: he *who is* good hath formed that which is for the glory of his name: he hath encircled with

* This denotes the strong and powerful.

luminaries

סְבִיבוֹת עֻזּוֹ · פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי · תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ : תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ · וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה :

דא פאנגט מן אן תתברך צורנו
ווען יום טוב אן שבת גיפאלט ואנט מן דש :

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ · וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ · הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל · הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם · דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח : וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ · מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ · וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ : וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו · שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים : הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים · וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית : הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז · הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם · בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ · אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ · מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ : אֵין כְּעֶרְכְּךָ · וְאֵין זוּלָתֶךָ · אֶפֶס בִּלְתְּךָ · וּמִי דוֹמֶה לָּךְ : אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה · וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא : אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ · וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים :

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים · בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה :
גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם · דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ :
הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ · וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה :
זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ · חֶסֶד וְרַחֲמִים · לִפְנֵי כְבוֹדוֹ :
טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ · יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל : כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם · לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל : מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ · נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם :

luminaries the ſeat of his ſtrength: chiefs of holy bands extolling the Almighty, continually declare the glory of God, and his holineſs. Bleſſed be thou, O LORD, our God! in the heavens above, and on the earth beneath, for all the praiſeworthy works of thy hands, and for the bright luminaries which thou haſt formed; they ſhall glorify thee for ever.

THEN BEGIN תתברך צורנו.

IF ON THE SABBATH, BEGIN HERE.

הכל יודוך All *beings* ſhall give thanks unto thee: they all ſhall praiſe thee; and every one ſhall declare that there is none holy like the LORD. *They* all ſhall extol thee, for ever, *O thou* who formeſt all things. O God! who daily openeſt the portals of the gates of the eaſt, and cleaveſt the windows of the firmament: bringeſt forth the ſun from its palace, and the moon from the place of its reſidence; and enlighteneſt the univerſe, and all its inhabitants, which thou didſt create according to thy atribute of mercy. Who with mercy illuminateth the earth, and thoſe who dwell therein: and in his goodneſs, every day conſtantly renews the work of the creation. *Thou art* the only King to be extolled, praiſed, glorified, and exalted ever ſince the creation. *Thou art* the everlaſting God! in thine abundant mercy, have compaſſion on us: O LORD! *thou art* our ſtrength, the rock of our fortreſs, the ſhield of our ſalvation, *and* our defence. *There is* none to be compared with thee; nor *is there* any beſides thee: *there is* no other ſave thee; and who *is* like thee? *There is* none to be compared with thee, O LORD, our God! in this world: nor *is there* any beſides thee, O our King! in the future ſtate*. *There is* no other ſave thee, O our Redeemer! in the days of the Meſſiah: and who will be like thee, O our Saviour! at the reſurrection of the dead?

אל אדון God *is* the LORD of all productions; *he is* praiſed and adored by the mouth of every ſoul breathing: his power and goodneſs fill the univerſe. Knowledge and underſtanding encircle him: who exalteth himſelf above the holy creatures†, and is reverenced in glory above the celeſtial chariot‡. Purity and rectitude *are* before his throne; kindneſs and mercy complete his glory. The luminaries which our God created, *are* good: *for* he formed them with knowledge, underſtanding, and wiſdom: he hath endued them with power and might, to bear rule in the world. They are filled *with* ſplendour, and radiate brightneſs: their ſplendour is graceful throughout the world. They rejoice

* Heb. Life. † Ezek. i. 5.—13. ‡ Alluding to Ezek. chap. i. called by the Kabaliſts, מעשה מרכבה.

when

שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם · עוֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ · צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר · רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם · תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו · שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ · וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל · וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ · וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה: תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים · יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ · יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם · וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל · דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים · וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים · כֻּלָּם בְּרוּרִים · כֻּלָּם גִּבּוֹרִים · וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה · רְצוֹן קוֹנֵיהֶם: וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם · בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים: וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים · אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא · קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה · וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה: לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם

when going forth, and are glad at their return: *and with* reverential awe perform the will of their creator*. They aſcrib glory and majeſty to his name, joy and ſong to the commemoration of his kingdom. He called forth the ſun, and it roſe *i* reſplendent light: at his look the moon aſſumed its varying form The whole heavenly hoſt aſcribe praiſe unto him: the ſeraphim ophanim, and holy creatures, aſcribe glory and majeſty.

לאל אשר שבת *We will give praiſe* to God who ceaſed from all *his* works, *and* on the ſeventh day exalted himſelf, and ſat o the throne of his glory. *With* honour did he adorn the day o reſt, and called the Sabbath day, *a day of* delight. This is th ſong of praiſe for the ſeventh day, whereon God reſted from al his work: and the Sabbath day praiſing and ſaying, A Pſalm *an* Song for the Sabbath day. Therefore all whom God hath formed ſhall glorify and bleſs *him:* they ſhall aſcribe praiſe, honour, an glory unto the King who hath formed all *things:* and who through his holineſs, cauſeth his people Iſrael to inherit reſt on the hol Sabbath. Thy name, O LORD, our God! ſhall be ſanctified and thy memorial, O our King! be glorified in the heaven above, and on the earth beneath, for all the praiſe worthy work of thy hands, and for the bright luminaries which thou haſt formed; they ſhall glorify thee for ever.

תתברך צורנו Bleſſed be thou, O our Rock, King, and Redeemer; Creator of holy † *angels*. Praiſed ſhall be thy name fo ever, O our King! Creator of officiating angels, and whoſe miniſtring angels are all eſtabliſhed in the higheſt ſphere; cauſing with reverence and unanimity *their* voice to be heard, *proclaiming* the dictates of the living God, and eternal Sovereign. They al *are* lovely, pure, mighty, *and* holy *ſpirits*; all performing the wil of their maſter with *ſacred* fear and reverence: all of them opening their mouths in holineſs, and purity; *and* with ſong and pſalmody, *continually* bleſſing, praiſing, glorifying, reverencing, hallowing, and aſcribing ſovereign power, unto the name of God, the great, mighty, and tremendous King, who *alone* is holy. They alſo, all *willingly* receive from each other, the yoke of the kingdom of heaven; and give permiſſion to one another, to ſanctify

* Or, Poſſeſſor.

† Or, Saints.

בְּנַחַת רוּחַ · בְּשָׂפָה בְרוּרָה · וּבִנְעִימָה קְדוֹשָׁה · כֻּלָּם כְּאֶחָד
עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה :

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

שם המחבר יעקב

יְדוּעֵי שֵׁם · בְּבוּר נֶשֶׁם · וּבְנִקְיוֹן רַעֲיוֹנִים : עֵת
פּוֹלָטוּ · וְנִתְמַלָּטוּ · מִכּוּר בַּרְזֶל סְוֵינִים : קוֹל
נוֹפְפוּ · וְלֹא רוֹפְפוּ · כְּמוֹ אָבוֹת כֵּן בָּנִים : בְּכֵן יַחַד ·
קוֹל אֶחָד · כִּי צוּר שׁוֹכֵן מְעוֹנִים : הוּא אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים : עֲדַת עֲנָמִים · עֲבוּר
עֲגוּמִים · עֲלֵיהֶם מָרוּם הֵרְעִים : וּשְׁפָטָם · וַחֲבָטָם ·
בַּעֲשָׂרָה נְגָעִים : וַיְשִׁימֵם וַיְשִׁימֵם · בְּלֵב יַמִּים
נִטְבָּעִים : וְנֶצָּלוּ · וְנִגְאָלוּ · פְּלֵיטֵי הֲמוֹן נוֹשָׁעִים :
אָז שׁוֹרְרוּ · וְאָז פֵּאֲרוּ · בִּזְמָרִים וּבִרְנָנִים : הוא אלהי
קִבֵּל מְרוֹמוֹ · יוֹם בְּיוֹמוֹ · כֵּן יְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדוֹ :
וּבְשָׁמְעָם · כֵּן בְּרַעַם · מֵאֲחוֹרֵי פַּרְגּוֹדוֹ : יִסְגּוֹדוּן ·
וְיִקּוֹדוּן · מֵחֲזוֹת שְׁכִינַת הוֹדוֹ : וּמִי יֶחֱזֶה · זֶה אוֹ
זֶה · נִסְתָּר בְּעָבֵי עֲנָנִים : הוא אלהי וְהַחַיּוֹת · בְּרוּם
עֲלִיּוֹת · כֵּס יְקָרוֹ תְּשָׂאֶינָה : בְּכַנְפֵיהֶן · גַּבֵּיהֶן ·
וּגְוִיּוֹתֵיהֶן תְּכַסֶּינָה : בְּקוֹל נוֹשְׁקָן · בְּהַחֲזִיקָן · בְּכַנְפֵיהֶן
תְּרִימֶינָה : בְּעֵת עָמְדָם · בְּמַעֲמָדָם · כַּנְפֵיהֶן תְּרַפֶּינָה :
גַּם בְּלֶכְתָּם · לְעֻמָּתָם · יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים : הוא אלהי בְּנֵי
סְגֻלָּה · מִתְחִלָּה · הֵמָּה יְשַׁגְּבוּ בְּמַטָּה : בְּרוּם קוֹלָם ·
אֲדוֹן עוֹלָם · אֲשֶׁר אוֹר לָבַשׁ וְעָטָה : וְאָז הַמְּהֻלָּל ·
מִלְמַעְלָה · יַעֲרִיצוּהוּ בְּמִבְטָא : הֲבוּרַת אֵלִי · כְּנֶגֶד
אֵל · מְסַדְּרִים כְּמוֹ שִׁטָּה : אֵל מְפָאֲרִים וּמְהַדְּרִים ·
וְהֵם אוֹמְרִים · וְגַם עוֹנִים : הוא אלהי :

their Maker with a tranquil ſpirit, pure delivery, and ſacred harmony: they all together cry aloud, and with awful fear proclaim,

קדוש Holy, Holy, Holy, *is* the LORD of hoſts, the whole earth *is* full of his glory*.

ידועי שם Thoſe that are known by name; with pure ſpirits, and clean thoughts, at the time that they eſcaped, and were delivered from the iron furnace of the Egyptians, they lifted up their voice, and were not ſilent; *and* as were the fathers, ſo are the children; thus, they all together, with one voice *declare*, that the Creator who dwelleth in heaven, He is the God of gods, and LORD of lords. For the ſake of thoſe that were ſorrowful, he ſtormed from heaven, on the congregation of the Egyptians: he judged them, and ſmote them with ten plagues: he deſtroyed them, and ſunk them in the heart of the ſea: *but* the remnant of *his* multitude, were delivered, redeemed, and ſaved. Then they ſang, and then they glorified *him* with ſongs and pſalms, *ſaying*, *He is the God of gods &c.* Towards his heavenly abode, they thus daily bleſs his glorious name: and when they thus hear the ſhouting from behind his † veil, they bow, and proſtrate themſelves, that they may not view the glory of his divine preſence; and neither the one, or the other, can ſee *him who* is hidden in the thick clouds. *He is the God of gods. &c.* And the living creatures in the higheſt ſpheres, bear his glorious throne. With their wings and their rings, they cover their bodies. The ſound of their aſſembling, when they lay hold, they exalt themſelves with their wings: and when they ſtand ſtill, they let down their wings. Alſo when they went, the wheels went oppoſite them: *to praiſe him, Who is the God of gods, &c.* The peculiarly beloved children, with a loud voice, firſt below extol the LORD of the world, who clothed and robed himſelf with light: then the multitude *of angels* above reverence him with *their* ſpeech: *and* in companies aſſembled in rows, they glorify and extol God: anſwering alternately: *He is the God of gods &c.*

* Heb. His glory is the fulneſs of the earth.

† Or Curtain: ſuppoſed to hang before the angels.

 THEN

ירחי״ת ובקצת קהלו״ת אומרים זה

ויושע אל אמונה אימה אהרת · ויירא בצרתה
ומפריכה יחת · אז גאלה מפרך ורוחה
גיחת: וצח נוצח נצחים · וצחצח צחצוח מצחצחים ·
אצו פוצחים ומנצחים למרום וקדוש: עזי דאה
כבחור על ימה · יי המפואר בפי כל הנשמה ·
מרכבות פרעה וחילותיו שקע בתהומה: תהומות
זחלו וחלו מאימתך · ימינך חילה בכח הדרתך ·
וברב טובך נהגת רעיתך: וברוח יהיר וזעות ים
סוף · אמר כביר להמם בששוף · נשפת למעני
בימין חשוף: מי כמכה מללו במלל · נטית נגדם
פגרם לחלל · נחית סגולים ענך למלל: שמעו עמים
וברתת רופפו · אז פלילימו ברעד זולעפו · תפול
צוחה עליהם ויחדיו יסופו: תביאמו קרית חנה
דודי · אל רם ונשא תרביד · יי ימלך שם תפארתך ·
ושם עדינה תאביד:

והחיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירנו ואראלים
יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים
לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו:
לאל ברוך נעימות יתנו · למלך אל חי וקים זמירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו · כי הוא לבדו פועל גבורות ·
עושה חדשות · בעל מלחמות · זורע צדקות · מצמיח
ישועות · בורא רפואות · נורא תהלות · אדון הנפלאות ·
המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור
לעשה אורים גדולים · כי לעולם חסדו: אור חדש על
ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו · ברוך אתה יי ·
יוצר המאורות:

אהבה

THEN SAY והחיות.

SOME COMMUNITIES SAY THE FOLLOWING.

ויושע And the faithful God faved the only people*: he alfo faw her trouble, and bruifed thofe that oppreffed her: he then redeemed her from bondage, and quieted her fpirit: then they haftened and burft forth to praife him who is pure, and who conquereth and purifieth *all*; *even* him who is high and holy. The LORD who is my ftrength, flew as a youth to the fea; he is glorified in the mouth of every thing that hath breath: the chariots of Pharaoh, and his hofts, he funk in the deep. The abyfs was terrified, and trembled in fear of thee: thy right hand was ftrengthened with the power of thy glory; and in thine abundant goodnefs didft thou lead thy friend. And with thy majeftic wind, didft thou terrify the red fea: when thou didft intend to deftroy them, by hewing them in pieces; thou didft wave thy uncovered right *arm* for my fake. They cried, Who is like unto thee? Thou didft ftretch out *thy right hand* to ftrike † them dead ‡: *when* thou didft lead the peculiar *people* to declare thy might. The people § heard, and were weakened with tremor: then their judges were feized with horror: complaint fhall fall upon them; and together fhall they be confumed. Thou fhalt bring thy people to thy city *where* David dwelt: thou high and exalted God fhalt adorn them: O LORD! Let thy glorious name reign; and caufe the name of the voluptuous to be annihilated.

והחיות And the living creatures ‖ fhall fing, the Cherubs glorify, the Seraphim exult in fong, and the angels blefs *the Lord*: *and* the face of every living creature, Ophan, and Cherub is towards the Seraphim: for oppofite each other, they fing praife, and fay, Bleffed *be* the glory of the LORD from his refidence.

לאל ברוך To the Bleffed God, fhall they offer harmonious fongs. To the King, the living and ever exifting God, fhall they utter hymns, and caufe praifes to be heard, for he alone worketh mighty things, *and* maketh new ones ¶; *he is* the LORD of battles: He foweth righteoufnefs, *and* caufeth falvation to fpring forth: the Creator of *all* medicine; tremendous *in* praifes, *and* LORD of wonders; *and* who *in* his goodnefs every day conftantly reneweth the works of the creation: as it is faid, To him who made great luminaries, for his mercy *endureth* for ever: a new light fhalt thou caufe to fhine on Zion, and may we fpeedily enjoy its fplendour. Bleffed art thou, O LORD! the Former of the lights.

* Heb. The terrible one.
† Heb. To flay.
‡ Heb. Their dead carcafes.
§ Heb. Peoples.
‖ Alluding to Ezek. i. 15.
¶ Alluding to God's mercy. Lament. iii. 23.

אהבה

יוצר ליום שביעי של פסח

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ ׃ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ · בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ · וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים · כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ · אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם · רַחֵם עָלֵינוּ · וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמוֹעַ · לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה ׃ וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ · וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ · וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ · וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד · כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ · נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ ׃ וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ · וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ ׃ כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה · וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן · וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת · לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה ׃

איין יחיד זאגט אל מלך נאמן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד ׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם ׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ

לבהמתך

אהבה רבה *With* abundant love haſt thou loved us, O LORD, our God! *and with* exceeding great mercy haſt thou compaſſionated us, O our Father! *and* our King, for the ſake of our fathers, who truſted in thee: to whom thou didſt teach the ſtatutes of life; thus alſo be gracious unto us, and teach us, *we beſeech thee*, O our Father, *who art* a merciful father, *continually* ſhewing mercy; O have mercy upon us, and enlighten our hearts, *that we may be able* to underſtand, fully comprehend, hearken, learn, teach, keep, execute, and accompliſh all the words of the doctrine of thy law in love. O enlighten our eyes in thy law, and cauſe our hearts to cleave unto thy precepts; unite * alſo our hearts to love and fear thy name, that we may not be confounded for ever; becauſe we have truſted in thy holy, great, mighty, and tremendous name: let us *therefore* rejoice and be glad in thy ſalvation. And bring us in peace from the four corners of the earth; and lead us † ſecurely to our land: for thou art the God, who worketh ſalvation; and haſt made choice of us in preference to every people, and language; and thou haſt in truth brought us near unto thy great name; to give praiſe unto thee, and to proclaim thy unity in love. Bleſſed art thou, O LORD! who with love ‡ hath choſen his people Iſrael.

(AN INDIVIDUAL SAYS, O God! the Faithful King.)

שמע ישראל Hear, O Iſrael, the LORD *is* our God! the LORD *is* ONE. Bleſſed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. And thou ſhalt love the LORD thy God with all thy heart, and with all thy ſoul, and with all thy might. And theſe words which I command thee this day, ſhall be in thy heart. And thou ſhalt teach them diligently unto thy children, and ſhalt talk of them when thou ſitteſt in thy houſe, and when thou walkeſt by the way; when thou lieſt down, and when thou riſeſt up. And thou ſhalt bind them for a ſign upon thy hand, and they ſhall be as frontlets between thine eyes. And thou ſhalt write them upon the poſts of thy houſe, and upon thy gates.

והיה אם שמע And it ſhall come to paſs, that if ye will hearken diligently unto my commandments, which I command you this day, to love the LORD your God, and to ſerve him with all your heart, and with all your ſoul: then will I ſend rain for your land in its due ſeaſon; the firſt rain and the latter rain, that thou mayeſt gather in thy corn, thy wine, and thine oil.

* Alluding to Pſalm. lxxxvi. 11.
† Alluding to Levit. xxvi. 13.
‡ Alluding to Deut. vii. 8.

And

לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ

ועל

And I will give grafs in thy fields for thy cattle, that thou mayeft eat and be fatisfied. Take heed of yourfelves, left your heart be deceived, and ye turn afide, and ferve other gods, and worfhip them. For then the LORD's wrath will be kindled againft you, and he will fhut up the heavens that there be no rain, and the land will not yield her fruit, and ye fhall perifh quickly from off the goodly land which the LORD giveth you. *Therefore* fhall ye lay up thefe my words in your heart, and in your foul, and bind them for a fign upon your hand, and they fhall be as frontlets between your eyes. And ye fhall teach them to your children, fpeaking of them when thou fitteft in thy houfe, and when thou walkeft by the way, when thou lieft down, and when thou rifeft up. And thou fhalt write them upon the door pofts of thy houfe, and upon thy gates. That your days, and the days of your children may be multiplied, in the land which the LORD fware unto your fathers to give them, as the days of heaven upon the earth.

ויאמר יי And the LORD fpake unto Mofes, faying, Speak unto the children of Ifrael, and bid them to make themfelves fringes in the borders of their garments, throughout their generations, and that they put upon the fringes of the borders, a thread of blue. And it fhall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the LORD, and do them; and that ye feek not after *the inclinations* of your heart, and *the delight* of your eyes, in the purfuit of which ye have been led aftray. That ye may remember, and do all my commandments, and be holy unto your God. I *am* the LORD your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God; I *am* the LORD your God.

אמת ויציב True, and certain; firm, and ftable; right and faithful; lovely, and dear; defirable, and pleafant; reverent, and excellent; regular, and acceptable; good, and beautiful, *is* this word unto us, for ever and ever. *It is* true, that the everlafting God *is* our King; the Rock of Jacob, *and* fhield of our falvation. He endureth from generation to generation, his name alfo abideth; his throne is eftablifhed, and his kingdom and truth endure for ever. His words alfo are living*, permanent, faithful, and defirable for ever, even unto all ages; *as well thofe which he hath fpoken* concerning our fathers, *as thofe* concerning us, our children,

* Alluding to the words in Deut. xxx. 20. For he is thy life.

וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ · וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ : עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר · אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה לְמַעַן שִׁמְךָ מַהֵר לְגָאֳלֵנוּ כִּגְאֻלַּת אֶת אֲבוֹתֵינוּ : אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ :

כוונת הפייטן להזכיר תשע השירות ששרו ישראל ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם · ורמז לשיר העשירי שבגאולה לעתיד לבא שנשיר שיר חדש ואין זכרון לראשונים :

מיוסד על פי א״ב בראשי חרוזות ובסוף החתום שם המחבר שמעון בר יצחק חזק :

אִי פַּתְרוּס בְּעָבְרְךָ רֹאשׁ תַּנִּין לְהָדֵשׁ · בִּמְלוֹאוֹת סְפִקוֹ שְׁאוֹנוֹ מוֹר בְּגוֹדֶשׁ · בְּאוֹכְלֵי פְסָחִים נִתְקַדַּשְׁתָּ בְּשִׁיר לְחַדֵּשׁ · הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלֵיל חַג הִתְקַדֵּשׁ : גָּזוּ בְּעִזִּים צִבְאוֹת יִשְׁרֵי אֵל · הִפְלֵאתָ לָמוֹ צְדָקָה כְּהַרְרֵי אֵל · דּוֹלְקֵימוֹ נִשְׁפַּטְתָּ תְּהוֹם רַבָּה לְהִתְאֵל · אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל : הֵן עַל הַבְּאֵר שׁוֹרְרוּ בַּעֲלִיזוּת · בְּהַשְׁקָת הָרִים אֶת וָהֵב לַחֲזוֹת · וּבְסֵפֶר מִלְחָמוֹת רְשׁוּמָה בִּשְׁתֵּי חֲרוּזוֹת · אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת : וְזֹהַר שֶׁמֶשׁ הִדְמִים דּוֹדִי וּמַאֲמִירִי · וְיָרֵחַ הֶעֱמִיד כְּיוֹם תְּמִים תְּמוּרִי · חֲקוּקָה בְּסֵפֶר הַיָּשָׁר שִׁירַת מִזְמוֹרִי · אָז יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לַייָ בְּיוֹם תֵּת יְיָ אֶת הָאֱמֹרִי : טָפְשׁוּ הַנֵּף מִלְכוֹ מִמּוֹקְשֵׁי עָם · וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ אֵל וְצִוָּה לְהוֹשִׁיעָם · יָבִין וּנְגִיד חֲרוֹשֶׁת לְמַפָּלָה הִכְנִיעָם · וַתָּשַׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן אֲבִינֹעַם : כָּלַל וְהוּקַם עָל בִּמְלָכִים לְהִתְאַשְּׁרָה · זְמִירוֹת הִנְעִים וְהִלֵּךְ אוֹרַח יְשָׁרָה · לְעֵת זִקְנָתוֹ הוֹסִיף שֶׁבַח לְשׁוֹרְרָה · וַיְדַבֵּר דָּוִד לַייָ אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה : מָסַר הָאָב לִבְנוֹ צָרְכֵי

our generations, and all the generations of the ſeed of Iſrael thy ſervants, both the firſt and the laſt for ever and ever: *and is a* ſtatute that ſhall not paſs away. *It is* true, that thou art the LORD, our God! and the God of our fathers, for ever and ever. Thou *art* our King; *as* thou waſt the King of our fathers; for the ſake of thy name, haſten to redeem us, as thou didſt redeem our anceſtors. *It is* true, that we have ever been called in love by thy great name: there *is* no other god beſides thee.

THE INTENTION OF THE POET IN THIS POEM, IS TO MAKE MENTION OF THE NINE SONGS, WHICH THE NATION SANG IN HONOUR OF THE GOD OF ISRAEL; AND THE DIFFERENT EVENTS THAT GAVE RISE TO THEM. HE ALSO ALLUDES TO THE TENTH SONG, THAT WILL BE SUNG AT THE TIME OF THE FUTURE REDEMPTION: AND IN COMPARISON OF WHICH, THE FORMER, WILL NOT BE REMEMBERED.

אי פתרוס When thou didſt paſs through the iſle of Pathros*, to bruiſe the head of the dragon†: when he was ſufficiently full, and the meaſure of his rage heaped up: then waſt thou ſanctified with a new ſong‡, by thoſe who eat the paſſover: *and as the Prophet ſaid*§. Ye ſhall utter a ſong, as on the night when the feaſt was ſolemnly proclaimed. When God's upright hoſts paſſed through the mighty waters: thou didſt righteouſly work wonderfully with them, *high* as the mountains of God: *but* their purſuers didſt thou ſwear, to judge to the great abyſs: then ſang Moſes and the children of Iſrael. Lo, at the well‖ they ſang with joy, when the mountains met, that they might ſee what he had done (XVIII) as noted in the lines of the Book of the wars¶: then ſang Iſrael this ſong. My exalted friend cauſed the ſplendour of the ſun to be ſilent and cauſed the moon to ſtand ſtill an whole day, for my ſake; as written in the book of Jaſher ⍏, the ſong of my praiſe: then ſpake Joſhua to the LORD in the day that the LORD delivered up the Amorites. When they acted fooliſhly ‡‡, they ſtumbled and flattered the kings of the people: but when they returned, and ſought God, he commanded to ſave them; and cauſed Jabin and the prince of Haroſheth, to fall, and be ſubdued: then ſang Deborah and Barak the ſon of Abinoam§§. He who was crowned‖‖, and raiſed on high above the kings: he ſweetly ſang praiſe, and walked in the paths of rectitude: in his old age, he again ſang praiſe, *as is ſaid*¶¶, And David ſpake unto the LORD the words of *this* ſong. The father delivered to the ſon, the neceſſary *things* to

* Egypt. † Pharaoh. ‡ Alluding to be the firſt ſong that was ſung to God by an whole nation. § Iſai. xxx. 29.

‖ Alluding to Numb. xxi. 17. ¶ Ibid 14.

⍏ Or Rectitude: as it declared their righteouſneſs. See Joſhua. x. 13. and xxiv. 31. ‡‡ By ſerving Baal, and ſuffering the nations to remain. §§ Judg. vi 1. ‖‖ David. ¶¶ 2 Sam. xxii 1.

בִּנְיָן לְהַזְבִּיד · לִמְצוֹא מָקוֹם נַפְשׁוֹ בְּגֶדֶר הֶעֱבִיד · נִקְרָא עַל שְׁמוֹ כִּי בְּמַשָּׂאוֹ הִכְבִּיד · מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: שְׂמָחוֹת רַבּוּ וְחוֹגְגָה כָּל מַאֲפֵל · בִּיסוֹד הַבַּיִת נִבְצַר בּוֹחַן וָעֹפֶל · עוֹלוֹת וּזְבָחִים לָרוֹב וּשְׁלָמִים לְהִטָּפֵל · אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְיָ אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל: פִּגְּרוּ שֵׂעִיר וְעַמּוֹן וּמוֹאָב חֵיל מִדְיָנַי · בְּמַעֲלֵה הַצִּיץ רְאוֹת יְשׁוּעַת יְיָ · צוֹרְבוּ לְמַשְׁחִית אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְעֵינַי · נִקְהֲלוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי שָׁם בֵּרְכוּ אֶת יְיָ: קוֹל שִׁירוֹת תֵּשַׁע שָׁמַעְנוּ בְּמֶרֶץ · וְהָעֲשִׂירִית עוֹד נִשְׁמַע מִכְּנַף הָאָרֶץ · רָנּוּ שָׁמַיִם וְהָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ · שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְצֵה הָאָרֶץ: שִׁירוֹת אֵלֶּה לְשׁוֹן שִׁירָה מְיוּסָּרִים · כִּי תְשׁוּעָתָם כַּיּוֹלֵדָה לָבֹא צָרוֹת וּמִסְפָּדִים · תּוֹקֶף שִׁיר אַחֲרוֹן כִּזְכָרִים לֹא יוֹלְדִים · שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: חזן שִׁעְבּוּד מַלְכִיּוֹת עָקָר וְנִסִּים מְרֻבִּים · בִּרְאוֹת מַפַּלְתָּם יִשְׁמְחוּ אִיִּים רַבִּים · יְצִיאַת הַנֵּס קְרוֹא בְּטֶפֶל נֶאֱהָבִים · הַזֵּק קְדֻשָּׁתְךָ כְּעַל זֹאת שִׁבְחוּ אֲהוּבִים:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם · מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם · בְּכָל דּוֹר וָדוֹר · בְּרוּם עוֹלָם · מוֹשָׁבֶךָ · וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ · אַשְׁרֵי אִישׁ · שֶׁיִּשְׁמַע אֶל מִצְוֹתֶיךָ: וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ · אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ · וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם · אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן · וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן · וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ · מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ · וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ · כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרַגְתָּ · וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ · וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ · וְזֵדִים

endow the building: to find a place for which, he bound his soul with a vow*; *it therefore* was called by his name, because he bare the burden: *as is said*, A psalm *and* song, *at* the dedication of the house of David. Joy was diffused, and all darkness was enlightened, when the foundation of the house was laid, as a tower, and stronghold: *they offered* burnt offerings, and sacrifices, with abundant peace offerings: then spake Solomon†, The LORD said that he would dwell in thick darkness. The hosts of my adversaries, Seir, Ammon, and Moab, became dead carcases: in the ascent, we saw, and beheld the salvation of the LORD: they burnt *and* destroyed one another in my sight: then they assembled in the valley of Berachah‡: for there they blessed the § LORD. *Thus* have we heard the nine forcible songs; and the tenth will yet be heard from the uttermost part of the earth; *when it will be said*, Sing, O ye heavens, and shout, O ye nethermost parts of the earth; Sing a new song unto the LORD, *and* his praise in the ends of the earth. These songs are in the feminine||; because their salvation was like that of a travailing woman, who at *another birth*, expects more pangs (XIX): but the latter song, will be strong as the males, who do not travail: *as is said*, Sing ye a new song unto the LORD, *and* his praise in the congregation of the saints. The numerous miracles *that will be performed, when we shall be released from* the servitude of the kingdoms, will be the principal *cause of praise*: when the numerous isles shall see their fall, they will rejoice: the going forth from Egypt will be noticed by the beloved as secondary¶: O strengthen thy holiness, *to redeem us, when we will praise thee* for this, as the beloved praised thee.

עזרת Thou *O Lord*! hast been the help of our fathers from everlasting: a shield and a saviour unto their children after them, throughout all generations. Thy habitation *is* in the height of the universe, and thy judgments and righteousness *extend* unto the ends of the earth. Happy *is that* man, who hearkeneth unto thy commandments; and layeth up thy law and word in his heart. *It is* true, that thou art the LORD of thy people, and a mighty King to plead their cause. True, that thou art the first, and that thou art the last, and besides thee, we have neither King, Redeemer, nor Saviour. O LORD, our God! thou didst redeem us from Egypt, and didst deliver us from the house of bondage. All their first-born, didst thou slay, but thy first-born, didst thou redeem: thou didst divide the Red Sea, but drownedst the proud:

* Psalm. cxxxii. 2. † 1 King viii. 12.

‡ This denotes blessing. § Chron. xx. 26.

|| Heb. Are founded on the language of שירה. i. e. *the feminine*: but שיר is *masculine*.

¶ This is founded on Jerem. xxiii. 7. As explained in my Dissertations on the Prophecies. Vol. IId.

thy

טִבַּעְתָּ · וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ · וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם · אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר · עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים · וְרוֹמְמוּ אֵל · וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת · שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת · בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת · לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא · גָּדוֹל וְנוֹרָא · מַשְׁפִּיל גֵּאִים · וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים · מוֹצִיא אֲסִירִים · וּפוֹדֶה עֲנָוִים · וְעוֹזֵר דַּלִּים · וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם · אֵלָיו · תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן · בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ · מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל · לְךָ עָנוּ שִׁירָה · בְּשִׂמְחָה רַבָּה · וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם · יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל · קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל · וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

שם המחבר יהודה הלוי

יוֹם לְיַבָּשָׁה נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים · שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים: הִטְבַּעְתָּ בְתַרְמִית · רַגְלֵי בַּת עֲנָמִית · וּפַעֲמֵי שׁוּלַמִּית · יָפוּ בַנְּעָלִים: שירה וְכָל רוֹאֵי יְשֻׁרוּן · בְּבֵית הוֹדִי יְשׁוֹרְרוּן · אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן · וְאוֹיְבֵינוּ פְּלִילִים: שירה דְּגָלֵי כֵּן תָּרִים · עַל הַנִּשְׁאָרִים · וּתְלַקֵּט נְפוּזָרִים · כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים: שירה הַבָּאִים עִמְּךָ · בִּבְרִית חוֹתָמֶךָ · וּמִבֶּטֶן לְשִׁמְךָ · הֵמָּה נְמוּלִים: שירה הַרְאֵה אוֹתוֹתָם · לְכָל רוֹאֵי אוֹתָם · וְיַעַל כַּנְפֵי כְסוּתָם · יַעֲשׂוּ גְדִילִים: שירה לְמִי זֹאת נִרְשֶׁמֶת · הַכֶּר נָא דְּבַר אֱמֶת · לְמִי הַחוֹתֶמֶת · וּלְמִי הַפְּתִילִים:

thy beloved *people* passed through the sea, but the waters covered their enemies, so that not one of them escaped. For this, the beloved, praised, and glorified God: and the dearly beloved uttered psalms, songs, and praises; blessings and thanksgivings unto *thee*, O King, the living and eternal God; high and exalted, great, and tremendous; who casteth down the proud, and exalteth the humble; who delivereth prisoners, redeemeth the meek, *and* helpeth the poor; and who answereth his people, when they cry unto him. Praise be to the most High God, blessed, and ever blessed be he, Moses and the children of Israel sang a song unto thee with great joy; and they all said,

מי כמכה Who *is* like unto thee, O LORD! among the mighty? Who *is* like thee, glorious in holiness, tremendous in praises, working miracles?

שירה חדשה Those that were redeemed, sang a new song unto thy great name; upon the sea shore, they all unanimously praised, and acknowledged thy kingly power, and said, The LORD shall reign for ever and ever.

צור ישראל O thou who art the Rock of Israel, arise, and help Israel; and redeem Judah and Israel, as thou hast said. Our Redeemer, the LORD of Hosts is his name, the Holy One of Israel.

יום ליבשה *On* the day that the deep *waters* were turned into dry *land*, the redeemed sang a new song. Thou didst cause the feet of the daughter of Egypt to sink, because of *her* guilt: but the steps of the Shulamite were beautiful in *her* shoes. *A song* &c. And all they that see me in my glorious house, will sing, *there is* none like the God of Jeshurun: our enemies themselves being judges. *A song* &c. Thus shalt thou raise my banners over those that are left; and gather the dispersed, as *one* gathereth sheaves. *A song* &c. *Even* those that with thee enter into thy sealed covenant*; and from the womb are circumcised for the sake of thy name. *A song* &c. Make visible their sign, to all that see them; and on the borders of their garments, they shall make fringes. *A song* &c. Who is then thus noted? Discern truly I pray thee, to whom belongeth the signet and bracelets? *A song* &c. O re-

* The covenant of circumcision. See Gen. xvii. 10.—11. 13. &c.

שירה וישוב שנית לקדשה · ואל תוסיף לגרשה · והעלה אור שמשה · ונסו הצללים: שירה ידידים רוממוך · בשירה קדמוך · מי כמכה יי באלים:

שירה חדשה שבחו גאולים:

בגלל אבות תושיע בנים · ותביא גאלה לבני בניהם ·

ברוך אתה יי גאל ישראל:

אונ! מן אירט שמונה עשרה גלייך דען ערשטן טאג פסח בדף ל! ע״ב · דער נאך היבט דער חז דא אן:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי · אלהינו ואלהי אבותינו · אלהי אברהם · אלהי יצחק · ואלהי יעקב · האל הגדול הגבור והנורא · אל עליון · גומל חסדים טובים · וקנה הכל · וזוכר חסדי אבות · ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים · ומלמד דעת מבינים · אפתחה פי בשיר ורננים · להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

ווען דער הינטרשטי טאג פסח אן שבת גיפאלט הא פאר ווינט מן דען סדר אונ! זאגט אימר נוראותיך אן זיבנטן טאג · אונ! אותותיך אן אכטן טאג:

מיוסד על פי א״ב

אותותיך ראינו אז בעין · בעטורתך כמעיל תלבושת זין · גוים נגדך היו כאין · דוחו ונפלו כשכורי יין: הנאוה הוצאת מאסור כבל · ושכמה הוסר מעינוי סבל · זד תגין מנאץ ומנבל · חפוז אחריה להשחית ולהבל: טסו אגפיו כנשר למהר · יעצו אביריו בחיל לדהר · כסיל באולת שנה להתיהר · לא ידע להבין ולהזהר: מהנדרו קבץ וכל יועציו · נכבדיו שריו וגם מליציו · סעו

turn, and fanctify her a fecond time; and do not divorce her more: caufe her fun to fhine, and the fhadows to flee away. *A fong* &c. The beloved extolled thee; they approached thee with fong, *faying*, Who *is* like unto thee, O LORD! among the mighty? A new fong the redeemed fung.

בגלל For the fake of the fathers wilt thou fave the children; and bring redemption to their children's children. Bleffed art thou, O LORD! *who* redeemed Ifrael.

THEN SAY שמונה עשרה AS ON THE FIRST DAY OF THE FEAST. page 31.

O LORD! open thou my lips, and my mouth fhall declare thy praife.

ברוך אתה יי Bleffed art thou, O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Ifaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Moft High God, who beftoweth gracious favours, poffeffor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love fend a Redeemer to their children, for the fake of his name. O King, Supporter, Saviour, and Shield.

מסוד חכמים According to the inftitution of the wife and intelligent, and their inftructive knowledge; will I open my mouth with fong and laud, to give thanks, and *fing* praife in the prefence of him who dwelleth in the higheft heavens.

IF THE EIGHTH DAY OF THE FEAST HAPPENS ON THE SABBATH: THEN THE ORDER OF PRAYER IS REVERSED; FOR THEN איכת נוראותיך IS SAID ON THE SEVENTH DAY, AND אותותיך ON THE EIGHTH.

אותותיך We then faw thy wonders with our eyes, when thou didft clothe thy felf with thine armour as with a mantle: the nations were as nought before thee: they were caft down, and fell as thofe that are drunk *with* wine. The beautiful one didft thou bring out from the chains of bondage: and didft remove the afflicting burden from her fhoulder: the prefumptuous dragon*; the foolifh blafphemer haftened after her, to confume and deftroy her. His bands flew fwiftly as an eagle; his mighty *men* counfelled to tread *them* down†: the filly one in his pride committed a fecond *crime*, and knew not how to underftand, and be admonifhed. He affembled his hoft, and all his counfellors; his honourable princes, and

* Pharaoh.

† Heb. To prance.

כְּאַחַת בְּהַשָּׁאַת מִפְלָצָיו · עֲרוּכֵי מִלְחָמָה נוֹסְפוּ נִקְבָּצָיו : פָּחֲזוּ כַמַּיִם בְּלִי לְהוֹתִיר · צִבְאוֹת קֹדֶשׁ לִרְדּוֹף וּלְהַכְתִּיר : קָדוֹשׁ סִבַּבְתָּם דֶּרֶךְ לְהַתְאִיר · רִחַפְתָּם בְּצִלָּךְ וּבְמָגִנָּךְ לְהַסְתִּיר : שִׁלַּחְתָּ בְּצָרִים חֲרִי וָזַעַם · שָׁמַרְתָּ בְּאֶבְרָתְךָ יְפֵיפִי פַּעַם : חזן תּוֹקֶף פְּלָאוֹת הִפְלֵאתָ בְּנוֹעַם · תַּגִּין בְּעֵת שַׁלַּח אֶת הָעָם :

קהל אָזְנַי שָׁמְעוּ מוֹפְתֵי עִנְיָנֶיךָ · וְנֶצַח בִּרְכָתֶיךָ יַזְכִּירוּ צְפוּנֶיךָ · חזן חָפַצְתָּ לִפְסוֹחַ וּלְהָגֵן הֲמוֹנֶיךָ · קָדוֹשׁ כֵּן חָפוּץ לְגוֹנְנִי בְּמָגִנֶּךָ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי · מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ · מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים · סוֹמֵךְ נוֹפְלִים · וְרוֹפֵא חוֹלִים · וּמַתִּיר אֲסוּרִים · וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת · וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה · וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים :

הפיוט הזה עשאו המחבר בסימן תשר״ק לפי שיסודו על גאולת מצרים על שם הפסוק בזכריה י׳ פסוק ח׳ אשרקה להם ואקבצם :

קהל תִּרְגַּלְתָּ עֲמוּסִים מִמִּצְרַיִם בְּצֵאתָם · שָׁרִים כַּחוֹלְלִים וּמְבָרְכִים בְּמַקְהֲלוֹתָם · רוֹדְפֵיהֶם בִּמְצוּלוֹת יָם הֶאֱבַדְתָּם · קְנוּיֶךָ קִהַתָּ עַל זְרוֹעוֹתָם : צוֹעֲנִים אֲשֶׁר נֶאֶסְפוּ לַמִּלְחָמָה · פִּגְרֵיהֶם הֲמַמְתָּ וְנִגְרְפוּ הַיָּמָּה · עֶשֶׂר מַכּוֹת הִכּוּ בְּמִצְרָיְמָה · סָפוּ בְּאַחַת עֶשֶׂר בְּיָד הָרָמָה : נָבְקָה רוּחָם וּתְבֻלַּע עֲצָתָם · מֶסֶךְ עִוְעִים נִמְסְכוּ לְהַתְעוֹתָם · לִבָּם נָמֵס וְנָמַקּוּ גְוִיָּתָם · כָּלוּ בַבֶּהָלוֹת הֲמוֹן שְׁאֵרִיתָם : יָזְמוּ לִרְדּוֹף וּלְהָסִיר כֶּתֶר · תּוֹרָה עֲבוֹדָה וְנִצּוּל הֶתֶר ·

interpreters* : they all moved forward, beguiled by his idols : he arranged his numerous troops in order of battle ; rapid as the *flowing* water, they delayed not to pursue and encompass the holy hosts. *But thou who art* holy, didst guide and lead them about ; thou didst cover them with thy shadow, and hide them with thy shield. On *their* adversaries didst thou send anger and wrath ; but didst preserve with thy wing, those whose step is beautiful†. Mighty wonders didst thou pleasingly perform, at the time, the dragon sent the people.

אזני My ears have heard the subject of thy wonders : therefore shall those that were hidden by thee‡, eternally make mention of thy praise: thou wast pleased to pass over and shield thy multitude: so be pleased to shield me with thy shield, *O thou, who art* holy. Blessed art thou, O LORD ! the shield of Abraham.

אתה גבור Thou, O LORD ! *art* mighty for ever : it is thou who revivest the dead, *and art* mighty to save. *Who* sustainest the living with beneficence, *and* with great mercy quickenest the dead ; supportest the fallen, and healest the sick ; thou loosenest those who are in bonds, *and* wilt accomplish thy faith unto those who sleep in the dust. Who *is* like unto thee, O LORD, of mighty acts ? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killest and restorest to life, and causest salvation to spring forth ? Thou art also faithful to revive the dead.

THE FOLLOWING POEM IS FOUNDED ON ZECH. X. 8.

תרגלת Gently didst thou lead those that were borne *from the womb*, when they went forth from Egypt : they sang as the players on instruments, and blessed *thee* in their congregations : thou didst destroy their pursuers in the depths of the sea : those whom thou hadst purchased, thou didst take on thine arm. The Egyptians that were assembled to war, didst thou crush to § death, and sweep into the sea: they were smitten with ten plagues in Egypt ; and were consumed by the eleventh, *when Israel went out* with an high hand. Their spirit failed ; and their counsel was swallowed up : *a spirit of* giddiness was mingled amongst them ; that caused them to err : their heart melted ; and their bodies were dissolved : the remnant of their multitude, was consumed in terror. They thought to pursue *them*, and deprive them of their crown : *saying, we are*

* These I suppose were *the Augurs* : and who were a necessary appendage to an army. † Alluding to Solom. Song. vii. 1
‡ Encircled by the clouds, as in a tabernacle. See Levit xxii. 43. § Heb. their carcases.

חָזְקָה לְהוֹסִיף שְׁבוּעַת בֶּתֶר · וְהָבִי תוֹרִים וּנְקֻדֵּר יֶתֶר : וְטֶרֶם הַגָּעַת עִתּוֹתֵי דוֹדִים · הָפְכוּ בְקֶרֶג אֶפְרָתִים יְדִידִים · דְּגָלָם כְּחָפַז גְּאֻלָּתָם לְהַקְדִּים גְּדָעוּם אַנְשֵׁי גַּת הַנּוֹלָדִים : בַּעֲבוּר זֹאת הֶסֵבּ מִדֶּרֶךְ · בְּמַפַּלְתָּם מֵרְאוּת לְיִרְאָם בְּמוֹרֶךְ · חזן אִמַּצְתָּ וְחִזַּקְתָּ כּוֹשְׁלֵי בֶרֶךְ · אֲשׁוּרֵנוּ כּוֹנַנְתָּ

בַּהֲסִבַּת דֶּרֶךְ :

קהל אֲשׁוּרֵי שָׁמַרְתָּ עֵקֶב צִדְקוֹתֶיךָ · וְנֹגַהּ כָּאוֹר

פֵּאַרְתָּנוּ בְּאַהֲבָתֶךָ · חזן בַּעֲבוּר אוֹהֲבֶיךָ

שׁוֹמְרֵי בְרִיתֶךָ · תִּשְׁמְרֵנוּ וּתְחַיֵּינוּ בְּטַל תְּחִיָּתֶךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

כוונת המחבר להודיע אופן הגאולה במצרים ומתפלל על העתידה · וחתום שמעון בר יצחק

קהל שִׁבְטֵי יָהּ הוֹצֵאתָ לְפִדְיוֹם · שְׁלֵמִים כַּצָּהֳרָיִם

בְּעֶצֶם הַיּוֹם · שַׁדַּי כְּמוֹ גֵן הֶחִישׁ בְּצִבְיוֹן · שְׁנַת שִׁלּוּמִים לְרִיב צִיּוֹן : מִגַּרְתָּ וְנֵאַרְתָּ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע · מַכְבִּיד אָזְנָיו וְעֵינָיו הָשַׁע · מַהֲלוּמוֹת וְכַהוֹת לְגֵיו נִפְשַׁע · מָחַצְתָּ רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע : עוֹרִי עוֹרִי זְרוֹעַ יַד הַגְּדוֹלָה · עֲדֶינָה תִּמְחַץ וְשִׁיתָהּ כָּלָה · עָרְיָה תֵעוֹר מֵאֱנוֹשׁ לְהַלְלָהּ · עָרוֹת יְסוֹד עַד צַוָּאר סֶלָה : וּבְצֵאתְךָ לְיֵשַׁע בְּעֹז אָזוּר · וְצָאן יָדְךָ בַּעֲדֵי נָזוֹר · וְעוֹיְנִים נִפְרְדוּ כְּאֵפֶר פָּזוּר · וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עָזוּר · נָאוֹר בִּרְאוֹתְךָ בְּדַם מִתְבּוֹסֵס · נָגַפְתָּ פּוֹרְכִים פְּרָיִם לְקוֹסֵס · נֶפֶשׁ וּבָשָׂר כִּמְסוֹס נוֹסֵס · נָתַתָּ לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס : בִּיטָה וּמַהֵר שְׁנַת גְּאוּלִים · בַּגֵּד בּוֹגְדִים וְחַלֵּף אֱלִילִים · בְּטוֹפְלֵי שֶׁקֶר הַפֵּל חֲלָלִים · בְּיוֹם הֶרֶג רַב בִּנְפוֹל מִגְדָּלִים : רַחֵם וַחֲמוֹל

deprived of their labour and servitude; *and they* have spoiled *us* of all: the oath of the covenant of the pieces, was strong; so as to add to the borders of gold, the excellent studs *of silver*. And before the time of loves * approached, the beloved Ephrathites turned back in battle: as they hastened to raise the banner of their redemption, the men of Gath, natives *of Palestine*, cut them † off. For this *reason*, they were led about from the way, that they might not see their fall, which would have caused their heart to faint: *but* thou didst fortify and strengthen the feeble knees; thou didst establish our steps, by leading *us out of* the *common* way.

אשורי My steps didst thou preserve, because of thy righteousness: and in thy love, didst thou adorn us with splendid light ‡. For the sake of those that loved thee, and kept thy covenant, preserve us, and reanimate us with thy vivifying dew. Blessed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

IN THIS POEM, THE POET SHEWS THE MANNER OF THE REDEMPTION FROM EGYPT: AND PRAYS FOR THE FUTURE ONE.

שבטי The tribes of the LORD, didst thou bring forth to redemption; perfect, as at noon, on the self-same day: thus, be thou also pleased, to hasten the year of recompense for the cause of Zion; thou didst bruise and destroy the wicked tribe: he made his ears heavy, and closed his eyes; *with* stripes didst thou reprove the transgressor: thou didst wound the head out of the house of the wicked. Awake, awake the strength of thy powerful arm; wound the voluptuous one, and lay her waste, *and shew* her nakedness; awake, and cause her to cease from among men, and rase her foundation to the neck § for ever. And when thou didst go forth for the salvation of thy people, girt with strength, and the sheep of thy hand adorned with ornaments: their enemies were scattered as dust: and the helper fell, and the holpen were overthrown. O thou who art glorious, when thou didst see her wallowing ‖ in blood: *then* didst thou smite those that oppressed *them with* rigour, and cut off their ¶ fruit: both soul and body melted *and* fainted: thou didst give a banner to those that feared thee, that it might be displayed. Look, and hasten the year of redemption: deal with the treacherous, and remove the idols: cause the forgers of falsehood to fall slain, on the day of the great slaughter, when the towers shall fall. Have mercy and compassion on *thy* precious son: satiate

* The redemption from Egypt.

† See Shemoth Rabba, Sect. 20. and Yalkut, Fol. 66. 2. Sect 226.

‡ With the cloud, and pillar of fire.

§ This denotes the King, or ruler.

‖ The blood of circumcision, and the blood of the passover

¶ Their children.

the

בן יקיר · רוה נפש שוקקה להקיר · ראה כי גברה
יד המדקיר · רוח עריצים כזרם קיר : יום יום נצפה
גאלתנו · יגענו בקראנו נחר גרוננו · יד אזלה ותש
כחנו · יי הננו לך קוינו : צאנך פקוד והשב
תפוצתו · צפה כי שדדה מרעיתו · צמת עין בתה
להשירתו · ציצת נובל צבי תפארתו : חפשו עם
מפרך בכוסף · השוקי חמד זהב וכסף · חרות
המוציא והשמיענו בחוסף · הנם נמכרתם תגאלו
ולא בכסף : קהלות יעקב בשם יקראוך · קוינו לו
לו ללו ייראוך : חזן קדשתך יעריצו וברון ינשאוך ·
קרית גוים עריצים ייראוך :

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה : ואתה קדוש
יושב תהלות ישראל אל נא :

חזן וקהל בעל גמולות כגל ישלם · לחיק זדים לא ידעו הכלם ·
לאיים גמול ישלם · קדוש :

כוונת הפייטן להזכיר כל המכעיסים את ה׳ מדור אנוש עד המן : וחתום שם המחבר בראשי חרוזות אני שמעון בר יצחק בר אבון חזק ואמץ בתורה :

קהל אמרו לאלהים אדירים · מאוד מעשיו נאים
והדורים · בתתו אות ומופת בצרים :
נהרגים הורגים את הורגיהם · ונצלבים צולבים
את צולביהם · ונשקעים שוקעים את שוקעיהם :
יהירים אשר זדו בזדון · נמדדו בסאסאה כפעלם
לדון · והורד גאונם שאול ואבדון : שטופי זעם
נשכחי רגל · והפך עליהם בלהות לגלגל · כהוחל
לקרוא בשם אליל ולדגל : מרום קרא למי הים ·
וארבות השמים פתח בעים · וימח יקומם בשטף

דכים

the longing ſoul, that it may be refreſhed: ſee that the hand of thoſe that ſtab *us*, hath prevailed: *for* the ſpirit of the formidable, *is* as the ſtormy ſhower *againſt* the wall. Day after day, we hope for our redemption; we are weary of crying, our throat is dried; our power is gone; our ſtrength is weakened: O LORD! be gracious unto us, we hope in thee. Viſit thy ſheep, and cauſe their diſperſed to return: O behold, that their paſture is laid waſte: cut off the enemy, and make him deſolate: cauſe his bloom to fade *even* the beauty of his glory. The people were freed from rigorous bondage with pleaſure: they were loaded with deſirable ſilver and gold: cauſe us to hear *the voice of* freedom publickly; *as is ſaid**, Ye were ſold for nought, and ye ſhall be redeemed without ſilver. The congregation of Jacob ſhall call thee by *thy* name: and they who fear thee, will ſay one to the other, in him we hoped: they ſhall reverence thy holineſs, and extol thee in ſong: the city of the formidable nations ſhall fear thee.

ימלך The LORD ſhall reign for ever, thy God, O Zion unto all generations. Hallelujah.

ואתה But thou *art* holy, O thou who inhabiteſt the praiſes of Iſrael: we ſupplicate thee; O God!

כעל According to the recompenſes†, ſo will he requite *wrath* into the boſom of the preſumptuous, that know not ſhame; to the iſlands a recompenſe will he requite: *O thou, who art* holy.

THE INTENTION OF THE POET IN THIS POEM, IS TO TAKE NOTICE OF ALL THOSE THAT WERE CONSPICUOUS (either as individuals or nations) IN REBELLION, AGAINST THE LORD FROM ENOSH TO HAMAN.

אמרו לאלהים Say ye unto the mighty God, that his works are exceedingly beautiful and glorious, when he wrought ſigns and wonders among *our* adverſaries: when thoſe that were *accounted as* ſlain, ſlew thoſe that *attempted to* ſlay them: and they that were *doomed* to be hanged, hung up thoſe that attempted to hang them: and thoſe that were ordered to be drowned, ſunk thoſe that would have drowned them; *even* the proud ones who acted preſumptuouſly, were judged and meted according to the meaſure of their work; and their pride brought down to hell and deſtruction. *They* were ‖ ſwept away *in* wrath; *ſo that* their footſteps were forgotten: he rolled and turned terror over them: when they began to uſe themſelves to call on the name § of idols. Then the moſt High called to the waters of the ſea: and in *his* might, opened the windows of heaven; and blotted out their living ſubſtance, by the waves

* Iſai. lii. 3. ‡ See this finely illuſtrated in my Diſſertations on the Prophecies, Volume IId. page, 26. and Note

‖ The antediluvians, who were deſtroyed by the flood.

§ The generation of Enoſh.

דְּכִים: עֲלֵיהֶם סִדְרֵי בְרֵאשִׁית נִשְׁתַּנּוּ · בְּשַׁחֲתָם
אֶת דַּרְכָּם נִרְתַּגְּנוּ · בָּרוֹתְחִין קִלְקְלוּ וּבָרוֹתְחִין
נִדּוֹנוּ: וּבִנְסוֹעַ מִקֶּדֶם יוֹשְׁבֵי שִׁנְעָר · בְּבִנְיַן הַמִּגְדָּל
לִבָּם נִבְעַר · וַיָּזְמוּ לְהַגְבִּיהוֹ לְאֵין מִשְׁעָר: נוֹעֲצוּ
לֵב וְנוֹסְדוּ מְזִמּוֹת · אִם נִצְטָרֵךְ לְטַפֵּי מֵימוֹת · נַעֲלֶה
לָרָקִיעַ וְנַכֵּנוּ בְּקַרְדֻּמּוֹת: בָּלַל לְשׁוֹנָם וְחִלְּשָׁם
וְהִתִּישָׁם · וּבִנְיָנָם הִשְׁחִית עֲבוּר לְבַיְּשָׁם · וַיָּפֶץ יְיָ
אֹתָם מִשָּׁם: רָעִים בְּגוּפָם וְחַטָּאִים בִּמְאוֹדָם · גְּאוֹן
שִׂבְעַת לֶחֶם הָיָה יְסוֹדָם · וְעָנִי וְאֶבְיוֹן לֹא הֶחֱזִיקוּ
יָדָם: יָהּ בִּרְאוֹת כְּנִתְמַלֵּא סִפְקָם · פַּחִים וְרוּחַ
זִלְעָפוֹת הִשִּׁיקָם · תַּחַת רְשָׁעִים סְפָקָם: צִדְקַת
אֶזְרַח אָרוֹן זָכַר · וּבֶן אָחִיו נִמְלַט מִלְּהִתְמַכֵּר ·
בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים אֶת עָרֵי הַכִּכָּר: חֵרְפוּ וְגִדְּפוּ מַלְאֲכֵי
תִלְגַּת · בְּצִוּוּי אֲדוֹנֵיהֶם לְגַדֵּל לַעֲנַת · וּמַלְאַךְ יָצָא
וּבְעָטָם כַּגַּת: קַנּוֹא גִּלְּחוֹ בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה · בְּעֶבְרֵי
נָהָר מֶלֶךְ אַשּׁוּרָה · וְלֹא נוֹתַר בָּם כִּי אִם עֲשָׂרָה:
בְּהִשְׁתַּחֲוָתוֹ לְנִסְרוֹךְ דַּרְכּוֹ יָרַט · וּבָנָיו הִכּוּהוּ בְּזַיִן
מְמוֹרָט · וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרָט: רָם וְנִתְגַּדֵּל
מִשּׁוּר עַל מְנִיפוֹ · וְאָמַר לַעֲלוֹת עַל מְרוֹמֵי נָפוֹ · כִּי
פָּקַד עָלָיו חֲרוֹן אַפּוֹ: אָרוֹן הֱסִירוֹ מִמְּלוֹךְ בִּמְלוּכָה ·
וּמִבְּנֵי אָדָם טְרָדוֹ לְשַׁלְּכָה · עִם בְּהֵמוֹת שֶׁבַע
לְהַלְּכָה: בְּבוֹא פְקוּדָתוֹ נִסְחַף פִּגְרוֹ · וּכְנֵצֶר נִתְעָב
הוּשְׁלַךְ מִקִּבְרוֹ · כְּפֶגֶר מוּבָס הוּבְאַשׁ בְּשָׂרוֹ: וּבְעַזּוּת
פָּנִים הֵעִיז בֵּלְשַׁאצַּר · וְצִוָּה וְהוֹצִיאוּ מִן הָאוֹצָר ·
כֵּלִים אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר: נִתְגָּאָה לִשְׁתּוֹת בָּם
תִּירוֹשָׁיו · הוּא וְשָׂרָיו וַעֲבָדָיו וְנָשָׁיו וּפִלַּגְשָׁיו · וּפָסַת

of the flood. On them, the order of the creation was reversed; in the corruption of their way, were they disgraced: they sinned in heat, and therefore were they punished with hot * *water*. And when they journeyed from the east, to inhabit Shinar; their heart became brutish in the building of the tower†, and they intended to raise it to a height beyond measure. Their heart took counsel, and they formed schemes, *saying*, if we should be in want of drops of rain, we will go up to heaven, and cleave it with axes. *But* he confounded their language, weakened, and debilitated them: and destroyed their building, that he might put them to shame; and the LORD scattered them from thence. *They* ‡ were wicked with their bodies, and sinners with their wealth: the foundation of their pride, was the plenty § they enjoyed: yet, did they not strengthen the hand of the poor and the needy. When the LORD saw that their measure was full, with an horrible tempest, and *burning* coals, he burnt ‖ them; *thus* he smote them together, for their wickedness. The LORD remembered the righteousness of the Patriarch, and caused his brother's son to escape from the destruction, when God destroyed the cities of the plain. The messengers of Sennacharib, by command of their master, greatly reproached and blasphemed; but the angel went forth, and trod them as in a wine press. The LORD shaved him with an hired rasor: *even the people that came with* the king of Assyria: of whom there remained but ten. When he turned aside from his way, to bow himself to Nisrach, his sons smote him with the glittering sword; and they escaped to the land of Ararat. The axe rose up, and exalted itself ¶ against him who lifted it up; and said, I will ascend to the pinnacles of heaven: but *God* visited him with his fierce wrath. The LORD removed him, that he might not reign in *his* kingdom; and drove him out, and hurled him from the sons of men, to associate with beasts for seven *years*. And at his death, his corpse was cast out; as the abominated tree was he cast from his grave; as a trodden carcase, his flesh stank. Yet, Baltashazar with an impudent face, commanded *them* to bring forth from the treasure, the ⸸ vessels, that Nebuchadnezzar carried away. He prided himself in drinking his wine in them: *with* his princes, servants, wives, and concubines: when the palm of the hand, wrote his doom.

* The Rabbins hold that the waters of the flood were hot.
† Of Babel.
‡ The inhabitants of Sodom and Gomorrah.
§ Heb. Plenty of bread. ‖ Or, as some explain it, *made them drink*: i. e. the fruit of their works.
¶ A figurative expression, denoting Nebuchadnezzar.
⸸ Of the temple.

יָד כָּתְבָה פְּרוּשָׁיו: חֲמוּדוֹת בֵּאֵר לוֹ הָאוֹתִיּוֹת ·
כִּי קָצַף עָלָיו רַב הָעֲלִילִיּוֹת · וּבוֹ בַלַּיְלָה נֶהֱרַג
בִּשְׁאִיּוֹת: זָד אֲגָגִי לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד · בָּנִים אֲשֶׁר בָּם
אָב מִתְכַּבֵּד · פִּתְאוֹם הָיָה כִּכְלִי אוֹבֵד: קִצֵּץ עֵץ
מִשְׁנֶה לִתְלוֹת · וּלְעַצְמוֹ הֵכִינוֹ עָלָיו לְהִתָּלוֹת ·
וִיהוּדִי עָשׂ מִלְחָמָה בְּתַחְבּוּלוֹת: וּבְגוּמֶץ אֲשֶׁר
הָפַר נִשְׁדָּד · וּבִסְאָה אֲשֶׁר מָדַד הוּמְדָּד · וְעָנוּ עָלָיו
הֵידָד הֵידָד: אָמְנָם כָּל אֵלּוּ הַמַּכְעִיסִים · הָיָה
לָהֶם עַל לֵב לְהָשִׂים · לְהַעֲרִים וּלְהִוָּסֵר מִמֶּלֶךְ
חֲנֵסִים: מֵאֵן לְשַׁלַּח עַם הֲמוֹנָי · וְשָׁאַג וְאָמַר מִי יְיָ ·
לֹא יָדַעְתִּי אֶת יְיָ: צוּר נְגָפוֹ בְּעֶשֶׂר לְהַכּוֹ · וּבַעֲבוּר
זֹאת הֶעֱמִידוֹ וְהֶאֱרִיכוֹ · לְהוֹדִיעַ לַכֹּל מָה הִגִּיעוֹ
בְּכֹה: בְּחַבּוּרוֹת וּפְצָעִים אוֹתוֹ אִלַּח · וּבִירִיַּת חִצָּיו
כְּבֵדוֹ פִּלַּח · וְאַחֲרֵי כֵן חָזְקָה יָדוֹ לְשַׁלַּח: תְּחוּב
מִצְרַיִם עַד לֹא הִרְחִיקוּ · הוּא וַעֲבָדָיו עֵצָה הֶעֱמִיקוּ ·
לִרְדּוֹף אַחֲרֵיהֶם מָגֵן הֶחֱזִיקוּ: וְצוּר נַעֲרָץ בְּסוֹד
קְדוֹשִׁים רַבָּה · שָׁת אֶת הַיָּם לְחָרְבָה · בַּיָּם נָתַן
דֶּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה: רֶסֶן מַתְעֶה הִרְסִין עֲנָמִים ·
וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת לְגַלֵּי הוֹמִים · וְצָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּעִמְקֵי
יַמִּים: הוֹלְכֵי נְתִיבוֹת בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם · שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ
לָאֵל הַשָּׁמַיִם · אֲשֶׁר נִלְחַם לָהֶם בְּמִצְרָיִם: מֵאָז
וְהַלְאָה הוּקְבַּע לְדוֹרוֹת · לְסַפֵּר לָעַד כֹּחַ וּגְבוּרוֹת ·
וּלְהַזְכִּיר יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּשִׁירוֹת:

כוונת הפייטן להזכיר שבח ואהבת השם יתברך לעמו ישראל · ועשה הפיוט פעם באלפא ביתא ופעם בתשרק · ושם המחבר חתום בסוף אלף בי"ת ראשון שמעון בר יצחק · ועוד כמה פעמי' חתום בראשי ההרוזות:

חזן וּבְכֵן וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא:

The deſirable *man* explained the letters to him, that he who mighty in works, was wrath with him: and that very night, was ſlain in the tumult*. The Agagite preſumptuouſly thought flay and deſtroy the children with whom the father honoureth him ſelf: but ſuddenly, he was like a broken veſſel. He cut down tree to hang Mordecai thereon, but he prepared it to hang himſ on it: for the Jew made war with prudent counſel. And in t pit that he dug, he was deſtroyed; and according to the meaſu that he intended to mete, was he meted: and they joyfully ſhout againſt him. But verily, all thoſe that provoked *the Lord* to ange ought to have † ſeriouſly reflected, and taken warning from t king of Egypt; who refuſing to ſend the multitude of the peopl and loudly declared, Who is the LORD? I know not the LOR The Rock *then* ſmote him with ten plagues: and for this, did h ſuffer him to continue, and granted him time, to make him know how far his power could reach. With ſtripes and wounds he af flicted him: and ſhot his darts through his ‡ liver; after which, h ſent them away with a ſtrong *hand*. But before they were f from the borders of Egypt, he and his ſervants ſought deep coun ſel, and graſped the ſhield to purſue them. But the Creator, wh is greatly reverenced in the aſſembly of the ſaints, formed the ſ into dry land: he made a way in the ſea, and a path in the might waters. He led the Egyptians with a bridle to deceive them; an drove them heavily into the raging waves: and they ſunk as le into the depths of the ſea. They who went through the paths the deep waters, praiſed, and gave thanks to the God of heave who fought for them againſt the Egyptians. From thence fo ward it was appointed to *all* generations, ever to declare *h* power, and mighty *works*: and in ſongs to make mention of t going forth from Egypt.

IN THIS POEM, THE POET TREATS OF THE PRAISE, AN LOVE OF THE SUPREME BEING TO HIS PEOPLE ISRAEL.

ויושע And thus, the LORD ſaved Iſrael on that day.

* When the city of Babylon was taken by Cyrus.

† Heb. Have brought it up on their heart, been wiſe, an chaſtiſed.

‡ Alluding to Prov. vii. 23.

מיוסד ע״פ א״ב

אֵילֵי הַצֶּדֶק יְדוּעִים · בָּנִים מְגֻדָּלִים כִּנְטִיעִים · גַּן
תִּפְאֶרֶת מַטָּעִים · דְּבוּקִים וַחֲשׁוּקִים הַדְּרוּעִים
הַהוֹגִים הֲגוּנִים וְנִשְׁמָעִים · וָתִיקִים נִבְחָרִים
מְשֻׁבָּעִים · זַרְעָם בַּגּוֹיִם נוֹדָעִים · הַמּוֹדִים וּמַעֲשֵׂיהֶם
נְעִים · טוֹבָם בְּאַרְצוֹת מוֹדָעִים · יוֹדְעִים יְדוּעִים
וּמְיוּדָּעִים · כְּהוֹתָם בִּזְרוֹעַ נִקְבָּעִים · לְמוֹדֵי נִסִּים
וְנוֹשָׁעִים :

נוֹשָׁעִים מִבֵּין קִצְרֵי יָד · תַּתָּה לָמוֹ שֵׁם וְיָד : חוז וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת הַיָּד :

מְהוֹלֶלֶת תַּנִּין בְּגַעֲרָה · נוֹתֶנֶת בַּיָּם מַעֲבָרָה · סוֹעֶרֶת
גַּלִּים בִּסְעָרָה · עוֹרֶכֶת מְסִלָּה יְשָׁרָה · פְּלָאוֹת
וְנוֹרָאוֹת מַאֲדִירָה · צוֹלֶלֶת קָמִים בִּגְבוּרָה · קִנְאַת
מִלְחֶמֶת מְעִירָה · רַהַב מְהַצֶּבֶת בְּעֶבְרָה · שׁוֹלֶפֶת
חֶרֶב מִתַּעְרָהּ · תְּמִתוֹ לְהוֹשִׁיעַ מִצָּרָה :

מִצָּרָה נוֹצְּלוּ עַם אֵל · וְהִגִּידוּ צִדְקָתוֹ כְּהַרְרֵי אֵל : חוז אָז
יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

מיוסד על פי שם המחבר שמעון בר יצחק

שֶׁבַח וְהוֹדָאָה מְעֻלָּה · מַלְכוּת שְׂרָרָה וּמֶמְשָׁלָה
עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָאֵילָה · וְרוֹמֵמוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה
נֵצַח גְּבוּרָה וּגְדֻלָּה · בְּרָכָה וְשִׁירָה מְהֻלָּלָה · רֹנֶן
וְזִמְרָה וְצָהֳלָה · יִחוּד קְדֻשָּׁה וּתְהִלָּה · צְפִירָה
וְתִפְאֶרֶת לְסַלְסְלָה · הָסִיד לִמְאֹד נַעֲלָה · קוֹל תּוֹדָה
לְצַלְצְלָה · נֵזֶר וַעֲטָרָה לְכַלְּלָה :

לְכַלְּלָה בְּרוֹן וְהוֹדָיָה · לַצּוּר הָעוֹנֶה בַּמֶּרְחָב יָהּ : חוז עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ :

אילי The children of the mighty, *who are* righteous and intelligent; who grow up as the plants: *they ſprung from* the root of the glorious plants, who adhered *to him*, and *in whom* he delighted: a proper knowing generation, who meditated *in the law*; and who were heard: they were juſt, and were choſen from the ſeventy nations: their ſeed is known among the nations: they are deſirable, and their works are amiable: their good is known throughout all countries: they are intelligent, are known and beloved *by God*: they are fixed on his arm as a ſeal; they are accuſtomed *to his* miracles, and were ſaved *by him*.

נושעים They were ſaved from thoſe whoſe ſtrength was weakened*; and thou didſt give them a name and power. And Iſrael ſaw the hand:

כחוללת That ſlew the dragon with a rebuke; that made a path in the ſea: that ſtormed the waves with a tempeſt: and formed a direct highway: was excellent in tremendous wonders; with its power, it ſunk thoſe that roſe up againſt them: was ſtirred up with zeal to war, *and* cleft the Egyptians in wrath: it drew the ſword from its ſcabbard, to ſave his undefiled from trouble.

מצרה From trouble, were the people of God delivered: and they declared his righteouſneſs, *exalted* as the mountains of God. Then ſang Moſes and the children of Iſrael:

שבח An excellent praiſe and acknowledgment, *that to him* appertaineth royalty, principality, and dominion; ſtrength and power to ſtrengthen; and the higheſt exaltation; victory, power, and greatneſs; bleſſing, and praiſeworthy ſong; with ſong, pſalmody, and exultation, they acknowledged his Unity, holineſs, and praiſe; with glorious beauty, they praiſed his exceedingly exalted righteouſneſs; and with the voice of thankſgiving on cymbals, they crowned *him* with the crown and diadem.

לכללה To crown the Rock with ſong and thankſgiving, *even* the LORD who anſwereth with enlargement. The LORD is my ſtrength and ſong.

* Heb. Of ſhort ſtrength.

תמוך במעגלותיו אשורי · שיחת בחמתו צוררי · ראתה עיני בשורי · קמי הוכרעו ושוררי · צור עולמים בעוזרי · פתח נמסגר אסירי · עוני ומפריכי וצוררי · ספרו הודם בעוברי · נצח ינצחוהו אדירי · מלמדי ומשכילי וסופרי :

שוררי הוקמו · ימין רוממה · כי לי״י המלחמה : חזן י״י איש מלחמה :

לובש צדקה כשריון · כח וגבורה מזוין · יודע ועד ודיין · טכסיסי מלכות מציין · חצה ודלג מנין · זמן שעבוד תנין · וברכוש מקנה וקנין · הוציא צבאותיו במנין · דרך חומות בנין · גזרים הסליל בענין · בשומו במעמקי ים · אורח ומסלול מסים :

מסים להעביר כל חילו · וינער באומן גדלו · חזן מרכבות פרעה וחילו :

מיוסד על פי א״ב

אבד ושבר וכלם · באש ובמהמורות הפילם · גלים כסו קהלם · דועכו כפשתה כלם · הסיר אופני גלגלם · ונהגם בכבדות להכשילם · זורמו עבות לכולם · הציף הלכו לשכלם · טבעו בבוץ רגלם · ישוב בראשם עמלם · כרעו קרסו בנפלם · להסיר מעליהם צלם :

צלם הוסר ונזעמו · ובושו וגם נכלמו : חזן תהומות יכסימו :

משברים נתחטאו וגלים · נגד שרי אוילים · סוערים הומים ומתנטלים · עוזרי רהב מפילים · פגריהם הוציעו חללים · צללו כעופרת מסתוללים · קנוים עברו גאולים · רוממות ימינך מגדילים · שרים

מתופפים

תנך He upheld my ſteps in his paths: in his wrath he deſtroyed mine adverſaries; mine eyes ſaw my deſire on mine enemies: thoſe who roſe up againſt me, were humbled; the everlaſting Rock was in my help: he opened the priſon for my priſoners, my adverſaries, who afflicted me, and made me ſerve with rigour, were delivered over *to deſtruction*, becauſe they troubled me; my mighty ones ſhall ever praiſe him; *even* my inſtructors, and intelligent ſcribes.

וסיפרי My ſcribes alſo extol his exalted right hand; for the battle is the LORD's. The LORD *is* the invincible warrior.

לובש He putteth on righteouſneſs as a breaſt plate; and is armed with might and power: he is acquainted with all, beareth witneſs, and is judge: *and* is adorned with the enſigns of royalty: he leaped, and divided the number *of years* of the time of bondage; that they might go out with *great* ſpoil of cattle and ſubſtance: he brought forth his hoſts by number, the way of the walls * of the building; he then cauſed them to paſs through the diviſions *of the ſea*: when he formed the depths of the ſea, into a remarkable path and highway.

כסיכ Remarkable for the cauſing all his hoſt to paſs over; and in the greatneſs of his power he overthrew, The chariots of Pharaoh and his hoſt.

אבר He deſtroyed, broke, and conſumed them with fire: he caſt them into deep pits; the waves covered their multitude: they were all extinguiſhed as flax; he took off the felloes of their wheels, and led them heavily, that they might ſtumble: the clouds ſtormed againſt them; thy ſtones † went forth to conſume them: their feet ſunk in the mire; their miſchief returned on their own head: they bowed down and kneeled when they fell; he cauſed their defence to depart from them.

צלם Their defence departed from them, and they were put to ſhame, and alſo confounded; The depths covered them.

כישברים The waves broke forcibly againſt the fooliſh princes: they ſtormed, raged, and raiſed themſelves up: the helpers of the Egyptians were caſt down: their carcaſes were thrown out ſlain: they who exalted themſelves, ſunk as lead; the purchaſed ones

* Alluding to Exod. xiv. 22.—29.
† Meaning the gravel ſtones of the ſea.

paſſed

מְתוּפָפִים כַּחוּלְלִים · תִּשְׁבָּחוֹת וְשִׁירִים וְהִלּוּלִים :
וְהִלּוּלִים לְתוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי · וְעַל מְשַׂנְאַי לְהַגְבִּירִי · חזן יְמִינְךָ
יְיָ נֶאְדָּרִי :

מיוסד על פי שם המחבר שמעון בר יצחק

שָׁתַתָּה עוֹלָם בְּבִנְיָנֶךָ · מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ · עֶלְיוֹן
שַׁמְרַתָּ מְעוֹנֶךָ · וְהוֹד וְהָדָר לְפָנֶיךָ · נְעִימוֹת נֶצַח
בִּימִינֶךָ · בְּצֵאתְךָ לְיֶשַׁע בָּנֶיךָ · רָעֲשׁוּ הָרִים מִפָּנֶיךָ ·
יָחִילוּ מַיִם מֵחֲרוֹנֶךָ · צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ · חַיִל וְיֶשַׁע
לַהֲמוֹנֶיךָ · חזן קַנּוֹא וְנוֹקֵם לְשׂוֹטְנֶיךָ · כִּי תָמְכָה
יְמִינֶךָ :

יְמִינְךָ הוּגְבְּרָה שׂוֹנְאֶיךָ לַהֲרוֹס · וְאוֹתִי בֶּאֱמוּנָה לֶאֱרוֹס :
חזן וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס :

על פי תשרק

תַּלְמִיד לוֹמֵד וּמְלַמְּדוֹ · שׁוֹטֵר וּמוֹשֵׁל וּפְקִידוֹ · רַכָּב
סוּסוֹ וּפִרְדּוֹ · קָרוֹב וְגוֹאֲלוֹ וְדוֹדוֹ · צָעִיר וְיָשִׁישׁ
וּמְכַבְּדוֹ · פּוֹעֵל וְאִכָּר וְצִמְדּוֹ · עָשִׁיר וְרֵיעוֹ וִידִידוֹ ·
שָׂכִיר וְשׂוֹכֵר וּמְשַׁחֲדוֹ · נָדִיב וּנְגִידוֹ וְנֶכְדּוֹ · מְשָׁרֵת
אֲדוֹנוֹ וְעַבְדּוֹ · לַאֲבַדּוֹן הוֹרַד כְּבוֹדוֹ · הַפֶּרַע וְכָל
הַבָּא בְּיָדוֹ :

בְּיָדוֹ כָּל חֵיל מִצְרַיִם · בָּאוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם · חזן וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ
נֶעֶרְמוּ מַיִם :

לְבַדּוֹ פְּנֵי תְהוֹמוֹת · כְּאֶבֶן נִתְחַבְּאוּ מְזִמּוֹת · יָשְׁרוּ
מְסִילוֹת רָמוֹת · טִירוֹת גְּבוֹהוֹת כַּחוֹמוֹת · חָזוּ
מַלְכֵי אֲדָמוֹת · זָעוּ וְנִתְפַּלְּצוּ בְּאֵימוֹת · וְנָתְנוּ לָאֵל
רוֹמֵמוֹת · הַנּוֹתֵן עֹז וְתַעֲצוּמוֹת · הִקְדִּיק בְּצָרִים
נְקָמוֹת · גָּבַר וְהִשְׁבִּית מִלְחָמוֹת · בָּאָרֶץ שָׂם
שַׁמּוֹת · אַדְּרוּהוּ שִׁירוֹת נְעִימוֹת :

paſſed over free: they extolled thy exalted right hand; they ſang, and beat the timbrels as in the dance, with praiſes, ſongs, and laud.

והלולים And praiſes to him, in whom I truſt and hope: and who ſtrengthened me above mine enemies. Thy right hand, O LORD! is become glorious:

שתתה It founded the world when thou didſt build it: the earth is full of thy poſſeſſions; thou haſt made thy abode on high; honour and glory is before thee, *and* everlaſting pleaſures *are* at thy right hand. When thou didſt go forth for the ſalvation of thy children, the mountains trembled at thy preſence: the waters were terrified at thine anger: thy right hand was filled with righteouſneſs, to ſave thy multitude with might: thou waſt jealous, and didſt take vengeance on thine enemies; but thy right hand ſupported me.

ימינך Thy right hand was ſtrengthened to overthrow thine enemies; and to bethroth me in truth*: And in the greatneſs of thine excellency didſt thou overthrow;

תלמיד The ſcholar and his maſter: the overſeer, ruler, and his officer; the charioteer, *and rider on* horſe and mule; the relative, kinſman and uncle: the young and old, and the honourable; the labourer, huſbandman, and his yoke *of oxen:* the rich *man*, his friend, and beloved; the hired ſervant, and his maſter, and he who engaged him: the prince with his ſon and grandſon: the lord, his miniſter, and ſervant; his glory was brought down to deſtruction: *even* Pharaoh, and all that came with him.

בידו By his power, he brought all the hoſt of Egypt into fire and water: And by the breath of thy noſtriles the waters were heaped together.

לכדו The face of the deep was taken; the waters were hidden as a ſtone: they formed a ſtrait cauſey, high as the caſtle walls; which *when* the kings of the earth ſaw, they were moved and terrified with fear, and greatly extolled God, who giveth ſtrength and might. He was minutely exact in the vengeance taken on the adverſaries: he prevailed, and deſtroyed *their* wars: he made *their* land deſolate; *then* they glorified him with ſweet ſongs.

* Alluding to Hoſea. ii. 20.

גְּעִימוֹת לְשַׁבֵּחַ וְלַעֲדוֹף · בְּהַפִּילוֹ צַר לִנְדּוֹף · חזן אָמַר אוֹיֵב אֶרְדּוֹף :

מיוסד ע״פ א״ב

אוֹיְבִים נֶחְלָקוּ לְכִתּוֹת · בְּהַשָּׁאַת פֶּתֶן לְפַתּוֹת · גִּבּוֹר הַמַּפְלִיא אוֹתוֹת · דְּרָכָם וּבְעָטָם כַּגִּתּוֹת · הִכָּם בְּתַחֲלוּאֵי מִיתוֹת · וְכֻלָּם בְּנֶגֶף לְכַתּוֹת · זֵדִים עוֹרְכֵי חֲנִיתוֹת · חֲגוּרֵי חֲרָבוֹת וּקְשָׁתוֹת · טוֹרְפוּ בְּמִכְמוֹרֵי רְשָׁתוֹת · יֵין הַחֵמָה לִשְׁתּוֹת · כְּזָכְרָךְ שְׁבוּעַת בְּרִיתוֹת · לְצָרָה נִשְׂגַּבְתָּ לְעִתּוֹת :

לְעִתּוֹת בַּצָּרָה נִמְצֵאתָ לָמוֹ · וּבְעַזִּים הוּשְׁלְכוּ צָרֵימוֹ · חזן נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ :

מֵי יַם סוּף הוּצָפוּ · נִבְכֵיהֶם לְרֹאשָׁם צָפוּ · סְלִיתָ צָרִים וְנִשְׁטָפוּ · עֶבְרָה וָזַעַם נֶאֱפָפוּ · פַּחִים לְרַגְלָם הוּקָּפוּ · צִירִים אֲחָזוּם וְנֶהֱדָפוּ · קָלְעוּ נַפְשָׁם וְנִגְּפוּ · רָאוּ וּפְנֵיהֶם חָפוּ · שֻׁבְּרוּ עַצְמוֹתָם וְשֻׁפּוּ · תְּנוּפַת שָׁוְא הוּנָפוּ :

הוּנָפוּ וְהוּמְכוּ חֲלָלִים · וְקוֹל הִשְׁמִיעוּ גְּאוּלִים · חזן מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים :

מיוסד על פי שם המחבר שמעון בר יצחק

שַׁלִּיט חָסִין וְנוֹרָא · מְאוֹד סְבִיבָיו נִשְׂעָרָה · עֲלִיּוֹת בַּמַּיִם קֵרָה · וְשׁוֹכֵן וּמַאֲזִין עֲתִירָה · נַעֲרָץ בִּקְדוֹשֵׁי טַהֲרָה · בַּקֹּדֶשׁ נֶאְדָּר לְפָאֲרָה · רוֹפֵף עַמּוּדִים בִּגְעָרָה · יָרוּץ דְּבָרוֹ מְהֵרָה · צְבָאוֹתָיו אֵין לְשַׁעֲרָה · הָשִׂים בְּמִשְׁלַחְתּוֹ לְמַהֲרָה · קַנּוֹא וְנוֹקֵם בְּעֶבְרָה · וּמֵחִישׁ עֶזְרָה בַּצָּרָה :

בַּצָּרָה גְּנַנְתָּם וַתְּפַלְּטֵמוֹ · וּבְפוֹרְכֵיהֶם רָאוּ עֵינֵימוֹ · חזן נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ :

נעימות They multiplied pleaſant *ſongs* to praiſe him, when he caſt down the enemy, and made him fall. The enemy ſaid, I will purſue.

אויבים The enemies were divided in bands, by the perſuaſion of the aſpic * that beguiled them: *but* he who is mighty in ſigns and wonders, beat them down, and trod them as in a wine preſs: he ſmote them with deadly diſeaſes; he bruiſed and conſumed them with the plague: *even* the preſumptuous that were armed with ſpears, and girded with ſwords and bows; they were torn in the nets and gins: and drank the wine of the wrath, when thou didſt remember the oath of the covenant: in times of trouble waſt thou exalted.

לעתות In times of trouble waſt thou found by them: and their adverſaries didſt thou throw into the mighty *waters:* Thou didſt blow with thy wind, *and the ſea* covered them.

כי The waters of the ſea flowed over their head, *and* perplexed them: thou didſt tread down the enemy, and they were overflowed; they were encompaſſed with anger and wrath: ſnares were ſpread for their feet: pangs ſeized them, and they were caſt out: their ſoul was ſmitten, and caſt out in a ſling: *when* they ſaw *this,* their face was covered with ſhame; their bones were broken and bruiſed; *with* the van of perdition were they winnowed.

הונפו They were toſſed up, and brought down ſlain: and the redeemed cauſed *their* voice to be heard; *ſaying,* Who *is* like unto thee, O LORD! among the mighty?

שליט He *is* a mighty and tremendous ruler: it is exceeding tempeſtuous round about him, he laid the beams of *his* chambers in the waters; he hearkeneth, and is attentive to prayer; he is reverenced among the pure angels, *and* extolled and glorified in holineſs: the pillars *of heaven* are weakened at *his* rebuke: his word pervadeth quickly: his hoſts cannot be eſtimated: they haſten quickly when ſent: he is jealous, and taketh vengeance in wrath: and haſteneth help in *time of* trouble.

בצרה In *time of* trouble, didſt thou ſhield and deliver them and on thoſe that made them ſerve with rigour, their eyes ſaw *their deſire:* Thou didſt ſtretch out thy right hand, *the earth* ſwallowed them.

* Pharaoh.

ע"פ תשר"ק

תהום זרקן ליבשת · שור זו בפגרי חשופי שת · רועדת תבל ומרגשת · קברם אינה מבקשת · צוחה ופתחה בארשת · פחדה מהכלם בבושת · עת לדין מתבקשת · שיח מה רוחשת · נזכרת הבל ונרעשת · מקדם נאררת ונחלשת · בראותה ימינך מאששת · אז ערבה לגשת :

לגשת לבלוע אום הלזו · וידידים עברו וגזו : חוז נחית בחסדך עם זו :

לא כמעשה ידיהם · כי אם בחסדך עליהם · ידעת לכל אויביהם · טובך וחסדך עליהם · הוק שבועת אבותיהם · זכרת לפדותם ממעניהם · ובעמוד ענן לפניהם · הולכת ונהלת שבטיהם · דתך הודעת להם · גבורות פעלת למעניהם · בעשותך נוראות לעיניהם · אפפו חתת כל שומעיהם :

שומעיהם משכנם ירזון · ובעתה ופלצות יאחזון : חוז שמעו עמים ירגזון :

מיוסד על פי א"ב עד אות מ

אותות ומופתים ונסים · בהוציאך מפרך אנוסים · גאלת בזרוע חוסים · דרור קראת לעמוסים · הוצאתם ברכוש ששים · ויגצלו את ארץ חנסים · זדונים ושרי מסים · חילם ברגלם רמוסים · טבעו וצללו פתרוסים · ימים עליהם מכסים · כקדוח אש המסים · לבשו חרדות מכעיסים :

מכעיסים ישבו בדד לידום · כי נכרתו צרים מהדום : חוז אז נבהלו אלופי אדום :

מיוסד על פי א"ב

אלופי אדומים ומואבים · ברעדה ובדאגד

מואבים

תהום The abyſs threw them on the dry land, *and they* ſaw the dead carcaſes of thoſe whoſe hind-parts were diſcovered*: the earth trembled, and was in tumult; it did not deſire their burial: ſhe cried aloud, and ſaid, ſhe was afraid of being put to ſhame, at the time that ſhe ſhould be ſought for in judgment, when ſhe would have nothing to ſay *in her* defence: trembling, ſhe remembered Abel, when ſhe was aforetime curſed†, and weakened: but, when ſhe ſaw thy mighty right hand‡, ſhe then willingly drew nigh.

לגנת To draw nigh, to ſwallow up this people: and the beloved paſſed through ſwiftly. In thy mercy haſt thou led forth this people.

לא Not according to the work of their hands, but in thy mercy towards them: thou didſt make known to all their enemies, thy goodneſs and tender kindneſs towards them: the oath of the covenant made with their anceſtors, didſt thou remember, to redeem them from thoſe that afflicted them: and with the pillar of the cloud, didſt thou go before them, and lead their tribes: thy law didſt thou make known unto them; mighty *things* didſt thou perform for their ſake: and didſt wonderful *things* in their ſight; dread ſeized upon all that heard of them.

שומעידם Thoſe that heard of them became lean§; for dread and horror ſeized them: The people‖ heard, and trembled.

אותות Signs, wonders, and miracles, *didſt thou perform*, when thou didſt bring out the compelled from bondage: thoſe that truſted *in thee* didſt thou redeem by thy power; freedom didſt thou proclaim to thoſe that were borne by thee; thou didſt bring them forth joyful with much ſubſtance; and they ſpoiled the land of Egypt: the hoſt of the preſumptuous, and the taſk-maſters, were trodden under foot; the Egyptians were drowned, and ſunk; the waters covered them; as the fire kindleth dry ſtubble, were thoſe that provoked *him* clothed with terror.

כביכים Thoſe that provoked *him*, ſat ſolitary, and were dumbfounded; for the adverſaries were cut off from the earth. Then were the dukes of Edom troubled.

אלופי The dukes of Edom and Moab trembled, and were terrified *with* ſorrow: the inhabitants of Canaan were mute at the

* Alluding to Iſai. xx. 4.

† When ſhe received the blood of Abel. See Gen. iv. 11.—12.

‡ As if the Supreme had ſworn to her by his right hand, that ſhe ſhould receive no harm for this.

§ Heb. their fatneſs became leanneſs.

‖ Heb. Peoples.

fall

כואבים · גרי כנען היושבים · דומו במפולת
להבים · הגוי העו החשובים · וממלכות אשכרים
משיבים · זועכים רמוסים ונסחבים · חשוכים
וכפשתה כבים · טבועים בגלי רהבים · ימתקו
למו רגבים · כמו כן גם הם נחרבים · ליום תוכחה
קרובים :

קרובים ורחוקים אחזו בעתה · וצור עתדם למחתה : חוז
תפל עליהם אימתה :

מרוממותיך נדדו עמים · נואלו שרים וחכמים ·
שמו יד לפה ונאלמים · עגומים בפגים נזעמים · פן
יקראם כענמים · צירים אחזום ממתקוממים ·
קרואים ולקוחים מעממים · רצו ונמשכו מושלמים ·
שדי הוליכם שלמים · תרגלם נשאם לבירת
עולמים :

עולמים הנחלת לסגלתך · וכנשר נשאתם באברתך : חוז
תבאמו ותטעמו בהר נחלתך : מיוסד ע״פ א״ב

ארבעה נקראו נחלה · בחפץ ובאהבה כלולה ·
גבול ארץ המעלה · דירת בנין זבולה · הנתונה
מימין הגדולה · ומקבליה ברתת וחילה · זה היום
נגילה · חרות המציא לסגלה · טרודים עתה
בגולה · יוזמנו ליום גאלה · כאשר שמע לעגלה ·
לאויביו יעשה כלה :

כלה ונחרצה להגד · ביום כי אקח מועד · חוז יי ימלך
לעלם ועד :

מלוכה וגבורה שלו · נשתחוה להדום רגלו ·
שמחת עולם בהגדילו · עלי באהב בהדגילו · פנות
אויב

fall of the Egyptians: the powerful and highly efteemed nation, to whom the kingdoms brought prefents, were trodden down, torn, and confumed; they were darkened, and quenched as tow: the *proud* Egyptians were drowned in the waves: the clods were fweet to them. Thus, likewife, will the others * be alfo deftroyed, when the day of rebuke draweth nigh.

קרובים They that were far and near, were feized with terror: for the Rock has ordained them to be broken in pieces. Fear and dread fhall fall upon them.

מרוממותיך At thy exaltation, the people † were moved: the princes and wife *men* became fools: they put their hand to *their* mouth, and were dumb: they were grieved, and their countenance was troubled, left it fhould chance to them as to the Egyptians: pangs feized the adverfaries; *but* they that were called, and taken from among the nations, ran after the LORD in peace; the Almighty led them, and taught them to go perfectly; and carried them to his everlafting houfe‡.

עולמים The worlds § didft thou give for an inheritance to thy peculiar *people*: and as an eagle didft thou bare them on thy wing: Thou fhalt bring them and plant them in the mount of thine inheritance.

ארבעה Four things are called *by the name* of inheritance, as defired with perfect love; *viz.* the bounds of the excellent land: the dwelling buil. *for his* ‖ habitation: the *Law* given by his mighty right hand: and they who received it in dread and fear: This is the day *on which* we will rejoice; when thou didft beftow freedom on the peculiar *people*, who now are troubled in captivity: they *however*, are appointed for the day of redemption; *and* as was proclaimed of the Egyptians, fo will he make an end of his enemies.

כלה With a determined confummation will he terrify them: on the day that I lay hold of the appointed feafon. *Then* the LORD fhall reign for ever and ever.

מלוכה Dominion and power is his; we will bow down at his footftool; everlafting joy will he extend *to us*, *and* rejoice over us in love, when he fhall turn out the enemy, and humble him; and

* That is, the other nations, that likewife oppreffed the Jews.

† Heb. Peoples.

‡ The temple.

§ Meaning this, and the future one.

‖ The temple.

fee

אויב ולהשפילו · צאנו לרעות בצלו · קרנות רשעים בהפילו · רוממותיו להגיד והילו · שכם אחד לעבוד לו · תבל ומלואה להללו :

יהללו יהודו להאריך · יי מלך תגל הארץ · חזו והיה יי למלך על כל הארץ :

מיוסד על פי שם המחבר שמעון בר יצחק חזק ואמץ

שם יקרא ככתיבתו · מחציו תתמלא תיבתו · עוד תתנשא מלכותו · וכסאו יכון במלאתו · נכדי שעיר בהכותו · באויביו יתן נקמתו · רבות מופתי גבורתו · יתקע בשופר בסערתו · חזו ציון יקנא בקנאתו · היית קנה בגערתו · קרית מלך בבנותו · הבין עזו ותפארתו · זרוים בקצוי אדמתו · קבוצים בבית תפארתו · ושם נשורר תהלתו · אומץ חסדו וצדקתו · מורה צדק לעדתו · בתוכם יציב שכינתו · שכינתו עמנו להתאחד · ואותנו יעשה לגוי אחד : ביום ההוא יהיה יי אחד · ושמו אחד :

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע :

חסדי יי אזכיר תהלות יי · כעל כל אשר גמלנו יי · ורב טוב לבית איתני · אשר גמלנו כרחמיו וכרוב חסדיו לעיני · ויאמר אך עמי המה ובני · בנים לא ישקרו נאמני · בני אמוני בני בחוני · ויהי להם למושיע מיגוני · בכל צרתם לו צר בעניני · ומלאך פניו הושיע המוני · באהבתו ובחמלתו גאלם ממעני · וינטלם וינשאם עד הנה עזרונו יי : ולא הסיר חסדו מהם בכל מקום גלותם · ולא מאסם ולא געלם לכלותם · גלו תחלה למצרים

feed his ſheep in his ſhadow: when he ſhall caſt down the power * of the wicked; *then* will they declare his exalted power, to ſerve him with one conſent; the world, and the fulneſs thereof ſhall praiſe him.

לְהַלְלוֹ To praiſe him, and reverence his Unity; *when* the LORD ſhall reign, the earth will be glad. And the LORD ſhall be king over all the earth.

שֵׁם Then will *his* name be pronounced as it is written†; *when* the other half will complete the word‡; his dominion will alſo be greatly exalted, and his throne be completely eſtabliſhed; when he ſhall ſmite the deſcendants of Eſau, and take vengeance on his enemies: he will multiply the wonders of his power; he ſhall blow the trumpet in his whirlwind: in his zeal, will he take vengeance for Zion: the company of ſpearmen will he deſtroy§, and build the city of the || king: *even* his ſtrong and glorious hiding place: thoſe that are ſcattered in the ends of the earth, will he aſſemble in his glorious houſe: and there, we will ſing his praiſe; the greatneſs of his righteouſneſs and mercy: he will inſtruct his congregation in righteouſneſs, and place his divine preſence among them.

שְׁכִינָתוֹ He will unite his divine preſence with us, and will make us one people: In that day the LORD alone ſhall be acknowledged, and his name *ſhall alſo be* one.

וּבְכֵן And thus will we aſcribe holineſs unto thee, for thou art the ſanctifier and ſaviour of Iſrael.

חַסְדֵי I will make mention of the mercies of the LORD, *even* the praiſe of the LORD, according to all *the good* which he hath beſtowed on us: and the abundant goodneſs to our ancient ¶ houſe; *as alſo* thoſe that he hath beſtowed upon us, in our ſight, according to his mercy, and abundant kindneſs: for he ſaid, ſurely they are my people and my children; children that will not belie my truth: *they are* the children of my faithful ones; the children of my tried ones; and he was their ſaviour from all their ⸸ ſorrow: and in all their trouble he was troubled, and the angel of his preſence ſaved my multitude: in his love and compaſſion he redeemed them from thoſe that afflicted them: and he took them and bare them; *and* hitherto the LORD hath ſaved us: Neither did he take away his tender mercy from them in any place of their captivity; nor did he reject them, nor abhor them, to make an end of them: *for*, firſt

* Heb. Horns. † See Lingua Sacra Radix אלה.
‡ This alludes to Exod. xvii. 16. and Pſalm. ix. 8.—9.
§ Or, In his rebuke. || Jeruſalem.
¶ Meaning the houſe of Iſrael.
⸸ Heb. Our ſorrow: and I muſt obſerve that, the ſudden change of perſons in this Poem, is owing to the author's confining himſelf to one form in the metre.

בְּשָׁבְעִים נַפְשׁוֹתָם · וַיִּפְרוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד לְהַרְבּוֹתָם · וַיִּתְחַכְּמוּ עֲלֵיהֶם פּוֹטִים לְהַשְׁחִיתָם · הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹאתָם · וּלְהִתְנַכֵּל בְּסִבְלוֹתָם · וַיַּעֲבִידוּם בְּפֶרֶךְ בְּכָל עֲבוֹדָתָם · וַיָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי מִסִּים לְעַנּוֹתָם · וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתָם · וּלְמַעַן קָדְשׁוֹ הַשָּׁמַיְמָה עָלְתָה שַׁוְעָתָם · וַיָּקֶם לָהֶם מוֹשִׁיעִים לְהוֹשִׁיעָם מִצָּרָתָם · שָׁלַח משֶׁה וְאַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם וּבִשְׁלִיחוּתָם · וְשָׂם בְּמִצְרַיִם אוֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו לְהַרְאוֹתָם · וַיַּהֲפוֹךְ לְדָם יְאֹרֵיהֶם וְכָל נַהֲרוֹתָם · הָפַךְ אֶת מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם · אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב וְכִנִּים בְּכָל עַפְרוֹתָם · וְשִׁלַּח בָּם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתָם · וַיִּתֵּן לֶחָסִיל יְבוּלָם וְלָאַרְבֶּה תְּבוּאָתָם · וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וְכָל פְּרִי אַדְמָתָם · וַיַּהֲרוֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם וּבַחֲנָמַל שִׁקְמוֹתָם · וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד בְּעִירָם וְלָרְשָׁפִים חַיָּתָם · וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה לְהַבְעִיתָם · וּמַלְאֲכֵי רָעִים בְּמִשְׁלַחְתָּם · וְלֹא חָשַׂךְ מִמָּוֶת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם · וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם וְאוֹנֵי רֵאשִׁיתָם · וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וְאֵין כּוֹשֵׁל בְּמַחֲנוֹתָם · נָפַל פַּחְדָּם עַל מִצְרַיִם וְשָׂמְחוּ בְּצֵאתָם · פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר אֲפֵלָתָם · וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן בְּחִירָיו בְּרִנָּתָם · וַיִּסְעוּ מֵרַעְמְסֵס לְסֻכּוֹת וּמִסֻּכּוֹת לְאֵתָם · וּמֵאֵתָם לִפְנֵי פִּי הַחִירוֹת הָיְתָה חֲנִיָּתָם · בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם בְּאֶמְצָעִיתָם · לִפְנֵי בַּעַל צְפוֹן הַנִּשְׁאָר מִכָּל אֱלִילֵי פַּחֲזוּתָם · וְלָמָּה נִשְׁאַר הוּא כְּדֵי לְהַשִּׂיאָם וּלְהַטְעוֹתָם · שֶׁיֹּאמְרוּ קָשָׁה

they were carried captive to Egypt with ſeventy ſouls: and they were fruitful, increaſed abundantly, and waxed exceeding mighty; when the Egyptians *thought* to deal wiſely with them to deſtroy them; their heart was turned to hate them: and they conſpired *againſt them* to keep them in bondage; and in all their labour they made them ſerve with rigour: and they ſet taſk maſters over them, to afflict them: and they cried unto the LORD in their trouble, out of their diſtreſſes; and to his holy abode in heaven, their prayer went up; and he raiſed up ſaviours for them, to ſave them from their trouble: he ſent Moſes and Aaron, whom he made choice of for meſſengers; and wrought his ſigns and wonders in Egypt, to inſtruct * them; and turned all their rivers and pools to blood: he turned their waters to blood, and killed all their fiſh: he commanded a mixture of noxious beaſts and lice to come in all their land†: he ſent the mixture of noxious beaſts to conſume them, and frogs to deſtroy them: and he gave their increaſe to the caterpillar, and their fruit to the locuſts; and they eat up every herb in their country, and all the fruit of their land: and he deſtroyed their vines with hail, and their ſycamore trees with great hail ſtones‡: and he delivered their cattle to the hail, and their lives to hot thunder bolts: and he caſt upon them the fierceneſs of his anger, wrath, indignation, and trouble to terrify them; alſo by ſending evil angels among them: neither did he withhold their life and ſoul from death; but ſlew all the firſt-born in Egypt, the beginning of their power; and brought them out with gold and ſilver, and there was none that ſtumbled in their camp: their fear fell upon the Egyptians, and they rejoiced at their going out: he ſpread his cloud over them for a covering; and *with* fire enlightened their darkneſs: and brought forth his people with joy, his choſen with ſhouting; and they journeyed from Raameſes to Succoth, and from Succoth to Eatham; and from Eatham to before Pi-hahiroth was their encampment; in the middle between Migdol and the ſea, over againſt Baal-Zephon, that remained of all their frivolous idols. And, wherefore was this left? In order to beguile and deceive them: that they might ſay, "their God was powerful,

* Heb. Show them. † Heb. Their duſt

‡ And ſome think it denotes froſt: and others, a ſpecies of locuſt. See Jarchi, Aben Ezra, and Kimchi. on Pſalm. lxxviii. 47.

יִרְאָתָם שֶׁלֹּא לָקְתָה כְּמוֹתָם · שָׁם חָנוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לְנִסְיָעָתָם · וּבָרְבִיעִי מְתַקְּנִים כְּלֵיהֶם וּמַצִּיעִין
בְּהֶמְתָּם · וְאָמְרוּ לָהֶם הָאוֹקְטוֹרִין בְּמִלָּתָם · הִגַּעְתֶּם
תְּחוּם אֲשֶׁר קָבַע לָכֶם צוֹעֲנִים בְּטוֹבוֹתָם · אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֵךְ וְנָשׁוּב לַעֲבוֹדָתָם ·
וּגְאוּלִים הֵשִׁיבוּ לֹא יָצָאנוּ בִּרְשׁוּתָם · כִּי אִם בְּיַד
רָמָה בַּעַל כָּרְחָם שֶׁלֹּא בְּטוֹבוֹתָם · וְהֵם עָנוּ רוֹצִים
וְלֹא רוֹצִים אִישׁ כְּפִי שִׂיחָתָם · סוֹפְכֶם לְקַיֵּם דְּבַר
מַלְכוּת וְלֹא לַעֲבוֹר עַל דַּעְתָּם · וְעָמְדוּ עֲלֵיהֶם וְהִכּוּם
וּפְצָעוּם וְהָרְגוּ מִקְצָתָם · וְהֵם הָלְכוּ וְהִגִּידוּ לְפַרְעֹה
כָּל קוֹרוֹתָם · וַיֵּהָפֵךְ לִבּוֹ וּלְבַב עַמּוֹ לִרְדּוֹף אוֹתָם ·
וַיֹּאמֶר מַה זֹּאת עָשִׂינוּ וַיָּשִׂימוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם ·
וְאָמְרוּ נְבוּכִים הֵם וְעִבְּטוּ אָרְחוֹתָם · נִרְדְּפָה
אַחֲרֵיהֶם וְנֵרָאֶה בְּרָעָתָם · וַיֶּאְסֹר אֶת רִכְבּוֹ בְּעַצְמוֹ
כְּדֵי לְזָרְזָם וּלְפַתּוֹתָם · וְאֶת עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ בִּדְבָרִים
לְרַמּוֹתָם · דֶּרֶךְ מְלָכִים לְהִתְנַהֵג אַחֲרֵי חֵילוֹתָם ·
וַאֲנִי אַקְדִּים רִאשׁוֹן לְהִלָּחֵם בְּמִלְחַמְתָּם · דֶּרֶךְ
מְלָכִים לִטּוֹל רֵאשִׁית בִּזָּתָם · וַאֲנִי אֶשְׁוֶה עִמָּכֶם
בִּשְׁלַל צִבְעֵי רִקְמָתָם · וְעוֹד אֶפְתַּח אוֹצְרוֹתַי וּקְחוּ
כָּל שְׂכִיּוֹת חֶמְדָּתָם · מִיַּד יָצְאוּ כֻּלָּם בְּלֵב שָׁלֵם
וְעָרְכוּ מַעַרְכוֹתָם · וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר עִם
כָּל כְּלֵי מַשְׁחִיתָם · וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם עִמָּהֶם בְּעֶזְרָתָם ·
וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חוֹנִים עַל הַיָּם בְּמַקְהֵלוֹתָם · וַיִּשְׂאוּ
עֵינֵיהֶם וְרָאוּ צָרֵיהֶם בְּקָרְבָתָם · חִיל וְרֶתֶת שָׁם
אֲחָזָתָם · וְזָעֲקוּ בִּתְפִלָּה וְתָפְשׂוּ אֻמָּנוּת אֲבוֹתָם ·
וְגוֹאֲלָם חָזָק וְנוֹקֵם נִקְמָתָם · וַיַּרְא בַּצַּר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ

for he was not smitten like them." There they encamped on the third day of their journey: and on the fourth, they prepared their vessels, and drew out their cattle *to proceed on their journey*; when the military officers said to them, ye have reached the bounds that the Egyptians in their goodness allowed you, when ye said, that ye will go a journey of three days, and return to their service; but the redeemed answered them, we did not come out by their leave, but with an high hand, against their will, not owing to their kindness: But they answered, Will ye, or will ye not? Let every man declare his mind; *however*, ye will at last be obliged to perform the king's command, and not infringe it: they then rose up against them, smote them, and wounded them, and slew some of them; when they went and told Pharaoh all that had happened to them: then was his heart and the heart of his people turned *against them*, to pursue them: and he said, What is this that we have done? and they were astonished at their shameful past conduct, and said, they are entangled, and their path is perverted: Let us pursue them, and see their calamity: and he himself made ready his chariot, in order to hasten and entice them; he also took his people with him by deceitful discourse; *saying*, it is the manner of *other* kings to proceed after their armies, but I will march first to fight your battles; it is the manner of *other* kings to choose the first of the spoil: but I will *share* equal with you in the spoil of their coloured embroidered garments: moreover, I will open my treasures, that ye may take whatever is desirable*: immediately, they all went forth with one consent, and arranged their ranks; and he took six hundred chosen chariots with all their destructive weapons: and all the chariots of Egypt with them, to help them; and they overtook them, their whole congregation encamped by the sea: when they lifted up their eyes and saw their adversaries draw nigh; fear and dread seized them there; and they cried aloud in prayer, making use of the art of their ancestors†: and their mighty Redeemer took vengeance for their sake: for he saw their trouble, when he heard their cry; and saved them for the sake of

* Heb. Pictures of desire.
† Alluding to Gen. xxvii. 22.

his

אֶת רִגְתָּם · וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ וַיִּגְאָלֵם מִצָּרָתָם · כְּנוֹגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְאֵשׁ גֶּחָלְתָם · וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב לְהַמּוֹתָם · וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף וַיֶּחֱרַב וַיּוֹלִיכֵם בִּתְהוֹמוֹת בִּמְסִלָּתָם · וְשִׁבְטֵי יָהּ עָמְדוּ עַל הַיָּם לֵירֵד בִּירִידָתָם · וְשָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רוֹדֵם וְשָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם · וְכֻלָּם עָבְרוּ בַּיַּבָּשָׁה בְּמַיִם עַזִּים נְתִיבָתָם · וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם בַּהֲלִיכָתָם · וְרֶסֶן מַתְעֶה עַל לְחָיֵי עֲנָמִים לַהֲבִיאָם בְּמַיִם לְכַלּוֹתָם · וְנִהֲגָם בִּכְבֵדוּת וַיָּסַר אֶת אוֹפַנֵּי מַרְכְּבוֹתָם · וַיָּשׁוּבוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים בִּשְׁטִיפָתָם · וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף וְכָל צִבְאוֹתָם · וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר בִּשְׁאֵרִיתָם · וִידִידִים עָבְרוּ וְגָזוּ וְרָאוּ פִּגְרֵי שׂוֹנְאֵיהֶם בְּמַפַּלְתָּם · וַיַּאֲמִינוּ בִדְבָרוֹ וַיָּשִׁירוּ תְהִלָּתוֹ בִּישׁוּעָתָם: וְאִלּוּ כָּל הַיַּמִּים דְּיוֹ וַאֲגַמִּים קוּלְמוֹסִים · וּבְנֵי אָדָם לַבְלָרִים וִירִיעוֹת אֲרָצוֹת פְּרוּסִים · וְכָל שַׂעֲרוֹת אָדָם פִּיּוֹת וּלְשׁוֹנוֹת מְקַלְּסִין · אֵינָן מַסְפִּיקִין לַחֲקוֹר פְּלָאוֹת וְנִסִּים · אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת הַנַּעֲשִׂים · אֲשֶׁר פָּעַל אָדוֹן לְעַם מִבֶּטֶן עֲמוּסִים · כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר בְּנִסִּים מִתְנוֹסְסִים · אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב שׁוּסִים · בְּמַסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה נֶהֱרָסִים · כְּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים:

חַסְדֵי יְיָ כִּי לֹא תָמְנוּ · וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו מִמֶּנּוּ · יוֹם יוֹם יַעֲמוֹס לָנוּ · הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ · בְּמִצְרַיִם

his name, and redeemed them from their trouble; from the brightness *that was* before him, his thick clouds passed, hail stones and coals of fire: he also sent out his arrows, and scattered them; and he shot forth lightnings, and discomfited them: and he rebuked the red sea, and it became dry; and he led them through the depths *as* in an highway: then the tribes of the LORD stood by the sea to enter therein: and there *was* little* Benjamin, who bare rule, the princes of Judah, and their assembly†: and they all went through the mighty waters *as* in a path on dry land; and the waters *were* a wall unto them on the right hand and on the left as they went; but a bridle was put into the mouths of the Egyptians, to lead them astray into the water to consume them; and he led them heavily, for he took off their chariot wheels; and the waters returned, and covered the chariots, and the horsemen with their flowing; and he overthrew Pharaoh and all his host in the red sea; and the waters covered their enemies, so that not one of them escaped; but the beloved passed quickly through, and saw the carcases of their enemies in their fall: and they believed his word, and sang his praise in their salvation. Now, if all the seas were ink, the reeds pens, the sons of men scribes, and the surface of the earth paper, and all the hairs of man, mouths and tongues praising; we should *nevertheless* be incapable of searching into one of the innumerable ‡ signs and wonders that have been done; which the LORD wrought for the people that were borne from the womb. Fo where is there a nation that hath been *thus* exalted by miracles? Or hath God assayed to go, to take to him a nation from the midst of *their* spoilers, by temptations, signs, and wonders, and destructive war, as the LORD of all works hath done for us?

חסדי The tender kindnesses of the LORD are not consumed nor hath he withholden his mercy from us: *for* he daily loadeth us *with benefits*; he is the God of our salvation. In Egypt, he

* So called, because the youngest of the tribes.

† And some explain it thus, their princes; i. e. the princes of Judah, &c. *threw stones at them*; i. e. at Benjamin. And other think, it denotes *their embroidered*, or *purple garments*, (the same as רקמתם) and that it is derived from ארגמן. And some think, it denotes *princes*. See Jarchi, Aben Ezra, and Kimchi, on Psalm. lxviii 28. and Kimchi, on the Roots.

‡ Heb. One of the thousand thousands and ten thousand times

reveale

נגלה עבור לגאלנו · ובכל צרה עמנו להושיענו ·
לא מאסנו ולא געלנו לכלותינו · ולא עשה עמנו
כלה כחטאתינו · ובכל עת ידו נטויה עלינו : בגלות
שנער שלח למעננו · ובעילם שם כסאו לרחמנו ·
ובעבדותינו לא עזבנו אלהינו · ויט עלינו חסד לפני
שובינו · לתת לנו מחיה ולרומם בית מאוינו · גרנו
משך עם קדר לשכנינו · ולא עשה כלה עם
שאריתנו · ובארץ נכריה כמעט שכנה דומה
נפשנו · לולי יי שהיה בעזרתנו · כי בכל פה
אכלונו להדיקנו · ועלם הכבד הכבידו עלינו · עד
יערה ממרום רוח לנחמנו · כי יי שופטנו יי
מחוקקנו · יי מלכנו הוא יושיענו · קול גאולה ישמע
בארצנו · יי חננו לך קוינו · היה זרועם לבקרים אף
ישועתינו · ולא נסוג אחור ממך ותחיינו · תמהר
לשכון כבוד בארצנו · ויבא מבשר שלום לבשרנו ·
וישאו קול לרנן כל צופנו · בבוקר חסדך שבענו ·
ונרננה ונשמחה כל ימינו · וכימות עניתנו שמחנו ·
ומעשה ידינו כוננה עלינו · הושיעה ימינך ועננו ·
ומתהומות הארץ תשוב תעלנו · ישועתך אלהים
תשגבנו · ונהללה שמך בשיר ונגדלנו · כי אלהים
יושיע ציון בימינו · ויבנה ערי יהודה ובהם יושיבנו ·
וזרע עבדיו ואוהבי שמו בהם ישכנו · וממבשן
וממצולות ים עת תעלנו · עזה אלהים זו פעלת לנו ·
השם בחיים נפשנו · ולא נתן למוט רגלינו · כי
בחנתנו ככסף לצרפנו · הבאתנו במצודה שמת
מועקה במתנינו · הרכבת אנוש לראשנו · באנו

באש

revealed himself to redeem us, and in every affliction was he with us to save us; he did not reject us, nor abhor us to consume us; nor did he make an end of us according to our sins; but at all times, his hand was stretched out over us. In the captivity of Shinar, he sent for our sake; and in Ealam he placed his throne to have mercy on us: and in our bondage, our God did not forsake us, but extended mercy unto us in the sight of those that carried us captive; to give us a reviving, and to set up the house of our desire*; *and when* we sojourned with Meshech, and were neighbours with Keader; he did not make an end of our remnant; *yet* in a strange land, our soul was near dwelling in silence, had not the LORD been our help: for in every corner, they bruised and consumed us, and laid their heavy yoke upon us, until the spirit from on high be poured † *down* to comfort us: for the LORD is our Judge: the LORD is our Lawgiver: the LORD is our King; he shall save us: the voice of redemption shall be heard in our land. O LORD, be gracious, we have trusted in thee: be thou our strength every morning, also our salvation: we will not turn back from thee: O revive us, and hasten to cause thy glory to rest in our land; and may the messenger of peace, bring us the good tidings: then all that see us, will lift up their voice in song: O satisfy us early with thy mercy; that we may rejoice and be glad all our days; and according to the days *wherein* thou hast afflicted us, make us rejoice; and establish thou the work of our hands upon us. O save us with thy right hand, and answer us: and again bring us up from the depths of the earth: exalt us with thy salvation, O God! and we will praise and magnify thy name: for God shall save Zion in our days; and build the cities of Judah, and place us therein; that the offspring of his servants, and those that love his name, may dwell in them; at the time that thou wilt bring us again from Bashan and the depths of the sea: *then shall we say*, the power of God hath wrought this for us: he hath appointed our soul to life, and hath not suffered our feet to slip: for thou hast proved *and* tried us as silver; thou didst bring us into the net, and didst lay affliction upon our loins: thou didst cause men to ride over our heads; we went through fire and water; but thou

* The temple.

† Or, Awakened.

בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם לָרְוָיָה תּוֹצִיאֵנוּ ׃ תְּחָנֵּנוּ וּתְבָרְכֵנוּ
וְתָאִיר פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ ׃ תָּאִיר נֵרֵינוּ וְתַגִּיהַּ חָשְׁכֵּנוּ ׃
חֲזוּ צִיּוֹן קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ ׃ כִּי אִם שָׁם אַדִּיר יְיָ
אֲדוֹנֵנוּ ׃ חָרְבוֹת יְרוּשָׁלַיִם יִפְצְחוּ רְנָנֵנוּ ׃ כִּי נִחַם יְיָ
צִיּוֹן בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ ׃ חָשַׂף זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לִנְקוֹם נִקְמָתֵינוּ ׃
וְרָאוּ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ ׃ בְּשׁוּבוֹ
עִמָּנוּ מִגָּלוּתֵינוּ ׃ וְיַצְמִחַ צֶמַח צַדִּיק לַעֲדָתֵינוּ ׃ וְזֶה
שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרְאוּ יְיָ צִדְקֵנוּ ׃ וְאָז תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ ׃
אֵלִי מַלְכִּי בַּקּוֹדֶשׁ ׃ נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ ׃
אֱלֹהִים הַדַּרְכְּךָ בַּקּוֹדֶשׁ ׃ מִי כָמוֹךָ נֶאְדָּר בַּקּוֹדֶשׁ ׃
הַנַּעֲרָץ בְּאַרְאֵלֵי קוֹדֶשׁ ׃ וִיהַלְלוּךָ בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ ׃
וְיִשְׁתַּחֲווּ בְּהַר הַקּוֹדֶשׁ ׃ כְּאֶרְאֵלִים וְחַשְׁמַלֵּי קוֹדֶשׁ ׃
יַקְדִּישׁוּ וְיַעֲרִיצוּ בַּקּוֹדֶשׁ ׃ וְקוֹל כַּנְפֵי חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ ׃
כְּקוֹל מַיִם רַבִּים בַּקּוֹדֶשׁ ׃ וְקוֹל אוֹפַנֵּי הַקּוֹדֶשׁ ׃
לְעֻמָּתָם מִנַּשְּׂאִים בַּקּוֹדֶשׁ ׃ קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בַּקּוֹדֶשׁ ׃
וְקוֹל הַמְּמָרָה הַקָּרָה בַּקּוֹדֶשׁ ׃ קוֹרְאִים זֶה לָזֶה ׃
וְשׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה ׃ וְנִרְשִׁים זֶה מִזֶּה ׃ וְזֶה לְעֻמַּת זֶה ׃
וְזֶה כְּנֶגֶד זֶה ׃ וְזֶה מוּל זֶה ׃ מִזֶּה וּמִזֶּה ׃ מְשַׁלְּשִׁים
בְּשִׁלּוּשׁ קָדוֹשׁ ׃

ככתוב על יד וכו׳ בדף ל״ג ע״ב

ואומרים הלל בדלוג וקדיש שלם ׃ ומוציאין שני ספרי תורה ׃ וקורין בראשונה בפרשת בשלח
חמשה גברי ׃ עד כי אני ה׳ רופאיך ׃ ואם חל בשבת מתחלק לז׳ גברי ׃

וַיְהִ֗י בְּשַׁלַּ֣ח פַּרְעֹה֮ אֶת־הָעָם֒ וְלֹא־נָחָ֣ם אֱלֹהִ֗ים דֶּ֚רֶךְ אֶ֣רֶץ
פְּלִשְׁתִּ֔ים כִּ֥י קָר֖וֹב ה֑וּא כִּ֣י ׀ אָמַ֣ר אֱלֹהִ֗ים פֶּֽן־יִנָּחֵ֥ם הָעָ֛ם
בִּרְאֹתָ֥ם מִלְחָמָ֖ה וְשָׁ֥בוּ מִצְרָֽיְמָה׃ וַיַּסֵּ֨ב אֱלֹהִ֧ים ׀ אֶת־הָעָ֛ם
דֶּ֥רֶךְ הַמִּדְבָּ֖ר יַם־ס֑וּף וַחֲמֻשִׁ֛ים עָל֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאֶ֥רֶץ
מִצְרָֽיִם׃ וַיִּקַּ֥ח מֹשֶׁ֛ה אֶת־עַצְמ֥וֹת יוֹסֵ֖ף עִמּ֑וֹ כִּי֩ הַשְׁבֵּ֨עַ הִשְׁבִּ֜יעַ

didst bring us out into a well watered place. O be gracious unto us, and cause thy countenance to shine towards us: light our lamps, and enlighten our darkness. O behold Zion the city of our assembly; for there only the LORD, our LORD is glorified: the waste *places* of Jerusalem, shall *then* burst forth in song; for the LORD shall console Zion, *and* our holy house. He hath made bare his arm, to avenge our wrongs; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God, when he shall return with us from our captivity, and shall cause the righteous branch to spring forth for our congregation: and this is the name which the LORD shall call him, OUR RIGHTEOUSNESS*: and then, shall my God and my King be magnified, and sanctified in holiness: God is tremendous in holiness: thy way, O God, is in holiness: who is like unto thee, glorious in holiness, who art reverenced by the holy angels; and they shall praise thee in the glorious sanctuary, and worship *thee* in the holy mountain, as the holy angels, sanctify and reverence thee in holiness: and the voice of the wings of the holy living creatures, is like the voice of many waters: and the voice of the holy Ophanim, that raise themselves opposite to them in holiness: *sometimes* with a great impetuous rush, *and sometimes* with a small still voice: thus they call one to another, and inquire one of another, and ask leave of each other: the one opposite the other, in front of each other, on this *side* and that *side*, *they all* proclaim the threefold sanctification.

THEN SAY כבתוב על יד &c. page 34. AFTER WHICH SAY HALF הלל AND WHOLE קדיש. THEN TWO LAWS ARE TAKEN OUT: IN THE FIRST, THE FOLLOWING PORTION IS READ TO FIVE PERSONS: BUT IF IT IS SABBATH, TO SEVEN.

ויהי בשלח פרעה And it came to pass, when Pharaoh had sent the people away, that God led them not the way of the land of the Philistines, because it was near; for God said, Lest peradventure the people repent when they see war, and they return to Egypt. But God led the people about *through* the way of the wilderness of the Red Sea: and the children of Israel went up harnessed out of the land of Egypt. And Moses took the bones of Joseph with him: for he had straightly sworn the children of

* See this illustrated in my Dissertations on the Prophecies. Vol. IId. page 123.

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִיתֶם
אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם׃ בשבת לוי וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם
בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃ וַיהוָה הֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לַנְחֹתָם
הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת יוֹמָם וָלָיְלָה׃
לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה לִפְנֵי הָעָם׃ לוי
בשבת ג׳ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְיָשֻׁבוּ וְיַחֲנוּ לִפְנֵי פִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל
צְפֹן נִכְחוֹ תַחֲנוּ עַל־הַיָּם׃ וְאָמַר פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים
הֵם בָּאָרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר׃ וְחִזַּקְתִּי אֶת־לֵב־פַּרְעֹה וְרָדַף
אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי
יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ בשבת ד׳ וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ
לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־
שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ׃ וַיֶּאְסֹר אֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ
לָקַח עִמּוֹ׃ וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר וְכֹל רֶכֶב מִצְרָיִם
וְשָׁלִשִׁם עַל־כֻּלּוֹ׃ וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיָד רָמָה׃ בשבת ה׳
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂיגוּ אוֹתָם חֹנִים עַל־הַיָּם כָּל־סוּס
רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וְחֵילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן׃
וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם
נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אֵין־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת
בַּמִּדְבָּר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם׃ הֲלֹא־זֶה
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעַבְדָה
אֶת־מִצְרָיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת
יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם

Israel, saying, God will surely visit you; and ye shall carry up my bones away hence with you. ○ And they took their journey from Succoth, and encamped in Etham, in the edge of the wilderness. And the LORD went before them by day in a pillar of a cloud, to lead them the way; and by night in a pillar of fire, to give them light, to go by day and night. He took not away the pillar of the cloud by day, nor the pillar of fire by night, *from* before the people.

And the LORD spake unto Moses, saying, Speak unto the children of Israel, that they turn and encamp before Pi-hahiroth, between Migdol and the sea, over against Baal-zephon: before it shall ye encamp by the sea. For Pharaoh will say of the children of Israel, They *are* entangled in the land, the wilderness hath shut them in. And I will harden Pharaoh's heart, that he shall follow after them, and I will be honoured upon Pharaoh, and upon all his host; that the Egyptians may know that I *am* the LORD. And they did so. ○ And it was told the king of Egypt, that the people fled: and the heart of Pharaoh and of his servants was turned towards the people, and they said, What is this that we have done, that we have let Israel go from serving us? And he made ready his chariot, and took his people with him. And he took six hundred chosen chariots, and all the chariots of Egypt, and captains over every one of them. And the LORD hardened the heart of Pharaoh king of Egypt, and he pursued after the children of Israel: and the children of Israel went out with an high hand.

But the Egyptians pursued after them, all the horses *and* chariots of Pharaoh, and his horsemen, and his army, and overtook them encamping by the sea, beside Pi-hahiroth, before Baal-zephon. And when Pharaoh drew nigh, the children of Israel lift up their eyes, and behold, the Egyptians marched after them, and they were sore afraid: and the children of Israel cried out unto the LORD. And they said unto Moses, Is it because there are no graves in Egypt, that thou hast taken us away to die in the wilderness? Wherefore hast thou dealt thus with us, to bring us forth out of Egypt? *Is* not this the word that we did tell thee in Egypt, saying, Let us alone, that we may serve the Egyptians? for *it had been* better for us to serve the Egyptians, than that we should die in the wilderness. And Moses said unto the people, Fear ye not, stand still, and see the salvation of the LORD, which he will shew you to day: for the Egyptians whom ye have seen to-day, ye shall

see

הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד־עוֹלָם׃ יְהוָה יִלָּחֵם
לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן׃ פ רביעי בשבת
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלָי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וְיִסָּעוּ׃ וְאַתָּה הָרֵם אֶת־מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבְקָעֵהוּ
וְיָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה׃ וַאֲנִי הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת
לֵב מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ
בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה
בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה
יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד
מֵאַחֲרֵיהֶם׃ וַיָּבֹא בֵּין ׀ מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־
הַלָּיְלָה׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה ׀ אֶת־הַיָּם
בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ
הַמָּיִם׃ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם
חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃ וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
כֹּל סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת
הַבֹּקֶר וַיַּשְׁקֵף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם
אֵת מַחֲנֵה מִצְרָיִם׃ וַיָּסַר אֵת אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֵהוּ בִּכְבֵדֻת
וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם
בְּמִצְרָיִם׃ חמישי בשבת וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־יָדְךָ
עַל־הַיָּם וְיָשֻׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו׃ וַיֵּט
מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם
נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיְנַעֵר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם׃ וַיָּשֻׁבוּ
הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִימִינָם

ומשמאלם

fee them again no more for ever. The LORD fhall fight for you and ye fhall hold your peace.

And the LORD faid unto Mofes, Wherefore crieft thou unto me? fpeak unto the children of Ifrael, that they go forward. But lift thou up thy rod, and ftretch out thine hand over the fea, and divide it; and the children of Ifrael fhall go on dry *ground* through the midft of the fea. And I, behold I, will harden the hearts of the Egyptians, and they fhall follow them: and I will get me honour upon Pharaoh, and upon all his hoft, upon his chariots, and upon his horfemen. And the Egyptians fhall know that I *am* the LORD, when I have gotten me honour upon Pharaoh, upon his chariots, and upon his horfemen. And the angel of God, which went before the camp of Ifrael, removed and went behind them; and the pillar of the cloud went from before their face, and ftood behind them. And it came between the camp of the Egyptians and the camp of Ifrael; and it was a cloud and darknefs *to them* but it gave light by night *to thefe*: fo that the one came not near the other all the night. And Mofes ftretched out his hand over the fea, and the LORD led * the fea with a ftrong eaft-wind all that night, and made the fea dry land, and the waters were divided. And the children of Ifrael went into the midft of the fea upon the dry-ground: and the waters *were* a wall unto them on their right hand, and on their left. And the Egyptians purfued, and went in after them to the midft of the fea, *even* all Pharaoh's horfes, his chariots, and his horfemen. And it came to pafs, that in the morning-watch, the LORD looked unto the hoft of the Egyptians, through the pillar of fire, and of the cloud, and troubled the hoft of the Egyptians. And he took off their chariot-wheels that they drave them heavily: fo that the Egyptians faid, Let us flee from the face of Ifrael; for the LORD fighteth for them againft the Egyptians.

And the LORD faid unto Mofes, Stretch out thine hand over the fea, that the waters may come again upon the Egyptians, upon their chariots, and upon their horfemen. And Mofes ftretched forth his hand over the fea, and the fea returned to his ftrength when the morning appeared, and the Egyptians fled againft it; and the LORD overthrew the Egyptians in the midft of the fea. And the waters returned and covered the chariots, and the horfemen, *and* all the hoft of Pharaoh that came into the fea after them: there remained not fo much as one of them. But the children of Ifrael walked upon dry land in the midft of the fea; and the waters *were* a wall unto them on their right hand, and on

* I am of opinion, that it denotes, that the fea was agitated with a ftrong eaft wind.

thei

ומשמאלם׃ ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד
מצרים וירא ישראל את־מצרים מת על־שפת הים׃ וירא
ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו
העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃ פ
אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ עזי
וזמרת יה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי
וארממנהו׃ יהוה איש מלחמה יהוה שמו׃ מרכבת פרעה
וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים־סוף׃ תהמת יכסימו
ירדו במצולת כמו־אבן׃ ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה
תרעץ אויב׃ וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו
כקש׃ וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו־נד נזלים קפאו
תהמת בלב־ים׃ אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל
תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ נשפת ברוחך
כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים׃ מי־כמכה באלם
יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה־פלא׃ נטית
ימינך תבלעמו ארץ׃ נחית בחסדך עם־זו גאלת נהלת
בעזך אל־נוה קדשך׃ שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי
פלשת׃ אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד
נמגו כל ישבי כנען׃ תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
ידמו כאבן עד־יעבר עמך יהוה עד־יעבר עם־זו קנית׃
תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה
מקדש אדני כוננו ידיך׃ יהוה ימלך לעלם ועד׃ כי בא
סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם
את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃ פ
ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה ותצאן

כל

their left. Thus the LORD ſaved Iſrael that day out of the hand of the Egyptians: and Iſrael ſaw the Egyptians dead upon the ſea ſhore. And Iſrael ſaw that great work which the LORD did upon the Egyptians: and the people feared the LORD, and believed in the LORD, and in his ſervant Moſes.

Then ſang Moſes, and the children of Iſrael, this ſong unto the LORD; and thus did they ſay, I will ſing unto the LORD, for he hath triumphed glorioully; the horſe and his rider hath he thrown into the ſea. The LORD *is* my ſtrength and ſong, and he is become my ſalvation: he *is* my God, and I will prepare an habitation for him, my father's God, and I will exalt him. The LORD *is* the invincible warrior; the LORD *is* his name. The chariots and hoſt of Pharaoh hath he caſt into the ſea; his choſen captains are alſo ſunk in the Red Sea. The depths have covered them: they ſank down to the bottom as a ſtone. Thy right hand, O LORD! is become glorious in power: thy right hand, O LORD! hath cruſhed the enemy. And in the greatneſs of thine excellency haſt thou overthrown thoſe who roſe up againſt thee: thou didſt ſend forth thy wrath, which conſumed them as ſtubble. And with the breath of thy noſtrils the waters were heaped together: the floods ſtood upright as an heap, *and* the depths were congealed in the heart of the ſea. The enemy ſaid, I will purſue, I will overtake, I will divide the ſpoil: my ſoul ſhall be glutted with vengeance upon them; I will unſheath my ſword, my hand ſhall deſtroy them. Thou didſt blow with thy wind, *and* the ſea covered them: they ſunk as lead in the mighty waters. Who *is* like unto thee, O LORD, amongſt the mighty? who *is* like thee, glorious in holineſs, tremendous *in* praiſes, working wonders? Thou ſtretchedſt out thy right hand, the earth ſwallowed them. In thy mercy haſt thou led forth the people thou haſt redeemed; with thy ſtrength haſt thou guided *them* unto thy holy habitation. The people ſhall hear, *and* tremble: ſorrow ſhall ſeize the inhabitants of Paleſtine. Then the dukes of Edom ſhall be troubled: trembling ſhall take hold of the mighty men of Moab; all the inhabitants of Canaan ſhall melt away. Fear and dread ſhall fall upon them: by the greatneſs of thine arm they ſhall be ſtill as a ſtone: till thy people paſs over, O LORD! till the people paſs over, *which* thou haſt purchaſed. Thou ſhalt bring them, and plant them in the mount of thine inheritance, the place, O LORD, *which* thou haſt made for thy reſidence: the ſanctuary, O LORD, *which* thy hands have eſtabliſhed. The LORD ſhall reign for ever and ever. For the horſe of Pharaoh went in with his chariots and with his horſemen into the ſea, and the LORD brought again the waters of the ſea upon them: but the children of Iſrael went on dry land in the midſt of the ſea.

And Miriam the propheteſs, the ſiſter of Aaron, took a timbrel

כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם
שִׁירוּ לַיהוָֹה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ ס וַיַּסַּע
מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַּר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ
שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא
יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מָרָה׃
וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה־נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָֹה
וַיּוֹרֵהוּ יְהוָֹה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ
חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָֹה
אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־
חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא־אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי
אֲנִי יְהוָֹה רֹפְאֶךָ׃

למפטיר בפרשת פנחס

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָֹה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד
עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה
תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָֹה עַל־
עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

הפטרה ליום ז׳ של פסח וידבר דוד בשמואל ב׳ בסימן כ״ב :

וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָֹה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָֹה
אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׁאוּל׃ וַיֹּאמַר יְהוָֹה סַלְעִי
וּמְצֻדָתִי וּמְפַלְטִי־לִי׃ אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי
מִשְׂגַּבִּי וּמְנוּסִי מֹשִׁעִי מֵחָמָס תֹּשִׁעֵנִי׃ מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָֹה
וּמֵאֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃ כִּי אֲפָפֻנִי מִשְׁבְּרֵי־מָוֶת נַחֲלֵי בְלִיַּעַל יְבַעֲתֻנִי׃

in her hand, and all the women went out after her, with timbre
and with dances. And Miriam answered them, Sing ye to th
LORD, for he hath triumphed gloriously; the horse and his rid
hath he thrown into the sea.

So Moses brought Israel from the Red Sea; and they went ou
into the wilderness of Shur: and they went three days in the wil
derness, and found no water And when they came to Marah, the
could not drink of the waters of Marah, for they *were* bitter: there
fore the name of it was called Marah. And the people murmur
against Moses, saying, What shall we drink? And he cried unt
the LORD, and the LORD shewed him a tree, which he cast int
the waters, and the waters were made sweet: there he made fo
them a statute, and an ordinance, and there he proved them, An
he said, If thou wilt diligently hearken to the voice of the LOR
thy God, and wilt do that which is right in his sight, and wilt giv
ear to his commandments, and keep all his statutes, I will put non
of these diseases upon thee, which I have brought upon the Egyp
tians: for I *am* the LORD who healeth thee.

IN THE SECOND, THE FOLLOWING PORTION IS READ T THE MAPHTIR.

והקרבתם But ye shall offer a sacrifice made by fire *for* a burnt
offering unto the LORD; two young bulls, and one ram, and se
ven lambs of the first year: they shall be unto you without blemish
And their meat-offering *shall be of* flour mingled with oil: thre
tenth-deals shall ye offer for a bull, and two tenth-deals for a ram
A several tenth-deal shalt thou offer for every lamb, throughou
the seven lambs. And one goat *for* a sin-offering, to make an a
tonement for you. Ye shall offer these beside the burnt-offerin
in the morning, which *is* for a continual burnt-offering. After th
manner ye shall offer daily throughout the seven days, the meat
the sacrifice made by fire of a sweet savour unto the LORD:
shall be offered beside the continual burnt-offering, and his drink
offering. And on the seventh day ye shall have an holy convoca
tion; ye shall do no servile work.

THE PORTION FROM THE PROPHETS FOR THE SEVENT DAY OF PASSOVER.

וידבר דוד ליהוה And David spake unto the LORD the words
this song, in the day *that* the LORD had delivered him out of t
hand of all his enemies, and out of the hand of Saul. And he sai
The LORD *is* my rock, and my fortress, and my deliverer; T
God of my rock, in him will I trust: *he is* my shield, and the ho
of my salvation, my high tower, and my refuge, my saviour, wl
saveth me from violence. I will call on the LORD, *who is* wortl
to be praised; so shall I be saved from mine enemies. When t
waves of death compassed me; the floods of ungodly men made i

חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבֻּנִי קִדְּמֻנִי מֹקְשֵׁי־מָוֶת׃ בַּצַּר־לִי אֶקְרָא יְהוָה
וְאֶל־אֱלֹהַי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃
וַיִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־
חָרָה לוֹ׃ עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ
מִמֶּנּוּ׃ וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃ וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב
וַיָּעֹף וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ׃ וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סְבִיבֹתָיו סֻכּוֹת
חַשְׁרַת־מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃ מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ גַּחֲלֵי־אֵשׁ׃ יַרְעֵם
מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ׃ וַיִּשְׁלַח חִצִּים וַיְפִיצֵם בָּרָק
וַיָּהֹם׃ וַיֵּרָאוּ אֲפִקֵי יָם יִגָּלוּ מֹסְדוֹת תֵּבֵל בְּגַעֲרַת יְהוָה
מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ׃ יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃
יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ יְקַדְּמֻנִי בְּיוֹם אֵידִי
וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן לִי׃ וַיֹּצֵא לַמֶּרְחָב אֹתִי יְחַלְּצֵנִי כִּי־חָפֵץ בִּי׃
יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקָתִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי
יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ כִּי כָל־מִשְׁפָּטָו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו
לֹא־אָסוּר מִמֶּנָּה׃ וָאֶהְיֶה תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֺנִי׃ וַיָּשֶׁב
יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃ עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־
גִּבּוֹר תָּמִים תִּתַּמָּם׃ עִם־נָבָר תִּתָּבָר וְעִם־עִקֵּשׁ תִּתַּפָּל׃ וְאֶת־
עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ וְעֵינֶיךָ עַל־רָמִים תַּשְׁפִּיל׃ כִּי־אַתָּה נֵירִי יְהוָה
וַיהוָה יַגִּיהַ חָשְׁכִּי׃ כִּי בְכָה אָרוּץ גְּדוּד בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃
הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים
בּוֹ׃ כִּי מִי־אֵל מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי־צוּר מִבַּלְעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל
מָעוּזִּי חָיִל וַיַּתֵּר תָּמִים דַּרְכּוֹ׃ מְשַׁוֶּה רַגְלַו כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמֹתַי
יַעֲמִדֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחַת קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי׃
וַתִּתֶּן־לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתֵּנִי וְלֹא
מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ אֶרְדְּפָה אֹיְבַי וָאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד־
כַּלּוֹתָם׃ וָאֲכַלֵּם וָאֶמְחָצֵם וְלֹא יְקוּמוּן וַיִּפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃

ותזרני

afraid. The ſorrows of hell compaſſed me about: the ſnares of death prevented me. In my diſtreſs I called upon the LORD, and cried to my God, and he heard my voice from his temple, and my cry *entered* into his ears. Then the earth ſhook and trembled: the foundations of heaven moved and ſhook, becauſe he was wroth. There went up a ſmoke out of his noſtrils, and fire out of his mouth *which* devoured: coals were kindled by it. He bowed the heavens alſo and came down: and thick darkneſs *was* under his feet. And he rode upon a cherub, and did fly: and he was ſeen upon the wings of the wind. And he made darkneſs pavilions round about him, binding of waters, *and* thick clouds of the ſkies. Through the brightneſs before him were coals of fire kindled. The LORD thundered from heaven, and the moſt High uttered his voice. And he ſent out arrows, and ſcattered them; lightning, and diſcomfited them. And the channels of the ſea appeared; the foundations of the world were diſcovered at the rebuke of the LORD, at the blaſt of the breath of his noſtrils. He ſent from above, he took me; he drew me out of many waters. He delivered me from my ſtrong enemy, *and* from them that hated me: for they were too ſtrong for me. They prevented me in the day of my calamity: but the LORD was my ſtay. He brought me forth alſo into a large place; he delivered me, becauſe he delighted in me. The LORD rewarded me according to my righteouſneſs: according to the purity of my hands hath he recompenſed me. For I have kept the ways of the LORD, and have not wickedly departed from my God. For all his judgments *were* before me: and *as for* his ſtatutes, I did not depart from them. I was alſo upright before him, and have kept myſelf from mine iniquity. The LORD therefore hath recompenſed me according to my righteouſneſs: according to my cleanneſs in his eye-ſight. With the merciful thou wilt ſhew thyſelf merciful, *and* with the upright man thou wilt ſhew thyſelf upright. With the pure thou wilt ſhew thyſelf pure: and with the froward thou wilt ſhew thyſelf unſavoury. And the afflicted people thou wilt ſave: but thine eyes *are* upon the haughty, *that* thou mayeſt bring *them* down. For thou *art* my lamp, O LORD! and the LORD will lighten my darkneſs. For by thee I have run through a troop: by my God have I leaped over a wall. *As for* God, his way *is* perfect; the word of the LORD *is* tried: he *is* a buckler to all them that truſt in him. For who is God, ſave the LORD? and who *is* a rock, ſave our God? God *is* my ſtrength *and* power: and he maketh my way perfect. He maketh my feet equal to the hind's: and ſetteth me upon my high places. He teacheth my hands to war: ſo that a bow of ſteel is broken by mine arms. Thou haſt alſo given me the ſhield of thy ſalvation; and thy gentleneſs hath made me great. Thou haſt enlarged my ſteps under me, ſo that my feet did not ſlip. I have purſued mine enemies, and deſtroyed them; and turned not again until I had conſumed

וַתַּזְרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתֵּנִי׃ וְאֹיְבַי תַּתָּה לִּי עֹרֶף מְשַׂנְאַי וָאַצְמִיתֵם׃ יִשְׁעוּ וְאֵין מֹשִׁיעַ אֶל יְהוָה וְלֹא עָנָם׃ וְאֶשְׁחָקֵם כַּעֲפַר־אָרֶץ כְּטִיט־חוּצוֹת אֲדִקֵּם אֶרְקָעֵם׃ וַתְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדֻנִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִתְכַּחֲשׁוּ־לִי לִשְׁמוֹעַ אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי׃ בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם׃ חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרֻם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי׃ הָאֵל הַנֹּתֵן נְקָמֹת לִי וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתֵּנִי׃ וּמוֹצִיאִי מֵאֹיְבָי וּמִקָּמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי׃ עַל־כֵּן אוֹדְךָ יְהוָה בַּגּוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר׃ מִגְדּוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה־חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־עוֹלָם׃

רער הזן זאגט אשרי אונ׳ יהללו • דער נאך זעצט מן דש ספר ווידר אין היכל • דר נאך האלב קדיש • אונ׳ מן אורט מוסף שמונה עשרה בדף כ״ב ע״ב • גאנץ קדיש • אין כאלהינו • עלינו • קדיש יתום • יגדל :

מעריב ליל אחרון של פסח

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ׃

והקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם • אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים • בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים • וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים • וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים • וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם

ווייל דער הזן זאגט ברכו זאגט קהל יתברך

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ • בּוֹרֵא יוֹם וָלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חוֹשֶׁךְ וְחוֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר׃ וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה • וּמַבְדִּיל בֵּין

יום

ſumed them. And I have conſumed them, and wounded them, that they could not riſe: yea, they are fallen under my feet. For thou haſt girded me with ſtrength to battle: thoſe who roſe up againſt me, haſt thou ſubdued under me. Thou haſt alſo given me the necks of mine enemies, that I might deſtroy them that hate me. They looked, but *there was* none to ſave: *even* unto the LORD, but he anſwered them not. Then did I beat them as ſmall as the duſt of the earth, I did ſtamp them as the mire of the ſtreets, *and* did ſpread them abroad. Thou alſo haſt delivered me from the ſtrivings of my people, thou haſt preſerved me *to be* head of the heathen: people *which* I knew not ſhall ſerve me. Strangers ſhall ſubmit themſelves unto me: as ſoon as they hear, they ſhall be obedient unto me. Strangers ſhall fade away, and they ſhall be afraid out of their cloſe places. The LORD liveth, and bleſſed *be* my rock; and exalted be the God of the rock of my ſalvation. It *is* God that avengeth me, and that ſubdueth the people under me. And that bringeth me forth from mine enemies: thou alſo haſt lifted me up on high above them that roſe up againſt me; thou haſt delivered me from the violent man. Therefore I will give thanks unto thee, O LORD, among the heathen, and I will ſing praiſes unto thy name. *He is* the power of ſalvation for his king; and ſheweth mercy to his anointed, unto David, and to his ſeed for evermore.

THEN SAY אשרי &c. AS ON THE FIRST DAY OF THE FEAST.

EVENING SERVICE FOR THE LAST NIGHT OF THE FEAST OF PASSOVER.

WHILE THE READER SAYS ברכו, THE CONGREGATION SAYS

ברכו READ. Bleſs ye the LORD, who is ever bleſſed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Bleſſed be the LORD, who is bleſſed for ever, and evermore.

יתברך Bleſſed, praiſed, glorified, extolled, and exalted, ſhall be the holy name of the Supreme King of kings, bleſſed is he: for he is the firſt and the laſt, and beſides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praiſe him* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all bleſſing and praiſe. Bleſſed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Bleſſed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore.

ברוך אתה Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who with his word cauſeth the evening to advance gradually. Openeth the gates with wiſdom; with underſtanding changeth times, and varieth ſeaſons: and diſpoſeth the ſtars in their ſtations in the heavens, according to his will. He createth day and night, cauſing

יוֹם וּבֵין לַיְלָה ׃ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ ׃ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד ׃

וַיּוֹשַׁע אוֹמֶן אֶשְׁכְּלוֹת פֶּרַח קֹדֶשׁ תְּהִלָּה ׃ וַיַּרְא בְּעִנּוּי וְקוֹשִׁי נוֹרָא עֲלִילָה ׃ אָז גְּדֻלָּתוֹ הִפְלִיא וְהֵאִיר אֲפֵלָה ׃ אֱלוֹהַּ עֹשִׂי נוֹתֵן זְמִירוֹת בַּלָּיְלָה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים ׃

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ ׃ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ ׃ עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ ׃ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד ׃ כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה ׃ וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים ׃

עָזִּי הָרִים דִּלֵּג כְּזָכַר בְּרִית אָבוֹת וָחֶסֶד ׃ וּגְבָעוֹת קָפַץ טָהוֹר כָּל יָסַד ׃ זֶרַע אַהֲבַת הוֹלֶכֶת שֵׁמַע לְהִוָּסֵד ׃ וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ עַל כֵּן מְשַׁכְתִּיךָ חָסֶד ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ׃ ק״ש

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ ׃ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ ׃ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ ׃ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים ׃ מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים ׃ הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ ׃ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ ׃ הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר ׃ נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר ׃ הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים ׃ וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ ׃ הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵנוּ ׃ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵנוּ ׃ הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה ׃ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם ׃ הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם ׃ וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם ׃ הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף ׃ אֶת רוֹדְפֵיהֶם

caufing the light to recede from before darknefs, and darknefs before light: and caufeth the day to pafs away, and bringeth on night: and maketh a divifion between day and night; the LORD of Hofts, is his name: the living and ever exifting God, he fhall reign continually over us, for ever and ever.

ויושע And he faved the faithful blooming clufter, that is his holy praife; for he who is tremendous *in* works, faw *their* fevere affliction: then he made his greatnefs wonderful, by enlightening *our* darknefs: God my maker giveth fongs in the night. Bleffed art thou, O LORD! who caufeth the evening to advance gradually.

אהבת עולם *With* everlafting love haft thou loved the houfe of Ifrael thy people: a law, commandments, ftatutes, and judgments haft thou taught us: we therefore, O LORD, our God! when we lie down, and when we rise up, will talk of thy ftatutes: and rejoice in the works of thy law and commandments, for ever and ever: for they are our life, and the prolongation of our days: in them will we meditate day and night: and mayeft thou never remove thy love from us.

עזי *He who is* my ftrength leaped *over* the mountains, when *in his* mercy he remembered the covenant *made* with my anceftors: and for the fake of the * hills, *he who is* pure, and created † all, haftened *the period of my redemption.* Bleffed art thou, O LORD! who loveth his people Ifrael.

THEN SAY קריאת שמע page 110.

אמת ואמונה Immutably true, and firmly eftablifhed is all this with us, that he is the LORD, our God; and *there is* none befide him; and we Ifrael are his people. He hath redeemed us from the power of kings, *and is* our King who hath delivered us from the grafp of all the violent: the God who hath avenged us of our adverfaries, and requited a recompenfe to all the enemies of our fouls. Who performeth great things that are unfearchable‡ wonders and miracles without number: he hath appointed our foul to life, and hath not fuffered our feet to flip. He hath led us over the heights of our enemies, and exalted our horn above thofe who hate us. He avenged us of Pharaoh, by wonders figns, and miracles *wrought* in the land of the children of Ham. In his wrath he flew all the firft-born of Egypt, and brought out his people Ifrael to perpetual freedom. He caufed his children to pafs between the divifions of the red fea, and funk their

* Meaning the four Matrons.
† Heb. Founded
‡ Heb. Of which there is no fearch.

וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע ׃ וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ · שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ · וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם · מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה ׃

מיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום שם המחבר יקותיאל בר יוסף חזק

פֶּסַח אֶשְׁרוּ בְּאוֹר הַחַיִּים לָאוֹר · וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר · פֶּסַח מִצְרַיִם ׃

פֶּסַח בְּאוֹת זֶה עוֹד לְהִתְבָּרֵךְ · קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ · פֶּסַח לֶעָתִיד ׃

פֶּסַח גְּאוּלִים אָז הִלְלוּהוּ · וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא · פֶּסַח מִצְרַיִם ׃

פֶּסַח דָּגוּל יָחִישׁ יְשָׁעֵנוּ · יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ · פֶּסַח לֶעָתִיד ׃

פֶּסַח הוּמְרְרוּ בְּקוֹשִׁי וְנִלְאוּ · מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ · פֶּסַח מִצְרַיִם ׃

פֶּסַח וְיוֹם נָקָם תִּרְאוּ · כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ · פֶּ״ל ׃

פֶּסַח זַכִּים אֵימוֹ לְעָצְמָה · וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה · פֶּ״מ ׃

פֶּסַח חוֹכָיו טוּבוֹ לְהַנְהִילָם · וְעַל מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם · פֶּסַח לֶעָתִיד ׃

פֶּסַח טָהוֹר עֲנָוָתוֹ הִרְבָּה עֲלֵיהֶם · וַיְיָ הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם · פֶּסַח מִצְרַיִם ׃

פֶּסַח יָעִיר נְאֻם חֶזְיוֹנָי · כִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יְיָ · פֶּ״ל ׃

פֶּסַח כָּרָאוּי עָנְתָה נְבִיאָה · שִׁירוּ לַייָ כִּי גָאֹה גָּאָה · פֶּסַח מִצְרַיִם ׃

פֶּסַח לוֹהֲצֵנוּ יִהְיוּ לִמְשִׁסָּה · זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה · פֶּסַח לֶעָתִיד ׃

פֶּסַח מִנְּעַם שִׁיר הוֹדְיָה · עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ · פֶּ״מ ׃

enemies and purfuers in the depths. His children then faw his might: they praifed, and gave thanks to his name, and willingly fubmitted * to his dominion. Mofes and the children of Ifrael fang a fong unto thee.

פסח On the Paffover they were favoured, *and* enlightened with the everlafting light; as is faid†, "But all the children of Ifrael had light". *This was on* the paffover of Egypt.

On the paffover, will they again be bleffed with this fign; as is faid. "Arife, fhine; for thy light is come". *This will be* on the future ‡ paffover.

On the paffover, the redeemed praifed him: And the LORD faved *them* on that day: *on the paffover of Egypt.*

On the paffover God § will haften to fave us: *for* the LORD *is* our King, he will fave us: *on the future paffover.*

On the paffover they were wearied with bitter affliction; on the morrow after the paffover, they went forth: *on the paffover of Egypt.*

On the paffover ye fhall alfo fee the day of vengeance; for ye fhall go forth in joy: *on the future paffover.*

On the paffover, the pure ones were afraid to encounter ‖ *their enemies*; But the waters were a wall to them: *on the paffover of Egypt.*

On the paffover, will he make thofe that hope in him to inherit his goodnefs; and will lead them by the flowing fprings of water: *on the future paffover.*

On the paffover, He who is pure, increafed his condefcenfion towards them: and the LORD went before them: *on the paffover of Egypt.*

On the paffover will he awaken the words of my prophets: for the LORD will go before them: *on the future paffover.*

On the paffover the Propheteſs anfwered properly; *faying*, Sing ye to the LORD, for he hath triumphed glorioufly: *on the paffover of Egypt.*

On the paffover, our oppreffors will become a fpoil: praife ye the LORD: for he hath triumphed: *thus will they fay, on the future paffover.*

On the paffover, they fweetly fang praife; *faying*, the LORD *is* my ftrength and fong: *on the paffover of Egypt.*

* Heb. Took his kingdom upon them.
† Exod. x. 23.
‡ See page. 112. Note 4th.
§ Heb. The chief.
‖ Heb. To ftrengthen *themfelves.*

On

פֶּסַח נַגֵּן שִׁיר הֲמוֹנַי · כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ · פֶּל׳ :

פֶּסַח סְגוּלִים לָשׁוּב לִמְאוּיָם · הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם · פֶּסַח מִצְרָיִם :

פֶּסַח עָתִיד לְהָשִׁיב שְׁבִיָּם · מֵחֲמַרְתּ וּמֵאִיֵּי הַיָּם · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח פּוֹרְכִים נָסוּ לִפְנֵיהֶם · כִּי יְיָ נִלְחָם לָהֶם · פֶּמ׳ :

פֶּסַח צוֹרְרֵיהֶם בְּשֶׁקֶט נִיחָם · וְיָצָא יְיָ וְנִלְחַם · פֶּל׳ :

פֶּסַח קֶרֶץ נָאוֹר הִרְעָם · וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל הָעָם · פֶּסַח מִצְרָיִם :

פֶּסַח רוּחַ עָרִיצִים לְהַנְשִׁים · יַחֲזִיק עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח שְׁאֵרָם נִפַּק וְנִכְחַד · לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אֶחָד · פֶּסַח מִצְרָיִם :

פֶּסַח תִּתֵּן יְשׁוּעוֹת הוֹסִיו · וְלֹא יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח תּוֹפְפוּ יוֹנְקִים לְיַהֲדֵהוּ · זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ · פֶּמ׳ :

פֶּסַח יְקָרִים יֹאמְרוּ כָּזֶה · הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה · פֶּל׳ :

פֶּסַח קְדוֹשָׁה נִקְבָּה בַּעֲלִיזוּת · אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת · פֶּסַח מִצְרָיִם :

פֶּסַח וְגֶבֶר יְסוֹבֵב וְיוּקְדָּשׁ · שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח תְּבִיעַת עָנָוִי קָפְצָה · וּמְבִית כִּלֶּא עִם זוּ קָנִיתָ · פֶּסַח מִצְרָיִם :

פֶּסַח יְחֲשׂוֹף זְרוֹעוֹ וְתַעֲצוּמוֹ · לִקְנוֹת אֶת שְׁאָר עַמּוֹ · פֶּסַח לֶעָתִיד :

On the passover, my multitude will tune the song: saying, for the LORD God is my strength and song: *on the future passover.*

On the passover, the peculiarly beloved, in turning to their desire, walked upon dry *land* in the midst of the sea: *on the passover of Egypt.*

On the passover will he hereafter reverse their captivity, from Hamath, and the isles of the sea: *on the future passover.*

On the passover, they that made them *labour with* rigour fled before them: for the LORD fought for them: *on the passover of Egypt.*

On the passover the LORD will go forth and fight against the adversaries of those whom he had led gently: *on the future passover.*

On the passover, he who is the light *of the world*, made them roar with exclusion; and the Egyptians were urgent upon the people: *on the passover of Egypt.*

On the passover, he will cut off the spirit of the powerful: and ten men will lay hold*: *on the future passover.*

On the passover, their flesh was consumed and destroyed: there remained not as much as one of them: *on the passover of Egypt.*

On the passover, will he grant salvation to those that take refuge in him; and there shall not be *any* remaining of the house of Esau: *on the future passover.*

On the passover, the sucklings beat the timbrel to proclaim his Unity; *saying*, this *is* my God, and I will glorify him†: *on the passover of Egypt.*

On the passover the honourable shall say thus: behold, this *is* our God: *on the future passover.*

On the passover, the Prophetess‡ joyfully proclaimed this Song: *on the passover of Egypt.*

On the passover, man will be encompassed§, and sanctified: *when they will say*, sing ye unto the LORD a new Song: *on the future passover.*

On the passover didst thou leap to demand *the cause of* affliction: and from the prison head didst thou bring out this people whom thou hast purchased: *on the passover of Egypt.*

On the passover will he make bare his mighty arm, again to purchase the remnant of his people: *on the future passover.*

* Zech. viii. 23. † Or, I will prepare an habitation for him. ‡ Miriam. § Alluding to the song in the Masculine, See page 126. Note 5th.

On

פֶּסַח אוֹהֲבָיו הוֹצִיא צָהֳרָיִם · וַיָּהָם אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם · פֶּסַח מִצְרַיִם :

פְּסַח לְהָשִׁיב לָהֶם גְּמוּלֵיהֶם · מְהוּמַת יְיָ רַבָּה בָּהֶם · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח בִּרְאוֹתָם נָמוּ לְסַלְסְלָה · אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה · פְּסַח מִצְרַיִם :

פֶּסַח רַווֹת בִּזִיו כְּבוֹדוֹ · יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ · פְּסַח לֶעָתִיד :

פֶּסַח חִזָּיוֹן שִׁירָה קִדְּמוּ לְנֶעְלָם · יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם · פְּסַח מִצְרַיִם :

פֶּסַח בְּצִיּוֹן יְשׁוֹרְרוּ לְגֹאֲלָם · יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם · פֶּסַח לֶעָתִיד :

פְּסַח טַכְסִיסֵי הוֹד מְאֻשֶּׁרֶת לְהִגָּאֵל · יְדִידֶיךָ הוֹשַׁעְתָּ שַׁעֲשַׁעְתָּ יִשְׁרֵי אֵל · כּוֹשֶׁר לְקוֹיֶיךָ הָזוּ מִפְּעֻלּוֹת אֵל · אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל : בְּגִלָּה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם :

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ · מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא : מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה :

מִי מִהֻלָּל נוֹי כֹּחַ סִפּוּר מְלַאכְתּוֹ · סִלְסוּל תִּפְאַרְתּוֹ בְּעֻזִּים הִדְרִיךְ הֲלִיכָתוֹ · עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים שִׁבְּחוּהוּ וְצָפוּ מִסִּלָּתוֹ · גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ : זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ :

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב · וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ :

נָהִיתָ פְּנִינָךְ בְּתוֹךְ עַמְּךָ לְהִתְנָאוֹת · צוֹרְרֵיהֶם הֲנִיכוֹתָ בְּנַבּוּרוֹת לְהַלְאוֹת · קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

מיחדים

On the passover, he brought forth his beloved at noon-day and discomfited the host of the Egyptians: *on the passover of Egypt*.

On the passover will he render a recompense to them; *when* the tumult from the LORD *will be* great among them: *on the future passover*.

On the passover, when they saw that great work*: they began † to praise *him*; *on the passover of Egypt*.

On the passover *we shall be* satiated with the splendour of his glory: when the LORD shall put forth his hand again the second time: *on the future passover*.

On the passover they approached *to sing* the song of the vision, to him who is concealed *from all: saying*, The LORD shall reign for ever: *on the passover*.

On the passover shall they sing in Zion to their redeemer: The LORD shall reign for ever: *on the future passover*.

פסח On the passover *the Lord* came in glorious order, to redeem the beloved ‡: thou didst save thy beloved; and wast delighted with those that were perfect *with* God: thy upright chosen ones, saw the works of God: Then sang Moses and the children of Israel: *and* with gladness, song, and abundant joy, they all said,

מי כמכה Who is like unto thee, O LORD! among the mighty? Who is like unto thee, glorious in holiness, tremendous in praises, working miracles.

מלכותך Thy children beheld thy majesty, *when* thou didst divide the sea before Moses.

מי Who can declare the account of the beauty of his work: his glorious exaltation, when he trod the mighty *waters with* his steps §: the young children and sucklings praised him, and beheld his path: *even* his mighty works and the glorious honour of his kingdom. This is the Rock of our salvation! they opened their mouth, and said,

" The LORD shall reign for ever and ever.

ונאמר And it is said, For the LORD hath redeemed Jacob, and ransomed him from a hand too strong for him.

נחית In thy strength didst thou lead thy choice people to ornament *them*: their adversaries didst thou weary with tumultuous plagues: in all their trouble and weariness they proclaim the Unity

* Heb. Hand.
† Heb. Said.
‡ Or, The praised.
§ Or, With his walking.

מְיֵהדים מִסֵּבֶל וּתְלָאוֹת · גּוֹאֲלָם שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ : (נ״א גָּאַל יִשְׂרָאֵל) :

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם · וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים · וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ · וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ · וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ · וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ · אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן · וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ · וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ : כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה · כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה · וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ :

בְּהַסְרְךָ רוֹמְמוּת קֶרֶן עַמְּךָ יָצְאוּ מְרֻוָּחִים · שֶׁבַח וּרְנָנוֹת לְשִׁמְךָ מְסַלְּדִים וּמְשַׁבְּחִים · תִּתְבָּאֵמוּ וְתִטָּעֵמוּ עִיר מְנוּחִים · בִּנְוֵה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת מִבְטַחִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ · פּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם :

לשבת וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם · כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ :

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

חצי קדיש · שמונה עשרה · תמצא בליל ראשון של פסח בדף חו ע״ב · קדיש שלם · עלינו · קדיש יתום :

of the holy One of Iſrael their redeemer; whoſe name, is the LORD of hoſts. Bleſſed art thou, O LORD! *who art* the King, Rock, and Redeemer of Iſrael. (*ſome read*, who hath redeemed Iſrael.)

השכיבנו O LORD, our God! cauſe us to lie down in peace, and raiſe us up, O our King! to *a happy* life; O ſpread thy pavilion of peace over us, and direct us with good counſel from thy preſence; and ſave us for the ſake of thy name. O ſhield us, and remove from us, *the ſtroke of* the enemy, the peſtilence, ſword, famine, and ſorrow; and remove the adverſary from before and behind us, and conceal us under the ſhadow of thy wings; for thou, O God! art our guardian and deliverer; *and* thou, O God! art a merciful and gracious King. O guard *us at* our going out and coming in, with *a happy* and peaceable life, from henceforth, and for evermore.

ופרוס O ſpread thy pavilion of peace over us.

בחסדך In thy tender mercy didſt thou exalt the horn of thy people when they went forth to enlargment: with joyful ſongs did they praiſe and extol thy name: thou ſhalt bring them and plant them in the city of reſt, in the peaceable habitation and ſecure dwelling. Bleſſed art thou, O LORD! who ſpreadeth his pavilion of peace over us, and over all his people Iſrael, and over Jeruſalem.

ON THE SABBATH SAY,

ושמרו And the children of Iſrael ſhall keep the ſabbath, obſerving the ſabbath throughout their generations, for a perpetual covenant. It *is* a ſign between me and the children of Iſrael for ever: for in ſix days the LORD made heaven and earth, and on the ſeventh day he reſted and was refreſhed.

וידבר And Moſes declared the ſolemn feaſts of the LORD, unto the children of Iſrael.

THEN SAY HALF קדיש AND שמונה עשרה page 9.

יוצר ליום אחרון של פסח

הָאֵל

בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ · הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ · הַגִּבּוֹר
לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ · הַמֶּלֶךְ
הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא · שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ · וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה
תְהִלָּה : בְּפִי

יְ	שָׁרִים	תִּתְ	הַלָּל :	וּבְדִבְרֵי
צַ	דִּיקִים	תִּתְ	בָּרַךְ :	וּבִלְשׁוֹן
חֲ	סִידִים	תִּתְ	רוֹמָם :	וּבְקֶרֶב
קְ	דוֹשִׁים	תִּתְ	קַדָּשׁ :	

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ
מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר · שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ
לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ :

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת · אֵל הַהוֹדָאוֹת ·
אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת · הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי
(נ״א חֵי) הָעוֹלָמִים : חצי קדיש

חזן

MORNING SERVICE FOR THE EIGHTH DAY OF PASSOVER.

O GOD,

Who art mighty in thy ſtrength! Who art great by thy glorious name! Art mighty for ever, and tremendous by thy fearful acts. The King, Who ſitteth on the high and exalted throne, inhabiting eternity, high and holy is his name: and it is written*, Rejoice in the LORD, O ye righteous, for to the upright praiſe is comely. With the mouth of the upright ſhalt thou be praiſed: bleſſed with the lips of the righteous: extolled with the tongue of the pious; and ſanctified in the midſt of the ſaints.

ובמקהלות And in the congregations of ten thouſands of thy people, the houſe of Iſrael, ſhall thy name and memorial, O our King! be glorified in ſong, throughout all generations; for ſuch is the duty of every created being, towards thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, to render thanks, to praiſe, extol, glorify, exalt, aſcribe glory, bleſs, magnify, and adore *thee*, even beyond all the ſongs and praiſes of thy ſervant David, the ſon of Jeſſe, thine anointed.

ישתבח Our King, thy name ſhall be praiſed for ever: *thou art* the great, holy, and ſovereign God, in heaven and earth: for unto thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, appertaineth for evermore, ſong, and praiſe; hymn, and pſalm; ſtrength, and dominion; victory, power, and greatneſs; adoration, and glory; holineſs, and majeſty; bleſſings and thankſgivings from henceforth and for evermore. Bleſſed art thou, O LORD, God! the King, great with praiſes: the God of thankſgivings, *and* LORD of wonders: who chooſeth *to be praiſed with* ſongs of pſalmody: *and is* the King who liveth eternally.

THEN SAY HALF קדיש.

* Pſalm. xxxiii. 1.

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ :
והקהל עניו בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ
לְעוֹלָם וָעֶד :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם · יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חוֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל : אוֹר עוֹלָם
בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאוֹפֶל
אָמַר וַיֶּהִי :

ווייל דער חזן זאגט ברכו זאגט קהל יתברך
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא
רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין
אֱלֹהִים סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ
שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל
כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה : בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

מיוסד ע״פ א״ב מרובע

אַתָּה הֵאַרְתָּ יוֹמָם וָלַיְלָה לִפְנֵי מַחֲנַי · אַחֲרֵי רָדְפוּ
מַרְכְּבוֹת מְעַנַּי · אֲבֵידַת גּוּפָם עַל שְׂפַת יָם
רָאוּ עֵינַי · אֱמוּנִים שׁוֹרְרוּ בַּיּוֹם הַהוּא · וַיּוֹשַׁע יְיָ :
בְּרִית בְּתָרִים הִזְהִיר דַּיָּן וְגוֹאֵל · בְּנְטוּרָתוֹ זְרוֹעַ
וּגְדֻלַּת יַד כָּאֵל · בְּכֵן עַם יְרֵאָיו הֶאֱמִינוּ בוֹ כִּי הוּא
אֵלִי · בְּלוֹעִים גֵּיא יַם סוּף · וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל : גְּאוּלִים
כִּיָּצְאוּ מִכּוּר לְהֵירוּת הַפּוּשָׁה · גֹּשׁוּ לְיַם סוּף וְלַבָּוֶת
אֲנוּשָׁה · גֵּאִים רָדְפוּ וְאָבְדוּ בְּגַלֵּי יָם חֲלוּשָׁה · גָּאֹה
גָּאָה שִׁיר יְשׁוּעָה · אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה : דָּפַק פִּתְחֵי יְשֵׁנָה
בְּנֶפֶשׁ בְּזוּיָה · דְּרוֹר נָחַת מֵעַבְדוּת לְהֵירוּת עֲטוּיָה ·
דּוֹדָהּ הוֹצִיאָהּ בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה · דּוֹבְבוּ יוֹנְקִים זֶה אֵלִי ·
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ : הָלְכוּ בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם
חוֹמָה · הוֹלִיכָם בִּתְהוֹמוֹת כְּבַבִּקְעָה אָדָם וּבְהֵמָה ·
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם זוֹעֲמוּ בְּאַף וּבְחֵמָה · הַדּוֹרִים
שִׁבְּחוּ לִשְׁמוֹ וְנָמוּ · יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה : וַיְּחַזֵּק לִבּוֹ
לִרְדּוֹף עִם כָּל צְבָא קְהָלוֹ · וְשֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר
לקח

WHILE THE READER SAYS ברכו, THE CONGREGATION SAYS.

ברכו READ. Bleſs ye the LORD, who is ever bleſſed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Bleſſed be the LORD, who is bleſſed for ever, and evermore.

ברוך אתה Bleſſed art thou, O LORD, our God! King of the univerſe, who formeth the light, and createth darkneſs: maketh peace, and createth all things: even the eternal light in the treaſure of everlaſting life: for he commanded light from darkneſs, and it was.

יתברך Bleſſed, praiſed, glorified, extolled, and exalted, ſhall be the holy name of the Supreme King of kings, bleſſed is he: for he is the firſt and the laſt, and beſides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praiſe him* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all bleſſing and praiſe. Bleſſed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Bleſſed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore.

אתה Day and night didſt thou cauſe *the light* to ſhine before my camp, when the chariots of thoſe that afflicted me purſued me: on the ſea ſhore mine eyes ſaw the deſtruction of their bodies: the faithful ſung on that day; And the LORD ſaved. Of the covenant of the * pieces my judge and Redeemer was careful, when he ſtretched out his powerful hand and arm as God: therefore his people believed in him that he was God, when Iſrael ſaw them ſwallowed up in the red ſea. When the redeemed went out from bondage † to perfect freedom, and approached the red ſea, they were weakened to death; but the proud ones that purſued them, were weakened and loſt in the waves of the ſea: then ſang Moſes *and Iſrael* the ſong of ſalvation to him who had triumphed gloriouſly. He knocked at the doors of the ſleeping deſpiſed ſoul; gently led her arrayed in freedom from bondage: her beloved brought her forth with an out ſtretched arm: the ſucklings liſped, this *is* my God: the LORD is my ſtrength and ſong. They walked through the ſea, and the waters were a wall to them: he led them in the depths as in a valley, both man and beaſt: they that came after them, were abhorred with anger and wrath: the amiable ones praiſed his name, and ſaid, the LORD *is* the invincible warrior. And he hardened his heart to purſue them with all his aſſembled hoſt; for he took ſix hundred choſen chariots with him: but he ſhot fiery darts at

* Gen. xv. 17.—18.
† Heb. The furnace.

them

לקחו לו · ויורם בחצי אש והמים והבהילו · וטבעו
בים סוף מרעבות פרעה וחילו : זממו פן ירבה
יועצי הולליהם · זרו בפרך והכבידו עלימו · זדון
מחשבותם נהפך עלימו · והחוקק ילוד במים · תהמות
יכסימו : התם על הרי בתר נקמת דיני · חבל נושי
הון דיני · החוקק בגלי ים פגרי מדני · הוקתני בכח
נאדרי · ימינך יי : טמנו בגנף בכורי שוטנך ·
מהרו פגמי הוד חמונך · טבעו בלבותי ים
צורדי אמונך · שבאו קרוך בחרונך · וברב
גאונך : ידית באש רעז חצי רשפיך · ירדו על
מחנות צבא מהרפיך · יען כי רדפו אחר עם
מצפיך · וקפת תהום מקרה · וברוח אפיך : כנס
כל עמו יחיד הכר לב · מעכו העיר לרדוף כדוב
אורב · כהמר בור לגפיר מי הויב · כלה להוריש
שורשה · אמר אויב : לשפוט זדים למבול ישבת ·
לאדירי מים כרגים לרשת אספת · ללוחצי עמך
מכות על מכות הוספת · לכסותם מים סוף · ברוחך
נשפת : מושיע ים סוף בשירה קדמוך · מספרים
מעשיך ורננו רוממוך · משאים כבודך בהלול
רוממוך · משבחים לשמך ונמו מי כמכה : נאנחו
מעבדות ואונן הטית · נקמה לבשת וקנאה עטית ·
נקשימו נערת ובלם מאשאת · נבלתם לבלוע גיא ·
ימינך נטית : סובלי על כבר לוחצם ראית · סגורי
כור ברזל מתוכם הוצאת · סוטניכו נערת ולתהום
הורית · סמוכים על שם קדשך · בחסדך נהירת :
עורי סערה בשאגת רעמים · עוכר זדים במשברי

them, diſcomfited and confounded them; ſo that Pharaoh and all his hoſt were drowned in the red ſea. His haughty counſellors took counſel, leſt they ſhould multiply, and *therefore* preſumed to make their yoke heavy; but their preſumptuous thought was turned upon them: they threw the children into the water; the depths covered them. It was ſealed on the mountains of Bether*, to take vengeance for my cauſe; he deſtroyed my taſk maſters, and judged my cauſe: the carcaſes of thoſe that contended with me, were divided by the waves of the ſea; thou didſt ſtrengthen me with thy right hand. O LORD! that is become glorious in power. The firſt-born of thine adverſaries were buried in the plague; the ſteps of thoſe that purſued thy multitude were wearied: they that oppreſſed thy faithful ones, were ſunk in the heart of the ſea: and in the greatneſs of thine excellency didſt thou ſweep away thine enemies in thy wrath. Through the fire and clouds didſt thou ſhoot thy burning arrows; they lighted upon the camps of the hoſt of thoſe that blaſphemed thee; becauſe they purſued after the people that hoped *in* thee: and with the breath of thy noſtrils, didſt thou cauſe the abyſs to be congealed as ice. The proud one that was deficient in underſtanding, gathered all his people; he ſtirred up his wrath, to purſue them as a bear lying in wait: he dug a pit, *but* was doomed to fall in it: the enemy ſaid, I will wholly † ſpoil them of ox and lamb. Thou didſt ſit to judge the perſumptuous as at the flood: as fiſh into the net didſt thou gather them into the mighty waters; on thoſe that oppreſſed thy people, didſt thou add plague to plague: thou didſt blow with thy wind, to cauſe the waters of the red ſea, to cover them. They who were ſaved at the red ſea, approached thee with ſong, and ſhouting proclaimed thy amiable works; they extolled thy glory, *and* exalted thee with praiſe: they praiſed thy name, and ſaid, Who is like unto thee? They ſighed from bondage, and thou didſt incline thine ear: thou didſt clothe thyſelf with vengeance, and didſt cover thyſelf with zeal: his oppreſſors didſt thou overthrow, and didſt ſweep them all away: that the earth might ſwallow their carcaſes, didſt thou ſtretch out thy right hand‡. Thou didſt ſee the oppreſſion of thoſe that bore the heavy yoke; and they that were locked in the furnace, didſt thou bring out from thence; their adverſaries didſt thou toſs and caſt into the abyſs: they that depended upon thy holy name, didſt thou lead in thy tender mercy. He raiſed a tempeſt with roaring thunder; he troubled the preſumptuous with

* Bether, denotes a piece; and alludes to the covenant made between the pieces. See Gen. xv. 17.

† Heb. To inherit.

‡ As if to ſwear to bear her blameleſs.

the

יַמִּים · עָרַץ גֵּאִים וְהִשְׁפִּיל רָמִים · עֲלִילוֹת נִסֵּי
נוֹרְאוֹתֶיךָ · שָׁמְעוּ עַמִּים : פְּדוּיִם כְּיָצְאוּ לְחֵרוּת
לְגוֹאֲלָם הִלְּלוּ · פּוֹזְרֵי כְּנַעַן רָגְזוּ וְחָלוּ · פַּאֲתֵי מוֹאָב
רָעֲדוּ וְהִלְהָלוּ · פַּחֲתֵי אַלּוּפֵי אֱדוֹם · אָז נִבְהֲלוּ :
צִיר הֵבֵן לְהָנִיא עוֹבְדֵי פְסִילֵיהֶם · צְוָחוֹת פִּימוֹ לִידוֹם
כְּאַבְנֵי אֱלִילֵיהֶם · צֹאנְךָ לְהַעֲבִיר עַד גְּבוּלֵיהֶם ·
צוֹקַת אֵימָתָה וָפַחַד · תִּפֹּל עֲלֵיהֶם : קְהִלּוֹת אִישׁ
תָּם בִּרְכַּת אָב תַּשְׂבִּיעֵמוֹ · קָמֵיהֶם תַּפִּיל וּמִיָּדָם
תּוֹשִׁיעֵמוֹ · קַבֵּץ פְּזוּרִים וּבְמִרְעֶה טוֹב תַּרְעִימוֹ ·
קִרְיַת הַר נַחֲלָתְךָ · תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ : רַחֲבַת יָדַיִם
גִּעַר וְהִרְעִד · רָפוּת יָדַיִם לְהַעֲבִיר בָּהּ צוֹר וָיַעַד · רָז
הַמְּלוּכָה יְשֻׁרוּן לְהָעֵד · רֶנֶן וְשִׁירָה שׁוֹרְרוּ · יְיָ יִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד : שָׁאַג אֵל כְּאַרְיֵה וְחָשַׂף זְרוֹעוֹ · שִׁפְעַת
יַם סוּף הָרַב וְהִבְקִיעוֹ · שִׁדְּפוּ בְּרוּחַ קָדִים וְהִכְרִיעוֹ ·
שָׁב וַיְכַס רִכְבּוֹ וְחֵילוֹ · כִּי בָא סוּס פַּרְעֹה : חזן תּוֹקֶף
בֵּית יַעֲקֹב אַדֶּרֶת עֲטוּיִם · תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשָׁם וַעֲטֶרֶת
עֲדָיִם · תּוֹפְפוּ בִּמְחוֹלוֹת כְּיָצְאוּ מִן הַיָּם · תְּעוּדָה
שִׁירָה נָדָה · וַתִּקַּח מִרְיָם :

אופן מן זאגט המאיר לארץ גלייך נאך שטרן·אונ אז שבת היבט מן אן הכל יודוך :

מְהוּלֶּלֶת מְהֻלֶּלֶת · נֶאְדָּרִי עַל מוּקְדָּם : שַׁלְהֶבֶת
מְהַבְהֶבֶת · מַחֲצֶבֶת כְּמוֹ נֶאְדָּם : הֲמוֹן
עָפִים · מִתְרוֹפְפִים · מִכֹּחָהּ בְּמַעֲמָדָם : רוּם טִפְחָה ·
וְאַף בְּשִׂיחָה · נוֹטֵיהֶם וְתַפְקִידָם : תִּמְצָא שְׁנוּא ·
טְבִיעָה נוֹא · בְּעֵת רְפִתָה יָדָם : וּבְאֵימָתָה · צְבָא
רוּמָהּ · מְשַׁלְּשִׁים קְדֻשָּׁה בְּמַעֲמָדָם : יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ ·
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : וּמִתְהַדְּשִׁים וּמִתְאַשְּׁשִׁים ·

שודפים

the waves of the ſeas; he broke the proud, and caſt down thoſe that were on high: the people * heard the work of thy tremendous wonders. When the redeemed went forth free†, they praiſed their Redeemer: the inhabitants of Canaan were diſquieted and afraid; the chiefs of Moab trembled and were affrighted: the princes and dukes of Edom then were troubled. The meſſenger ‡ beſought him, that he might overcome thoſe that worſhipped images; and that they ſhould be dumbfounded § as their gods of ſtone; until thou didſt cauſe thy ſheep to paſs over to their border: anguiſh, fear, and dread ſhall fall upon them. Satiate the congregations of Jacob ‖ with the bleſſing of the patriarchs¶: cauſe their enemies to fall, and ſave them from their hands; gather the ſcattered *ſheep*, and feed them in a good paſture: *to* the city of the mount of thine inheritance ſhalt thou bring them and plant them. Rebuke the diſtant cities and cauſe them to tremble, to weaken their hands, as the Creator had teſtified to cauſe them to paſs through it: of his ſecret Kingdom Jeſhurun beareth witneſs; *for* in joyful ſtrains they ſung, the LORD ſhall reign for ever and ever. God roared as a lion, and made bare his arm; the extended ſea he divided and dried up: he ſmote it with the eaſt-wind, and ſubdued it; it returned, and covered his chariots and his hoſt: for the horſe of Pharaoh went in. He who is the ſtrength of the houſe of Jacob, their goodly garment‡, the glory of their head, and their ornamented crown, they praiſed with the timbrel in the dance, as when they went out from the ſea: they bare teſtimony of the ſong, when Miriam took *the timbrel*.

THEN SAY המאיר לארץ THE SAME AS YESTERDAY. BUT ON THE SABBATH, BEGIN הכל יודוך.

כיהוללת *She for whoſe ſake every thing* was formed, praiſeth *the* LORD, who is glorified by their burnt offering‡‡; which kindleth a flame, as hewn from the red fire. The tumultuous noiſe of the flying *angels*, that are weakened in their ſtations. He ſpanned the heavens, and alſo by *his* word he extended them and their hoſt. Noe ‖‖ was hated, *and its inhabitants* ſunk, when their hand was weakened. And in fear, the heavenly hoſt offer the threefold ſanctification in their ſtation: *ſaying*, O that *men* would give thanks unto the LORD *for* his mercy, and proclaim his wonderful works to the children of men. And they are renewed, and

* Heb. Peoples. † Heb. To freedom. ‡ Moſes.
§ Or, To ſilence. ‖ Heb. Of the perfect man.
¶ Abraham ‡ Or Covering.
‡‡ Or, Their being burnt for his ſake.
‖‖ This denotes Egypt: or as ſome think, the princes of the Egyptians.

 ſtrengthen

שׂוֹרְפִים כֹּל בְּלַפִּידָם : וּבִרְעָדוֹת · וּבִקְדוּשָּׁה · מִשְׁתַּחֲוִים לְצוּר הוֹדָם : רוֹמְמוּת אֵל · יִשְׂרָאֵל · מַעֲרִיבִים בְּסִלּוּדָם : יוֹם שִׁירָה · וְלֵיל זִמְרָה · בְּגִלָּה וּבְכָל מְאוֹדָם : יודו ליי צִבְאוֹת הֲדוֹם · לְצַת וְאָדוֹם · יַעֲרִיצוּ נִפְלָאִים : חֵקֶר אֵין · סְאוֹן סוֹאֵן : וְגַם · מַעֲשָׂיו נוֹרָאִים : קָרוֹב הוּא · לְקוֹרְאָיו · וּמוֹשִׁיעַ לְנִדְכָּאִים : תּוֹעֵי הֲמוֹן בִּישִׁימוֹן · עִיר מוֹשָׁב לֹא מוֹצְאִים : יוֹם שִׁירָה · וְלֵיל זִמְרָה · בְּגִלָּה וּבְכָל מְאוֹדָם : יודו ליי יָמִין וּשְׂמֹאל · לְהַלְאָה מוּל · צַד הוֹלְכִים וּבָאִים : לֹא יָדְעוּ · מַה יִּרְעוּ · וּרְעֵבִים וְגַם צְמֵאִים : וּבְחָזְקָה מִמְּצוּקָה · קָרְאוּ לְשׁוֹנֵא גֵאִים : וּבִמְהֵרָה הָעֲתִירָה · נִתְקַבְּלָה פְּרוֹס דָּאִים : הִשְׂבִּיעָם · בַּל יְנִיעָם · חֵלֶף יְסַפְּרוּ בְּעוֹדָם : יודו לַיי חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : והחיות ישוררו וכו׳

ובקצת קהלות בפולין אומרים זה לאופן :

לְבַעַל הַתִּפְאֶרֶת · מְתַקֵּן רוּם בַּזֶּרֶת · מְעַצְּמִים אַדֶּרֶת · מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת · נוֹתְנִים לוֹ לְתִשְׁהוֹרֶת · כַּהֲלָכָה וּמְסוֹרֶת · וַאֲנִי שְׁחַרְחוֹרֶת · תְּהִלָּה בְּפִי סוֹדֶרֶת : לְנִקְרָא רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן · מֶלֶךְ אַדִּירִירוֹן · מַבִּיעִים סִלּוּד וָרוֹן · בְּיוֹשֶׁר וְכִשְׁרוֹן · וְאִתָּם מִטַטְרוֹן · פִּסְקוֹן אִטְמוֹן סִגְרוֹן · וַאֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן · מִשְׁתַּחֲוֶה פְּנֵי אָרוֹן : לְיָהּ הוּצַב לֶהָבָה · נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה · וִיעוּדֵי מֶרְכָּבָה · וְקַדִּישֵׁי שַׁלְהֶבָה · מִתְגַּבְּרִים לְהַקְשִׁיבָה · קְדֻשָּׁה כְּאַחַת הֲטִיבָה · וַאֲנִי חוֹלַת אַהֲבָה · בְּבַקָּשָׁה עֲרֵבָה : לְמַפְלִיא גְדוֹלוֹת · אֲדוֹן כָּל הַנִּפְלָאוֹת · כִּתִּים

והילות

ſtrengthen themſelves: ſo as to burn all with their flame. And trembling, they bow and proſtrate themſelves to their glorious Creator: the exalted praiſe of the God of Iſrael, they ſweetly ſing: with ſong by day, and praiſe by night; with gladneſs; and all their might: *ſaying, O that men* &c. The hoſt of his footſtool, to him who is pure and ruddy * they rejoice wonderfully. There is no ſearch to the meaſure of his power; his works alſo are wonderful. He is near to thoſe that call upon him, and ſaveth thoſe that are bruiſed. The multitude that wandered in the deſert, they could find no tract to an inhabited city, ſang ſong by day, and praiſe by night, with gladneſs and all their might: *ſaying, O that men* &c. They wandered to the right and left, this way and that way, and on every ſide, yet knew not where to feed; hungry and thirſty and in great diſtreſs they called on him who hated the proud; and quickly their prayer was accepted, *and they were* rewarded with *the quails* that fly. He ſatisfied them that they might no more wander: they therefore declare his praiſe while they live; they *therefore* ſhall give thanks unto the LORD for his mercy, and *proclaim* his wonderful works to the children of men.

THEN SAY והחיות &c.

IN SOME CONGREGATIONS: ESPECIALLY IN POLAND THEY SAY THIS.

לביעל To the LORD of glory, who meted out the heavens by *his* ſpan, they offer mighty praiſe: the miniſtring angels, who are ſubſervient † to his power, as is fit and proper: but I *who* am black ‡, his praiſe is arranged in my mouth. To him who is called the firſt and the laſt, they offer praiſe and ſong in its due ſeaſon; and with them is Metatron, who interpreteth, cloſeth, and ſhutteth out *the wrath of God from them*; but I who am the lilly of the valley, do proſtrate myſelf before the ark. To the LORD who heweth the flame, and is greatly reverenced in the aſſembly of the ſaints, thoſe who attend the celeſtial chariot, and are compoſed of pure flame, ſtrengthen themſelves at once to offer an holy *praiſe*; but I who am ſick of love, offer a pleaſant praiſe§, To him who performeth great wonders, and is the LORD of wonders: the hoſts and bands in the chambers of his palace, with their ſounding voice,

* Alluding to Solom. Song. v. 10.

† Or, It is eaſy.

‡ Becauſe of the multitude of ſins.

§ Heb Requeſt.

והילות · בחדרי היכלות · רועשים בקולות · נועדים
במקהלות · ואני חומה ושדי כמגדלות · תשבחות
ותהלות : לנאמן בבריתו · וקים בשבועתו ·
השמילי שרותו מתכהלים · משארתו · מתנטלים :
מאימרתו · ומגידים אלהותו · ואני לדודי ועלי
תשוקתו · ברוך שם כבוד מלכותו :

והחיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירונו ואראלים
יברכו פני כל חיה ואופן וכרוב לעמת שרפים
לעמתם משבחים ואומרים : ברוך כבוד יי ממקומו :

מן זאגט לאל ברוך גלייך נעשטרן בדף קנ"א ע"ב · מיט דיא זולת ביז שמינה עשרה :
אין דש קהל אידט שמינה עשרה גלייך דען ערשטן טאג פסח בדף לו ע"ב · דער נאך היבט
דר חזן אן דיא שמונה עשרה :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי · אלהינו ואלהי אבותינו · אלהי אברהם ·
אלהי יצחק · ואלהי יעקב · האל הגדול הגבור
והנורא · אל עליון · גומל חסדים טובים וקנה הכל · וזוכר
חסדי אבות · ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה ·
מלך עוזר ומושיע ומגן ·

מסוד חכמים ונבונים · ומלמד דעת מבינים · אפתחה פי
בשיר ורננים · להודות ולהלל פני שוכן מעונים :

מיוסד ע"פ א"ב

קהל אימת נוראותיך בשדה צוען כהשלחת · בער
כסילן בציר אשר שלחת · גוי מקרב גוי
בניסות לקחת · הבריך להקים כמו לאב הבטחת :
הועז יהיר ונאץ מול שלוחך · וגם מי יי אשר
שלחך · זעם ועברה בו באף בשלחך · חזר בעל
כרחו עשות משלחך : טפש לבו ונבער אחרי זאת ·

aſſemble in troops: but I *who am* a wall, and my breaſts like towers, *offer* ſongs and praiſe, To him who is faithful in his covenant, and performeth his oath. His miniſtring angels are troubled at his exalted preſence*, and raiſe themſelves in dread of him, and proclaim his Divinity: but I *am* my beloved's, and his deſire is towards me: bleſſed be the name of the glory of his kingdom.

והחיות And the living creatures ſhall ſing, the Cherubs glorify, the Seraphim exalt in ſong, and the angels bleſs *the Lord*: *and* the face of every living creature, Ophan, and Cherub is towards the Seraphim: for oppoſite each other, they ſing praiſe, and ſay, Bleſſed *be* the glory of the LORD from his reſidence.

THEN SAY לאל ברוך &c. THE SAME AS YESTERDAY page 122. TILL AFTER שבינה עזרה page 31. WHEN THE READER BEGINS.

O LORD! open thou my lips, and my mouth ſhall declare thy praiſe.

ברוך אתה יי Bleſſed art thou, O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Iſaac, and the God of Jacob; the great God, mighty, and tremendous; the Moſt High God, who beſtoweth gracious favours, Poſſeſſor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love ſend a Redeemer to their children, for the ſake of his name. O King, Supporter, Saviour, and Shield.

מסוד חכמים According to the inſtitution of the wiſe and intelligent, and their inſtructive knowledge; will I open my mouth with ſong and laud, to give thanks, and *ſing* praiſe in the preſence of him who dwelleth in the higheſt heavens.

אותות Thy fearful and tremendous wonders didſt thou ſend to the fields of Zoan, when the fool mocked the meſſenger which thou hadſt ſent: thou didſt take a nation from the midſt of a nation with temptations; to accompliſh the promiſe which thou didſt make to the Patriarch. The haughty † one impudently vexed thy meſſenger, and ſaid, Who is the LORD that ſent you? But when in thine anger, thou didſt ſend wrath and indignation *againſt him*; then was he forced to comply with thy meſſage. After this, his heart became brutiſh and fooliſh, and he took counſel to purſue them to ſpoil them: he took the weapons of war, and the whetted

* Heb. At his height: or, exaltation.
† Pharaoh.

ſwords

יַעַן רְדוֹף אַחֲרֵימוֹ לָבוֹז בִּזּוֹת · כְּלֵי קְרָב נָשָׂא
וַחֲרָבוֹת שְׁחוּזוֹת · לְהָשִׁיב לַעֲבֹדוֹת אוֹם נְאוָה
בַּחֲרוּזוֹת : מוֹעֵד שְׁלֹשֶׁת יָמִים חִכָּה לַחֲזוֹר · נֶהְפַּךְ
לִבּוֹ בְּלֹא אָבוֹ הַזּוֹר · סְפוּנֵי גְנָזָיו פִּנָּה לְחֵילוֹתָיו
לִבְזוֹר · עֲבוּר בְּכָל לֵב אוֹתוֹ לַעֲזוֹר : פָּרָשַׁת דְּרָכִים
כְּנֶגַע עִם מְשֻׁלָּח · צְדָדִם מֵאוֹרַח פְּלֶשֶׁת טוֹב וְסַלָּח :
חזן קְלַגְּסִים מַרְאוֹת · עַצְמוּת זָבַד וְשׁוּתֶלַח · רִחֲקָם
מִדֶּרֶךְ אוֹתָם צָר בְּשַׁלַּח :

קהל עַבְדוֹ שָׁלַח לְהוֹצִיא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן · שׁוֹדְדֵיהֶם
שָׁת בָּם מַכּוֹת אָסוֹן · חזן תְּמִים זָכַר מְנֻסֶּה
וְנִמְצָא חָסוֹן · תּוֹלְדוֹתָיו לְהָגֵן נַחֲלַת אָב לְהַחֲסוֹן :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי · מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ ·
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד · מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים ·
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים · וְרוֹפֵא חוֹלִים · וּמַתִּיר אֲסוּרִים · וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר · מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת · וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית
וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה : וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים :

קהל מיוסד על פי תשר״ק

תַּחְבּוּלוֹת עָשׂ רַב עֵצָה וּגְבוּרָה · שׁוֹכְנֵי חֶלֶד לְלַמֵּד
חָכְמָה מִגְּבוּרָה · רֶסֶן הִרְסִין מַתְעֶה
שַׂר הַבִּירָה · קְהָלָיו לְהַקְהִיל לִרְדּוֹף יָפָה וּבָרָה :
צִלּוֹל כְּהָבוֹ מַשְׁלִיכֵי יְאוֹר זְכָרִים · פּוֹרֵעַ פְּלָשָׁם סוֹף
הֱיוֹת זְכוּרִים · עֲצוֹת מֵרָחוֹק אֹמֶן לְעַם נָכְרִים · שִׂיחַ
אֲשֶׁר שָׂח לְשׁוֹרֵשׁ בְּכוֹרִים : נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צוֹעַן עֵצָה
נִבְעָרָה · מִצְּעָדֵי זֹאת שָׁנָת וְלַהֲפִיצָהּ בִּסְעָרָה · לוּלֵי
אֵל שֶׁהוֹצִיא חַרְבּוֹ מִתַּעְרָהּ · כְּרָתוֹ יַעְרָהּ · וּבְעָרוֹ

ſwords, to cauſe to return to bondage, the nation that is beautiful with chains *of gold**. The appointed time of three days he waited for their return; when his heart was turned, becauſe they refuſed to return: *then* he brought forth his hidden treaſures, and freely diſtributed † them to his army, that they ſhould help him with their whole heart. When the people that were ſent *free* reached where the road divided‡, he who is good, and pardoneth, led them aſide from the path of Paleſtine, that they might not ſee the ſhouting army; *and that they might not view* the bones of Zebed and Shuthelach§, he removed them from that path, when the enemy ſent *them*.

עבדו He ſent his ſervant to bring out his people with joy: thoſe that wiſhed to ſpoil them, he ſmote *with* mortal plagues: He *who is* perfect remembered him that was tempted||, and found ſtrong *in faith*: he therefore ſhielded his deſcendants, *to give* them the treaſured inheritance of their anceſtor. Bleſſed art thou, O LORD! the ſhield of Abraham.

אתה גבור Thou, O LORD! *art* mighty for ever: it is thou who reviveſt the dead, *and art* mighty to ſave. *Who* ſuſtaineſt the living with beneficence, *and* with great mercy quickeneſt the dead; ſupporteſt the fallen, and healeſt the ſick; thou looſeneſt thoſe who are in bonds, *and* wilt accompliſh thy faith unto thoſe that ſleep in the duſt. Who *is* like unto thee, O LORD, of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killeſt and reſtoreſt to life, and cauſeſt ſalvation to ſpring forth? Thou art alſo faithful to revive the dead.

תחבולות He who *is* mighty in counſel and ſtrength, formed prudent counſels, to teach the inhabitants of the world, that wiſdom is better than ſtrength: *as with* a bridle he led the prince to wander from his metropolis, to aſſemble his hoſts, to purſue *the people that is* fair and ¶ clear. They were obnoxious to be ſunk, as they threw my males into the river; he rewarded them according to meaſure, *by* conſigning them to the red ſea: the counſels of old were prepared for the people that was eſtranged *among the nations: to accompliſh* the words which he ſpoke to the ancient patriarch ‡. The princes of Zoan became fooliſh, and were deprived of counſel, when they thought to overtake ‡‡ the nation, and to ſcatter her as with a tempeſt: if God had not drawn his ſword from

* Alluding to Solom. Song. i. 10. † Heb. Scattered.

‡ As the one led to the land of the Philiſtines, (which was their direct road) and the other to the red ſea. § Meaning the children of Ephraim that went out before the appointed time, and were ſlain by the men of Gath, as mentioned above. || Abraham.

¶ Alluding to Solom. Song. vi. 10. ‡ Heb. To the root of the firſt fruit. Alluding to Hoſea. ix. 10.

‡‡ Heb. To reach the ſteps of this *nation*.

its

בָּה הַבְּעֵרָה: יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם שָׂחַק וְהִלְעִיג לָמוֹ
טַכְסִיס גְּיָסָיו כְּנִגְּסוּ לְצָאֵת עָלֵימוֹ׃ חזן כִּי בָא יוֹם
גְּמוּלֵימוֹ׃ זֹאת תַּחַת זֹאת נִקְמַת עוֹלָלֵימוֹ: וְלַעֲשׂוֹת
בָּהֶם מִשְׁפָּט הַכָּתוּב בִּחְסוּף׃ הָשֵׁב גְּמוּלָם כְּזֵד
בְּיַם הַכְּסוּף׃ חזן הַדֶּרֶךְ הֵיסֵב לִגְאוּלֵי בִּזְרוֹעַ חָשׂוּף
גִּלְגְּלָם הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף:

קהל מַעֲלָלָיו בִּקְהַל עָם תָּמִיד אֲרַנֵּן׃ בַּבֹּקֶר לְהַגִּיד
חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ בְּהִתְלוֹנֵן: חזן אוֹדוֹת
טְלָלֵי תְחִי מִמְּנוּ אֶתְחוֹנֵן׃ אֲטוּמִים לְהַהֲיוֹת עִם בְּצֵל
מִתְלוֹנֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קהל מיוסד על פי א״ת ב״ש

אָיוֹם וְנוֹרָא מִי לֹא יְרָאֲךָ׃ תּוֹעֵי לֵב לֹא הִכִּירוּ
מוֹרָאֲךָ׃ בְּחוֹרֵי אָוֶן וּפִיבֶסֶת דִּין בְּהַרְאֲךָ
שׁוֹמְעֵי שִׁמְעֲךָ רָגְזוּ וְחָלוּ מִמּוֹרָאֲךָ: גֹּדֶל נוֹרְאוֹתֶיךָ
מִי יוּכַל לְסַפֵּר׃ רַבּוּ עַד לִמְאוֹד וְעָצְמוּ מִסַּפֵּר׃ דְּיוֹ
הַיָּם וְכָל יְצִיר סוֹפֵר׃ קְצַת נוֹרְאוֹתָיו לֹא יוּכְלוּ לְהוֹכִיל
בְּסֵפֶר: הִלּוּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת קְפִצַת מִמְּעוֹנְךָ׃ צוֹרְרֶיךָ
הִצַּמְתָּ כְּהַרִיעוּ בְּטְלָאֵי עָנְךָ׃ וּבְמַחֲמַדֵּי בִטְנָם לֹא
חָסָה עֵינְךָ׃ פִּטְרֵי רֶחֶם וְרָאשֵׁי אוֹן בְּעָנְךָ: זְעָכָם
בְּעֶשֶׂר בְּחוֹמֵשׁ יַד הַגְּדוֹלָה׃ עוֹלוֹת אַחַת לְחָמֵשׁ
בַּעֲבוֹת גְּדֻלָּה׃ הָסְפּוּ זְרוֹעַ אֲשֶׁר מְאוֹד גָּדְלָה׃
סִיעְפָּם עַל אַחַת חָמֵשׁ בִּגְדוֹלָה: טְבוּעִים בְּיָוֵן מְצוּלָה
בְּתָלוּל הִגִּישִׁיר׃ נִגַּף אֶבֶן הָסֵר וְעָקוֹב הַיָּשִׁיר׃ חזן
יֶשַׁע מִצִּיּוֹן שְׁלַח וְחָדֵשׁ נָשִׁיר׃ כֶּתֶר לְךָ לְהִתֵּן כְּאָז
יָשִׁיר:

קהל חָרְשׁוּ יוֹשְׁבֵי חֲרוֹשֶׁת לְאַבֵּד יָפָה וּבָרָה׃ נָתוּשׁ
וְאַבֵּד שֵׁם וּשְׁאָר בִּגְבוּרָה׃ חזן נַחַל

קישון

its scabbard, *and said to the destroying angels*, Cut down her wood, and set it on fire. He who sitteth in heaven laughed *at them*, and held them in derision, when he was equipping his hosts to go forth against them, for he saw that the day of their recompense was come; this vengeance was taken because they drowned their * babes: And to execute upon them the clear written judgment, he requited them with their recompense for what they did presumptuously to the desirable people: those that were redeemed with *his* uncovered arm, he led about the way; he led them about the way of the wilderness towards the red sea.

כיעללין I will continually sing of his works in the assembly of the people, to declare his loving kindness in the morning, and his faithfulness in the night: I will supplicate him for *the* vivifying dew of herbs, to reanimate those that are hidden *in the bowels of the earth, even* the people that lodge in his shadow. Blessed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

איום O *thou who art* fearful and tremendous, who will not fear thee? They that erred with their heart, did not know thy fear, when thou didst shew thy judgment on the youths of the Egyptians; but they who heard thy fame, shook and trembled in fear of thee. Who can declare the greatness of thy wonderful works; they are exceedingly abundant, and are too numerous to be numbered: so that if all the seas were ink, and all creatures scribes, they could not note † even a part of his wonderful works. From thy *heavenly* abode didst thou leap to the earth: thine enemies didst thou cut off, because they ill treated the lambs of thy flock: thine eye *therefore* did not pity the desirable *fruit* of their womb, *even* they that opened the womb, the first of their strength. He cut them off with ten *plagues, which were inflicted* with the great hand, and every plague consisted of five, as if wreathed‡; he made bare his exceeding great arm; *and* lopped them five at once with his great hand. *As* thou didst form a bridge *in the water* for those that were sunk in the mire: *so* remove thou the stumbling stone, and make the crooked path strait: send *us* salvation from Zion, that we may sing a new song, and ascribe the crown to thee, as when *Moses* sang.

חרישי The inhabitants of Harosheth thought to destroy the fair and clear *nation*; and with their power to root out and destroy

* Therefore were they drowned as a just retalliation: and which is the true sense of the Heb. This instead of this.

† Heb. To engrave in a book.

‡ For a clear explanation of this, See my Translation of the Agadah. page. 12. and Note 11.

קִישׁוֹן גְּרָפָם וּזְרוֹעָם נִשְׁבָּרָה · אָז לָבְשָׁה רוּחַ וְשָׁרָה
דְּבוֹרָה :

קהל קָם עַל רִבּוֹ קָמָיו לַלְזוּת · לְהַכּוֹת לוֹ חֲמָיו וְהִכְנַעַת
אוֹתָם לְהַבְזוֹת · חזן נוֹעַם זְמִירוֹת בִּיטָּה לָךְ
לְהַזּוֹת · פָּתַח וְשָׁר אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת :

קהל מִכְלַל יוֹפִי עַל מִשְׁפָּטוֹ יְחֻדָּשׁ · וְעוֹד נָוֶךָ בּוֹ
כְּקֶדֶם יִתְחַדָּשׁ · חזן שִׂיאוֹ לְמַעְלָה לְמַעְלָה
יָרוּם וְיִתְגַּדָּשׁ · סֶלָה בְּתוֹכוֹ נָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ :

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ : וְאַתָּה קָדוֹשׁ
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

קהל אֲדֹנָי חֶלֶד עַד לֹא טְבוּעִים · וְטֶרֶם תְּלוּלֵי רוּב
לְאוֹהֶל קְבוּעִים · מֵאָז הֶעֱלָה בְמַחֲשֶׁבֶת
דִּגְלֵי רְבוּעִים · הֱיוֹת לוֹ מִכָּל אוֹם תְּבוּעִים · וּבְהִמָּלֵךְ
לִבְרֹאת יְצִיר רֹאשׁ טְבָעִים · בְּעֶדֶם חָלוּ מֶלֶךְ
וּמְשָׁרְתָיו מַצְבִּיעִים · וּמֵאָז בְּחֶלְקוֹ עָלוּ מֵהֶלְשִׁיב
שִׁבְעִים · וְסִגְּלָם לוֹ לְחֶבֶל נַחֲלָה מוּקְבָעִים · וּבְהָבוּ
גֵּרוּת וְעִנּוּי וְקָבְעוּם קוֹבְעִים · נִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמָיו לְסוֹף
שְׁלֹשִׁים שָׁבוּעִים · וַיֵּט חֶסֶד עַל בְּנֵי רִבֵּעִים · וְהִטָּה
אוֹזֶן וְסָכַת שִׂיחַ מְשׁוּעִים · וַיִּקַץ כְּיָשֵׁן וַיַּךְ צָרָיו
בִּגְוּוּעִים · הַכֵּה וּפָצוֹעַ בְּכָל מַכָּה וַאֲבַעְבּוּעִים · וְאַחֲרֵי
כֵן שִׁלְּחָם בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל שְׁבָעִים · בְּפָז וּבְכֶסֶף וּבְזָהָב
וְכָל מִינֵי צְבָעִים · וְעוֹד מָסַךְ בְּקִרְבָּם רוּחַ עִוְעִים ·
וַיְסִיתֵם רְדוֹף אַחֲרֵימוֹ בְּשִׁרְיוֹנוֹת וְכוֹבָעִים · וְאַ
עָלְתָה חֲמָתוֹ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹנָם וַיְשַׁקְּעֵם בִּטְבוּעִים ·
וְנָפְלוּ וְנִשְׁבְּרוּ כְּשֶׁבֶר נֵבֶל לְמַבּוּעִים :

קהל וחזן בִּגְזֵרַת חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ :

their name and remainder: *but* the brook Keeshon swept them away, and their power was broken: then the spirit *of the Lord* came upon her, and Deborah sang.

קם He who was raised on high, had abundant enemies that despised him: *but* thou didst fight his battles, and didst subdue them to shame: *for this*, the sweet Psalmist offered praises to thee, and began to sing this song unto thee.

מכלל May the perfection of beauty * be restored to its former state, and may thy dwelling be yet renewed therein as afore-time: then shall *his name* be extolled and exalted exceedingly high above *all*: and we shall ever sing a new song.

ימלוך The Lord shall reign for ever, thy God, O Zion unto all generations. Hallelujah.

ואתה But thou *art* holy, O thou who inhabitest the praises of Israel: we supplicate thee; O God!

אדני הלך Before the sockets of the earth were sunk, and the high heavens were fixed as a tent: it was then in his mind, *to create those that rested under* the four banners, to be required of him above all people; and when he took counsel to create the principal † of all creatures, the king and his ministers cast lots; and from that time they fell to his lot from the seventy *nations* ‡, and they became his peculiar heritage: and when they became subject to bondage § and affliction, his mercy was moved towards them at the end of thirty sabbatical ‖ *years*, and extended his tender mercy to the children of the fourth generation: he also inclined his ear, and hearkened to the prayer of those that besought him: for he awoke as one from sleep, and smote his enemies with death; smiting and wounding *them* with all manner of disease and blains: after which, he sent them away satiated with great spoil, with fine gold and silver, and all manner of coloured garments: afterwards ¶, he mingled in the midst of them a spirit of giddiness ‡, and enticed them to pursue after them, *armed* with coats of mail and helmets: when his wrath was stirred up, and rewarded them for their labour, and sunk them in the depths, where they fell, and were broken, as the bottle is broken at the fountain.

בגזירת By the decree of Him who liveth and existeth eternally: He is tremendous, exalted, and holy.

* Jerusalem is so called.
† Man. ‡ Alluding to Deut. xxxii. 9.
§ Heb. To sojourneying.
‖ For they were in Egypt but two hundred and ten years.
¶ Heb. And yet. ‡ Or, Perverseness.

יה״ו וקה״ל חֲכַם לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ · כִּי יוּכַל אֵלָיו לְנַכּוֹחַ · אֲשֶׁר
בְּיָדוֹ הַגְּבוּרָה וְהַכֹּחַ · קָדוֹשׁ :

(שם המחבר חתום בראשי החרוזות משה ברבי קלונימוס

מַה מּוֹעִיל רֶשַׁע בְּעָלָיו · וּמַה יָּעוֹז זֵד בְּמַעֲלָלָיו ·
פְּנֵי מְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמִפְעָלָיו : מֶרֶד הֱיוֹכַל
לַעֲרוֹךְ יְצִיר חוֹמֶר · נוֹכַח יוֹצֵר כֹּל בְּאוֹמֶר · רוּחוֹ
וְנִשְׁמָתוֹ בְּיָדוֹ שׁוֹמֵר : שִׁכְנוֹ שָׁת בִּרְוּם עוֹלָם ·
מֶמְשַׁלְתּוֹ עַל כָּל הָעוֹלָם · מִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם :
שְׁלִישִׁים פִּתְחוּ רִאשׁוֹן לְקַלְקֵל · אָצוּ סְלוּל אוֹרַח
לְעַקֵּל · שֵׁם אֵל בֶּאֱלִיל לְהָקֵל : הֲעַל אֵלֶּה
פָּרְצוּ גֶּדֶר עוֹלָם · וּפֶרֶץ מֵי הַיָּם בִּגְבוּלָם · וְשִׁטְפָם
וְאִבְּדָם מִן הָעוֹלָם : הֶרְאָה בָם דִּין לְדוֹרוֹת · לְבִלְתִּי
פְּלוֹחַ לְכָל יְצִירוֹת · כִּי אִם לְקוֹרֵא הַדּוֹרוֹת :
בַּעֲלֵי זְרוֹעַ הֵהֵלוּ לָרוֹב · וַיֹּאמְרוּ לָאֵל סוּר מִקָּרוֹב ·
כְּמָלֵא בָתֵּיהֶם טוֹבוֹת רוֹב : בָּעֲטוּ בְּאֵד
עוֹלֶה מִן הָאָרֶץ · וְנִאֲצוּ לְמַמְטִיר עַל הָאָרֶץ · מַה
לָּנוּ לְמִטְרוֹת עָרֶץ : רָם מָתַח דִּין בָּהֶם · וּמִטְרוֹת
עוֹז שָׁפַךְ עֲלֵיהֶם · וַיִּמַח אֶת כָּל יְקוּמֵיהֶם :
רָמָה רוּחַ יוֹשְׁבֵי שִׁנְעָר · וְלַעֲלוֹת לַשַּׁחַק לִבָּם
נִבְעָר · וֶהֱפִיצָם בְּרוּחַ סוֹעָה וָסַעַר : בַּד בְּבַד
פֶּרַע שְׁאוֹנָם · וְנֶפֶץ מוּל נֶפֶץ דְּגָנָם · וּבָטְלָה עֲצָתָם
כְּפִלֶּג לְשׁוֹנָם : בַּאֲשֶׁר הֵם בְּשָׂפָה זָדוּ · וּבַאֲגוּדָה
אַחַת כֻּלָּם נוֹעָדוּ · בָּלַל לְשׁוֹנָם וּמִשָּׁם נִפְרָדוּ :
יָקְשׁוּ צָרֵי עַיִן בְּבֶצַע · וּמֵאֲנוּ פְּרוֹסָה לְרָעֵב לִבְצֹעַ ·
וְהֶאֱרִיכוּ וְקִצְּרוּ אֶת הַמַּצָּע : יַד קָפְצוּ מֵעֲנִי
וָדַל · וְעוֹבֵר אוֹרַח מֵעֲלֵיהֶם חָדַל · וְכָבֵד חֵטְא וְעָוֹן

חכם He is wise in heart, and mighty in power; Who can plead with him, for in his hand is power and might? *He also is* holy.

מה מועיל Of what avail is wickedness to its owner, or how can the presumptuous strengthen themselves by their works, in the presence of him, who rewardeth every man according to his works? How can *man* formed of matter, deliberately rebel against him who formed all things by his word, and in whose hand his spirit and soul is kept? He placed his habitation in the height of the world: his rule extendeth over the whole world: who hath hardened *himself* against him, and hath prospered?

שלישים The mighty * ones began first to hasten to pervert the pure path; and lightly *changed* the name of God for the idols: and because they broke down the fence of the world †, he made a breach in the waters in their border, overflowed them, and cut them off from the world: by *inflicting* judgment upon them, he shewed the *future* generations, that they should not worship any creature, but only him who called the several generations.

בעלי When the powerful men began to multiply, they said to God, Turn aside from the midst of us, when their houses was filled with abundant good: they contemned the cloud that ascended from the earth, and provoked him who causeth it to rain upon the earth: *saying*, What need have we for the mighty rain? The most High poured ‡ judgment on them, and poured down the mighty waters upon them, and destroyed every living *substance* of them.

רמה The spirit of those that dwelt in Shinar was lifted up, and their heart burned to go up to heaven; but he scattered them with a storm and whirlwind: he rewarded them in measure; and therefore judged them to dispersion; their counsel also was frustrated, when he divided their language: for they sinned with their speech, and *wished* to be all assembled together in one land; *but* he confounded their language, and scattered them from thence.

יקשי They stumbled because of their evil eye in their substance: and refused to break their bread to the hungry; and both lengthened and shortened the (xx) bed: they shut their hand to the poor and needy; so that the way-faring *man* ceased *to come* near them: thus their sin was grievous, and their iniquity *was* great.

* Meaning the generation of Enosh.
† That kept men from idolatry.
‡ Heb. Extended; or spread.

They

גָּדֵל: קִלְקְלוּ צַעֲדֵי יוֹשֶׁר לְסַלֵּף · וְאוֹצְרוֹ הַטּוֹב עֲלֵיהֶם חִלֵּף · וְהַפְּכָם מִשּׁוֹרֶשׁ דּוֹרוֹת לְאַלֵּף:
קָהַת מוּסַר מֵאֲנוּ צוֹעֲנִים · וְלֹא לָמְדוּ דַּעַת כְּקַדְמוֹנִים · הֵרֵעוּ מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנִים: לָחֲצוּ בְמֶרֶד זֶרַע חֲסִידָיו · וְגָזְרוּ גְזֵרוֹת לִבְנֵי יְדִידָיו · וַיַּרְא יְיָ וַיְעוֹרֵר חֲסָדָיו: לְכַלְאוֹת דְּבָרוֹ וּלְהָחִישׁ עֶזְרָה · אָהוּר הֵשִׁיב חֶשְׁבּוֹן גְּזֵרָה · וְעַל תַּנִּין שָׁפַךְ עֶבְרָה: וְלֹא בְּכֹחַ לְפִי הַגְּדֻלָּה · הֵחֵל בְּבַעֲלֵי זְרוֹעַ תְּחִלָּה · כִּי אִם בַּעֲנָוָה גְדוֹלָה: וְאוֹת וּמוֹפֵת שָׁלַח לְהַרְאוֹת · וְהִקְשָׁה עֹרֶף וְהִכְבִּיד תְּלָאוֹת · אָז הִכָּהוּ מַכּוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת: נָאוֹר אַף לְפִי חֲמָתוֹ לֹא עָבַר דִּין אֲמִתּוֹ · כִּי אִם בְּיוֹשֶׁר מִדָּתוֹ:
גַּגּוֹ אֲשֶׁר בְּסוּף הִבְעִירָתוֹ · בּוֹ הִקְדִּים תְּחִלָּה לְהַתְרוֹתוֹ · וּמִקֵּץ לְקֵץ הֶאֱרִיךְ עֶבְרָתוֹ: יָהּ מַכָּה לֹא הִכָּהוּ · עַד שֶׁלֹּא קָדַם וְהִתְרָהוּ · וְאַחֲרֵי כֵן שָׁלַח וְהִלְקָהוּ: יֶרַח הוּקְצַב לְכָל מַכָּה · וּשְׁלֹשֶׁת הֲלָקִים הֵעִיד וְהִכָּה · וּרְבִיעִית הַחוֹדֶשׁ שִׁמְּשָׁה הַמַּכָּה:
מְחַץ בּוֹ מֵהֲצוֹת תֵּשַׁע · וְלֹא נִכְנַע וְלֹא שָׁע · וּבַעֲשִׂירִית נִשְׁבַּר מַטֵּה הָרֶשַׁע: מֵעֶרֶשׂ יְצוּעוֹ קָם לַיְלָה · וּבְאֶרֶץ פַּתְרוֹס צְוָחָה גְדוֹלָה · כִּי אֵין בַּיִת בְּלֹא יִלְלָה: וּפֶה שֶׁאָמַר לֹא אֲשַׁלַּח · הוּא הַפֶּה חִנֵּן לְשַׁלַּח · עָנָה כִּנְאָלָה קוּמוּ צְאוּ כְּדַבֶּרְכֶם לִפְלַח:
וְקָנָה זֶה לַחֲשׁוּבֵי כְּאַיִן · לִקְנוֹת חָכְמָה וְלֵב אַיִן · מוּתָרִים כְּנוֹגֵעַ בְּבָבַת עַיִן: שֶׁכֶל זֹאת לֹא

They perverted and deſtroyed the path of rectitude: he therefore changed his good treaſure * on them, and overturned them from the root; thereby to inſtruct *the world to all* generations.

קחת the Egyptians refuſed to take warning, and would not learn inſtruction from their predeceſſors, but did evil above all that were before them: they miſerably oppreſſed the offspring of his pious *ſervants*: and decreed *evil* decrees againſt his beloved: but the LORD ſaw *it*, and awakened his tender mercy, to fulfil his promiſe, and haſten *their* help: he put back the number † of the decree, and poured forth his wrath upon the dragon.

ויא Yet he did not begin to ſhew his might according to his great *power*, but with great meekneſs, he ſent a ſign and wonder to ſhew *them*: but he was ſtiff necked, and increaſed their wearineſs; he then ſmote him with great, and fearful plagues: yet did not the tremendous *God* in his wrath exceed ſtrict juſtice, but *puniſhed them* according to his attribute of rectitude.

נבע The plague with which he at laſt troubled him, was that with which he began to admoniſh him: and from time to time he deferred his wrath: the LORD did not ſmite *him* with a plague, until he had firſt admoniſhed him, after which he ſent and ſtruck him: a month was allotted to each plague: three parts of which, he admoniſhed and ſmote *him*, and the *other* fourth part of the month, the plague was in force‡.

מחץ He wounded him with nine wounds, yet was he not humbled, nor did he regard *it*; but at the tenth, the ſtaff of the wicked was broken: he roſe up from his bed in the night, and there was a great cry in the land of Egypt, for there was not a houſe in which there was not howling: and the mouth that ſaid, I will not ſend, was the very mouth that ſupplicated to ſend *them*: ſaying, ariſe, and go forth to worſhip as ye ſaid.

ולמה And wherefore was this? to ſhew *the nations* that are accounted as nought, not to fail to purchaſe wiſdom for *their* heart, and to be admoniſhed, that *whoever toucheth them, is* as if he touched the apple of *his* eye: *but* this wiſdom the Egyptians

* By raining fire and brimſtone upon them.

† By beginning the number of the 400 years from the birth of Iſaac.

‡ Heb. Miniſtered.

§ Pharach.

did

יוצר ליום אחרון של פסח

יבינו · פוטים אשר בתחל התקינו · כעקלו בסוף כך נדונו: חזן שעיר וטפוליו אשר להרבה · נתכונו מראש ועד קצבה · מה יעשו בלהט היום הבא :

חזן וקהל בעטותו קנאה בלובשו נקם · להריע ולהצריח מקניו
להתנקם · שבעתים ישיב אל היקם · קדוש :

כוונת הפייטן להגיד נפלאות האל בגאולת מצרים · וסוף כל בית פסוק מהשירה · ויסד כל ראשי אותיות החרוזות באותיות אלפ"א בית"א ואחר כך בתשר"ק

חזן ובכן ויושע יי ביום ההוא :

מיוסד על פי א"ב

אצולים מפרך סונים · בחוזק יד ונסיונים · גוי שומר אמונים · דעה והכמה הגונים · ההוגים ביקרה מפנינים · ומצותיה והוריותיה מבינים · זמירות לאל נותנים · חבל נחלתו מכנים · טפולים בו ועליו נשענים · יודעים מה פעל דר מעונים · כאזור במתנים נתונים · לו דבקים ובצלו לנים :

לנים · מסתופפים בצל אל · משוכים אחרי אל · ובצורריהם נלחם האל : חזן וירא ישראל :

מתהרת גבהי מרומים · נוטעת אדני הדומים · סוערת שאון ימים · עורפת המון קמים · פורעת דין עגמים · צודה מחבלים כרמים · קולעת עד אית רמים · רוטשת עד חוג תהומים · שופטת דין יתומים · תהלתו תמיד היות נואמים :

נואמים שלול הילם בלב מוקשה · כספרו ביד ארונים קשה · חזן אז ישיר משה :

מיוסד על פי תשר"ק

תודה וקול זמרה · שבח והלל וצפירה · רון ועוז

ותפארה

did not underſtand, when they firſt treated * *them well*; *and therefore*, according to their perverſeneſs, were they puniſhed in the end. *As to* Seir and his companions, who from the beginning to the end intended to deſtroy *them*, what will they do on the flaming day that cometh † ?

בְּנַמּוֹתוֹ READER and CONGREGATION. When he ſhall cover himſelf with Zeal, and clothe himſelf with vengeance; to cry aloud, and ſhout amain, to take vengeance of his enemies, and return them ſevenfold into their boſom: *he is* holy.

ובכן And thus, the LORD ſaved *Iſrael* on that day.

אצולים They that were delivered from the rigorous bondage of the Egyptians, by *his* mighty hand with wonders, *even the* nation that preſerveth its faith: they are endowed with knowledge and wiſdom: who meditate *in that*, that is more precious than rubies; and underſtand its precepts and inſtructions: they offer praiſe to God, and are ſurnamed the lot of his inheritance; they are allied to him, and depend on him: they know what he who dwelleth in heaven hath wrought: they adhere to him, as the girdle doth to the loins, and lodge in his ſhadow.

לנים They lodge and dwell in the ſhadow of God; they are drawn after God; and God fought againſt their enemies. And Iſrael ſaw *the hand*.

מיתחת That extended the high heavens, and planted the ſockets of the earth; that ſtormed the roaring ſeas, broke the neck of the multitude of *his* enemies, inflicted judgment on the Egyptians, hunted thoſe that deſtroyed the vineyards, and caſt them as high as heaven, and daſhed them down to the abyſs: *it* judgeth the cauſe of the fatherleſs: thus do they continually declare his praiſe.

נואמים *But* they ‡ with a perverſe heart, ſaid they would ſpoil them of their ſubſtance, as they were delivered into the hands of cruel lords. Then ſang Moſes,

תודה Thankſgiving, and the voice of pſalmody, commendation, and beautiful praiſe, loud and glorious ſhouting; with a

* By placing them in the land of Goſhen.
† Alluding to Malach. iii. 19.
‡ The Egyptians.

וְתִפְאָרָה׳ קוֹל אוֹמְרִים אָשִׁירָה׳ צִלְצוּל לְדָר בְּנָהוֹרָא׳ פּוֹדֶה וּמַחִישׁ עֶזְרָה׳ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה׳ סוֹכֶרֶת מֵעַמּוֹ עֲתִירָה׳ נוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְעַם נִבְרָא׳ מַצִּיל קָמֵיהֶם בְּעֶבְרָה :

בְּעֶבְרָה הֵשַׁח יִפְּוּה פִּיהָ׳ וְדִלַּנִי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה : חזן עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ :

לוֹ חִכְּתָה נַפְשִׁי׳ כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי׳ יוֹדֵעַ בְּצַר נַפְשִׁי׳ טָס עַל עָב קַל לְהַנְפִּישִׁי׳ הֵקַל עָלַי וְשִׁיעַ רַחֲשִׁי׳ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְהַחְפִּישִׁי׳ וַיַּעֲלֵנִי מִטִּיט רִפְשִׁי׳ הַמּוֹצִיאִי מִמַּסְגֵּר לְחָפְשִׁי׳ דְּעֵךְ וְצִמֵּת מְבָאִישִׁי׳ גִּלָּה כְּבוֹדוֹ עָלַי לְדָרְשִׁי׳ בַּצַּר לִי קְרָאתִיו וְלֹא נְטָשַׁנִי׳ אֵילִי וְחֵילִי וְלֹא בָזָה לַחֲשִׁי :

לַחֲשִׁי בָּן וַיֵּצֵא בְּחֵמָה׳ מוּל צַר לְהִלָּחֲמָה׳ חזן יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה :

מיוסר על פי א״ב

אָזַר עוֹז וְעָט קִנְאָה׳ בְּשִׁרְיוֹן וְכוֹבַע נִרְאָה׳ גֵּאוּת לָבֵשׁ וְנִתְגָּאָה׳ דָּרַךְ קַשְׁתּוֹ וּבְרַק חֲנִית הֶרְאָה׳ הִרְעִים רַעַשׁ וְקוֹל תְּשׁוּאָה׳ וַתִּתְגָּעַשׁ וַתִּרְעַשׁ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ׳ זָלְעַף פּוּט וְלוּד בִּמְשׁוֹאָה׳ חָרוֹב וְהֶחֱרִיב בְּלִי רְפוּאָה׳ טָרַף זְרוֹעַ וְקָדְקוֹד וּפֵאָה׳ יַחַד שׁוּעַ וְקוֹעַ וְשַׂר מֵאָה׳ כֻּלָּם נִעֵר בְּכַלְאָה׳ לְבַעֲבוּר אוֹם הַנֶּהֱלָאָה :

הַנֶּהֱלָאָה רִחֵף בְּצִלּוֹ׳ וְצָר בְּתוֹךְ יָם הִצְלִילוֹ׳ חזן מַרְכְּבוֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ :

מַחֲנֵה צַר וְכָל שְׁאוֹנוֹ׳ נָגִיד וְנוֹשֵׂא כְּלֵי זֵינוֹ׳ שַׂר כָּל פֶּלֶךְ וּפֶלֶךְ וּלְגִיוֹנוֹ׳ עָטוּר כּוֹבַע וְלָבוּשׁ שִׁרְיוֹנוֹ׳ פָּרָשׁ וְרַכָּב מְצֻמָּדוֹת עַל מָתְנוֹ׳ צוֹעֵד בְּרֶגֶל וְקוֹלַע

voice, ſaying, I will ſing to him who inhabiteth the light; the Redeemer who *is* ready *to* help, anſwereth in time of trouble; hearkeneth to the prayer of his people; granteth ſalvation to his created people*, and ſunk their enemies in wrath.

בְּעֶבְרָה In wrath he caſt down the Egyptians, and drew me up from the nethermoſt pit. The LORD is my ſtrength and ſong.

לוֹ To him my ſoul hopeth; *he is* my glory, and the exaltation of my head: he knoweth the trouble of my ſoul; he flew on the light cloud, to refreſh me; he had mercy on me, and accepted my prayer; he remembered his mercy and truth to free me, and brought me up from the miry clay; he brought me out of the priſon to freedom: he cut off and quenched *the light* of thoſe that abhorred me: he revealed his glory over me to ſeek me: in my trouble I called upon him, and he did not caſt me off: he is my ſtrength and might, and hath not deſpiſed my ſilent prayer.

לְחָשִׁי He underſtood my prayer, and went forth in wrath to fight againſt the enemy. The LORD is the invincible warrior.

אזר He girt himſelf with ſtrength, and covered himſelf with zeal, *and* was ſeen with a helmet and coat of mail; clothed in majeſty he triumphed; he bent his bow and ſhewed his ſharp ſpear: he ſtormed with the voice of the loud tempeſt, when the earth and all contained therein was forcibly ſhaken, and trembled: he terrified the Egyptians with deſolation; he utterly deſtroyed without cure: he tore *their* arm with the neck † and crown of the head; *even* the opulent princes, and officers of hundreds, together he caſt them into deſtruction, for the ſake of the wearied people.

הַנִּלְאָה With his ſhadow he moved over the wearied people, and ſunk *their* enemy in the midſt of the ſea; *even* the chariots of Pharaoh and his hoſt

מַחֲנֵה The hoſt of the enemy and all his multitude; the prince and his armour bearer; the governor of every diſtrict and his legions, that were clothed and armed with an helmet and coat of mail; the charioteer, and horſeman, with the ſword girt to his

* The nation when redeemed from Egypt, was as if juſt created.

† This is a figurative expreſſion, denoting the princes and rulers; as mentioned immediately after.

בְּאַבְנוֹ · קָצִין וְנִקְלֶה וְעַבְדּוֹ וַאֲדוֹנוֹ · רוֹבֶה קַשְׁתּוֹ וְאִטֵּר יַד יְמִינוֹ · שָׁם פַּרְעֹה וְכָל הֲמוֹנוֹ · תַּמּוּ נִכְרְתוּ וְהוּרַד שְׁאוֹל גְּאוֹנוֹ :

גְּאוֹנוֹ בְּלַע וּשְׁאוֹנוֹ נֶהֱרָסוּ · וַיַּחַד גְּלָם נֶהֱמָסוּ : חיו תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ :

מיוסד על פי תשר"ק

תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קָרָא · שְׁאוֹן סוּף לְעַמִּים נִתְגָּרָה · רַעַם וָרַעַשׁ וְקוֹל עֶבְרָה · קָדִים וְסוּפָה וּסְעָרָה · צִנּוֹרוֹת מִפֹּה וּמִפֹּה מְקַלְּחִין בִּגְבוּרָה · פְּלָגִים יִבְלֵי נְהָרָה · עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה · סָבִיב בְּעַתוּהוּ צָר עִם כָּל שִׁירָה · נִשְׁקְעוּ כֻּלָּם יַחַד כַּאֲבָרָה · מִבְּלִי הוֹתִיר מוֹלִיךְ בְּשׂוֹרָה :

בְּשׂוֹרָה יָצְאוּ וְהָלְוּ כָּל בַּעֲלֵי מִדָּנִי · וְאִדְּרוּהוּ יַחַד צִיר וְכָל הֲמוֹנִי : חיו יְמִינְךָ יְיָ :

לְמַעַן סַפֵּר בְּכָל גֵּיא שְׁמֶךָ · כֹּחֲךָ הֶרְאֵיתָ בְּמִתְקוֹמְמֶיךָ · יָצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ · טִבְחָה לָשִׁיתָ בְּקָמֶיךָ · הִשְׁפַּתָּ יְמִין תַּעֲצוּמֶיךָ · זְרוֹת כַּמּוֹץ לוֹחֲמֶיךָ · וַתְּנְהוֹם בְּשַׁאֲגַת רְעָמֶיךָ · הֲמוֹן הוֹמִים לְעַמֶּךָ · דִּין גָּמוּר דַּנְתָּ כִּנְאֻמֶךָ · גּוֹי הַמַּעֲבִיר רְהוּמֶיךָ · בְּכָל גּוֹיִם נִשְׁמַע נִקְמֶךָ · אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְעַמֶּךָ :

לְעַמְּךָ קוֹלָם הִסְבֵּיתָ מִמְּעוֹנֶיךָ · וְרֹדְפֵיהֶם הִכְנַעְתָּ בַּחֲרוֹנֶךָ · חיו וּבְרוֹב גְּאוֹנְךָ :

מיוסד ע"פ א"ב

אֶדֶר גֵּאוּת לָבַשְׁתָּ · בְּעָזְּךָ יָם כְּפוֹרַרְתָּ · גֵּאוּת עָרִיצִים הִשְׁפַּלְתָּ · דִּכְאוּת דַּלִּים רוֹמַמְתָּ · הֲלֹא מֵי יַם סוּף הוֹבַשְׁתָּ · וּבְמַעֲמַקֵּי יָם דֶּרֶךְ שַׂמְתָּ · זַכִּים בּוֹ הֶעֱבַרְתָּ · חֲנֵפִים בְּתוֹכוֹ שִׁקַּעְתָּ · טִבְעֲךָ בָּעוֹלָם

loins: the foot ſoldier, and the ſlinger of ſtones, the rich and the poor, the ſervant and his maſter, the archer and he that was left handed: there was Pharaoh and all his hoſt, conſumed, *and* cut off: and his pride caſt down to the grave.

נאונו His pride was ſwallowed up, and his army was deſtroyed: and they all together were confounded. The depths covered them.

תהום Deep called to deep, when the raging ſea contended with them, the thunder ſtorm and tempeſt, and the voice of wrath: the tempeſtuous eaſt wind and the ſtormy whirlwind, *with* the mighty water ſpouts flowing on every ſide: the floods and *water* ſtreams: wrath, indignation, and trouble round about terrified the enemy, and all his hoſt: they all ſunk together as lead, without leaving one to carry the tidings.

בשורה The tidings ſpread of itſelf, and which terrified all thoſe that contended with me; but the meſſenger * and all my multitude together extolled him, *ſaying*, Thy right hand, O Lord!

למען That thy name might be made known in all the world, thou didſt ſhew thy power againſt thoſe that roſe up againſt thee: thou didſt go forth to the ſalvation of thy people, to make a ſlaughter among thine enemies: thou didſt make bare thy mighty arm to ſcatter as chaff thoſe that warred againſt thee, and didſt diſcomfit them with thy roaring thunder: on thoſe that raged againſt † me didſt thou inflict due judgment, as thou hadſt promiſed, *even* the nation that deprived thoſe that love thee *of their ſenſes*: ſo that the vengeance which thou didſt take for thy people, was heard in all nations.

לנגד From thy dwelling didſt thou hear the voice of thy people, and didſt ſubdue their purſuers in thy wrath: And in the greatneſs of thine excellency.

אדר Thou didſt clothe thyſelf with a majeſtic robe when thou didſt brake the ſea with thy ſtrength; *then* didſt thou bring down the pride of the violent: the bruiſed poor didſt thou exalt: verily, the waters of the red ſea didſt thou dry up, and formeſt a way in the depths of the ſea: the pure ones didſt thou cauſe to paſs through it, the flatterers didſt thou ſink therein: *by which* thou didſt make

* Moſes.

† Heb. Againſt thee.

thine

הודעת · יראתך על פני כל הגוים תתה · כסלחים
עת הכנעת · לבדך על כל אלוה נתגדלת :

נתגדלת ונתקדשת לשבור ראשי תנינים בתקפך · והסערת
לב ים בזעפך · חזן וברוח אפך :

מפה ומפה ערמות · נוזלים צגו כחומות · סוערו
וקפאו תהומות · עמדו צרורים כחמות · פנו כאן
וכאן שליש רום מימות · צעו הנותרים למדרס
פעמות · קורעי את שבנהרים ואגמות · רבה בור
ושיח ונקרת אדמות · שאובים אף שהיו בכל
מקומות · תוכו יחד בגזרת לובש נקמות :

נקמות וקנאה יעט שונאיו להדוף · כמו לשעבר עם לנדוף :
מוסר על פי תשר"ק — חזן אמר אויב ארדף :

תעלולי צר ורוע מעלליהו · שקט ושליו לא
הניחוהו · רוח עריצים התעודהו קיאו לשוב
לבלעהו · צור עבור לגבות שטר נשיהו · פלג לבו
והשיאהו · עם הנתק מתלעות פיהו · שח ארדף
אשיג ואכלהו · נפרע סאה בסאה ברשעהו · מדד
לו כנגד מזדוניהו :

מדיחיהו מצאו כי יי כול שליחך · גרתו במי ים להודיעו
כחך : חזן נשפת ברוחך :

להשיב ים לאיתנו · כפנות בוקר לעינינו · ים הגדול
פרץ מאוגנו · טרף זה בזה להגביר שאונו · חי כל
אחד ואחד בעוד ישנו · זלעף רוחו בתוך נדנו ·
ויעלם עד רום מעונו · הורידם למטה בדכיות עשונו ·
דבק סוס ברכב והשמיט אופנו · גררם בכובד

thine attributes known in the world : didſt place thy fear on the face of all people : when thou didſt ſubdue the Egyptians, then waſt thou alone exalted above every god.

נתגדלת Thou waſt exalted and ſanctified when thou didſt break the heads of the dragons, and didſt ſtorm the heart of the ſea in thy wrath : and with the breath of thy noſtrils *didſt thou make,*

כנד The floods in heaps, ſtand up as walls on each ſide : the depths ſtormed, and were congealed : they ſtood as if encloſed in bottles : two thirds of the higheſt waters turned on each ſide, and the remainder was ſpread out for *them* to walk over : the waters of the rivers and pools were divided, *as alſo thoſe contained in* the pits, wells, and marſhes, together with thoſe that were collected in all places, at the decree of him who was clothed with vengeance.

נקמות He will cover himſelf with zeal and vengeance, to thruſt down his enemies, as he covered himſelf aforetime to drive *his enemies into the ſea, when,* The enemy ſaid, I will purſue.

תעלולי The evil devices and works of the enemy, did not ſuffer him to reſt in quiet ; *his* violent ſpirit enticed him to return to his vomit and ſwallow it : that the Creator might exact the bond of his loan, he divided his heart, and cauſed him to err ; *ſo that* he ſaid *concerning* the people that eſcaped out of the jaws of his mouth, I will purſue, I will overtake *them*, and conſume them ; *but* he was paid the full meaſure of his wickedneſs ; he meted to him, as he had meted.

כדורתידו His intention was to vex the meſſenger, *by ſaying,* Who is the LORD that ſent thee ? *therefore* didſt thou drag him into the ſea, that he might know thy power. Thou didſt blow with thy wind,

להשיב To cauſe the ſea to return to its ſtrength, as the morning drew nigh* : the great ſea made a breach in its ſhore, and beat one againſt the other, to ſtrengthen its mighty † rage ; ſo that every one of them, while his ſoul was yet alive in him, was thrown up to the height of heaven, and caſt down to the vapours of the ſea. he cauſed the horſe to adhere to the chariots, and took off its wheels, and led them heavily with his bit and bridle : in his

* Heb. When the morning turned to its ſubject.

† This figure is uſed to denote, as if the mediterranean ſea had been brought to the red ſea, to increaſe its force.

mighty

בְּמִתֶג רִסְנוֹ · בְּלֵב יָם הֱבִיאָם בְּעֶצֶם אוֹנוֹ · אֲכָלוֹ כְּקַשׁ יָבֵשׁ בַּחֲרוֹנוֹ :

בַּחֲרוֹנוֹ יָרָה בַיָּם אֵילִים · וְשׁוֹרְרוּ לוֹ בְּנֵי אֵלִים · חזן מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים :

מיוסד על פי א״ב

אֱלוֹהַּ עַל כָּל אֱלֹהִים · בּוֹרֵא עוֹמֶק וְרוּם גְּבוֹהִים · גּוֹזֵר יָם גַּלָּיו לְבַל יֶהוּ זוֹהִים · דּוּק וָחֶלֶד מֵאֵימָתוֹ נִרְהִים · הָאוֹמֵר לַחֶרֶס וְזוֹהֲרוֹ כֵּהִים · וְחוֹתֵם בְּעַד הֵלִים וְלֹא מַגִּיהִים · זִיקִים וּבְרָקִים מִמֶּנּוּ נִשְׁלָחִים · חָשִׁים בִּשְׁלִיחוּתוֹ וְלֹא שׁוֹהִים · טֶכֶס גַּלְגַּל קָבוּעַ וּמַזָּלוֹת צוֹמְחִים · יַחַד כְּסִיל וְכִימָה עִמָּם זוֹרְחִים · כֵּן עַיִשׁ בַּצָּפוֹן וְעַקְרָב בַּדָּרוֹם מוּנָחִים · לְיִחוּד שְׁמוֹ כֻּלָּם מוֹכִיחִים :

מוֹכִיחִים מַעֲשֶׂיךָ אַהֲבַת אֱמוּנֶיךָ · לְבַלּוֹעַ לוֹחֲצֵי הֲמוֹנֶיךָ · חזן נָטִיתָ יְמִינְךָ :

מוּמָתִים וְלֹא מֵתִים בְּעוֹדָם · נַפְשׁוֹתָם עֲדַיִן צְרוּרוֹת בְּחֶלְדָּם · סִיעַר סוּף לְיַבֶּשֶׁת לְיַדָּם · עִפָּתָה אַף הִיא קִרְעָתָם לְבִירַת מְצוּדָם · פְּצוּעִים וּנְפֻצָּעִים וּמֻפְקָח כְּבֵדָם · צְנוּפִים כַּדּוּר עִם מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדָם · קָרוּעַ וְרָקוּעַ נְהָרִים בְּעַדָם · רִיב וּמַצָּה נִתְגָּרוּ עַל יָדָם · חזן שַׁדַּי הַמְשַׁלֵּם לְשׂוֹנְאָיו לְהַאֲבִידָם · שָׁת יְמִינוֹ לָאָרֶץ לִגְמוֹל לָהֶם הַסָּרָם · תְּפַתֶּה פַּעֲרָה פִיהָ וּבְלָעָה הוֹדָם · תּוֹהַתָּתוֹ יַחַד וְעִמָּם רֶכֶב וְסוּס נִרְדָּם :

נִרְדַּם וְאָבַד שְׁאוֹן בּוֹגְדֶיךָ · וּבְנֵי זֶרַע חֲסִידֶיךָ · חזן נָחִיתָ בְחַסְדֶּךָ :

מיוסד על פי א״ב

אוֹרַח עוֹלָם עֲלֵיהֶם בְּאַהַב שָׁנִיתָ · בְּנֵי עֲבָדֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֲדוֹנִים הִנְחִיתָ · גְּעוּגְעִים כְּאָב לַבָּנִים קָמוּ עָשִׂיתָ ·

mighty ſtrength, he brought them into the midſt * of the ſea, *and* conſumed them as ſtubble in his wrath.

בחרונו In his wrath he caſt the fooliſh ones into the ſea; and the children of the mighty ſang, Who is like unto thee among the mighty?

אלה *He is* God above all gods, he created the depths of the earth, and height of heaven; he decreed that the waves of the ſea ſhould not be proud: heaven and earth are terrified at his awful appearance: he ſpeaketh to the ſun and its light is darkened; and ſealeth the ſtars that they light not: thunder and lightning are ſent from him; they haſten in *the performance of* his meſſage, and delay not: he hath ordained the fixed orb and the moving planets: Orion and pleiades together ſhine with them: he hath eſtabliſhed Arcturus in the north, and Scorpion in the ſouth; that they may all proclaim the Unity of his name.

מיכיהם Thy works are proclaimed by the love *which thou didſt ſhew to* thy faithful ones: to ſwallow up thoſe that oppreſſed thy multitude, Didſt thou ſtretch out thy right hand.

מומתים When they were ſtricken with death, though not quite dead, the ſea roared to caſt them on the dry *land*, but the parched *earth* flung them back into their net; thus were they ſmitten and wounded, and their liver was ſplit: as a ball were they toſſed about with the chariots of their glory: *while* the ſea and the earth were in ſtrife contending about them: *but* the Almighty, who requiteth his enemies to deſtroy them, ſtretched out his right *hand* to the earth, to beſtow mercy on them, when ſhe opened her mouth, and ſwallowed up their glory: they went down, the horſe and rider ſlept together.

נדרם *Thus* ſlept and were loſt the multitude that dealt treacherouſly againſt thee: but the offſpring of thy pious ſervants didſt thou lead with thy tender mercy.

אירח In thy love towards them, didſt thou alter the way of the world: *for* the children of thy ſervants didſt thou lead in the way, *as if they were* lords; and formed delicacies for them, as a father for *his* children: thou didſt cauſe them to ſuck honey from the rock;

* Heb Heart.

דְּבַשׁ מִסֶּלַע אוֹתָם הֵנַקְתָּה · הִרְחַצְתָּ וְהִלְבַּשְׁתָּ וְהִנְעַלְתָּ וְסִכְתָּ · וּבְסוֹלֶת וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אוֹתָם הִרְבֵּיתָ · זֶה בְּעַמּוּד עָנָן הִנְהֵיתָ · הֵשֶׁךְ בְּעַמּוּד אֵשׁ כְּמַנְהִיר נַעֲשֵׂיתָ · טַל מְטַהֵר וְלֶחֶם מִמַּעַל לָמוֹ הֶחֱשַׁרְתָּ · יְאוֹרִים לִצְמָאָם מִצּוּר הוֹצֵאתָ · כְּנַסְתָּם לְהַר חֶמֶד וּמִצְוֹת וְחֻקִּים הוֹרֵיתָ · לְמַעַנְךָ כְּגֹדֶל
הַסְדְּךָ לִנְוֵה קָדְשְׁךָ נָחִיתָ׃

נָחִיתָ סְגוּלֶיךָ יָם כְּגָזוֹן · וְצוֹרְרֵיהֶם צִירִים כַּיּוֹלֵדָה אֲחָזוּן · חיע
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן׃

מִקּוֹל מַפֹּלֶת שְׁאוֹן פּוֹרְכִים · נִרְעֲשׁוּ אִיִּים וְיוֹשְׁבֵי כְּרַכִּים · סֶלְעָמוּ סוֹד נִמְלָכִים · עָלְפוּ וְנָסוֹגוּ אָחוֹר נְסִיכִים · פָּחוֹת וּסְגָנִים נִמְרָכִים · צוֹר וְצִידוֹן וְכָל גְּלִילֵי פְלֶשֶׁת נְבֻכִים · קָצִין וָרָשׁ וְאִישׁ תְּכָכִים · רֶטֶט הֶחֱזִיקוּ וְכַמַּיִם נִשְׁפָּכִים · שָׁמְמוּ עֲלֵיהֶם הוֹלְכֵי
דְרָכִים · תָּמְהוּ קָמוּ מִכִּסְאוֹתָם מְלָכִים׃

מְלָכִים הוֹלְלוּ וְהוֹרְעָלוּ · וְשֵׂעִיר וְזִימִי וַאֲרוֹדִי חָלְחָלוּ · חיו
אָז נִבְהֲלוּ׃ מיוסד על פי תשר״ק

תֵּימָן וְיוֹשְׁבָיו נְפוּגִים · שִׁבְרוֹן לֵב וְרִפְיוֹן יָדַיִם מַשִּׂיגִים · רַבֵּי מוֹאָב מִתְמוֹגְגִים · קִינִים וְנֶהִי בְּפִיהֶם הוֹגִים · צְעִיר חָם וְכָל אֵלָיו זוּגִים · פָּחֲדוּ וְרָעֲדוּ וְכַדּוֹנַג נְמוֹגִים · עַרְקִי וְסִינִי כַּשִּׁכּוֹר הוֹגִים · סוֹעֲרָה וָסַעַר בָּם מַנְהִיגִים · נִבְעֲרוּ כֻלָּם וְנַעֲשׂוּ שׁוֹגִים · כְּדָרְבוֹנִים
לָאָרֶץ יָשְׁבוּ נוֹגִים׃

נוֹגִים קְטַנִּים וּגְדוֹלִים כְּאֶחָד · וּכְאָז כֵּן עַתָּה כָּל צוֹרְרֶיךָ יַחַד ·
חיו תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד׃

לְמַעַן לָמוֹג לְבָבֵיהֶם · כּוֹס חֲמָתְךָ מִסּוֹךְ בֵּינֵיהֶם ·

rock; didſt waſh, anoint, ſhoe, and clothe them, and didſt abundantly ſupply them with fine flour, oil, and honey: with a pillar of the cloud didſt thou lead them in the way; and when dark, thou didſt light them with a pillar of fire: thou didſt prepare the dew beneath, and bread above *it* for them; rivers to quench their thirſt, didſt thou draw forth from the rock; thou didſt aſſemble them to the deſirable mountain*, and didſt inſtruct them in thy commandments and ſtatutes; *and* according to the greatneſs of thy mercy, didſt thou lead them to thine holy habitation.

נחית Thou didſt lead thy beloved *people* when they paſſed through the ſea, and cauſed their oppreſſors to be ſeized with pangs as a travailing woman: The people heard and trembled.

מקול From the ſound of the raging fall of the Egyptians, the inhabitants of the iſles and the cities trembled: as the locuſts they aſſembled to take counſel; the princes were faint, and turned back, the captains and rulers were weakened: the inhabitants of Tyre, Zidon, and all the borders of Paleſtine were confounded; rich and poor, and every claſs, were ſeized with horror; and their heart was poured out as water: thoſe that paſſed by the way were aſtoniſhed at them: amazed the kings roſe from their thrones.

מלכים The kings became fooliſh, and trembled, Seir, Zeemee†, and Aroudee ‡ were terrified. Then were they troubled.

תימן *The heart* of the inhabitants of Teman was changed, their hands were weak, and their heart was broken, the princes of Moab melted; lamentation and woe was uttered by them: the younger branches of Ham, and they that were joined to them, feared and trembled, and melted as wax: the Seenite and Arkite reeled as a drunkard, as if conducted by the ſtorm and whirlwind; they were deprived *of their ſenſes* and became fooliſh: they were dumbfounded, and ſat on the ground ſorrowful.

נונים Great and ſmall were ſorrowful together; and as it was then, ſo do now to all thine enemies together: Fear and dread ſhall fall upon them.

למען That their heart may melt, pour forth the cup of thy wrath among them; let fear and trembling enter into them, pal-

* Mount Sinai.
† Ammon. ‡ Canaan.

יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בָהֶם · מְרוֹף דַעַת בִּלְבָבֵיהֶם · חַלְחָלָה וּמַעַד עַל מָתְנֵיהֶם · זִיעַ וָרֶתֶת בְּכָל אֵבָרֵיהֶם · וְכָשְׁלוּ מֵהֶם וּבָהֶם · הֹוָה עַל הֹוָה תָּבֹא עֲלֵיהֶם · הוֹמִם יֵשְׁבוּ תַחְתֵּיהֶם · גַּעַר מְלֹאִים וְאֵין מַרְפֵּא לָהֶם · בָּנֶיךָ עַד יַעַבְרוּ לִגְבוּלֵיהֶם · אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵיהֶם :

לַאֲבוֹתֵיהֶם טוֹב פַּצְתָּ מַלֵּא לִבְנֵימוֹ · וְאֶל הַר מְרוֹם מַאֲוַיֵּמוֹ · חזן תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ :

מיוסד על פי א"ב

אֶרֶץ מִכָּל אֲרָצוֹת עָשׂוֹר מְפוֹרָשָׁה · בְּעֶשֶׂר קְדֻשּׁוֹת מְקֻדָּשָׁה · גַּם עוֹד מְכֻנָּה מַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר מְנַת גָּבוֹהַּ הוּפְרָשָׁה · דִּירַת יְבוּסִי הִיא הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה · הוּעֲלָה מֵאָז בְּמַחְשֶׁבֶת עַד לֹא קְרָאת יַבָּשָׁה · וְתָמִיד עֵינֵי אֱלֹהִים בָּהּ לְדָרְשָׁה · זִמְּנָהּ לוֹ לְכֵס שֶׁבֶת וּלְיִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁה · חֲנוּת בְּתוֹכָהּ סְכוּת מֵהֶם לְהִישָּׁה · טְלָלִים בְּצֵל מֵחוֹרֶב מִמְצָא נְפִישָׁה · יַחַד לְהַשְׁבִּם מִזֶּרֶם וְרוּחַ קָשָׁה · כָּל נֶגַע וְכָל מַכָּה אֲנוּשָׁה · לְהָסִיר מֵאוּם מְשֻׁלָּשָׁה :

מְשֻׁלָּשָׁה נִבְטָה בְּרוּחַ קָהָעַד · וּבִלְשׁוֹן עָתִיד פְּתוּחָה וּסְגוּרָה לְהָעַד : חזן יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

מַלְכוּת עַד לֹא קֶדֶם קְדוּמָה · נֶצַח נְצָחִים מְקוּיָּמָה · סוֹף וְקֶדֶם וְתָוֶךְ עֲצוּמָה · עַד עוֹלְמֵי עַד מְסֻיָּמָה · פּוֹטִים כְּכַלָּה בִּמְהוּמָה · צָנִיף מְלוּכָה הִמְלִיכוּהוּ דִגְלֵי אֲיוּמָה · קוֹמוּ לָעַד דוּמָּה לְהוֹמֵמָה · רוּם וְתַחַת יַמְלִיכוּהוּ בְּאֵימָה · שָׁמַיִם יִפְצְחוּ רֶגֶן נְעִימָה · תְּהִלָּתוֹ יִתְּנוּ כָּל מַלְכֵי אֲדָמָה : חזן אָז יַהֲפוֹךְ אֶל עַמִּים שָׂפָה בְרוּרָה יַחַד · לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם הַמְיוּחָד ·

pitation in their hearts, terror and ſhaking on their loins; anguiſh and trembling in all their limbs, that they may ſtumble by them: may breach on breach come upon them: let them ſit down in ſilence; rebuke them that they may have no relief, till thy children paſs over to their border, to the land which thou didſt ſware to their fathers.

לאבותיהם The good which thou didſt promiſe to their fathers, accompliſh in favour of their children, and to the exalted mountain of their deſire, ſhalt thou bring them and plant them.

ארץ The land which *God* hath ſet apart as the tithe of all countries, is ſanctified with ten * ſanctifications; moreover from it, is alſo ſet apart for the ſervice of the moſt High the tithe of tithes †; the dwelling of the Jebuſite is the holy city: it was in his mind before that he called *the earth* dry land: the eyes of the LORD are continually upon it to regard it; he appointed it for his throne to ſit in, and for an inheritance for Iſrael; to dwell therein, and to hearken to their prayer; to ſhade them with *his* ſhadow, that they might be refreſhed; to ſhield them from the furious rain and wind: to remove every plague and ſickly diſeaſe from the threefold people‡.

מישלשה The threefold *people* ſpoke with the *holy* ſpirit as a teſtimony, and began and ended *the ſong* in the future tenſe, to teſtify, *that*, The LORD ſhall reign for ever and ever.

מלכות *His* kingdom exiſted before the world was created, its ſtrength is eternal, and will exiſt to all eternity: when he diſcomfited and deſtroyed the Egyptians, the people that are terrible as banners crowned him with the royal mitre: when he ſhall riſe up to the prey, to diſcomfit *the enemies*, *then* will they acknowledge his kingdom above and beneath: the heaven ſhall burſt forth in pleaſant ſong; *and* all the kings of the earth ſhall declare his praiſe: then will he turn to the people § a pure language, that they may all together call on his peculiar name; and every man ſhall deſpiſe

* See Meſchath Keleem. Chap. the Iſt.

† That is, the tithe which the Levites gave to the Prieſts of the tithes which they received.

‡ Becauſe they are compoſed of Prieſts, Levites, and Iſraelites.

§ Heb. A pure lip.

his

מנאסין איש אלילי כספו ואיש אלילי זהבו
בכהרי ויטו שכם אחד לעבדו בפחד :
בפחד וברעד יבליכוהו גוי אחד ׳ ואותנו יעשה לגוי אחד :
חזן ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :

ביתה וזהו טו להודיע אע״פי שהרבה בשבח רבון עלמא ׳ נכדי שלא ליתן פ״פ לבעל דין להליק ולומר סיימתינהו שבחא דמרא ׳ לכן התחיל להכנים הפרכא ולומר שהן מצד גדולות הנותן ושפע רב שמשפיע ׳ והן מצד ליאות המקבל וקבלתו שפע יותר מן הראוי לו אי אפשר להספיק שבח וגם לא לבא לתכלית ספור הנעשה :

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה קדוש ישראל ומושיע :
קהל אומץ גבורותיך מי ימלל ׳ ומי יעצור כח
שבחך למלל ׳ אלו פינו מלא כים שירה
והלל ׳ וכל שערות ראשנו לשונות להתפלל ׳ ובם
אנו עסוקים יומם ולילי ׳ לא נוכל להספיק מלל ׳ על
אחת מרבי רבבות שמך להלל ׳ אשר הפלאת
והשבת להתעולל ׳ על עם אשר לך מתחולל ׳
בטרם הרים ילדו וארץ תחולל ׳ חשקתם לשמך
באהב לכלל ׳ היות לך לבנים ואתה למו מחולל ׳
בצל ידך אותם לטלל ׳ על כל עם ולשון ראשם
להתלל ׳ באורח חיים אותם להסלל ׳ בלי
להחליפם באומה אחרת אותם לחלל ׳ להתפאר
בם והם בך להתהלל : כי מי אלוה זולתך
בעליונים ׳ ומי כעמך ישראל גוי אחד בתחתונים ׳
אשר הלכו אלהים לפדותם ממענים ׳ במסות
באותות ובמופתים משנים ׳ כאשר עשית אדוני
האדונים ׳ לבני שלשת איתנים ׳ אשר בשבילם
טסת ממעונים ׳ ברכוב כרוב ורוח ועננים ׳ ונגלית
בכבודך בארמנות צוענים ׳ ונעו מלפניך אשרים

והחמנים

his idols of silver, and his idols of gold to destruction; that they may all incline to serve him with one consent in fear.

בבחר With fear and dread the only people will crown him, when he will make us his only people: On that day the LORD alone shall be acknowledged, and his name *shall also be* one.

THE INTENTION OF THE POET IN THE FOLLOWING POEM, IS TO SHEW, THAT ALTHOUGH IN THE PRECEDING POEMS, MUCH HAS BEEN SAID IN PRAISE OF THE SUPREME BEING, YET, MUST WE ACKNOWLEDGE THAT IT FALLS FAR SHORT, VERY SHORT INDEED, OF THAT WHICH IS DUE TO HIM, FOR HIS ALMIGHTY POWER, HIS KINDNESS, AND MERCY SHEWN TO THE NATION: THE POET HOWEVER, ATTEMPTS A CONCISE DESCRIPTION OF THE DELIVERANCE OF THE NATION FROM EGYPT, FOR WHICH WE PRAISE GOD, AND SAY THE THREEFOLD SANCTIFICATION.

ובכן And thus will we ascribe holiness to thee, for thou art the sanctifier and saviour of Israel.

אומץ Who can declare thy mighty powerful works? And who is able to utter his due praise? though our mouths were filled with song and praise as the sea, and all the hairs of our head were tongues to pray, and we were employed therein day and night, we should not be able to find words sufficient to praise thy name, for one of the innumerable wonderful works which thou didst, and intendest to do for the people that hope in thee. Before the mountains were brought forth, or ever thou hadst formed the earth, didst thou in love delight in them, to crown them with thy name: that they should be to thee as children, and thou shouldest be a father to them: to cover them with the shadow of thy hands, to exalt them above every people and language, to lead them in the path of *everlasting* life, not to change them for any other people to profane them; *but* to glorify thyself with them, and that they should praise themselves with thee. For who is God besides thee among the celestial beings: and who is like thy people Israel, an only people among the terrestrial beings? Whom God went to redeem from affliction, by different miracles, signs, and wonders, as thou didst, O LORD of hosts, to the children of the three Patriarchs, for whose sake thou didst fly from thy heavenly abode, and didst ride on the cherub, wind, and clouds, and didst reveal thyself in the

land

והמונים · ולב מצרים המסת בדביונים · במכות
גדולות וחליים רעים ונאמנים · ותוצא את עמך
ישראל מקרב מונים · כעבד הנשמט מרחם בתוך
זמנים · בלא פגם ונזק וצער בנים · ושלא לתן פתחון
פה למינים · לומר כעבד שברח מאדוניו כן ברחו
אמונים · לא הוצאתם בשעה שבני אדם ישנים ·
כי אם לאור הבוקר לעין כל המונים · כתועפות
ראם רמים ועליונים · ועל כנפי נשר נטענים · שיר
ושבח והלל רוננים · בתוף וכנור ועגב ומנים ·
ולקים דברך אשר עצת לראש מאמינים · לא
הוצאתם בפחי נפש ריקנים · כי אם מלאים כל
טוב כרמונים · כלי כסף וכלי זהב וטובות אבנים ·
ובגדי חופש ורקמת צבעונים · כדי לשלם שכר
שעבוד חומר ולבנים · הופפתם בטלול שבעת
ענים · מעלה ומטה ומארבע רוחות גנונים ·
להשכם מזרם וחורב וצנים · ומפני החיות ונשיכת
צפעונים · וענן בענן כבודך מהלך לפנים · בענן
יומם לנחותם נתיבות מתקנים · ובאש לילה בלי
להכשל באישונים · כנוה טוב לנוה טוב נוסעים
וחונים · לא צמאים ולא מוכפנים · כי מרחמם
ינהגם על מבועי שמנים · והוא ינהלם על מבועי
עינים · וישר נוא יושב על מפתן ארמונים · מצפה
ירך דרך ליומים הנתנים · והנה כתב אליו מארץ
תימנים · ושוטרים שהפקיד עליהם ממונים ·
והתהילו כזאת אליו מתנים · והראוהו פצעים
שפצעם פרחי נאמנים · וצוה וי וי וכל עבדיו אחריו

land of the Egyptians, when all the idols were moved at thy presence, and thou didſt melt the heart of the Egyptians in ſorrow, *even* with great plagues, and many ſore diſeaſes; and didſt bring forth thy people Iſrael from the midſt of *their* oppreſſors, as the infant that ſlippeth from the womb in due time, without hurt, injury, or pain of child birth. And not to give cauſe to the heretics to ſay, that as a ſervant runneth away from his maſter, ſo did the faithful run away; thou didſt not bring them out at the hour when men are aſleep, but at the morning light, in the ſight of all the multitude, as with the mighty ſtrength of an unicorn, and on the wings of the eagle didſt thou bare them; while they ſang joyful ſongs and praiſe, with the timbrel and harp, the organ and ſtringed inſtruments. And to fulfil thy word which thou didſt promiſe to the principal true believer, thou didſt not bring them out in want and ſorrow; but filled with every good, as is a pomegranate, *with* veſſels of ſilver and veſſels of gold, and precious ſtones, and princely garments embroidered with *many* colours, that they might be paid their hire for *their* ſervitude in bricks and mortar. Thou didſt cover them with the covering of the ſeven clouds above and beneath, and on the four ſides were they ſhielded; *and one went before*, to prevent their being injured by the rain, heat, or cold; and to preſerve them from the wild beaſts, or the bite of the venemous ſerpents. And viſibly * did thy glory go before them, with a cloud by day to lead them in the right path, and with *a pillar of* fire by night, that they might not ſtumble in the dark; ſo that they ſojourned from one good place to another; that they did not ſuffer hunger or thirſt: for he who hath mercy on them, led them and guided them to the fountains of water as to fountains of oil: *while* the prince of the Egyptians ſat at the threſhold of his palace, looking the way they went, *for their return* at the appointed time; when he received a letter from the land of the ſouth †, which was followed by the officers appointed to guide them; who thus began to tell him, by ſhewing him their wounds, they had received from them; when he cried, Alas! alas! as did all his attendants, and who ſaid, what is this that we have done, like ſimpletons, that we have ſent away the ſlaves that were under our juriſdiction? Who ſhall tread

* Heb. Eye to eye.

† For the nation went towards the red ſea, which was on the ſouth of Egypt.

עונים · ונמו מה זאת עשינו כסכלונים · כי שלחנו
עבדים שתחת ידינו מכדנים · מי ירמוס לנו חומר
ומי יחזיק לנו מלבנים · מי יבנה לנו חוכות ובנינים ·
העת יגדילו עלינו שכנים · וגם המלכים יזמם לנו
נותנים · שוב לא יהיו אלינו פונים · כי יאמרו הנה
עבדים שתחת ידיהם נתונים · הם פשעו בם ובהם
לא סופנים · אף כי אנחנו חורי הארץ וקצינים ·
ובכן שלח וקבץ את כל חרטמי מצרים ואצטגנינים ·
וגם את האובות ואת הידעונים · ויועץ בם
ובזקנים · ויצאו כלם בעצה אחת נכונים · לרדוף
אחריהם ולבלעם כתנינים · ויצו ויעבירו קול בארץ
סונים · כל שולף חרב היות מוכנים · ויאספו כלם
כאיש אחד מזומנים · והאחשדרפנים והפחות
והסגנים · ואנשי הצבא ואיש בידו כלי זינים · אז
פתח אוצרות גנזי מטמונים · אשר גנז הוא ומלכים
קדמונים · והוציא כלי יקר ואדרכמונים · וחלק
לכל אחד ואחד כפי הגונים · וישדלם בדברים
והסביר למו פנים · וכה אמר להם בשיח מענים ·
משפט המלך כל העם בוזים ולפניו נותנים · ואני
כאחד מכם אטול מנים · משפט המלך עבדיו
יוצאים ראשונים · ואני אצא ראשון ואתם צאו
אחרונים · משפט המלך עבדיו אוסרים מרכבתו
ומתקנים · ואני בעצמי אאסור רכבי ואשים
רסנים · ונתרצו יחד גדולים וקטנים · וישימו כובע
על ראשיהם ולבשו שריונים · ויחגרו איש חרבו
ונטלו כידונים · ויקחו איש רומח בידו ויחזיקו

מגינים

our mortar, and who ſhall make our bricks, and who ſhall build our walls and other buildings? Now will our neighbours riſe up againſt us; and thoſe kings that uſed to pay us tribute, will not any more be obedient to us; for they will ſay, the very ſlaves that were in their power, tranſgreſſed againſt them with impunity; therefore will we alſo be free princes of the earth: he then ſent and aſſembled all the magicians, and aſtrologers of Egypt, as alſo the familiar ſpirits, wizards, and took counſel of them, and of the elders; when they all agreed in one opinion, to purſue after them, and ſwallow them up as fiſh: he then commanded them to make proclamation in the land of Egypt, that every one able to draw a ſword ſhould be ready: they then were aſſembled as one man, the princes, governors and officers, with all the troops well armed. When he opened all his hidden treaſures, which he, and the kings his anceſtors had laid up: and brought forth rich veſſels, and drams*, and diſtributed to every one according to their degree, and in a condeſcending manner, allured them with ſpeech: for thus did he addreſs them with flattering words. It is the cuſtom of kings, that what ſpoil is taken they have their choice, but I will ſhare equally with you: it is the cuſtom of kings that their troops lead the van, but I will go firſt, and ye ſhall bring up the rear; it is the cuſtom of kings that their ſervants make ready their chariots, but I myſelf will get ready my chariot: thus were they all reconciled both young and old; and they put helmets on their heads, and clothed themſelves with coats of mail: every man girded on his ſword, and took a target; each man alſo took *his* ſpear, and laid hold of his ſhield: they took their bows, and filled their quivers with ſharp arrows; and every ſlinger had his ſling in his hand to ſling ſtones; and they went forth with a perfect heart and will; not one of them

† Theſe *drams*, as Jarchi and Kimchi obſerve, where a ſpecies of gold coin well known in thoſe days. They were in weight the eighth part of an ounce. And Aben Ezra obſerves, that they were golden deenars See Lingua Sacra Radix דרך.

מְגִנִּים · וְנָשְׂאוּ קֶשֶׁת וּמִלְאוּ שִׁלְטֵיהֶם הַצִּים
שְׁנוּנִים · וְהַקַּלָּעִים אִישׁ קַלָּע בְּיָדוֹ לְקַלַּע בָּאֲבָנִים ·
וַיֵּצְאוּ יַחַד בְּלֵב שָׁלֵם וּבְצִבְיוֹנִים · וְלֹא נִכְשַׁל אֶחָד
מֵהֶם וְלֹא אִרְעוּהוּ סִימָנִים · לְבִלְתִּי לְנַחֵשׁ לָשׁוּב
לִמְלוּנִים · כִּי הֶקוֹרוֹת הָעַמִּים מְנַחֲשִׁים וּמְעוֹנְנִים ·
וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עַל שְׂפַת יָם חוֹנִים · וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם
וְהִנֵּה מִצְרַיִם נוֹסְעִים כַּעֲנָנִים · וְאֵין מָקוֹם לָנוּס לֹא
לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים · וְאַף לֹא מִדְּפַנּוֹת מִפְּנֵי הַחַיּוֹת
וּפְתָנִים · וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ וְהִפִּילוּ לְפָנָיו תַּחֲנוּנִים ·
וַיִּמָּצֵא לָהֶם הַמָּצוּי בְּכָל עִדָּנִים · וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף
וְחָרְבוּ זְדוֹנִים · וַיֵּלְכוּ בִתְהוֹמוֹת כְּעַל דְּרָכִים מְפֻנִּים ·
מִזֶּה וּמִזֶּה הֶעֱלָה אִילָנוֹת טְעוּנִים · וּבְתוֹךְ תְּהוֹמוֹת
הִמְתִּיק לָמוֹ מַעְיָנִים · וְעָשָׁן לִפְנֵיהֶם קְטֹרֶת
סַמְמָנִים · וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם שַׁאֲנַנִּים · וְכַעֲלוֹת
לְצַד זֶה עַל שְׂפַת יָם כֵּנִים · בָּאוּ מִצַּד זֶה בְּתוֹךְ יַם
סוֹנִים · תְּחִלָּה בְּרָצוֹן וְסוֹף בְּרֶסֶן מְרֻסָּנִים · כִּי סִדְרֵי
בְּרֵאשִׁית עֲלֵיהֶם מִשְׁתַּנִּים · דֶּרֶךְ אֶרֶץ סוּסִים
מוֹשְׁכִים אוֹפַנִּים · וְנֶהְפַּךְ בָּם וְנִמְשְׁכוּ סוּסִים אַחַר
הַסַּדָּנִים · דֶּרֶךְ אֶרֶץ מָקוֹם שֶׁרֶכֶב מַנְהִיג שָׁם
סוּסִים פּוֹנִים · וְכָאן מַנְהִיג מוֹשֵׁךְ וּבַעַל כָּרְחָם
נִפְנִים · וּבָאוּ לְתוֹךְ יָם בְּאֶמְצַע שְׁאוֹנִים · וְהִנֵּה
כְּבוֹד יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא בְּרוֹב לִגְיוֹנִים · וַיִּרְכַּב
עַל כְּרוּב וַיֵּדָא מוּל בַּעֲלֵי מְדָנִים · וְעִמּוֹ שַׂרְפֵי הַקֹּדֶשׁ
וְהַחַיּוֹת וְאוֹפַנִּים · וְאֶלֶף אַלְפִין וְרִבּוֹ רִבְבָן גְּדוּדֵי
שִׁנְאַנִּים · וְרֶכֶב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וְכָל דִּמְיוֹנִים ·
כְּמַרְאֶה אֲשֶׁר רָאָה צִיר בְּחֶזְיוֹנִים · סוּסִים אֲדוּמִים

ſtumbled, nor did any unlucky omen befall them; that they might not divine to return home: for it is the manner of the heathen to divine, and obſerve times. But the men of Iſrael were encamped by the ſea ſhore, and they lift up their eyes, and ſaw the Egyptians marching *after them* as the clouds, and no place to flee to before or behind; nor yet on either ſide, on account of the wild beaſts, and venemous creatures: they then cried unto the LORD, and made ſupplication to him; and he anſwered * them as he does at all times: he alſo rebuked the red ſea, and dried the preſumptuous waters; and they went through the deep as through a beaten path; on either ſide appeared trees loaded *with fruit*; and in the midſt of the depths, he ſweetened the ſprings for them, and perfumed *the air* with the ſpices of incenſe: thus he led them tranquil to their deſired haven. And, as the faithful † went up from the ſea on the one ſide, the Egyptians entered into the midſt of the ſea, on the other ſide; at firſt willingly, and afterwards perforce‡; for the order of the creation was reverſed on them: for it is uſual for the horſes to draw the wheels, but this was reverſed on them; for the horſes were drawn after the wheels: it is uſual for the horſes to turn to where the charioteer guides them; but here the charioteer was drawn by force after them; ſo that they came into the ſea in the midſt of the waves. When Lo, the glorious LORD God of Iſrael came with a multitude of legions, and he rode on a cherub, and flew towards those with whom he contended, and with him were the holy Seraphim, the living creatures, and the Ophanim, and thouſands myriads of angelic hoſts, with the likeneſs of chariots of fire, and horſes of fire, according to the appearance which the Prophet § ſaw in the viſion: red horſes, and black horſes, red dun ‖ and white *horſes*;

* Heb. was found of them.

† True.

‡ Heb. Bridled with a bridle.

§ Zechariah. See. i. 8.

‖ Or, Red bay horſes: or ſpeckled.

and

וסוסים שחורים שרוקים ולבנים · ויהנו אלה נוכח
אלה אפונים · מהגה איש כול מהנה קש פנים
בפנים · ולפי שעה הרגישו כל צבא מענים · בזרוע
עזו נלהם רב אונים · לא בעוצם יד חיל שוטנים ·
הלא הנפילים ואנשי השם מכנים · ברוחה אפו כלו
והנם טמונים · ואף כי משולים למשענת קנים ·
אשר הבל וריק לעזרה מתקנים · כי אם להודיע
חבת אב לבנים · וירעם בקול גאונו על גאונים ·
וירץ לקראתם במגן וצנים · וידרכם באפו וירמסם
בחמתו בהומר טינים · והדישם כהדוש מתבן במו
כדמנים · ואז שר ים עם שר תם יחד נדונים · זה
לעמת זה נאבקו במענים · ויחזק רהב על שר
אונים · וישליכהו ארצה בעזרת דר אופנים · ועם
זו בשורם באלה דינים · עוזר ועוזר בקו נדונים ·
פתחו פיהם בשיר וברננים · עזי וזמרת יה פצחו
ברנונים · לרם על רמים ומתגאה על גיותנים ·
לשומע אנקת אביונים · למשפיל רמים ומרים
מסכנים · וקדמו שרים אחר נוגנים · ובתוך עלמות
תופפו נגונים · ואחר כך הורישו שנאנים :

ככתוב על יד · וכו" ל"ג ע"ב

דר חזן זאגט קדושה · אונ' שמונה עשרה · דר נאך הלל · דר נאך זאגט דר חזן גאנץ קדיש · אונ' מן זאגט אין כמזוך אונ' מן היבט אויש צוויא ספרי תורה אונ' לייאנט כל הבכור · אונ' רופט פינף אויף · ווען אבר דער הינטרשטר טאג פסח אן שבת גיפאלט זוא היבט מן אן צו לייאנן עשר תעשר · גלייך דא שטיט · אונ' רופט זיבן אויף ·

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה :
ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן
שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך

למען

and they turned and pitched againſt each other; a camp of fire againſt a camp of ſtubble face to face; and at that hour, all the heavenly hoſts were aſſembled, *for* he fought with his mighty powerful arm, not on account of the mighty ſtrength of the hoſt of the adverſary; for were not the giants and men of renown, loſt and conſumed by the breath of his noſtrils? how much more thoſe that are compared to a bruiſed reed, whoſe preparation for help is vanity and emptineſs: but only to ſhew the love he bare to the children for the ſake of *their* father. He therefore thundered with his mighty voice againſt the proud, and ran againſt them with ſhield and buckler; and he trod them down in his anger, and trampled them in his wrath, as the miry clay; and thraſhed them as the ſtraw is threſhed under the wheels of the car. Then was the prince of the ſea, and the prince of the Egyptians judged together, as they were reſtling in heaven againſt each other; when Rahab * prevailed againſt the prince of the Egyptians, and caſt him down to the earth by the help of him who dwelleth above the Ophanim: and when this people † ſaw theſe judgments, that the helper and holpen were equally puniſhed, they opened their mouth with ſong and praiſe: they ſhouted, The LORD *is* my ſtrength and ſong, to him who is exalted above the higheſt, and triumpheth over the proud; who hearkeneth to the cry of the poor, caſteth down thoſe that are high, and lifteth up the poor: the ſingers went firſt, and the players on inſtruments *followed* after; and in the midſt *of them* were the damſels playing with timbrels: after which the angels had permiſſion.

THEN SAY ככתוב על יד &c. page 34. AFTER WHICH, SAY HALF הלל AND WHOLE קדיש. TWO LAWS ARE THEN TAKEN OUT: IN THE FIRST THE PORTION FROM כל הבכור IS READ TO FIVE PERSONS: BUT IF IT IS SABBATH, TO SEVEN, BEGINNING HERE.

עשר תעשר Thou ſhalt truly tithe all the increaſe of thy ſeed, that the field bringeth forth year by year. And thou ſhalt eat before the LORD thy God, in the place which he ſhall chooſe to place his name there, the tithe of thy corn, of thy wine, and of

* The prince of the ſea, is ſo called.
† Iſrael.

thine

לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־יִרְבֶּה
מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי־יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
וְנָתַתָּה בַּכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר־תְּאַוֶּה
נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ
וְאָכַלְתָּ שָּׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְהַלֵּוִי
אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ׃
מִקְצֵה ׀ שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה
הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ׃ וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין־לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה
עִמָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבֵעוּ
לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃
טו ס מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה׃ וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה
שָׁמוֹט כָּל־בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶּׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא־יִגֹּשׂ אֶת־
רֵעֵהוּ וְאֶת־אָחִיו כִּי־קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה׃ אֶת־הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ
וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת־אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ׃ אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה־
בְּךָ אֶבְיוֹן כִּי־בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן־לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ׃ רַק אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ
גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא
יִמְשֹׁלוּ׃ ס כִּי־יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ
וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־
יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר
לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ בְלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־

thine oil, and the firstlings of thy herds, and of thy flocks; that thou mayest learn to fear the LORD thy God always. And if the way be too long for thee, so that thou art not able to carry it, or if the place be too far from thee which the LORD thy God shall choose to set his name there, when the LORD thy God hath blessed thee: Then shalt thou turn *it* into money, and bind up the money in thy hand, and shalt go unto the place which the LORD thy God shall choose. And thou shalt bestow that money for whatsoever thy soul lusteth after, for oxen, or for sheep, or for wine, or for strong drink, or for whatsoever thy soul desireth: and thou shalt eat there before the LORD thy God, and thou shalt rejoice, thou and thine houshold. And the Levite that *is* within thy gates, thou shalt not forsake him: for he hath no portion nor inheritance with thee. At the end of three years thou shall bring forth all the tithe of thine increase the same year, and shalt lay *it* up within thy gates. And the Levite, because he hath no part nor inheritance with thee, and the stranger, and the fatherless, and the widow, which *are* within thy gates, shall come, and shall eat and be satisfied; that the LORD thy God may bless thee in all the work of thy hand which thou doest.

At the end of *every* seven years, thou shalt make a release. And this *is* the manner of the release: every creditor that lendeth *ought* unto his neighbour, shall release *it:* he shall not exact *it* of his neighbour, or of his brother, because it is called the LORD's release. Of a foreigner thou mayest exact *it again:* but *that* which is thine with thy brother, thy hand shall release; Save when there shall be no poor among you; for the LORD shall greatly bless thee in the land which the LORD thy God giveth thee *for* an inheritance to possess it; Only if thou carefully hearken unto the voice of the LORD thy God, to observe to do all these commandments which I command thee this day For the LORD thy God blesseth thee, as he promised thee, and thou shalt lend unto many nations, but thou shalt not borrow; and thou shalt reign over many nations, but they shall not reign over thee. If there be among you a poor man of one of thy brethren, within any of thy gates, in thy land which the LORD thy God giveth thee, thou shalt not harden thy heart, nor shut thine hand from thy poor brother, But thou shalt open thine hand wide unto him, and shalt surely lend him sufficient for his need, *in that* which he wanteth Beware that there be not a wicked thought in thy heart, saying, The seventh year, the year

הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן
לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא : נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־
יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל ׀ הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ : כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן
מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ
לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ : ס כִּי־יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ
הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ : וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא
תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם : הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ
אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ : וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־
הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם : וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי
אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ : וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ
וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לַאֲמָתְךָ
תַּעֲשֶׂה־כֵּן : לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ
כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה : ישראל פ

אן דר וואכן היבט מן דא אן :

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ :
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ : וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם
רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ : בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא
וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל : רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־
הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם : לוי בשבת שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב
וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה

of release is at hand; and thine eye be evil against thy poor brother, and thou givest him nought, and he cry unto the LORD against thee, and it be sin unto thee. Thou shalt surely give him, and thine heart shall not be grieved when thou givest unto him: because that for this thing the LORD thy God shall bless thee in all thy works, and in all that thou puttest thine hand unto. For the poor shall never cease out of the land: therefore I command thee, saying, Thou shalt open thine hand wide unto thy brother, to thy poor, and to thy needy in thy land. And if thy brother, an Hebrew man, or an Hebrew woman be sold unto thee, and serve thee six years; then in the seventh year, thou shalt let him go free from thee. And when thou sendest him out free from thee, thou shalt not let him go away empty: Thou shalt furnish him liberally out of thy flock, and out of thy floor, and out of thy wine-press; *of that* wherewith the LORD thy God hath blessed thee, thou shalt give unto him. And thou shalt remember that thou wast a bondman in the land of Egypt, and the LORD thy God redeemed thee: therefore I command thee this thing to day. And it shall be, if he say unto thee, I will not go away from thee, because he loveth thee and thine house, because he is well with thee. Then thou shalt take an awl, and thrust *it* through his ear unto the door, and he shall be thy servant for ever; and also unto thy maid-servant thou shalt do likewise. It shall not seem hard unto thee when thou sendest him away free from thee; for he hath been worth a double hired servant *to thee*, in serving thee six years: and the LORD thy God shall bless thee in all that thou doest.

ON THE WEEK DAYS BEGIN HERE.

כל הבכור All the firstling males that come of thy herd, and of thy flock, thou shalt sanctify unto the LORD thy God: thou shalt do no work with the firstling of thy bulls, nor shear the firstling of thy sheep. Thou shalt eat it before the LORD thy God year by year, in the place which the LORD shall choose, thou and thy houshold. And if there be *any* blemish therein, *as if it be* lame, or blind, *or have* any ill blemish, thou shalt not sacrifice it unto the LORD thy God. Thou shalt eat it within thy gates: the unclean and the clean *person shall eat it* alike, as the roebuck, and as the hart. Only thou shalt not eat the blood thereof; thou shalt pour it upon the ground as water.

Observe the month of Abib, and keep the passover unto the LORD thy God: for, in the month of Abib, the LORD thy God

אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן
ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא־תאכל
עליו חמץ שבעת ימים תאכל־עליו מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים למען תזכר את־יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חייך: שלישי בשבת ה ולא־יראה לך שאר בכל־
גבלך שבעת ימים ולא־ילין מן־הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח את־הפסח באחד
שעריך אשר־יהוה אלהיך נתן לך: כי אם־אל־המקום
אשר־יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את־הפסח
בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת
לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת
ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: רביעי בשבת ו שבעה
שבעת תספר־לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה
שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך
אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה
אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי־עבד היית במצרים
ושמרת ועשית את־החקים האלה: פ חמישי בשבת ז
חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך:
ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר
והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה
אלהיך במקום אשר־יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך
בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלוש
פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני יהוה אלהיך

brought thee forth out of Egypt by night. Thou ſhalt therefore ſacrifice the paſſover unto the LORD thy God, of the flock and the herd, in the place which the LORD ſhall chooſe to place his name there. Thou ſhalt eat no leavened bread with it; ſeven days ſhalt thou eat unleavened bread therewith, *even the* bread of affliction: for thou cameſt forth out of the land of Egypt in haſte: that thou mayeſt remember the day when thou cameſt forth out of the land of Egypt all the days of thy life. ○

And there ſhall be no leavened bread ſeen with thee in all thy coaſts ſeven days; neither ſhall there *any thing* of the fleſh which thou ſacrificedſt the firſt day at even, remain all night until the morning. Thou mayeſt not ſacrifice the paſſover within any of thy gates which the LORD thy God giveth thee. But at the place which the LORD thy God ſhall chooſe to place his name in, there ſhalt thou ſacrifice the paſſover at even, at the going down of the ſun, at the ſeaſon that thou cameſt forth out of Egypt. And thou ſhalt roaſt and eat *it* in the place which the LORD thy God ſhall chooſe: and thou ſhalt turn in the morning, and go unto thy tents. Six days thou ſhalt eat unleavened bread, and on the ſeventh day *ſhall be* a ſolemn aſſembly to the LORD thy God: thou ſhalt do no work *therein*. ○

Seven weeks ſhalt thou number unto thee: begin to number the ſeven weeks from *ſuch time* as thou beginneſt *to put* the ſickle to the corn. And thou ſhalt keep the feaſt of weeks unto the LORD thy God, with a tribute of a free-will-offering of thine hand, which thou ſhalt give *unto the LORD thy God*, according as the LORD thy God hath bleſſed thee. And thou ſhalt rejoice before the LORD thy God, thou, and thy ſon, and thy daughter, and thy man-ſervant, and thy maid-ſervant, and the Levite that *is* within thy gates, and the ſtranger, and the fatherleſs, and the widow, that *are* among you, in the place which the LORD thy God hath choſen to place his name there. And thou ſhalt remember that thou waſt a bond-man in Egypt: and thou ſhalt obſerve and do theſe ſtatutes. ○

Thou ſhalt obſerve the feaſt of tabernacles ſeven days, after that thou haſt gathered in thy corn, and thy wine. And thou ſhalt rejoice in thy feaſt, thou, and thy ſon, and thy daughter, and thy man-ſervant, and thy maid-ſervant, and the Levite, the ſtranger, and the fatherleſs, and the widow, that *are* within thy gates. Seven days ſhalt thou keep a ſolemn feaſt unto the LORD thy God, in the place which the LORD ſhall chooſe; becauſe the LORD thy God ſhall bleſs thee in all thine increaſe, and in all the works of thine hands, therefore thou ſhalt ſurely rejoice. Three times in a year ſhall all thy males appear before the LORD thy

God,

בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג
הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ
כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

למפטיר בפרשת פנחס

וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד
עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה
תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־
עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

הפטרה לשמיני של פסח בישעיה בסימן י׳

עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמֹד יְנֹפֵף יָדוֹ הַר בֵּית־צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלִָם׃
הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מְסָעֵף פֻּארָה בְּמַעֲרָצָה וְרָמֵי
הַקּוֹמָה גְּדֻעִים וְהַגְּבֹהִים יִשְׁפָּלוּ׃ וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל
וְהַלְּבָנוֹן בְּאַדִּיר יִפּוֹל׃ וְיָצָא חֹטֶר מִגֵּזַע יִשָׁי וְנֵצֶר מִשָּׁרָשָׁיו
יִפְרֶה׃ וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה
וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה׃ וַהֲרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְהוָה וְלֹא־
לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא־לְמִשְׁמַע אָזְנָיו יוֹכִיחַ׃ וְשָׁפַט בְּצֶדֶק
דַּלִּים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי־אָרֶץ וְהִכָּה־אֶרֶץ בְּשֵׁבֶט פִּיו
וּבְרוּחַ שְׂפָתָיו יָמִית רָשָׁע׃ וְהָיָה צֶדֶק אֵזוֹר מָתְנָיו וְהָאֱמוּנָה
אֵזוֹר חֲלָצָיו׃ וְגָר זְאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְנָמֵר עִם־גְּדִי יִרְבָּץ וְעֵגֶל
וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם׃ וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה
יַחְדָּו יִרְבְּצוּ יַלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כַּבָּקָר יֹאכַל־תֶּבֶן׃ וְשִׁעֲשַׁע יוֹנֵק

על

God, in the place which he ſhall chooſe; in the feaſt of unleavened bread, and in the feaſt of weeks, and in the feaſt of tabernacles: and they ſhall not appear before the LORD empty. Every man *ſhall give* as he is able, according to the bleſſing of the LORD thy God which he hath given thee. ○

IN THE SECOND THE FOLLOWING IS READ.

והקרבתם And ye ſhall offer a ſacrifice made by fire *for* a burnt-offering unto the LORD; two young bulls, and one ram, and ſeven lambs of the firſt year: they ſhall be unto you without blemiſh. And their meat offering *ſhall be of* flour mingled with oil: three tenth-deals ſhall ye offer for a bull, and two tenth-deals for a ram, A ſeveral tenth-deal ſhalt thou offer for every lamb, throughout the ſeven lambs: And one goat *for* a ſin-offering, to make an atonement for you. Ye ſhall offer theſe beſide the burnt-offering in the morning, which *is* for a continual burnt-offering. After this manner ſhall ye offer daily throughout the ſeven days, the meat of the ſacrifice made by fire of a ſweet ſavour unto the LORD: it ſhall be offered beſide the continual burnt-offering, and his drink-offering. And on the ſeventh day ye ſhall have an holy convocation; ye ſhall do no ſervile work.

THE PORTION FROM THE PROPHETS FOR THE EIGHTH DAY OF PASSOVER.

עוד היום בנב Yet ſhall he remain at Nob that day: he ſhall ſhake his hand *againſt* the mount of the daughter of Zion, the hill of Jeruſalem. Behold the LORD, the LORD of hoſts, ſhall lop the bough with terror; and the high of ſtature *ſhall be* hewn down, and the haughty ſhall be humbled. And he ſhall cut down the thickets of the foreſt with iron, and Lebanon ſhall fall by a mighty one. And there ſhall come forth a rod out of the ſtem of Jeſſe, and a cion from his roots ſhall become fruitful. And the ſpirit of the LORD ſhall reſt upon him, the ſpirit of wiſdom and underſtanding, the ſpirit of counſel and might, the ſpirit of knowledge, and of the fear of the LORD: And ſhall make him of quick underſtanding in the fear of the LORD: and he ſhall not judge after the ſight of his eyes, neither reprove according to the hearing of his ears. But with righteouſneſs ſhall he judge the poor, and reprove with equity, for the meek of the earth: and he ſhall ſmite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips ſhall he ſlay the wicked. And righteouſneſs ſhall be the girdle of his loins, and faithfulneſs the cincture of his reins. The wolf alſo ſhall dwell with the lamb, and the leopard ſhall lie down with the kid: and the calf, and the young lion, and the fatling, all together, and a little child ſhall lead them. And the cow and the bear ſhall feed, their young ones ſhall lie down together: and the lion ſhall eat ſtraw like the ox. And the ſuckling ſhall play on

עַל־חֻר פָּתֶן וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה׃ לֹא־יָרֵעוּ וְלֹא־יַשְׁחִיתוּ בְּכָל־הַר קָדְשִׁי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ דֵּעָה אֶת־יְהוָֹה כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֹׁרֶשׁ יִשַׁי אֲשֶׁר עֹמֵד לְנֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרֹשׁוּ וְהָיְתָה מְנֻחָתוֹ כָּבוֹד׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ לִקְנוֹת אֶת־שְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמָת וּמֵאִיֵּי הַיָּם׃ וְנָשָׂא נֵס לַגּוֹיִם וְאָסַף נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ וְסָרָה קִנְאַת אֶפְרַיִם וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִכָּרֵתוּ אֶפְרַיִם לֹא־יְקַנֵּא אֶת־יְהוּדָה וִיהוּדָה לֹא־יָצֹר אֶת־אֶפְרָיִם׃ וְעָפוּ בְכָתֵף פְּלִשְׁתִּים יָמָּה יַחְדָּו יָבֹזּוּ אֶת־בְּנֵי־קֶדֶם אֱדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם׃ וְהֶחֱרִים יְהוָֹה אֵת לְשׁוֹן יָם־מִצְרַיִם וְהֵנִיף יָדוֹ עַל־הַנָּהָר בַּעְיָם רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהִדְרִיךְ בַּנְּעָלִים׃ וְהָיְתָה מְסִלָּה לִשְׁאָר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׁאֵר מֵאַשּׁוּר כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדְךָ יְהוָֹה כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי׃ הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָֹה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה׃ וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃ וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָֹה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ יְהוָֹה כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

ווען עס אן שבת גיפאלט זאגט מן יקום פורקן · אונ׳ איז מזכיר נשמות · דר נאך נעמט דר חזן די ספרי תורה אין ארים אונ׳ מאכט מי שבירך פאר כל הקהל · מתנת יד · אונ׳ דער חזן זאגט אב הרחמים · דער נאך זאגט מן אשרי · יהללו · אונ׳ היבט איין · האלב קדיש · אונ׳ מן מאכט כיסף שמונה עשרה כלי׳ד דען ערשטן טאג פסח ביז נ״ב ע״ב · גנץ קדיש · אין קאהליני · עלינו · קדיש יתום · יגדל :

on the hole of the aſp, and the weaned child ſhall put his hand on the cockatrice den. They ſhall not hurt nor deſtroy in all my holy mountain: for the earth ſhall be full of the knowledge of the LORD, as the waters cover the ſea. And in that day there ſhall be a root of Jeſſe, which ſhall ſtand for an enſign of the people; to him ſhall the Gentiles ſeek, and his reſt ſhall be glorious. And it ſhall come to paſs in that day, the LORD ſhall put forth his hand again the ſecond time, to recover the remnant of his people, which ſhall remain, from Aſſyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cuſh, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the iſlands of the ſea. And he ſhall ſet up an enſign for the nations, and ſhall gather the outcaſts of Iſrael, and collect the diſperſed of Judah from the four corners of the earth. The envy alſo of Ephraim ſhall depart, and the adverſaries of Judah ſhall be cut off; Ephraim ſhall not envy Judah, and Judah ſhall not vex Ephraim. But they ſhall fly upon the ſhoulders of the Philiſtines toward the weſt: together ſhall they ſpoil the children of the eaſt: they ſhall lay their hand upon Edom and Moab, and the children of Ammon ſhall obey them. And the LORD ſhall utterly deſtroy the tongue of the Egyptian ſea; and with his mighty wind ſhall he ſhake his hand over the river, and ſhall ſtrike it into ſeven ſtreams, and make *them* paſs over dry-ſhod. And there ſhall be a high way for the remnant of his people, which ſhall remain from Aſſyria, like as it was to Iſrael in the day that he came up from the land of Egypt. And in that day thou ſhalt ſay, I will praiſe thee, O LORD: though thou haſt been angry with me, thine anger is turned away, and thou haſt comforted me. Behold, God *is* my ſalvation; I will truſt, and not be afraid; for the LORD JAH *is* my ſtrength and *my* ſong; he alſo is become my ſalvation. Therefore with joy ſhall ye draw water out of the wells of ſalvation. And in that day ſhall ye ſay, Praiſe the LORD, call upon his name, declare his mighty deeds among the people: record ye, how highly his name is exalted. Sing unto the LORD; for he hath wrought a ſtupendous work: this *is* made manifeſt in all the earth; Cry aloud and ſhout, thou inhabitreſs of Zion: for great *is* the holy One of Iſrael in the midſt of thee.

IF ON SABBATH, SAY יקום פורקן AND THE READER IS מזכיר נשמות &c. AFTER WHICH HE SAYS, אב הרחמים THEN SAY אשרי & יהללו, AND THE LAWS ARE RETURNED TO THE ARK, AND SAY כיסף *as in* page 43. AFTER WHICH SAY אין כאלהינו, & עלינו, &c.

END OF THE SERVICE.

XV. P. 80. THE WATCH IS SET &c. This alludes to the taking of Babylon by Cyrus on the night that Belfhazer made the feaft, and the hand writing was feen on the wall. See Dan. v. 5—29.

XVI. P. 100. The reafon that שיר השירים is faid on the Paffover, is, on account that this Poem, is an allegory, defcribing (if I may be allowed the expreffion) the conjugal union of God with the Jewifh Church; which, as a peculiar people, having been felected by him from among all nations; he had (as it were) ratified his choice by a folemn covenant: and which began to have effect when they were brought out of Egypt on the Paffover.

XVII. P. 102. AND NONE (IS) BARREN AMONG THEM. This fenfe is agreeable to מתאימות, as explained by Aben Ezra and Kimchi, viz. *twins*. But as Jarchi explains מתאימות to denote *perfect*, שַׁכֻּלָה may probably denote *caft*, or *loft*; i. e. none miffing; but all are clofe, even, and full. And which is a moft beautiful figure, in thus comparing the beauty of a fine row of teeth to a flock of fheep equally fhorn: in which, the equal height, whitenefs, regularity, and intirenefs of the fet, are diftinctly marked in the verfe. "Thy teeth are like a flock of fheep that are even fhorn, which came up from the wafhing; whereof every one is perfect, *and* none *caft* (or loft) among them." According to this fenfe, the beauty of the metaphor is finely preferved, but which is not the cafe according to the firft explanation.

XVIII. P. 125. THAT THEY MIGHT SEE WHAT HE HAD DONE. This is founded on the opinion of Jarchi on Numb. xxi. 15. See in Loc.

XIX. P. 126. EXPECTS MORE PANGS. This is a moft beautiful metaphor, by which the diftinction between the future redemption, and thofe that are paft, is ftrongly marked.

XX. P. 166. AND BOTH LENGTHENED AND SHORTENED THE BED. It is faid, that in order to prevent their being troubled with way-faring people, that might want charity of them; they had a certain bed, in which they laid the gueft: if he was longer than the bed, they cut off his legs or feet, to reduce him to the fize of the bed: but if he was fhorter than the bed, they then by means of the rack endeavoured to ftretch him to its length.

END OF THE NOTES.

IV. P. 4. To wrap up. This properly denotes the keeping of the pots warm on the Sabbath.

V. P. 10. On the Feast of Weeks, or Pentecost. It was called the Feaſt of Weeks, becauſe we were commanded to number ſeven weeks, from the time of offering the Omer, on the ſixteenth day of the month Niſſan, till this feaſt; which is celebrated on the fiftieth day, and is therefore called by ſome Pentecoſt, from the Greek. It is alſo called in Scripture, the Feaſt of Firſt Fruits*. On this day the law was given on Mount Sinai, as may be obſerved from the ſervice of the day.

VI. P. 17. Their countenance was changed. This alludes metaphorically to a certain bird called כרום ינא, And which according to the Talmudiſts, is of different colours when the ſun ſhines on it: thus was their countenance changed, i. e. covered with ſhame and confuſion on account of their ſin.

VII. P. 18. Egyptians young and old. Heb. and Chald. Old and young aſſes: for thus were the Egyptians called. See Ezekiel xxiii. 20.

VIII. Ibid. When the altar was dedicated. At the dedication of the Tabernacle in the wilderneſs.

IX. P. 24. His legs move not from our wall. This is founded on the ſuppoſition, that the ſymbol of the divine preſence hath not totally abandoned the ſpot whereon the temple ſtood.

X. P. 52. He formed a material substance. Meaning the material part of Adam.

XI. P. 71. I (am) stayed with flaggons. A figurative expreſſion denoting the promiſes of redemption and ſalvation by the Prophets.

XII. P. 76. A nation and its God didst thou save. This is a bold metaphor, founded on the ſuppoſition that the Supreme Being was with the nation in captivity.

XIII. P. 80. Thou didst reveal thyself to the Ezrahite. Abraham, who is called אזרח. Which properly denotes an original: a native. See Lingua Sacra, Radix זרח. And he was ſo called, becauſe he was the firſt who properly comprehended, and taught the Unity of God, &c.

XIV. Ibid. Thou didst knock at his door in the heat of the day. Alluding to God's viſiting Abraham, when he circumciſed himſelf. See Gen. xviii. 1.

* Numb. xxviii. 26.

XV. P. 80.

NOTES,

ILLUSTRATING

The preceding Tranſlation.

I. Page 3. WHICH WERE USED WITH THE LEAVEN WERE PUT. As the penalty for eating, or having any leaven in our houſes during the feaſt, is ſo heavy, being nothing leſs than exciſion *; it behoves us to take every precaution in our power, to prevent the tranſgreſſion of this law; for which reaſon, all utenſils whatever, that have been uſed with leaven the whole year, muſt not be uſed on the Paſſover, but be put away in ſome ſecure place, till after the feaſt.

II. Ibid. RESHUTH HARABBIM: the power of the public †; that is, a public place; ſuch a place as all men are ſuppoſed to have an equal right to uſe; as highways, foreſts, and the like: and is uſed in contradiſtinction to *Reſhuth Hayachid*, the power of a ſingle perſon: that is, private property, as a man's houſe, &c. And, as it is unlawful to carry any thing from a private place to a public one, or from a public one to a private one, on the Sabbath; we are not allowed to give what is left to a Gentile on the Sabbath, on condition that he ſhould carry it into a public place; as in that caſe, we ſhould be inſtrumental in his breaking of the Sabbath.

III. Ibid. THE MIDDLE DAYS OF THE FEAST. Theſe are the four middle days of the feaſt, and which are called חול המועד, The common *days* of the feaſt: becauſe, on thoſe days, works of neceſſity may be done; for though we were commanded to keep the feaſt ſeven days ‡, yet, was it the firſt, and ſeventh days only, which were called days of holy convocation, on which no ſervile work was to be done §.

* See Exod. xii. 15—19. † Or, The multitude.

‡ For the reaſon of keeping the feaſt eight days at preſent, ſee an account of the Calendar, in Levi's Ceremonies of the Jews, page 26.

§ Exod. xii. 16. and Levit. xxiii. 7, 8.